3650
VIII D 72(5)

கணபதித்துணை.

திருவாலவர்யுடையார்

திருவிளையாடற்புராணம்

சேல்லிநகரிப்

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி

இயற்றியது.

இது,

பாலவனத்தம் ஜமீன்தாரும்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியுமாகிய

இராமநாதபுரம்

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ

பொ. பாண்டித்துரைஸாமித்தேவ

ரவர்கள் விருப்பத்தின்படி

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸிகாலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்,

பல கையெழுத்துப்பிரதிகளைக்கொண்டு

ஆராய்ந்து

நூதனமாக எழுதிய குறிப்புரைமுதலியவற்றுடன்

சென்னை:

பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா—2.

பராபவ ஆவணி மீ

1906.

Copyright registered.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

		பக்கம்.
க.	முக்வுரை	1 - 8.
உ.	இப்புத்தகத்தில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்கள்முதலிய வற்றின் முதற்குறிப்பு அகராதி	9 - 10.
ங.	இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு	11 - 16.
ச.	நூலாராய்ச்சி	16 - 28.
	[இதில், நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலகுறிப்புக்கள், திணை வகைகள், நூலாசிரியர்கூற்றுக்கள், பொருளணிகள், மடக்கணிகள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத் திருநாமங்கள், இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர் கள், குலங்கள், சங்கப்புலவர்கள், சாதிகள், பழைய வழக்கங்கள், தனிப்பாடல்கள், தாண்டவம், திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள், அவரது திருநா மங்கள், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சிலபழமொழி கள்முதலியன, தீர்த்தங்கள், நாடுகள், நியாயம், நூல் கள், மடங்கள், மந்திரங்கள், மலைகள், மரபு, வித்தை கள், சில அரியமொழிகள் ஆகிய இவற்றை முறையே அறிந்துகொள்ளலாம்.]	
ஞ.	இந்நூலில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள் ...	28 - 33.
ரு.	இதிற்காணப்படும் விசேட வேறுபாடுகள்...	33 - 37.
எ.	திருவிளையாடற்கதைகள்வந்துள்ள தேவாரமுதலியஇடங்கள்	38 - 49.
அ.	அரும்பதஅகராதிமுதலியன	49 - 63.
கூ.	திருவிளையாடல்முதலியவற்றுலும் கேள்வியாலும் அறிந்தவை	63 - 66
கo.	ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனருக்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்பது	67.
கக.	பிழையும்திருத்தமும்	68.
கஉ.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்	க-உசு.
கங.	சில கையெழுத்துப்பிரதிகளிற்கண்ட கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்	உஎ.
கச.	நூற்சிறப்புப்பாயிரம்	உஅ.
கடி.	பாடபேதம்	உக-உச.
கசு.	திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்பயநரமாலை ...	உசக-உடி.
கஎ.	கடம்பவனபுராணம், கo - இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்	உடிக-உசக,
கஅ.	திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை, உஅ - ம் செய்யுள் ...	உஎo - உஎக.
ககூ.	திருவிளையாடற்கருணைத்திருவிருத்தம், ககூ - ம் பாடல்...	உஎஅ.
உo.	திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை	உஎஉ-ஙகஅ.
உக.	திருவிளையாடற்புராணச்செய்யுளகராதி	ஙகக-ஙஙங.
உஉ.	சூசிபத்திரம்	ஙஙடி-ஙஙசு.

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதியா வேத கீதா விண்ணவ ரண்ண வென்றென்
றோதியே மலர்க ளேவி யோருங்கிநின் கழல்கள் காணப்
பாதியோர் பெண்ணை வைத்தாய் படர்சடை மதியஞ் சூடே
மாதியே யால வாயி லப்பனே யருள்செய் யாயே.

திருவாலவாயென்பது, பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற பதினொன்று ஸ்தலங்களில் முதலாயது;

பதினொன்குஸ்தலங்களாவன :

"கூடல் புனவாயில் குற்றால மாப்பனூர்,
ஆடகமெல் வேலி யிராமேச - மாடானை
தென்பரங்குன் றஞ்சுழிய றென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்." என்பன.

இத்தலம், கருணைக்கடலாகிய 'ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் ஆன்மாக்களை உய்வித்தருள வெண்ணி, சுசை - திருவிளையாடல்கள் செய்தருளிய ஒப்புயர்வற்ற பெருமையுடையது. இதற்குரிய தேவாரப் பதிகங்களாவன :

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

நீலமாமிடற்று	...	...	...	குறிஞ்சி.
மந்திரமாவது	...	...	...	காந்தாரம்.
மானினேர்விழி	...	...	...	கொல்லி.
காட்டுமாவது	...	...	...	கௌசிகம்.
செய்யனே	...	...	...	,,
வீடலாலவாயிலாய்	...	...	...	திருவிராகம்.
வேதவேள்வியை	...	...	...	காலாமேல்வைப்பு.
ஆலநீழல்	...	...	...	திருவியமகம்.
மங்கையர்க்கரசி	...	...	...	புறநீர்மை.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேதியா	...	...	...	திருநேரிசை.
முளைத்தானை	...	...	...	திருத்தாண்டகம்.

இத்தலத்திற்குரிய பழையவரலாறுகளைப் புலப்படுத்தும் தனிநூல்களும் தனிப்பாடல்களும் பல உள்ளனவென்பது யாவருக்குந்தெரிந்ததே. வடமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யப்பெற்றனவாய் மூர்த்திவிசேடமுதலியவற்றை விளங்கத் தெரிவிக்கும்நூல்கள்சில. அவை: திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், திருவிளையாடற்புராணமென்பனவாம்; அவற்றுள்:—

க. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணமென்னும் இந்நூல், * உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூலின் ஒருபகுதியாகிய சாரசமுச்சயமென்பதிலிருந்து மொழிபெயர்த்து, செல்லிநகர்ப்பெரும் பற்றப்புலியூர்நம்பியென்பவரால், செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இஃது, "ஓதரிய" என்னுஞ்செய்யுளாலும், "அம்பதமத்தார்" என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றாலும் விளங்குகின்றது. இந்நூலின் செய்யுட்டொகை, களநிக. இது, பழைய திருவிளையாடல், வேம்பத்தூரார் திருவிளையாடல், திருவிளையாடலெனவும் வழங்காநிற்கும். இதனுடைய மற்றவிசேடங்கள், பின்னர் அவ்வவ்விடத்து எடுத்துக்காட்டப்படும்.

உ. கடம்பவனபுராணமென்பது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள இலம்பூரிலிருந்த வீமநாதபண்டிதரென்பவரால் நீபாரண்யமாஹாத்மியம் அல்லது கதம்பவனபுராணமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, கoகo. இதில் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயத்தின் முதலிலுள்ள, சுசை - செய்யுட்களாற் கூறப்பெற்ற, சுசை - திருவிளையாடல்களும் மேற்கூறிய திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ளமுறைப்படியே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ங. † சுந்தரபாண்டியமெனபது, தொண்டைநாட்டிலுள்ள வாயற்பதியிலிருந்த அனதாரியென்னும் புலவர்பெருமானாற் சுந்தரபாண்டியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றுள்ளது; "மிண்டரை வெல்லும் வளைச்சிங்க ராயன் விலைதொடுப்பத், தண்டமிழ் மேக முரத்தூரில் வேதியன் முனும்விற்பக், கொண்டவன் பின்சென்று மண்டலத் தேபுகழ் கொண்டபிரான், வுண்டமிழ்க் கும்ப னனதாரி யுந்தொண்டை மண்டலமே." என்னுந் தொண்டைமண்டலசதகத்தாலும், "கம்பனென்

* உத்தரமகாபுராணமென்னும் வடநூல் இப்பொழுது கிடைக்கவில்லை.

† இந்நூல், மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்துப் பாண்டியன்புத்தகசாலையிற்

றுக் காதனென்றும் காளியொட்டக் கூத்தனென்றும், கும்பமுனி யென்றும்பேர் கொள்வரோ - அம்புவியின், மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்ப, னக்காளி லேயிருந்தக் கால்." என்னும் பழைய வெண்பாவாலும் 'பாராட்டப்பெற்றவர் இந்த அனதாரியென்றே தெரிகின்றது. இந்நூல் செய்யப்பெற்றகாலம், 'சாலி. கசஅசு; கி. பி. 1563. இஃது இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

ச. திருவிளையாடற்புராணமென்பது, பரஞ்சோதிமுனிவரென் பவரால், ஸ்ரீ ஹாலாஸ்யமாகாத்மியமென்னும் வடநூலிலிருந்து மொழிபெயர்த்துச் செய்யுள்நடையாக இயற்றப்பெற்றது. இதன் செய்யுட்டொகை, நகஅசுஉ. இக்காலத்து எல்லாராலும் மிகுதியாகப் பாராட்டிப் படிக்கப்பெற்றுவருவது இந்நூலே. இஃது அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

இந்நூல்கள் நான்கனுள், முதலாவதும் நான்காவதுமாகிய நூல்கள் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய அற்புதத்திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கையும் மிகச்செவ்வையாக விரித்துப் பாராட்டித் தெரிவிப்பனவாம். இவ்விரண்டனுள், ஒன்றனேமற்றொன்றற்குள்ள வேறுபாடுகள் பல.

இந்நூலிலுள்ள, (க) மூர்த்தியார்க்கரசளித்த திருவிளையாடல் முதலிய மூன்றுகதைகளும், அந்நூலிற்காணப்படவில்லை; அதிலுள்ளவருணனைவிட்ட கடலேவற்றச்செய்த திருவிளையாடற்கதை, இதிலுள்ள (கஉ) நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடலிலும், அதிலுள்ள நாகமெய்ததிருவிளையாடல், மாயப்பசுவைவதைத்த திருவிளையாடற்கதைகள் இதிலுள்ள, (கூ) மதுரையான திருவிளையாடலிலும் அதிலுள்ள திருநகரங்கண்ட திருவிளையாடற்கதை இதிலுள்ள, (ஙு) புலிமூலைபுல்வாய்க்கருத்திய திருவிளையாடலிலும் அமைந்துள்ளன. திருவிளையாடல்கள் இதிலமைந்துள்ள முறை வேறு; அதிலமைந்துள்ள முறைவேறு. அது கதையை விரித்துக்கூறுவது; இது சுருக்கமாகக்கூறுவது. அன்றியும், சங்கச் செய்யுட்கள்முதலிய பண்டைத்தமிழ்நூல்களிலுள்ள, இங்ஙகரவரலாறுகளே விடாமல் தழுவிச்செல்வது இஃது; அஃது அன்னதன்று.

சிலநூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்நூலே எல்லாராலும் படிக்கப் பெற்றுவந்ததன்றி, இந்நூலிலுள்ள, திருவிளையாடல்களின் முறையையும் இதன் சொன்னடை பொருணடைகளையுமே தழுவிப் பலர், இத்தலசம்பந்தமானநூல்களைச் செய்துவந்தார்களென்று தெரிகின்றது இது, * திருவிளையாடற்பயகரமாலை, கடம்பவனபுராணத்

* இந்நூலாசிரியர்பெயர் தெரியவில்லை; பயகரனென்பது பயஹரனென்னும் வடமொழிச்சிதைவு; பயத்தைப்போக்குபவனென்பதுபொருள்.

துள்ள் இலீலாசங்கிரக அத்தியாயமும், திருவுசுத்தான நான்மணி மாலையின், உள - ம் செய்யுள் முதலியவற்றால் நன்குவிளங்கும்.

இதுவே திருவிளையாடலென்று முற்காலத்திற் பாராட்டப் பட்டுவந்ததென்பதையும் இதன்செய்யுட்கள் பழைய உரைகளில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுவந்தனவென்பதையும் கோலமறுத்தற்குத் திருப்போரூர்ச் சிதம்பரசுவாமிகளேழுதியவுரை நன்கு விளக்குகின்றது; ஷை நூல் எ, கக - ம் செய்யுட்களின் உரையைப் பார்க்க.

மேற்கூறியே உண்மை யாவருக்கும் விளங்கும்பொருட்டே, பழையவுரையுடன் மிதிலைப்பட்டியிற்கிடைத்ததான ஷை திருவிளையாடற்பயகரமாலைமூலத்தையும் ஏனையவற்றையும் வேறுசில பழைய பிரதிகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பித்து இப்புத்தகத்தினபின்னர்ச் சேர்த்திருக்கிறேன்.

பயகரமாலையென்னுப் பெயரைப் பயங்கரமாலையெனத் திருத்திவிட்டதல்லாமல், இத்திருவிளையாடலையே மேற்கோளாகக்கொண்டு அது செய்யப்பெற்றதென்பதையறியாமற் சிலபாடல்களைமாற்றியும் சிலபாடல்களைக்குறைத்தும் சிலபாடல்களை நூதனமாக இயற்றிச் சேர்த்தும் சற்றேறக்குறைய ஈ0 - வருடங்களுக்குமுன் யாரோ ஒருவர் அதைப் பதிப்பித்துவிட்டனர்.

இப்புத்தகத்தில், எகூ, அசு, கூசு, கஙக, கசு0-ம் டக்கங்களின் கீழே 'இது வெள்ளிபாட்டு' என்றும், 'சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை' என்றும் குறிப்பிட்ட செய்யுட்கள்யாவும் வெள்ளிபாடல்களென்றே ஓர் ஏட்டுப்பிரதியில் வரையப்பட்டிருந்தன; [வெள்ளி - வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர்.]

இதுகாறும்கூறியவாற்றால், வெள்ளியம்பலவாணமுனிவர், திருப்போரூர்ச் சிதம்பரஸ்வாமிகள், திருவிளையாடற் பயகரமாலைநூலாசிரியர், இலம்பூர் வீமநாதபண்டிதர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ் சேர்வைகாரர் ஆகிய இவர்களுடையகாலத்திற்கு இந்நூலாசிரியருடையகாலம் முற்பட்டதென்பது வெளியாகின்றது.

இந்நூலை இயற்றியவர், கொச்சியூர்ப் பழனியப்பஞ்சேர்வைகாரர்; இவரும் திருவுசாத்தானத்தின் பழைய தமிழ்ப்புராணமியற்றிய அம்பல வாணமுனிவரென்பவரும் ஒரேகாலத்தினர். ஷை முனிவருடையகாலம், இற்றைக்கு கூ0க - வருடங்களுக்கு முந்தியதென்றும் இதனை, அம்முனிவர் தமது கரத்தால் எழுதிய சதாசிவவியாக்கியானமென்னும் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள சகாத்தம் தெரிவிக்கின்றதென்றும் ஆண்டுள்ளார் சொல்லுகின்றனரென்றுஞ்சொல்லி, ஷை நான்மணிமாலையை எனக்குவாங்கித்தந்தவர், பின்னத்தூர், ம-ஈ-ரா-ஸ்ரீ அ. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள்.

இந்நூலால், வேங்கடநூல்கள் சம்பந்தமான சிற்சில பழையசெய்திகளும், சிலநாடுகள், சிலமலைகள், சிலஊர்கள், சில புண்ணியதீர்த்தங்களும், சில சிவஸ்தலவிசேடங்களும், திருவிளையாடல்சம்பந்தமான சில பழமொழிகளும், சில திருவிளையாடல்கள் முதலியன சுடர்தமைக்கு அறிகுறியான இடப்பெயர்முதலியனவும், சிலபுலவர்களுடையசரித்திரங்களும், அவர்களுள் இன்னாரின்னார் இன்னஇன்ன அமயத்து இன்னஇன்ன பாடல்கள் இன்னஇன்ன நூல்கள் செய்தனர்களென்பதும், சில நூற்பெயர்களும், திருவாசகத்துள்ள பதிகங்களுள் இன்னஇன்னபதிகங்கள் இன்னஇன்ன அமயத்துப் பாடப்பட்டனவென்பதும், சில அரசபரம்பரைகளும், வேற்பல பழைய வழக்கங்களும், இக்காலிற் பெரும்பாலும்வழங்காத சிற்சில அரிய சொற்களும் வாக்கியங்களும், இக்காலத்துப் புலப்படாதனவாகிய இசை,குதிரை,நவமணிமுதலியவற்றின் இலக்கணங்களும்,ஒருவகையான யுத்தபரிபாஷைகளும், சில சாதிவகையும், சில குலவகையும், இன்னும் எத்தனையோ அரியவிஷயங்களும் அறியலாகும்.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் இந்நூலுள்ளே பெரும்பாலும் சொக்கனென்றே வழங்கப்பெறுவர். 'சொக்கன்' என்பதற்கு அழகன் என்பதுபொருள்; சொக்கு - அழகு; பேரழகென்றும் பொருள் கூறுவதுண்டு. இதனை, இந்நூல் இந்திரன்பழிதீர்த்ததிருவிளையாடல், உரை-ம் செய்யுளாலுணர்க. பண்டைக்காலத்து இப்பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கப்பெற்றுவந்தமையின், இந்நூலாசிரியரால் இத்திருநாமம் மிக எடுத்தாளப்பட்டதென்று தெரிகின்றது. அங்ஙனம்வழங்கிவந்தமையை, சொக்கலிங்கம், சொக்கர்பாராதனை, சொக்கத்தாண்டவம், சொக்குப்பாட்டி, சொக்கரப்பம், சொக்கர்தலைக்கிடி (=சொக்கர்லேஞ்சு); பழைய சொக்கநாதர்கோயிலென்னும் உலகவழக்காலும், தேவாரம், கடம்பவனபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், மதுரை மும்மணிக்கோவை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மதுரைத் திருப்பணிமாலை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மதுரைக்கலம்பகம், திருவாதவூரர்புராணம், பழைய திருப்பெருந்துறைப்புராணம் முதலிய நூல்களாலுமுணர்க. அன்றி, வடமொழிப்பெயராகிய 'சுந்தரர்' என்பதை எடுத்தாளுதலிலும் தென்மொழிப்பெயராகிய 'சொக்கர்' என்பதைத் தமிழ்நூலில் எடுத்தாளுதல் அழகென்று இவர் எண்ணியிருக்கலாமென்றும் தோற்றுகிறது; சுந்தரனென்றதிருநாமம் இதிற் சிறுபான்மையாகவழங்கும்.

மிகப் பழமையானதும் பற்பலசிறப்புக்கள் வாய்ந்ததுமான மாணிக்கம்போன்ற இந்நூல் பலவருடங்களாகஒளிமழுங்கிப்போனமைக்குக் காரணம் இன்னதென்றுவிளங்கவில்லை. இஃது எல்லா ஆச்சரியத்திலும் பெரியதோர் ஆச்சரியத்திற்கு இடமாக இருக்கின்றது.

தாமியற்றிய திருவிளையாடற்புராணச் செய்யுட்களைப் படித்துக்காட்டினேன்று, ஒருநாள், அந்திப்பொழுதில் வேம்பத்தூர்க்குவந்த பரஞ்சோதிமுனிவரை அவ்வூர்க்கவிஞர்களுள்ளே தண்டிகை பெற்றுவிளங்கியபுலவர் அறுபத்தாறால்வர் மறுநாட்காலையில் வரச்சொல்லிவிட்டு, இன்ன இன்னபகுதியை இன்னர் இன்னர் இயற்றுதற்குரியரென்று அன்றிரவில்யோசித்துத் தமக்குள்நிச்சயித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொன்றாக அறுபத்தாநான்கு திருவிளையாடல்களையும் விடியற்காலத்துள் தனித்தனியே செய்துமுடித்து அப்பாற்றை ஒருங்குசேர்த்துவைத்துக்கொண்டிருந்து, காலையில்வந்த பரஞ்சோதிமுனிவரைநோக்கி, இதைக்கேளுமென்று தாமியற்றியதூலைப் படித்துக்காட்டி, திருவிளையாடற்புராணம் தமிழில் முன்னமேயிருக்கையில் நீர்செய்ததனதன்பொருட்டென்றுவினவ, அம்முனிவர்மனங்கொந்து சபித்துவிட்டுப்போயினர்; அதனால், இந்நூல் வழங்காதுபோயிற்றென்று கூறுவாரும், வடநூல *ஆதாரமில்லாமையால் இந்நூலை ஒருவரும் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவாரும், சோமசுந்தரக்கடவுளை அருமையாகச்சொல்லாமற் பத்தியின்றி, 'சொக்கன் சொக்கன்' என்று பலவிடத்துங்கூறியிருத்தலால் இதை ஒருவரும் கையால் தொடவில்லையென்பாரும், பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடல் வழங்கத்தொடங்கியபின்பு இது வழங்குதலற்றதென்பாரும், இன்னும் தத்தமக்குத்தோற்றியவண்ணம் பற்பலகூறுவாருமாக அங்கங்கே பற்பலர் உளராயினர்; இவைகளையாவும் கதானுகதிகந்நியாயமென்பது இந்நூலை ஆராய்ந்துபார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

இப்புத்தக ஆராய்ச்சிக்குக் கருவிகளாகஇருந்த தமிழ்நூல்கள்: அட்டமிப்பிரதக்ஷிணமான்மியம், அருணகிரிபுராணம், இரகுவம்மிசம், கடம்பவனபுராணம், கல்லாடமும் திருநெல்வேலி மயிலேறும் பெருமாள்பிள்ளையுரையும், காளையார்கோயிற்புராணம், கெடிலவசனம், கூடலழகர் புராணவசனம், சிதம்பரபுராணம், சுந்தரபாண்டியம், தக்கயாகப்பரணி, திருக்காளத்திப்புராணம், திருக்கானப்பேர்ப்புராணம், திருப்பரங்கிரிப்புராணம், திருப்பூவணப்புராணம், திருப்பெருந்துறைப்புராணங்கள் (பழையது, புதியது), திருவாசகம், திருவாதவூர்ப்புராணம், திருவிளையாடற்பயகரமாலையும் அதனுரையும், திருவிளையாடற்புராணம் (பரஞ்சோதிமுனிவர்செய்தது) திருவிளையாடற் போற்றிக்கலிவெண்பா, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், திருவேடகப்புராணம், தேவாரம், பரிபாடல், புறநானூறு, பெரியபுராணம், மதுரைச்சொக்கநாதர் மும்மணிக்கோவை, மது

---

*இந்நூல் வடநூலாதாரங்கொண்டே இயற்றப்பெற்றதென்பதை, குறைவற", "அவைநடே", "ஓதரிய", "வியாதன்வாண்மீகி" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய இந்நூற்செய்யுட்களாலுணர்க.

னைத்திருப்பணிமாலை, மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மருதவனப் புராணமென்பன ; வடநூல்கள் : ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமுதலியன.

பயகரமாலை முதலியவைகளும் மேற்கோள்களாக் இப்புத்தகத்தில் அங்கங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளபாடல்களும் சிலசில விடத்து. அச்சுப்பதிப்பகப்பாடல்களுக்கு வேறுபட்டுத்தோன்றும் ; அங்ஙனம் தோன்றுபவைகள் ஏட்டுப்பிரதிகளிற்காணப்பட்டவை யென்று கொள்க.

முதனூல்கள் அகப்படாமையின், இதிலுள்ள குதிரையிலக் கணமுதலிய பகுதிகளுட் சிலவற்றிற்குப் பொருள் விளங்கவில்லை ; இதன் குறிப்புரையில் மேற்கோள்களாக எடுத்துக்காட்டிய இசை மரபுச்செய்யுள்முதலியன, பழைய உரைகளிற்கண்டவை.

படிப்போரும் தேடுவோருமற்று மூலையிற்கிடந்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகளிலிருந்த பாடவேறுபாடுகளும் பிழைகளும் அளவுபடுவனவல்ல. ஆதலால், இதைப்பதிப்பித்தகாலத்தில்நேர்ந்த உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் இதனை ஆராய்ச்சிசெய்தகாலத் தநேர்ந்த உழைப்பும் பொருட்செலவும் மிக அதிகம்.

(இந்நூலைப் பின்னும் சிலமுறை ஆராய்ச்சிசெய்யவேண்டுமென் கிற விருப்பமிருந்தும் இதனை விரைவிற்பதிப்பித்து வெளிப்படுத் தகவென்று, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கஸ்தாபகரும் பாலவனத்தம் ஜமீந் தாருமாகிய, இராமநாதபுரம், ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ பொ. பாண்டித்துரை ஸாமித்தேவரவர்கள் வற்புறுத்திச் சொன்னமையால், அவர்கள் சொல்லை மறுத்தற்கஞ்சி விரைந்து பதிப்பிக்கத்துணிந்தேன். *)

இதனை ஆராய்ச்சிசெய்து பதிப்பிக்குங்காலத்து உடனிருந்து உதவிபுரிந்துவந்த பழைய அன்பர்களுள், திருமயிலை, பி. சுப்பிர மணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ இ வை. அனந்தராமையர், சலிப்பின்றி இரவும்பகலும் உடனிருந்துசெய் துவந்த அரிய உதவி மிகச்சிறந்தது ; மறக்கற்பாலதன்று.

கிடைத்த இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதிகள்.

திருக்கைலாயபரம்பரைத்
திருவாவடுதுறையாதீனத்துப் ... ... பிரதி.

சென்னை
இராசாங்கத்துக்கையெழுத்துப்புத்தகசாலை ... ,,

மதுரைத்
தமிழ்ச்சங்கத்து ... ... ,,

களக்காடு
ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ சாமிநாததேசிகரவர்கள்வீட்டு ... ... பிரதி. க.

திருநெல்வேலி மேலரதவீதி
,, கவிராசநெல்லையப்பப்பிள்ளையவர்கள்வீட்டு ... ,, க.

வேம்பத்தூர்ப்
,, பிச்சுவையரவர்கள்வீட்டு .. .. ,, க.

ஷை ஊர்
,, சாமாவையரென்கின்ற ஆண்டி ஐயரவர்கள்வீட்டு } ,, க.
[சாலி. கசுஎசு. கி. பி. 1753]

கும்பகோணம்
டவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
,, அ. நாராயணசாமி ஐயரவர்கள்தந்த ... ... ,, க.

மதுரை
விவேகபானுபத்திராதிபர்
,, மூ. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்தந்த ... ,, க.

கும்பகோணம்
மகாதளம்பேட்டை
,, இராமலிங்கதேசிகர்வீட்டு... ... ... ,, க.

பட்டுக்கோட்டையைச்சார்ந்த சிநம்பரவிடுதி
,, கோவிந்தஐயர்வீட்டு ... ... ,, க.

இந்நூலாராய்ச்சிக்காக ஸ்ரீ வாதபுரமாஹாத்மியமாகிய வடநூலைவருவித்துதவியவர், மதுரை ஹைகோர்ட்டுவக்கீல் ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ மூ. வேங்கடராம ஐயரவர்கள் குமாரர் சிரஞ்ஜீவி முத்துராமலிங்க ஐயர்.

இந்நூலுள்ளே அங்கங்குள்ள அரியவிஷயங்களைப் பலவகையாகத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்கிற அவா எனக்கு மிகுதியாக இருந்தும் உள்ள அவகாசக்குறைவால் அங்ஙனம்செய்யக்கூடவில்லை.

இப்பதிப்பிற்காணப்படுங்குற்றங்கள் என்னுடையனவென்றெண்ணிப் பொறுக்கும்படி பெரியோர்களை மிக வேண்டுகின்றேன்.

இந்நூலைப்போலவே, இனிப்பதிப்பிக்கக்கருதிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் கருதியவண்ணம் பதிப்பித்து நிறைவேற்றுதற்பொருட்டும் பிரதியுதவி பொருளுதவி ஒப்புநோக்குதல்முதலிய உதவிகளை அன்புடன்செய்தவர்கள் பெருவாழ்வடைந்து மகிழ்வெய்தும் பொருட்டும் திருவருள் சுரக்கும்படி சங்கப்புலவர்நடுவில், மதுரைப் பேராலவாயரென்னும் திருநாமம்பூண்டு வீற்றிருந்து அவர்களுடன் தமிழாராய்ந்தருளிய ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சிந்திக்கின்றனன்.

சென்னை,
12 - 7 - 06.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன.

இப்புத்தகத்தில் எடுத்துகாட்டிய நூற்பெயர்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அச்ச - அச்சப்பத்து.
அம்புலி - அம்புலிப்பருவம்.
அயிர்த்த - அயிர்ந்தவர்க்கதை.
அழகர்கல - அழகர்கலம்பகம்.
ரப்பத்து.
ஆனந்த - ஆனந்
இடைக்காடன்-இடைக்காடன்பிணக்
ரபடலம்.
இந்திரன்-இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம்.
இரகு - இரகுவம்மிசம்.
இராச - இராசசூயச்சருக்கம்.
இராசபா - இராசபாரம்பரியம்.
இல. கொ - இலக்கணக்கொத்து.
இலீலா-இலீலாசங்கிரக அத்தியாயம்.
உத்தர - உத்தரகாண்டம்.
உலர் - உலாவியற்படலம்.
ஊர்காண் - ஊர்காண்காதை.
ஊர்தேடு - ஊர்தேடுபடலம்.
எல்லாம் - எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவி
ளையாடற்படலம்.
ஒழி - ஒழிபியல்.
கட - கட்வுள்வாழ்த்து.
கடம்ப - கடம்பவனபுராணம்.
கந்த - கந்தபுராணம்.
கம்ப - கம்பராமாயணம்.
கல் - கல்லாடம்.
கல - கலம்பகம்.
கலி - கலித்தொகை.
கலிங்க - கலிங்கத்துப்பரணி.
கா - காதை.
கீர்த்தி - கீர்த்தித்திருவகவல்.
குண - குணமாலையாரிலம்பகம்.
குதிரை - குதிரையிட்டசருக்கம்.
குலரு - குலாப்பத்து.
கோயின்மூத்த - கோயின்மூத்த திரு
ப்பதிகம்.
சில - சிலப்பதிகாரம்.
சிற்றிற் - சிற்றிற்பருவம்.
சீதைவனம் - சீதைவனம்புகுபடலம்.
சீய - சீயவனைச்சருக்கம்.
சீவக - சீவகசிந்தாமணி.
சுந்தர - சுந்தரகாண்டம்.
சுர - சுரமஞ்சரியாரிலம்பகம்.
சூடா - சூடாமணிநிகண்டு.
சூதுபோர் - சூதுபோர்ச்சருக்கம்.
சூர்ப்ப - சூர்ப்பநகைப்படலம்.
சூளா - சூளாமணி.
ஞான - ஞானவாசிட்டம்.
தக்க - தக்கயாகப்பரணி.
தத்துவ - தத்துவராயர் பிரபந்தங்கள்.
தலவி - தலவிசேடப்படலம்.
திருக்காளத்தி - திருக்காளத்திப் புரா
ணம்.
திருக்கோ - திருக்கோத்தும்பி.
திருச்சத - திருச்சதகம்.
திருச்சிற் - திருச்சிற்றம்பலக் கோவை
யார்.
திருஞா-திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாய
னார் அல்லது ஷி புராணம்.
திருநகர - திருநகரச் சிறப்பு.
திருநா - திருநாவுக்கரசுநாயனார் அல்
லது அவர் புராணம்.
திருநாட்டு - திருநாட்டுச்சிறப்பு.
திருப்பட - திருப்படையாட்சி.
திருமயிலை - திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.
திருவம் - திருவம்மானை.
திருவவ - திருவவதாரப்படலம்.
திருவா - திருவாசகம்.
திருவாத - திருவாதவூரர் புராணம்.
திருவாரூர் - திருவாரூர்ச்சிறப்பு.
திருவிளை - திருவிளையாடல், திருவிளை
யாட்டுப்படலம்.
திருவெம் - திருவெம்பாவை.
தீர்த்த - தீர்த்தவிசேடப்படலம்.
தே - தேவாரம்.
தொல். பா. விருத் - தொல்காப்பியப்
பாயிர விருத்தி.
நச் - நச்சினார்க்கினியம்.

நரிபரி - நரிபரியாக்கியபடலம்.
நாடுகாண் - நாடுகாண்காதை.
நீத்தல் - நீத்தல் விண்ணப்பம்.
பதி - பதிகம்.
பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
பரத்து - பரத்துவர்சதரிசனை யத்தியாயம்.
பரிபா - பரிபாடல்.
பா - பாயிரம்.
பார்ப்பதி - பார்ப்பதிப்படலம்.
பார - பாரதம்.
பால - பாலகாண்டம்.
பிரபு - பிரபுலிங்கலீலை.
பிள்ளை - பிள்ளைத்திருநாமம்.
புணர்ச்சி - புணர்ச்சிப்பத்து.
புறஞ்சேரி - புறஞ்சேரியிறுத்தகாதை.
புறநா - புறநானூறு.
பெரிய - பெரியபுராணம்.
போற்றி - போற்றித்திருவகவல்.
மண்சுமந்த - மண்சுமந்தசருக்கம்.
மணி - மணிமேகலை.
மது - மது
மதுரைக்கல - மதுரைக்கலம்பகம்.
மதுரைப்பதிற் - மதுரைப் பதிற்றுப்ப
மாணிக்கம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.
மாலை - மாலையீட்டுப்படலம்.
மிதிலை - மிதிலைக்காட்சிப்படலம்.
மீனாட்சி - மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்.
முனிவர் - முனிவர்கதி.
யானை - யானையெய்தபடலம்.
வாரணை - வாரணவதச்சருக்கம்.
விடை - விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.
விருத்த - விருத்தகுமார பாலரானபடலம்.
வேத்திர - வேத்திரகீயச்சருக்கம்.

கணபதிதுணை.

இந்நூலாசிரியராகிய
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யென்பவர், பாண்டிவளநாட்டுள்ள செல்லிநகரிற் பிராமணவருணத்தில் ஸ்மார்த்தர்களாகிய வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்வகுப்பிற் *கௌணியகோத்திரத்திற் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநடராசருடைய திருவடிக்கண் மிகுந்த பத்திச்செல்வம்வாய்ந்த குடும்பத்திற் சனித்தவர். இவர்க்குப் பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி யெனவும், இவர்பரம்பரையிற்பிறந்தவரும் மதுரைத் திருப்பணிமாலையிற் கூறப்பெற்ற வருமாகிய ஒருவருக்கு ஆனந்தாண்டவநம்பி யெனவும் பெயர்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற் கடவுள்வாழ்த்திற் பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதிமுதலியன அமைந்திருத்தலையும் உற்றுநோக்குகையில், இவர் குடும்பத்தார்கள் சிதம்பரம் ஸ்ரீ ஆனந்தநட்டராசர் திருவடிக்கண் மிக்க அன்புடையவர்களென்பது வெளியாகின்றது.

இவர்பெயர், தில்லைநம்பி யெனவும் வழங்கும்; வேம்பத்தூர்ச்சோழியர்களில் அநேகருடைய இயற்பெயர்களின்பின் நம்பியென்பது சார்த்தப்பட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதை அவர்கள் வீட்டிலுள்ள பழைய ஓலைச்சாதனங்களில் இன்றும் காணலாகும். செல்லிநகரென்பது, செல்லிநாடென்றும் பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமென்றும் செய்யுட்களில் வழங்கப்பெறும்; அக்கிரகாரத்தைச் சதுர்வேதிமங்கலம் அல்லது சதுர்வேதமங்கலமென்றல் மரபு; இது, பழைய சிலாசாதனமுதலியவற்றாலும் விளங்கும்; இங்ஙகர், இக்காலத்துப் பனையூரென்று வழங்கப்படுகின்றது. இது, சங்கரநயினார்கோயில் தாலூகா, கரிவலம்வந்த நல்லூர்க்குச்சமீபத்தில் உள்ளது; செல்லியாரம்மையென்று பெயருள்ள துர்க்காதேவியைத் தனக்கு அதிதேவதையாக உடைமையின், இவ்வூர் செல்லிநகரென்று பெயர்பெற்றதென்று சொல்லுகின்றனர்.

[வேம்பத்தூர்.]

வேம்பத்தூரென்பது, பாண்டிவளநாட்டில் மதுரைக்கு வடகிழக்கில் இரண்டுகாதத்தில் வையைநதிக்குவடக்கே உள்ளது; இது நிம்பையென்றும் வழங்கும்; [நிம்பம் - வேம்பு]; பிரமோத்தரகாண்டத்தின் பாயிரத்தில், "தேசானை" என்னும் செய்யுளில், "நிம்பை, யீசான மாமுனிவன்" என இப்

---

*கௌணிய கோத்திரம் - கௌண்டின்னிய கோத்திரம்.

பெயர் வழங்கிவருதல் காண்க. பண்டைக்காலத்தில் இப்பெயர் வேம்பற்றூ ரென்றே வழங்கிவந்ததாகத் தெரிகின்றது. மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுல், இவ்வகுப்பினர்க்கு முன்பு தானஞ்செய்யப்பெற்றதாதலின், இவ்வூர், குலசேகரதுர்வேதமங்கலமென்னும் பெயர்பெறும்; இவ்வூரைக் குலசேகரபாண்டியர் தானஞ்செய்தாரென்பதை,

"தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குமிழ்க் கோமான் புகல்வன் - மனக்கினிய
தென்னிம்பை யூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்."

என்னும் பழைய வெண்பாவாலுணர்க.

குலசேகரபாண்டியனென்பவன் அகரமேற்றநினைந்து, சாகேதபுரி யென்ற இடத்திலிருந்து பிராமணர் இரண்டாயிரத்தெண்மரை அழைப் பித்து, அவர்கள் நாமாவலியைப் பகிந்துகொண்டு, மூறையே ஒவ்வொரு வருக்கும் மனையும் நிலமும் கொடுத்துக்கொண்டேவந்து, இறுதியில் எஞ்சிய கணபதியென்னும் பெயருள்ளவரை அழைத்தகாலையில், யாதுகாரணத்தா லோ அவர் வரவில்லை; அப்பொழுது, ஸ்ரீ மஹாகணபதி, ஒரு பிரமசாரி வடிவங்கொண்டுவந்து, 'யான் கணபதி' என்று கூறி, அவற்றை ஏற்றுக் கொண்டு மறைந்தருளினர். உடனே அரசன்வியந்து பரவசமுற்று அவருக் கென்று கொடுத்த மனையிற் கோயில்கட்டுவித்து, அதில் அவருடைய திரு வுருவத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து நிலத்தையும் தேவதானமாகவிட்டனனென் றும் அவ்வூரே இதுவென்றும் ஒரு பழையசரிதம் பாண்டிநாட்டில் கர்ண பரம்பரையில் வழங்கிவருகின்றது. வேம்பத்தூரில் அக்கிரகாரத்திற்குமேற் கே கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மஹாகணபதிக்கு அமைந் துள்ள இரண்டாயிரத்தெண்விநாயகரென்னும் திருநாமமும் இந்தப் பழைய சரித்தத்தை வலியுறுத்தும்.

வானரவீரமதுரையிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனென்ற ஓரரசன், இர ண்டாயிரத்தெட்டுக் குடும்பத்தார்க்குப் பாண்டிநாட்டில் வேம்பத்தூர்முத லிய உ00அ - ஊர்களைக் கொடுத்தானென்று சொல்லுவதுமுண்டு; இதனை, மதுரைத்தலவரலாறு என்னும் புத்தகம் ஒருவகையாகத்தெரிவிக் கின்றது.

வேம்பற்றூரென்பதும் குலசேகரதுர்வேதமங்கல மென்பதும் இவ்வூர்க் குப் பெயர்களென்பதை இவ்வூர்ப் பெருமாள்கோயிற் கருப்பக்கிருகச்சுவரின் வெளியேயுள்ள சிலாசாஸனத்தால் அறியலாகும்; அகநானூறு, கலிசு - ம் செய்யுளுக்கும். புறநானூறு, நகள - ம் செய்யுளுக்குமுரிய ஆசிரியரின் பெய ராலேய வேம்பற்றூர்க்குமரனு ரென்பதிலுள்ள வேம்பற்றூரென்பது இவ்வூ ராகவே கருதப்படுகின்றது. இவ்வூர்ப்பிராமணச்சிறுவர்கள் தமிழ்க்கல்விசெய் தலில் வல்லுநராயிருந்தனரென்பதைத் தமிழ் நாவலர்சரிதையும் புலப்படுத் தும். இவ்வூர்ச்சோழியர்களில் அநேகர் வேறுவேறிடஞ்சென்று தங்கள்தங்

கள் கல்விமிகுதியையும் வருத்தமின்றிச் செய்யுட்களியற்றும்வன்மையையும் நன்குபுலப்படுத்திப் பண்டைக்காலத்திருந்த அரசர்முதலியோர்களால் நன்கு மதிக்கப்பெற்று முற்றூட்டாக அவர்கள்கொடுத்த ஊர்களைத் தமக்கிருப்பிட மாகக்கொண்டு தமிழ்நூலாராய்ச்சி செய்துகொண்டிருந்தார்கள்; ஆனாலும், இவர்கள் வேம்பத்தூராரென்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்படுவார்கள். இவர் கள் அங்ஙனமிருந்த ஊர்களுள் இப்பொழுதுதெரிந்தவை: வீரசோழன், அல்லது வீரை, தென்காசி, கீழைப்பாவூர், வல்லநாடு (இது திருநெல்வேலிக் குக்கிழக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது) இருப்பையூருணி (இது கோயிற்பட்டிக்குக் கிழக்கேயுள்ளது), திருநெல்வேலி, கரிவலம்வந்த நல்லூர், கற்குளம் (இது வல்லநாட்டைச்சார்ந்தது) பனையூர், குறுங்காவனம் அல்லது குறுங்களாவனம் (இது கீழைப்பாவூருக்குச் சமீபமானது) என்பன. இக்குழாத்தினரெல்லோ ரும் ஒரேவிதமான சமயக்கொள்கையை உடையவர்களல்லர்; தங்கள்தங்கள் முன்னோர்கள் தழுவிவந்ததும் வைதிகமாயதுமானகொள்கை எதுவோ அதை யே மேற்கொண்டவர்கள். இஃது அவரவர்கள் இயற்றியநூல்களாலும் தனிப்பாடல்களாலும் விளங்கும்.

பாடுதுறைமுதலிய பற்பலநூல்களியற்றிய தத்துவராயரும், வரதுங்க ராமபாண்டியருடைய ஆசிரியராகிய ஞானமுனிவரும், ஆனந்தலகரி, சௌ ந்தரியலகரிமுதலிய நூல்களியற்றிய வீரைக்கவிராசபண்டிதரும், ஞான வாசிட்ட நூலாசிரியரான ஆளவந்தார் அல்லது ஆளவந்தான் மாதவபட்ட ரென்பவரும், பகவத்கீதையியற்றிய ஸ்ரீ பட்டரும், பராபரமாலைபாடிய அம் பிகாபதியும், நெல்லைவருக்கக்கோவைபாடிய திருநெல்வேலிப்பெருமா ளாயரும், ஐயாயிரம்பாடலுள்ள பாகவதமியற்றிய சேவ்வைசிதுவேரும், அழகர்கலம்பகமியற்றிய கவிதஞ்சரமையீரும், பிரபந்தத்தீபிகையியற்றிய முத்துவேங்கடசுப்பையரும் இந்தவேம்பத்தூர்ச் சோழிய வகுப்பினரே.

இக்குழாத்தினர்க்கு வேம்பத்தூர்சிங்கத்தாரென்றும் ஒருபெயர் பண் டைக்காலந்தொடங்கி வழங்கிவருகின்றதுண்டு; இஃது அழகர்கலம்பகமுத லியவற்றுள் விளங்கும்.

முற்காலத்தில் எதேனும் நூலியற்றியதமிழ்ப்புலவர்கள் அந்நூலைக்கொண ர்ந்து இவ்வூர்ப்புலவர்களுக்குக்காட்டிச் செவ்வைசெய்வித்து, இவர்களுடைய உடன்பாடுபெற்றபின்பே அந்நூலைவெளிப்படுத்துதல் பெரும்பான்மையான வழக்கமாக இருந்ததென்று பலர்சொல்லக் கேள்வியுண்டு.

கம்பர் தாமியற்றிய இராமாயணத்தை இவ்வூரில்வந்துபடித்துக்காட்டி இவர்களால்நன்குமதிக்கப்பெற்றனரென்பதும், காளமேகப்புலவர் இங்கே வந்து இவ்வூராரில் ஒருவர் * சமத்தியாகக்கொடுத்த, "கண்டங்கத் தரிக் கொத்துக் காய்" என்பதை இறுதியடியாக அமைத்து, கொடுத்தவர் எண்ணிய

* ஸீமஸ்யாவென்னும் வடமொழி இங்ஙனம் சிலதர்க்குழங்குகின்றதென் பர்.

வண்ணமே ஒருசெய்யுளும் ஆங்கிருந்த வேறுசிலர் விரும்பியவண்ணம் அருமையான சில சிலேடைவெண்பாக்களும் வருத்தமின்றிக் குறித்தகாலத்துட் பாடிமுடிக்கீ, இவர்கள் நன்குமதித்து இவ்வூருக்குத்தெரிக்கையுள்ளதும், "காள மேகநீதாறு' என்று இக்காலத்தில்வழங்கப்படுவதுமாகிய கூ - மா அளவுள்ள நஞ்செய்நிலத்தை அவருக்கு முற்றூட்டாகக்கொடுத்தனரென்பதும் கன்ன பரம்பரைச்செய்திகள்.

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் முதலியோர்களாற் சிறந்தகவிஞரென்று பாராட்டப்பெற்றவரும் சிலவருடங்களுக்குமுன்பு இராமநாதபுரத்தில், பலதமிழ்ப்புலவர்கள் தனித்தனியே கொடுத்தவிஷயங்களையமைத்து, அவர்கள்குறித்த இரண்டாஞார்ழிகைக்குள், கூ - சிலேடைவெண்பாக்களை எளிதிற்பாடி, சிலேடைப்புலியென்னும் பட்டப்பெயரையும் உயர்ந்த சிலபரிசில்களையும் ஸ்ரீ பாஸ்கரசேதுபதியவர்களாற் பெற்றவரும் தனஞ்சயகோத்திரத்தினரும் மேற்கூறிய வீரைக்கவிராசரண்டிதருடைய வழித்தோன்றலுமாகிய பிரஹ்மஸ்ரீ பிச்சுவையரென்பவரும் இன்னும் சிலவித்துவான்களும் இப்பொழுது வேம்பத்தூரிலுள்ளார்கள்.

இவர்கள் சரித்திரங்களாகக் கன்னபரம்பரையில்வழங்குவனவும் செய்யுள்முகமாக உள்ளனவும் இன்னும் எவ்வளவோபல ; அவை விரிவஞ்சி நிறுத்தப்பெற்றன.

கடைச்சங்கப்புலவர்காலந்தொடங்கி இன்றுவரை, தமிழ்மணங்கமழப் பெற்றுப் பற்பலவித்துவான்கள், தமிழ்நூல்களையே ஆராய்ச்சிசெய்துகொண்டும் பாடஞ்சொல்லிக்கொண்டும் நூதனமாக நூல்களியற்றிக்கொண்டும் தமிழ்ச்சுவையைப் பிறருக்குப்புலப்படுத்திவீற்றிருத்தற்கு இடமாகிவிளங்கும் இந்த வேம்பத்தூரின்பெருமை 'என்போலியரால் எங்ஙனம்சொல்லற்பாலது; * " பாட்டுக்குருகுந் தமிழ்ச்சொக்கநாத"ரே அறிந்தருளுவார்.

சற்றேறக்குறைய மூப்பத்தைந்துவருடங்களுக்குமுன்னே இவ்வூருக்குவந்து இவர்களுடைய தமிழ்ப்பயிற்சியையும் செய்யுள்செய்யும்வன்மையையும் குணவிசேஷங்களையுமறிந்துமகிழ்ந்த பழனி மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலர் மிக்க அன்புடன் இவ்வூரார்விஷயமாகப்பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு :—

க. "வேதநூல் வாழிதவ வேள்வித் திறைவாழி
நீதிநூல் வாழி நெறிவாழி - ஓதுதமிழ்
வல்லாராய் நிம்பை வளம்பதிவாழ் மாசனங்கள்
எல்லாரும் வாழி யினிது."

உ. "பொங்குகடல் வாழி புயல்வாழி சீர்வாழி
தங்குநூல் வாழி தமிழ்வாழி - துங்கமிகுந்
தேசமெங்கும் போற்றத் திறல்படைத்த வேம்பத்தூர்
மாசனங்கள் வாழி மகிழ்ந்து."

இந்நூலாசிரியருடைய சரித்திரத்திற்கு அங்கமாக வேம்பத்தூரின் வரலாறு இதுவரையிற் கூறப்பட்டது.

---

* மதுரைக்கலம்பகம், 67கூ.

[நூல் இயற்றியது இடம்.]

இந்நூலாசிரியருடையவூர் செல்லிகரராக இருந்தாலும், இதனைப் பாடுங் காலத்தில் இவரிருந்தவிடம், கார்வளங்கொண்மண்டலத்திற் கப்பிஞ்சிநாடென்னும் பெயரையுடைய சிறுநாடென்றுதெரிகின்றது; இதனை, "கார்வளங் கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுளைத்தோன்" [பக்கம் - உஉ.அ] என்னும் நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தாலுணர்க; கார்வளங்கொண்மண்டலமென்றது மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளதான மழைக்குப்புணைகொடுத்தமங்கல நாடென்று சொல்லுகின்றனர்.

[பெற்றபரிசில்.]

இந்நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய பாண்டியனொருவன் மிக்கசிறப்புடன் இதனை அரங்கேற்றுவித்துப் பல்லக்குமுதலிய விருதுகளையும் பல இரத்தினப் பரணங்களையும் கொடுத்தளித்தானென்றும், அப்பொழுது இந்நூலாசிரியர் மகிழ்ந்து, "பல்லக்கு மேலேறி†" (பக்கம், உஉ.அ) என்னும் வெண்பாவைப் பாடினரென்றும், பின்னர் அவன்மகிழ்ந்து இவருடையசனனபூமியாகிய செல்லிகரையும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களையும் இவரும் இவர் பரம்பரையோரும் அனுபவிக்கும்படி முற்றூட்டாகக்கொடுத்தானென்றும், அதுபற்றிச், செல்லியூரும் அதனைச்சார்ந்த ஊர்களும் செல்லிநாடென்று வழங்கப்பெற்று வந்தனவென்றும், இவர் பரம்பரையோர் மிகுந்த செல்வமுடையவர்களாகிப் பலதருமங்களைச்செய்து விளங்கினரர்களென்றும் சொல்லுகின்றனர். இதனை,

"கன்னலுஞ் செந்நெலுஞ் சூழ்செல்லி நாடன் கவுணியர்கோன்
நன்னர்க ளெண்ணிய வானந்த தாண்டவ நம்பிகற்பாள்‡
தென்னவர் போற்றிய வங்கயற் கண்ணம்மை செல்விதிருச்
சன்னிதிக் கோபுரங் கட்டின டன்மந் தழைக்கவென்றே."

என்னும் மதுரைத்திருப்பணிமாலைச்செய்யுளும் வலியுறுத்துகின்றது.

[காலம்.]

மேற்கூறிய செய்யுளிற் கூறப்பட்டுள்ள ஆனந்ததாண்டவநம்பி அம்பிகையின் சந்நிதிக்கோபுரம் கட்டுவித்தகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம், ககஙஎ [கி. பி. கஉஉஎ - கஉஉஅ; கொல்லம் சஅஉ - சஙக] என்று மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றமையால், ஆனந்ததாண்டவநம்பியென்பவர், இற்

---

* இப்பாண்டியனைக் காிவலம்வந்தநல்லூரில் அரசுபுரிந்த வரதுங்கராம பாண்டியனென்று சிலர் கூறுகின்றனர்.

† இவ்வெண்பாவிலுள்ள, 'பல்லக்குமேலிட்டோம்' என்பதற்குப் பல இரத்தினபரணங்களை மேலே அணிந்தோமென்று பொருள்கொள்க.

‡ கற்பாள் - பத்தினியார்; மனைவியார். ஆனந்ததாண்டவநம்பியே கோபுரங்கட்டியதாக மதுரைக் கோயிலொழுகு தெரிவிக்கின்றது; அஃதே எழுதினோரால் நேர்ந்தபிழையோ வேறுயாதோ உண்மைவிளங்கவில்லை.

றைக்கு, 'சுஎகூ - வருடங்களுக்கு மூன்றியிருந்தாரென்றுமட்டும் ஒருவாறு தெரிகின்றது; அதற்குமுன், இந்நூலுடையார்காலம் இவ்வளவினதென்று தெரியவில்லை.

[ஞானசிரியர்.]

சிதம்பரம் மாளிகைமடத்திலிருந்த வேணிகாடருடைய சிஷ்யராகிய விநாயகரென்பவர், இவருடைய ஞானசிரியர்; இதனை இந்நூற் கடவுள் வாழ்த்து, உகூ - ம் செய்யுளாலுணர்க. இங்கேகூறிய மாளிகைமடத்துத் தலைவரொருவர், வேதாரணியபுராணப் பாயிரத்திலும் தீருக்காளப்போப் புராணப் பாயிரத்திலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார்.

[குணவிசேடங்கள்.]

இந்நூலாராய்ச்சியால்விளங்கிய ஆசிரியர் குணவிசேடங்கள் பல; அவை, வேதாகமங்களில் மிக்க பிரீதியுடைமை, வடமொழிப்பயிற்சி, தமிழ்ப்பாஷையில் மிக்க அன்பு, தமிழில் ஐந்திலக்கணவுணர்ச்சி, சங்கத்தமிழ்நூல் முதலியவற்றிலும் பழையவுரைகளிலும் தேவாராதிகளிலும் திவ்யப்பிரபந்தங்களிலும் மிக்கபயிற்சி, நடுவுநிலைமை, எல்லாவருணத்தாரிடத்தும் எல்லாச் சாதியாரிடத்தும் அன்புடைமை, சிவபக்தி, அடியார்பக்தி, சிவசின்னங்களில் அன்புடைமை, தம்முடையகருத்தைப் பிறர் எளிதில் அறிந்துகொள்ளும்வண்ணம் செய்யுள்செய்யும் வன்மை, அங்ஙனம்செய்யும் செய்யுட்கள் படிப்பவர்களுடைய மனங்களைக்கவரும்படி இடத்துக்கேற்ற சந்தங்களில் அவற்றை அமைத்தல், பலவகைத் துதிசெய்யுமழகு, வடநூற்கருத்துக்களை அங்கங்கே யமைத்தல், பிறரை நல்வழிப்படுத்தினைந்தல், சரித்தங்கூறுகையில், பரமகருணாநிதியாகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை நினைந்துநினைந்து மனமுருகி இடையிடையே செயலற்றிருத்தல் என்னும் இவையும் பிறவுமாம். இங்கே எடுத்துக்கூறியவையெல்லாம் இந்நூல் அரும்பதவகராதிமுதலியவற்றைப் பார்ப்பவர்களுக்கு இனிதுவிளங்கும்.

நூலாராய்ச்சி.

[நூலிலுள்ள முக்கியமான சிலதுறிப்புக்கள்.]

பாஞ்சோதிமுனிவர் திருவிளையாடலுக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாடுகள் பலவற்றுள், ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுள் வையைநதியை அடைத்தற்குக் கூலியாளாகவந்து வேலைசெய்யாமல் உழப்பியபொழுது, பாண்டியனுடைய எவலாளர்கள்சினந்து அவர்முதுகில் அடித்தாரென்று ஆசிரியர் கூறியிருப்பதொன்று, * (கூ0) கூவ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க; பலநூல்கள் பாண்டியனே அடித்

* இங்கேகாட்டிய எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டது திருவிளையாடலையும் ஏனையது பாடலையும் புலப்படுத்துவன; பின்வருவனவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

தானென்று கூறியிருக்கவும் இவர் இங்ஙனம் கூறியதற்குக்காரணம் இன்னதென்றுபுலப்படவில்லை; இந்நூலைச்செய்வித்த அரசனுடையவேண்டுகோளாக இருத்தல்கூடுமென்பது சிலருடையகருத்து; "அந்தணன் பிட்டுக் காக மண் சுமந்த வரலாறன்ன வன்றன் தாளை, மைந்தரிலொருவ னடித்தாத் துணிந்தோர் வண்டமிழ்க் கவிஞனே னினனே" என்பதி, புலவர்புராணம், திருவாதவூரர், இச.

பழையநூலாசிரியர்களும் பழைய உரையாசிரியர்களும் பாண்டியர்களிற் சிலரைத் தெய்வப்பாண்டியரென்றுகூறுதல் மரபு. இந்நூலாசிரியர் அதனைத் தழுவி, சுந்தரமாறரை, "தெய்வப்பாண்டியன்" (கட. கக) என்றும், "தெய்வவான்வழுதி" என்றும் கூறியிருக்கின்றனர்; (சு) ச.

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயில், இத்தலத்துள்ளகோயில்களிலெல்லாம் முதல்தானமாகியதும் பெரியதுமாதலின், அதனைவிளக்கவேண்டி, இந்நூலாசிரியர், அதனைத் தொல்லையாலயமென்றும் பெரியகோயிலென்றும் அடைகொடுத்துவழங்குவர்; இத்தலத்திற் கோயில்கள் பலவுள்ளனவென்பதை, "நுதல்விழி நாட்டத் திறையோன் கோயிலு, முவணச் சேவலுயர்த்தோ னியமமு, மேழு வலனுயர்த்த வெள்ளே றகரமுங், கோழிச் சேவற் கொடியோன் கோட்டமும்" (சில. ஊர்காண். எ - கம) எனவும், "வடதிருவால வாய்திரு நடுவூர், வெள்ளி யம்பல நள்ளா றிந்திரை, பஞ்சவ னீச்சர மஞ்செழுத் தமைத்த, சென்னி மாபுரஞ் சேரன் றிருத்தளி, கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை, ... ஒருபரங் குன்றஞ், சூழ்கொள விருந்த கூடலெம் பெருமான்" (கல். "நெடுவரைப் பொங்கர்" - சுக) எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

இந்நூலாசிரியர், இலைமறைகாய்போற் பழையநூல்களில் அங்கங்கே மறைந்துகிடந்த அரியசெய்திகளை இதனுள் உரிய இடங்களில் அமைத்து விளக்கிச்செல்லுகின்றனர். இதனால், நெடுநாளாகஇருந்த ஐயங்கள் ஒருவாறு தீர்வனவாயின. அவற்றுள், சில வருமாறு:—

க. 'நான்குமாடங்கள் கூடுதலின் நான்மாடக்கூடலென்றுமியற்று, அவை திருவாலவாய், திருநள்ளாறு, திருமுடங்கை, திருநடுவூர்; இனி, கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாயென்றுமாம்' என்பது, கலித்தொகை, கூடம் பாடல், நச்சினார்க்கினியம். இத்தவுரையில் முன்னுள்ள திருவாலவாய்முதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல், சுள - ம் திருவிளையாடலாலும், பின்னுள்ள கன்னிமுதலியநான்கும் இன்னவையென்று இந்நூல் திருகசச் சிறப்பிலுள்ள, கூட - ம் பாடல்முதலிய நான்கனாலும் ஒருவாறு விளக்குதல் காண்க.

உ. 'நீலமணியின்குற்றம்வந்தவழிக்கண்டுகொள்க' என்பது, சிலப்பதிகாரம், ஊர்காண்காதை, கூ0 - ம் அடி, அடியார்க்குநல்லாருரை; நீலத்

திண்சுற்றம் பன்னிரண்டென்றும் அவற்றின்பெயர்கள் இவையென்றும் இந்நூல், உடு-ம் திருவிளையாடலிலுள்ள ககூ-ம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது. இதனால், அடியார்க்குநல்லாரிலும் இந்நூலாசிரியர் தமிழ்நூலாராய்ச்சியில் மிக்கவரென்பது வெளியாகின்றது.

துதிவகைகள் : *

கடவுள்வாழ்த்திலன்றி நூலுள்ளே அங்கங்கேவந்துள்ள விநாயகர்துதி முதலியன, யாவரும்படித்தறிந்து இன்புறுதற்பாலன ; அவை வருமாறு :—

விநாயகர்துதி : (உஎ) உசை. †

சிவஸ்துதி : (உஎ) சுசு, எஅ, (ஙசு) கo, ஙக, ஙஉ;—இவைமுற்றும் துதியாகவுள்ளகவிகள். (உ) சை, (எ) உ, (கஎ) உ, (உசை) ங, (உஎ) உஎ, சுடு, (உஅ) அ, ஙை, (ஙடு) உஙை, ஙo, (ஙகூ) கஉ, (சஙக) எ, (சஙங) உசை, (சஙகூ) டு, (டுசை) கஎ, (டுஎ) கஅ, (சுஉ) உங ;—இவை சிலஅடிகள் துதியாகவுள்ளகவிகள்.

அம்பிகைதுதி : (உஎ) உசு.

திருஞானசம்பந்தர்துதி : (ஙஎ) ஙo.

பூர்த்திநாயனார்துதி : (டுக) கடு.

நூலாசிரியர் கூற்றுக்கள்.

நூலாசிரியர்கூற்றுக்களாக இந்நூல்ள் அங்கங்கே காணப்படுங்கவிகள் பல உள்ளன. அவை ஒருபகுதிப்பட்டனவல்ல ; அவை வருமாறு :—

"க. உலகத்தாரைநோக்கிச் சிவபெருமானுடைய திருவருளின்பெருமையை இவர் கூறுதல்போலவும் பிறர்கூறுதல்போலவும் உள்ளன : (திருநாட்டுச் சிறப்பு.) கச, (உஎ) க, (ஙக) உஉ, (ஙஉ) உடு, (ஙச) ஙகூ, (ஙஅ) எக, (சச) டுஅ, (சடு) கஅ, (சசு) ஙக, (டுச) டுo, (சுஙூ) உக.

உ. திருவிளையாட்டல்களைச் சொல்லிக்கொண்டுபோகையில் அன்பின் மிகுதியால் இடையிடையே இவருடையமனம் உருகியதென்பதைப் புலப்படுத்துவன : (ஙo) ஙகூ, (சஅ) ஙஎ.

ங. ஒவ்வொருபகுதியின் இறுதியிலே சரித்திரத்தின் அருமையைநினைந்து மனமுருகிச்செய்துள்ள சிவஸ்துதியாகவுள்ளன : (டு) எ, (எ) கக, (ஙo) டுசு, (ஙஉ) உடு, (சஅ), சக, (டுo) கஅ.

ச. படிப்பவர்களும் கேட்பவர்களும் அடையும்பயனைப் புலப்படுத்துவனவாய்ச் சிலபகுதிகளின் இறுதியிலுள்ளன. (ஙஅ) எஉ, (டுசு) கக.

---

* இவ்வகைகளும இவற்றின்பின்னுள்ளவைகளும் விரிவஞ்சிச் சுருக்கமாக இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டும்படி நேர்ந்தது.

† [( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களையும், ஏனையவை பாடல்களையும் புலப்படுத்துவன.]

இ. பாவத்தால் ஒருவர்வருந்துவதைக்குறித்து வருந்துதலையும், புண்ணியத்தால் ஒருவர் மகிழ்தலைக்குறித்து மகிழ்தலையும் புலப்படுத்துவன: (உசை) உ, ச, (ஈஅ) இக, (ஊஉ) உங.

ஈ. திருவிளையாட்டற் சம்பந்தத்தாற் பெருமையடைந்த சிலசாதியாரின் விசேடத்தைக்கூறுவன: (உங) உஞ, (இக) கஅ.

இங்ஙனம் வருவன இன்னுழ்பல.

பொருளணிகள்:

இவருடையவாக்கிற் பலவகைப்பொருளணிகள் அங்கங்கேவந்துள்ளன வெனினும் மிகுதியாகக்காணப்படுவன, கருத்துடையணியணியும் கருத்துடையடைகொளியணியுமே; அவைவந்துள்ளவற்றுட் சிலஇடங்கள்வருமாறு: (எ) உ, (கக) க, (ககூ) அ, (ஙசு) எ, (ஙக) கஉ, (சஉ) அ, (சச) அ, கங, (சசு) கக, (சஎ) கூ, (இசு) கo, (சுஉ) கங, கள, ஙசா, ஙக.

சொல்லணி:

சொல்லணியைச்சார்ந்த மடக்கிணிலை

இந்நூலிற் பரக்கக்காணலாம்; அவை வருமாறு:

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அத்தியிலத்தி சொரிந்ததால்-யானை யானது இலத்தியைச்சொரிந்தது.சுசு.

அருகரருக்ராக்ஷண்டேம் - சைனர் பாண்டியனைச் சமீபித்தவராகப் பார்த்தேம். கஉஅ.

ஆவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவி சோர்ந்து: ஆவி-தடாகம், உயிர். கடுடி.

இடையிடையும்படி: இடையும் படி - வருந்தும்படி. ககஉ.

உக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிர வேல் விறற்செழியன். ஙஉ.

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலன்: சத்தி - வலி, வேல். ஙங.

கரிகரியாக - யானை கரியாக. சுசு.

கனககோ கனகவாவி - பொற்ரும் மாவாவி. கஅ.

கூட்மதாகக் கற்பித்தருளினன் கூடமில்லான்: கூடம் - மாளிகைவிசேடம், வஞ்சனை. ஙஇ.

கைதவகேள் கைதவமாகாது - பாண்டியனே கேட்பாயாக;உனக்கு வஞ்சனையாகாது. உoச.

கைதவ, கஙசு.

கோதைதன் பரிசனத்தால்.. பரிசனங்களேரும். ககக.

கோலக்கோலம் - பன்றித்திருவுரு வம். உகo.

சீந்திர மாவளித்தான் சந்திர மாரூலத்தான்: சந்திரமா - பொற்குதிரை. உகசு.

சம்புமா சமகியாலே சம்புமாத்தாழ்க்க: சம்புமா - சிவபெருமானுடைய பெரிய, நரிகளாகிய குதிரைகள். அஉ.

சரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சரங்கொண்டாள் சரமிலாதான்.உoசு.

செட்டியாஞ்செட்டி - வைசியர்குலத்திற் பிறந்த உருத்திரசன்மாகிய முருகக்கடவுள். இo.

செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்தான்

தாணு தாணுவே யெனவிருந்தான்: தாணு - சிவபெருமான், குற்றி. அடு

துதிக்கையின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெடுத்து: துதிக்கை - துதிசெய்தல், தும்பிக்கை. இங.

நரிகரணரியாது. அக.

[எண்கள் பூக்க எண்கள்.]

நாமளித்த வேலையற நாமளித்த வேலையெறி: நாழளித்த வேலை - அச்சத்தைஉண்பெண்ணிய கடல், யாம்கொடுத்த வேற்படையை. இஉ.

பத்திரங்கொடுத்தொதுங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்முன்: பத்திரம்-திருமுகம்; பத்திரன்-பாணபத்திரர். ககள.

பயங்கொண்டு வந்தெவரும் பயங்கொள்ள: பயம் - நீர், அச்சம். கூச.

புயலகத்துப் பேரும்புயல்: புயல் - மேகம், நீர். கூஇ.

பைங்கண் வேழத்தை...செங்கண் கேழம்: வேழம்-கரும்பு, யானை. கூஅ.

மாலையங்குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலையெய்தி: பாணர்மாலையர்-பாணர் மகளிர்;விறலியர். மாலை-மயக்கத்தை. ககஉ.

மாலையைக் கழுத்திலிட்டோர்மாலை நின்றுலாவ. உ0கூ.

மாறன்மாறி: மாறன் - பாண்டியன். உ0கூ.

மாறஞ்சுழியர் கெட மாறியாடினர்: கஎடி

ஞாறுன்மாறனென்றுங்கரும்பெயர் பெற்றோன். ககூ.

வனியினல் வனைத்தனன். இள

வாசியை வாசியாக - குதிரையை விசேடமாக. அடு.

விடை விடைகொண்டு - இடபம் உத்தல்கொண்டு. கஉ0; "சொல் விடைகேட்டுச் செல்விடை வெற்பும்" என்பது மதுரைழும்மணிக்கோவை, உஅ.

வேடனிடு சூடினிய கேடிறசை நாடுபவர் வேடனுடல் வீடவடுவோர். கூ.

வேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று: வேலை-கடல், காலம், தொழில். கூச.

இந்நூலில், வேறுபொருளின்றி விரைவுமுதலியகாரணங்களால், சொற்கள் அடுக்கிவருதலும் காணப்படும்; அவை வருமாறு:

ச்சன: ககூ0.
அரகர. கஎள.
இடந்தருமிடந்தரும்: ச0.
உதவுவமுதவுவம். கஎக.
என்கையில் வனிநெரிந்த தென்கையில் வனிநெரிந்தது: இள.
என்னைவிடென்னைவிடு: இள.
எனக்கெனக்கு: இள.
ஒக்குமொக்கும்: சள.
காத்தருள் காத்தருள்: கஎக.
சிவசங்கர சிவசங்கர: ககஉ.
தருமநெறி தருமநெறி: கக.
திருச்சிற்றம்பலந்திருச்சிற்றம்பலம்: உ.
திருவம்பலந்திருவம்பலம்: உ.
துயிலுணர்தி துயிலுணர்தி: இஉ.
நல்ல நல்ல: இள.
நில்லும் நில்லும்: இள.
நிறைந்தன நிறைந்த: கஎள.
பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம்: உ.
போனது போனது: கஎடு.
வணங்குமினீர் வணங்குமினீர்: சக.
வந்துபோம் வந்துபோம்: இஅ.
வரும் வரும்: அஉ.
வளர்ந்திட வளர்ந்திட: ச0.
வனைத்திடும் வனைத்திடும்: அ0.
வனையல்கொள்ளும் வனையல்கொள்ளும்: இ0.
விடு விடு: சகூ. [விடும் விடும்: சக, எஅ.

இதில் அவ்வவ்விடத்துவந்துள்ள

ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் அருமைத்திருநாமங்கள்:

அடியமக்கு நல்லவர். உஉஇ.
அடியவர்க்கெளியர் சுந்தரன். கசக.
அடியவர்க்கெளிய சொக்கன். க0ச.
அடியவர்க்கெளியவர். இகூ, சுள.
அடியவர்க்கெளிய வெம்பெருமான். சசூ.

[எண்கள் பக்கஎண்கள்.]

அடியவாதிறத்து நல்லவன். கருள.
அடியவர் நன்மைதின்மை பவன். ககஙி.
அடியார்க்கு இனியன கொடுக்குஞ் சொக்கன். நுக. [ககஞ.
அடியார்க்கு நல்லான். க00, ககஙி,
அடியார்குறைதீர்ப்பான்: நுஙி.
அடியார்தங்கட் கெளியவன், ககஙி.
அணுக்கட்கு நல்லவர். ஙுச.
அதிரவீசியாடுவான். க0எ. ‘சியாடுவாய்’’-(திருஞர. தே).
அந்தநாயகன். ககங; (அந்தம்-அழகு).
அபிடேகச்சொக்கன். நுச. [அபிடேகம் - கிரீடம்]; ‘‘அபிடேகச்சொக்கர்’’ (மதுரைக்கல. சச, ஙுங).
அருடேங்குநாதன். எ0.
அருந்தவன். ககங,உகஉ; ‘‘தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத்தோற்கே’’ (புறநா. கட).
அருவமெய்யினன். ஙுசு.
அருளாகரன். ககங.
அழகன். ககங, ககங, கஙுஙி, உஉஙி; ‘‘அழகணீபுயங்கணீ’’, ‘‘மூப்புரஞ் செறற வழக [illegible]ஞர. தே.), ‘‘அழகனே யாலவாயி லப்பனே’’ (திருநா. தே.)
அழகார்மெய்யன். நுச.
அழகியசொக்கன் ஙிஅ; (மதுரைக்கல. ச, ஙிங, ஙுச); ‘‘அழகிய சொக்கர்க்கு’’ (மீனுட்சி. காப்பு. ச).
அழகிய பெருமான். ககுஎ.
அற்றவர்க்கற்றசிவன். கஎக; ‘‘அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற வால வாயாவது மிதுவே’’(நா. தே); ‘‘அற்றவர்க்கற்றேன்கூறும’’ (திருவானைக்காப்புராணம்,மைமிச.உக.)
அற்றவர்க்கற்றசெல்வன். கசகூ.
அற்றவர்க்குற்றசிவன். கஎக.
அற்றவர்க்குற்றசெல்வன். கசக.
அன்பர்க்கன்பன். ககூஅ, ககூக.
அன்பர்சுமை பூண்டுகொண்டான். எஎ.
அன்பர்தம்பிழை பொறுப்பவன்.சசு
அன்னையொப்ப அணுக்கட்கு நல்லவர். ககச.
ஆதி. ஙிஙி; ‘‘ஆலவாயிலுறையுமெம் மாதியே’’ (திருஞர, தே. க-கo).
நாதன். நுஎ, ஙுஎஙி.
நாயகன், சுங.
ஆதிமூனி, ஙிஙி.
ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி. கங, ஙிக.
ஆலவாய் மெய்யன். நுச, கஉ.உ, கஉஙி, கஎஅ.
ஆலவாயமுதமன். ஙுஎ,
ஆலவாயமுதவாக்கன். சகூ.
ஆலவாயமுதவாயான். சுஅ.
ஆலவாயமுது. ஙிo.
இசைக்குநல்லான். உoக.
இசைச்சொக்கன். ககூo.
யற்சொக்கன். ஙிங.
உற்றவர்கட்குற்றவன். கீபஉ.
எளியசொக்கன். கசஙி. [உoச.
எளியவர்க்கெளிய சொக்கநாதன்.
ஒப்பிலழகன். கஅ.
கருணைமெய்யன். ககஉ.
கருணைமேனிப் புண்ணியன். கஙிஎ.
காரணமுதல்வன். உஙி.
காரணவான். எஉ.
குஞ்சரத்தாங்குகோயிற்குழகன்.கசக.
குஞ்சரத்தாங்குகோயிற்கூத்தன்.கசுகூ.
குழகன். ககுக; ‘‘குழகனே’’ (திருஞா, தே. எ).
மில்லான். நுஙி.
கூத்தன். கஙுங; ‘‘கூத்தனே’’ (திருநா. தே. எ).
சாலநல்லவன். கருள.
செந்தமிழ்க்கினிய சொக்கன்- கஅஙி.
செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன். கஉகூ.
செழியர் நாதர். கச.
சேட்டநாதர். கச.
சொக்கமூர்த்தி. கஅஙி.
சொக்கலேந்து. கஅஙி.
சொக்கன் (சொக்கர்) உ, ஙி, உள, ஙிங, உoசு; ‘‘ஆலவாய்ச், சொக்கன்’’, ‘‘ஆலவாய்ச், சொக்கனே’’(திருஞா. தே). (மதுரைக்கல. ஙி, கo, சுங, சுக, அக; மீனுட்சி இரட்டைமணி மாலை, உ, கo)
சொக்கு. கள, கூஙி, கசச.
தனக்கு நல்லவர்க்கு நல்லோன். ஙிஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தெய்வப்பாண்டியன், ச.
தெய்வவான் வழுதி. உஅ.
தென்னவர் இறைக்கு நல்லசெல்வன், ஏஎக.
தொழுபவர்க்கெளியான். கஇக.
நயந்தவை யாவையும் நல்க வல்ல வன். ஈ0.
நல்லடியார்க்கு நல்லான். க00, ககசு.
நற்றமிழிறைவன், உ0சு.
நற்றவன், ச0. [உகஈ.
நாயனர் (நாயன்). எஅ, கசுஈ, ககசு,
நேசர்கட்கு நேசன். ககக.
பண்ணிசைச்சொக்கன். உ0க.
பத்தர்கள்பத்தன். கூ, ககக, ககஎ, கஉக, கஙக, கசசு, கசகு, கஎ0, கஎஉ.
பத்தர் பத்தன். சஎ, சு0, கசஇ, கசக, கசக.
பத்தர் வாழ்வு. கூஎ.
பழிக்கஞ்சுசொக்கன், உ0.
பழியஞ்சுஞ் சொக்கன். ககக. "பாவமேபாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கரு க்கே" (மதுரைக்கல. உகூ)
பாண்டிநன்னாடன். ககஙக.
பாவநிந்த நாவலன். சக.
புகழ்க்கினியான். ககஉ.
புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன். கஇக, உ0.
புகழ்க்கு நல்லோன். உ00, உ0இ.
புகழ்கொண்டான். உகஉ.
புழுகு நெய்ச்சொக்கர். ஈசு; (மதுரைக்கல. இஉ, ஙஈ; மீனாட்சி. ஊசற். க-க0).
முனிவன். க.
மெய்யர்க்கு மெய்யன். கசுஎ.
மெய்யன். கக, ஈச.
யாவும்வல்லவன். சு0.
வணங்குவோரிணங்கன். அஈ.
வாசிவாரியப்பெருமான். கஙஉ.

[இத்திருநாமங்கள், இத்தலத்தொடர்புள்ள நூல்களிலும் பிறநூல்களிலும் பயின்று வந்திருத்தலின், இங்கே எடுத்துக்காட்டப் பெற்றன. இவற்றுள், ஒன்றன் பரியாயங்களாக உள்ளவற்றையும் அடைமொழிகளால் வேறுபட்டுள்ளவற்றையும் ஆராய்ந்தறிந்து கொள்க.]

இந்நூலால்தெரிந்த ஊர்களின்பெயர்கள் முதலியன.

(க)—ஊர்கள்:

ஆளுடையார்கோயில்-திருப்பெருந்துறை; சிவபெருமான் ஆசிரியவடிவங்கொண்டு திருவாதவூரடிகளை ஆட்கொண்டருளிய இடமாதலின், இப்பதி இப்பெயர்பெற்றது. இது துறையெனவும் வழங்கும். எஉ, எசு, அக.

இராமேச்சரம். கூ.

இருஞ்சிறை - பாண்டியராசன் மேகங்களைக்கட்டிச் சிறைப்படுத்திய இடம்; 'கட்டுநல்லூரிருஞ்சிறை' எனவழங்கும்; மானமதுரை (வானரமதுரை)க்குச் சமீபமானது; கசுஉ.

உத்தரகோசமங்கை. ஙஇ, ஙசு, க00,

உப்பூர் - உருத்திரசன்மனுருடைய ஊர்; இதில் இராமராற்பூசிக்கப்பட்ட விநாயகராலயமொன்றுண்டு; இவ்வூர் பரம்பக்குடிக்கு ஈசானத்திலுள்ளது. சசு.

ஏழூர்கள் - மேகத்துக்குப்புணைகொடுத்த உபகாரியினுடைய ஊர்கள்; இவை களவேள்விநாட்டிலுள்ளவைகள்; இவற்றுளொன்று காமூனரென்பது. கசுச.

கட்டுநல்லூர் - பாண்டியராசன் மேகங்களைப் பிடித்துக்கட்டிய இடம்; இஃது இருஞ்சிறைக்குச்சமீபமானது. கசுஉ.

கழவர் படைவீடு - இது சமணர்கள் ஏறிய அ000- கழுமரங்களின் வரி

[எண்கள் பக்கவெண்கள்.]

சைமுடிந்த கீழைக்கோடியாகிய இட
த்திலுள்ளது; தி ப்பூவணத்தில் பக்
த்தது; இக்காலத்தில் கழுவேறுமடை
கழுவேறுகடையெனவழங்கும்; கழு
களின்வரிசைமுடிந்த மேலைக்கோ
யில், மேலைக்காலென வழங்கப்பட்
கஉ.

கீ.பி., ஙா.

காவேரி நல்லூர். தாகம்தீர்ந்தபொ
ருட்டுக் குளமுதலியவற்றிலுள்ள ஜலத்
தையுண்ட குண்டோதரன், மனிதர்க
ளுடைய ஜலகஷ்டத்தைத் தீர்க்கும்
பொருட்டுச் சிவபெருமான் கட்டளைப்
படி உண்டாக்கிய தீர்த்தமுள்ள, டத்
தர்சூழ்ந்த நீர்நிலையையுடையவூர்; கா
வணம் - பந்தர். ஙஎ.

காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது பட்
டினமெனவே அக்காலத்து வழங்கி
வந்தது. சுஉ, உகசு.

காளையார்கோயில். எக.

கோடீங்கோஸூர் - கழறிற்றறிவார்
நாயனாருடைய இராசதானி. ககஎ

சிதம்பரம். உ, க00.

சீகாழி, கஉஉ.

செல்லிநகர். இஃது இந்நூலாசி
யருடைய ஊர்; செல்லிநாடெனவும்
புரசுராம சதுர்வேதிமங்கலமெனவும்
கூறப்படும். உஉஅ.

தனிச்சயம்: இது பாண்டியன்
இந்திரனைத்தனித்துநின்று சயித்த இ
டம்; மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளது; தி
ருப்புகழ்பெற்ற, முருகக்கடவுளின்
ஆலயத்தையுடையது; 'ஐயங்கோட்
டை தனிச்சயம்' எனவழங்கும்; கஉ
"பச் சிமத்திசைக் குஞ்சமத் தனி
சீசயத் தினிற்பிணைப் பெருமாளே"
(திருப்புகழ், சுஉ0)

திருநெல்வேலி. சு.

திருப்புத்தூர் கஉங.

திருப்புறம்பயம். உகள.

திருப்பூவணம். கங.ள, கசுஙி.

திருமருகல். உ.உக.

திருவாதவூர். சுஅ, அக.

திருவிடைமருதூர். இது, திருவி
டைமருதெனவும் வழங்கும். கஎஙி.

திருவேடகம். கஙசு.

நரிக்குடி. இஃது ஆலிடை நாயகர்
நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய இடம்;
புதுக்கோட்டையைச்சார்ந்த மிழலைகா
ட்டிலுள்ளது. அக.

நாழனூர். மேகத்திற்குப் பூணைகொ
டுப்போர்யாரென்று பாண்டியன் கே
ட்டபொழுது, வந்த மற்றையோரைத்
தள்ளிவிட்டு, 'நாம் மூன்' என்று சொ
ல்லிக்கொண்டு பூணைகொடுத்தற்குவ
ந்த உபகாரியினுடைய ஊர்; இது, கள
வேள்விநாட்டிலுள்ள எழூர்களுள் ஒ
ன்று. கசுச.

பட்டமங்கலம். இது, சோமசுந்த
ரக்கடவுள் அட்டமாசித்தி அருளிய
ஊர்; பட்டமங்கையெனவும் வழங்கும்;
சிவகங்கையைச்சார்ந்தது; கஙஉ.

பரசுராம சதுர்வேதிமங்கலம் -
செல்லிநகர். உஉஅ.

பழமதுரை. இது கடல்கொள்ளவு
ந்த மதுரை; இஃது இப்போதுள்ள ம
துரைப்பதிக்குக் கிழக்கேயிருந்ததாகத்
தெரிகின்றது; "தமிழொடுபிறந்து பழ
மதுரையில் வளர்ந்தகொடி" (மீஞட்சி.
சப்பாணி. க - ஙி); பழமதுனாமேடெ
ன்ற ஓரிடமும் பழமதுரைமுனியென்
ற ஒருமுனியின்கோயிலும் அங்கேயு
ண்டு. ஙஉ.

பெருங்கிராமம். சோமசுந்தரக்க
டவுள் விருத்தகுமார பாலராஜியருளு
ம்படி பத்திபுரிந்தொழுகிய மங்கை அ
வதரித்த ஊர். கo.ங,

மணலூர் - பாண்டியர்களின் பழை
ய இராசதானி; மணற்புரமெனவும் வ
ழங்கும்; மதுரைக்குக் கிழக்கேயுள்ள
து; பாரதசம்பு முதலியவற்றிற்கூறப்
பெற்றது இதுவே. கஅஅ.

மாடக்குளக்கீழ்மதுரை: மாடக்குள
மென்பது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ள
தோரிடம்; இஃது ஒருதாலூகாவாக
வும் இருந்தது; அவ்விடத்தில் ஒரு
குளமுண்டு. 'மாடக்குளம் பெரு
கினால் மதுரைபாழ்' என்ற ஒரு பழ
மொழி வழங்குகின்றது. ங.ங,

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மானமங்கலம் - திருவாதவூரருடைய மூன்னோர்களிருந்தவூர்; இதனால், அவர்கள் மானமங்கலத்தாரென்று கூப்பிடுவர்; இவ்வூர் மானபுரமெனவும் வழங்கும். ஙஙு, அ0.

வடதிருவாலவாய் - இஃது, இடைக்காடருடைய பிணக்கைத் தீர்க்கும் பொருட்டுச் சோமசுந்தரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருந்த இடம்; இக்கோயில் இக்காலத்துப் பழையசொக்கநாதர் கோயிலென வழங்குகின்றது. ஙிக.

வேதாரணியம். கஉஉ.

(உ)—குலங்கள்:

ஆதிமரபு. (சூரியகுலம்) உஉ, ஙுச.

ஆமாத்தியர்குலம். சுகூ.

உக்கிரகுலம். கஙிகூ, உகஙூ.

கொந்தகக்குலம். மதுரைக்கு அக்கினிமூலையில், ச-நாழிகைவழித்தூரத்திற் கொந்தகையென்று ஒருருண்டு; அதிற் கொந்தகவேளாளரென்று ஒருவகுப்பினருளர். கசo.

சந்திரகுலம். உகசு.

சூத்திரகுலம். கஅக.

(ஊ)—சங்கப்புலவர்கள்:

இடைக்காடர். இவருடைய ஊர் மதுரைக்குத் தெற்கேயுள்ளதாகிய இடைக்காட்டூரென்று கூறுவதுண்டு. ஙிo, ஙிக.

இறையனார். இவர்பெயர் மதுரைப் பேராலவாயரெனவும் இந்நூலுள் வழங்கும். சக.

உருத்திரசன்மர். சகூ.

கபிலர். ஙுகூ; சo, ஙிo, சுஅ.

நக்கீரர். இப்பெயர், 'கீரர்' எனவும் வழங்கும். சக.

பரணர். ஙுகூ, சo, ஙிo.

மதுரைப்பேராலவாயார் - இறையனார். சக, சஅ.

[சங்கப்புலவர்கள்: ஆசிரியர், இயல்வாணர், கவிமன்னர், கவிவாணர், சான்றவர், தமிழ்வாணர், நன்புலோர், நாவலர், மாசிலாசிரியர், முத்தமிழ்வாணரென இந்நூலுள்ளே பாராட்டிக்கூறப்படுகின்றனர்.]

(ஈ)—சங்கப்புலவர்களல்லாத தமிழ்ப்புலவர்கள்:

காரியார். கஅடி.

நாரியார். கஅடி.

(டி)—சாதிகள்:

அதி - வலேச்சாதி; 'அதிபத்தர்' என்பதனாலுணர்க. ஙிச, ஙிடி.

பன்றிக்குறும்பர் பன்னிருவர். உகக.

வன்னியர். எ, கசo, உoஎ.

(கூ)—சில பழையவழக்கங்கள்:

ஒருவர் ஒருசெய்தியைச் சொன்னவுடன் அதனைமறவாமலிருத்தற்கு ஆடையின்தலைப்பை முடிந்துகொள்ளுதல். கஙுக.

தும்மியவர்கள் சிவாயவென்றல். கஎக.

பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.

(எ)—தனிப்பாடல்கள்:

பாடல்கள்.		ஆக்கியோர்கள்.
"அங்கங்குலுங்க" ..	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) சச.
"குன்றமெறிந்தாய்" ...	...	(நக்கீரர்) கசுக.
"கொங்குதேர்வாழ்க்கை"	...	(இறையனார் அல்லது மதுரைப்பேராலவாயார்) சங.
"சங்கறுப்பது" ...	...	(நக்கீரர்) சச.
"நெட்டிலையிருப்பை" ...	...	(கபிலர்) சுஅ.
"மதிமலிபுரிசை" ...	...	(சோமசுந்தரக்கடவுள்) கஙுசு.

(அ)—தாண்டவம்:

சொக்கத்தாண்டவம். உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

(கூ)—திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பதிகங்கள் :

'சடையாய்' உஉக.
'செய்யனே' கஉசு.
'தளிரிளவளர்' கஙஙு.
'தேனுறவன்னி' கஙஅ.
'நீலமாமிடற்று' கஉஙி.
'பிரமனூர்' கஉஅ.
'போகமார்த்த' கஙஙு.
'மங்கையர்க்கரசி' கஉஙி.
'மந்திரமாவது' கஉசூ.
'மானினேர்விழி' கஉஅ.
'வாழ்கவந்தணர்' கஙஙி.
'வானிற்பொலி' கஉசு.
கஙஉ.
கஉசு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், அறங்கூறாவினார், காழிநகர்ப்பெருமான், கொச்சைமுனி, கொச்சைப்பாலர், கௌணியர்கோன், சிரபுரப்பாலர், சோழியவைதிகச்சிறுவர் "வருவாளெருரு சோழியவைதிகரும்" (தக்க. கஅசு), ஞானபூரணர், ஞானமாமுனிவர், ஞானவேந்தர், நாலுகவிப்பெருமாள், பொய்யிலாயாணை, மறைஞானி, வாதுசெய்தவாரணம், வைதிகவாரணம் என இந்நூலுட் பாராட்டிக் கூறப்படுகின்றனர்.

(கo)—திருவிளையாடற் சம்பந்தமான சில பழமொழிகள் முதலியன :

அடியார்க்குநல்லார்பத்திரம். ககஅ.

ஈயகொக்கெனென்னும் தோலா (கருத்தி) உ0கூ.
க்கை. ககஅ.

ஆபத்துக்குத் தெய்வமேதுணை (கருத்தி) கசஎ.

இலச்சினைவாயில். சுக.

உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலை. திசு.

காமனுக்குக் கண்ணில்லை. ககூடி.

கொல்லொணுப்படை எவர்க்கும் வெல்லொணாது. கஉo.

சடைகொடி வெருட்டல்வேண்டா. சஙி.

சொக்கன்றாசு. கo.

தண்ணைக்கொல்லவந்ததாயினும் பசுவைக்கொல்லலாகாது. கஉo.

நெற்றிக்கண்காட்டினுலும் குற்றம் குற்றமே. சஙி.

பட்டகுணம் சுட்டாலும்போகாது. ககஉ.

பாணர்தம்மடியார் பரதேசம்போனல் விறகையும் சுமந்துகொண்டுமீள வருவார். ககஙி.

பார்ப்பான்முறையீடு பசுப்பாய்ச்சலோடுசரி அல்லது முட்டிப்பார்ப்பான் முறையீடு மொட்டைப்பசுவின் பாய்ச்சலொடு விட்டுப்போனது. ககக.

மன்னவனெப்படி மன்னுயிரப்படி. (கருத்தி) உ0கூ.

மின்னுமவிடிக்குமா. கூஉ.

(ககo)—தீர்த்தங்கள் :

எழுகடல்: ஒருதடாகம்; காஞ்சனமாலைக்காக வருவித்த எழுகடல்களும் தன்பால்வந்து அடங்கப்பெற்றமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; இதன் ... ல் மிகப் பழையதாகக் காஞ்சனமாலைகோயிலொன்று இருக்கின்றது. ஙக.

கங்கை. எ, ககஉ, கசஅ.

கம்பலை-ஒருநதி; இஃது இலங்கைத்தீவிற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; கூஉ.

கல்லணை-ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனொளிமலையிலிருந்து உண்டாகன்னியாகுமரி. ககஉ. [வது; கூஉ.

காவணவாவி. கo.

காவிரி. கஉசு.

கொண்டாழி - சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியதோரோடை. எ, கஎo.

சரவணப்பொய்கை:— இது திருப்பரங்குன்றத்திலுள்ளதோர் தீர்த்தம்; கசo.

பூதங்கண்டகுளம்:— இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ள தோ

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சேரி; 'தென்காற்கம்வாய்' எனவழங்கும்; குண்டோதரனுகியபூதத்தால் வெட்டப்பட்டது; இதன்கரை பூதங்கண்டனையென இச்சாலத்து வழங்கும்; இதற்குச் சமீபத்திற் கூடைதட்டிப் பறம்பெனச் சிறியமலையொன்றுண்டு; வெட்டியமண்ணையெடித்துக் கரையிற்கொட்டிய கூடையைக் குண்டோதரனுகியபூதம் இதில்தட்டியதென்பர்; கூ0.

பொற்முமரைப் பொய்கை. கஅ, கசக.

மணிகர்ணிகைத்துறை. எ.

மாவலிகங்கை - ஒருநதி; இலங்கைத்தீவிற் சமனெளிமலையி லிருந்து உண்டாவது. சுஉ.

மொய்யார்பொய்கை - திருப்பெருந்துறையிலுள்ளதோர் தீர்த்தம். எஉ.

வலவை - ஒருநதி; இலங்கைதீவிற் சமனெளிமலையிலிருந்து உண்டாவது; சுஉ.

வையை. (எதுகை) கஙடு, கசுஎ.

(கஉ)—நாகேள்:

கப்பிஞ்ஞிநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; இஃது இந்நூல் இயற்றப்பெற்றஇடம். உஉஅ.

கருநாடதேயம். கஎஅ, கஅசு.

களவேள்விநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; பண்டைக்காலத்தில் ஒருபாண்டியன் களவேள்விசெய்தற்கு இடமாவிருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றது; காட்டுநாடெனவும் கூறப்படும். இந்நாடு, முவனையன்வண்ணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது; மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ள வீரசோழனென்னுமூர் இதன் கண்ணதென்று தெரிகின்றது. கசுச.

காட்டுநாடு - களவேள்விநாடு. கசுச, உ0எ.

கார்வளங்கொண்மண்டலம். பாண்டிநாட்டிலுள்ள மண்டலங்களுள் ஒன்று; இது, தன்பாற் கப்பிஞ்சி நாட்டை யுடையது; பரம்பக்குடிக்கு வான, மழைக்குப் புண்கொடுத்த மங்கல நாடென்பது இதுவேயென்று சொல்லுகின்றனர். உஉஅ.

சேரளநாடு. கஙஅ.

சோழளநாடு. கஙஅ.

துவரைநாடு. இது பாண்டிவளநாட்டிலுள்ள சிறுநாடுகளுள் ஒன்று; வையைக்கரையிலுள்ளது; பது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள துவராமானென்னுமூராக இருத்தல் கூடுமென்கின்றனர்.] கசுச.

பாண்டிநாடு. கூ, கு, கஉகூ, கஙஅ.

மிழலைநாடு. அக.

(கசு)—நியாயம்:

காகதாலியம். கஉஉ.

(கஎ)—நூல்கள்:

இறையனூர்பொருள். சக.

உத்தரமாபுராணம். கஅ.

உத்தராகம கோசங்கள். ஙசு.

கணிதநூல். உஉ.

கபிலரந்தாதி. ஙக. [சசூ.

கைலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி.

திருமூருகாற்றுப்படை. கசு0.

நக்கீரரியற்றிய (தூலிலுள்ள) இ-ம் பனுவல். சக.

புரவிநூல். சுஅ, எ0.

மடைநூல். உஅ.

மயனூல். கஅகூ.

(கஏ)—மடங்கள்:

தில்லைமாளிகைமடம். இஃது இந்நூலாசிரியருடைய ஆசிரியர் எழுந்தருளியிருந்தஇடம். ஙி.

வாகீசசுவாமி மடம். - இது திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் சைனர்களை வெல்லுதற்கு மதுரைக்கு எழுந்தருளியபொழுது தங்கிய இடம்; இது ஞானமிர்த நூலாசிரியருடைய பரம்பரையார் மடமோவென்று நினைத்தற்கு இடமுண்டு. கஉஙி.

(ககூ)—மந்திரங்கள்:

அகமருடணம். கஎச.

சடாக்கரம்=ஆறெழுத்து. கசு0.

3650

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பஞ்சாக்கரம். கக, கஙு,
பிரணவம். அ.
மிருத்தியுஞ்சயம். உஉ.

(கஎ)—மலை :

இடபகிரி. இது சோலைமலை யெனவும் வழங்கும். கஉக.

இலத்திமலை. இது, பாண்டியனைக் கொல்லுதற்குச் சைனர்கள் அனுப்பிய யானையின் மீது அட்டாலைச் சேவகர் நரசிங்கக்கணையை எவியெறிழுது அந்தயானை அஞ்சிச் சொரிந்த இலத்தியாலாகியது. ஙஅ.

எண்கிரிகள்-சைனர்களுடைய மலைகள்; கூடு, கஉஙு, கஉள: "ஆனை மாமலை யாதி யாய விடங்களிற்பல வல்லல்சே, ரீனர்கள்" என்பது தேவாரம், (திருஞா); "எண்பெருங் குன்றத் தெண்ணு யிரவருமேறி னர்கள்" (பெரிய. திருஞா. அடிகி); "வேதப் பகைவர் தம்மூடம்பு வீங்கத் தூங்கும் வெங்கழுவிற், கேதப் படுமெண் பெருங்குன்றத் தெல்லா வசோகு மெறிகெனவே" (தக்கயாகப்பரணி, உகசு).

கைலை. உசு.
கொடுங்குன்றம்-பிரான்மலை. கஉங
சமணெளிமலை. இஃது இலங்கைத் தீவிலுள்ளது. ஙஉ.
திருக்கழுக்குன்று. கoo.
திருப்பரங்குன்றம். கஙo.
நாகமலை. கஉo.
பசுமலை. கஉக.
பன்றிமலை. உக.
பொதியில். அ.
முதியவெற்பு. உoஅ.
மேருமலை. உகடி.
யானைமலை. ஙஅ.

(கஅ)—மரப் :

மானமங்கலத்தார்மரபு. கஙு.

(ககூ)—வித்தைகள் :

அக்கினித்தம்பம். கஙூ.
ந்திரஞாலம்=இந்திரசாலம். கஙு.
கஅo.

இந்நூலில்வந்துள்ள அரிய மொழிகள் சில :

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகம் - மலை. க.
அங்கம் - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககச, ககடு.
அங்கம்நூற்றெட்டு - யுத்தபரிபாஷை விசேடம். ககசு.
அணரிட்டு. கஅசு.
அதி - வலைச்சாதி. டுசி, டுடு.
அவதானம் - அபதானம்; திருவிளையாடல். ஙஅ, கoக.
இராவுத்தராயன். கஙு.
இருப்புமுட்டு. கஙஙு.
உழப்பாது. கஙூ.
உழப்பி. கஅ.
உழை - வீடு. டுஉ, டுஅ, ஙக.
உளத்தடைத்து. ஙo, கஙஙு.
ஊகம். உஅ.
ஒப்பார். ஙூ, எசு, எஎ.
கரம் - கருமை. கஉஅ.
கிஞ்சில் - சிறிது; மலைநாட்டுவழக்கு.
குதிரையிராவுத்தன். கஎo.
குழப்பி - குழம்பச்செய்து; கூள; "கொள்ளும் போதெவ்வுலே குழப்பலாமே" (ஆனந்த். பா. உ).
குழம்பல். கூஎ.
கெருடி. ககச, கஎஉ.
கைந்தலை - விதவை. கடுங.
கொச்சை. கஅசு.
கொங்கக்குலம்-கொங்ககக்குலம். கசo.
கொற்று - கொற்து. கஎ.
சாத்தியர் - சைனர். கஙூ.
சாத்தலோதல் - வேதமோதல். எச.
சாறு - விவாகம். கஉஉ.
சாளரசங்கேம். ககஙு, ககஙச.
சிலம்பல் - சிலிர்த்தல். எசு.
சிறுக்கன் - சிறுவன். கடுo.
சீரா. ககஙு.
சும்மாடு. கூடி
சொட்டை - ஒருகைவாள். ககச,

[எண்கள்:பக்க எண்கள்.]

தப்பு - இருவகைப்பறை. உ0எ.
தவ்வும் - தாவும். அஇ, கூஅ.
திண்ணிமை. கூங.
திருக்கைச்சிறப்பு. கசக.
துவர்ப்பிடித்து மறிப்ப. கசகூ.
தொத்துவர். கூக.
தொப்பாரம் - முடிவிசேடம்; இஃது இப்பெயருடன் விஷ்ணுவாலயங்களிற் பெரும்பாலும்காணப்படும் சுசூ.
நரியாது - நரித்தன்மைஇல்லாமல் அக.
நன்பு - நன்மை. அ, சசூ.
நாயன் - தலைவன். ககூங, ககூசு, உகசு.
நையாண்டி பாடல். கூகூ.
பகுத்து - பங்கிட்டு. எ, கூஎ, கஅஎ.
பணிக்கு. ககஇ.
பரிச்சாத்து - சூதிரைத்திரள். அசு.
பரிவேத்தா - தமையன் மணஞ்செய்து கொள்ளாதிருக்கையில் தான் மணஞ்செய்து கொண்டதம்பி. கஇச, கதிஇ, கஇசு.
பழுத்துரைத்த. இஎ.
பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு. உகக.
பாராவுளை - ஓராயுதம். கசஉ.
பிசகல். அஅ.
பிறித்துசாபம் - சாபவீடு. உ0, உக.
புழகு - மலையெருக்கம்பூ. ககக.
பூணித்து. கஎச.
பேரிளமை. சுஎ.
பொக்கணம். சுசூ, சுஎ.
மகன்மை - மகளைக்கொள்ளுதல். கசகூ.
மசீசம். உகஇ.
மலர் - பூப்பு. கஇ.
மழுப்பவல்லான். கூஎ.
மாமடி-மாமன்; மாமடிகளெனவும்வழங்கும். சுஉ, இசு.
மாலை - விறலி. ககஉ, உ0சு, உ0சு.
மாறு - மலாறு. அஉ.
மூசி - மூச்சுவிட்டு, மோந்து. கஉக.
மொக்கணி - சூதிரைக்குக்கொள்ளுக் கட்டிம்பை. கூஉ.
மொஞ்சகக்கையர் - சைனர். சுஇ.
மொத்தம். அஅ.
வருத்த - பிரித்த. கசுசு.
வணிகசூரியர். கஇ0.
வரிசை. சூக, கஉச, ககக.
வழிசெய் - வகைசெய். கசஉ.
வன்னியர் - சேனைத்தலைவர். எ.
விலாவொடித்தல் - சிரிக்கச்செய்தல். கசுஎ, ககூஉ.
வேணும் - வேண்டும்; (எதுகை) கக0, உக0.
வையாளி அல்லது வைகாளி.எக, அச.

இதில்வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூற்பிரயோகங்கள்.

இந்நூலிலே தேவாரழதலியவற்றிலுள்ள சொற்களையும் வாக்கியங்களையும் பொருள்களையும் பெற்றுவரும் செய்யுட்கள் மிகப் பல; அவற்றுட் சில வருமாறு:—

[பின்னுள்ள எண்களுள், ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்டவை திருவிளையாடல்களையும், மற்றவை பாடல்களையும் புலப்படுத்தியன.]

[தேவாரம்.]

திருஞா. மதுரை: "அதிரலீசியாடுவாய்"=(சுஉ) கஉ, உசு: "ஆடிஞனதிரலீசி"; "அதிர வீசி, யாடுவா னென்றும்"

ஷை, திருவலஞ்சுழி. "என்ன புண்ணியஞ் செய்தனை" =(க) ககூ: "என்னபுண்ணியஞ் செய்தநிம்மண்", (இஇ) உசு: "என்னபுண்ணியஞ் செய்தேன்."

தீருநா. மதுரை : " முனைத்தானை*யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி " =(திருநக) கடு: "தொன்னில மாம டந்தை தோன்றுமு னெவர்க்கு முன் னர், தன்னுறு நிலைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி"; (க) கசு: "மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முனைத்தெ ழுந்த நிப்பிய விலிங் கம்."

ஷை திருவாரூர்: "நரியைக் குதிரைசெய் வானுமரகதைத் தேவுசெய் வா னும், விரதங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும் " (உஅ) அசை: "மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி நாறு செய்வோன், ...நரி கடம்மை.....குதிரை யாகச் செய்புதோன் முமல் விட்டீர்ன்".

[திருவாசகம்.]

சீர்த்தி. சசு: "இந்திர ஞாலங் காட்டிய" ஷை கூச: "இந்திர ஞாலம் போலவர் தருளி" =(உசு) கசு - "இந்திர ஞாலஞ் செய்வது."

சீர்த்தி. இஉ - இசு: "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம் பொலி காட்டிய பண்பும்" =(உஎ) சு: "சிலம்பொலி துளங்கக்காட்டும், வேதாக யகனர் வாழும் வியன்றிரு வாத வூரால்"; (உஅ) கச:-"வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்ட."

தீருச்சத. கூச: "பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கட மை போற்றி", தீத்தல். சு: "பொலப்பரன் றேபெரி யோர்சிறி யோர்கடம் பொய்யினையே" =(கஉ) கக - "பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருள்."

தீருவெம். கக: "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" =(உஎ) சுசு: "நினைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையை."

தீருவம். கக: "அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, வப் பார் சடையப்பன்" =(கக) இ: " மன்னவர் முடிசூ வித்து ..... இன்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய, தென்னவன் பாண்டிநாடு சிவலோக மான தன்றே"

கோயின்மூத்த. சு: "நரிப்பாய் நாயே னிருப்பேனே." =(உஅ) கஉ: "நரிகா ணரியாது கீர்."

அருட்பத்து. க - கo: "அதெந்துவே யென்று" =(சுஇ) உசு: "எந்து கீர் புதல்வ செல்லா மிப்பொழு தணைந்தது."

திருப்பொற். கஅ : " அயன்றலைகொண்டு .....நாமே " =(இசு) சு - "அயன்றலையறத்தல்..... சால, வாழ்த்தி".

தீருச்சத. கo: "என்பொலா மணியே", புணர்ச்சி. க: 'என் பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே", அச்சு. சு: "என்பொலா மணியை யேத்தி"=(உo) உ: - "என்பொலா மணிக்குச் சொல்வல்."

குலா. க: "ஓடுங் கவந்தியுமே யுறவென்றிட்டு" =(உஅ) உ: "பொருந் துகோ வணமு மோடு மல்லதோர் பூரவி யில்லை:" கவந்தி - தோவணம்.

கீர்த்தி. உள-உஅ: "குதிரைவீயக் கொண்டு குடாரா டதன்மிசைச், சதுர் படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்"=(உஅ) உக: "வந்தது முதுபரிச் சாத்து". (உக) கள: - "சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய்."

திருப்படை. க: "பாண்டிநன் னுடை யான்படை யாட்சிகள்" = (ஙச) கள: - "பாண்டிநன் னுடனே."

[திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.]

உசஉ: "சுத்திய பொக்கணத்து"=(கங) ங: "பொற்பு யத்துறு பொக்க ணங் தூக்கினுன்."

[பெரியதிருமொழி.]

க - ப. க: "குலந்தருஞ் செல்வந் தந்திடும்.....நாரா யணவென்னு நாமம்"=(ஙஅ) ஙக: "குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும்.....நமச்சிவாய."

[தொல்காப்பியம்.]

பாயிரம்: "அறங்கரை காவி னன்மறை முற்றிய"=(ஙஎ) ஙக: - "அறங் கரை காவி னனும்."

[ஜிசைமரபு.]

"சிச்சிலி பூனை குடமுழக்கம்.. .....இயல்பு"=(ஙச) கு: - "இன்று பூசை குடமுழக்கம்.....அனைத்தும்"; ஙகo-ம்பக்கம் பார்க்க.

"உள்ளாளம் விந்தை.....உளீர்" =(ஙச) ஙஙு: "ஒடுக்குள் ளாளம்... தொழில் பத்தும்"; ஙகக - ம்பக்கம்பார்க்க.

"பெருக்குரல் கட்டை.....ஆகா வெனச்சொன்ன ராய்ந்து" =(ஙஎ) ங: "புனைபெருக்குரல்.....வியந்தா ரில்லே"; ஙகங - ம்பக்கம்பார்க்க.

"தூய்மையொழி மென்குயிலும்.....நால் வேதத்துள்"=(ஙஎ) உஅ: "ஆங்கரி முரற்சியென்ன.....யாரும்"; ஙகச - ம்பக்கம் பார்க்க.

"மாத்திரைகளொன்பானும்.....ஐந்துநிற மாம்"; (ஙஎ) உக: "தணி வின் மாத்திரையொன் பானும்.....அதிசயித்தார்." ஙகச-ம்பக்கம் பார்க்க.

[பரிபாடல்.]

"உலக மொருதுலையாத் தானேர் துலையாப், புலவர் புலக்கோலாற் றூக்க. வுலகெல்லாந், தான்வாட வாடாத் தகைமைத்தே தென்னவன்ற, னன் மாடக் கூட னகர்"=(திருஙக). க: "மலருமிழ்திரு நாட்டியல்.....மதுரை."

[கலித்தோகை.]

கூள: "வையைதன், னீர்மூற்றி மதில்பொரூஉம் பகையல்லா னேரா தார், போர்முற்றுென் றறியாத புரிசைசூழ் புனலூரன்" =(திருஙக) உ: "வாரி யெற்றிமுன் மிதிட்படை பொருவது வைகை."

[புறநானூறு.]

கட: "அருந்தவத் தோர்கே" =(உ) கங: "அருந்தவ னருளி னலே", (ஙo) ங: - "அருந்தவ னதிசயித்து."

சு: "கறைழ்பொருத செவ்வாயான்" =(உஅ) உசு: "கறைழ்பொருசெவ் வாய்."

உஉச: "பல்பைப் புரிசை" =(திருநக). உ: "மதிட்படை."

[திருமுருகாற்றுப்படை.]

அ-ம அடி: "வள்ளுறை சிதறி" =(கஉ) கூ - "வள்ளுறை சிதறி"

[நாலடியார்.]

அறன்வலியுறுத்தல், கo: "மான வுருங்கல கீக்கி யிரவென்னு, மீனவி னிவிஞல் வாழ்வேன்மன்" =(சச) கo: "தன்நலே மானங் கருத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை, யின்றுநா மொருவன் பாற்றுழ்ந் திரக்குமா றெங்ஙன்."

[திருக்குறள்.]

ஈ: "மலர்மிசை யேகினுன்" =(ஈகூ) சக; "அடியவர் நினைவு தன்னிற், பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனே."

ககூ "தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம், வானம்வழங்கா தெனின்" =(சச) சு: "இரும்புனல் மழைமறுத்துத், தானமுந் தவமுஞ் சூன்றி."

கஙசு: "ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்" =(சுஈ) உஅ: "சோழன் செய்த பிழைபொறுத்த துவந் துகாத்துப், பொருவரும் புகழ்வி ளங்கு."

சுகூஅ. "இனிய நினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற, வொளியோ டொழுகப் படும்" =(சச) சஉ: "ஒளிவளர் வீர மாறன்."

[முத்தொள்ளாயிரம்.]

"கோட்டிமண் கொள்ளா" - (ஈசு) உசு "கோட்டிமண்கொணடி."

(கச). "வென்றிக் களிற்றை விரிதாரவன் வென்றி வாறும்" =(சo) கூ - "வென்றிப் புரம் வென்றேன்."

உoகூ - உoகo: "அணங்கரவு. .....தோன்றினுன்", "வெண்ணரை. . ஆயினுன்" =(ஈக) கூ - கo: - "முன்னினே தனுவன . ..... நடுக்கமும்", "கையுறு குடையொடு.....சார்ந்தனன்."

உஉo: "வந்தவர வென்னையென .....முதுமூப்பொழியு மென்றன்" = (உஈ) ககூ: - "மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக், [illegible]யான்."

உஎகஅ: "பொதும்பருள் விதும்பி னுரே" =(உச)டு: "கண்கணீர் துதும பமேல் விதுமப நிறைந்து நின்றன."

உசூ - ம்காதை, அச: "நஞ்சுவிழி யரவி னல்லுயிர் வாங்கி" =(ஈசு) ஈ: "நஞ்சங், கண்பட விழித்துச் சிறி யெழுந்தது."

[சூளாமணி.]

செ. கூக: "செய்யவாய்ப் பசும்பொன்.....வருக வென்றான்"=(கூ) ஈ0 - "மைம்மர் விழிவாளென்ன.....வள்ர வாங்கு."

[பதினேராந்திருமுறை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.]

உஅ: "வெண்ணீறு மெய்யிற் கண்டு,கள்ளன் கையிற் கட்டவிழ்ப் பித்து, மோடும் பன்னரி யூனேகேட் டரனேப், பாடின வென்று படாம்பல வளித்துங், குவளைப் புனலிற் றவனீ யாற்ற, வீசன் றன்னே யேத்தின் வென்று, காசும் பொன்னுங் கலந்து தூவியும், வழிபடு மொருவன் மஞ்சனக் கியற்றிய, செழுவிதை யென்னைத் தின்னக் கண்டு, பிடித்தது மவனிப் பிறப்புக் கென்ன, விடித்தக் கொண்டவ னெச்சிலே நகர்ந்து, மருத வட்டத் தொரு தனிக் கிடந்த, தலையைக் கண்டு தலையுற வணங்கி, யும்மைப் போல வெம்மித் தலையுங், கிடத்தல் வேண்டுமென் றடித்தடித் திரந்துங், கோயின் முற்றத்து மீமிசைக் கிடப்ப வாய்த்தன வென்று நாய்க்கட்ட மெடுத்துங், காம்புருத் துதிர்ந்த கனியுருக் கண்டு, வேம்புகட் கெல்லாம் விதானீ மைத்தும், விரும்பின கொடிக்கை பரம்பரற் கென்று, புரிகுழற் றேவியைப் பரிவுடன் கொடுத்த, பெரிய வன்பின் வரகுண தேவரும்" ஊ (சஅ) - வது திருவிளையாடலில், உசு - முதல், உக - வது இறுதியாகவுள்ள செய்யுட்கள் முன்புகாட்டிய அகவலின்கருத்தைத்தழுவிவந்திருத்தல்காண்க; மருதவனப்புராணத்துள்ள வரகுணச் சருக்கத்தில், கூஉ-ம் செய்யுள்முதலியவை ஈண்டு ஆராயத்தக்கன.

[பெரியபுராணம்.]

அவை: "பெருகு தண்கட லுற்றுண் பெருநசை, யொருசு ணங்கனை யொக்குந் தகைமையேன்" =(அவை.) கூ: "திருவிளை யாடலைக், காய்ச லித்குக் கடலைக் குடிக்குமோர், நாயை யொக்குந் தமியே னவிலுதல்".

திருநாட்டுச்சிறப்பு, கடு: "கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன" —(உஎ) டு: "கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செந்நெலேய்க்கும்".

திருவாரூர்ச்சிறப்பு, உசு: "அம்புனிற் றுவின் கன்றே ரபாயத்தி னூடு போதி" =(சஅ) அ: "அபாயத் தான்மேல், வந்தவிப் பிரமகத்தி".

ஷை சஎ: "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்றான் மூடியாத பொருளுளதேர்" =(இஎ) ஈக: "எங்கு, நிரம்பியோன் முன்னின் றுலெஞ்சகி முருகாது".

திருஞான. உஎ0: "சிந்தை யிடையறா வன்புந் திருமேனி தன்னிலைசைவுங்,.....வந்திழி கண்ணீர் மழையும்" —(ஈக) எ: "கம்பமா ருடலு மம்புசேர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சி."

[கம்பராமாயணம்.]

நூற்பயன், உ: "நன்மையும் ..... தின்மையும்" = (உஅ) அ0: "நன்மைதின்மை"

அரசியற்படலம், எ: "பூமியு மயோத்திமா நகரம் போலுமே". =(கூ0) க. "மண்முழு துந்தனியே, பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே".

தாடகைவதைப்., கூ0: "கண்டிழித் துமிழ்விடக் கனவரா வரசு" =(கூசு) ரு: "கஞ்சங், கண்பட வீழித்துச் சீறி".

வேள்விப்படலம், இசு: "பெரிய காரிய முள" =(இடி) கடி: "பெரியகாரியத்தின் வக்தேன்".

மிதிலைக்காட்சி. கூச: "அழகெனு மதுவுமோ ழகுபெற்றதே", (கோலங்காண். கூ:) "அழகினுக் கழகு செய்தார்" =(உஎ) க: "அழகினுக் கழகார் மேனி".

உலாவியற். இகூ: "காடெலாமொரு நன்னக ராயதே" =(சக) இ: "காடோர் நகரென ஞாலங் காண்".

இன்னும் இந்நூலுள் அவ்வவ்விடத்துப்பண்டைத்தமிழ்நூற்கருத்துக்கள் அமைந்திருத்தலையும் இந்நூற்கருத்துக்களைப் பிற்காலத்தார் தங்கள் தங்கள்நூல்களில் அமைத்திருத்தலையும் பின்னுள்ள இந்நூற்குறிப்புரையாலுணர்க.

வேறுபாடுகள்.

பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற் காணப்பெறுத அரிய விஷயங்கள் பல இத்திருவிளையாடலில் அவ்வவ்விடத்துக் காணப்படுகின்றன; அவற்றுட் சிற்சில சுருக்கமாக இந்நூல் முறைப்படியே இனி எடுத்துக்காட்டப்படும்:

(காப்பு.) கற்பகவிநாயகர். [இவர் சுந்தரபாண்டியத்திலும் திருவிளையாடற் பயகரமாலையிலும் துதிக்கப்பெற்றுள்ளார். இவர்கோயில் மதுரையில் இப்பொழுதுகாணப்பட்டிலது.]

(கடவுள்வாழ்த்து:) இகில், பெரும்பற்றப்புலியூர்த்துதி, பாண்டிநாட்டுத்துதி, இத்தலத்துத்திருநாமங்களுள் நான்கன்துதி, மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம், வெள்ளியம்பலம் ஆகிய இவற்றின்துதிகள், உக்கிரப்பெருவழுதியார்துதி, நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்கள்துதி இவைகள் உள்ளன.

(பதிகம்:) இதன் இறுதியில் முதற்குறிப்புச்செய்யுளொன்று உள்ளது. [அச்செய்யுள், பழையகாலத்தில் இப்பதிகம் பாராயணம் செய்யப்பெற்றுவந்ததென்பதைத் தெரிவிக்கின்றது.]

(திருநகரச்சிறப்பு:) மதுராநகரம் கன்னி, காயமால், காளி, ஆலவாய்த் தருமமூர்த்தி என்பவர்களாற் பாதுகாக்கப்படுவது.

* (க) விருத்திராசுரனைக்கொல்லுதற்குத் தேவலோகத்திற் பலயாகங்கள் இந்திரனாற் செய்விக்கப்பெற்றன. சிவலிங்கப்பெருமானுடைய அழகியவடிவத்தைக்கண்டு, இந்திரன், சொக்கென்னும் திருநாமத்தைச்சாத்தினன். இத்தமிழ்நூலுக்கு முதனூல், உத்தமோபுராணமென்னும் வடநூலிலுள்ள சாரசமுச்சயமென்னும்பகுதி. இச்சரிதத்தை முதலிற்கூறியவர்கள்,

* ( ) இவ்வடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களைப் புலப்படுத்துவன.

வியாசர், வான்மீகி, எச்சரென்பவர்கள்; பின்புகூறியவர் அகத்தியமுனிவர்.

(கூ) மலயத்துவசன் ஆதிமரபில் வந்த வடிவமங்கையை மணம்புரிந்தனன்.

(சு) மலயத்துவசன் மலைக்கொடிமன்னனென்றும் கூறப்படுவன். பங்குனி உத்தரத்தில், படாகைப்பிராட்டியார்க்கும் திருமணம்நிகழ்ந்தது; முருகக்கடவுள் பக்கத்திலிருந்து திருமணத்தைச்செய்வித்தனர். திருநந்திதேவேசருண்டோதரராகவந்தனர்.

(எ) இந்திரவிமானத்திற்குத் சென்பாலுள்ளதாகிய வெள்ளியம்பலத்திற் பதஞ்சலிமுனிவருக்காகச் சிவபெருமான் திருநடனம செய்தருளினர்; அது சொக்கத்தாண்டவமென்னும் பெயர்பெறும்; [மதுரையில், திருக்கோயிலுக்குத்தென்பால் வெள்ளியம்பலமென்றுபெயருள்ள ஓரம்பலமிருக்கும், அதில் இக்காலத்துப் பங்குனித் திருவிழா நடைபெறுகும், வெள்ளியம்பலம் தென்பாலுள்ளதென்றதற்கும் பங்குனி உத்தரத்தில் திருமலைராயனை நடைபெற்றதற்கும் சான்றாகவுள்ளன.]

(அ) தடாதகைப்பிராட்டியார் பச்சைத்தேவி (மரகதவல்லி)யென்று வழங்கப்பெறுவர்.

(ஏ) சிவபெருமான் தடாட்டகைப்பிராட்டியாரை மணந்தபின் பலகுளங்களைத் தோண்டுவித்தனர். அக்குளங்களுள் காவணமூல்ல காவியைத் தன்பாற்பெற்றவர் காவணம்பல்லூரென்று கூறப்படும். ஒரு வாவிக்கரையில், சங்குக்கந்தர் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர் [இங்கே சடங்குக்கந்தரென்றது, திருப்பரங்குன்றத்துக்கோயில்கொண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கல்யாணசுப்பிரமணியக்கடவுளையென்று கொல்லுகின்றனர்.]

(அ) அக்கினிமூலையிலுள்ள தடாகமொன்றில் எழுகடல்களும் அடங்கின.

(கூ) உக்கினர் சடையுடன்பிறந்தார்; அதனால், கோச்சடலவரும்மென்பது அவர்க்கு உபநயனத்திருநாமமாயிற்று. சுந்தரமாறருக்கு விதுகுடுமிப்பெருவழுதியென்பதும் கிரநாமம். [மதுரைக்குமேற்கேயுள்ள, 'கோச்சடை' என்னுமூர், கோச்சடலவரும்மால அந்தணர்களுக்கு முற்றூட்டாகக்கொடுக்கப்பெற்ற அகரமென்று திருவிளையாடற்புராணவுரையுரைத்திவிகின்றது.]

(கக) உக்கிரனார், ஆதிமரபிலவதரித்த வடிவணங்கை மணம்புரிந்தனர். சுந்தரமாறர் பதினாறு செய்வருடம் அரசாண்டார்; கிரீடமணிந்து அரசபோகத்தை அநுபவித்துக்கொண்டிருந்ததுபற்றி, அவர் அபிடேகச்சொக்கரென்றும் புழுகுநெய்ச்சொக்கரென்றும் திருநாமம்பெற்றனர்.

(கஉ) வருணன்விட்டகடல், புட்கலாவருத்தமுதலிய நான்கு மேகவேங்களாற் சூழ்ந்துக் குறைக்கப்பட்டது; அப்போல வருணன்கட்டளைப்படி மேகங்களின்பெய்த பெருமழையை மேற்கூறிய நான்கு மேகவேந்தர்கள் நான்குமாடங்களாகித்தடுத்தனர். அதனால், அவ்விடம் மாடக்குளக்கீழ்மதுரையென்று பெயர்பெறும்.

(உ) எல்லாமவலசிந்திருக்கு ஆக்ஞைச்சித்தரென்பது திருநாமம்.

(கஙி) சோமசுந்தரக்கடவுள் சங்கப்புலவராக எழுந்தருளியிருந்தபொழுது அவருக்கு மதுரைப்போலவாயாரென்பதும் இரையரென்பதும் திருநாமம். அவராலியற்றப்பெற்றது இறையனார் பொருளியக்கணம். சங்கப்புலவர்கள் தாமியற்றியபாடல்கள் அப்பொருளிலக்கணத்தின் அமைதிபெற்றிருத்தலிக்கண்டு மகிழ்ந்தார்கள்; அவர்களுள், நக்கீரனார்மட்டும் அடியுக்காற்றூல், 'யானியற்றியநூலில் ஐந்தாம்பனுவலுக்கு ஒப்பிலேல்' என்றுகூறினர்.

(கச) திருமியின்தந்தையார்பெயர், சிவமுனியென்பது.

(கஎ) சிவபெருமான் தமிழ்ச்சுவைக்கருத்தை அகத்தியருக்கு நோக்கால் உபதேசித்தனர்.

(கஙு) இறையனாரப்பொருளுக்குப் பலரியற்றிய உரைகளுள் உப்பூரிகிழார் மகனார் உருத்திரசன்மர் மேய்புலை கனைக்கண்டனர்.

(உச) பழமதுரையை அழிக்கவந்த கடல்சுவறும்படி பாண்டியன் வேலை யெறிந்தான்; அப்பொழுது அக்கடல் வடிந்து அவன்காலைக்கழுவியது; அது பற்றி அப்பாண்டியற்கு வேலைவடிம பலம்பகின்றுனென்பதுபெயராயிற்று. அவ்வரசனுக்குச் சங்கமண்டபம் அமைக்கப்பெற்றது.

(உஉ) வலையசனுக்கு அகியாயை னென்பதுபெயர். உத்தரகோசமங்கை யில் அறுபத்தாஸ்வர்சிவபெருமான் பால் ஞானோபதேசம்பெற்றனர். அவர்கள்பால் உத்தரகோசமங்கைச் சிவபெருமான் வைத்தருளினமையி ன்,அத்தலம் அப்பெயர்பெற்றது. [இதனை உத்தரகோசமங்கைப்புராணம வலியுறுத்தும்.]

(உசு) காடுவெட்டியென்றும் சோழன்பொருட்டுமுரிக்கப்பெற்ற வடக்குமதில்வாயிலுக்கு இலச்சினைவாயி லென்பது பெயர்.

(உடு) மாணிக்கப்பிறந்தற்கு இலங்கைத்தீவிலுள்ள சமனொளிமலையைச் சூழ்ந்த வலனவ, மாவலியங்கை, கம்பனை, கல்லுணையென்னும் நதிகள் தானுகும் இடங்களாகும். இதல், கவளனியின் இலக்கணங்கள் விளக்கவிரித்துக் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(உசு) கீழைமதிற்பால் அம்பலமண்டபம் தெய்வக்கம்மியரால் கட்டப்பெற்றது; வில்லீரவடிவங்கொண்டு அதில் எழுந்தருளி யானேனையவ்த சிவபெருமானுக்கு அட்டானசேசவகமென்பது திருநாமம்; யானை சொரிந்தஇலத்தி இலத்திமலையென்று பெயர்பெற்றது. யானைமலையிற் பாண்டியன் தரசிங்கமூர்த்தியைப் பிரதிஷ்டைசெய்தனன்.

(உஎ) திருவாதவூர், காளையார்கோயில், திருப்பெருந்துறை என்கிற இத்தலவரலாறுகள் விரித்துக்கூறப்பெற்றுன்ன. இத்தத்திருவிளையாடல்களியவற்றுல், திருவாசகத்துள்ளபதிகருள் இன்னது இன்னது இன்ன இன்ன அமயத்தி ஸ்ரீமாணிக்கவாசகஸ்வாமிகளால் அருளிச்செய்யப்பெற்றதென்பது வெளியாகின்றது.

(உஅ) தரிக்களைக் குதிரைகளாக்கிய இடம் மிழலைநாட்டில் தரிக்குடியென்று வழங்கப்படுமம. திருவாதவூரிற் சிவபெருமானுடைய பாதச்சிலம்பொலி கேட்கப்பெற்றது. [குதிரை இலக்கணங்கள் இதில் மிகுதியாகக் கூறப்பெற்றுள்ளன.]

(ஈம) சிவபெருமான் கூலியாளாகிவந்தபொழுது, வேலைசெய்யாததுகண்டு பாண்டிய னுடையவேலைக்காரர்கள் அடித்தார்கள்.

(ஈஉ) இந்திரனுக்குரிமன்னம்அடியங்சானகோணத்தில், சிவபெருமான் பாண்டியனுக்காக மாறியாடி,திருவடியின்மேற்கொடிகட்டினர். அதனல், அதிரவீசியாடிவர், மாறியாடிக்கொடியிட்டபெருமானென்றும் திருநாமங்கள் அவருக்கு உண்டாயின.

(ஈசு) யமநூதர்கள் சிலபழங்கதைகளைத் தம்மூட்பேசிக்கொண்டார்கள்.

(ஈருடு) இக்காலத்திவழங்காதனவாகய யுத்தவிசேஷங்களும் அவற்றிற் குரியபரிபாஷைகளும் இதில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

(ஈரூ) தத்தனென்றும் பாண்டியன் அரசாங்கசபையில் சமணரையிப்பிய காகமுறிந்த விடயத்தினுலே சிவபெருமானுடைய சடையிலிருந்த சந்திரனிடத்துள்ள அமுதத்தாலினால் சமணமுற்று மதமாயிற்று. அதனல், இந்தகாக்கு மதுரையென்பது பெயராயிற்று. பின்பு அவர்களைப்பிய மாயப்பசு வதைக்கப்பெற்றது.

(ஈஎ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகாயனர், இன்ன இன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபதிகம் பாடியருளினரென்பது இதனல் விளங்குகின்றது.

(ஈஅ) சைனர்களைவாதுசெய்து வென்றதுபற்றித் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகாயனுர்க்கு வாதுசெய்தவாசனேசுவரமென திருநாமமுண்டாயிற்று;

சைனர்களை எற்றிய கழுக்களின் வரி சைமுடிக்கவிடம், கழுவர்படைவீடென்று வழங்கும், சைனர்களோடு பேசியதோஷம் தீர்த்தற்பொருட்டுத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவேடகத்திற் பிரதிஷ்டைசெய்துபூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுக்குச் சிறுமையிற்றொள்ளியாரென்பது திருநாமம். அத்தலத்தில், வையையாற்றின் தென்கரையில், பாண்டியன் படைவீடுசெய்து அதிற் சிலகாலமிருந்து வழிபாடு செய்துவந்தான்.

(சக) சுந்தரசாமந்தரென்னும் சேனபதி, கொந்தகக்குலத்துப்பிறந்தவர்.

(சஎ) மாமனுகவந்தவர் கூறும்வார்த்தைகளில் சிலவர்த்தகபரிபாஷைகள்வந்துள்ளன.

(சஉ) சிவபெருமான், பட்டமங்கலத்தில் அட்டமாசித்தி உபதேசித்தருளினர்.

(சங) உண்ணுதற்குரியநீரிற்சேர்த்தற்குத் தக்க வாஸனைப்பொருள்கள் இவையென்பது தெரிகின்றது.

(சச) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்தபாண்டியன், இந்திரன்பூட்டிய ஆரத்தைத் திருப்பரங்குன்றத்தில்வைத்தனன். திருப்பரங்குன்றம் முருகக்கடவுள்முதலியோராற் பூசிக்கப்பெற்றது. நக்கீரர் பிரமராக்கதத்தால், அங்குள்ள குகையில் அடைக்கப்பட்டுத் திருமுருகாற்றுப்படையைப்பாட, அதைக்கேட்டமுருகக்கடவுள், அவரைவிடுவித்து, 'நம்மைக் கிழவனென்றனையே' என்ன, நக்கீரர், "குன்றமெறிந்தாய்" என்னும் வெண்பாவால்துதிப்ப, அதிலுள்ள, 'என்றமிழ்கொண்டாய்' என்பதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து, 'திருமுருகாற்றுப்படையைப் படிப்பவர்கள் வேண்டியவரத்தைக்கொடுப்போம்; 'நீ மதுரைக்குச்செல்வாயாக' என்றருளிச்செய்தனர். பாண்டியன் மேகங்களைப்பிடித்துக்கட்டியஇடம் கட்டேநல்லூரென்றும், அவற்றைச் சிறைப்படுத்தியஇடம், இருஞ்சிறையென்றும், அவன் தனித்துநின்று போர்செய்த இந்திரனை வென்றஇடம் புனிதசயமென்றும் வழங்கப்படும். மேகத்துக்குப் புணை கொடுத்தவன் களவேள்விநாட்டிலுள்ள ஏழுரையுடையஒருவன். அவன் புணைகொடுத்தற்கு 'நாம் முன்' என்ற சொல்லிக்கொண்டவந்தமையால், அவனூர் நாமுனிரென்று பெயர்பெற்றது. மேகங்கள், தமக்குப்புணைகொடுத்தற்கு முதலில் எழுந்தவர்களுடைய இடமாகிய துவரைநாட்டில் முதலில்மழைபெய்தற்குத்தோன்றி, புணைகொடுத்தவனுடைய இடமாகிய களவேள்விநாட்டிற் பின்பு பெய்யாநிற்கும்.

(சசு) சோழனை உட்கொண்டு ஆழ்த்தியமடு கோணாடாழியெனப் பெயர்பெற்றது; அது மதுரைக்குமேற்கேயுள்ளதோரோடை.

(சஎ) மதுரை, நடுவூர், வாலவாய், ஆலவாய், திருமுடங்கலெனப் பெயர்பெற்றது; இத்தலம் சிவபெருமானுடைய படைவீடு.

(சஅ) திருவிடைமருதூரில் வரகுணபாண்டியர் சிலகாலமிருந்து பக்திபரவசராய்ப் பலவகையானவழிபாடுகள் செய்துவந்தனர். [திருவிடைமருதூர்த் திருக்கோயிலிலுள்ள பாண்டியன்தோரணமென்றவாயிலின் வலப்பக்கத்தே வரகுணபாண்டியருடைய திருவுருவம் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.]

(சக) வரகுணபாண்டியருடைய குமாரர் அட்டாலேவீரசைப்பிரார்த்திக்க, அவர் வில்வீரராகத்தோன்றிச் சோழன்மூதலியபகைவர்மீது விடைக்குறியம்பையெய்தனர்.

(சுக) சிவபெருமான், மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தனர்.

(சுஉ) காரியார் நாரியாரென்னும் புலவர்களுடைய பாக்களைச் சிவபெருமான் பகுத்துக்கொண்டருளினர்.

(சுங) புலியின்முலைப்பாலைச் சிவபெருமான் புல்வாய்க்கன்றுக்கு அளித்தருளினர். மணலூரிலிருந்துவந்த ஒரு வணிகனால் இத்தலம்காணப்பெற்றது. [மதுரைப்புதுமண்டபத்திற் கீழைக் கோடியிலுள்ள பெரிய கருங்கற்பா

ஞென்றிலும் திருப்பரங்குன்றத்தில் தவசஸ்தம்பமண்டபத்தில் வடபாலுள்ள பெரியகருங்கற்றூண்களுள் ஆறுவதிலும் சிவபெருமானுடைய திருவுருவம் புலியைக்கொண்டு புல்வாய்க்கன்றிற்குப் பாலருத்தியவண்ணமாகப் பெரியோர்கள் அமைத்திருத்தல், பஞ்சடைக்காலத்தில் இத்திருவிளையாடல் நிகழ்ந்ததென்பதை நன்குவிளக்குகின்றது.]

(கூச) [இதில் இசையிலக்கணங்கள் பலவுள்ளன.]

(கூஅ) காட்டுநாட்டிலுள்ள வன்னியர் தலைவன், கஉ-பிள்ளைகளைப்பெற்றான்; அவர்கள் தீச்செய்கையால், முதியவேற்பில், ஒரு பன்றியினிடத்தில், கஉ - குட்டிகளாகப்பிறந்தார்கள். [சோம சுந்தரக்கடவுள் பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயாகிப் பாலளித்த திருவுருவம், மதுரைப்புதுமண்டபத்திலும் திருப்பரங்குன்றத்துத் தவசஸ்தம்பமண்டபத்திலுமுள்ள ஸ்தம்பங்களில் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது.

(கூக) அப்பன்றிக்குட்டிகள் பன்னிரண்டும் வன்னியர்களாயின. அவைகள் வளர்ந்தமேல் பன்றிமேலியென்று பெயர்பெற்றது; அவர்கள் பன்றிக்கூறும்பரிபன்னிருவரென வழங்கப்பெற்றார்கள்.

(கூ0) கரிக்குருவிச்சாதிகள் மிருத்யுஞ்சயமந்திரம் ஜபித்தலை இன்றும் அறியலாகும். அம்மந்திரம் விரைவிற் பலனை அளிக்கும்; காஞ்சிப்புராணம், பன்னிருநாமப்படலம், சுஅஃ-ம்செய்யுளைப்பார்க்க.

(கூக) உக்கிரகுலத்துப்பிறந்த பாண்டியனெருவன் மேருமலையிற் கயலையும் சண்டையும் பொறித்தனன்.

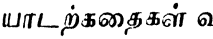
(கூஉ) விடவைத்தியர் இத்தலைவகையினரென்பது இதிற்கூறப்பெற்றுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர், ஒருவனுக்குத் திருமருகலில், "சடையாய்" என்னும்பதிகத்தாலும், ஒருவனுக்குத் திருப்புறம்பயத்தில் திருநோக்காலும் விடநோயைத் தீர்த்தருளினர்.

(கூச) வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் முனிவர்களுக்குச் சிவபெருமான் உபதேசித்தருளினர்.

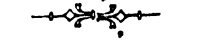
பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடலிற்கூறப்பட்டதுபோல இன்னபாண்டியன்காலத்து இன்னதிருவிளையாடல் நடந்ததென்பதும் இன்னபாண்டியன்மகன் இன்னனென்று இடைவிடாமற் பாண்டியபரம்பரையைச் சொல்லிக்கொண்டுபோதலும் இதிலில்லை. பின்னுள்ளபாண்டியர்களின் பெயர்கள்மட்டுமே இந்நூலிற் றன:

க - உக்கிரஞர்.
உ - சுந்தரமாறர்.
ங - தத்தண்.
ச - மலயத்துவசன்.
ஞ - வரகுணீர்.
ஃ - வரகுணருடையமைந்தர்.
எ - வீரமாறன்.

திருவிளையாடற்கதைகள் வந்துள்ள பழைய தமிழ்நூல்கள்.

சுந - திருவிளையாடலருள், தேவாரமுதலியவற்றுள், சிற்சில வந்துள்ளன ; அவைகள் வருமாறு :—

சுந - திருவிளையாடல்.

"எட்டெட் டியற்றிய கட்டமர் சடையோன்" (கல்லாடம், கூக.) *

க. இந்திரன்பழிதீர்த்தது. (1)

"காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வரைப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுக் கீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதுடன் நீர்த்தருள், பெம்மான்."

"வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெரிததோர் திருவுருத் தான்பெரிது நிறுத்தி, யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிரு நான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையமாத் தண்ணளி யுன்மையுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு மூல காரணன்" (கல். கூ, கூஉ.)

உ. வேள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்தது. (2)

"அத்திக் கருளி" (திருவா. திருத்தெள்ளேணம், கஉ.)

ச. மணஞ்செய்தது. (15)

"தென்ன டையசிவனே போற்றி" (திருவா. போற்றி. கசுச.)

"தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானே" (ஷை திருவம். க0.)

"மருவித் திகழ் தென்னன்" (ஷை திருத்தெள். கடி.)

"என்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்" (ஷை திருப்பூவல்லி, உ)

"வானந் தொழுந்தென்னன்" (ஷை திருத்தோணைக்கம், அ.)

"பாண்டிநன் னாடரா லன்னேயெனும்" (ஷை அன்னைப்பத்து, இ.)

[இயற்றில், சிவபெருமான் சுந்தரபாண்டியராகவீற்றிருந்தமை கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க; "திருவாசகத்துள்ள பாண்டிப்பதிகமுதலியன இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

"கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் குடி, பைவாய்க் காப்புவிட் டணிபூணி ந்து, விரிசடை மறைத்து மணிமுடி கவித்து, விடைக்கொடி நிறுத்திக் கயற்கொடி யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்",

---

* கல்லாடமுதலியவைகள் குறிப்புரையில் வந்திருப்பினும் படிப்பவர்களுக்கு இன்பமளித்து விளங்குதற்பொருட்டே இங்கே எடுத்துக் காட்டப்பட்டன.

"முலைமுன் றணைந்த சிலையுதற் றிருவீரை, யருமறை விதிக்கத் திருமணம் புணர்ந்து, மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ னுகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, னவிலவர் நகர்செய் தபெயர் தடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழ்வோன்"

"மதனை மாநகர்ப் பூசிய னுகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்".

"கான்கெழிற் றிருநுத்தற் பிடர்ப்பரலி வளைப்பதை, யறுகால் குளிக்கு மதிற்றொடை யேத்த, முட்டாட் செம்மலர் கான்முகத் தொருவ, னெண்ணிரெப் பிறைதுதி மணவழ லோம்பப், புலியளக் துண்ட திருநெடு மாலோ, னிரு கரமடக்கிப் பெருநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியன் முயலுடற் றடக்க. ரண்டமி விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன்கொள் விந்தைய ரெணமரும், வள்ளியிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்காஞ் சென்னி யாக, வுருப்பசி முதலோர் முன் வாழ்த் தெடுப்ப, மூமுலை யொருத்தியை மணந்தல காண்ட, கூடற் கிறைவன்" (கலி. உ, கசு, உடு, நூச.)

ரு. பதஞ்சலிக்குநடஞ்செய்தது. (6)

"ஏகாட்டிசைத்த வாடலாய்"

"புன்சடை, பின்றயங்க வாடுவாய்" (திருஞா. தே. திருவாலவாய்.)

'குழகனே கோல வில்லி கூத்தனே" (திருநா. தே. கெ.)

"பதஞ்சலிக் கருளிய பரம நாடக" (திருவா. கீர்த்தி. கஉஅ.)

"காடிரு முனிவர்க் காடிய பெருமான்"

"ஒருபாற் பசுங்கொடி..... ..கூடன் மாநக ராடிய வமுதை"

"முனிவ ரேமுற வெள்ளியம் பொதுவின், மனமுங் கணனுங் கனியக் குனிக்கும், புதிய நாயகன்"

"எங்குள வுயிரு மின்பநிறைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்"

"கூடல், வெள்ளியம் பொதுவிற் கள்ளவிழ் குழலொடு, மின்பநடம் புரியுந் தேவ நாயகன்"

"வெள்ளியம் பலத்துட் டுள்ளிய பெருமான்"

"இருந்தமிழ்க் கூடற் பெருந்தவர் காண, வெள்ளியம் பலத்துட் டுள்ளிய ஞான்று" (கலி. கக, உ0, உஉ, உடு, நo, நசு, எசு.)

"கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதுவிலில், வெள்ளியம் பலத்து" (சிலப்பதிகாரம், பதி. சo - சக.)

சு. பூதமுண்டது. (7)

எ. ஆறழைத்தது. (8)

"பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதுவை பொருந்திய வஃகாட், சொன்றிப் பெருமலி தின்றூனி தொலைத்த, காருடற் சிறுகிளைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்ரு தலைந்த கீர்சையடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குளப்பெருங் கடவுள்" (கலி. கச.)

அ. கட்டலழைத்தது. (9)

"மாமி யாடப் புணரி யழைத்த காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உசு.)

கo. உக்கிரன்பிறந்தது. (11)

"பேழ்வாய்க் கொயயுரி யரிசுமந் தெடுத்த பன்மணி யாசனத் திருந்துசெவ் வாணி, னெடுஞ்சடைக் குறுஞ்சுட்ட் நீக்கியைந் தடுக்கிய, வாறைஞ் ஞாறெடு வேறுநிரை யடுத்த, பன்மணி மிளிர்முடி பலர்தொழக் கவித்துப், பஃறலைப் பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரித்துல களிக்குந் திருத்தகு நாளி, னெடுநோட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரற் பயந்தரு ணிமலன்" (கல். எஅ.)

கக. வஜ்ரவேல்செண்டுகொடுத்தது. (12)

"அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த, ஆப்பார் சடையப்பன்" (இ - ம் செய்யுளோப்பார்க்க.) (திருவா. திருவம். கக.)

கஉ. நான்மாடக்கூடலானது. (19)

"உம்பரு நாக ருலகந் தாணு மொலிகடல் சூழ்ந்த வுலகத் தோரு, மம்புத நால் களா னீடுங் கூட லாலவா யின்க ணமர்ந்த வாறே" (திருஞா. தே. திருநள்ளாறும் திருவாலவாயும்.) (18)

கச. கல்லானைகரும்புவாங்கியது. (21)

"நதிமதந் தறுகண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்புகொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீலநிறை கண்டன்" (கல். கூ.)

கடு. சங்கப்பலகைகொடுத்தது. (23)

"ஞானசம் பந்த னுரைசெய்,சங்கமலி செந்தமிழ்கள் பத்தும்" (திருஞா. தே. தேவூர்.)

"பட்டிமன் றென்னன்" (ஷே. ஷே. திருவாலவாய்.)

"மதுரைத்தொகை யாக்கினனும்" தொகை - சங்கம். (திருப்பாசுரம், கக.)

"தண்டமிழ்நூற் புலவாணர்க்கோ ரம்மானே" (சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம், திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி.)

"உலகிய னிறுத்தும் பொருண்மர பொடுங்க, மாறனும் புலவரு மயங்குறு காலை, முந்நிறம் பெருமறை முனைத்தருள் வாக்கா, லன்பினைந் திணையென் றறுபதங் குத்திரங், கடலமு தெடுத்துக் கையில்வைத் ததுபோற், பரப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற் றவர்க்குத், தெளிதரச் செறித்த தென்றமிழ்க் கடவுள்" (கல். கூ.)

"சால்பாய மூன்மைத் தமிழ்தங்கிய வங்கண் மூதூர், நூல்பா யிடத்தும் முள .....செய்யுண்மிக் கேறு சங்கம்" (பெரியபுராணம், ஞானசம். ஓ.)

"சென்றணைந்து மதுரையினிற் றிருந்தியநூற் சங்கத்தி, னன்றிருந்து தமிழாராய்ந் தருளியவங் கணர்"

"திருவால வாயமர்ந்த செஞ்சுடரைச் சீர்மும்பொருளை, தருவானே" (பெரிய. திருநா. சoங, சoசு.)

"நூலின்கட் பொருள்பாடி நூலறிவார்க் கீந்தானே" (ஷே. திருஞான். அஅங.)

'இவை, தெற்கில்வாயில்திறவாத பூட்டிமண்டபத்தோர்பொருட்டு நக்கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன் சாவவும்பாடி இன்னவாறுகவெனச் சபித்தற்பொருட்டாய்வந்த மந்திரம் பாட்டாய்வருதலின், அங்கதமாயிற்று' (தொல். பொரு. செய். "நிறைமொழி" என்னும் கஎஅ-ம் சூ. உரை.) பட்டிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.

கசு. கிழியறுத்தது. (52)

"கன்பாட்டுப் புலவனுய்ச் சங்க மேறி நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளி னேன் காண்" (திருநா. தே. திருப்புத்தூர்.)

"பொதியப் பொருப்பன் மதியக் கருத்தினைக், கொங்குதேர் வாழ்க்கைச் செந்தமிழ் கூறிப், பொற்குவை தருமிக் கற்புட னுதவி, யென்னுளங் குடிகொள்ள டிரும்பய னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கருணையெம் பெருமான்" (கல். க.)

கஎ. நக்கீரனைக்கனையேற்றினது. (53)

"அருந்தமிழ்க் கீரன் பெருந்தமிழ்ப் பனுவல், வாவியிற் கேட்ட காவியங் களத்தினன்" (கல். நுஉ.)

"சிறியேன் சொன்ன வறிவில் வாசகம், வறிதெனக் கொள்ளா யாகல் வேண்டும், வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து, கீதம் பாடிய வண்ணல், பாதஞ் சென்னியுட் பரவுவன் பணிந்தே" (கக-ம் திருமுறை, நக்கீரர் திருவேழகூற்றிருக்கை.)

"பணிந்தேனின் பாதம் பரமேட்டி பானீ, ரணிந்தால வாயி லமர்ந்தாய் - தணிந்தென்மேன், மெய்யெரிவு தீரப் பணித்தருளு வேதியனே, யையுற வொன் றின்றி யமர்ந்து" (ஷே. ஷே. இறைவெ.ஙலா.)

"கூட லாலவாய்க் குழக ஞவ, தறியா தருந்தமிழ் பழித்தன னடியே, னீண்டிய சிறப்பி னீணையடிக்கீழ் நின்று, வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விளைத்தே" (ஷே. பெருந்தேவபாணி.)

"விளைத்தேனமற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா, திகழ்ந்தேன் பிழைத்தே னடியேன் - விளைந்தென்மேற், சிற்றத்தைத் தீர்த்தருளு தேவாதி தேவனே,யாற்றவுமீ செய்யு மருள்" ஷே.கேடி.இறைவெண்பா.)

கஅ. குறுமுனிக்குத்தமிழளித்தது.

"அருமறை விதியு முலகியல் வழக்குங், கருத்துறை பொருளும் விதிப்பட நினைந்து, வடசொன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந்திணை வழுவா தகப்பொரு ளமுதினைக், குறுமுனி தேறவும் பெறுமுதற் புலவர்க, ளேழுழுபெயருங் கோதறப் பருகவும், புலனெறி வழக்கிற் புணருல கவர்க்கு, மூற்றவம் பெருக்கு முதற்ரு பதர்க்கு, நின்றறிந் தினைத்த் தமிழ்ப் பெயர் நிறுத்தி, யெடுத்துப் பரப்பிய விமையவர் நாயகன்" (கல். சுஙு.)

௧௯. ஊமைதமிழறிந்தது.

"மணிக்கா லறிஞர் பெருங்குடித் தோன்றி, யிறையோன் பொருட்குப் பர
ணர்முதல் கேட்பப், பெருந்தமிழ் விரித்த வருந்தமிழ்ப் புலவனும், பாய
ப பா ரறிய நீயே யாதலின்" (கல். முருகர்துதி.)

"திருத்தமிழ் மதுரை தன்னிற் சிவன்பொரு ணிறுக்கு மாற்ரு, லுருத்திர
சன்ம ரூடி யுற்றிடு நிமலன்" (கந்த. தூரபன்மன்வதை. ௨௯.)

[இறையனாரகப்பொருள், முதற்குத்திரவுரை காண்க ஆராயத்தக்கது.]

௨௦. இடைக்காடன்பின்போனது. (16)

"முன்னிடைக் காடன் பின்னெழ நடந்து, நோன்புறு விரதியர் தகாவள்
ளிருந்தென், னெஞ்சக நின்று நினைவினுண் மறைந்து, ...குனித்
தரு ளுயகன்" (கல். எக.)

௨௧. கடல்சுவறவேலெறிந்தது. (17)

"மற்றவன் றன்னுல் வடவையின் கொழுந்துசுட், டாற்ரு தூடலமு மமைக்
குறு முத்தமும், விளர்த்துங்கின் றணங்கி வளைக்குல முழங்குங், கருங்கடல்
பொரிய வொருங்கு வேல்விடுத், தவற்கருள் கொடுத்த முதற்பெரு நாய
கன்" (கல். எஅ.)

"முந்நீர் விழவி னெடியோன்" (புறநா. ௯.)

'முந்நீர்க்கண் வழிம்பலம்பரின்ரு னென்றவியப்பால், நெடியோனெ
ன்ரு ரென்ப' (ஷை. ஷை. உரை.)

"அடியிற் றன்னள வரசர்க் குணர்த்தி, வடவே லெறிந்த வான்பகை பொ
ரூதி, ... கொடுங்கடல் கொள்ள, ... தென்றிசை யாண்ட
தென்னவன்" (சில. காடுகாண். கஎ, உஉ.)

௨௨. வலைவீசியது. (18)

"அகியரை மங்கை யமர்ந்தான் றன்னை" (திருநா. தே. திருவதிகை.)

"ஆலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி" (திருவா. போற்றி. ௨௦அ.)

"ஆரா வமுதா யலைகடல்வாய் மீன்விசிறும், பேராசை வாரியனே" (ஷை.
திருவம். உ.)

"மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும் வகையறி வாரெம் பிரானு வாரே"

"எதிர்ல் பெரும்புக ழெங்க ளீச னிருங்கடல் வாணற்குத் தீயிற் ரேன்று,
மோவிய மங்கையர் தோன்புணரு முருவறி வாரெம் பிரானு வாரே"
(ஷை. திருவிளித்தை, கூ, அ.)

"மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே" (ஷை.திருப்படை
யாட்சி, க.)

"நெடுஞ்சடைக் கிடந்த குறும்பிறைக் கொழுந்துங், கருமுகில் வளைத்த
திருமிடற் றிருளு, நுதன்மதி யிழித்த வழலவிர் நோக்கமு, மணைத்தொரு
சிறுகுடிப் பரதவ ரூடிப், பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி,
நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படித்த, நிறையரு ளுயகன்" (கல்.கக.)

உசு. வலையல்விற்றது. (32)

"வலைவிலியா யெல்லார்க்கு மருள்செய் தானை" (திருநா.தே.திருவாலவாயி.)

"இதழியுந் துமபையு மதியமுங் கரந்து, வலையிலை மாக்கள்.வடிவெடுத் தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனிந்தருள் வாக்கால் வீதிகூறி ....கண்டகன் கதுப்பினர் கைகுவி பிடித்துக், குருகணி செறிந்த தணிமுத ஞயகன்." (கல்.சூசை. கட்டு 22)

உரு. மாணிக்கம்விற்றது. (17)

"கதிர்நிரை பரப்பு மணிமுடித் தேவர்கள், கனவிலுங் காணாப் புனைவருந் திரு வடி, மாநிலந் தோய்ந்தோர் வணிக ஞகி,.....இவையெனக் கூறிய நிறையருட் கடவுள்" (கல்.சூச. 22)

உள. ஞானோபதேசஞ்செய்தது. (58)

"சுராமலரோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார் சுடமுழநந் தீசனவா சகனுக் கோடார்" (திருநா. தனித்திருத்தாண்டகம், 66.)

"உனக்குக், கலந்தவன் பாங்கி கசிந்துள் ளுருகு, நலந்தா னிலகுத சிறியேற்கு நல்கி, நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி, காயிற் கடையாய்க் கிடந்த வடியேற்குத், தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே" (திருவா. சிவபுராணம், திசு - சுக.)

"அந்தண ஞகி யாண்டுகொண் டருளி, யிந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்"

"திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ ஞகிக், கருவா சோதியிற் கரந்த கள்ள மும்" ஷை. கீர்த்தி. சஉ - சஙு; திச - திரு.)

"பரமா நந்தப் பழங்கட லதுவே, ... அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் வாழ்க" (ஷை. திருவம்மாபா.தூதி, கக - கஙி.)

"என்னே ரணையோர் கேட்கவந் தியம்பி, யறைகூவி யாட்கொண் டருளி, மறையோர் சோலங் காட்டி யருளலும்" (ஷை. ஷை. கசள - கசக.)

"அருபரத் தொருவ னனையியில் வந்து, குருபர ஞகி யருளிய பெருமையை"

"மெய்தரு வேதிய ஞகி வினைகெடக், கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி"

"என்னையு மொருவ ஞக்கி யிருங்கழல், சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி" ஷை. போற்றி. எடி - எசு; அச - அக; கஉக - கஙo.)

"நறி லாதகீ யெளியை யாகிவந், தொளிசெய் மானிட மாக நோக்கியும்" (ஷை. திருத்தசகம், 66.)

"செங்க ணெடுமா லும்" ....."வானவன்பூங்கழலே பாடுதுங்காணம மானுய்" (ஷை. திருவம். க - கச.)

"நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி, காயிற் கடைப்பட்ட கம்மை யிம்மை, யாட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி,யாடப்பொற் கண்ணை மிடித்து காமே" (ஷை. திருப்போற். அ.)

"வண்ணெஞ்சக் கள்வன் மனவலிய னென்ஞதே, கன்னெஞ்சு சுருக்கிக் கரு ஊனிரு ளாண்டு கொண்ட. ..... பொன்னங் கழலுக்கே செண் டூதாய் சோத்தும்பி"

"அருவாய் மறைபயி லந்தணனா யாண்டுகொண்ட, திருவான தேவற்கே சென்றுதாய் கோத்தும்பீ" (ஷே. தீருக்கோ. கக, கசை.)

"உருநா மறியவோ ரந்தணனா யாண்டுகொண்டான்"

"வாவாவென் றெண்ணையும் பூதலத் தேவலித் தாண்டுகொண்டான்" (ஷே. தீருத்தேள்ளேணம், க, எ.)

"பெருந்துறையான், தீரார் திருவடி யென்றலேமேல் வைத்தபிரான்" (ஷே. தீருப்பூவல்லி, கo.)

"கருணையினாற் றேவர்குழா, நாணுமே யுய்யவாட் கொண்டருளி" (ஷே. தீரு ப்போன்னூசல், டு.)

"அந்தண னாகிக் திங்கே யழகிய சேவடி காட்டி.....ஆட்கொண்டரு ளும். . ... தேவர்பிரான்" (ஷே. குயிற்பத்து, கo.)

"அந்தண னாவதுங் காட்டிஆக் தாண்டா யாரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளா யே" (ஷே. தீருப்பள்ளி. அ.)

"நாயேன் றனையாளாட் பேதாய்"

"மனனே யனையாண். . பார்ப்பானே" (ஷே. புணர்ச்சிப்பத்து, கூ - கo.)

"ஆனகிங் யளித்த வுருவினை மருளினுன் மறந்த, வஞ்சனேன்" (ஷே. வா ழாப்பத்து, சு.)

"திருவடி யென்றலேமே னட்டமையால்" (ஷே. குலாப். அ.)

[ஷே அருட்பத்து, அற்புதப்பத்து, சென்னிப்பத்து ஆகிய இவைமுத லியவற்றைப் பார்க்க.]

"பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங் கெடுத் தருள்செய் பெருமையறியவல்லார்" (ஷே. தீருவார்த்தை, எ.)

உஅ. நரிகுதிரையானது. (5)

"நரியைக் குதிரைசெய் வானும்" (தீருநா. தே. தீருவாநூ.)

"குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச், சதிர்படச் சாத்தாய்த் தானை முன் தருளியும்"

"அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணு, னரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மை யும்"

"மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து, குதிரைச் சேவக ருகிய கொள்கையும்"

"வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்"

(தீருவா. கீர்த்தி. உஎ - உஅ; கூடு - கூசு; சசை - சடு; டுஉ - டுங.)

"பத்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்றந்த, வத்தமிலா வானந்தம்" (ஷே. தீருவம். கூ.)

"ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு கமையாண்டான்" (ஷே. தீருப்போன்னூ சல், அ.)

"பாய்பரி மேற்கொண்டென், னுள்ளங் கவர்வரா லன்னேயெனும்" (ஷே. அன்னை.ஏ.)

"நற்பரி மேல்வரு வானே"

"தாவி வரும்பரிப் பாகன்" (ஷே. குயிற்பத்து, கூ, அ.)

"வான்புரவி யூரு மகிழ்ந்து" (ஷே. திருத்தொகங்கம், கூ.)
"தெரிவற நின்றுருக்கிப் பரிமேற்கொண்ட சேவகனூர்"
"பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனூர்"
"பாண்டியனூர், புரவியின்மேல்வர" (ஷே. திருப்பாண்டிப்பதிகம், க, ஙூ, கூ.)
"தரிகளெல்லாம், பெருங்குதிரை யாகவியவா றன்றேயுன் பேரருளே" (ஷே. திருவேசறவு, க.)
"ஆட லமர்த்த பரிமா வேறி யையன் பெருந்துறை யாதியங்கா, ளேடர்க ளை யெங்கு மாண்டுகொண்ட வியல்பறிவார்"
"வண் சாத்திலேடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை யாளி யன்று, மங்கையர் மல்கு மதுரை சேர்ந்த வகையறி யார்" (ஷே. திருவாசித்தை, சு, கூ.)
"தேவருங் காணாச் சிவபெருமான் - மாவேறி, யையகத்தே வந்திழிந்த வார் கழல்கள் வந்திக்க" (ஷே. திருவெண்பா, கூ)
"பரியின் மேல்வந்த வள்ளன், மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின் கள்" (ஷே. பண்டாயநான்மறை, உ.)
"தரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லா நிகழ்வித்து" (ஷே. ஆனந்த மாலை, எ.)
"வெடிவாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனூற் கையந்தி, வீதி போகிய வாலுளைப் புரவி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்தணன்"
"கூடற் பதிவரு மாடற் பரியோன்" (கல். அ. கூ.) (ஙூ)
ஙூ. மண்சுமந்தது. (ஙக)
"மணியார் வைகைத் திருக்கோட்டி னின்றதோர் நிறமுந் தோன்றும்" (திரு நா. தே. திருப்பூவணம்.)
"அங்கது மன்னி லடியவட் காகப், பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசு, மூத்த கோச மங்கையு ளிருந்து, வித்தக வேடங் காட்டிய வியல்பும்" (திருவா. கீர்த்தி. சசு - சக.)
"கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை, மண்சுமந்து கூலிகொண் டக் கோவான் மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண்" (ஷே. திருவம். அ.)
"மண்பான் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித், தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ" (ஷே. திருப்பூவல்லி, சக.)
"பிட்டு நேர்பட மண்சுமந்த பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே" (ஷே. திருக் கழுக்குன்றப்பதிகம், உ.)
"மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கக் கொற்ற ளாகி, நனைத்தலை முதியோ ளிடித்தடி கூலிகொண், டண்டப்பது போல வடைப்பது நோக்கிக், கோமக னடிக்க வவனடி வாங்கி, யெவ்வுயி ரெவ்வல கெத்துறைக் கெல்லா, மவ்வடி கொடுத்த வருணிறை நாயகன்" (கல். சக.)

ஈ க. விருத்தகுமாரபாலரானது. (23)

"பால விருத்தரு மானூர் தாமே" (திருநா. தே. சு. திருப்பழனம்.)

"பால விருத்தனு மானுன் கண்டாய்" (ஷை. ஷை. ஸ். திருமறைக்காடு.)

ஈ உ. மாறியாடினது. (24)

"அதிர வீசி யாடுவா யழகனீ புயங்கனீ" (திருஞா. தே. திருவாலவாயி.)

"பஞ்சவ னிறைந்த வன்புடன் வேண்ட மாறித் குனித்த நீறணி பெருமான்" (கல். உஎ.)

ஈ டு. அங்கம்வெட்டினது. (27)

"தார மூய்த்தது பாணற் கருளொடே" (திருநா. திருவியமகம், திருவாலவாயி.)

"ஒருதனி யடியாற் குதவுதல் வேண்டி, மண்ணவர் காண வட்டணை வாளெ டுத், தாதி சாரணை யடர்நிலைப் பார்வை, வாளுட னெருக்கன் மார்பொடு முனைத்தல், பற்றினின் றடர்த்த லுட்கையின் முறித்த, லானனத் தொட்ட லணிமயிர்ப் புரோக, முட்டலந் தெறித்த லொசிந்திட மழைத்தல், கை யொடு கட்டல் கடிந்துள ளழைத்தலென், றிவ்வகை பிறவு மெதிரம ரேறி யவன்பகை முறித்த வருட்பெருங் குடவுள்" (கல். இக.)

ஈ எ. வேப்புத்தீர்த்தது. (62)

[திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் தேவாரங்கள் இங்கே ஆராய்தற்பாலன.]

ஈ அ. கழுவேற்றியது. (63)

"நள்ளாறர் நாமமே, மேன்முக வெரியினி லிடிலிலை பழுதிலை மெய்ம்மை யே" (திருஞா. தே. திருநள்ளாறு.)

ஈ ஙை. மெய்க்காட்டிட்டது. (32)

"மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு, தக்கா னெருவ னுகிய தன்மை யும்" (திருவா. கீர்த்தி. சுசு - சுஎ.)

ச க. மாமனுகவந்துவழக்குரைத்தது. (39)

"முன்னொரு வணிகன் மகப்பே றின்மையின், மருமான் றன்னை மகனெனச் சடங்குசெய், துள்ளமுங் காணமு மவனுழி யொருக்கி, மூக்கவர்த் திரு நுதி தினையுடன் மூழ்கி, யப்புலத் துயிர்கொடுத் தருட்பொருள் கொண் டபின், மற்றவன் முய வவ்வுறு மாக்கள், காணிகைக் கொண்ட மறுகிலை மைந்தனை, நினைத்துக் கினைகொ ணெவ்வழக் குய்த்தலு, மைந்தனுங் கே ளிரு மதிமுடிக் கடவுணின், புந்தியொன் றின்றிப் புகலில மென்றய, ரவ் வுழி யொருசா ரவன்மா துலனென, வறிவொளி கிறைவே யோருருத் தரித் துவந், தருள்வழக் கேறி யவர்வழக் குடைத்த, கூட ஞயகன்" (கல். சகி)

ச உ. அட்டமாசித்திப்கர்ந்தது. (33)

"பட்ட மங்குகையிற் பாங்கா யிருந்தங், கட்டமா சித்தி யருளிய வதுவும்" (திருவா. கீர்த்தி. சுஉ - சுசு.)

"இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க், கத்திக் கருளிய வரசே போற்றி" (ஷை. பேரம்பி. சகஉ - சஙசு.)

சசு. தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்தது. (35)

"தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து, நன்னீர்ச் சேவக னெய நன்மையும்"
(திருவா. கீர்த்தி. திரு - திக.)

சச. இந்திரன்முடிமேல்வஜ்ரமேறிந்தது. (14)

"அடுபடைப் பூழியன் கடுமுரண் பற்றி, யிட்டவெங் கொடுஞ்சிறைப் பட்ட கார்க்குலந், தனியொடு நிறைநீர் விடுவன போல" (கல். உச.)

"திங்கட் செல்வன் றிருக்குலம் விளங்கச், செங்கணு யிரத்தோன் றிறல் விளங் காரம், பொங்கொளி மார்பிற் பூண்டோன் வாழி, முடிவளை யுடைத்தோன் முதல்வன் சென்னியென், றிடியுடைப் பெருமழை யெய்தா தேகப், பிழையா விளையுட் பெருவளஞ் சுரப்ப, மழைபிணித் தாண்ட மன்னவன் வாழ்க" (சில. காடுகாண். உசு - உகூ.)

"தேவர்கோன் பூணுந் தென்னர்கோன் மார்பினவே" (ஷை. ஆய்ச்சியர் குரவை.)

"வச்சிரத் தடக்கை யமலர் கோமா, னுச்சிப் பொன்முடி யொளிவளை யுடைத்த கை" (ஷை. கட்டுரைகாதை, திக - திக.)

"தேவ ராச மார்பன் வாழ்க வென்றுபந் தடித்துமே"

"வானவர்கோ னுரம் வயங்கிய தோட்பஞ் சவன்றன், மீனக் கொடிபாடும் பாடலே பாடல" (சில. வாழ்த்துக்காதை.)

சஞ. பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித், தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. திக - திக.)

சசு. சோழனைக்கொண்டாழியிற்றுழ்த்தியது. (37)

"வேலிவ ளகி வேண்டிருக் கொண்டு, காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்"
(திருவா. கீர்த்தி. சுச - கடி.)

"மண்டிரு வேட்டப் பஞ்சவற் பொருத, லிள்ளியுங் கிள்ளியுங் கிளர்படை நான்கு, நிண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரகரிருணூட் டிருவக், கொலைகொள் டாழி குறியுடன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்" (கல். அசு.)

சஎ. திருவாலவாயானது. (49)

"பகுவாய்ப் பாம்பு முடங்க லாக, வாலவாய் பொதிந்த ழிதிமுடித் தனிமுதல்"

"வடதிரு வால வாய்திரு நடுவுர்" (கல். சஅ, கூக.)

ருக. மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்தது.

"படைநான் குடன்று பஞ்சவற் றுரந்தி, மதுரை வவ்விய கருகட வேந்த, னருகர்ச் சார்ந்துநின் றருட்பணி யடைப்ப, மற்றவன் றன்னை நெடுங் துயில் வருத்தி, யிறையவன் குலத்து முறைமையின் மைவினற், கருதிற் தோரா கல்லொடு பிறங்க, மெய்யணி யாரமுக் கைமுழக் தேப்ப்த், பேரன் புருவப் பசக்கா வலனே. யுலகினிற் ரமது முக்குறி யாக, ணனி

52.

மூடி வேணியு முருத்திரக் கலனு, நிலவுமிழ் புண்ணியப் பானிறச் சாந்தமு, மணிவித் தருள்கொடித் தரச ஞக்கி, யமோ லகற்றி நெடுநாள் புரக்கு, மையக மளித்த மணியொளிக் கடவுள்" (கல். இ௭.)

நிஙூ. புலிமுலைப்புல்வாய்க்கருளியது.

"புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி, உ0எ.)

"தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றுளிமூலை, பைங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ.)

"புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணும்" (திருநாட்டு. கூ.)

"பொன்னெயிற் கடம்ப வனத்தபுல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம் போல்" (திருக்காளத்தி. பரத்து. ஙிக.)

"கொல்வாய்ப் புலிமுலை புல்வாய்க் குதவிய, தொல்வினை யென்ன" (மதுரை ழம்மணிக்கோவை, உ௮.)

நிசு. சாதாரிபாடியது.

"முரன்றெழு கான முயன்றுவா திையைந்த, வடபுல விஞ்சையன் வைகிடத் தகண்கூடத், தென்றிசைப் பாண னடிமை யானெனப், போகா விற லுடன் றலைக்கடை பொருந்தி, ... சாதாரி, யுலகுயி ருள்ளமு மொன்றுபட் டொடுங்க, விசைவிஞ் பாடி யிசைப்பதை துரந்த, கூடற் கிறையோன்" (கல். சசு.)

நுடு. திருமுகங்கொடுத்தது.

"தார முய்த்தது பாணற் கருளொடே" (திருஞா. திருவியமகம், திருவால வாய்.)

"பாணனிசை பத்திமையாற் பாடுதலும் பரிந்தளித்தான்" (திருஞா. தே. கோளிலி.)

"சூடக்கோச் சேரன் கிடைத்திது காண்கென, மதிமலி புரிசைத் திருமுகங் கூறி, யன்புருத் தரித்த வின்பிசைப் பாணன், பெறநிதி கொடுக்கென வுறவிடித் தருளிய, மாதவர் வழுத்துங் கூடற் கிறைவன்" (கல். கஙி.)

நுஅ. பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயானது.

"ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. கசுசு.)

"கோல மேனிவ ராகமே" (ஷே. திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம், கி.)

"வெண்ட பன்றிக் கிரங்கி யீச னென்தை பெருந்துறை யாதி யன்று, சேவ லங் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த கிடப்பறி வாரெம் பிரானுவாரே" (ஷே. திருவார்த்தை, கூ.)

"தாயாய் முலையைத் தருவானே" (ஷே. ஆனந்தம்மாலை, கி.)

நுகூ. பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்தது.

"கருமுகிற் கணிறைத் தழற்கட் பிறையெயிற், றரிதரு சூட்டி யாயபன் னிர ண்டிணைச், செங்கோன் முகையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலைகள வென் னும் பயிர்க்கை கட்டித், தீப்பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும் பயி ருலகுபெற விளைக்கு, நாற்படை வன்னிய ராக்கிய பெருமான்" (கல். சo.)

5 D. [illegible] (51)

5 E. [illegible] (54)

கூ0 கரிக்குருவிக்கருள்புரிந்தது (ப7)

"கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி" (திருவா. போற்றி. உ0கூ)

"இவ் வுலகுயி ரளித்த, பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவைகூ ருங்கி, கருங்குரு விக் குக கண்ணருள் கொடுத்த, சிவணடிரு நீற்றுச் செக்கா மேனியன்" (கல்: எ.)

கூக மாமேருவிற் கயல்சேண்டுபோழித்தது. (ப)

"கயலெழுதிய விமயநெறறியின" (சில. ஆய்ச்சியர்குரவை)

கூச. வேதமுணர்த்தியது

"வேத நூலபயில கினறது வாயிலே"

"மறையிலங்கு பாடலாய்"

"நால வேதமும பொருளகளு மருளி, யங்கயற கணணி தன்னெடுமமாகத வாலவா யாவது மிதுவே" (திருஞா. தே திருவாலவாய)

"வேதியா வேத கீதா" (திருநா. தே. ஷை.)

அரும்பத அகராதி முதலியன.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அகக்மாலை - ஐபமாலை. ச.
அககரம பிறாகணபொறகவன். சஅ.
அகதத்டிமை. உகூ. [சஎ.
அகதத்தியா பூமியைச சமஞசெயதது.
அகதத்தியா பொதியிலிற சிவலிங்கம தாபிதது பூசித்தது. அ.
அகரமேறறல். கஎடு [உ0உ.
அகற்றியோா - அகறறபபட்டோா.
அங்கப்பதகணிமை. ககங. [ககடு.
அங்கஙகள - யுத்தபரிபாவைத. ககச,
அங்கம ஆறு (வேதாங்கம) உஉச.
அங்கம் றாறறெட்டு ககக.
அங்கமபூமபாவையாகவியது. உகஅ.
அங்கமவெட்டல். ககடு.
அங்கயறகணணி. ங.
அசுவம-வியாபிபபது; குதிரை. அகூ.
அசோபபகிகம. எச
அசனென்னும அரசன். கக0.
அட்டமங்கலகருதிரை. அஅ.
அட்டாலை=அட்டாலம - மதில்மேல் மணடபம. ஙடு [கஅங.
அட்டாலைசசேவகா. கூஅ, கஎஅ,கஅ0
அட்டாலைவீரகோலம. கூஎ.
அடிகணமா. கஉஎ.
அடிவடிமபு அசைததல் - காலினவிளி மபை அசைததல. கூக.
அடைகலபபது. அஉ.
அடைதது - ஒபபிதது. அக.
அடைவு. நடு, சீங.
அணி - படைகளை வகுப்பாய். கடுடி.
அணிநதனன - படைகளை வகுததான. ககூங.
அணுகுகள - உயிராகள. ஙடு, ககச.
அதிதம - பொருள. கச.
அதாபட-முறைபபட, வழிப்பட. ச0.
அதாபடிம - வழிப்பட்ட. ங0.
அதிகாரி. கூடு, கூஎ.
அதிசயபபது. எசி. [டுடி.
அதியனாயன-வீரசாதியரசன். டுச,
அதிரவீசியாடுதல். ச, க0டு, க0எ.
அநகணாரணனலயிடல. கஉச.
அநதித்திருகரும்பொருள. கூடு.
அநநதமாமுனிவன் - பதஞசலிமுனிவா. உஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

அநுபமன் - ஒப்பில்லாதவன். ஈஎ.
அபாயம். ஏஎச. (பெரிய. திருவாசூர்.
அபிடேகம் = திரீடம். ஈசை. [உங.)
அம்மே. கூ

.கஉங.

அமுதபாகம். கஉக.
அமுதுபடி - அரிசி. க0உ.
அமுதுபடை. க0உ.
அயம்=ஐயம் - சந்தேகம். க0க.
அரசரவென்றல். கஎஎ.
அரங்குள். கஅங.
அரிசிக்கோட்டை. கஅஉ.
அருட்பத்து. அ0.
அருண்மழை. ககச.
அலகை ஒருதாளால் நிற்றல். கஙஎ.
அலகைச்சுழல். கச.
அலம் - அழகு, வன்மை. ங.
அவதரித்தல் - தங்கல். க2டு.
அவதானம்=அபதானம் - திருவிளையாடல், நடந்தசரிதை. அ, சுஅ, க0க.
அவமானவஞ்சம். ககக, ககடு.
அற - மிக. உக.
அறுதற்கச்சை. கூடு.
அறுதி - நிச்சயம். கஎக.
அறுதியிட்டு - முடிவுசெய்து. எங.
அறுபத்துநான்குபத்தர். டுசு.
அன்றிணர் - பகைவர். உங.
அன்றிஞர் - பகைவர். உச.
அன்னக்குழிநான்கு. உகூ, ங0.
அன்னுழை - அவ்விடம். சஅ. (கந்த.
அன்னேப்பத்தி. அச. [பார்ப்பதி. க.)
அனையவும் - அவ்வளவும். கஎஅ.
ஆக்கினேச்சித்தர். ஙஅ.
ஆகாயவாணி. கடுடி, ககஅ.
ஆங்காரித்து. சஎ, ககச.
ஆசாரம்பூட்டி. எச.
ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சஉ.
ஆசைப்பத்து. எடி.
ஆண்சிங்கம் தேவிற்குவமை. உச.
ஆண்டனே. கசக.
ஆணிப்பொன். ககஅ.
ஆத்திமாலே. கஎ0.
ஆதிநாதன் - ஒருசித்தர். ஈஎ.
ஆதிமரபு - சூரியகுலம். உ2, ஈச.
ஆயுதவிசேடங்கள். கச2.

ஆர்த்த - கட்டிய. கஎஙு.
ஆரம். கடுக.
ஆரம்பூண்டபரீண்டியன். கடுக.
ஆலவாய். கஉ, கஎ2.
ஆலவாய்மாலே ஏபாணபத்திரருடைய ழனேவியாரின்திறப்புப்பெயர். உ0க.
ஆவணிமூலம். கூ0.
ஆவிநன்கு - மனமகிழ்ச்சி. சஉ.
ஆள். கஙசு.
ஆளுடைநாயகன் - திருப்பெருந்துறை ச்சிவபெருமான்; ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகரை ஆண்டருளினமையின், இவர் இப்பெயர்பெற்றார். அக.
இங்கிதம். உ0ஈ.
இசை. உ0டி.
இசைக்குவமை. ககூ0.
இசைத்தொழில். ககூஙு.
இசைத்தொழிற்குற்றமெட்டு. உ0டி.
இசைப்புலவர். உ0ச.
இசைவல்லான். கஅக.
இசைவாணர். உ0ச.
இட்டபொற்றூர். கூஅ.
இட்டதிசை. ககச.
இடப்பொற்சேவடிக்கூத்து. க0க
இடபம். கஉக
இடம் - சமயம். ககடு.
இடம்வலம்பரிவர்த்தித்தல். அசு.
இடவியகதி. அஎ.
இடுகுறி - இட்டபுண்டரம். க0க.
இடைக்காடர் கபிலர்தோழரென்பது. டு0, டுக.
இடைச்சாதிக்கோலம். கஅடி.
இணங்கன் - சிநேகிதன். அங.
இதவிய. கஉ.
இதவியோன். டு0.
இந்திரஞாலம் - இந்திரஜாலம். கஙு. (திருவா. கீர்த்தி. சஙு; திருப்படையாட்சி, ங.)
இந்திரவிமானத்தைத்தாங்கும் யானைகள் முதலியன. டுக.
இந்திரன் விருத்திரஹத்தியைப்போக்குதற்குப் பல விமானங்கள் செய்வித்தது. கஎ.
இந்திரன்வேண்ட ஈசானத்திற் சோமசுந்தரக்கடவுள் ஆடியது. க0டி.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

இந்துமதி இறந்தகதை. ௪௪0.
இம்மையேதருவார் - ஞாந்தரமாறர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். உசு.
இயக்கமாதர் அறுவர். கடுஉ.
இயல்வாணர் - சங்கப்புலவர், புலவர். ௪௪, ஈக, சஈ, ஙி0, ஙிக.
இயற்பலகை இட்டது. உ00.
இரத்தினக்குற்றங்கள். சுஉ.
இராசநீதி. உகசு.
இராசா அனுமதிதருமம். உ0ஈ.
இராவுத்தாயன். ஈ0.
இராவுத்தன். ஈ0.
இருப்புமோதிரம். ௪ஈஉ.
இருமை - புத்திமுத்தி. ஈக.
இருமைமுத்தனம். ஈசு, உ.சு.
இலக்கணஞருத்திரங்கள். சஎ.
இலத்தி. சுஎ, அஈ.
இலாகவம். ஈசு.
இழிகுலப்பாணன். ௪ஈஅ.
உச்சி - இறக்கி. ௪அஙி.
உனிமை - மகிழ்ச்சி. ஈசு, ஈக.
ஊசனகோணத்துமன்றம். ௪0ஙி.
ஊடுகொள்ளல் ஈ௪அ.
ஊரும்வரிசை - கடைமுறை. ஈக.
உக்கிரப்பெருவழுதியார்துதி. சு.
உக்கிரனுர் சங்கத்திலிருந்து தமிழாராய்ந்தது. சு. [ஈ, ஈஈ.
உக்கிரனென்னும் பெயர்க் காரணம்.
உதரம். கஙிஈ. [ஈஈ.
உட்கயிறு. ஙுச.
உடற்குறை. ஈச.
உண்டென்போர் - ஆஸ்திகர். ௪ஈஅ.
உண்பித்தல். ௪0ஈ. [ருள்கள். ஈஙிஈ.
உண்ணும்நீரிற் சேர்த்தற்குரிய பொ
உத்தமமான இசையோசை. உ0ஙி.
உத்தரகோசமங்கையில், சுசு - முனிவர்களுக்குத் திருகோக்கால் உபதேசித்தது. ஙிசு.
உத்தரகோசமங்கையென்னும் பெயர்
உப்பி. சுசு. [க்காரணம். ஙிசு.
உத்தரொருப்பு. உக.
உதிர். ஈஙி.
உ[illegible]பூ ஙிழார் மகன். சஈ.
உபகாரம் - காணிக்கை. ஈக, உ0.
உமாதேவியாரின் கூந்தலுக்கு இருளும் மணமும் ஒளியும் இயற்கையென்பது சஙி.
உயர்பெருங் கணக்கர். ஈசு.
உயராலயம். ஈசஈ.
உயருரும்பருலகு. உ.சு.
உயிர்க்கழு. ஈஉ.
உயிர்மருந்து. கஙிசு.
உயிருணிப்பத்து. எஙி.
உரவித. ஈஈஉ.
உருத்திர சாதனம் - உருத்திராக்கம்.
உருத்திராக்கமகிமை. ஈஉ.ச. [ஈஉ.ச.
உலவாக்கோட்டை. ஈஅஉ.
உளம்பறையறைய. உ0ஙி.
ஊசல். உ.அ.
ஊடி. உ00.
ஊழி - அநேககாள். சஙி, ஙி0, ஈச.
ஊன்றுகட்டு. ஈஈஉ.
எச்சர் - ஒருமுனிவர். ஈஅ, உ.சு.
எடுத்தல் - சாதித்தல். ஈஉ.ச.
எண்ணப்பத்து. எஙி.
எண்ணெண்கலை வல்லான். ௪0ச.
எந்து - என்னை; திசைச்சொல், ஈஈஎ. (திருவா. திருவெம்)
எயின்முரிவாய். ஈ0.
எழ - மிக. ஈசுச, ஈசுஈ.
எழுத்துப்பதின்மூன்று. உ0ஙி.
எழுநிலைக்கோபுரம், ஈஉஙி.
ஏகாவலி. ஈஈ.
ஏட்டை. ஈஈ0, உ.உஙி.
ஏட. ஈஅசு.
ஏடகன். ஈஈஈ.
ஏடா. ஈ.எ, ஈ.அ, சஈ, ஈசுஈ.
ஏடி. ஈசஅ, உ.உ0.
ஐந்தினைவளம். ௪0.
ஐய - சிறிய. ஈசுஅ.
ஐராவதம். ஈ, ஙீ.
ஒத்தையூதுவார். ஈஅ0.
ஒப்பு. கஙிஉ., கஙிஈ.
ஒருக்கால். அ, ஈஉ.
ஒருப்பட்டு. ஈசஈ.
ஒவ்வா - ஒத்து. ஈ௪.
ஒழுங்கி. ஈஈஈ.
ஒளி. ஈசுஉ.
ஒளிநிற்றல். ஈஅஎ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

ஓசனை - யோசனையளவு. கஎஅ.
ஓம் - உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஙஉ.
ஓலையைக் கட்டியனுப்பல். கசுச.
கச்சை. கூடு, ககஉஉ
கஞ்சமணி. அசு.
கஞ்சவாள். ககசு. [யர். ஙஎ.
கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்ட பிரதானி
கட்டோலை - முத்திரை ஓலை. சுடு.
கடகு. ககசு.
கடமபவனத்துதி. ங.
கடன் இறுத்தல். கஅஉ.
கடிமை - விளக்கத்தன்மை. கஙச.
கண்காணம் - மேற்பார்வை. கூ.
கண்காணி - மேற்பார்ப்பவன். எ0.
கண்டி. கஙடு.
கண்டீர். க0.
கண்டு - கேட்டு. சடு, உ0ங.
கண்டுமுட்டு-சைனபரிபாலை; கஉசு;
"சைவவேதியர்தா, மேவலா லின்
று கண்டு முட்டியாமென்றுவிளம்
ப" (பெரிய. திருஞா. சுஅசு.)
கண்டுவாழ்ந்து. உகடி.
கணக்கர். கூடு, கூக.
கணக்கு - நியாயம், வழக்கு. கடுக.
கதகிரியர்-ஒருவகைத்தேயத்தார்.
கந்தம் - கழுத்து. ககூ. [கசஙு.
கந்தவனச்சோமன். எ2.
கந்தவனம் - காஞ்சியார்கோயில். எ2.
கரவாளம் - கைக்கத்தி. அச.
கரிக்குருவி மிருத்தியுஞ்சய மந்திர
கரியமால். கஉ. [மோதுதல். உகங.
கருகாடமன்னன். கஅங.
கருநாடர். கஎஅ.
கருப்பஞ்சருகு எரித்தல். கஙச.
கருவிலானம். ங.
கல்யாணன் - நல்லகடையும் நல்லகு
ணமுமுள்ளவன். ஏசு, கூங.
கலிமகள் திதி. ச.
கவடிவெண்பல். கிஙஎ.
கவிதை. சஉ. [வர். ஙிக.
கவிமன்னர் - கவிராயர்; சங்கப்புல
கவிவாணர் - சங்கப்புலவர். சச.
கவுணியர்கோன். உஉஅ.
கழறிற்றறிவார் நாயனார். ககக.
கழுக்காணிச்சமணர். கஙஎ.
கழுக்கோல். கசஉ.
கழுமரங்கள் ஏறுவோராற் சுமக்கப்
படுதல். கஙடி.
களாஞ்சி - களாஞ்சி; வடமொழி. எஎ,
களங்கனிக்கொத்து. கஅடி. [கப0.
கழ்பகதரு. ஈஙக.
கற்பகவிநாயகர். க.
கற்றுச்சொல்வோர். சசு.
கன்னி. கஉ.
கன்னி திருமால் காளி ஈசன் காக்கு
மதுரை. கஉ, கஅசு, உஉசு.
கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.கசுஎ,கஎசு.
கன்னிமண்டலம் - பாண்டிநாடு.
கஅச.
கன்னிமன்னவன்-பாண்டியன்.ஙஉ.
கன்னிமாடம். உங.
கனகதோரணவல்லி. கசு.
கனவட்டம். கஎ0.
காகசுரம். உ0ங.
காகதாலீய நியாயம். கஙஉ.
காஞ்சிமாலை. கடுகி.
காடுவெட்டி - ஒருசோழன். டுகூ.
காணமறைந்தனன். கசுகூ.
காணூர் - விளங்க அறியார். கஅ.
காப்பிடல் - திருநீறு இடுதல். கஙஅ.
காந்தன் - தலைவன், ஙஎ.
காம்போசக்குதிரை. எஎ.
காயகர் - இசைப்புலவர். எக, ககூ0.
காரணமுனிவர். உஉச.
காரணவன் - சிவபெருமான். எஉ.
காரியத்தோர். கடுச.
காலமாறியாடல். க0டி.
கால்மாறியாடியவர்திதி.
காலமேகம். கஉ0.
காலிமேய்த்தல். கஅடி.
காவலறை. சூக.
காளம் - கழு. கஙடி.
காளி, கஉ.
காஞ்சியார்கோயிலின் விசேடம். எஉ.
காற்சிறைகொண்டு. கஉக.
கிடை - ஒப்பு. கூஎ
குராதர்கோமான் கச0. [உ0டி.
குரியை பத்து; (இசையிலக்கணம்)
குழி - பொற்பொதி. சஉ, சஙு.
குன்னி. கடுச.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

கீதநாதன். ககo.
கீர் - நக்கீரர். சு, கிஎ.
தூஞ்சிச்சடை. ங்க.
குடபாலோடை. கஎo.
குடும்பநீதி. கசுக.
குண்டோதரன். உகி.
குணலே. சஙி, கஉச.
குதிரைக்காலிற்கழல் அசு.
குதிரைகுத்றங்கள். அஅ.
குதிரைகள்வருதல். அசு. [அகி, அக.
குதிரைகளின் இலக்கணமுதலியன.
குதிரைகளின்நடைஜந்தி. அள.
குதிரைகளின்பெருமை. அக.
குதிரைச்செட்டி. அள.
குதிரைநோய்கள். சுக.
குதிரைப்பெயர்கள். அஅ.
குதிரையிராவுத்தன். கஎo.
குதிரையீடு - குதிரைகளைக் கொணர்ந்து ஒப்பித்தல். அச, கக.
குதிரையுணவு. கஉ.
சூத்தம். கசச.
சூப்பாயம். அசு.
குமரியாடை. ஙிஅ.
குயிற்பத்து. அஉ.
குரத்தியர். கசo.
குருவரன். கஙி.
குருவிந்தமணி. கஉ.
குலச்சிறைநாயனார். கஉஉ.
குலம் - மலை, வங்கிசம். கூ.
குழந்தைக்கோலம். கoசு.
குழுவுடையமண். கஉசு.
குழைத்தபத்து. அo.
குளம் - நெற்றி, வாவி. சுசு.
குறிஞ்சிலிக்கொத்து. ககக.
குறைந்து. கஎக.
கூசல். எஎ, கஉஙி.
-ல்நகர்த்துதல். சு.
கூடி. ககஅ, கஎசு.
கேட்டேன். உஉஉ.
கெருடிகட்டி. ககச.
கேட்டுமூட்டு - சைன பரிபாஷை; கஉசு - "என்றகூறலுங்கேட்டுமேட்டியாணுமென்றியம்பி"; (பெரிய. திருஞா. கஅச.)
கேவலனல்லன். சக
கை இறக்கல்-யுத்தபரிபாஷை. ககக.
கைவிதிர்க்கொண்டி. கஉசு;(மணி. சு.
கோச்சை - சீகாழி. கஉசூ. [கoக.)
கொட்டி - மண்வெட்டி. கூஎ, கூஅ.
கொடுக்கு. கூஙி, ககஉ.
கொடுங்கோல். கூஉ.
கொத்திசை. ககசு.
கொந்தகப்பெருமான். கசசு, கசஙி.
கொந்தகன் கூசு.
கொள்ளிவட்டம். அசு.
கொற்றாள். கூஙி, கூள.
கொற்றாளர். கூசு, கூள.
கொன்றிட - வருத்த. ககக.
கோச்சடிலவரும்ன் - உக்கிரப் பெருவழுதியாருடைய உபாயனத்திருநாமம். சுசு
கோட்டிமண்கொண்டி. கஉக.
கோணம் - சதுரம். சo.
கோதனம். கசக.
கோமளமாணிக்கம். கூஉ.
கோமாறவரும்ன் - சுந்தரமாறர். உசு.
கோமேதகம். சுசு.
கோயிலேப் பொன்னுல் வேய்ந்தது. கoo, கoசு, களக, களசு.
கோயிற்பத்து. எஙி.
கோரம் - சோழன்குதிரை. கஎo.
சோல்லை. கூஙி, கூஅ.
கோலறையிடல் கூஙி
கோலுதல் - வணக்தல். ககக.
கோள் - விடம். ககக.
கோனெனும்பெயர். ஙிஅ.
சகநெறி - உலகநடை. உக.
சங்கத்தின்மீழேசிவபெருமான் நின்றது. சு, சு, சச, சஙி, சசு.
சங்கப்பலகை. சுக, சo.
சங்கப்பலகைகொடித்தது. சo, உoo.
சங்கப்பலகைமோழியறிதல். சு, சo.
சங்கமண்டபம். சுக, சo, ஙிசு, எக.
சட்டென. கூஙி.
சட்டை. சச.
சடக்கென. சுஅ, சுசூ, கoசு, கசஉ.
சடகம் - கரிக்குருவி. உகஉ.
சடங்கு. ககஉ, எஉ, கூசு, கo2, உகசு.
சடங்குக்கந்தன். சுo.
சடையுக்கிரனூர். கூ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

சதங்கைகள். அசு.
சதமுறை. கஎ.
சந்தியாமடம். உஉஉ.
சந்தை - சொன்னதைமீட்டும்சொல்லல், வேதம். எஉ, கஎச, ககஉ, உ0உ, உஉடி.
சந்தோகம். ககூ.
சபலடக்கரமுந்தானும். ககஎ.
சம்புஜனே. அஅ.
சமணமுனிவர் எண்ணாயிரவர். கஙஙு, கஙடி, கஙகூ, கஙஎ.
சமயாசாரியர் நால்வர்துதி. டி.
சமஞெளிமலையைச்சார்ந்த நதிகள் நான்கு. சுஉ.
சமாதி - சங்கற்பம். சஉ, டிசு, அஉ, சயசய. கடிசு [கஎக.
சரக்கறை-பொன்னறை. கசo, கசக, "சரக்கறையோவென்றனிநெஞ்ச மே." (திருவா. தேத.)
சரம்-அம்பு, சலம்=சலனம், ஸ்வரம், உ0சு.
சரியையாதிநான்குமார்க்கம். டி.
சலன்சலனென. அசு.
சவுதம் - ரௌளதம்; நூல். அசு.
சள்ளிட்டி. சுஉ.
சற்பம் - பாம்பு (எதுகை) நகூ, சுசச.
சாக்கியர்கள் - சைனர்கள்; கஙஎ "சாக்கியப்பேயமண்" (தேவாரம்); கூர்மபுராணம், நவகண்டத்துறை வோர் இயற்கையுரைத்த அத்தியாயம், உஙடம்பாடல் பார்க்க.
சாத்தவர்கள் - வியாபாரப்பொருள்களையுடையவர்கள்; சுஅ, கஙு.
சாதனங்கள். கடி0.
சாதனை - பயிற்சி. ககச.
சாதாரி - ஓரிசை. எ, ககஙு, ககச.
சாதிமுறையறியாதசமணர். கஉஉ.
சாதுமார்க்கம். எஅ.
சாம்பிராணிக்குடுகை. எஎ.
சாம்பூநதம். சுக.
சாமக்தர். உக.
சாமரம் - கழுஜ சாமரை. கஙஎ.
சாரசமுச்சயம் - உத்தரமாபுராணத்தின் ஒருபகுதி. கஅ.
சான்றவர் - சங்கப்புலவர். சசு, சக.
சிக்கனவு. உ00.
சிக்குநாற்றம். சசா.
சிக்கென. ககஉ.
சிங்கநாதம். கஙகூ, கடிடி, கஎ0, கஎக.
சித்தியெட்டு. கடிஉ, கடிஙு.
சித்திரமண்டபம். அஉ, க00, கசஙு.
சித்திவிநாயகர். க.
சிந்தைவாழ்த்து - மனமகிழ்ந்து. கஎ.
சிரமகீதி. ககச.
சிலேத்து - முழங்கி. டிடி, கசடி.
சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம். எச.
சிவபுராணம். க00. ("நமச்சிவாய வாழ்க.")
சிவபெருமானுடைய வீரப்புகழ். உ00.
சிவமுனி - தருமியின்தந்தை. சஉ.
சிவலோகம். கஎஎ.
சிவனடியார்கோலம். சுஎ.
சிற்பநூல். கஎ.
சிற்புட்பகேசி-ஞானபூங்கோதை. சடி.
சிற்றம்பலம் பொன்னம்பலமேய்ந்தது. கo0ச.
சிறுமையிற்றெள்ளியார்- திருவேடகத்தில் திருஞானசம்பந்தர்பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமான். கஙக.
சிறைக்கூடம். கo அ.
சிறையறை. கூச.
சின்னம் - துண்டம். ககக.
சீகாழி, (கஉ) பெயரையுடையதென்பது. கஉ உ.
சுத்தசாளரசங்கீதம். [சுத்தம் - இயல்பானநடை; சாளரம்=சாலகம், சரயாலகம்; இது வேறுரீராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையை உண்டாக்கும் இசை. [ககக, ககச.
சுந்தரசாமந்தன். கசo.
சுந்தரத்தானம்-சுந்தரகேஷத்திரம். அ.
சுந்தரநடனம்-சொக்கத்தாண்டவம். ச.
சுந்தரமாறன். உசு, கஙo, கடிக.
சுரவி - பசு. கடி.
சுருட்கொண்டது. கஉசு; "சுருட்கொண்டவைநுண்கேளாத" (பெரிய. திருஞா. எகஉ.)
சூத்திரசூளாமணி. கஅஉ,
சூக்மாகதர். அஉ.
சூல். அச, ககஉ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

செட்டிகள். உகசு.
செடி. ககக.
செண்டின்முற்கொம்பு. கூ0.
செண்டு. உகடி.
செண்டுவெளி. அசு.
செத்தி. கஙச.
செத்திலாப்பத்து. எடி.
செந்தமிழ்மந்திரவேடி. கஙசு, கஙள
செபவடம். ககள.
செம்பொனுலயம். எக.
செம்மலேறு. உச.
செய் - செய்தல். உள.
செய்பு - செய்து. கூ0.
செய்யுள் - உரை. சகு.
செருவார்கணக்கர். கஙடி.
செற்றுயக்கொற்றூள். கூஅ.
சென்னிப்பத்து. எச.
சேடனூர் - திருவேடகம். கஙஅ.
சேதிபர்கோமான். கசடி.
சேதிபர்கோன். கசo.
சேரசோழபாண்டியரென்னுமுறை. கடிஅ.
சேலேத்தலேயிலேமுடிதல் (ஞாபகக் குறிப்பு.) கசுகூ.
சேலேதருதல். (ஸன்மானம்.) கசஉ, [கசச.
சேனைகள். கசஙு.
சேனையக்காட்டுதல். கசஙு.
சேனையோட்டுசாமந்தர். உகக.
சேனைவீரர். கஅo.
சைவசித்தாந்தம். கஙஉ.
சொக்கு - பேரழகு. கள; "மொக்கணி யதனின் முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்" (திருவா. கீர்த்தி. ஙங. ஙச.)
சோலைமலே. கஉக.
சோலேயும் சுருட்டொண்டது. கஉசு.
ஞானக்கண்ணூற்காண்டல். டுஉ.
ஞானசம்பந்தர். உகஅ.
ஞானப்புதல்வர் - மாணிக்கர். எச.
ஞானப்பூங்கோதை. சடி.
ஞானவேந்தர். (திருஞா.) கஙசு.
தக்கரம்=தஸ்கரம். ஙள.
தசதானம். கஎச.
தடாதகை. உஉ.
தடி. ககசு.
தடினி - ஆறு. கூo, ககசு, கஙஅ.
தண்டஞ்செய்து. கஙடி.
தண்டம். கஙடி, கசஉ.
தண்டலைமலே - சோலைமலே. கஉக,
தண்டி - அலேத்து. கடிஎ.
தண்டு - பிரழ்பு. கஉக.
தண்டுவன. அங.
தண்ணீர்ப்பந்தர். ககள.
தத்தனென்னும் பாண்டியன். ககஅ, கஉo.
தந்திரம் - நூல். உஉ.
தந்தையன். கஎக.
தபதியர். கசுசு.
தம்பம் - பற்றுக்கோடி. ஙசு, கசக.
தமிழ் - தமிழ்நூல்கள், தமிழ்ப்பாடல்கள். சo, சசு, கoo.
தமிழ்க்கணக்கர். கஎள.
தமிழ்க்கள்-தமிழ்ச்செய்யுட்கள். சஅ.
தமிழ்க்குருல்லமுருகன். கசo.
தமிழ்க்கொத்து. சு, சo, சள.
தமிழ்ச்சூத்திரம். சஅ.
தமிழ்த்தண்டலம். கசுக.
தமிழ்நதி - வையை. கூ.
தமிழ்ப்பூமி தென்பாலென்பது. சள.
தமிழ்ப்பொழிப்பு. எ.
தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர். உoச.
தமிழாய்ந்த. சு.
தமிழிலக்கணம் ஐந்து. சo.
தரம். கடிஎ.
தராசம் - மாணிக்கத்தின் ஒருவகைக் குற்றம். கூஉ.
தரும ஆச்சிரமம்-தவஞ்செய்யுமிடம். டுசு.
தரும ஆசனம். கடிo.
தருமமன்று. ககசு.
தருமமூப்பத்திருவிளோயாடல். உஉசு.
தருமி - ஓர் ஆதிசைவன். சஉ.
தலேக்கடி - தலேச்சாத்தி. அங.
தள்ளி - அங்கீகரியாமல். உoச.
தளம்புநெஞ்சு. கஙள.
தனக்கட்டு. உகள.
தனபாலசெட்டி. கசஅ.
தனிசு - கடன். எஅ.
தாகம். உஅ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

தாங்குதல்-தாமதித்தல், பொறுத்தல். சகு, நிஅ.
தாடி. கஉக.
தாணு - கட்டை, சிவபெருமான். அடி.
தாரை ஐந்து. கசச.
தாள்மிசைக் கொடிகட்டியது. கoசு.
தானங்கள் எட்டு. (இசையிலக்கணம்.) உoடி.
தானம்தவம். கடிஅ.
தானவிசேடம் - தலவிசேடம். ககூ.
தானவைபவம்-தலவிசேடம்.அ,ககஙூ. கஅக.
தீட்டிவிடம்-ஒருவகைப்பாம்பு (மணிமேகலைப்புத்தகத்தின், அடி, அசு-ம் பக்கங்களைப்பார்க்க.) ககஅ.
தீதம் - நிலை. ஈ, சுஉ.
திருக்கோத்தும்பி. எடி.
திருக்கோவையார். கoo.
திருச்சதகம். எடி.
திருச்சிற்றம்பலம். உ.
திருச்சின்னமூதல். அசு.
திருச்சுண்ணம். எடி.
திருத்தெள்ளேணம். எடி.
திருத்தோணோக்கம். எடி.
திருநீற்றின்பெருமை. கசுடி.
திருநோக்காலுபதேசித்தல். சு, சஎ, சஅ, நிசு, எசு, கசo.
திருப்பரங்குன்றத்திற் பூசித்தோர். ககo.
திருப்பள்ளியெழுச்சி. எசு.
திருப்புலம்பல். எடி.
திருப்பூவல்லி. எடி.
திருப்பெருந்துறையின்பெருமை.எஉ, எசு.
திருமணம் பங்குனிமாதத்தில் உத்தரநக்ஷத்திரத்தில் நடந்ததென்பது. உடி.
திருமுகம் எ.
திருமுடங்கல். களசு.
திருமுடிச்சாத்து. சஅ.
திருமுறையிற்கயிறுசாத்தல், கசுசு.
திருமுன் - சந்நிதி. சஉ, எக, கஉ,
திருமேனிக்டே - சவசம். கo.
திருவம்பலம். உ.
திருவம்மானை. எடி.
திருவாதஹர்ப்பெருமை. சுஅ.
திருவாதஹரிற்சிலம்பொலிகாட்டியது, அக.
திருவாலவாய் - ஸ்ரீசோமசுந்தரக்கடவுள் திருக்கோயில்; "செய்யவர்சடையார் மன்னுந் திருவால வாயுட்புக்கார்" (பெரிய. திருஞா. எசுஎ)
திருவாலவாய்த்துதி. சுக.
திருவிளையாடல்கள் அறுபத்துநான்கு. க, கூ, கசு, ககூ.
திருவிளையாடல்கள் யுகமொவ்வொன்றற்குப் பதினாறுபதினாறு விழுக்காடாக நடந்தனவென்பது. கசு.
திருவிளையாடல்களை முதலிற்சொன்னவர்கள் வியாதர், வான்மீகி, எச்சரென்பது. கஅ, உஉசு.
திருவிளையாடற்பாணு. கசு.
திருவிளை - இலக்குமி. கoசு.
திருவுந்தியார். எடி.
திருவுளத்தடைத்து. சுo, ககக.
திருவுளத்தில் அடைத்தபடி. ககூ.
திருவெம்பாவை. எடி.
திருவேசறவு. கூச.
திருவேடகத்தில்வழிபட்டோர்.கசுக.
திருவேடகத்தின் தென்பால் பாண்டியன்படைவீடு செய்வித்து இருந்தானென்பது. கசுக.
திருவேடகர். கசுக.
தில்லைப்பொன்னம்பலம். உஎ.
தில்லைமாளிகைமடம். நி.
தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. உஉஅ.
தில்லையம்பலம். கoo.
தின்மை - தீமை. அசு, ககநி.
தீயகனாக்கள். கஉசு.
தீர்வை - பிராயச்சித்தம். களச.
தீனம் - வறுமை. ககூநி.
துணையுலகு. உஉ.
தும்பு. கoசு.
தும்பைமாலை. கநிடி, கநிக.
தும்பையிபக்கடவுள்-ஐராவதம்.ககூ.
தும்மினூர் சிவாய என்றல். களசு.
துய்யவை - கழுக்கள். கசுநி.

[எண்கள் ப]

தூருவாசர். உ0.
துறை - திருப்பெருந்துறை. அக.
தூங்கஇல்லாமல் - தூங்தியாமல். கூ0.
தூய்மைமேவிய வாய்மையான். சஅ
தூயசூத்திரர். க00.
தெய்வக்கம்மியர். சுசு.
தெய்வப்பலகை. ச0.
தெய்வவகத்தியர். ஙி.
தெற்றிய. கூள.
தென்னவன் பிரமராயன். எஙி.
தென்னன்முறை செய்வோர். கூஅ.
தேவதானம் கல்லி. களஙி.
தொடர் - கட்பு. ச0
தொந்திகொள்தந்தி. எஉ.
தொந்திவிநாயர். ஙிந், கூள.
தொல்லையாலயம். சசு.
தொழுல் ஐந்து. உ0ஙி.
தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றெ
ன்பதின்மர். எஙி.
நிதாகம் - குறிப்பு, தன்பம். கூள.
நிதாவல்லி. சுச.
நிதானர. அச, கசசு, கசுசு.
நிலாக்கை. கசஅ,
நிகர்சோதித்தல். க0அ.
நகுலம். உகள.
நஞ்சத்தடினி - விடவாறு. கசகூ.
நஞ்சுண்டான் - சிவபெருமான், ஒரு
வகைச்சாதி. சுஙி.
நந்திதேவரே குண்டோதரராகி வந்த
னரென்பது. உஙி.
நம்பி. அக, கசுசு.
நம்மூளோர் - நம்மவர். அள.
நரசிங்கக்கணை. சுசு.
நரசந்தம். கூ,
நரி உறுமிச் சள்ளிடல். கூஉ.
நரியாது-நரித்தன்மையில்லாமல். அக.
நல்லது,உடன்பாட்டுக்குறிப்பு. கஉஅ.
நல்லாள். கூச.
நவந்து. உ0க.
நவகதி. அஙி.
நவமணிகளின் றோற்றம். சூஉ.
நழுவக்கடவோம். சுக.
நன்பு - நன்மை. அ, சஙி, சசு, எச,
க0க, கசள.
நன்பூளார் - சங்கப்புலவர். சஙி

நன்னிமித்தங்கள். கஉச.
நன்னெறிமுறை செய்வோர். எகூ.
நாகமாபுரம் - மதுரை. கூகசு.
நாகராயர். கூ.
நாசிகாபரணம். கசுஙி.
நாசிசூரணி. கஉக.
நாமஞ்சாத்தி. எச.
நாயனார் - தலைவர். எஅ, அசு, கசுசு.
நாயனீர். க00, கசுச, கசுசு, உ0கூ.
நாயிறு. களஙி, களள.
நாரை. உஉசு.
நாவலர் - சங்கப்புலவர். சஅ.
நாவுக்கரசு. கஉஉ.
நாளில் - காலக்கிரமத்தில். சு0, சுஙி.
நாளும் - தினந்தோறும். கசுஅ.
நாற்பத்தெண்ணுயிரவர்திறி. ஙி.
நான்குமாடம். சுஙி.
நான்மறையோதியநாள்வாழ்தி. கசுஅ.
நான்மாடக்கூடல். சுசு.
நானிலவளம். க0.
நிகரொவ்வாத. சளள.
நியாளம் - பறைவிசேடம். கசஉ.
நிறைந்த - மிழ்ந்த. கசுஉ.
நிறைந்து - மிழ்ந்து. உள, சக.
நிறைவு - மிழ்ச்சி. கக, கசுள.
நின்றல் - நிற்றல். க0ஙி.
நீக்கில் நோக்கடையார். அஉ.
நீத்து - வெறுத்து. கூஅ.
நீராவிவாவி. சு0.
நீலத்தினிலக்கலமும். சுசு.
நீவி - நிழி. சசு, சுளள.
நீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை. கஉ அ.
நீற்றுமுண்டி. சுள.
நுாற்கருத்து. சளள.
நெஞ்சறைபறை. கசுச.
நெட்டோலைகட்டிவிடல். சுஙி.
நெடியகட்டோலை. எசு.
நெடுமுகப்பன்றி. உ0அ. [சுசு
நெய்ப்பிலி - மாணிக்கத்தின் குற்றம்.
நெய்யாட்டி. சுசு.
நெருப்பில் எடிட்டது வடநீழ்க்கோ
நெறி - முலம். உசு. [னைம. கசுசு.
நெழுக்கென. அசு.
நென்முதற்முளியம். க்கo, கசுச.
நேரொவ்வா. களஙி, உகஅ.

[எண்கள்பக்க எண்கள்.]

நோச்சிமாலை. கடுடி.
நோக்கு - செய். கஉங.
நோக்குவித்தை. கஅ0.
பகுதி - பகுப்பு. கஎக. [கஎஅ.
பங்கிவர்செய்யும் கொடுஞ்செயல்.
பச்சைத்தேவி - மரகதவல்லி. உஅ.
பச்சையின் இலக்கணம். சுங.
பச்சையின் குற்றம். சுச.
பசும்பை. இஎ.
பஞ்சகல்யாணன். அஅ.
பஞ்சதாரை. அடு.
பஞ்சாக்கரப்பெருமை. கசுடி.
பட்டங்கட்டுதல். கசங.
பட்டஓண. கஎங.
பட்டவர்த்தனக்குநிறைகள். அஅ.
பட்டினம்-காவிரிப்பூம்பட்டினம்.சுஉ.
படர். கஎசு. [உகசு.
படிமம். கஎக, கஅஅ.
படிவழி. கசுஉ.
படைகளாளத்தக்க. கசக.
படைச்சாத்து - சேனைத்திரள். கசங.
படையாண்டதில்லை. கசஉ.
படையாள் - சேனையைச்சேர். கசக.
படையாள்வேம். கச0.
படையாளுதற்கு. கசுஅ.
படைவீடு. கசுக, கஎஉ.
பண்டாரம். கக்கு.
பண்ணறையடிமை. கசுங.
பணமணி. கஉ.
பணிக்கன். கக்க.
பணிமாற. கஉச.
பணிவிடை. கக்க.
பணையம். கடு0.
பத்திரத்தோடொள்வாள். கக்கு.
பத்திரம் - ஓராயுதம், ஓலை. கக்கு,
பத்திரன். கஅக. [கசுச, கக்க.
பதக்கிணம் - பிரதக்ஷிணம். கஎக.
பதங்கம் - விட்டில். உக்க.
பதஞ்சலிக்காடியது. ச, உசு.
பதிகமுதனினைப்பு. எ.
பதியின்வைபம். எச.
பதுமராகம். ரூஉ.
பத்து - வந்து. கஎ.
பயம் - அச்சம், கீர். கூச.
பரதச்சவுதம் - பரதநூல். அசு.
பரதேசம்போதல். கஉஉ.
பரமஞானசிவன். டுடி.
பரமஞானம் - சிவஞானம். டுடி, கசு.
பரமுனிவர். உஎ.
பரவசம். சுஉ.
பரிகரம் - சேனை. கசக, க்சசு, கசச.
பரிகலசேடமுண்ணல். கஅக.
பரிசத்தால்மகளிர்சூல்கொள்ளல்.டுஅ.
பரிசனதோஷம். கசுக.
பரிசனம் - சேனை, ஸ்பரிசம், கக்கு.
பரிச்செட்டி. அஎ.
பரித்துறையாளர். எ0, கூ0.
பரிதாபவெப்பம் - மிக்கவெப்பம். உக.
பரிநீதி. அஎ.
பரிபவப்படுதல். கசுசு.
பரிமாற்றம். கூ0.
பரிமாற்று. கூசு.
பரியிடுதல். க00.
பரிவட்டங்கொடுத்தல். கசசு.
பரிவத்தனம். அச.
பரிவத்திப்ப. அசு.
பவள இலக்கணம். சுசு.
பவளக்குற்றம். சுசு.
பறித்தலேக்கையர். கசு0. [யது. எ.
பன்றிக்குட்டிகளை வன்னியர்களாக்கி
பன்றி. உ0அ.
பனுவல் - நூல், பாடல். க, கசுஅ.
பனையோலையைக்கட்டிவிடுத்தல்.சுடு, எசு, உகசு.
பாக்கியம் - புண்ணியம் எசு, எச, கடுஅ.
பாகவதப்பிரமசாரி - வைணவப் பிரம
பாசுரம். எடு, கசுச. [சாரி. க0க.
பாடித்த - பேசிய. கசுக.
பாடைக்குத்தப்பேம். (பாடைக்குத்தப் புவராத கண்டனென்பது, சிலா சாதனம்) கசுச.
பாடைகூறல். கக்டி.
பாண்டிநாட்டின்பெருமை. கூ.
பாண்டிநாட்டுத்துதி. சு.
பாண்டிநாடு சிவலோகமென்பது.சுச.
பாண்டியன் கைகுறைத்தது. உ0உ.
பாணச்சாதிக்கோலம். கசு0.
பாணச்சாதிவழக்கம். உ0உ.
பாணர்மாலையர். பாணர்மகளிர். கக்உ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

பாதுகாத்தற்குரியோர். ககஙூ.
பாம்பின்தன்மை. ககஅ.
பாம்பின்விடவைத்தியர். உகள.
பாயுடைக்கையர். கஉள. [ககூஉ.
பார்வையாற்சுல்கொள்ளுதல். அசூ.
பாவநீஞானப்பலகை. சஐ.
பாவரிமண்டபம் - சங்கமண்டபம்.
பாழி - குகை. கஉங, கஙஐ. [சஙூ.
பாஜசெறி நிறைகரகம். உடு.
பிட்டுதிர். கஙூ.
பிட்டுவாணிச்சியிடம். கூடு.
பிடித்தபத்து. கூஐ.
பிரம்படிக்காரர். அ0.
பிரம்பு. கஉங.
பிரமகத்தி. கஎச.
பிரமகற்பம். கஎக.
பிரமசாலை. கஎச.
பிரமராக்கதம். ககஐ.
பிரமாணம். ககஎ, கஎக.
பிரமாணி. எ0. [ககூங.
பிரமாமுதல் பிபீலிகாபரியந்தம்.
பிரார்த்தனைப்பத்து. எடு.
பிலியாலடித்தற்பார்த்தல். கஉக.
புக்கில். கo க, கசள.
புங்கவம் - இடபம். உ00.
புட்கலாவருத்தம். ஙடு.
புடைப்ப - தடிப்ப. ககஉ.
புடைப்பு. கூங.
புனர்ச்சிப்பத்தி. எடு.
பூணை. ககூச.
பூதல்வர் - மானுக்கர். எடு, ககச.
புயங்காட்டம். கo டு. "அழகனீ புயங்கனீ" (திருஞா. தே.) "புயங்கனே மயங்குகின்றேன்"—(திருவா. திருச்சதகஅ.) "புயங்கப்பெருமான்"-(ஷெ யாத்திரைப்பத்து, க - கo.)
புயல் - கீர். ஙடு.
புரிப்பித்தி. உ.
புரிவலித்தல். கo கூ.
பருடராகம். சூச.
புலவர் கோலம். சச.
புழுவைப்பிரமனும் பிரமனைப்புழுவு மாகச்செய்யவல்லவர். உகo.
புள்ளி. கசச.
புளிமாறு. கூகூ.
புறத்திணையொழுக்கம். கஎஅ.
புறவமாகதர் - சிகாழி. கஙூ.
பூதிசாதனம். கஅக.
பூவாசகேசி. சடு.
பூழி. கஙூ.
பேட்டகம் - பெட்டி. எ0.
பெத்தம். கo கூ. [கடுச, உ2க.
பெரியகோயில். ஙஎ, ஙக, எக, கூக,
பெரியபட்டினம். கூஉ.
பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி - இந்நூலாசிரியர்பெயர். உஉஅ.
பெருமக்கள் - பெரியோர். கஉ, ககக.
பேசிவந்து. கஉஅ.
பையோலை. எசு.
போக்கணச்சித்தன். ஙள.
பொத்திய - மறைத்த. ஙகள.
பொய்ம்மை - பொருமை. உ00.
பொய்யா விநாயகர். உஉள.
பொய்யிலா ஞானயானே. கஉஙூ.
பொரியும்மலரும் சிந்தல். கஉச, கஎள.
பொரிவு - மாணிக்கக்குற்றத்துள் ஒன்று. கூஉ.
பொருள்நூல் - அகப்பொரு ளிலக்கணநூல். சக.
பொருளறை. ககூஅ.
பொலாமணி. டுo.
பொற்கிழி. கசள.
பொற்கோயில். சுஎ, எச, எள, கo0, கoசு, களக, களஙூ, உ2டு.
பொற்பு. க.
பொன்மதில். கஉச.
பொன்முழ்மணிமன்று. எஅ.
பொன்னம்பலம். உ.
பொன்னனையாள். கசுடு.
பொன்னிநாடு. கஎடு. [ககூஅ.
பொன்னெயிற் கோயில். கoச, ககஙி,
போகம் - விளைவு. கஅஉ.
போதா - போய். ஙக.
போதுமோ. டுங.
மகாபாதகம் தீரும்வழி. ககஙூ.
மங்கையர்க்கரசு. கஉஉ.
மஞ்சத்தலம். ககஙூ. "மஞ்சகோடி நிகழ" (பார. வாரணா. ஙக.)
மடைமுதுநூல்-பாகசாஸ்திரம். உஅ.
மணப்பொருத்தம்பத்து. உ2.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

மணி - வலையின்ஒரத்திற்கட்டிய உரு ணடைகள்.
மத்தகக்குழிவு - முணிக்கக் குற்றத்தி ள் ஒன்று. சுஉ.
மதிட்படை. ககு.
மதிநெறி - சந்திரகுலம். உசு.
மதிலொடவெடவாயிலேமுரித்து. சுஏ.
மதுரை. சு, கஉ0.
மதுரைவிலோகமானது. கசு,சுச.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பொ ன்னுல் வேய்ந்தது. கஏசு.
மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். ச.
மதுரைத்துகி. சு.
மதுரைமண்டலம். கசசு, கடுச.
மதுரைமாதேவி. ச. [கஉ0.
மதுரையென்றும் பெயர்க்காரணம்.
மந்திரத்தால் நோக்குதல். எசு.
மந்திரவாதம். சுடு, ககஅ.
மந்திரியாலே அரசன் எல்லாவற்றையு முணர்தல். எ0.
மந்தரை - கூதிளைப்பந்தி. சுசு.
மயன்நூல். கஅகு.
மயிர்சிலும்ப. எசு. [ம்.
மரணகாலத்தில் துரும்பும்வச்சிரமா
மரித்தமனம். எச.
மருதோன்றி. ககஉ.
மருந்து - பச்சிலே. ககுசு.
மலயத்துவசன் இமவானவதாரமென் னும் சூறிப்பு. எச.
மலரணைத்துயிலல். உஉ, டுஉ.
மலேக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச
மறைநாதம். கஏசு. [ன். உசு.
மன்றசோகம். சுடு.
மன்றற்பேதை-கல்யாணசுந்தரி. டுசு.
மண்முடி. கஅசு.
மன்னுளாடிஞேனழியவெனச் சூளுறு
மன்றுற. டுசு, எசு. [தல். சுஅ.
மன்னர் பெருமாள். ககஏ.
மனம் குன்றல். கஏக.
மனம் நிறைதல். கசுஉ, கஎஎ. [சுசு.
மனேகரம் - அழகு, மகிழ்ச்சி. சுக,
மாசில்கற்பு - அறக்கற்பு. சுக.
மாசிலாசிரியர் - சங்கப்புலவர். சுஉ.
மாட்டாதி - வலியில்லாமல். கஞடு.
மாணக்கராகதற்குரிமையில்லோர். சுஅ.
மாணக்கராதற்குரியோர். சுஅ.
மாணக்கரைப்புதல்வென்றல் ககஅ,
மாணிக்கத்தாட்கவரி. கஏசு. [ககஎ.
மாணிக்கத்தின் இலக்கணம். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குணங்கள். சுஉ.
மாணிக்கத்தின்குற்றம்பதினறு. சுசு.
மாத்திரைக்கோல். சுசு, கசுடு.
மாத்திரையொன்பது. உஏடு.
மாமி. சுஉ, கஏஉ.
மாராட்டக்குதிரை. எஎ.
மாறனென்னும்பெயர்க்காரணம். சுசு.
மானபுரம் - மானமங்கலமென்றுமூர். அ0.
மானமங்கலத்தார் - திருவாதவூரு டைய குடிப்பெயர். சுக.
மானி - மங்கையர்க்கரசியார். கஉஉ, கஉசு, கஉச.
மானிடராலாடுங்கூத்து. ச0சு.
மானிமாறன். கசுக.
மீஞ்ச. கசுக, ககுக.
மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேரும். டுடு.
மிண்டர்கள். கஉக.
மிண்டு. உச, சுகடு.
மிழலேநாட்டு வேளாளர்பெருமை. அக.
மீன்கள். உஉசு.
முகமுகம்பார்த்து. உ0டு.
முகுத்தம் - முகூர்த்தம். உசு, உசு.
முச்சங்கத்தமிழ். ச.
முச்சந்தி - முக்காலம். கசடு.
முட்டி. கஉசு.
முட்டி - பண்டவிசேடங்கள். ககுச.
முட்டுச்சஞ்சலம். கஉடு.
முட்டுப்பட்டினி. கசு0, கசுஎ.
முடிச்சாத்து - தலேக்கீடு, டுஎ, கடு0.
முடிச்சுற்று - தலேக்கீடு. ககக.
முடிபுனைமண்டபம். கஅடு.
முண்டம். ககுக.
முண்டி - மொட்டைத்தலேயையுடை யதாதவி; இஃது இகழ்குறிப்பெயராக வும் வழங்கும். சுஎ.
முண்டித்தவர். சுஎ.
முத்தமிழ்க்கொத்து. சஎ, சஎ.
முத்தமிழ்வாணர். கஉச.
முதுதுமண்ணல். கசுசு.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

முத்திரை - அடையாளம், ஆபரணப் பொது. ருசு.
முத்தின் இலக்கணம். சுஙு.
முத்தின் குற்றம்பத்து. கூங.
முத்தெயில் - முதியீமதில். உகஎ.
முதுமைக்குறிப்பு. கoஉ.
முந்நூறுமறையவர். எஉ.
மும்மணி. சுசு.
மும்முடிமன்னர். கஙிக.
மும்முறைவாது. கஙச.
முரிவாய் - கன்னவாயில். ககக.
முருகவேள் சங்கத்திருந்தது. கூ.
முருட்டுக்கையர். கஙங.
மூலலை - கற்பு. ஙிஎ.
மூல்லைத்தேவி. எ.
மூலலைமாலை. உoஉ.
மூல்லைவல்லி. ககஙி.
மூள்ள - மஙிழ ; வடமொழி. கூஉ.
மூறைசெய்வோர் - வெல்செய்வோர். எஅ, எக, கூங, கூஅ, கஎச, ககo, [ககூச.
மூறையீடு. கஎங.
மூறையோர். கஉகூ.
மூப்புவருணனை. கoஉ.
மூத்திராயர். கஅங.
மூலபலம. கசூக.
மூன்றுமூலை இருமைஒருபெண். கங.
மூனை கையில் ஓமுண்டென்பது. கஅச.
மெத்தல் - நிரமபல். கஙி, அஎ.
மெத்தனவு. எஎ.
மெத்தென. உகஎ. [கஎஙி.
மெய் - அறிவு, மனம். கூஎ, கஙஙி,
மெய்க்காட்டு. கசக, கசஉ, கசங.
மெய்மூழுதும் பூசியணிதல். ககங.
மெழுகுசாததல். கசுஙி.
மென்புலவர். கஅசு.
மேகநாதன். கூச.
மேகமன்னவர் நால்வர். எ, சுஙி, ககஉ, ககூச.
மேருவடிவம் இரண்டு. உகஙி.
மேருவிற் கயலும் செண்டும் பொறித்தது. உகஙி.
மேலெழு. அக. ககக.
மைத்துனி - அம்மான்மகள். உகஎ.
மொஞ்சகக்கையர் - சமணர். கஙி.
மொட்டைச்சிரம். கக o.
மொழி - கனு, சொல். கூ.
யந்திரங்கள், மந்திரங்கள். கஉஎ, கசுங.
யாய் - தாய். சுஉ.
யாணைமலையில்சரசிங்கமிருத்தல். சுஅ.
யுத்தகளம். கஙிசு.
யுத்தத்திற்குரியவாத்தியங்கள். கசஉ.
யுத்தபரிபாஷை. ககசு.
யோகபட்டம். சுசு.
வகைத்தறையாளர். கூஉ.
வஞ்சனைசெய்யலாகாது. கூங.
வஞ்சிமாலைமிலைதல். கஙிச.
வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல். கஅச.
வட்டப்பிட்டு. கசு.
வடவையம்பரி. அக.
வடிம்பலம்பநின்றூன் அல்லது வேலை வடிம்பலம்பநின்றூன். ஙிஉ.
வடிவணங்கு. சுச.
வடிவமங்கை. உஉ, கக o.
வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண் வடு. கசச. [டவம். கoசு.
வடுகதேவந்தன். கஅச.
வணிகக்கோலம். கஙிo.
வணிகசூரியர். கஙிo.
வணிகன்முல்லைத்தேவி. எ.
வயிரியம். சுச.
வரகுணபாண்டியர். கஎங.
வரகுணபாண்டியருடையபக்தி. கஎசு.
வரகுணபாண்டிருடைய மைந்தன். கஎஅ, கஎகூ, கஅக.
வரர். கூஉ.
வரிசைத்தூசு. கo, கூக.
வரிசைமாதர். கக. (பதிற்-கஅ, உரை.)
வல்லபம். சுஎ.
வலப்பொற்சேவடிக்கூத்து. கoசு.
வலாசுரனை இந்திரன்கொன்றது. சுஉ.
வலியான் - கரிக்குருவி. உகஉ.
வலைக்கண். கசு.
வலைபின்னல். ஙிச.
வலைவாணர் - வலையர். ஙிச.
வழக்குவிடுவித்தல். சக.
வழுத்தித்துதிக்கும் , சொல்லித்துதிக்கும். சுக.
வளைச்செட்டியின்கோலம். ஙிஎ.
வளைத்தல் - தடித்தல். எகூ.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வணைத்துவாங்கல். எசு, அ0.
வணைத்து வைத்தல். அ0, கூச.
வணைப்பு - தடை. அ0.
வணைப்போம் - தடுப்போம். டுஅ.
வணையென்னும் ஆயுதம். ககஙூ.
வறுவியோர். ககஙூ.
வன்புலவர். கஅசு.
வன்னியத்தலைவர். உகக.
வாசேச்சுவாமிமடம். கஉடு, கஉசு.
வாங்கி - கழற்றி. ககு.
வாங்குகயிறு. டுஙூ.
வாசிகாட்டி. ககஙூ.
வாசியாக. அடு.
வாத்தியவிசேடங்கள். கசஉ.
வாதை - துன்பம். கஅஉ.
வாதையம்புரம் - திருவாதவூர். அக.
வாரடாசிறுவ.' கஙூஉ. ("வாரடாவுன
க்கு" பார. வேத்திர. கஉ.)
வாரம் - டுழமை. கஅ.
வாரம்பட்டி. உ0ஙூ.
வாலவாப் - மதுரையின்பெயர்; களஉ.
"வைகை சூழ்மது ராபு ரித்திரு வால
வாயை வணங்கியே" (தக்க. களஅ.)
வாழ்த்தி - மகிழ்வித்து. ஙூஉ.
வாழ்ந்தனன் - மகிழ்ந்தனன். சடு.
வாழ்ந்து - மகிழ்ந்து. கள, கஅ, ஙூடு.
வாழாப்பத்து. எடு.
வான்மீகி. கஅ, உஎசு.
விசயமண்டபம். உசு.
விசயமாமகுடவல்லி! உச.
விட்ட - தங்கின. ககூச.
விட்டல் - விடல். கஉ0.
விடத்தரங்காய். ககக.
விடப்பாகம். கஉக.
விடுத்தல் - தங்குதல். ககூ0.
விடுதலம் - நிலாமுற்றம். சஉ.
விடைக்குறி. கூ.
விடைக்குறியம்பு. எ.
விண்ணைனத் தாய்மணி ஆர்ப்ப.அங.
வித்து - காரணம். கூஉ.
வித்துகெற்பிட்டு. கசு.
விதானித்து. உடு.
விதிர்விதிர்த்தான். கசக.
வித்து. கஉ.
விதும்ப - கடுங்க. கூ0.
விநாயகமுனிவர் - இந்நூலாசிரியரு
டைய ஆசிரியர். டுடு.
விமானப்புரிசை. களடு.
வியாதர். கஅ, உஉசு.
வியாதர், வான்மீகி, எச்சர். உஉசு.
வீறுபாழத்தோடுவழக்குவென்றது.கஉ..
விரலாழிக்கஞ்ச. டுடுச.
விருத்தவேதியர். கஙுஅ.
விருது. ககுஅ.
வில்லிற்கட்டியமணி. ககஙூ.
விலங்கெனும்அணி. ககசு.
விழா - மணம். உஎ, ஙூ.
விழுக்காடு - விழுதல். ககூ0.
விளிந்து - நாணமுற்று. சசு.
விளிய - அவமரீனப்பட. கஅ0, உ0உ,
விளிவிலாது. கஙுச. [உ2உ0.
விளிவு - அவமானம். க0டு, கஉக,
கஙூ0, கஙுச, களஉ.
விறருவிற்றகோலம். ககக.
வினைக்கணில்லார். எசு.
வீரமாறன். கசஉ, கடுச, ககஉ.
வீரவேத்தி. கடு, கஅ.
வெண்கவடி. ககக.
வெண்காடர். டுடு.
வெண்பாசி - ஒருவகைமணி. கஅடு.
வெண்பொரிசிக்கி. களஎ.
வெப்பு - சுரநோய். கஉசு.
வெள்ளம அடைத்தற்குப் பறையறை
தல். கூச.
வெள்ளாை - வெண்மைநிறமுடையா
ளை. களக.
வெள்ளிமன்றம் - வெள்ளியம்பலம்.
கூ, ச, கக, உஎ. "கொன்றையஞ்
சடைமுடி மன்றப்பொதியிலில்,
வெள்ளியம் பலத்து ளள்ளிருட் கிட
ர்தேன்" - (சிலப்.பதி. சஉ - சக.)
வெள்ளியம்பலம். உஎ.
வேகவதியாறு. உக.
வேட்டை. ககக, ககஉ.
வேடக்கோலம். ககக.
வேணும். ககூ0, உக0.
வேதஞ்சொல்யாண்டு வாழ்கவென்ற
ல். கூக, கஅக, உ0உ, உஉசு.
வேதாயகனார். கூஅ.
வேதியர். கசடு, கசக.

[எண்கள் பக்க எண்கள்.]

வேந்தர்வல்லி - தடாதகை. கo.
வேப்பமாலை. கஙஅ.
வேலைவடிம்பலம்பநின்றான் - ஒருபாண்டியன். ஙஉ.
வேள்வியைந்து. உஉச.
வைநிகவாரணம் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; கஉஉ, உகக. "வைரவர்தன்னன் வைநிகவாரணமே" (சக்க. கசஅ.)
வையாளிவீதி. எக, அச.

திருவிளையாடல்முதலியவற்றிலும்* கேள்வியாலும் அறிந்தவைகள்.

அட்டாலைமண்டபம்: இப்பெயருள்ள மண்டபமொன்று பணைடைக்காலத்திற் கீழைமதிலைச்சார இருந்ததென்று தெரிகிறது; இக்காலத்து மண்டிபூர்த் தெப்பக்குளத்தின் வாயுமூலையில் கசு - கால்களால் ஆகியதோர் மண்டபமாக இருக்கிறது. இதற்கு வடக்கேயுள்ளது யானைமலை.

அமணமலை: சைனர்களிருந்தமலை. இது மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; இதிற் சைனர்களிருந்தகுகைகள்பல காணப்படுகின்றன.

அன்னக்குழிமண்டபம்: மதுரையில் மேலைச் சித்திரவீதியிலுள்ளது; இது, பூதமுண்டநிருவிளையாடல்விழாவிடைபெறுதற்கு இடமாகவிருக்கின்றது. இதிற் பல தெய்வவடிவங்கள் உள்ளன; இதிலிருந்த குளோபர வடிவம் இக்காலத்துத் திருக்கல்யாணமண்டபத்தில் வைக்கப்பெற்றுள்ளது.

இந்திரேசுவரர்: இந்திரன்பெயரால் ஐராவதம்தாபித்துப் பூசித்த சிவலிங்கப்பெருமானுடைய திருநாமம். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

எழுகடற்றொந: மதுரையிலுள்ள எழுகடலென்னும் தடாகத்தின் வடக

எழுநூற்றுமங்கலம்: ஓரூர்; ஆளுடையநாயகர், எழுநூறுசிவிகைக் குடிகைகளாகச்செய்த இடமாம். இஃது ஆளுடையார்கோயிலுக்குத் தெற்கே உ - காவதவிலுள்ளது.

ஐராவதகேசுரர்: ஆனையூருணிக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்றவர். (திருவிளை. வெள்ளை. உஎ, கo); மதுரைத்திருப்பணிமாலையில், "ஆங்கதன்பின்" என்னும்பாடலைப்பார்க்க.

ஐராவததீர்த்தம்: ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்றது; ஆனையூருணியெனவும் கணபதியேந்தலெனவும் வழங்கும்; மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

ஐராவதநல்லூர்: இஃது ஐராவதம் உண்டாக்கியவூர்; மதுரைக்குக்கிழக்கேயுள்ளது; (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ).

ஐராவதேசுவரர்: ஐராவததீர்த்தக்கரையில் ஐராவதத்தாற்பூசிக்கப்பெற்ற சிவலிங்கப்பெருமான். (திருவிளை. வெள்ளையானை. உஎ, கo).

கஞ்சரீடபுரம் - பெருங்கையென்னுமூர்; கரிக்குருவி, பூர்வஜன்மபுண்ணியத்தால், ஒருமரத்தின்மீதிருந்து, தனக்குப் பதவைகளாலுண்டாகும் தன்பத்தையும் அதனை மாற்றுவதற்குரிய வழியையும் கினைத்துக்கொண்டிருந்த இடமாம்; [கஞ்சரீடம் - கரிக்குருவி].

காஞ்சனமாலைகோயில்: இஃது எழுகடற்றீர்த்தத்தின் தென்மேற்கில் உள்ளது; மிகப் பழமையானது. இதில் ஜலகண்டேசுவரரென்னு நாருநாமமுள்ள சிவலிங்கப்பெருமானும் அவரைத் தரிசித்தவண்ணமாக அமைந்த காஞ்சனமாலையின் வடிவமுமுண்டு.

* சொன்னவர்கள், மதுரை, ஸ்ரீமத் பரிமேலழகர்பட்டவர்கள் முதலியோர்.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr U V SWAMINATHA IYER LIBRARY

காராகிரகக்தகை: [illegible] குகைகளுள் ஒன்று; இது சுக்கிரனைப் பூதம் சிறைவைத்த இடமாம்.

காவணநல்லூர்=காவனூர். இது, மதுரைக்குவடக்கே ஒருகாதத்திலுள்ளது; ௪ - ஆம் திருவிளையாடல், ௬0 - ஆம் செய்யுளைப்பார்க்க.

கிழியறுத்தல்: இஃது ஆவணித்திருவிழாவில் காலாம்திருநாளில் நடைபெறும்; இதற்கு மேலை மாசிவீதியிலுள்ள நக்கீரர்கோயில் அல்லது சங்கத்தார்கோயிலிலிருந்து இரண்டுவிக்கிரகங்கள் எழுந்தருளுவதுண்டு; அவற்றைக் கபில பரணர் வடிவங்களென்றுசொல்லுகின்றனர்.

குருவிருந்தறை: இவ்வூர் மதுரைக்குமேற்கே ௬0 - காழிகையழித்தூரத்திலிருக்கிறது; குருவித்துறையென இக்காலத்துவழங்கும்; பன்றிக்குட்டிகளாகவந்தோர் பழம்பிறப்பிற்பிறந்த ஊர். [திருவிளை. பன்றிக்குட்டிக்கு. ௨.]

குலசேகரபாண்டியன்வடிவம்: பொற்றமையிற் பாண்டியன்படித்துறையில் மேல்பாற்றூணிலுள்ள வடிவம்; [குலசேகரபாண்டியனென்பவன், தனஞ்சயன்சொல்லக்கேட்டு இத்தலத்தைக்கண்டு நகராகச்செய்வித்து இனனே இராசதானியாகக்கொண்டவன். திருவிளை. திருநகரங்.]

கூடைதட்டிப்பறம்பு: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்குவடக்கே பூதங்கண்டகுளத்திற்குத் தென்கிழக்கேயுள்ளது; குளத்தைவெட்டியபூதம் மண்கூடையைத்தட்டுதற்கு இடமாக இருந்தமையின், இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்.

கோநீதகை: ஒரூர்; மதுரைக்குத் தென்கிழக்கில் ச - காழிகையழித்தூரத்திலுள்ளது; கொற்றக்குலத்தாராகிய ஒருவகைவேளாளர் இதில் இருக்கின்றனர். சுந்தரசாமந்தரைக் கொன்றகுலத்தாரென்று ஈ0 - ஆம் திருவிளையாடல் தெரிவிக்கின்றது.

கோச்சடை: கோச்சடிலவரும ரால் அந்தணர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்ற ஊர். (பயகரமாலையுரை.)

சங்கத்தார்களுடைய திருவுருவங்கள்: பொற்றமையின் வடகாமண்டபத்திலுள்ளதூணப்பத்திகளிலும் ஸ்வாமிகோயிலுள் வாயுமூலையிலுள்ள ஆலயத்திலும் சங்கத்தார்களுடைய வடிவங்கள் அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

சங்கத்தார்கோயில்: இது சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலுள், பெரிய பிராகாரத்தில் வாயுமூலையிலுள்ளது. இதில்முருகக்கடவுள், அகத்தியமுனிவர், சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர் ஆகிய இவர்களுடைய திருவுருவங்கள்முதலியனவுள்ளன.

சாம்பனத்தம்: சைனர்களுடைய ஏடுகள் நெருப்பில்வெந்த இடமாம்.

சுந்தரமாறன்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனருடைய திருவருளால் வெப்புநீங்கி அழகெய்தியபின், கூன்பாண்டியர் இத்திருநாமம்பெற்றனர்.

செல்லூர்: குதிரைவடிவத்தையிட்டு எரிகள்சென்ற இடமாம்; இது மதிச்சயமென்றுமூர்க்கு மேற்கும் மதுரைக்குவடக்குமுள்ளது.

தத்தனேரி: ஈஉ - ஆம திருவிளையாட்டிற்கூறப்பெற்றுள்ள தத்தனென்னும் பாண்டியனுண்டாக்கிய ஏரென்று தெரிகின்றது. குதிரைவடிவமொழித்தநரிகள் தத்திச்சென்ற இடமாதலின், தத்துநரியென்று முதலில் வழங்கியபெயர் அப்பால் இங்ஙனம் ஆயிற்றென்று சொல்லுவதுமுண்டு. இவ்வூர் செல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது.

தனஞ்சயன்வடிவம்: பொற்றமையிற் பாண்டியன்படித்துறையிற் கிழக்குத்தூணிலுள்ள வடிவம்; [தனஞ்சயனென்பவன், இத்தலத்தைமுதலிற்கண்டு, மணலூரிலிருந்த குலசேகரபாண்டியனுக்கு இத்தலவிசேடத்தைத்தெரிவித்தவனிவன்; திருவிளை. திருநகரங். ஈ.]

திருவாலவாய்நல்லூர்: இவ்வூர், சமயநல்லூர்க்கு மேற்கேயுள்ளது;

இக்காலத்தைத் திருவாலவாயென வழங்கப்படுகின்றது.

திருவாலவாயித்தம்பிரானார்: பாடியகணக்குக்கள் மூதலியவற்றில் ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு இத்திருநாமமே வழங்கப்பெற்றுவந்ததாம்; "தம்பிரான்கேதகுலம்" என்பதனாலு முணர்க.

திருவீதிகள் ஐந்து: க - ஆடிவீதி, உ - சித்திரைவீதி, கூ - ஆவணிமூலவீதி, ச - மாசிவீதி, டி - கோட்டைவெளிவீதி இவற்றுள், சித்திரைவீதியில் மாசித்திருவிழாவும், மாசிவீதியில் சித்திரைத்திருவிழாவும் மதுரையில் இக்காலத்து நடைபெறுகின்றன.

தீர்த்தநதி: மதுரைக்குத்தெற்கே ஒருகாததூரத்திலுள்ளதோரூர்.

தொடர்நதி: இவ்வூர் நரிகள் ஒன்றையொன்றுதொடர்ந்து சென்றஇட மாகத் பாண்டியரிக்கு மேற்கேயுள்ளது.

நக்கதாகேயில: இது மேலை மாசி வீதியிலிருக்கின்றது; சங்கத்தார்கோயிலெனவும் வழங்கும்.

நக்கீரர்தீர்த்தவுருவம்: இது திருப்பரங்குன்றத்தில் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரஸ்வாமியின் பக்கத்தேயுள்ளது; உத்ஸவமூர்த்தி; திருப்பரங்குன்றத்தில் ஒவ்வொருவருடத்தும் நடக்கும் பங்குனித்திருவிழாவில் நான்காந்திருநாளில் முருகக்கடவுள் நக்கீரனுக்காச் சிறைமீட்டருளிய திருவிளையாடல் நடைபெறும்பொழுது இத்மூர்த்தி எழுந்தருளுதல் மரபு.

நடுவூர்: இது, இம்மையேதருவார் கோயில் உள்ள இடம். இதிலுள்ள ஸ்வாமிக்கு இதாரிஷ்டப்ரதாயகர், இம்மையே நன்மைதருவாரெனவும் அம்பிகைக்கு மத்தியபுராயகி, நடுவுர்நாயகியெனவும் திருநாமங்கள்வழங்கும்; சுக்தரமாறர் பூசித்ததலம்; இது மேலைமாசிவீதிக்குமேற்கேயுள்ளது.

பதஞ்சலிமுனிவர் ஸ்தோத்திரம்: திருமணம்கொழ்ந்தபின்பு கடனாற்றிச னஞ்சிசப்த பதஞ்சலிமுனிவர் சோமசுந்தரக்கடவுளை ஸ்துதித்தனவாகச் சிலசுலோகங்கள் மதுரைமூதலிய இடங்களில் வழங்குகின்றன; அவை பதஞ்சலிக்கு நடம்புரிந்ததை வலியுறுத்தும்.

பரவர்: நெய்தனிலமாக்களில் ஒரு வகைச்சாதியார்; வலைவீசின இடங்களில் வீடுகட்டிவிப்போர் இவர்களே.

பரிவாரமங்கலம்: சிவபெருமான் குதிரைவீரராக எழுந்தருளிய இடமாம்; இவ்வூர் ஆருடையார்கோயிலுக்குத்தெற்கே ஒன்றரைகாவதத்தில் இருக்கின்றது.

பாண்டியபண்டலாதீசுவரர்: ஸ்ரீ சோமசுந்தரக்கடவுளின் விருதாவளித்திருநாமங்களுள் ஒன்று.

பாண்டியபடித்துறை: இது பொற்றாமரையின் வடபாலுள்ள படித்துறை.

பாண்டியனாகழ்வீதி = பள்ளத்தெரு: மாசிவீதி ஆவணிமூலவீதிக்கு இடையே மேற்பாலுள்ளது.

பாண்டீசர் - தையற்காரர்: அங்கம் வெட்டின திருவிளையாடல் நடத்தியோர் இவர்களே; "உருமிடி யென வெடி படவெதிர் கறுவிய டங்தொரு பாண னெதிங்கத் திரித்தன" (மதுரைத்தலம்பகம், கக). என்பதனால், சித்தன் பாணச்சாதியானென்று தெரிகின்றது.

பிட்டுத்தோப்பு: இது மதுரைக்கு வடமேற்பில் வையையின் தென்கரையிலுள்ளது; பிட்டுக்குமண்சுமந்த திருவிளையாடல்விழா நடக்குமிடம் இது.

பிள்ளையார்பாளையம் - ஓரூர். திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சைனர்களோடாதில்வெல்லுதற்குவந்து திருக்கூட்டத்தோடு முதலில் தங்கியஇடமாம். இது மதுரைக்குத்தெற்கேயுள்ளது.

பூதத்தடி: காவனூர்க்குமேற்கே ச - நாழிகைவழித்தூரத்திலுள்ளது; குண்டோதரரால் இங்கு இப்பெயர் பெற்றதென்பர்.

பூதங்கண்டகளம்: இது திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வடக்குள்ளது; தென்கரைக்கடவாயென வழங்கும்; இதன்

கரை பூதங்கண்டகரையெனக்கூறப் படுகின்றது; குண்டோதரமால் வெட்டப்பட்டதாம்.

பெருங்கருணை: ஓரூர்; இது, ங-ஆம் திருவிளையாடலில், முதற்செய்யுளிற்கூறப்பெற்றுள்ள பெருங்கிராமமாக இருக்கலாமென்று நினைக்கின்றனர்; இதில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் மிகுதியாக உளர்.

மடைப்பள்ளித்தாம்பல்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் கூன் பாண்டியனுக்கு வெப்புத் தீர்த்தது தொடங்கி இதுவே இத்தலத்தில் விபூதிப்பிரஸாதமாகக் கொடுக்கப்படும்; ங-ஆம் திருவிளையாடலில் ருகூ-ஆம் செய்யுள்முதலியவற்றைப் பாக்க.

மல்லியிடைகுளிகைகளின் புழுதி மண்டிய இடமாம்.

மத்தியம்: ஓரூர்; குதிரைகளை விலைமதித்த இடமாம்.

மாநகரி: ஓரூர்; மதுரைக்கு வடதிசைக்கிலுள்ளது; பாண்டியராசனுடைய அரண்மனைமுதலியன இருந்த இடம். ங-ஆம் திருவிளையாடலில், கக-ம செய்யுளைப்பார்க்க; மாணிக்கவாசகர் பொருட்டுவந்த குதிரைகள் இடசாரி வலசாரிபுரிந்த இடமென்றுங் கூறுகின்றனர்.

முத்தீச்சுரம் - ரு: இலை திருவாலவாய்த் திருக்கோயிற் கருவூலமுதலியவற்றில்வைக்கப்பட்டு வருகின்றன; க-இடபமுதலை, உ-மீனமுதலை, ரு-இராசகாரநாகர்முதலை.

மேலைக்கடை: ஓரூர்; இது, சைனர்கள் வதிய கழுமரங்களின் மேலைக்கோடியாகிய இடமாம்.

வலையர்க்காரமண்டபம் இதுவடக்கு ஆவணிமூலவீதியிலுள்ளது.

வாகீசசுவாமிமடம்: பழைய சொக்கநாதர்கோயிலுக்கு வடக்கேயிருந்ததென்று சொல்லுகின்றனர்.

விழுப்பாதாயர்:(விழுப்பையர்). ஆவணித்திருவிழாவிற் சுந்தரபாண்டியரின் பட்டாபிஷேகதினமாகிய எ-ஆம்திருநாளில் அவரிடமிருந்து பொன்னெழுத்தாணியைப்பெற்றுநாடோறும் கணக்குவாசிக்கும உரிமையுடையவர்கள்; 'பாண்டிபதினுக்கும வேண்டியவிழுப்பாதாயர்' என இவர்களைச்சம்பந்தமாக ஒருபழமொழியும் வழங்கும்.

வெள்ளியம்பலத்தேரு: இது, தெருவுச் சித்திரவீதியிலுள்ள வெள்ளியம்பலத்திற்பக்கத்தேயுள்ளது.

வேப்பமாலை: முடிசூட்டுதிருவிழாவில்தடாதகைப்பிராட்டியார்க்குப் பாண்டியபரம்பரைக்குரிய இம்மாலையை அணிதல் மரபு; சித்திரைத்திருவிழாவில அ-ஆம்திருநாள், இக்காட்சிக்குரியதினம.

வேறுநிலை: ஓரிடப்பெயர்; இந்திரனிவிட்டுப் பழிதீரவே வேரூப்கின்ற இடம்; (திருவிளை. இந்திரன். எக).

ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள்,
திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால் முற்பட்டவரென்பது.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரங்கள்.

திருவாரூர்.

பண் - காந்தாரம்.

திருத்திருவிருத்தம்.

2. நரியைக் குதிரைசெய் வானூர் தரையைத் தேவுசெய் வானும்
விரசங்கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்
முரசஞ்சக் தானமுன் பேரு முன்பணிக் குன்பர்க ளேத்த
மரகதச் சாரலின் மாடு மாரூர்க்கோ மானே.

தனித்திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கக. சுராமலசோ டராமதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
சுடமுழநந் தீசனெவ்வா சகனுக் கொண்டார் *
சிராமலதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுதமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதங் கைக்கொண்டார் பயங்கள் பண்ணி
யிராவணனென் றவனைப்பே ரியம்பக் கொண்ட
ரிடருறுநோய் தீர்த்தென்னை யாட்கொண் டாரே.

மேற்கூறிய இரண்டுபாடல்களுள், முதலாவதிலுள்ள, 'ஈரியைக் குதிரை செய்வானும்' என்பதற்குப் பொருளும் சரித்திரமும் வெளிப்படை.

இரண்டாவதிலுள்ள, 'சுடமுழநந்தீசனெவ்வாசகனுக்கொண்டார்' என்பதற்குப்பொருளும் அதிலுள்ள சரித்திரமும் இங்கே ஆராய்தற்பாலன: இந்த வாக்கியத்திற்கு, (சிவபெருமான்), சுடமுழாவைவாசிக்கும் திருநந்திதேவரை ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகராக அவதரிக்கும்படி திருவுளத்திற்கொண்டருளினரென்ப தாகப் பொருள்; சுடமுழா - ஒருவகைவாத்தியம்; வாசகன் - ஸ்ரீ மாணிக்க வாசகர்.

பண்டைக்காலத்திற்பூமியிற் பௌத்தமதம் அதிகரித்தபொழுது வேதாகம ஒழுக்கம்குன்ற, அக்குறையை அகற்றக்கருதிய தேவர்களுடைய பிரார்த்தனைப்படி, சிவாஞ்ஞையால் திருநந்திதேவர் ஸ்ரீ வாதபுரத்தில் ஸ்ரீ சம்புபாதாசிருதரென்னும் பிராஹ்மணோத்தமருக்கும் அவர்பத்தினியார் சிவஞானவதியார்க்கும் புத்திரராக அவதரித்தருளினரென்பது, திருப்பெருந்துறையின் வடமொழிப்புராணமாகிய ஸ்ரீ ஆதிகைலாஸமாஹாத்மியம், ஈகூ - ம் அத்தியாயத்திலும், ஸ்ரீமாணிக்கவாசகருடைய வடமொழிச்சரித்திரமாகிய ஸ்ரீமணிவாக்கியசரித்திரம், சு - ம் அத்தியாயத்திலும் விரித்துக்கூறப்பெற்றிருத்தலின், இதற்கு இதுவேபொருளென்றுதெரிகின்றது.

இதனால், ஸ்ரீ மாணிக்கவாசகஸ்வாமிகள், திருநாவுக்கரசுநாயனார்க்குக் காலத்தால்முந்தியவரென்று நன்குபுலப்படுதல்காண்க.

மேற்கூறிய வடநூல்களிரண்டினையும் ஆராய்ந்துதெளியும்வண்ணம் எனக்கு நல்லசமயத்தில் அனுப்பிய—திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச்சார்ந்த ஸ்ரீ ஆளுடையார்கோயில் டிரஸ்டி ஸ்தானீகம்—ஸ்ரீ சுந்தரலிங்கத்தம்பிரானவர்களுடையபெருந்தவி ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலதன்று.

---

* இச்சிறப்பாடம் பல எட்டுப்பிரதிகளைக்கொண்டு நிச்சயிக்கப்பெற்றது; ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ க. குப்புஸாமிமுதலியார், பி. ஏ. ஆன்குவருடத்திற்குமுன் இந்தப் பாகத்திற்குப் பொருளென்னவென்றி கடிதமுகமாக என்னைவினவியதுண்டு.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	பாடல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
ரு	ருரு	க	மூக	மூட
சு	நு	ரு	யெப்து	செய்து
எ	ருக	ச	னேமால்	னேஞல்
கஅ	நடு	உ	வியாத	வியாதன்
உஅ	சு	ச	வெ வா ண் சொன்றி	வெண்சொ ன்றி
ருரு		க	முன்ன	முன்னு
சஅ	கச	ரு	செய்த	செய்து
நுக	க2	உ	கெனக்கு	கெமக்கு
நுஅ	கஎ	உ	லிந்த	லின்றிவ்
,,	கஅ	ரு	முறுலலே	முறுவலே
சுஉ	ருரு	க	த்தி,	த்தி,
சுரு	கநு	ச	சோகின்,	சோகின்
,,	உ0	உ	கல்லே	கல்லேய்
சுச	க	க	ஞெருவன்	ன்றோர்த்தி
எ0	உஉ	உ	சேர்த்தருட்	சேர்த்தரு
கூ0	அரு	உ	துளங்குரா	துளர்ங்கிரா
கூசு	உஉ	ரு	வாங்கரும்	வாங்கரு
க02	எ	உ	ராஞ,	ராஞ
க0நு	எ	க	இன் ஞரியல்	இன்னிசை
,,	க0	ச	தென்ரூன்	தென்பான்
ககக	உஅ	ச	செயதெ தா ண்	செய்தெ தா ண்
ககரு	ருரு	ச	பதக்கண	பதக்கிண
ககச	நு	ரு	னீங்கித்	னீக்கித்

பக்கம்.	பாடல்.	அடி.	பிழை.	திருத்தம்.
கஉச	உசு	ரு	கொண்டப் பா	கொண்டுப் பா
கரு0	சுஎ	ரு	சுருணறி	சுருநாறி
கசச	ருநு	ச	வரைவிங்	விரைவிலங்
கசகூ	கூ	ச	மற்றவர்க்கு	மற்றவர்க்க
ககஉ	ருநு	உ	பதைத்தெ ழுந்த	பதைத்தெ தழுந்து
ககஎ	உ	ரு	மீண்டியற்	மீண்டிய
க ரு ச	கஅ	ச	யென்னே	னென்னே
க ரு ரு	உ ரு	ச	ரிவாரிவ்	ரிவாரிவ்
,,	உச	ச	விமானஞ்	விதானஞ்
கஎகூ	எ	க	அற்றவர்க் குற்ற	அற்றவர்க்க ற்ற
கஅச	எ	க	விடன்பிற்	விடன்பின்
கஅஎ	கச	உ	பார்த்து	பாத்து
,,	ச	க	முலேப்பா	முலேபா
ககரு	ருரு	ரு	ராதாதி	ராரதாதி
ககருநு	உ	ச	செப்தருட்	செய்தருள்
ககஅ	உ0	ரு	பாயிர	பாசுர
உ00		ச	வருத்திடெ ன்ன.	வருத்துகெ ன்ன.
,,	க	க	யரக்கனே	யருக்கனே
உ0எ	ச	உ	மேனிப்	மேனி
உ0அ	கச	ச	பெரி	பெரிய
உஉஅ	க	க	சல்லி	செல்லி
,,	உ	ரு	,,	,,

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடற்புராணம்

காப்பு.

கருதிநான் மறைதொழுஞ் சொக்க நாயகன்
றிருவிளை யாடலெட் டெட்டுஞ் செப்பிட
முருகலர் சடைமுடி முக்கண மும்மதக்
கரிமுக னினையடிக் கமலம் வாழ்த்துவாம். (க)

கற்பகவிநாயகர்.

சொற்பத விளைய கலான் முயற்மையோ
பற்பக விளைய னறுமு கேசன்முன்
பொற்பக விளையன் முனிவன் புத்திரன்
சற்பக விளையன் கழல்க ளேத்துவாம். (உ)

சித்திவிநாயகர். வேறு.

வானெழுகு முதின்மேனி வேதன் றேட மதுரைநா யகனடியார் வினைக
ளுர்ப்பா, னானெழுகு புரமபடைத்த மக்கள் போல்வர் துலாவுதிரு விளையா
டற் பனுவல் சொல்லக், கூனெழுகு பிறைக்கோட்டுப் பனைக்கை நால்வாய்க்
குடவுதரச் செழும்பவளக் குன்றம் போலத், தேனெழுகு மலர்க்கடம்ப வன
த்து லாவு சித்திவிநா யகனிருதாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (ங)

வாழ்த்து. வேறு.

ஞால மேங்குக நான்மறை தீதெ
சீல மன்னவன் செங்கோல் விளங்குக
கால மாமழை மன்னுக காதலாற்
சால வீச னடியார் தழைகவே. (ச)

திருவாலவாயுடையநாயனார் திருவிளையாடல், திருவாலவாயுடையநாயனர் திருவிளையாடலெனவும் பிரதிபேதங்களுள்ளன.

கடவுள் வாழ்த்து.

பெரும்பற்றப்புலியூர்.

நிறங்கட்கப் புறநாத னினைந்துட்சிற் கனஞ்சிச்
செறிந்தச்சித் நிரகாயத் திருந்தக்கட் செவிகான
வுறங்கட்குப் புலராகு மகண்டப்பொற் பொதுநாளும்
பிறங்கப்பொற் புடனுடம் பெரும்பற்றப் புலியூரே. (க)

திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

பொரும்பைப் பன்பொடிங் குனித்துச் சண்டவெம் புரத்தைப் பொன்
றுமென் சிரித்நுக் கண்டவன், கரப்பொற நுன்றடிக் நிறத்துச் சிங்கமென் கரு
த்துட் டங்குமாச் செழுத்துச் சம்புவன், டரக்குக் கொண்பதஞ் சலிக்குத்
தென்றலாற் குழைப்பத் தொர்தொமென் நிசைத்துச் சர்தநந், திருத்தச் செம்
பதம் புரிப்பித் தன்புறுந் திருச்சிற் றம்பலந் திருச்சிற் றம்பலம். (உ)

திருவம்பலம். வேறு.

அரருந்தொகம் பொருருந்திருந் தழகுந்தொழுங் குலமுந்தரும
பரிவொன்றுசந் ததியும்புகும் பழியஞ்சுமொண டொடியும்பொருந்
தருவுந்நிம் பிறவுந்தளங் கொளியும்பிறங் கறிவுஞ்செழுந்
நிருவம்பெறும் டகழுந்நிருந் நிலவம்பலந் திருவம்பலம். (ங)

பொன்னம்பலம். வேறு.

முன்னங்கருங் கண்ணன்கடந் நிம்மன்குலைடந் துண்ணந்துறு
துன்னலை மென் றன்னமபரந் நுன்னம்பெருங் பின்னம்படிம்
பன்னும்பழுந் சொன்மந் பம்பன்னங்களொன் றுன்னும்பதம்
பொன்னம்பிலம் பின்னர்நரும் பொன்னம்பலம் பொன்னம்பலம். (ச)

சபாபதி. வேறு.

நிருமேவுஞ் சதுர்வேதச் சிரமேவும பரஞ்சோதி
யருமேவுந் திருவருட்கொண் டம்மையுடன் செம்மைபெற
மருமேவுமலர் பெருமபர்றப் புலியூர்மா மணிமன்றுட்
குருமேவும் பதமேவிக் கூத்தாடுங் கழல்போற்றி. (ஞ)

சோக்கநாதர். வேறு.

அரியசடை முடிபோற்றி யருள்பொதிசெம் முகம்போற்றி
வினையிருளி மலரணிதால் வினங்கியுமார் பகம்போற்றி
மருவுமுயர் பேரழகு வளருகர நிலைபோற்றி
குருவளர்செர் தமிழ்ச்சொக்கன் றிருவடிச்சோ டைபோற்றி. (ரு)

அங்கயற்கணம்மை. வெண்பா.

பொங்குருச் செல்வங் கல்வி பொருவிலா வாய்மை தூய்மை
யிங்கெமக் கருள வல்ல வினையிலா வெம்பி ராட்டி
பங்கயத் தடஞ்சூழ் கூடற் பவழமால் வரையை நீங்கா
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யடிகளு மடங்கள் போற்றி. (எ)

பாண்டிநாடு.

வூயிய்தென்றலை வெற்பி னைகத்தியன் விரும்புந் தென்பா
னைவலர் நீவம் போற்றி காவலர் நீடு தன்னுனை
மூவர்சுட் கரியா னிப்ப முத்தமிழ்ச் சங்கத் தெய்வப்
பாவலர் வீற்றி ருக்கும் பாண்டிநன் னாடு போற்றி. (அ)

மதுரை. வெண்பா.

தேனிமிரும் தொடைவரிசைச் செழியர்திருக் குலமவிளங்க
வீனமில்பல் லுகங்கடொறு மிருநிலத்தியா வருமுப்பா
வானபெரு வாண்மறைக்கு மரியயற்குந் தெரியாதார்
மா நிடராய் வினையாடு மாமதுரை கர்போற்றி. (கூ)

கடம்பவனம். வெண்பா.

தலமபுகழ் தருப்பொரு வரும்பர மசமபுவ ருலனம்பலை பூலம்பொ
ஞெலியார், சிலமபர பலம்பொலி பரம்பிர கதமபடர் சிதம்பர நிரம்பு மரு
ளா, லமர்ப்பர நிலமபெறு கமம்பிகை யுமிம்பரு மரம்பைய ருமும்ப ருமெ
லா, நலமபெரு கிமபடி விரும்பிசை கயப்படக டம்புரி கடம்ப வனமே. (கூ)

கூடல். வெண்பா.

தூடுபவா பாண்மகளர் பேடெதிர்த்த ஞெடுவகை யாடவிஜா யாடு பெரியோர்
வேடனிடி சூடினிய கேடறசை காடுபவர் வேடறுடல் வீட வடுவோர்
சேடன்மதி யோடிகடி போதிதலை யோதிவிரி தேடுமுடி சூடி மாவோர்
கூடுமிட நீடுசதி மாடமென மூடிமுகில் கூடுமுயர் கூட னகரே. (கக)

மதுரை. வெண்பா.

விதுவரவ மிதழ்விரிநி பதகைதலை பொதிசடைப வ்வடருவ கதிய தகவர்
வோர, சதுமறைவி புதர்முனிவர் நிலபுதல்வர் தருதெயிர சரதிழ்தொல
பொதுவில் வருவோ, ரறிசரள தநியையும் மதரமறு நீதிசெப்பிற லதுவரு
யா சதுரரிட மவான், மதிதவழு சுதையிலகு புதுமைதரு நிக. சிகரி மதிரழைய
மதுரை நகரே. (கூ)

திருவாலவாய். வெண்பா.

உருகாத நீச ராயினு முணராத மூக ராயி னுங்
கருசாத சீல ராயினுங் கசியாத கேச ராயினு ;
வுரையாத யாவ ராயினும வலமாக நாக ராயகுழ
திருவால வாபண் மேவுவர் சிவராவ ராகை பாலரே.

மதுரைத்திருச்சிற்றம்பலம். வேறு.

முன்மலர்நான் முகன்றிருமான் முனிவர்புரந் தரன்றேவர்
நன்மறைகண் டடிபரவ நலமலிகா லங்கடொறுந்
தொன்மடமா துடனையந்து சுந்தரனன் னடமாடுந்
தென்மதுரை மாநகர்சேர் திருச்சிற்றம் பலம்போற்றி. (ச)

வெள்ளியம்பலம். வேறு.

மருமல ரயன்மா லேத்த மதுரைமா தேவி வாழ்த்தப்
பரவரு முனிவர் போற்றப் பதஞ்சலி முனிவன் காணப்
பொருவருங் கடவுண் முன்னம் பொன்னினம் பலத்து ளாடு
மருநடம் புரிந்த வெள்ளி யம்பலம் போற்றி போற்றி. (கு)

கான்மாறியாடியவர்.

கதிதரு மறைகள் பாடக் கருணைமெய் காட்டி தன்னன்
றுதிசெய வாருங் காணச் சோதிநின் றதிர வீசித்
திருமுறு மதுரை யந்தண் சிற்பர வெளியாந் தொல்லைப்
பொதுவினுண் மாறியாடும் பூங்கழல் போற்றி போற்றி. (கூ)

வி நா ய கர்.

சூறைவரு வடசொற் சொல்லுங் கதைதமிழ்க் கொத்தி னூலே
நிறைவுற நடத்து தற்கு நீள்பனைத் தடக்கை வேற்றிச்
சிறுபதப் பெருவ யிற்றுச் செக்கர்முக் கட்க ளிற்றை
யுறவுற விதய கூடத் துரியபா சத்தாற் சேர்ப்பாம். (கூ)

மு ரு க க் க ட வு ள்.

விடங்கரு மடங்க லென்ன விண்ணவ ரெண்ண நந்தத்
தொடர்ந்தமர் கடந்த சீற்றச் சூருடல் பிளந்த வேந்த
வுடம்பிடிப் படைத்த டக்கை யுத்தம மயூர வூர்தி
நடம்பயில் மன்றற் றெங்கற் கந்தனே சித்தை செய்வாம். (கூ)

உக்கிரப்பெருவழுதியார். வேறு.

தாரார் நிம்பத் தொடையிலங்கச் சிலிமா மரபு தனில்வந்து
பாரார் பெருவாழ் வுறத்தெய்வப் பாண்ட்ய னென்று முடிசூடிப்
பேரா தரவா லரசாளும் பெருமான் றிருமா மகவாய்முச்
சீரார் சங்கத் தமிழாய்ந்த தென்னன் பொன்னங் கழல்போற்றி. (கூ)

கலிமகள். வேறு.

புத்தக மக்க மாலை வராபயம் பொருந்து கையான்
முத்தணி யணிவாள் வெள்ளை முளரியா சனத்தான் மன்னன்
சத்தமோ டத்தங் கண்ட தவளமெய் வாணி தேதா
வத்தர மனைவி வெண்டே கடையமா னினைகள் போற்றி. (கூ)

சைவசமயாசாரியர்முதலியோர்.

படிபுகழ் சண்பை வேந்தர் மலரடி போற்றி பத்தி
வடிவுடை யியறேர் ஈவுக் கரசடி போற்றி மாலை
மூடிகொள்சுந் தரர்தாள் போற்றி மூதுரை வாத வூர
ரடியிணை போற்றி மற்றேனுங் கடியவ ரடிகள் போற்றி. (உக)

நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்.

பலர்தரு தவத்தான் மிக்கோர் பத்திவை ராக்கி யத்தோர்
புலங்களுங் கடந்தோ ரீசன் றனையலாற் போற்ற லில்லோர்
கலந்திகழ் சரியை யாதி நான்குமார்க் கத்தோர் நீற்ரு
லிலங்கிய நாலபத் தெண்ணா யிரவர்தாள் போற்றி போற்றி. (உஉ)

ஆசிரியர்.

வரந்தருந் தொல்லூத் திலிலை மாளிகை மடத்தி மன்னு
மருந்தவ முனிவெண் காட னருள்விநா யகன்ம னத்தாற்
பரிந்தெனை யாண்டு கொண்ட படர்சடைக் கடவு ளீதி
திருந்திய பரம ஞான சிவனடி சென்னி சேர்ப்பாம். (உங)

அவையடக்கம்.

அளந்தபே ரறிவி னேங்கு மாசிலா சிரியர் முன்னர்க்
களர்ந்தசிற் றறிவே னின்று தமிழ்க்கவி சாற்று மாறு
வளர்ந்தகீள் புவன முற்றும் வந்தபே ரிருளை யோட்டி
விளங்கிய பரிதி முன்னர் மின்மினி விளங்கல் போலும். (க)

அவைகடி வோங்குந் தெய்வ வகத்தியன் முன்னஞ் சொன்ன
கலிபொதி கதைதை யாதுந் தமிழ்செய்வே னென்கை காணிற்
புலிமிசை விசுமபி னீடும் பொருப்பிடை மூடவ னேறிச்
சுலவுதரு தேனை யுண்ண வெண்ணுவான் றுணிதல் போலும். (உ)

வேறு.

ஏய பத்தி முனிவ னியம்பிய
சேய சொக்கன் றிருவிளை யாடலைக்
காய்ப சிக்குக் கடலைக் குடிக்குமோர்
காயை யொக்குந் தமியே னவிலுதல. (ங)

தூய பாலர் மழலை யுணாயையுந்
தாதை தாயர் தயாவுறக் கேட்டெனப்
பேதை யேன்புன் மொழிபெரு மான்புக
ழாத லானல் லறிஞர் வியப்பரே. (ச)

பதிகம்.*

இந்திரன்வெம் பழிவிடப்பூ சித்த வாறு மிறைஞ்சையிரா வதசாபந் தீர்ந்த வாறு, முந்துலகாண் மும்மூலையாள் பிறந்த வாறு முடிசூடி மணந்துபா ராண்ட வாறும், வந்தபதஞ் சலிக்குடஞ் செய்த வாறும் வயப்பூதஞ் சொன் றிமலே தொலைத்த வாறு, முந்தியுறு பசிக்கன்னக் குழிகள் காட்டி யுதகத்துக் கியல்வைகை யழைத்த வாறும். (க)

உன்னருமேழ் கடலழைத்த வாறு மாமி யுடனுட மாமனேமண் ணழை த்த வாறு, மன்னுசடை யுக்கிரனூர் பிறந்த வாறும் வஹியொடுவேல் செண் டளித்து மறைந்த வாறுந், தென்னன்மா டக்கூட லான வாறுஞ் சீலமலி சித்தரா யுலாவு மாறு, முன்னோக்கல் லியங்கரும்பு வாங்கு மாறு மொழியறி சங் கப்பலகை கொடுத்த வாறும். (உ)

மறுவறுபொற் கிழியறுத்த வாறுங் கிரன் வருந்தாமல் வந்திகை யேற்று மாறுங், குறுமுனிக்குத் தமிழ்நோக்கா லுரைத்த வாறுங் கூறுபொரு ளுரை யூம ணுணர்த்த வாறுங், கறுவியிடைக் காடன்பின் போன வாறுங் கடல்சுவற வுக்கிரன்வே லெறிந்த வாறு, மெறிகடல்வாய் வலைவீசி மணந்த வாறு மியல் வணிக ஞய்வணியல் விற்ற வாறும். (ஊ)

திருக்கடையை விடைக்குறியிட் டடைத்த வாறுஞ் செட்டியாய் மாணிக் கம் விற்ற வாறும், வருத்தவரும் வாரணத்தை யெய்த வாறும் வாதவூ ரர்க் குபதே சித்த வாறுங், கரக்குமிண நரியைமா வாக்கு மாறுங் காவலுறு பரி யைநரி யாக்கு மாறும், விருப்பினடி யுண்டியர்மண் சுமந்த வாறும் விருத்த னிடை யோன்பால ஞன வாறும். (எ)

தார்வேந்தன் றொழமாறி யாடு மாறுஞ் சார்ந்தபடி பழியஞ்சி யாய்ந்த வாறுந், தீரவன் பாதகங்க டீர்த்த வாறுந் திறலுடையோ னுடனங்கம் வெட்டு மாறுங், காராரு நாகமலி யெய்து விட்ட கடிமதுர மாக்கிரகர் மதுரை யாக் கிப், போநோற்றைப் பசுவைமலை செய்த வாறும் பூழியனு ருடல்வெப்பந் தீர் த்த வாறும். (ஏ)

பாலகனுல் வலியசமண் குண்டர் மாளப் பாண்டியன்மு னீண்டகழு வேற்று மாறுஞ், சிலமுறு படைமெய்க்காட் டிட்ட வாறுஞ் சேர்ந்துலவாக் கிழிவேந்தற் கீந்த வாறு, மேல்வணிகன் மாமனுய் வந்த வாறும் வியந்தட்ட மாசித்தி பகர்ந்த வாறுஞ், சாலுறுதண் ணீர்ப்பந்தர் சமர்க்க ளத்துத் தற்ப ணிந்த கொற்றவற்கு வைத்த வாறும். (ஐ)

---

* திருவிளையாட லறுபத்தினான்கினுள் பிரதிபேதமுண்டு.

மின்னணியா ரம்பூண விக்தி ரன்றன் மேன்முடிமேல் வணிசாட மிக்க மேக, மன்னவரைப் பிடித்துவிலங் கிடச்சி றந்த மாறனுக்கே சார்வாகி கின்ற வாறும், பொன்னணியா டனக்கருளு மாறுஞ் சோழன் பொன்றக்கொண் டாழிக்கட் டாழ்த்த வாறு, மன்னுகரீ திருநடுவூர் திருமூ டங்கல் வாலவா யாலவா யான வாறும். (ஏ)

வரகுணற்குப் பிரமகத்தி யொழித்து மண்மேல் வரவழைத்துச் சிவ லோகங் காட்டி மாறும், பொருபடையுள் விடைக்குறியம் பெய்த வாறும் புக்கிலுல வாக்கோட்டை வைத்த வாறு, மரசுரிமை மூர்த்திக்கு நல்கு மாறு மரும்புலவர் பாப்பகுந்து கொண்ட வாறும், வெருவுபுலி முலைபுல்வாய்க் கீந்த வாறும் விறகாளாய்ச் சாதாரி பாடு மாறும். (அ)

பரிக்துதிரு முகஞ்சேரற் கீந்த வாறும் பாணனுர்க் குயர்பலகை யிட்ட வாறுங், கரக்திருந்தே யிசைவாது வென்ற வாறுங் கருணையுற்றுப் பன்றித்தா யான வாறுக், திருக்துமரிக் குருகுகளீ ராறு மோங்கத் திறலுடைய வன்னி யர்க ளாக்கு மாறும், பொருந்துவலி கரிக்குருவிக் கீந்த வாறும் பொன்வளை யிர் கயல்செவ்டு பொறித்த வாறும். (கூ)

சிவனெடுவன் னியுங்கினறும் வணிகன் முல்லைத் தேவிக்குச் சான்ற ழைத்துக் காட்டு மாறு, நவமுறமீ னயிலாம லேத்தும் பத்தி நாளைக்குச் சிவ லோகங் கொடுத்த வாறும், தவமுறுகண் ணுவன்முதலா முனிவர் வேண்டச் சார்ந்தாலி யுகத்திறந்த வேத முற்று, முவகையுற வருகிருத யுகத்தா திக்க ணுணர்த்தியவா றுஞ்சிறியே னுரைக்க வுற்றேன். (ஙு)

பதிகழதனினைப்புச்செய்யுள். வேறு.

இக்கிர னுன்ன ரும்பி னியைமறு திருதார் பால
வக்தமின் னணியா ரம்பூ வரபரி சிவனெ டென்றே
சுக்தரன் வினையா டற்குச் சொல்லிய தமிழ்ப்பொ ழிப்பா
மூக்திய கவிபத் திற்கு முதனினைப் புணர்த்தி னேமால். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ச2.

நூல் வரலாறு.

o:

கருத்தினை முடிக்குங் கங்கைத் துறைமணி கன்னி கைக்கண்
மருத்தினிழற் மலர்த்த டஞ்சூழ் வளமைசேர் வார ணுசிப்
புரத்தம சில நாதன் புண்ணிய மூர்த்தி யென்றன்
சிரத்தினிற் கரம்வைத் தாண்ட சேவகன் றிருமுன் முன்னம். (க)

மேற்கு சமதக் நீயன் பராசரன் விசுவா மித்ரன்
சாதுநா ரதன்றுர் வாசன் சனகாதி பிருகு வத்ரி
கோதமன் பரத்து வாசன் கோசிகன் காசி பன்கோ
மூதுளா வசிட்டன் முன்னு முனிவர்யா வருந்தி ரண்டார். (உ)

பூமிதெற் குயரா வண்ணம் பொதியிலி லிருக்க வல்லான்
பாழுழு தணர்ந்தோ னேழு பாலையைக் குறிய கையா
லோமுறை யிருக்கா லள்ளி யொருக்காலா சமித்தோ னங்க
ணுமதி வல்லோன் ரெல்லை யகத்திய னென்பான் வந்தான். (ஊ)

ஆங்கவன் றன்னை மிக்க வருந்தவ முனிவர் யாரு
மோங்குமா சனத்தி ருத்தி யுயருப சார நல்கித்
தேங்கமழ் தாமஞ் சூட்டிச் சிறந்தபூ சனைகள் செய்து
தாங்கரு முவகை யோடுந் துதிசெய்து தாழ்ந்து சொல்வார். (எ)

முன்புயிர்த் துன்பந் தீர முதல்வனை மலயக் குன்றி
லன்புற விருத்தி நாளு மருச்சனை புரியப் பெற்றாய்
தென்புவி விசேட நின்போற் றெரிதர வல்லா ரில்லை
நன்புற வறிவா யாங்க ணவில்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (ஏ)

நலந்தருங் கங்கை முன்னு நதிகளின் கணாக்கண் மிக்க
பலந்தரும் பெரிய தான வைபவம் பலவுஞ் சொன்னாய்
வலந்தரும் தென்ன னுட்டு வைகைமா நதியின் பாங்கர்த்
தலந்தரும் புகழ்வி ளக்கந் தருசிவ தலங்க டம்முள். (ஐ)

சுந்தர மாக வாங்குச் சொல்லுமொண் டானத் தின்க
ணந்தமில் புகழான் மிக்க வருள்வடி விறைவன் செய்த
சிந்தைகூ ரவதா னத்தின் றிறங்களைப் பிறங்க வின்று
மூந்தைமா மலய மன்னு முனிவரீ ரவிறி யென்ன. (ஒ)

வே று.

ஆங்கினிய மந்திரத்துக் காருயிராம் பிரணவம்போ
லோங்கவனி மாமடந்தைக் குயிரதுதென் னவனுடு
வாங்கருஞ்சி ராட்டு வளஞ்சிறிது கேண்மின்கள்
பாங்குடையீர் வினவியவா றழகிதென முனிபகர்வான். (அ)

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

ஒருவினை யாட்டி னுண்மை யொருவரா னுனரா ஞலும்
பெருவினை யாட்டைங் தாடும் பிஞ்ஞகன் மதுரை மன்ன
னருள்வினை யாட்டி னேங்கி யமையறு பத்து நான்கு
திருவினை யாட்டு நாட்டைச் செப்புவ லொப்பக் கேண்மின். (க)

வே று.

அடிக்குரிய தமிழ்த்தொடைக ளலர்க்குரிய கடிப்பொழில்க
ணடுக்குறுவ துஞ்சற்கொடிக ணஞ்சுறுவ வஞ்சியர்கண்
குடிப்பமது மதுகரங்கள் கோடுவன நீடுசிலை
வடிப்படுவ வடுப்படுமா வீஞ்சுறுவ நதிப்புதுநீர். (உ)

வே று.

முருகன் சங்கத் திருப்பவனம் முக்கட் கடவு ணிற்பவன்வா
ளரசன் புயலை விலங்கிட்டோ னனலும் புனலு மியலறியும
புரமு மதுர மானபுரம் புல்வாய் புலியின் முலையுண்ணு
நரியும் பரியா நதியிதழி மணக்குங் கன்னி நன்னாடு. (ங)

வே று.

நலமுறு மொழிசேர் நல்ல பெருங்கிளை யென்று நாடித்
தலமிசை யுயர்கு லத்துச் சார்ந்துகண் காண மிக்க
குலவரை யிடத்தித் தோன்றிக் குவலய முழுதும் பெற்ற
நிலவிய மரக தஞ்சேர் நித்திலம் பிறந்த நாடு. (ச)

தாரணி மவுலிக் கொற்றத் தசரதன் மகனுர் வர்து
கூரகி ரெண்கு முன்னுக் குரக்கின வெள்ளங் கொண்டு
வாரிகீள் குலைப்ப வத்தி வலியவா ளரக்கற் காய்ந்து
காரண வாணை யேத்தி யரும்பழி கழுவு நாடு. (ஞ)

பரிபடுத் துறைதெ ருஞ்சுங் குடிபடும் பதிமென் றென்றல்
வரைபடுங் கரும்பு சாலி வயல்படு மணியும் பொன்னுந்
தரைபடுத் துங்கச் சங்கந் தமிழ்படுஞ் சார்ந்த செங்கட்
கரிபடுங் காடு வங்கக் கடல்படும் பவள முத்தம். (ட)

வே று.

நாளும் புதுநீர்த் தமிழ்நதிப்பா னாரந்த மஞ்ச ணெருங்கிஞ்சி
நீளுங் கருணை தாண்முரியக் கதலி புதைய நெடுங்கமுகின்
பாளை பலவின் கனிதெங்கம் பழம்போய்ச் சாடி வீழ்த்திஞாய
வாளை யாளை விழப்பாயும் வளவெண் டளை வயலெங்கும். (ண)

வேறு.

நஞ்சனையஞ் சனச்செங்கட் கருங்குழல்வெண் ணகைமடவார்
பஞ்சனையுஞ் சிறடியிற் பண்ணனைநூ புரமேங்க
நெஞ்சனைபொற் பந்தனைகைச் சங்கனைரும் பலிநீடு
மஞ்சனையிஞ் சியையனையும் வண்டலைதண் டலையெங்கும். (அ)

வேறு.

அன்னந் நிகழும் வயற்களத்து மலைநீர்ப் பொருனை நதிமுகத்தும்
பொன்னஞ் சங்கந் துகிர்முத்தம் படிவ தல்லாற் பொலிவோங்க
மின்னு நுசுப்புப் பாரவட மேரு மூலைமங் கையர்களத்துந்
தின்னுங் கிரண மதிமுகத்தும் படுமொண் சங்கந் துகிர்முத்தம். (கூ)

வேறு.

ஏந்துதண் செழுநீர் வாவி யெழுந்தசெங் கழுநீர் விள்ளு
வார்ந்தகண் ணீராற் சேறு படும்பழ னங்கண் மாதர்
சேந்தகுங் குமத்தின் விட்ட தெளிதரு பனிநீர் வெள்ளம்
பாய்ந்தசந் தனத்தாற் சேறு படுந்தன மலைத்த டங்கள். (கஎ)

மொழிதருங் குயில்கள் சாய நருமட மயில்கண் மொய்க்கும்
பொழிறருங் கரைக்கண் டெண்ணீர்ப் பொய்கையுண் மாலைப் போது
முழுகுவான் செல்லு மாதர் முகத்தையுந் தனத்தை யுங்கண்
டழருதோய் பதும நாணி யலர்வுரு குவிவு ரூவல். (கஅ)

வேறு.

கானெருங்கும் வளைவளங்க டருமென்றுங் கடிக்குறிஞ்சி
யானெருங்கு மினியவளந் தருமென்று மணிமுல்லை
வானெருங்கும் பொழில்வளங்க டருமென்றும் வயன்மருத
மீனெருங்குங் கடல்வளங்க டருமென்றும் வியனெய்தல். (கஉ)

அடுகுறவர் நிறம்பெருகு மலர்குறிஞ்சி யாஞயர்
குடிநெருங்கும் படர்முல்லை கொழுமள்ளர் குழுத்துவன்றுங்
கடிமருதம் வினையளவர் கணநிறையுங் கழிநெய்தல்
படைமறவர் நிரம்புகெரி பரன்மூரம்பு தரும்பாலை. (கஊ)

வேறு.

பண்டைநான் மறைக்கு மெட்டாப் பராபரன் மனிதர் போல
மண்டலத் திழிந்து வேந்தர் வல்லியை மணந்து கோலி
னெண்டரும் புவன மூன்று மிருந்தர சாளக் கண்டீர்
தண்டமிழ்ப் பாண்டி நாட்டின் றகவுண்டோ மற்றோர் நாடு. (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் . கஎ.

திருநகரச்சிறப்பு.

மலரு மித்திரு நாட்டியல் வாணர்தொழற் கோலா
லுலக னேத்தையு நிறுப்பமுன் வாடிடா தோங்கு
மலகில் வண்புக ழுடையது மதுரையாங் கதனே
யிலக யான்சிறி தறிந்தவா றியம்புவல் கேண்மின். (க)

ஊர்தொ றும்பெருங் கம்பலை யோங்கநீர் பரந்து
பார மீறுடு மீன்விழப் பாய்தரப் போதா
வாரம் வேங்கைகோங் ககிலெடுத் தினமணி கொழித்து
வாரி யெற்றிமுன் மதிட்பிடை பொருவது வைகை. (உ)

வேறு.

புகறற் கரிய வேதத்தின் பொருள்கட் கெல்லாம் பயனுய
பகர்தற் கினிய வெந்தைபிரான் பஞ்சாக் கரம்போற் றனையொவ்வா
மகரத் தமரப் பெருங்கடல்சூழ் வையத் தைந்து நிலத்தோங்கு
நகர்கட் கெல்லாம் பயனுய நகர்பஞ் சவன்றன் மதுரைநகர். (ங)

நீள வளர்பொற் கோபுரம்வா னிலவும் வெள்ளி யொளிமன்ற
நாஞ மமரர் வாழுமுயர் மேரு வனையை நலத்தோங்குங்
காள நிலவு மணிகண்டன் கயிலை மலையை நிகர்ப்பதலால்
வாள நிரையைப் புறக்கடலே நிகர்க்கு மெயிலும் வகுகிடங்கும். (ச)

சேமப் படுபொன் னகரென்னத் தெருவின் மடவார் விளையாடு
மேமச் சுண்ண நுண்டுகளா லிலங்கு நலங்கொ னிலமெங்குந்
தாமப் புயலே மாறுபடத் தருமச் சுருதிப் பெருவேள்வி
யோமப் புகையு மகிற்புகையு மொழியா வகல்வா னுழையெங்கும். (ஞ)

சுருதி யோசை முழவோசை சுகங்கள் பூவைக் கரும்பொருள்க
ளுரைசெ யோசை யியலிசைகீ டோசை யுழவு சுழவோசை
பொருவி லாலி பாயோசை பொழில்வா யலர்பாய் ஞிமிறோசை
வரிசை மாதர் சிலம்போசை வணிகீ ரோசை தனின்மிகுமால். (க)

வேறு.

தோரணவா யில்கள்விளங்குந் தொழுமன்ன ரிடுதிறைக
டோரணிவீ திகள்விளங்கும் திருமலிபல் விழாவளங்கள்
பூரணமா னிசைவிளங்கும் பொலன்கொடிதோய் மணிக்குடங்க
டாரணியோ தவைவிளங்குந் தருமநெறி தருமநெறி. (எ)

ஊர்மடக்கு. கடம்பவனம்.

வாவிமருப் பங்கயமா மறுகுமருப் பங்கயமார்
தாவிவருங் கொண்டலையுந் தண்டலையுங் கொண்டலையும
பூவையர்பொற் புடமலையும் புணரிஞ்ஞர் படமலையும்
பாவநிமாக் கடம்பவனம் படிபுகழ்மாக் கடம்பவனம். (அ)

கூடல். வேறு.

வயங்கொள்வார் சாலிச் சூடும் வளர்ந்துபோய் வானைச் சூடு
மியைந்தமீ ஞகத் தென்று மிலங்குமீ ஞத் தென்றும்
பயங்கொளா காயச் செல்லும் பரந்தகா வேறச் செல்லும்
வியந்தநான் மேகக் கூடல் விளங்குநான் மாடக் கூடல். (க)

மதுரை. வேறு.

தும்பைமலர்த் தொடைமுடிக்குஞ் சூரன்வினைப் பகைமுடிக்கும்
வம்பலர்மட் டணிபவிழும் வண்டிறவட் டணியவிழு
மம்புனற்கெ யமாடி மணிபொழிற்கே கயமாடி
மெம்பெருமக் கடமதுரை யிலங்குமலர்க் கடமதுரை. (கo)

ஆலவாய். வேறு.

பாக மங்ரய ளேக்கியார் பரிவு மங்கய ளேக்கியார்
மோக நந்துற வன்பினன் முனிவர் நந்துற வன்பினன்
மாக மொன்றிய வாய்மையால் வந்தி லங்கிய வாய்மையா
லாக மம்பக ராலவா யமுத மன்றிரு வாலவாய். (கக)

ஞானி. வேறு.

ஈசனூர் மகிழ்ந்த தான மெனவினை யிருள்வா ராம
லாசினைத் தி ளைத்திட் டந்தகன் றிசைசின் றேத்தித்
தேசுடைக் கருங்கண் முத்த வெண்ணகைச் செவ்வாய்ப் பச்சைக்
காய்சின மயி்ற் காய்ந்த கன்னிமுன் காக்கு மூதூர். (கஉ)

கரியமால்.

நினையவெம் பாவ நீக்கும் பதியென நிலத்தி ழிந்தாங்
கினமலி யரக்கற் காய்ந்து குடதிசை யேத்தி நின்று
மனமுடை யாழித் தோடி மறைவழக் கன்று வென்ற
கனகவெண் சங்குச் செங்கைக் கரியமால் காக்கு மூதூர். (கங)

காளி.

காரிய வுலகுக் கெல்லாங் காரண நகரென் றெண்ணிப்
பேரியல் வடபா லெல்லிப் பிறங்கவந் திருந்து போற்றித்
தாருகற் காய்ந்த சீர்த்தித் தலம்புகழ் வெற்றிக் கொற்றச்
சிருடைக் காளி நாமச் செல்விமுன் காக்கு மூதூர். (கச)

ஆலவாய்.

தொன்னில மாம டக்தை தோன்றமு னெவர்க்கு முன்னந்
தன்னுறு திசைக்கட் டோன்று மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
யெங்கிலத் தினுமு யர்ந்த திங்கில மென்று தோன்ற
மன்னுமைக் குளைத்து மற்றை மாதிரங் காக்கு மூதூர். (௪௫)

வேறு.

பூழி யகழ்ந்த குழிநிரப்பும் புலவ ரமல ரெடுமெலிவோ
ராழி யேழு மொருதடத்தி லமரு மதுவோ வுலகேழுஞ்
சூழு மூன்று முலையிருமை யொருபெண் பிறந்து சோதியுடன்
வாழு மதுரை வளங்கூற யாமார் மறந்து மாநிலத்தே. (௪௬)

வேறு.

முன்னெயெண் டிசைசக்க யங்க டாங்கிடு முதுபே ரண்ட
மன்னுமிக் திரளுர் சாத்தும் வானிழி விமான மாகுர்
தென்னவன் சிவனே யாகுஞ் சிவலோக மதுரை யாகு
முன்னரு மனிதர் மூற்றுங் கணங்களா மோருங் காலே. (௪௭)

வேறு.

ஈனமிலா விந்நகரி தன்னு ளெய்தை யிலங்குபுக ழறுபத்து நான்குண்
டோதின், மீனவர்கோன் குலஞ்செய்த தவத்தி னுறு மேதினிமான் முயன்ற
வருந் தவத்தி னுனு, ஞானமுனி வர்கள்கேண்மி னுகமொன் றிற்கு நானுஞ்சு
நானுன்கா நான்கு கத்து, மானவவை தமையுணாப்ப லநாதி மும்மை யகலாத
வல்வினைக ளகல வென்றே. (௪௮)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௨.

நூற்பயன்.

இனிமைசேர் பயன்வி ளம்பி னிவ்வவ னிக்கண் மிக்க
புனிதபங் கயமி ரண்டிற் புரிவுள மாந்த ருள்ளப்
பனிகொள்பங் கயத்தை மற்றைப் பங்கய மலர்த்து கின்ற
தினகரன் போல லர்த்துந் திருவிளை யாடற் பானு. (௧)

வேறு.

தருமம் வாய்மை தவங்குலங் கல்விசேர்
பெருமை செல்வந் திறம்பிற வாநெறி
யரிய புத்தி யருள்சிவ பத்திமற்
றுரிய யாவையு மெய்துவ ருண்மையால் (௨)

கருது காதல ரெய்துவர் கன்னியர்
சுருதி மைந்தர்ப் பெறுவர்கள் குலியர்
வருபி றப்பி னமங்கல மங்கைய
ருருப்ப டைத்த சுமங்கலி யாவர்கள். (௩)

சாரி ருட்டிடி. துங்கிமித் தங்கடல்
வாரி வெய்ய கனலழன் மாமருத்
தோரை நாட்டிதி வார முடற்குறை
சோரர் வஞ்சனை நஞ்சல கைச்சுழல். (சு)

உழுவை வேழ மரியுர காதிகள்
வழியின் வெவ்விடை யூறுபிற் றென்செயுஞ்
செழியர் நாதர் திருவிளை யாடலை
யெழுதக் கேட்க நினைக்க வியம்பவே. (கூ)

வாத பித்தங் கவமுதல் வல்வினை
வேத னைக்குள் விழார்நம னூர்புகார்
நீத கற்றுந் திருவிளை யாடலை
யோதி யத்த முணர்ந்த பெருந்தவர். (கூ)

ஊட்டி நாளிற் ரொடங்கி யொழிவற
வீட்டும் வெய்ய வினைகளி யாவையுஞ்
சேட்ட நாதன் திருவிளை யாடலைக்
கேட்ட காலையி னீங்குங் கிளரவே. (எ)

தாங்க ருஞ்சம ரத்திர சத்திர
நீங்கு நீங்கருஞ் செல்வ நிரந்தர
மோங்கு மோங்கலின் வந்தல நின்றவள்
பாங்க ளர்விளை யாடல் பகரவே. (அ)

பாத கங்க ளொழியும் பகையுகு
மேத நீங்கு மினிமை தரும்புகழ்
மாது சேருமற் றெதினி வேண்டுமென்
ரோதி மாமுனி தோன்ற வுரைசெய்வான். (கூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூ.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பொருந்திய வொழுக்கத் தானும் பொய்யிலா வாய்மை யானுந்
திருந்திய கல்வி யானுந் தீதறு புகழி னானும்
பெருந்திறல் வலியி னானும் பேரரு ளானு மிக்க
வருந்தவ முனிவர் கேட்ப வகுத்திய னருளிச் செய்வான்.* (ரு)

* இச்செய்யுள் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலெல்லாம் ஒவ்வொரு திருவிளையாடல்களின் முதலிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

ஆதிநான் மருப்பி யானை யமரர்கோன் முன்னோர் கால
மேதகு வீர மிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற
வோதரும் பழியா லஞ்சி யொழிக்குமா றெங்ங னென்றென்
றேதமின் முனிவர் வானோர் குருவர ஞிடத்து ரைத்தான்.. (க)

மெய்ப்படத் தோர்ந்தி யாரும் விளம்பிய வாறு கேட்டு
வைப்புறு நான்கு கூரு வரைந்தெமக் களிமி னென்றா
வொப்பரு நீரின் மண்ணின் மரத்தினி லுவமை யில்லாச்
செப்பிளங் கொங்கை மாதர் திறத்தினி னீக்க வாங்கு (ரு)

நீரிடை நுரைய தாயு நிலத்திடை யுவர தாயும்
பாரிய மரங்க டம்முட் பாய்தரு பிசின தாயும்
வாரணி முலையார் தேத்து மலரெனுங் குருதி யாயும்
போர்படை நீங்கக் கண்டு பெருநல மவருக் கீந்தார். (ச)

மருவலீர் ந்துதூ நீர்க்குக் கழுவிய மலஞ்சா ராமை
யிரிதரு நிலத்திற் கங்க மேவிய வடிவுமெத்த
வரவமர் மரத்திற் கென்றுங் குறைத்திடக் கிளைத்த லோங்குங்
கருவினு மடமா தர்க்குத் தணிவிலாக் காம வேட்கை. (ஞ)

சமையமா முனிவர் போற்றத் தானவர் வழுத்த மாத
ரிமையவர் சுரவி சித்தா மணிதொழ விரும ருங்குங்
கமலமுஞ் சங்கும் வாழ்த்தக் கற்பகச் சோலை சூழ
லமரர்கோ னிருந்தான் வந்தாங் கரிகொளா சனத்தி லங்க. (ட)

கூறரும் பேர வைக்க ணரியபல் கோலங் கொண்டு
தேறுத லுடன யர்த்து தேவகன் னியர்கள் பாடிப்
பேறுடை நிருத்தஞ் செய்யச் சிலரதைப் பெரிதும் போற்றி
வேறிலை கூத்துப் போல மெய்யுளங் கவர்வ தென்னூர். (ண)

மன்றுறு மவையின் மற்று நின்றவர் வணங்கி வாழ்த்தி
யின்றிது போலொன் றில்லை யென்றுமுன் னவில்வ தென்னை
யொன்றிய மனமுங் கண்ணுங் களிதர வுவமை யில்லா
வென்றிகொ ணலம்ப் யப்ப திலங்குமா வேட்டை யென்னூர். (அ)

ஆங்கது கேட்டு வேட்ட வமரர்கோன் விரைவி னந்தப்
பாங்குடை வேட்டைக் கான காட்டினைப் பகரு மென்ன
வோங்கிய வவையின் மிக்க வுத்தமர் கற்ப கப்பூந்
தேங்கமழ் தொடையாய் மண்ணிற் சிறந்தபல் வணங்க டம்முள். (க)

கீண்டநன் னலங்க ணல்கு நீக்கரும் பாவ நீக்கு
மேண்டரு மவனிக் கெல்லா முயர்புள தியானை கேழல்
காண்டகு மடங்க லெண்கு கலியுழை யுழுவை மற்று
மீண்டிய வனங்க டம்ப வனமலா லில்லை யென்னூர். (கூ)

வேறு.

ஆன செய்தி சொல்லு முன்ன திர்ந்தெ ழுந்து வாசவ
னீன மின்றி வில்லெ டுத்தி லங்கு கச்ச ணிந்துவெஞ்
சேனை சூழ வாழிசூழ்சி றந்த மண்ணி ழிந்துகா
வானெ ருங்கு னீள்க டம்ப மாவ னத்து வந்தனன். (கக)

காடு காவல் செய்து வாரொ ழுக்கி யெங்க ணுங்கலந்
தோடு நாய்வி டுத்த டிச்சு வட்டி ஞெற்றி யொல்லெ யெண்
மாடு கண்வ லெத்தொ டக்கி னுல்வ னெத்தொ லிப்பமுன்
கூடி வேறு வேறு நேர்கு றித்தெ ழுந்த கோடிமா. (கஉ)

ஏன மெய்தி யானெ யெய்தி ரும்பு லிக்கு ழாமெய்தொண்
கான மேதி யெய்து வெங்க லேக்க ணங்க ளெய்தமற்
ரூன மாம டங்க லெய்த டர்ந்து மேலெ முந்துபாய்
மானி னங்க ளெய்து வாச வன்ம னங்க ளித்தனன். (கங)

வேறு.

நெறிவசத் தானு முன்னெ நிறைதவத் தானும் வென்றிக்
கறைகெழு குலிச மன்னுங் கையிலா கவத்தி னோடுந்
திறமொடு வடபால் விட்டுத் தென்றிசை நோக்கிச் செல்ல
மறுவறு பரம ஞான மனத்தகத் திறுத்த தன்றே. (கச)

இன்றிதற் கேது வேதோ வில்வனத் தணையா முன்னங்
கொன்றிடக் கூடா துள்ளங் கொடியபல் விலங்கு நிற்ப
வென்றிகொள் வேட்டைக் காட்டில் விசேடமுண் டறிதல் வேண்டு
மென்றிய செயல்வே ரூன தனாசெயு மும்ப ரென்ரூன். (கஞ)

அவ்வுரை கேட்ட தேவ ரறிகுவ மென்னப் போந்து
வெவ்வன மெங்குந் தேடி மேதினி தோன்ற முன்னஞ்
செவ்வியின் முளைத்தெ ழுந்த நிப்பிய விலிங்கங் கண்டு
மெய்விதிர்ப் போடுஞ் சென்று விளம்புவார் துளங்க வாங்கு. (கட)

கண்டனம் பெரிதா யாழ்ந்து தெளிபுன லுடைத்தாய்க் கான
வண்டினை பொழில்சூழ் வாவி யதன்வட குடதி ரத்து
முண்டக வயன்மால் காணு முளைத்தெழு லிலிங்கத் தைப்
பண்டைமா தவத்தா லென்று பரிவொடும் பணிந்து சொன்னர் (கஎ)

இந்திரன் தேனு முன்ன ரினிமைகூர்ந் தவர்முன் ஞக
வந்துசந் தாகம் வார்தி வாவிகண் டதிச யித்துச்
சந்தமார் கன்னி ராடிச் சடன்முகண் முடித்துப் பார்க
ரந்தா யகனைக் கண்டா னலித்தான் மாலுற் றூடி. (கஅ)

அடைந்தவர் பாவ நீக்கு மையனே காணப் பெற்றேன்
மடங்கலெண் குழுவை கேழன் மாமத மாக்கண் மற்று
மிடைந்திடுங் கொடிய காட்டின் மெல்லிய லொடுந்த னித்தில்
விடந்தனி லிருந்தா யென்ன புண்ணியஞ் செய்த தம்மண (கஅ)

அன்புற விறைஞ்சி நின்னை யருச்சிப்பான் விரும்பா நின்றே
னன்புனற் கியைந்த செவ்வி நறுமலர் காட்டு கென்றுப்ப்
பின்பமே தருங்கா னத்தி லெங்கணு நேடிக் காணுன்
றுன்பமுற் றரசே யானென் செய்குவ லெனச்சோ கித்தான். (உ0)

ஆசிலான் கண்டு நீண்ட வாவியெங் கணுமி லங்கப்
பேசரும் வேட்டை யாட்டிற் பெருவிருப் பொழிந்து நம்மைப்
பூசைசெய் வதற்கே நேர்ந்தா னென்றருள் புரிந்து சீத
வாசமா நீழற் கஞ்சம் வருவித்தா னலர்வித் தாங்கு. (உக)

காவலன் வியந்து பல்காற் கண்டுகண் டடிச யித்துப்
பூவினை யடையிற் கொய்து புளகித்த நோடுங் கண்ணீர்
மேவமெய் கம்பித் தன்பின் வெள்ளத்து மூழ்கி மிக்க
தேவதே வனைப்பூ சித்தான் விதிப்படி சிறந்த நல்கி. (உஉ)

தேசுடை மடவாள் கொங்கை தீண்டிடச் சிவக்கு மேனி
வீசிய காற்றுல் வெய்ய வெயிலினு னேவ தேயென்
றுசிலா வுயர்வி மானஞ் சாத்துவா னுசை கூர்ந்து
மாசிலான் வருந்தக் கண்டு வணங்கியே தெய்வத் தச்சன். (உங)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வெம்பழி தவிர்ப்பா னெண்ணித்
திருத்துபல் விமானந் தம்மூட் டெளிதரு சிற்ப நன்னூற்
பொருத்தமுற் றளவி றெய்வப் பொலிவொடுங் கூடி நீடி
யிருப்பதோர் விமான முண்டாண் டிறைவவென் றிலங்கச் சொன்னுன். (உச)

மெய்ப்படு சிற்பம் வல்ல வுத்தம வினாந்து நீபோ
யொப்பில்காஞ் சனவி மான மும்பலிற் கொணர்தி யென்ன
வப்பொழு தவன்போ யாசை யானையிற் கொணர்ந்து காட்டத்
தப்பிலா விதியி னேங்கச் சாத்தினுண் குளிர்வி மானம். (உடு)

சித்தைவாழ்ந் திறைஞ்சி யேத்திச் சிறந்தசெய் தியாரும் போற்ற
வந்தரீ டால யத்தைக் கணியுற வியைத்தி ருந்த
சுந்தர வடிவங் கண்டே சொக்கென நாம மிக்க
வெந்தையே யினக்கல் லாதோர் தேவர்க்கு மியையா தென்றுன். (உசு)

என்றுமென் பதிக்கோர் குற்ற மெய்திடா வண்ணங் காத்தி
வென்றிகொள் வீர மிக்க விருத்திரா சுரனை யன்று
கொன்றவெம் பாவ மான்கு கூறுசெய் தொழித்தேன் சேட
னின்றனை வுண்டே னீக்கி யாருழுதி நிறுல வென்ன. (உள)

இறையவன் முறுவல் கூரா வறிவுடை யிமையோர் கோவே
செறிதரு புவியின் மாந்தர் செய்தநீ வினைகள் காணூ
ரறியினுஞ் சிறிதே யாக வறைகுவ ரதுப கர்ந்தாய்
நிறனுடை யவனைக் கொன்ற பாவமுந் தீர்க்க வல்லார். (உஅ)

ஆயினும் வேட்டை யாட்டி லினைத்தலி னுனு மாரா
நேயமுற் றஞ்சி நம்மை நெறிப்படி வழுத்த லானுங்
காய்வெயிற் குயர்வி மானங் கற்பித்த லானுந் தீராத்
தீயெவ்ம் பாவந் தீர்ந்த தூர்க்குமோர் தீங்கு மின்றே. (உக)

என்றருள் செய்யக் கேட்ட விந்திரன் வீழ்ந்தி றைஞ்சி
நின்றடி பல்காற் போற்றி நீக்கரும் பழியை நீக்கி
யொன்றிய தூய்மை பெற்றே னுய்ந்தன னென்றென் னூர்த்துச்
சென்றனன் றன்றே யத்துச் சேனையுந் தானும் வாழ்ந்து. (ஙo)

வேறு.

ஆழ்ந்தசெழுந் தடம்பொற்ரு மரைமலர வவனிமிசை
வாய்ந்தவுயர் பெயர்பொற்ரு மரையென்ன மருவியதாற்
சேர்ந்ததொரு வாரத்துச் சென்றெவரா யினுமின்றுந்
தோய்ந்திடினுத் தாபெவர் பலஞ்சொல்லிற் ரீலைவின்றே. (ஙக)

வேறு.

கடம்பமா வனத்தி லங்குங் கனகமோ கனக வாவி
யடைந்தவர் யாவ ரேனு மாதரத் தாத ரத்துத்
தடம்படு கங்கை நீரிற் புனிதமாந் தட்ப நீருந்
தொடுங்கையோர் பவந்தீ யென்னச் சுடுமெனச் சுருதி சொல்லும். (ஙஉ)

வேறு.

இப்பொழுது மமரேச னினிமையின்வந் தமரரொடுஞ்
செப்பருந்தன் மாதரொடுஞ் சித்திரைச்சித் திரைத்தினத்துத்
தப்பறவேண் டியவரங்க டருந்தடத்துக் குடைந்தாடி
யொப்பிலழ கனைப்பணிவ னெனவுரைப்ப ருயர்ந்தோர்கள். (ஙங)

வேறு.

காவமர் கற்ப கஞ்சேர் கடிமலர் மழைபொ ழிந்து
தாவிறுந் துபிக ளார்த்துத் தத்தமங் கையர்க ளோடு
மூவரும் விசும்பி லுள்ள மூப்பத்து மூன்று கோடி
தேவருந் துதித்தா ரீசன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (ஙச)

வேறு.

ஓதரிய வுத்தரமா புராணந் தன்னு ளுண்மைதரு சாரசமுச் சயத்து மூன்ன, மேதகுநன் கதைவிரிவிற் கண்டெ னக்கு வியாதவான் மீகியெச்சன்

கையெழுத்துப்பிரதிகளிலெல்லாம், இந்த, "காவமர்" என்னும் செய்யுள்முதலியமூன்றும் ஒவ்வொருதிருவிளையாடலின் இறுதியிலும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

சொன்ன வெண்ணெண், டதில்விளை யாடல்களிற் பிறங்கு மிந்தத் திருவி
ளையா டலின்பரப்பைச் சுருக்கி யின்று, போதமுற நமக்குரைத்தேன்
யானுஞ் சொக்கன் புகழினையார் கரைகண்டு புகலு வாரே. (நடு)

வேறு.

நெறியுளீ ரென்னைக் கேட்ட முனிவர்க ணிறைவு கூர்ந்திங்
குறுமதி சயமுடைத்தா முயர்கதை விளங்கக் கேட்டேம்
மறுவிலா வறிவான் மிக்க மலயமா முனிவ நீதி
யிறைவிளை யாட றம்மு ளின்னுமொன் றுரைத்தி யென்றார். (நகூ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஎ.

உ.—வெள்ளானைக்குச் சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

முன்னொருகா லழகனையிற் திரன்றன் பாவ முழுதும்விட வுருச்சித்த
விசேடஞ் சொல்ல, மன்னயிரா வதங்கேட்டுக் காண்பான் வேட்டு மலர்க்க
டம்ப வனத்தருளால் வந்து புக்குப், பொன்னிதழ்ச்செங் கமலமலர்த்
தடத்தை யுந்தன் பொருவிலருங் கிளைகளினுற் பரிக்கப்பட்ட, மின்னுயர்பே
ராலயத்து விரும்பி வாழு மெய்யனையும் பொய்யறக்கண் டிறைஞ்சிற்
றன்றே. (க)

குறுகுமுனந் தானவிசே டத்தா னெஞ்சிற் கொளுவுமுயர் ஞானங்கண்
டதிச யித்து, நிறைவினெடு தன்சாப நிங்கி நின்று சொல்லு நீடியவெண் டிசை
யுறுமென் கிளையி லுள்ளோ, ருறவுதர வருமுன்னைத் தவத்தி னுலே யுயர்
புடைநின் றிருக்கோயி றன்னை நீங்கா, திறையவனே பரித்தருகு நிற்கப் பெற்
றார் யான் பெறுமா றெவ்வாறென் றியம்பக் கேட்டி. (உ)

கொந்தவிழுந் தும்பையிபக் கடவு ளேவின் கோச்சீலம் போன்றிருந்த
துன்றன் சீல, மிந்திரனே நமக்குரிய பத்தன் புத்தி யினிமையுட னைவன்
றன்னை நீங்கா தென்றுங், கந்தமுறப் பரிப்பதே நன்மை யெம்பாற் காமுற
வேண் டியவரங்கள் வாங்கிக் கொள்ளென், றெந்தைபிரா னுரைப்பநனி
விருப்ப மெய்தி யெள்ளலற வெள்ளையிப மியம்புமன்றே. (ங)

கேட்டருளாய் பகுதியே தேவர் தேவே கினொளியே வளர்கருணைக்
குன்றே யென்றன், மாட்டகலா திருப்பதொரு கதையி யம்ப வானவர்கோன்
மனமகிழ்ந்து முன்ன மேமா, வேட்டையினு லவனிமிசை யிழிந்து மீண்டு
மேலுலகிற் செலுங்காலே மிக்க வான, நாட்டவரு முனிவர்களும் போற்றி
செய்து நயந்தினிய வுபகார நல்கி ஞர்கள். (ச)

வேறு.

மூந்துற வவற்றை யுற்ற முறைமையின் வாங்கி யாங்கு
நிந்தியா தடைவிற் சூடக் கண்டுள நேசங் கூர்ந்து
சுந்தர வடிவ மிக்க துருவாச முனிவ ஞலுஞ்
சிந்தைசெய் திறைஞ்சுந் தெய்வஞ் சூடிய சேட மென்றே. (இ)

பங்கய நறும்பூ வொன்றும் பசுந்துள வத்தா லொன்றுஞ்
செங்கையி னல்க வாங்கிச் செழும்பொழிற் கற்ப கப்பூத்
தொங்கல்சேர் முடியிற் சூடா திகழ்ந்துமுன் மூன்றி னின்ற
மங்கலம் பொலியு மென்றன் மத்தக மீதெ றிந்தான். (உ)

யானுமுன் செய்த பொல்லா விருங்கொடு வினையி னாலு
மானவெம் மதத்தி னாலு மடியினிற் றுகைத்தேன் வாங்கிப்
பான்மைசேர் முனிவன் கண்டு பயத்தொடுங் கோபத் தோடுந்
தானவை கடிதெ டுத்துத் தன்றனி முடியிற் சூடி. (ஏ)

இன்றுமா முனிவர் வானே ரீர்த்திடு முபகா ரத்தை
நன்றென விரும்பி யான்மு னல்கிய வுபகா ரத்தை
யொன்றிய முடியிற் சூடா தொள்ளிய வல்ல வென்று
வென்றியி னெவருங் காண விலக்கிய வாற தென்னே. (அ)

ஆவியிற் சிறந்த வற்றை யவமதி செய்த தாலிப்
பூவல யத்துட் டோன்றும் பூழியன் நடக்கை தன்னின்
மேவிய வினையி னுலே மேன்முடி பிளக்க மிக்க
தேவர்கோ னெற்று ணென்றுஞ் செப்பின னவற்குச் சாபம். (கூ)

பொன்னகர் மன்னி வாழும் புரந்தரன் றன்னைத் தாங்கு
நின்னுயர் பெருமை விட்டு நிலத்திழிந் தழல்வா யாக
துன்னிய வனங்க டோறுஞ் சுழன்றுகாட் டியானை யாகி
யுன்னவ மதியி னுலென் றுரைத்தன னெனக்குச் சாபம். (கo)

இப்படிச் சபிக்கக் கண்ட விருடிக ணிமையோர் நொந்தாங்
கொப்பிலா முனியைப் போற்றி யுயர்தரு தேவர் கோமான்
செப்பருந் தெய்வ யானை செய்பிழை பொறுத்தின் றிட்ட
தப்பறு பெருஞ்சா பத்தைத் தணியெனத் தணிந்து சீற்றம். (கக)

மண்டனிற் சுந்த ரேசன் பத்தனு மாற னுலே
யொண்டொடை மவுலி பேத மொருகாலத் துண்டாய் மீண்டு
விண்டலத் துயர்வு பெற்று மேலர சாடி யென்று
கொண்டல்வா கனனுக் கன்பிற் கொடுத்தனன் பிறிது சாபம். (கஉ)

பொருந்தவோர் காலத் தோர்பாற் புவியிற்காட் டியானை யாகி
வரந்தரும் பெருங்க டம்ப வனத்துறை யிறையைக் கண்டவ்

வருந்தவ னருளி னுலே யலைவற நீயு முன்றன்
தரம்பெறக் கடவை யென்று தந்தனன் பிறிது சாபம். (கஈ)

வே று.

பேறுறவிற் நெறிசபித்துப் போயபின்னர்ப் பிழையாம லன்றிட்ட சர
பத் தரர, ஐறுமத வீகாரத்தான் மயங்கி யானு மும்பர்கோ னையுமுயர்ந்த
துறக்க தோங்குஞ், கூறருகற் பகப்பொழில்க டமையும்விட்டுக் குவலயத்தி
லிழி தர நெருப்பா லெந்து, தூறுபடு காடுகளு நாடுங் குன்றுஞ் சுழன்று
முன்று திரிந்தனன்வெந் துயரங் கூர்ந்தே. (கச)

வே று.

வந்தனை வணங்கப் பெற்றேன் மண்மிசை யிழிந்த தாலென்
வெந்துயர்ச் சாபந் தன்னை விடுவித்து விடாது நாளு
மிந்திர விமானந் தாங்கு மியானைகண் மீது வைத்த
சிந்தைகூர் தருபே ரன்பை நல்குக சிறியேற் கென்ன. (கடி)

ஒன்றிய சாப நீக்கி யுயர்புதந் தோமு னக்கே
யின்றுநன் குண்டா நம்மை யினிமையிற் பூசை செய்து
சென்றுவா னகத்தெ மக்குச் சிறப்புடை விமானந் தந்த
வென்றிகொ ளமரர் கோவை விடாதுவா ழெனவ வின்ரூன். (கசு)

அங்கருள் புரியக் கண்டே யகமகிழ்ந் தடியே னுய்ந்தேன்
சங்கர வென்ற வாழ்த்தித் தடத்துநீ ராட்டிச் செம்பொற்
பங்கயப் போதி சூட்டிப் பூசித்துப் பழுது நீங்கி
யெங்கணும் பரவச் சென்ற திந்திர வுலகத் தியானே. (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசச.

கூ.—தடாதகையார வதரித்த திருவிளையாடல்.

மாசின் மதுரைப் பெரும்பதியின் மலயத் துவச னெனுமாறன்
றேசம் முழுது மறுவென்னச் செங்கோல் செலுத்துங் காலத்தங்
காசின் மனிதர் முன்புலகா ளரசர் தொகுதி மறந்தறஞ்சேர்
நேசம் முடைய பேரரசி னிழலே நிழலென் றினிதிருந்தார் (க)

மாலைக் குமர வேளென்ன வயங்கு மிளமைப் பருவத்தா
லேலத் திமிரக் குழற்காவி விலங்கு மடவார் தமைவைத்துக்
கோலக் களபத் தனதடத்துட் குளித்துச் செவ்வா யமுதுண்டு
சாலப் பரிந்தா னருட்சொக்கன் றனையே சாலுந் தகைமையினுன். (உ)

'மும்மூலத்தடாதகைபார்பிறந்த திருவிளையாடல்' எனவும பிரதி பேத முணடு.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

ஏத மில்கல் வித்தகவி னிருக்கு நாளி னங்குலத்தோர்
நீதி மாதைக் கொள்வலென நினைந்தி ரைந்து பொருத்தமுற
வாதி மரபின் வரும்பெரிய வரசர் குலத்தி லவதரித்த,
சோதி வடிவ மங்கைதனைச் சுருதி விதியின் மணம்புணர்ந்தான். (ந)

மற்ற மடவார் தமைவிட்டு மன்னர் குடியிற் பிறந்தாண்மே
லுற்ற லவர்பா லன்பெல்லா மொருங்கே வைத்து நனிவாழ்வோன்
சுற்றும் பெரிய விதிவசத்தாற் றுணைசேர் புதல்வ னிலாமையினுன்
முற்றுஞ் சடையான் றனைநினைந்து முயன்ரு ன்பவங்க ணைங்காலம். (ச)

ஆன்ற வரிய பேரறங்க ளரிவை யுடனே செயக்கண்டான்
டோன்ற விளையா டலிலிரும்பி யெழிலார் சொக்க னருள்கூர்ந்து
மூன்று முலையா லொருமகவை யளிப்ப முதிரு மதியென்னத்
தோன்றி யுலகு பதினுலுந் துதிப்ப வளர்ந்து திலங்கியதால். (ஞ)

வே று.

சிதைவிலா விருப்ப மிக்க தேவியோ டினிய தென்ன
னதிசய முற்று மற்றை யதிகமா முலையி னேக்கண்
டிதுதகு வதுவோ விந்த வடிவினுக் கெந்தா யந்தி
மதிபொதி சடையா யென்று மலரணைத் துயிலுங் காலை. (ட)

இணையிலான் கனவிற் சென்றோ மாதிவ ளெனக்கொள் ளாது
தணிதிநீ யேத மந்தத் தனமுமோர் வழியி னீங்கித்
துணையுல காளுமென்னத் துயிலுணர்ந் தசிச யித்து
மணிமுடி யரசன் செய்தி மந்திரி கட்குச் சொன்னன். (ண)

ஐயமில் கணிதம் வல்லா னவரிலோ ரமைச்சன் போற்றிப்
பொய்யல வுதித்த நூல பலத்தினுற் புவியை யாளுந்
தையலுக் கியைந்த நாமந் தடாதகை மற்றிவட்குப் பிள்ளா
மெய்யுறு கணவற் கண்டான் மிகைமுலை மறையு மென்றான். (அ)

இந்தநல் லுரைபொய் யாதென் றியைந்தவ ரியம்ப மன்னன்
செந்தமிழ் மூக்கட் சொக்கன் செயலெனத் தெளிந்து தொல்லைத்
தந்திர நெறியி னுமந் தடாதகை யென்று சாத்திச்
சிந்தையா குலங்க ளீர்ந்து செலுத்தினன் செங்கோ லோங்க. (க)

மையமர் விழிவா ளென்ன மதிமுகம் வனச மென்ன
வையநுண் ணிடைபொய் யென்ன வணிமுலை மலய மென்னச்
செய்யவாய்க் கரிய கூந்தற் சிற்றடிப் பெரிய வல்குற்
றையலாள் வளர்ந்தாள் வாரித் தலமெலாம் வளர வாங்கு. (கo)

பரிவினெண் ணிறந்த கோடிப் பாங்கியர் சூழச் செம்பொ
னரியகந் துகங்க ழுங்கோ டம்மலை யூசன் மற்று

முரியன பயின்று கன்னி யோங்குமா டத்தி ருந்து
கரிபரி யேறி முற்றக் கற்றனள் கலைகண் முற்றும். (௪௯)

ஒன்றிய வடிவி னுரு மூன்றித்தான் முருத்தத் தானும்
வன்றிறல் வலியி னுரு மகவுவே றிலாமை யானு
மன்றினர் சிங்கஞ் சிங்கா தனத்திடை யிருத்தி யன்ன
டன்றனி முடியிற் செம்பொற் றனிமணி முடிக வித்தான். (௫௦)

பொருத்துபே ரறங்கள் செய்து போற்றரு மரசர் போற்ற
விருந்தர சுரிமை யெல்லா மிவள்வயிற் கொடுத்திங் கென்ன
வருந்தவஞ் செய்தே னிந்த வணங்கினைப் பெறுதற் கென்று
பரிந்துயர் வான நாடு சேர்ந்தனன் பந்த நீங்கி. (௫௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௧௭.

ச.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

மன்னு மாதவம் பெருகிய மலைக்கொடி மன்னன்
பொன்னி னாட்டிடைப் போயினி தமர்ந்துவீற் றிருப்பப்
பின்னர் வேறொரு புத்திர னிலாமையிற் பிறங்கக்
கன்னி தானுயர் பிதாவினுக் குறுகடன் கழித்தாள். (௧)

தந்தை யில்லதுந் தாற்றரும் தனதெழி லுருவ
மூந்தை மும்மூலை யாயதுங் கொண்டிவண் முடியச்
சிந்தை யாருலக் தீர்விலா திருந்தர சாண்டாள்
வந்த தெவ்வர்கள் யாரையும் வாளினுன் மாற்றி. (௨)

மன்னு மூத்தமத் துணைவனை வரத்தொடு பெறுதற்
கந்நி லத்திடை யிலாதது கண்டடல் வேந்தர்
வெந்நி டத்திசை விசயநாஞ் செய்குவ மென்றே
யெந்நி லத்தினு முலாவின ளெல்லியில் படையாள். (௩)

வேறு.

திசைவிச யஞ்செய் காலைத் திசைகளி லுருவ மிக்க
நனசயுறு மன்னர்க் கண்டா னனிநயந் தெதிர்சென் றங்கு
ணைசவற நிற்பாண் மற்றே ரநங்கவேள் விகாரங் காணுள்
வசைபறு முளமி னோடு போகுவாண் மதியா ளாதி. (௪)

இருங்குண திசைமுன் னுக வெங்கணு முலாவி யுள்ளம்
வருந்துவா டன்னைக் கொள்வா னுசையாய் மதுரை மன்னன்
றிருத்தபே ரருவிற் போந்து சேயமா தங்க மற்றும்
பொருந்திய கயிலை யத்தண் டாள்வளைப் புறத்தி ருந்தான். (௫)

வெம்முனை யரசர்க் காய்ந்து வெல்லரு நிலங்கள் கொண்டு
கொம்மைவெம் மூலையார் சூழக் கோடிமா மன்னர் போற்றச்
செம்மலே றென்னத் தோன்றித் திறையிடான் யாவ னென்று
மம்மர்தீர்த் தாளும் வள்ளல் வாழ்பெருங் கயிலை சேர்ந்தாள். (சு)

கண்டுபா ரிடங்கள் சித்தர் சாரணர் கணப்பி சாசர்
மண்டிய வியக்கர் வானோர் தானவர் மற்றுந் துற்று
மிண்டுகள் பேசிச் செல்ல விசயமா மகுட வல்லி
சண்டவெங் கோபத் தோடுந் தழல்விழித் தெதிர்ந டந்தாள். (ஙி)

வெந்திறன் ஞாட்பி லேன்ற வீரர்க ளாற்ரு ராகி
மூந்திய திறங்கள் விட்டு முற்றுமா யுதங்கள் விட்டுப்
பந்திவா கனங்கள் விட்டுப் படுவன பட்டுப் போந்து
சுந்தரன் கழலில் வீழ்ந்து துதித்துநீ டியிர்த்துச் சொல்வார். (அ)

வே று.

தீர மிக்கமும் மூலைசி றக்குமோர் தெய்வ மாதரான் சிறி வந்தெதிர்த்
தார்சி லத்தில்வே றெதிரெ னக்கெது வரிய வத்திரங் களேவி டுத்தமும்
போர்மு கத்துமென் முறுவல் கூருமுன் பொலிவ ழிந்துநம் படைமு ரிந்தவா
ரூரிடத்தினுங் கண்ட தில்லரா வுலகின் மண்ணில்வான் மிசையி லென்றனர்.

அன்றி னர்புரங் குன்ற வென்றவில் லரிய சேவகன் முறுவல் செய்திடா
நன்று நன்றுசொல் கின்ற தின்றுபோய் நாடு காணவந் நாரி யாரையாம்
வென்று மேவுவ மஞ்ச லஞ்சனீர் வெய்து ரதிரு மென்று துன்றிமுன்
னின்ற சேனையைத் தள்ளி யெய்தினு னீடு மன்மதன் சேனை பின்வர. (கூ)

வே று.

அரிவையைக் கைப்பி டிப்பா னுசையி னீறு சாத்தி
வரைவிலார் கரத்து-வேரூர் வண்ணவெஞ் சிலையும் வாங்கிப்
பொருபடை நடுவு செல்லப் புரிகுழ லொருவ னம்மேல்
வருவதென் மதியா தென்று வந்தனள் பூசல் வேட்டு. (கக)

இறைவனைக் காணு முன்ன நிருமையும் மூலையி லொன்று
மறைதல்கண் டதிச யித்து மானம்வந் தொல்கி நிற்பத்
தனதபட முன்னஞ் சொன்ன மந்திரி யிவனே தோலா
மறமலி மாதே யுன்றன் மாமண வாள னென்றான். (கஉ)

அப்பொழு திகல்செய் யாத வரங்களே னிகலக் கண்டே
யொப்பிலாள் வருத்தங் கூர முறுவல்செய் தவமை யில்லீர்
கைப்பிடிப் பதற்கே வந்தேன் கருத்தறி கில்லே னின்று
தப்பில்வேள் பொல்லான் வெற்போ தனதடி வீலையோ வன்றே. (உங)

கொங்கவி முலங்கற் கூந்தற் கொடியிடை யீரு மச்சுப்
பங்கய முகுளந் தண்ணைக் கொங்கையாப் பணடத்த வேதர்

வங்கது கண்டு கண்டீ தலருமென் றச்சங் கூர்ந்தோ
இங்கனீ வதன மாகப் படைத்தனன் செப்பீ ரென்றான். (கச)

பொருவரும் திறங்கள் வல்லாள் புகழினு னிறைந்தான் போதிற்
றிருவினு முருவ மிக்காள் சிறிதுமென் மூறுவல் கூர்ந்து
மருமலி யிதழி யந்தார் வள்ளன்மேற் கடைக்கண் வைத்தாங்
கிருநில நோக்கி மெல்ல வியம்புவா ணயங்கள் கூர. (கடி)

வேறு.

மன்னியதென் புலத்திலங்கும் பாண்டிநாட்டி வளமைதரு மாமதுரை நகரின் பேரூர், நன்னிலைசேர் தந்தையர சுரிமை தந்து நனுகினென் வாளுட்டென் னல்ல யாயுங், கன்னிதனக் கானமண வாளன் றன்னைக் காணுமா றென்றென்று கலங்கு கின்ரு, ளின்னல்கெட மீனமதி யுத்த ரத்தங் கெழுந் தருளி மணந்தருளு மென்றாள் போற்றி. (கக)

வென்றிதரு புகழுடையா யநங்க வாழ்வே விளம்பியதே செய்வலினி மெய்யே லுள்ள, மென்றுவரங் கொடுத்தருளி யிறைவன் போக வின்பமுறு தடாதகைதன் பெரிய நாட்டிச், சென்றுவளந் தருமதுரை நகருட் புக்குச் செய்திபயந் தவட்குநயம் பயக்கச் செப்பி, யொன்றியநன் னலங்கடரும் பெருங்கல் யாண முறச்செய்வா னெருப்பட்டா னலப்பட் டாங்கு. (கஎ)

வேறு.

காசில்வா னகல முட்டக் கனகக்காற் பந்த ரிட்டுத்
தூசுபட் டாடை யான்மேல் விதானித்துத் தூபந் திபந்
தேசொளி விளங்கு பானீ செறிகிறை கரகம் வைத்து
மாசில்வெண் டாள மாலை மாணிக்க மாலை நாற்றி. (கஅ)

நிறைபனி நீரெ டுத்து நிலந்தொறுந் தெளித்து வாச
நறுமலர் சுண்ணம் பொற்பூ நவமணி கலந்து சிந்தி
மறுவறு சமிதை நெய்பால் பாலிகை பரப்பி மாசி
லறுகொடி தருப்பை சூட்டி யட்டமங் கலங்கள் வைத்தார். (கஙு)

தோரண நாட்டி யெட்டுத் திசைகளுந் தொழில்சேர் செம்பொற்
பூரண குடங்கை தைத்துப் பூகநீள் கதலி நாட்டி
வாரண நெருங்கும் வீதி மதுரையிற் சிறக்க மிக்க
காரண முதல்வன் காணக் காவண மலங்க ரித்தார். (உ0)

பல்லியங் கறங்க வெண்ணில் பார்த்திபர் வழுத்த முத்தச்
செல்லரு மால வட்டந் தோகையர் வீசச் செம்பொ
னல்லசா மரையி ரட்ட நாயகன் வரவு பார்த்து
வல்லிநல் லணியாற் பொங்கி மாசிலா சனத்தி ருந்தாள். (உக)

ருந்திமா முனிவன் குண்டோ தரனெனு நாமம பூணுமோ
வெந்திறற் பூத மாகி வெண்மதிக் குடைகி ழற்ற

வர்த்தணர் குணலே கொள்ள வரிவையர் வனைகள் சிந்தச்
சுந்தரன் வந்தான் முன்னஞ் சொன்னநா டன்னி லாஞ்சு. (உஉ)

வேறு.

நயந்தருதாண் மிசைவீரக் கழல்பு னைந்து கன்கரத்துக் கடகசங் ஙணஞ்செ றித்து, வியந்தநிரு மார்பில்விடு நாண்முத் தாரம் வெண்புரிநூ லணிந்தணிகுங் குமந்தோய் தோளிற், றயங்கியசண் பகமாலை கழுநீர் மாலை சாத்திமருங் கார்த்தத்தி றழைவார் காதிற், புயங்கவொளி மாணிக்கக் குழையி லங்கப் புதுமலர்வா சிகைமுடியிற் பொலிய வந்தான். (உங)

வேறு.

மதிநெறி மாதை வேட்பான் மாமணக் கோலங் கொண்டு
கதிதர வந்தோன் மிக்க கடிமணங் காண்பா னெண்ணி
யிதமுறு தேவர் முன்ன விருங்கண நாதர் முற்றும்
புதுமையின் வந்தார் சூழ்ந்து சயசய வென்று போற்றி. (உச)

ஆகிநான் முகன்மா லேத்த வரம்பையர் வாழ்த்தெ டுப்பச்
சோதிசேர் காணம் பாடத் தும்புரு நார தாதி
நீதறு சடங்கு மைந்தன் செலுத்தநன் முகுத்தத் தேற்ப
மேதகு மாதை வேத விதிப்படி மன்றல் செய்தான். (உடு)

சேர்ந்தவொண் பாண்டி நாடு செய்தமா தவத்தி னுனும்
வாய்ந்தமா மாதைப் பெற்ற மாதுறு தவத்தி னுனு
மார்ந்ததொன் முறைமை யிற்பெண் ணுயக மாகா தென்று
வேய்ந்தபொன் முடிக வித்தான் விசயமண் டபத்தி ருந்து. (உசு)

பெருமையே தருங்கோ வெண்ணும் பெயர்தன தாத லாலே
குணாகட லுலகின் மிக்க கோமாற வரும னுனன்
சுருதிமூ வுலகுங் காக்குஞ் சுந்தர மாற னென்றே
மருவிய வெழுத்து மிட்டான் வாய்மனத் துக்கு மெட்டான். (உஎ)

அருட்புனை நீதி யோங்க வருச்சனை புரிதல் வென்றி
யுருத்தரு மாசார்க் கென்று முரித்தென வுவமை யில்லா
விருக்கறை சிவலிங் கத்தை யிம்மையே தருவா னென்றே
யுரைத்தவா கமத்திற் பூசித் தருளின னுலகங் காண. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅடு.

நி.—பஞ்சலிக்குநடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

பாதிமா துடையான் வேந்தர் பாவையை மணந்த பின்றை
யாதர வயன்மா லாகண் டலன்முத னிறைவு செய்து
நீதியின் விடுத்து மற்று நின்றவர் தம்மை நோக்கிச்
சோதிசேர் நண்ணி நாடு மென்றனுந் தொழுதெ ழுந்தார். (க)

முனிவர்கந் தருவர் நாகர் சாரணர் சித்தர் முன்னுக்
கனலெழு பசியாற் போய்ப்பொற் கமலவா வியினீ ராடி
யினியதஞ் சடங்கு செய்தே யேத்தரு நீறு சாத்தி
யனைவரும் வரமுன் வந்த வநந்தமா முனிவன் சொல்வான் (உ)

வந்துமா மறைகள் பாட் மகிழ்வுட ஞடிந் தில்லே
யெந்தைபொன் னம்ப லத்தி னேத்தருங் கூத்தை யேத்திப்
புந்தியா லிறைஞ்சி னல்லாற் புகிப்பதோர் நாளு மில்லே
சுந்தரா போவ லங்க ணென்றடி தொழப்பக் கண்டு. (ஊ)

நீங்கரும் வெயிலா ஞெந்து கீபமா வனத்தில் வாவிப்
பாங்கர்யா னளவில் கால முண்டிருந் ததுப ணிந்நீங்
கோங்கிய மகவான் வேட்டை யாடுவா ஞெருகால் வந்து
தீங்கற வளித்த செம்பொற் சீதள விமான மீதால். (எ)

நிக்குறுந் தலங்க டம்மூட் சித்தையித் தலத்தே செல்லு
மைக்குழன் மடவா ளோடும் வளம்பட வீதன்கண் டென்பான்
மிக்கநீ காண்டி யென்று வெள்ளியம் பலத்துக் காணத்
தக்கநற் சொக்கன் சொக்கத் தாண்டவம் புரிந்தா னன்றே. (இ)

பரமுனி வரருண் மிக்க பதஞ்சலி முனிகண் ணுர
வரமுறக் கண்டா னந்த மகிழ்ச்சிமாக் கடலுண் மூழ்கி
யுளைகெழு துதியா லேத்தி யுண்டுநல் விடையிற் போகப்
புளையற யாரு முண்டு போயினு ருனை வாழ்த்தி. (ஈ)

வேறு.

மதஞ்சொரிகொல் குஞ்சரவி ருஞ்சரும கஞ்சுகவ ரன்சயில வஞ்சி கொ
ழுநன், விதஞ்செறிபு ரஞ்சுடெ டெஞ்சரம்வி டெஞ்சதுரன் விஞ்சையர்வி ரிஞ்ச
ரிறைவ, னிதஞ்செய்கொடி நஞ்சவுர கஞ்சகிமி லெஞ்சசடை யெஞ்சலில
சஞ்ச லனுளம், பதஞ்சலிநி றைஞ்சடியி றைஞ்சிடந டஞ்செய்தப ரஞ்சுடர்த
ருஞ்சொ ருபமே. (எ)

தலம்புகழ்த ரும்.....கடம்பவனமே.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககூ.

கூ.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல.

பொலிவின் வந்தவர் யாவரு நிறைவுறப் புசித்தே
யலகி னன்கொடு போயின ரும்பெரு விழாவின்
ருலேவில் பல்வளத் தொகுதிகண் டுறத்தனை மகிழ்ந்துத்
தலைமை சேரொழின் மடவர நலேவனுக் குரைப்பான். (க)

* இச்செய்யுளின்முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தில் கூ - ம் பக்கத்தில் பார்த்துக்கொள்க.

பெர்ருவி லாதவெஞ் சோற்றுயர் பொருப்பினைக் காட்டி
யிரவி மேதி யுடுகுல மிராசிக டிகிக
ளரிய தேவர்கண் முனிவர்க ளிராக்கத ரசுரர்
பெரிய மானிட ரியக்கர்விச் சாதரர் பிசாசர். (உ)

உரக நாயக ராதியர் யாவரு முண்டுஞ்
சொரியு மிவ்வரை யின்னமுந் தொலைந்ததோ வில்லை
யருளி னுலிது தொலைந்திட வயில்பவ மொருவர்
வரவு காண்கிலே னுண்பவர் யாரினி மண்ணில். (ஊ)

தேசி லங்குநின் னெடுபெருந் திரள்வரு மென்றே
யாசை கூரயான் மடைமுது தூல்வழி யமைத்த
மாசி லோதனந் தெய்வவான் வழுதிகேள் விடப்பி
னூசு மேலினி யென்செய்வ துரைத்தரு ளென்ன., (எ)

வே று.

மங்கையங் கயற்கண் ணிக்கு வாய்த்தவன் முறுவல் கூரா
விங்கியா வரும ருந்தி யேகின ருயர்வான் முட்டப்
பொங்கிய செந்நெ லன்னப் பொருப்பையார் தொலைப்பார் துங்கச்
செங்கயற் கருங்கட பச்சைத் தேவிசொல் லென்ன முன்னம். (ஏ)

சார்ந்தவெம் பசியுந் தண்ணீர்த் தாகமு மிலைப்ப நொந்து
காய்ந்தசிற் ருகரக் குண்டோ தரனெனுங் கடிய பூதம
வாய்ந்தகீள் வலிகை கொண்டு வருதலா லிவர்த்தே னிந்த
வார்த்தவொண் செழுநிற் குலத்தை யருளென வணைந்த தாங்கு. (கூ)

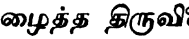
இன்னமுர் பசியு நெருந் திடருறு மெண்ணை யும்பின்
றன்னிக ரில்லை யென்னுந் தடாதகை வலியும் போக்கத்
தென்னவன் மதுரை மன்னன் சிறிதுளே முறுவல் கூரா
வுன்னுடைப் பசிதான் றீர வுண்ணென வருள்சு ரந்தான். (அ)

வெள்ளிமால் வரையே போலும் வெண்மையு மிமவான் போலுந்
தெள்ளிய வயிறு முள்ள சோற்றினைச் சிறிது போழ்ந்தி
லுள்ளமீ தனைப்பால் வாயி யுடைத்திவிட் டிருகை யாலு
மளாவியுண் டதுமு டன்தை யதிசயித் தச்சங் கூர. (அ)

விண்ணுயர் பூத முண்ணு மிதவையு மிகவு மாழ்ந்த
தண்ணிய வயிறுங் கண்டு சங்கர னேவ லாலிம்
மண்ணிலோர் பூத முண்டல் கண்டன மற்று மொன்று
கண்ணுமே லுமும் போதே முணவென கயத்தார் யாரும். (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உ0க.

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

சொன்றிமலே துய்த்துமுத ரத்தெழுசு டெந்தி
யன்றைவட வைக்கனலெ னப்பெரித லேப்பக்
குன்றினெநி கர்த்திடுகு றட்டனுவ ருந்தா
கின்றுசிவ னேப்பரவி நேர்படவு காக்கும். (உ)

தேவர்தொழு தேவவருள் சேரிறைவ முன்னு
ளோவிறினா வாரிதிய டெக்கூயு வந்தா
யாவியுறு சிந்துணவி னுலறவி னூத்தேன்
மேவுபசி யின்னுமெனை விட்டதிலே யின்றே. (ஒ.)

என்றுமுறை யிட்டலற வீறுளள வந்தாழ்
சொன்றிதிகழ் நான்குகுழி தோன்றியிட முன்னஞ்
சென்றுகயி லேக்குவடெ னத்தனிதி ரட்டா
வென்றியின்வி ழுங்கியது மேதினிவி யப்ப. (ஙூ)

ஆங்கதுவி ழுங்கியபி னுவியெழு தண்ணீர்த்
தாங்கரிய தாகமுற லாலுடற ளர்ந்தூர்ப்
பாங்குளம டெக்கிணறு வாவிகள்ப ரந்தே
தேங்குபுன லுள்ளனகு டித்ததுதி கைப்ப. (சு)

இப்படிகு டிப்பவுமெ முந்தபரி தாப
வெப்பமம ராமலிறை வாவினையி னேணுக்
கப்பினைய ளித்தருள கத்தமிமை யென்றே
செப்புமுன ழைத்தனர்செ ழும்புனலி யாறு. (ஙூ)

கோகனக வாவிகள்கு லத்தணமு றித்தே
யோகையுற வீசுதிரை யோடுதுரை சிந்தி
மாகமுற கீரிநம ருங்கினுநெ ருங்கா
வேகமொடு வந்ததெழ வேகவதி யாறு. (கூ)

வே று.

கண்டனன் காட்டக் குண்டோ தரன்கடி தியாற்றுட் புக்குத்
திண்டிறற் பேழ்வா யங்காந் துறிஞ்சினன் சென்ற நீரு
மண்டுறு கீருஞ் சென்று மணலெழக் கண்ட மன்னோர்
பண்டையின் வியந்தார் பாவை பழிச்சினுள் பொறுத்தி யென்று. (எ)

ஆரவுந் தொலையா வாழ்ந்த குழியுழை யயினி முற்றம்
வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலில முற்றுஞ்
சேரவுண் டறிஞ்சி யொல்லைத் தேக்கிடு மவன்ப ணிந்தான்
சாரரு மன்றல் செய்து சகநெறி யாள்வோன் முனில். (அ)

கைத்தொழிற் பூதங் கண்ட குளமெனக் கண்டெய் தென்று
வித்தகன் பணிப்ப வெங்குங் கண்டது வியப்பப் பூதம்
பத்திசேர் மணற்ப ரப்பும் பந்தர்நீ ராவி வாவித்
தத்துதெண் டிரைக்க கைக ணிருந்தனன் சடங்குக் கந்தன். (கூ)

வாவியின் பெருமைக் கேற்ப வளமலி கழனி கண்டு
தாவில்பல் பதியுங் கண்டு தலந்தொறு நாட தாக்கி
யோவற விளக்க விப்பா லுயர்ந்ததோர் பதியை யங்கட்
காவண வாவிப் பேராற் காவண நல்லூ ரென்றூர். (கo)

நாலிரும் குழியி லன்ன நாற்பெருந் திரளா யாக
மேலெழ விழுங்கித் தண்ணீர்த் தாகத்தான் மெலிந்து பூத
மோலிடக் கண்டு வேக வதியினை யொல்லை யங்கட்
சாலமுன் னழைத்தா னியாவ னவனடி சரண மன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உகஉ.

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல.

வயமுறு மன்னவ னுகும் வள்ளல்பின்
னயனெடென் செய்தன னெனந வின்றனிர்
பயனுறு முனிவிர்காள் பரவ சத்தைவிட்
டெரதி சயமுள துரைப்பல் கேண்மினே. (க)

கனவரை வில்லினன் கதம்பக் கானினன்
றனதுயர் மனத்தினே நாளிற் சூழ்குழல்
புனைவழி பாட்டினுற் புவியில் வேரொரு
நினைவறத் தன்னுடை நினைவி னுக்கினள். (உ)

சதமுறை துதித்தொரு நாட்ட னித்துநின்
னதர்படி மடியனேன் ரூய மங்கலி
யுதவியின் மூழ்குவா னுவகை கூர்ந்தன
ளிதுதிரு வுளத்தடைத் திரங்கி டென்றனள். (ங)

நயந்தவை யாவையு நல்க வல்லவன்
பயந்தரு காரியம் பகரக் கேட்டளை
மியைந்துகே ளாதுபோ லிருப்ப நாயகி
வயங்கொளி மதிமுகஞ் சால வாடினள். (ச)

மறவண மதிமுக வாட்டங் காண்டலுஞ்
சற்றுளே நகைசெய்து தரும நாயகன்
முற்றுநா மிருந்தது மோன மாகவுன்
சொற்றரும் திருமுகச் சோகங் காணவே. (ஞ)

மாதர்க டிலகமே மாசில் கற்புடைக்
கோதையே யெனதுளங் கொண்ட தெய்வமே.
யேதநீ யொழியொழி யேழு வாரியு
மாதரத் தழைப்பல்கா னெனவ ழைத்தனன். (சு)

தகநுனா சிதறிவெஞ் சண்ட வெண்டிரை
யிகலிவா னெடுபொரக் கலித்தி லங்குசெந்
தொகுமணி யொளியினுற் சிவந்து துண்ணென
மகரமீ னெழவெழ வந்த வாழ்கடல். (எ)

பாங்குடை மதுரையம் பதியு ளோரெலா
மாங்கவை வருதல்கண் டதிச யத்தொடுந்
தாங்கரும் பயத்தெடுஞ் சார்ந்து தாணுவே
யாங்களென் செய்குவ மெனத்து திக்தனர். (அ)

உற்றிருங் குறவரு முதகி யாவையு
மற்புத ஞாணையா லங்கி மூலையில்
விற்பொலி கடலென வீளங்கி முற்றிகழ்
பொற்புறு தடத்திடைப் புகுந்த மர்ந்தவால். (கூ)

ஓதரு மனேகர முடைத்த டாதகை
யாதரத் தடிபணிந் தருளா வாழ்த்தின
ஆதிலேழ் கடல்களுஞ் சேர்த லாற்றடம்
பூதலத் தெழுகட லெனப்பொ லிந்ததே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஊஉஉ.

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

மாண்டகு கடல்கள் கண்டு வழுத்திமுன் முதிக்கு மாதை
யீண்டுநீ போயுன் மாதா வியைந்தபே ராசை தீரப்
பூண்டநல் வரங்க ணல்கும் புணரியின் மூழ்கு வித்து
மீண்டுவா வென்ரு ளீளா வழிதர வல்லாள் மெல்ல. (க)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தியாயின் பாற்சார்ந்
தீங்கொரு கடலா டற்கென் றெண்ணினே யீதொ ழிந்தின்
ரேங்குமேழ் கடலும் வந்த வொருகணத் தெனது கேள்வன்
பாங்குறும் பெருமை யாலிப் பரவையு ளாடு கென்ன. (உ)

பரிவுகூர்ந் தருட்பெம் மானைக் கணவனு வடைய பாவாய்
பொருவில்கா தலனே டாதல் புதல்வனே டாத லீரும்

வரிசையான் கன்றே டாத லாடுத லன்றி வங்க
நரலையுட் டனிபுக் காடார் மடந்தைய ரென்ப ரென்னுள். (நூ)

என்றியாய் மொழிந்த மாற்ற மிறைக்குவந் தூனைத்தர் டற்கு
டன்றன்மா கணைய னில்லை மகவில்லை யென்ற மூங்க
வொன்றுகா தலனே டாடி முத்தம தீர்த்த மாக
வென்றியுன் றந்தை தன்னை யழைக்கின்றே மெலியே ளுள்ளம். (சு)

அலையுறு துறக்க நீங்கி யவனிமீ திழிந்த வாறே
தவமுறு நம்ம மாமி தனிவிலா தரங்கெ டாமற்
புவிபுகழ் பெருங்கல் லோலப் புணரியின் மூழ்கச் சொல்லென்
றுவகைமா மடிக டம்மை யழைத்தன னுலகங் காண. (டு)

வேறு.

மண்டு செல்வ மலயத் துவசனைக்
கண்ட மானிட ரன்றிக் கணங்களுங்
கொண்டல் வண்ணனுங் கோகன கத்தனு
மண்டர் கோனு மதிசய முற்றனர். (சு)

வந்து போற்றுதல் கண்டு மகிழ்ந்துபோற்
றந்த மாமகட் கன்புறக் காட்டியே
யுந்தை யோடுமுன் ரூயை யுவப்புற
மூன்தை யாழ்கடன் மூழ்குவி யென்றனன். (எ)

ஏத மீங்கு தடாதகை யின்றுநீ
காதல் கூர்ந்த கணவனெ டாடென
வாத ரித்த கணவனே டாங்கவ
ளோத வேழ்கட லாடி யுவந்தனள். (அ)

மன்று ணுயக வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தன
மென்று வாழ்த்தி யிறைஞ்சல்கண் டித்தம
னன்று தண்ணுல கீந்திட வாங்கவர்
சென்ற டைந்தனர் தெய்வத் தனுக்கொடி. (க)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஙக.

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

மன்னர்க் கரசன் மலயத் துவசன்
றன்னற் புதமண் முழுதுந் தனியே
பொன்னிற் றிகழும் புரமீ தெனவே
யன்னப் பெடையோ டரசாண் டனனே. (ச)

அணியார் தமிழும் மருகான் மறையும்
பணிவே தியரும் பகவுந் திசையாள்
குணமே வியதென் னவர்தங் குலமுந்
தணியா வறமுந் தழைவெய் திடவே. (உ)

தாரார் குழன்மங் கைதடா தகைபா
லாரா வமுதா னவனின் னருளாற்
போர்வே ளெனவே பொருவில் புதல்வன்
பேரார் சடையோ டெபிறந் தனனே. (ஊ)

மெய்யார் சுரரும் விதமா நரரு
முய்வான் முழுவெங் குமொலித் தினிதா
நெய்யா டல்புரிந் துநிலங் கடொறும்
பொய்யா மலர்மா ரிபொழிந் தனரே. (எ)

உறவுக் கிரமா னதுகொண் டருவ
மிறைபொற் பமர்கை யிலெடுத் தணையா
மறையுற் றறிக் கண்வரும் பெயர்பே
ரறிவுக் கிரனென் னவறைந் தனனே. (ஏ)

உளமா யையுநா ளுமுருக் கியுவந்
தளவார் கலியா வமுணர்ந் தழகா
லிளமா தர்மயங் கவிருந் துலவா
வளர்வீ திவிளங் கவளர்ந் தனனே. (ஐ)

அறிவால் விறலா லருளா லுயர்பா
னிறைவா லிவறைக் கிவனே நிகரென்
றுரூ டெவிழா விதிசெய் துலகாண்
முறைசேர் மணிமா முடிசூட் டினனே. (ஒ)

வேறு.

எண்பயிலு நெடுஞ்சடிலம் பிறங்குதலா லிலங்கிவனுக்
கொண்புவியோர் கொண்டாடு முபரயனத் திருநாம
மண்பரவு கோச்சடில வருமனென லியையுமென
விண்பரவ விளங்குவித்தான் விதுகுடுமிப் பெருவழுதி. (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஙூ.

கூக.—வலைவேல்செண்டு கொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்ன மிரண்டிரன் கடல்வட மேரு மூன்றுதம் வல்வினை வசத்தான்
மன்னு நம்முய ராணையைக் கடப்பர் மதித்தொவ்வொர் காலத்தி லென்று
பின்னர் யாவையு முணர்பவ னதனைப் பேருட் டிருவுளத் துணர்ந்து
சென்ன மூவர்தம் பெருவலி தொலைப்பான் சோர்வறச் சிறிதுனே முனிந்து.

வேறு.

அறமலி தனது புதல்வனுக் கிரணக் கருள்சுரந் தரும்புக ழோங்க
மறுவிலோர் வனேயை யிந்திரன் பெரிய மவுலியி லவ்வயென வளித்துச்
செறிகடல் வலிைய யறவெறி யென்று சிறந்ததோர் வேலினை நல்கி
யறிவட கிரியைப் பந்துபோற் சுழல வடியெனச் செண்டையுங் கொடுத்தான்.

ஆதிமா மரபின் வருவடி வணங்கை யறநெறி மணம்புணர் வித்துக்
காதல்கூர்ந் தறத்தின் றருதிசேர் புவனக் கனமெலா மவன்றலை வைத்து
நீதிமூ வுலகு மதிசயித் திரங்க நிறைமதி தடாதகை யோடு
மாதரா முறுங்க ணுதிப ரோடு மறைந்தனன் பிறங்கவா லயத்து. (ந)

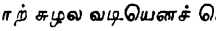
வேறு.

ஆண்டை தெய்வ வீரெட் டாண்டணி மவுலி சூடித்
தூண்டுமா வரசர் போகந் துய்த்துல காள லாலே ,
பூண்டபி டேஅச் சொக்கன் புழுகுநெய்ச் சொக்க னென்னு
மீண்டியர் நன்னு மங்க ளெங்களும் பிறங்கு மாலோ. (ச)

மன்னவர் முடிக ளித்து மருவிய கணங்க ளோடு
நன்னெறி யோங்க நாடோர் நகரென ஞாலங் காண
வின்னர சாள லாலே யமன்றிசை யாய வெய்ய
தென்னவன் பாண்டி நாடு சிவலோக மான தன்றே. (கி)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உசச.

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

சீலமார் வருண ராசன் றிறத்தினுண் முன்னோர் கால
மாலவா யழகார் மெய்யன் பெருமையை யறிவா னெண்ணி
ஞாலநீ கைக்கொ ளென்று நளிபுனற் பெருந்த ரங்க
ணேலையை யேவ வேலை வேலைநல் வேலை யென்று. (க)

உரனுடெங் கணத்துப் போதி னெலித்துல கனேத்துங் கொள்ள
வரனுறு தேவர் சித்தர் மானிடர் நாகர் மூற்றும்
வெருவரு முள்ளத் தோடு மாலவாய் மெய்யன் செய்ய
திருவடி சரண மென்ரு லுய்யலா மென்று சேர்ந்தார். (உ)

சாலமல் லாத காலத் துதிதிவா னுறக்க லித்து
மேலெழ வாரா நின்ற தென்செய்கோம் விண்ணோர் கோவே
யேலவே யருள்செய் யாயே லிறப்பமிங் கெவரு ஞாலஞ்
சாலமூழ் றுங்கா லத்து நீயலா லுண்டோ தம்பம். (ங)

என்றடி தொழுது வீழ்ந்து முறையிட விரங்கி யென்று
மொன்றிய வடியார் தங்க ளுறுகுறை தீர்ப்பான் கண்டு
பொன்றுமுன் காப்ப லென்றே புட்கலா வருத்த முன்னு
வென்றிகொ ணன்கு மேக வேந்தனை வரவ ழைத்தான். (உ)

தக்கபே ரணுக்க ளுய்ய்த் தரங்கவெங் கடலீர் முற்றும்
புக்குநீர் மாந்து மென்று புகலுமுன் போற்றி செய்து
சொக்கனு ணையெ னினந்தே சுவறிடக் குடிப்பக் கண்டு
மிக்கவின் னோர்கண் முன்னு வியந்தனர் பயந்த ணிந்து. (ஙி)

அப்பொழு ததிச யித்தவ் வருணன்மீண் டாங்கா ரித்துத்
தப்பருந் தன்கொண் மூக்க டமையெலாம் வரவ ழைத்து
மைப்பனை யனைய நுந்தம் வள்ளுறை கிதறி யந்தச்
செப்பரு முயிரை யெல்லாம் வருத்திடு மெனச்சி வந்தான். (ஙு)

பீடுசேர் முகில்கள் சாய்க்கும் பெருமழைத் துளியால் யாரும
வாடுதல் கண்டு தொல்லைப் புட்கலா வருத்த முன்னு
நாடருங் காம ரூபப் புயல்களை நான்கு மாடக்
கூடம தாகக் கற்பித் தருளினன் கூட மில்லான். (ஙூ)

சோதிசேர் பாதா ளத்தர் துறக்கரத் தரத்தோர் பாரோ
ரேதமீ ருறுதி யாரு மியைந்தநான் மாடத் தும்போய்
வீதியி னெருக்க மின்றி மேதகு புதல்வ ரோடு
மாதர மாத ரோடு மிருமென வருள்சு ரந்தான். (ஙூ)

அப்பொழு தெவரும் போற்றி யணுகிமா நகரின் பாங்க
ரொப்பிலா வடைவிற் பொங்கு முயர்ந்தமா டங்க டம்முண்
மெய்ப்பட நயந்தி ருப்ப மின்னிடி முழக்க மிக்க
மைப்படு கருவி வான மழைவலி தொலைந்த தன்றே. (ஙூ)

பேசரும் புயல கத்துப் பெரும்புயல் சுவறக் கண்ட
வாசைசேர் வானோர் முன்னு வதிசயித் தச்ச நீங்கித்
தேசிருங் கங்கை யாற்றைத் திருச்சடைப் புரையுட் டேக்கு
மீசனுக் கிதுவு மொன்றே யெனத்துதித் திறைஞ்சி னார்கள். (ஙo)

அருளின னவரைத் தத்தம் பதியகத் தணைய வேவி
வரிசையி னிருப்பக் கண்ட வருணன்வெங் கிறம்விட் டொஞ்சிப்
பெரியவ சிறியேன் செய்த பிழைபொறுத் தருளென் றன்பிற்
றிருவடி பரவி நாளிற் றிகழுளம் வாழ்ந்து போனான். (ஙக)

வாடுவோர் தம்மைப் போற்ற வயங்கொளி மாட கர்க்கட்
கூடரு மேக நான்கு மாடமாக் கூட லாலே

நாட்ல ரதிச யிப்ப நான்மாடக் கூட லென்று
பீடை நகர்க்கு நாம மெங்கணும் பிறங்கிற் றன்றே. (கூ)

வே று.

கொண்மூ மாடங்கள் கூடலின் மீறியு
நண்ணி நீள்கடல் கொளளா நகரிதான்
மண்ணின் மாடக் குளக்கீழ் மதுரையென்
றெண்ணில் காலத் திலங்கிய தெங்கணும். (கஙு)

ஆடுபவர்.....கூடனகரே" (கூ-ம் பக்கத்திற்பார்க்க.)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஙூ.

கஙு.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

அருவ மெய்யின ளலவாய் நாயகன்
கருதி முன்னமோர் காலங் கருணையின்
மருவி யாவருங் கண்டு மகிழ்வுறப்
பொருவில் சித்த வுருவம் புனைந்தனன். (க)

விண்வி ரும்ப மறலியை வென்றுநீள்
கண்ணு மன்பரை யாளுங் கழன்மிசை
வண்ண நண்ணி மனுகர மாகிய
பண்ண மைந்த பரிபுரஞ் சாத்தினன். (உ)

கற்ப வெங்கனற் கண்ணுடை நெற்றிமே
னிற்ப விட்ட திலக நிலாவிடச்
சற்ப மாலை தயங்க மனங்கவர்
பொற்பு யுத்துறு பொக்கணந் தூக்கினன். (ங)

மெய்யிற் பூசிய நீறும் விளங்குசெங்
கையின் மாத்திரைக் கோலுமென் காதின்மேற்
செய்ய முத்திரை யுந்திரு வானவொண்
டெய்ய குஞ்சிச் சடையுந் துளங்கவே. (ச)

யோக பட்டம் விளங்க வுளங்கவ
ராக முற்று மழகு பொழிந்திடப்
பாக முற்ற பரிவுடை யாளியுட்
போக விட்டு நடந்தனன் பூமிசை. (ஞ)

ஆழி மண்கட வாம னிறுத்திய
தாழ்வில் சித்தன் றமனிய வெற்பினை
ஞாழி யுள்ளவ னெங்குலோ கங்களீ
யீழ மாக்குவன் யாருளர் காணவே. (ஃ)

ஆதி நாத னறிவ னெனைச்சொலீஇத்
தோத கம்பல காட்டித் தொகுபுகழ்
மாது மேவு மதுரைத் திருநகர்
வீதி தோறும் வெளிப்பட் டுலாவினன். (எ)

வே று.

விருத்தரை மைந்த ராக்கி மைந்தரை விருத்த ராக்கிக்
கரப்பெருங் குன்றை யைய கடுகினு ளடக்கிக் காட்டி
யுருத்திக ழம்ப லத்தை விழுங்கிடா வுமிழ்ந்து காட்டி
மரித்தெழுந் திருந்து காட்டி மற்றும்வல் லபங்கள் காட்டி. (அ)

மன்னிய சிறுவர் சூழ்ந்து வரவினி யாடி யாரு
மின்னருள் சேர்ந்த காந்தன் யாவனென் றறிச யிப்பக்
கன்னிமா தமைய க்கிக் கடிமனை தொறுங்கு ழப்பித்
தென்னனே மதியா ளுகி நடித்தனன் றெய்வச் சித்தன். (கு)

பொற்பமர் தரங்க வாரிப் புடவியை யடைவிற் காக்கும்
விற்பொலி தடக்கை வேந்தன் வெய்யதன் மனித ராலே
நற்றவன் சரிதை முற்று நாடொறு முரைப்பக் கேட்டு
முற்றிய சீற்றங் கூர்ந்து விட்டனன் முறைசெய் வோனை. (கo)

பொக்கணச் சித்தன் றன்னைப் பொய்செய்து போகா வண்ண
மிக்கணம் பிடித்து வாரு மென்றுமுன் னேவப் போனே
ரக்கணத் தின்கட் கண்டு பிடித்தது மகப்ப டாமற்
றக்கர மொக்கக் செப்பித் தப்பினன் வெற்றிச் சித்தன். (கக)

தப்பினன் மற்றோர் ஞான்று சங்கரன் விரும்பி வாழு
மப்பெருங் கோயி றுங்கி யனிலமார் மூலை மன்னு
மொப்பருஞ் சிறப்பின் மிக்க வுத்தமக் களிற்றின் முன்னா
மெய்ப்பட விருத்தான் வந்து வியன்றிரு நோக்கா னெக்கி. (கஉ)

தக்கபே ரால யத்துச் சதுமறை முனிவர் வாழ்த்தச்
சொக்கரா யகனைச் சூழ்ந்து துதிசெய்து தொழுவான் போந்த
திக்கெலாம் புகழு மன்னன் சேருங்கான் முன்னர்க் கண்ட
மிக்கவேத் திரக்க ரத்து வெய்யகஞ் சுகியர் சீறி. (கங)

பாண்டிய னிறைவன் றன்னைப் பணிகுவா னடைந்தா னீற்றுப்
பூண்டகு முண்டி யேடா போய்விடு போய்வி டென்ன
வாண்டகை கேளான் போல வசைவிலா திருப்ப வங்கட்
டீண்டருந் தூய மேனிப் பாண்டிய வேந்தன் சேர்ந்தான். (கச)

இனியதான் மலரே றிட்டு முறுவல்கொண் டிருப்பக் கண்ட
வனுபமன் செழியன் மாற னினைந்தபே ரிளமை யாலே

தனைநனி மதித்து நீயார் தரித்தெழா திருந்த தேது
நினைவுதா னேதூ ரேது வல்லதே தென்று னீத்து. (கஙி)

ஆங்கது பகர வேடா வணைந்தகா ரியத்தி னேகா
தீங்கிவை யுணைத்த தென்கொல் யானைலாம் வல்ல சித்த
ரேங்கிய வுலக மெல்லா மதித்தவ னென்ற னக்கென்.
பாங்குகா ரியமோ வில்லே யென்றுபற் றற்றி ருந்தான். (கசு)

திறமுறு முனிவீ ரென்னத் திருவிளை யாட றன்னைக்
குறுமறை முனிவ வின்று கூறிய வாறு கேட்டே
மறாலி திறத்து மன்னன் வரமதி யாதி ருந்த
வறமலி சித்தன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (கஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஎசு.

கசு.—கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல்.

மன்னு நீள்புகழ் வழுதிகண் டெமைமதி யாமன்
முன்னர் யாவையும் வல்லவன் யானென மொ ழிந்தான்
பின்னெ ராசையற் றிவன்றிறம் பெரிதறி வோமென்
றுன்னை யொப்பவ ரில்லையோ வுயர்ந்தவ ருலகில். (க)

இத்த லத்துய ராக்கினைச் சித்தனு யிருப்பின்
வித்தை தோன்றவிக் கோயிலின் வெஞ்சிலைக் களிற்றுற்
சித்த நன்குறச் செப்பிய வாறுபோ லெனது
கைத்த லத்தமர் கன்னலே வாங்குவி காண்பேம். (உ)

இன்று தானிது தின்றிட வேவினை யாயி
னென்று தாழ்வற வுணக்கியாம் வேண்டுப வளிப்ப
மன்று ளாடிய மாசிலா நாயக னறிய
வென்றி நாதனீ யெமக்கென விளம்பினன் விளங்க. (ஙு)

வே று.

தென்னன் வார்த்தையைச் சித்தனுங் கேட்டலுந்
தன்னு ளோகை செய்து சடக்கென
முன்னர் நின்ற முதியகல் லானையைக்
கன்ன றின்னென வேவினன் கண்கொடி. (ச)

அங்ணே வழல்விழித் தஞ்சமண்
டங்கு நீழலைச் சாடிமுன் காட்டுகைப்
பைங்கண் வேழத்தைக் காணுமுன் பாய்மதச்
செங்கண் வேழ மடர்ந்து செறுத்ததால். (ஙி)

பத்தி மன்னவன் பாணிக் கரும்பினைப்
புத்தி யாரு நயந்து புகழ்ந்திடச்

சித்த னேவிய தெய்வப் பெருந்திற
லத்தி வாங்கி விரோவி னையின்றதால். (சு)

தந்து மேவிய தாமமா நாளமென்
றிந்து மன்னவ னேகா வலியையும்
வந்து வாங்க மறம்படக் கொல்வமென்
றுந்து வீரர்க ளோவெனச் சென்றனர். (எ)

வாங்கு முன்னர் மணிமுத்த மாலையை
யோங்கு மும்மத நால்வா யுவாமலை
தாங்க ருஞ்சினத் தோடி சடக்கென
வாங்க யின்றிடி யென்ன வதிர்த்ததால். (அ)

மன்ற லர்தொடை மன்ன னழன்றுளம
வென்றி சிததர்க் கழகிது மேமபட
நன்று நன்றென நாணினன் பேணிமுன்
சென்ற வீரரு நின்று செறுத்தனர். (கூ)

அங்க டர்ந்தவர் தம்மை யடர்த்துமெய்
தங்கு நீற்றினன் சற்று நகைத்துமண்
ணெங்கு மோங்க விமைப்பி னெளித்தனன்
பைங்கண வேழமும் பண்டைமெய் கொண்டதால். (கூ)

அரச னஞ்சி யதிசயித் தன்புடைப்
பெரிய கோயிற் பெருமான் பணியென
மருவு கோபந் தணிந்து வாயறப்
பரசி வான்மிசைப் பன்முறை பார்த்தனன். (கக)

ஆல யத்து ளணைந்து வணங்கிமுன்
சால வேண்டுப நல்கித் தலத்துநின்
போல யாவர்வல் லாரெனப் போற்றினன்
ஞால மெங்கு நயந்து வியந்ததால். (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - உஅசு.

கடி.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலஞ் சங்கமண் டபத்து முறைமையி னிருப்பதற் கியை ந்தே, மின்னிய பனுவற் காரண மாகி விளங்குபே ராசனம் விரும்பிப், பன் னியல் வாணர் கபிலர்நக் கீரர் பரணர்முன் னுகவா லயத்துத், தொல்லெறி யடியார்க் கினியன கொடுக்குஞ் சொக்கனுக் குரைப்பமென் றடைந்தார். ()

தேவர்க டேவே நின்னரு ளிருக்குஞ் செந்தமி ழோர்நெருக் கின்றி
யாவரு மிருக்கச் சிறக்குமோர் தவிசை யீந்தரு ளெனத்தொழு தேத்த

மூவர்க ட்கேலவன் கோணமொத் திலங்கோர் முழத்தினி னெருவரே யிருக்கும்
பாவறி ஞானப் பலகையொன் றளிப்ப வாங்கிய பாவலர் பகர்வார். (உ)

அருளுடை யரசே யாவரு மிருந்திங் காயதீ டாசனம் விரும்ப
வெவாருவரே யிருக்கு மாசனந் தந்த தென்னையென் றுளந்தளர் காலை
யிருமையி னிலங்கும் புலவனா யறிந்தீ திடந்தரு மிடந்தரு மென்றேர்
பரிவுடை வாக்கு விசும்பிடைத் தோன்றப் பணிந்ததி சயத்தொடும் போந்தார்.

வாங்கருந் தெய்வப் பலகையைச் சங்க மண்டபத் திடைநடு விட்டாங்
கோங்கமுன் சீர நிருந்தனர் பின்ன ருயர்புளோ ரொருவருக் கிருப்ப
வாங்கது வளர்தல் கண்டுநன் கபில ரிருந்தன ரன்பொடு முன்போற்
றூங்குதல் கொடாது வளர்ந்திட விருந்தார் பரணரும் தலமெலா மதிப்ப. (ச)

மூற்றிய பயன்க ணூன்றினுல் விளங்கு முத்தமிழ்க் கொத்தியல் வல்ல
மற்றுள சங்கத் தவருமவ் வடைவின் வளர்ந்திட வளர்ந்திட நயந்து
நற்றவ னருளின் பெருமையை வாழ்த்தி யிருந்திட நானிலத் தோர்கள்
செற்றம தகல வறிந்திடங் கொடுத்த சித்திரப் பலகையைத் துதித்தார். (டு)

சான்றவர் தேர்ந்து தம்முடைத் தெளிவாற் சயமுறக் கோத்தசெந் தமிழைத்
தோன்றிய சங்க மண்டபத் தின்கட் சோர்வற வைத்துவைத் தேக
வான்றவச் செய்யுள் காலதீ ளத்தா லளவில வாய்த்தலே மயங்கி
வான்றொட வுயர்ந்த வாங்கவர் திரண்டு வந்தனர் மற்றொரு காலம். (சு)

சொல்லருஞ் சொல்லின் றகுதியாற் றம்மிற் றொடர்விடா வழக்கினுண் மலிந்து
வெல்லருந் திறத்தைக் கண்டுநந் தமிழுள் விளக்கமில் லாதனவிட்டு
நல்லன கொள்ளக் கடவமென் றியைந்து நயந்தரு பனுவலா ராய்வா
னெல்லியி லழகார் சங்கமண் டபத்து ளேறினு ருறத்தமை மதித்து. (எ)

வந்தவர் குலேந்து முன்னமே கலேந்து வரையறக் கிடந்தவை யெடுத்து
மூந்தவா ராயு மளவிலப் பனுவன் முறைதலே மயங்கலா லழிந்து
சிந்தையா குலத்தோ டென்செய்கே மெனத்தஞ் செழுமுகம் வாடலுங்கருணை
யெந்தைநா யகனும் வந்தனன் றழா தின்றமிழ்ப் புலவனு யிரங்கி. (அ)

இத்தல மதிக்கக் குற்றமி லெழுத்துச் சொற்பொருள் யாப்பலங் காரக்
கொத்துறு பனுவல் வல்லவர் நீங்கள் குறைவற விருந்திர்செங் கமல
மொத்தநும் முகங்கள் வாடிய தென்னை யுற்றது போக்கலா விருப்பிற்
புத்தியா லனந்த போக்குவம் புகுந்த காரியம் புகலுமி னென்ன. (கூ)

மூதகவிப் புலவ மயங்கிய தெமக்கிம் முத்தமிழ்க் கொத்துதீ கோத்து
விதியினி லளிக்க வல்லியே ஞற்பத் தெட்டெனல் விட்டுனைக் கூட்டி
யுய்தர்பட நாற்பத் தொன்பது பேரென் றறைந்திடக் கடவமென் றியம்ப
மதியுளான் விரும்பி யிமைப்பினி லுவப்ப வகைப்பட விதிப்படி கோத்தான்.
யாவையுங் கூட்டுங் கடவுளுக் கியம்பி னிதுவுமோர் புதுமையோ மற்றப்
பாவலர் நயந்து சொக்கனே போலும் பழுதற நிறைந்தவா சிரியன்

கேவல னல்ல னம்மினு முயர்ந்தோ னென்றுமுன் னிளர்வுறத் துதித்து
மேவிய வரனே தம்மொடுங் கூட்டக கூடினன் மேதினி வியப்ப. (கக)

ஆங்கிடங் கொடுப்ப விருந்திருந் தமிழ்க ளாய்ந்திடுங் காலையி லொருகாற்
பாங்குறு பொருளின் றகவறி யாமற் பரவலா மயங்கிடக் கண்டாண்
டோங்கிய பொருணூ லின்பினோ டிணையென் றெடுத்தவ ருவப்புறக் காட்டி
வாங்கரு னினைவிற் பிரித்தனனூ தைத்தவனபொருட்டினையந்தவொண்டமிழ்கள்.

நயமுறு பொருட்குப் பொருந்திய தத்க நலந்தரு மிருந்தமிழ் கண்டே
யியலுடை வானா மகிழ்ந்திதி சயத்தோ டிவையிவை யெள்ளிய வென்னச்
சயமுறு கீரன் பொருமையா லங்கன சாற்றுவா னென்றனித் தமிழிற்
செயிரறு மைந்தாம பறுவழுக கொபபுச் செப்புதற் கரிதெனச் செப்ப. ()

ஏவறு.

நணணியவை யிடைவியந்து நவிலுவதே யொருவனெனக
கணணியின் றருமபொருளாற கனத்ததொரு கவிதைதொடா
வுணணிறைந்த புலவீ ரிதன்பொருள்கண டுமைமினெனப
பணணிலெடு முரைசெய்தான் பாவநி தை நாவலவன. (கச)

ஏயவழு வின்றியிலங கிருங்கவிதை கேட்டலுமே
நேயமொடு கிறைந்திருந்தார் நோகொடுப்ப வுரையினறி
யாயுமிய னகதீர னஞ்ஞானத் தாலகனைத்
தீயதென வுரைசெய்யத் தமிழ்ச்சொகன் சிரித்தருளி. (கஙு)

என்றுமிவன் பொருமையுள னென்னுமதிங் கியாரறியா
வென்றியுளீ ரவன்றனகு வேணடுவன விளமபிடுக
வொன்றியுங கவிதைக்கிங் கிவனெழிய வுங்களிலோர்
நன்றியுளா குற்றமெனிற குற்றமது நனியென்றான். (கசு)

இத்தகைமை யியமபககேட் டினிமையினு லேனுரை
முத்தரமொன் றுரையாம விருகருங்கா லுயர்விசுமபில
வித்தகரே நுமவழககு விடுவிப்பான் காரணமா
வத்தனுமவர் தானுமைப்போல விடுமவிடுநு மறிவின்மை. (கள)

வணங்குமினீ ர வணங்குமினீ ரெனமயகக நீக்கிவொ
னணைந்தருள்சோ திருவாகருத் தோன்றியிட வதிசயித்துக
குணமபயில்வோ பயமெய்திக கும்பிடுமு னியறகீரன்
பணிந்தடியேன் செய்தபிழை பொறுத்தியெனப பழிச்சினனுல் (கஅ)

பெருமைதரும பெயாமதுரைப் பேரால வாயனென
வுரைசெய்தே யவைநெடுநா ளிருந்தவனவ் வயினுளிபப
வருளுடையார் சொகனேப்போ லாருளரிங கெனத்துதித்தா
பொருளதிகர் ரம்பிறங்கிற் றிறையனூ பொருளெனவே. (கக)

ஆதத்திருவிருதகம - கூடு.

ககூ.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

உன்னரு முன்னோர் கால மோங்கலங் காரத் தோங்கி
மன்னுமா மதுரை தன்னுள் வாழுமோர் வழுதி வான்றோய்
மின்னுமா மதிற்றன் கோயின் மீமிசை விடித் லத்துத்
தன்னிக ரில்லா மாதர் தம்மொடு மூலாவுங் காலை. (க)

பேசரும் தகவு டைத்தாய்ப் பேருளங் கவர்வ தாய
நேசமா தேவி வாய்ந்த கூந்தலே நீங்கா தோங்கும்
வாசமா ருதவ சத்தால் வரமன மதிச யித்தில்
வாசிலா வாசம் பூவோ டியைந்ததோ வன்றே வென்றான். (உ)

கூரிய வுளத்துட் டோர்ந்தி குறிப்பரும் பொருள்பொ திந்து
நேர்சிறப் புடைத்தாய் நந்த நெஞ்சினுக் கியைய வின்றோர்
நேருடைக் கவிதை செய்து வருவரேற் செழும்பு விக்குள்
யாரென வேண்டா வீப்பொ னீகுவ லவர்கட் கென்று. (ங)

ஆயிரம் பசும்பொன் கூட்டி யடங்கவோர் கிழியாய்க் கட்டி
மாயிரு ஞாலங் காண மாசிலா சிரியர் வாழுஞ்
சேவெண் டரளச் செம்பொற் சித்திரத் தூணப் பத்தித்
தூயமண் டபத்து முன்னர்த் தூக்கினன் சிறக்க வாங்கு. (ச)

பீடைபு ணர்வான் மிக்கோர் பிஞ்ஞகன் சமாதி யாலே
நாடிய பொருடே ராம னல்ல தமக்கி யைந்த
பாடிய கவிதை கொண்டு பார்த்திவன் றிருமுன் னேறிக்
கூடிய மகிழ்ச்சி யோடுங் கூறினர் தேறி யாங்கு. (ஞ)

காவலன் றனக்கி யைந்த கவியதிற் காரு ஞதி
யாவிநன் குரைதி ருப்ப வருங்கிழி கருதி வந்த
நாவலர் சோக மெய்திப் போயினர் நானி லத்துள்
யாவருங் காண முன்போற் றூங்கிய தியைந்த பொன்னும். (ட)

ஆங்கது தூங்க வீப்பா லருள்புனை சிவனே காரு
நீங்கலி லாமல் வாழுஞ் சிவமுனி புதல்வ னீதி
யோங்கிய தூய்மை வாய்மை யொழுக்கநல் விழுப்ப மிக்கோன்
சூங்கரும் பத்தி யுள்ளோ னுமமுன் தருமி யென்போன். (ண)

தந்தைவா னுலகத் தேகத் தனர்ந்தரல் சூரவா னெந்து
கந்தரன் கோயில் புக்குச் சொல்லுவான் மெல்ல நல்ல
வெந்தையே கர்தர் தந்தா யினைத்தனன் பொருளோ வில்லை
மைந்தனுண் டாக வென்னை மன்றல்செய் வித்தல் வேண்டும். (அ)

தாதையுந் தாயு முற்ற சுற்றமும் தனமு மற்றும்
வேதனை வினையி னேற்கு நீயலால் வேறு முண்டோ
கோதிலா மரபின் வந்த குலந்தலை யழியு மோவென்
ரூதிநா யகன்றன் பாதத் தழுதுவீழ்ந் தினைய சொன்னான். (கூ)

வழுத்திய மறையோன் றன்மை கண்டவன் மனத்தி னுளை
யொழித்திடு வான்வி ரும்பி யுரகமா ணிக்கச் செம்பொற்
குழைக்கினைய காத னங்கட் கொங்குதேர் வாழ்க்கை யென்றோர்
கிழிக்கினை கவிதை பாடிக் கொடித்தனன் கீர்த்தி வேட்டு. (கூ)

பொருவருங் கவிதை யேட்டைப் போற்றிமுன் கொடுபோய் வாய்மை
யுரியவ ரவைமுன் காட்டி யோங்கிய நீவி கைக்கொ
டருமிகேள் பொருது மற்றுச் சாற்றிய மாற்ற முண்டேல்
விரைவின்வந் தரைமண் மெச்ச வெல்வதற் கைய மின்றே. (கூ)

துன்புற லென்று வெய்ய் துயரொழித் தினைய சொல்லி
யன்பொடும் விடைகொ டுப்ப வாங்கவ னீங்கி னீங்கா
வின்புறு மனத்தி னோடு மெய்திநீ டவையிற் காட்ட
நன்புலோர் வியந்தா ரில்லை தம்முளே நனிந யந்தார். (கூ)

தெரியவோ ருரைகொ டாமற் செழுங்கவி கொடுப்ப வாங்கி
யரசன்முன் செல்வ லென்றே செல்லுங்கா லறிஞர் கண்டு
விரைவொடுஞ் சென்றார் சென்ற வேதியன் காட்டக் கண்டு
பரவிய மன்ன னுள்ளப் பான்மையார் பகர வல்லார். (கூ)

வேறு.

கவையின் றிகயந் தபொருட் டியையச்
சுவைதந் திடுமெல் லியசொற் கணினைந்
தெவர்சொன் னவரிக் கவியின் றினிதா
வவர்கொள் ளுகவக் கனகக் கிழியால். (கூ)

பரிவொன் றியவென் றிகொள்பா வலர்நீ
ரிருளொன் றியதுங் களிடத் தடைவே
விரைவின் கணடந் திடுமென் றுவிடுத்
தரவந் தருகோ யிலடைந் தனனே. (கூ)

மிகவின் புறுநெஞ் சுடைவே தியனுந்
தகுசங் கமடைந் துடனக் கிழியைப்
பகைவென் றனமென் றுபகர்ந் தொழியா
ரகைகொண் டெவர்ந் திடுவா னணுக. (கூ)

வேறு.

பொற்புறு மவனைக் கண்டு பொருமையா லிருந்த கோன்
சொற்பொரு ளறியாப் பார்ப்பா னியிதைச் சொல்லித் தந்த
நற்கவிப் புலவன் றன்னைக் கொண்டுவா நாடி யுன்றன்
முற்கவி தைக்குக் குற்ற முண்டுபோ வெனமு னிந்தான். (கூ)

ஊழுடை முனிவன் வாடி யொல்லையா லயத்து நண்ணி
யாழினுஞ் சுண்ண வல்லீ ரறிஞர்க ணுமது நல்ல
சூழிசைக் கவிக்குக் குற்ற முண்டென்னூர் சொலவல்லீரேற்
ழுழ்வறச் சொல்லி யன்னே வென்கையிற் றருவீ ரென்னுன். (கஅ)

ஈசனுங் கற்றுச் சொல்வோர் பின்வர விகலிற் கூடித்
தேசுடைச் சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி
யாசிலா மலர்க்க ரத்தி லாழிகள் செறித்தி லங்க
மாசிலாப் புலவர் தேத்து வந்தனன் புலவ ஞெதி. (கக)

வருந்தினான் முகன்மா றேட வளர்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ரு
னெருங்கிநீர் மண்ணும் விண்ணு மெங்கணு நிரம்பி நின்ரு
னரும்பொரு டரும்பே ரண்டத் தப்புறத் தப்பா னின்ரு
னிருந்தமிழ்ச் சங்கத் தின்கீழ் நின்றன னெவருங் காண. (உ0)

மன்னுமிச் சங்கத் தேறி யிருந்தவர் தம்முள் வாளா
வென்னுடைக் கவிக்குக் குற்றஞ் சொன்னவன் யாவ னேடா
முன்னுறச் சொன்மி னென்ன முத்தமிழ்க் கீரன் கண்டு
நன்னெறிப் புலவ குற்றஞ் சொன்னவ ஞன்கா ணென்னுன். (உக)

வே று.

அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்யென்னூர்
பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவிளித்து
சங்கறுப்ப தெங்கள்குலந் தம்பிராற் கேதென்னூர்
துங்க முறுங்கவிதை சொன்ன னெதிர்தணித்து. (உஉ)

வே று.

இயற்சிவ னவைக்குண் மிக்க விருங்கவி வாணர் முன்னே
யியற்றமிழ்க் கவித்துக் குற்ற மெங்ஙனே கவிறி யென்னச்
செயற்கரும் கூர்த்த நுணுஞ் சிக்குமே ஞறு மேமுன்
செயற்குரித் தான செய்யா விடினெனச் செப்பி ஞன்முன். (உங)

மற்றது சொல்லக் கேட்டே வாணறு தெய்வ மாதர்
கற்றையங் குழற்கு மொக்கு மேயெனக் கடவுள் கேட்பச்
செற்றிநெய்த் திருண்டு நீண்டு தீண்டுதற் கரிய தான
வற்றருங் குழற்குஞ் செய்கை யலாதிலை யியற்கை யென்னுன். (உச)

மொழியறி யாத வெய்ய மூர்க்கனீ யென்ன சொன்ன
யெழுதரி தாய கோலத் தியைந்தநங் கவுரி தன்பே
ரழகமர் கூர்த்த நுணு மப்படி யேயோ வென்னப்
பிழையிலை யென்று கீரன் முன்னுரை பின்னுஞ் சொன்ஞன். (உஇ)

கண்டது நெடும்பே ரண்டங் கண்டவோ திமங்கா ஞான
வெண்டருங் கங்கை தோய்ந்த விரைமுடிச் சடிலங் காட்டத்

தண்டமிழ் வல்ல வெண்ணெச் சடைகொடு வெருட்டல் வேண்டா
மண்டல மறியு மென்ரூன் வல்வினை வசத்தாற் கீரன். (உசு)

தீயெவெம் புரங்க டந்த சேவகன் சிறிது சீறிக்
காய்தழ னெற்றிக் கண்ணைக் காட்டமுன் கனன்று வேவா
னேயெனச் சுற்று முற்று மெங்கணு நெருப்புக் கண்ணே
யாயினுங் குற்றங் குற்ற மென்றன னஞ்சா ஞகி. (உஎ)

அன்னிய மொருவர்க் கஞ்சே னஞ்சுவ னினக்கே யென்று
பின்னரு முரைப்ப வெந்தை திகைத்தவன் பேச்சைக் கண்டு
நன்னெறி வழக்கே காணுய் நன்கிலா விகலே விட்டிங்
குன்னருங் கவரி கூத்தற் கொக்குமே மற்ரோர் கூத்தல். (உஅ)

வளர்தரு மடநாண் முன்னு வருங்குண நித்த மாபோ
லுளங்கவ ரிருள்வா சுற்றே சுரியன நித்த மாகுந்
தெளிர்தறிங் கிலையோ பேதாய் சிற்புட்ப கேசி யென்று
குளிர்ந்தமா மறைக ணுன்குங் கூப்பிடு கின்ற வாறு. (உசு)

இன்னபூ வாச கேசி தன்னையா ரறியா ரென்னப்
பின்னெருத் தரமு மின்றிப் பேரழற் கண்ணுல் வெந்து
தன்னுளே பரித விக்குத் தண்ணினீர் வேட்டுக் கூப்பிட்
டன்னமார் வாயி யிற்போய் வீழ்ந்தன ஞற்ரு ஞகி. (ரூ0)

காமனைக் காய்ந்த கண்ணன் காலனைப் பாய்ந்த காலன்
பாமறைக் கெய்தா மெய்யன் பாவலர் காண நின்று
நாமறச் சொன்ன செற்ற நற்றமிழ்ப் புலவ னேப்பொற்
ரூமரைத் தடத்துட் போகக் கண்டனன் றமிழ்க்கி ரங்கி. (ரூக)

பாந்தளுஞ் சடில முக்கட் பாவல ளெளிப்பக் கண்டு
சூழ்ந்தவர் சொக்கன் றன்முன் சொல்லியார் வெல்வா ரென்றே
யேந்தநி சயத்தோ டஞ்சி யேத்தினர் குணலை கொள்ளா
வாழ்ந்தனன் முனிவன் றூங்கும் பூங்கிழி வாய்த்த தென்றே. (ரூஉ)

விரைவொடுஞ் சென்றி யாரும் வியப்பநன் கிழிய றுத்துப்
பரமனை யடைந்து வாழ்த்திப் போந்ததன் பண்பிற் கொத்த
திருவினு முருவ மிக்க தேவியை மணந்து ஞாலம்
பரவவாழ்ந் திருந்தா னூழி பழுதறு சிறுவர்ப் பெற்றே. (ரூங)

வேறு.

திருந்திருக் குளத்தர்த் தெள்ளு நீற்ரெளி
தருந்திருக் குளத்தெழுந் தழல்சு டத்திரை
பொருந்திருக் குளத்துறு புனலிற் போய்விழும்
பெருந்திருக் குளத்துளான் பின்னென் செய்தனன். (ரூச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ரூஙக.

கஎ.—நக்கீரனைக் கணையேற்றின திருவிளையாடல்.

இன்ப நாவல ரிடர்படு கீரனுக் கிரங்கி
யன்பர் தம்பிழை பொறுப்பவர்க் கறைகுவ மென்றே
துன்ப நெஞ்சொடுந் தொல்லையா லயத்தணைந் தலகி
னன்பு கூர்தமிழ் நலமுற நவின்றுமுன் றுதித்தார். (க)

துய்ய ரேன்மூற் சூழ்வினை யாலறி யாமை
மையல் கொண்டுநின் முன்சில வார்த்தைக ணவின்ரு
னைய னேயருள் வாரியே யருந்தமி ழரசே
தையல் பாகனே பொறுத்தரு டமியனை வேண்டி. (உ)

கனக மீதுதோய் கொடுமுடிக் கயிலைகா ளத்தி
யமில மீதுபே ரன்புடைப் பதியென வறிந்தே
மூகைகொ டாமனைத் தடத்திடை மொய்ம்பறக் கிடந்து
சகமெ லாம்புகழ் தருமொரந் தாதியு முரைத்தான். (ங)

ஓங்கு பேரரு ளங்கயற் கண்ணிதன் னுடனே
யாங்கு சென்றடைந் தருந்தமிழ்ப் பெருந்துதி கேட்டித்
தீங்கி லாதநின் செழுமலர்த் திருக்கரங் கொடுத்தே
பாங்கர் நீள்கனை யேற்றெனப் பகர்ந்தனர் பழிச்சி. (ச)

வே று.

ஆங்கவர் பணியத் திருவுளத் திரங்கி யங்கணை யொடுமட வன்னங், தூங்கலர் வாவிக் கரையடைந் திருந்து சொல்லெனுஞ் செழுந்தமிழ் கேட்டுப், பாங்குடை யுளஞ்சேர் நிறைவொடு கீங்காப் பரிவொடு முறுவல்கூர்ந் திமைப்பிற், ரூங்குதல் கொடாது மலர்க்கரங் கொடுத்துத் தடத்தினின் றடுத்தினி தெடுத்தான். (ஞ)

மாலய னறியா வடிவமுங் காட்டி வண்ணிவெற் றியரமு மொழித்து
ஞாலமேழ் புகழுஞ் சான்றவ ருடனே நணுகுதி நாவலர் தம்முட்
சாலவு நல்லே மசைவிலா மனஞ்சேர் தண்டமிழ்ப் பாவல வென்றுங்
கேலவார் குழலி தன்னெடு மறைந்தா னடியவர்க் கெளியவெம் பெருமான். (ட)

சேணுளார் போற்றப் பெற்றநக் கீரன் றிருவருட் பெருமைகண் டன்பிற், பூணவா லயத்துச் சென்றடி பரவிப் போவதங் கில்லென நிற்ப, நீணெறி யறிஞ ரரியதாள் வருந்த நிற்பதே யிருப்பநாய்க் கடையேந், தாணுவே யென்று பன்முறை பணிந்து போயினர் சங்கமண் டபத்து. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ருசசு.

கஅ.—குறுமுனிக்குத் தமிழுரைத்த திருவிளையாட்டல்.

சோதிசேர் கடவு ளுளூர் தொண்டுசெய் சேரற் கண்டான்ண
டோதுசொல் லிலக்க ணங்கள் குறையுமொண் கவியுங் குன்று
மாதலா லாங்கா ரித்தே யறிஞரை யிகழா தின்முன்
போதமார் செய்ய வல்லா ரென்றலும் பொருப்பின் பாவை. (க)

அண்ணலே யடியேன் முன்ன மறிந்ததோர் கதையுண் டன்பிற்
கண்ணுறு செவியு நெஞ்சுங் களிதரு வதுகே ளெண்ணில்
பண்ணுறு கின்ன ராதி பரவயாம் பரிந்து வெள்ளி
விண்ணுறு கயிலை யந்தண் வெற்பகத் திருக்கு நாளில். (உ)

வேறு.

வாய்ந்தபுவி வடதிழக்குத் தாழ்ந்து தென்றல் வரைபயிறென் மேற்குயர
வாளுர் மண்ணுர், தோய்ந்தவிரு டிகளியக்கர் சித்தர் நாகர் சேர்ந்தபய மென்
றுபய மெய்திப் போற்றித், தாழ்ந்ததல மொத்திருப்பா னின்போ லாக்கிச்
சங்கரா வொருவனாயங் கேவி டென்ன, வாய்ந்தவர்கள் பயங்கண்டு கருணை
கூர்ந்து னருட்கமல மலர்க்கரத்தா லஞ்ச லென்றே. (ங)

எண்ணரிய தொகுதியெலா நிற்ப நின்போ லியலொப்ப வகத்தியனைத்
திருக்கண் சாத்திப், புண்ணியமா முனிவரநம் போல நீயப் புவிமூலே யுயரா
மற் போதித் தென்றல், விண்ணிவரு மலயத்தி லிருத்தி யென்று விளம்புங்
கா லுளங்குளிர்ந்து விண்ணோர் முன்னுக், கண்ணுதலே யருட்கடலே யருள்பு
ரிந்த காரியநன் றென்றகழல் வணங்கி னூரால். (ச)

ஆதரஞ்சேர் குறுமுனியு மெனையொன் றுக்கி யருள்செய்தா யருள்செய்த படியே செய்வ, லோதருந்தென் பூமிதமிழ்ப் பூமி யென்பா ரொண்டமிழிற் சூரியவெலா மடிமைக் கிங்கே, போதமுற வறிவித்தல் வேண்டு மென்று போற்றுங்கா லெழுத்துச்சொற் பொருண்முன் னன, நீயுடைச் சூத்திரங்க ளறியும் வண்ண நெறியின்க ணறிவித்தாய் நேசங் கூர்ந்தே. (ஙி)

நற்றமிழ்நூற் கருத்தினைநாம் விரும்பி வாழு நன்கடம்ப வனத்தனக்கு
ரவில்லின் றேமென், றுற்றமுனிக் கினையதனித் தருளிச் செய்தாண் டவகை
யொடும் விடைகொடுத்தா யென்றி றைஞ்சப், பொற்றவது தனைக்கேட்ட
பத்தர் பத்தன் புகழ்க்கினியா னயந்துவியந் தொக்கு மொக்கு, மற்றுங்கொ
வ்வாத மடமா தேயான் மறந்தனனீ னினைந்திருந்தாய் வழக்கு நன்றே. (சு)

தென்மலயக் குறுமுனியை யொழிய மண்ணிற் செழுந்தமிழ்க்கொத்
தறிவிக்க வல்லா ரில்லை, மன்னியகீ ரனுக்கவன்ற னூலே யின்று வண்டமிழ்
தூ னிறைவிக்கத் தகுவ தென்று, ஞன்னுமுனைர் வண்டாகத் தான்மெய்ஞ்
ஞான வுபதேசக் திருநோக்கா லுபதே சித்தான், டன்னவனே நயந்தழைப்
பத் தாழா தெய்தி யருமறைதூல் விதியின்மல ரடியில் வீழ்ந்தான். (ஏ)

வர்தனைசெய் தருந்தமிழ்ச்சுத் திரம்போ தித்தென் மனமயக்க மூள்ள வற்றை மாற்றி டென்ன, வெந்தைபிரான் மதுரைப்பே ரால வாயா னிரங்கி யிரு செவிப்புலனு நிறையும் வண்ணம், புந்தியுள வகத்தியமா முனியே நல்ல போதமுறக் கீரனுக்கிவ் வுபதே சத்தைச், சிந்தையுற நாமுரைத்த படியே நீயுஞ் செப்புகெனத் திருநோக்கா லுபதே சித்தான். (அ)

பார்வையினு லுபதேசஞ் செய்த பின்னர்ப் பண்டையினு மிக்கவறி வுடையோ னுகிப், பூரணனு யடிதொழுது நின்று மிக்க போதமுறக் கீரனுக் கவ் வுபதே சத்தைச், சீர்மையொடு முபதேசஞ் செய்யக் கண்டு திருவுள்ள மிகமகிழ்ந்து பரிசஞ் செய்தே, யார்வமொடும் விடைதரமெய்க் குருவா மெ ன்தை யடிபரவி மலயகிரி யடைந்தா னன்றே. (கூ)

வேறு.

மன்னு மன்னுழை போய பின்னர் வணங்கி யாதர மாதராண் முன்ன மேவிய கீர னுக்குப தேசி யேனென முதல்வனீ சொன்ன தென்னையெ னத்தி ருந்திய தூய்மை மேவிய வாய்மையா னன்ன மேயது கேளெ னக்கடி தன்பி னோடருள் செய்குவான். (கக)

அரிய வொண்பொரு ளீப வர்க்கடி மைத்தி றம்புரி வோர்களுக் குருகு நெஞ்சுள வர்க்கி தர்தரு மூட்பொ ருமையி லாதவர்க் கிருட ரும்பொய்க டிந்த வர்க்கிக ழாத வர்க்கரு ளேதருங் குருவி னுள்ளம றிந்த வர்க்குப தேச மீகைகு ணந்தரும். (கஉ)

இக்கு ணங்களி லாத வர்க்குப தேச மீகைதருகாதுகாண் மிக்க கீர னயந்து தன்னெவி யிந்து கானெனு மேன்மையா னக்க ரம்பிறர் கண்பொ றாதவ ணுதி லாலவ னுக்குநாற் றக்க வித்தைகொ டுத்தி லேமென வொக்கு மென்றன டையலும். (கஉ)

இனிமை கூர்தரு நூலி னுக்கிய லேய முன்னுற நின்றபின் றனெயொ வானுனை செய்த செய்யுளுந் தானு னைத்தத மிழ்க்களு நினெயு நீதியை யாழ்ந்து கண்டத னீடு செய்யுளை நித்தியா மனக லானுனை செய்த செய்யுளை வாழ்த்தி ஞனிரு ணீக்கினான். (கங)

தென்ற மிழ்க்குரு வெற்றை கண்டுசி ரித்து நல்லது னைத்துமுன் னின்று சங்கம தெய்தி டென்ன நிறைந்து சங்கம தெய்தியே தன்றி ருக்கல் வித்தல் செய்தத மிழ்க்கண் மெல்லவி ரித்தன னின்ற நாவலர் கண்டு மாசறு சேச வீசனை வாழ்த்தினார். (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகo.

ககூ.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

அறிபவ னெங்கு முள்ளா னலவா யமுத வாக்க
னிறையவன் முன்னஞ்சொன்ன விரும்பொருட் சுத்தி ரத்திற்
குறுமுனை யெழுதித் தத்த முனையினை வியந்தோர் காலு
மறுவறு கவிதைச் சான்றோர் மகிழ்தனர் மாறு பட்டே. (க)

சொல்லுநம் முனைய னேத்துஞ் சோர்வற நன்னூ லெல்லாம்
வல்லவன் றிருமுன் சொன்னன் மகிழ்ந்தவ னிவற்றுட் டேர்ந்து
கல்லதென் றுனைத்த தொன்றை நயந்திடக் கடவ மற்றைப்
புல்லிய வுனையை விட்டென் றனைவரும் பொருந்தி னரால். (உ)

ஆங்குய ராஜ யத்து னஞ்சலி செய்து சென்று
பூங்கம லத்தா ளேத்திப் புலவகே ளிவற்று ளாராய்ந்
தீங்குரை நல்ல தொன்றை யருளுதி யெமக்கென் றியாரு
மோங்குமுன் றூமு னைத்த வுனையுனை யாயு னைத்தார். (ஊ)

தென்றமிழ்ப் புலவ னுகிச் சேர்ந்தியல் வாண ரின்று
நன்றுநீர் நவின்ற திவ்வூர் நம்முடைப் பத்த னுகி
யொன்றிய வணிக னுப்பூர் கிழார்மக னூமன் பாலன்
றன்றிற முனைப்பின் வென்றிச் சரவண குகனே யாரும். (எ)

உலமையின் ஞானி நாம முருத்திர சன்ம னென்போ
னலையிலா வுனைய னேத்து மவன்றன்மு னவின்ரு லொன்றை
யலையிடைக் கைக்கொண் டானே லஃதுனை யைய மில்லை
கவலுற வேண்டா வென்னக் கண்டவர் தொண்டிற் போற்றி. (ஏ)

தோன்றுநாட் டொடங்கி யூமன் சொற்றர வலனே வென்ன
வேன்றசெந் தமிழ்தேர் செட்டிக் கியாதொரு செய்யுள் கேட்டாற்
றேன்றிய புளக மெய்யுந் துளிபடி கண்ணு முண்டோ
வான்றவச் செய்யுள் செய்யு ளல்லது செய்யு ளன்றே. (கூ)

ஒருவரு மிகல வேண்டா வொத்துநம் மிடத்தி ருத்தி
வரனுறக் கேண்மி னென்றே மறைந்திட மலைதல் விட்டிங்
கிருவரு மறியா வெந்தை யிலங்கிட நம்போல் வந்து
பரிவொடும் பகரப் பெற்றேம் பகர்ந்ததே செய்வ மென்ரூர். (�எ)

பத்தியிற் போந்து தெய்வப் பாவறி மண்ட பத்துச்
சித்திசேர் மூங்கை தன்னைச் சிறப்பொடு மழைத்துச் சிங்கச்
சுத்தமார் தவிசி னேற்றித் தூபதீ பாதி நல்கி
யொத்துமுன் றூமு னைத்த வுனையெலா முனைத்தா ரோங்க. (அ)

வேறு.

வளமுறு சேரன் றனைபுகழ் கபிலன் மாசறு பரணனிம் மூவர்
தளர்வறு முனையைக் கேட்டலு மூங்கை தணிவரு பெருவிருப் பெய்திப்
புளகித மெய்யுந் துளிபடு கண்ணும் பொருந்தல்கண் டதிசயித் தியாரு [டார்.
முளம்வரும்பொருளிப் பொருள்கடாமென்றே யொப்பரு மப்பொருள்கொண்

தலமிசை யெங்கும விரித்தியற் சொக்கன் றகைமையை மிகமிக வாழ்த்தி
யலகிலா ஊழி யிருந்தன ரிருந்த வருந்தமிழ்ச் செட்டியாஞ் செட்டி
யிலகிய மயின்மீ தறுமுகத் தோடு மினியபன் னிருகரத் தோடும்
புலவர்கண் டிறைஞ்ச வருளினுல் விளங்கிப் போயினன் சாபமு நீங்கி. (கo)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஎo.

உo.—இடைக்காடன்பின் போன திருவிளையாடல்.

மூன்னமோர் நாணன் மாட மதுரையின் முழுது ணர்ந்தோன்
பின்னமில் கபிலன் சேழன் பெயரிடைக் காட னென்போ
னின்னியல் வாணர்க் கெல்லா மிதவியோன் கவியான் மிக்கோன்
றென்னனைக் கவிதை பாடிக் கண்டனன் சிறப்பி னெய்தி. (க)

நன்கவி கேட்ட வேந்த னெனைனு மதத்தாற் போவென்
றன்புசெய் யாமற் றள்ள வாங்கவன் கண்டு நாணி
மூன்பொருத் தரமுஞ் சொல்லான் மூற்றிய துயரிற் போந்தின்
றென்பொலா மணிக்குச் சொல்ல லென்றிறை கோயில் புக்கான். (உ)

மன்னிய சொல்லுன் மாது மாசறு பொருணீ யுண்மை
யென்னநின் றரற்றும் வேத மாதலா லெனையோ வல்ல
வன்னமா ராய வொண்ணு வாலவா யமுதே தென்ன
னின்னையு நின்னை நீங்கா மின்னையு நிந்தை செய்தான். (ங)

தக்கதோ வெனத்து நித்துத் தனித்துனைத் தேகக் கண்ட
சொக்கரா யகன்மா தோடுந் துண்ணென நடுக்க முற்று
மிக்கமா நிலனுஞ் செம்பொன் மேருமால் வரையு மற்றெண்
டிக்கும்வா னகமு நோவ நொந்திரு செவிபு தைத்தான். (ச)

தொழுதுபோ மிடைக்கா டற்குந் தோழனுங் கபில னுக்கு
மெழினலங் கூர யாமு மெய்துவ மின்னு டென்று
செழுமதில் வடபால் வையைத் திருநதித் தென்பான் மேவப்
பழுதறு சங்கத் தாரு மேவினர் பாதம் போற்றி. (ஞ)

மறுவறு முனிவர் வானோர் வணங்கியின் னருளே வாழ்த்திக்
குறைவறு சங்கத் தோடுங் கூடியாங் கிருப்ப விப்பா

னெறிபட வணங்குந் தொண்டர் நேர்படப் புலரு முன்ன
மிறைவனைத் தொழுவான் வந்தார் கண்டிலர் திகைத்தா ரேங்கி. (சு)

மண்மிசைப் புரண்டார் வீழ்ந்தார் மயங்கினர் முகத்த றைந்தார்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டலறினர் கைவி திர்த்தா
ரண்ணலே யெங்கொ ளித்தா யரசனீ தறிந்தா லென்னு
மெண்ணமொன் றிலாம லந்தோ விகிர்த்தமே யென்னே குற்றம். (எ)

அவனிவேந் தற்குத் தாழா தறைகுவ மென்று சென்று
தவமுடை வேந்தே நந்த மாலவாய்த் தரும மூர்த்தி
புவிபுகழ் கோயில் விட்டுப் போய்நகிக் கலாயி லேறிக்
கவிமன ரோடு மங்க ணிருக்கின்றன் கண்டா யென்றார். (அ)

செப்பிய மாற்றங் கேட்டு தென்னன்மெய்ந் நடுங்கி வீழா
மெய்ப்படு பயத்தி னோடு மேதகு மாதி னோடு
மொப்பரு மமைச்ச ரோடு மொல்லைகா னடையிற் சென்றிங்
கிப்படி போதற் கென்னே குற்றமென் றிறைஞ்சி வீழ்ந்தான். (கூ)

நெஞ்சம்வே ருகி மால்போ னின்றுகண் ணருவி சோர
வஞ்சியுந் தானும் வாழ்த்த வானவர் துதிக்கு மேலோன்
பஞ்சவ வெனக்கு னைப்போற் பத்தர்க ளில்லை யிந்த
மிஞ்சிய தலமுங் கிஞ்சில் விருப்புடைத் தலமே யாகும். (கo)

கின்னெடு செற்ற மில்லை நெறிதர வெனையந் தாகி
சொன்னவன் கபிலன் றேழன் சொல்லிய கவிதை சற்று
மன்னிய பொருளாற் சொல்லால் வழுவிலா திருப்ப வோரா
தின்னுடை மதத்தாற் றள்ளி யோட்டிய தென்னை நென்னல். (கக)

கல்வியிற் சிறந்தி ருப்பக் காரண மின்றிக் குற்றம்
புல்லர் போ லுரைத்தா யின்று போதுமோ வுனக்கெ னக்கு
நல்லவன் வந்து சொல்ல நமக்குநம் புடைமா துக்குஞ்
சொல்லிட வரிது நேர்ந்த தென்றலுஞ் சோர்ந்து வேந்தன். (கஉ)

என்னறி வின்மை தன்னை யெந்தையே பொறுத்தி யென்று
மின்னெடு பின்னுந் தாளில் விழப்பிழை பொறுப்போ ணறி
யின்னியல் வான ரோடு மின்றிடைக் காட னோடு
மன்னவ வருவல் போவென் றரசனை விடித்தான் வாழ்த்தி. (கங)

சேர்ந்தநன் புலவ னோடுஞ் தென்றிரு வால வாயிற்
சார்ந்தநா வலர்களோடுஞ் சார்ந்தனன் றலத்து நிப்ப
வாய்ந்தவத் தலத்தி னுமம் வடதிரு வால வாயென்
றார்ந்தது கண்ட தொண்ட ராடினர் பாடி னாரால். (ஈ)

பொன்முடி மன்னன் வந்து பொருந்திடைக் காடற் போற்றி
யென்னையா ளுடையா னின்பி னெய்திஞ ளென்று முன்னர்ப்
பன்னிய தமிழ்கொண் டோடைப் பருப்பதத் தெருத்தத் தேற்றி
மன்னவ ரென்ன வாழ்வித் தருளினன் வரிசை கூர. (கஞ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஈஅடு.

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

பார்மிசையின் முன்னெருகாற் பழமதுரை தனைநாடி
வாரிதிகொள் வாளெலித்து வளைபுரையுந் திரையெடுத்துச்
சேர்வதுகண் டமரருமற் றேனெருந் தெருமரலுற்
றேரிடமுங் கிடையாதெங் கொளிப்பமெனத் திகித்தனரால். (க)

விழுமியபே ரருட்சொக்கன் மெய்ஞ்ஞான விழியாற்கண்
டெழையின்மல ரணைத்துயிலு முலகாண்மன் னனைக்குறுகித்
தொழுகழலுக் கிரச்செழிய துயிலுணர்கி துயிலுணர்கி
பழமதுரை தனைக்கொள்வா னெழுந்ததுநீர் பரந்தகடல். (உ)

தேமலித்த நாவல்பயி றென்புலத்தோர் தமக்கெல்லா
நாமலித்த வேலையற நாமலித்த வேலையெறி
நீமனத்துச் சலியாது நின்றெதிர்சென் றெனக்கனவிற்
காமுறத்தான் மதியுரைத்துக் கங்குற்க ணெளிலித்தனனுல். (ஊ)

இக்கனவு காண்டலுமே யிரும்பரவை விடிவதன்முன்
னுக்கிரமாய் நனிவரக்கண் டுக்கிரவேல் விறற்செழியன்
மிக்ககன வமைச்சருடன் விளம்புங்காற் சிவனேநின்
றக்கதிரு வுளத்திருந்து செலுத்துகின்றூன் றவறறவே. (ச)

உந்தையருள் செய்ததுசெய் தருளுலக முடியாம
லந்தமகின் றெனக்கேட்டுத் தாழாதஞ் சலித்தெழுந்து
சுந்தரனே நினைந்துதனி வேல்வாங்கித் துணிவொடுசென்
றுந்திவரும் பெருங்கடலு ணவ்வெறிந்தா னுலகுய்ய. (டு)

வென்றிபடச் சிவந்தெறியக் கருங்கடல்வெவ் வலிதொலைந்து
மூன்றெறமம் புடைந்துபங்கப் பட்டலறி மோதிவிழா
நின்றவடி வடிம்பலம்ப நின்றதுகண் டேனெரு
மின்றிதுகண் டனம்புதுமை யெனப்பயம்விட் டெழத்திகித்தார். (கூ)

மாலைமுடி யோன்வேலை வடிம்பலம்ப நின்றதனுல்
வேலைவடிம் பலம்பநின்ரு னென்றெங்கும் விளங்கியதா

லாலவாய் நகரான்போ லருளுடைய கடவுளர்யார்
ஞாலமிசை வானமிசை யெனத்துதித்தார் நாவலர்கள். (எ)

கடல்வலிய சத்திவிடச் சத்திவிட்ட காவலற்குப்
புடவிபரி வுறவேண்டும் வரங்கொடுத்துப் புதுமைபட
வடைவுடனே னியசங்க மண்டபமு மமைத்தூழி
தடமுடைநா வலர்போற்றத் தமிழ்ச்சொக்க னினிதிருந்தான். (அ)

வே று.

மனத்தின்பம் பயக்கும்பொன் மதிட்டங்குந் தமிழ்க்கூடற்
றனித்தென்றுஞ் சிறக்குந்தண் டமிழ்ச்சங்கந் தனேப்பண்பி
னினைக்குங்கண் முத்தற்சங்கம் மிடைச்சங்கந் நிலைத்தாகு
மினிச்சங்கம் புனற்கங்கைக் கரைப்பங்கின் புறத்தென்ப. (கூ)

*ஆகத்திருவிருத்தம் - நுகூச.

உஉ.—வலிவீசின திருவிளையாடல்.

அருளாருந் திருமதுரை யாலவா யியற்சொக்கன்
பரிவாக முன்னெருகாற் பரபோக முத்திதரும்
பொருளாரு மாகமங்கள் பொருப்பரையன் றவப்பயனுந்
திருவான வுமைகேட்பச் செழுந்திருவாய் மலர்ந்தனனுல். (க)

கேட்டருளுங் காலையினக் கிளிமொழியாள் பெருவிருப்பு
வாட்டமுற வெருண்டுநனி கேட்டவரை மடமாதே
நாட்டமுற நினக்கிங்கு நாமுரைத்த வரும்பொருளை
மீட்டுமையாய் கேட்டபடி காண்பமென விளம்பினனுல். (உ)

பிடிநடையா ளுடனடங்கப் பெரிதஞ்சி யடியிறைஞ்சி
யடியவர்கட் கெளியானே யரியயர்கட் கரியானே
மடமகல விரித்துரைத்த மாசறுபே ரரும்பொருளின்
புடையமறந் தனன்சிறியே னறிவின்மை பொறுத்தியென. (ங)

வே று.

வெறிகமழ் சடிலச் சொக்கன் விடிவிடென் னுங்கா ரத்தா
லறியாத வின்ற தூலை யவமதி செய்தாய் வேலைத்
துறைபயின் மீனம் வீசுந் தொழிலுடை வலைஞர் பொல்லா
மறமலி யிழிகு லத்து வந்துதி யெனச்ச பித்தான். (ச)

மழைமதத் தொய்தித் தந்தி மத்தகப் பிள்ளே றிறித்
தொழுதுதான் றுதிக்கை யின்றித் துதிக்கையால் வளைத்தெ டுத்துப்

பழுதிலா கமங்க டம்மைப் பௌவமீ தெறியக் கண்ட
வழிவிலான் பெருவ யிற்றற் கழகிதென் றென்று நக்கான். (இ)

மறைப்பொருள் கொளுங்கா லியார்க்கு மனமயக் குண்டா மீது
பொறுப்பதல் லாலி யாயைச் சபித்தனே யெனப்பொ ருளுய்ச்
செறுத்துயர் திருக்கை மேவுந் தெய்வவா கமத்தை வந்து
ப்றித்ததை யன்றிக் கர்ணக் கிழித்தனன் பலகைக் கந்தன். (ஈ)

ஆங்கது கண்டு கீயு னறிவினே மதித்து வந்து
காங்கெயா புத்த கத்தைக் கிழித்தனே கையில் வாங்கி
யோங்குநும் மதுரை மன்னு முயர்குல வணிக னுக்கோர்
மூங்கையம் புதல்வ னுகப் பிறத்திபோ வெனமு னிந்தான். (எ)

வே று.

இத்தகைமை யிற்றிகழு மெல்லியினி லுட்புகவி லங்குகண நாத னெருவன்
முத்தனது கண்டுகடை விட்டதிரு நந்தியைமு னிந்தினிய சாப மிடுவா
னத்தியுழை யிற்சுறவு ருக்கொடுபு குந்துலவி டாகமமெ டுத்தெ னுமுனம்
புத்தியுடை நந்தியுமு தித்துலவி னன்பெரிய புத்தகமெ டுத்து முடியில். (அ)

வே று.

எழிலுமை கலங்கி யிறைஞ்சல்கண் டிரங்கி யிலங்கதி யாயனம் மன்ப
னுழையிடை யினிய புதல்வியா யுதித்தா யுலகுளோர் காணவந் துனையா
மழகுற மணந்து காவணந் தியையு மாட்கொள்வ மஞ்சனீ யென்று [தான்.
செழுமையின் விடுப்பத் தொழுதருள் பெற்றே செட்டியுஞ் செட்டியா யுதித்

தடமலி செல்வத் தோங்கதி யாயன் றவப்பெரும் பயத்தினுற் போந்து
புடையுமை யணங்கு தோன்றுமுன் பெரிய போற்றரு மவயவ னிரம்ப
நடமலி தந்தை தாயதி சயித்து நரர்வடி வன்றியே தெய்வ
வடிவொடும் விளங்கு மிவடனக் கியைந்த மாமண வாளனு ரெனுங்கால்.(கஎ)

பிறிவிலா வரனும் பிறிவிலா மயிலைப் பிரிந்தினி திருக்கமாட் டாம
லெறிவலே வாணர் தம்முருக் கொண்டாண் டெய்தினிவாழ் பரதனே நண்ணி
நெறியுடை யவனே யெனக்குநின் மகளே யளிப்பையே னினக்குநன் றென்ன
வறிவுளோன் விரும்பி வடிவனு யிருந்தா யார்கொனீ யறியவோ தென்னுன்.

துன்றெயின் மதுரை நகர்வரும் பெரிய தொல்லைமீன் வாணிகப் பிள்ளை
வன்றிறற் றெழிலா லுயர்ந்தவ னின்பால் வந்தனன் மாமடி யென்ன
நின்றவ னியற் றுளாயினு லாகா தின்றெழில் காணமீன் வீசு [டான்.
முன்றிகழ் வலையை முடியென மறைநூன் முறைதரு கயிறுகைக் கொண்

வே று.

வெல்லவுட் கயிறு வாங்கு கயிறிட்டு விரலா ழிக்கண்
பல்லிதக் கண்கள் சேர்த்துப் பாரமீன் வணிக்க வல்ல

வெல்லிவிட் டிருப்புப் பார வினமணி விளிம்பு றக்கோத்
தொல்லிமீன் வலிமு டிந்தா னுற்றவ ரதிச யிப்ப. (கஉ)

ஏர்படப் பிடித்தற் காமீ னெங்குள தென்ன மாம
னூர்வரு மரக்க லங்க ளுலாவிடா வகையு டைத்துச்
சீர்மைமீ னனேத்துந் தின்று திசைதொறு நடிக்குஞ் செய்திவ்
வாரியுள் வளாபோ லோங்கித் திரிவதோர் மகர முண்ட்ரல். (கச)

உற்றவ வதனுற் சால மிடித்தன முளமஞ் சாமன்
மற்றது தனேப்பி டிக்க வல்லியேல் வலிஞர்க் கெல்லாங்
கொற்றவ னியே மற்றென் குலக்கொடி தனேயு மின்றே
வெற்றியி னினக்க ளிப்பன் வேண்டுவ சிறக்கச் செய்தே.| (கஇ)

என்றது சொலவி யைந்தார் கலியினுள் வங்கத் தேறிச்
சென்றணி வலிதோ ளேற்றிச் சிலித்துமேல் வலித்து வீசி
வென்றிகொண் மகரந் தன்னேப் பிடித்துமெய்ப் புத்த கங்க
ளொன்றுமே காமற் கைக்கொண் டேறினு னும்பர் போற்ற. (கக)

நந்திதன் னுருவம் பெற்று நயந்தடி வணங்கி நிற்ப
வந்தடி தொழுதார் போற்றி வலிஞர்க ளரிச யித்துச்
செந்துவர் வாய்க்க ருங்கட் சிற்றிடைப் பெரிய வல்குற்
பைந்தொடி யணங்கைச் சாதிப் பண்பினின் மன்றல் செய்தான். (கள)

வே று.

காதலியோ டதியசையன் கனகமழை பொழிந்திறைஞ்சி
யாதிகொளற் கென்னதவஞ் செய்தேனம் மணங்கையென
மாதினெடு நந்தியொடும் வந்துடனு கமமெடுத்துப்
போதகண நாதரொடும் போயினன்வான் மிசைகாண. (கஅ)

ஆங்கணேந்த பெருங்கிளை ருருங்கனவோ மாயையோ
வீங்கிதுதா னறியகிலோ மிறைபணியே யெனத்துதித்து
நீங்கரிய நல்குரவு நீங்கியிருந் தனர்வருனன்
வாங்குகரமன் பொடுதுதித்தா னனிபொழிந்து மலர்மாரி. (கக)

சோதியுருப் பெற்றவுமை தொழுதியலா கமங்கடமை
யாதரவிற் கேட்பவினி யருட்கடலே குணக்குன்றே
யோதியருள் செயல்வேண்டு முத்தமனே முத்திதரு
மாதிமுனி வித்தகனே யெனவேத்த வருண்மூர்த்தி. (உ0)

வே று.

உன்னரும் விசேட மிக்க வுத்தர கோச மங்கை
யென்னுமப் பெருந்தா னத்து ளெய்தியாங் கிறைவி யைப்பார்த்
தன்னமே விளம்பக் கேளென் ருசிலா முத்தி நல்குந்
தொன்னெறி யாக மங்கள் சுருதிமுற் கருளிச் செய்தான். (உக)

அருந்தவம் புரியா முன்ன ரறுபத்து நால்வ ரங்கட்
பொருந்தல்கண் டெமக்கு ஞானம் புகன்றருக் காட்டென் றேத்தத்
திருந்துப தேச நோக்காற் செய்தமா முனிவ ருய்யப்
பெரும்பொரு ளாைத்தான் மன்றற் பேதையோ ருவங் காட்டி. (உஉ)

வித்தக வேடங் காட்டும் விமலனீள் புனரி சூழ்ந்த
வெத்தலத் தினுஞ்சி நீர்ந்த தித்தல மேயென் றெண்ணை
ணுத்தமப் பத்தர் தங்க ணுத்தரா கமகோ சங்கள்
வைத்துமா மதுரை நோக்கிப் போயினன் மாதி ளேடும். (உங)

அன்றுமைக் கருளிச் செய்த வரியவுத் தரகோ சங்கண்
மன்றுற வைத்த லாலே வாதவூ ராளி போற்று
மொன்றிய நகர்க்கு நாம முத்தர கோச மங்கை
யென்றுமை மங்கை பேரால் வழங்கிய திலங்க வெங்கும். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகஅ.

உங.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மூக்கண ஞல வாயன் முன்னமோர் காலஞ் சென்று
தக்கமா முனிவர் வாழுந் தருமவாச் சிரமந் தன்னுட்
புக்குமற் பிச்சை கொள்ளுங் காலையிற் புனித மாதர்
மிக்கபே ரெழில்கண் டியாரும் விரும்பியொள் வளையி முந்தார். (க)

விரும்பிய மடவார் நெஞ்ச வேறுபா டறிந்து கேள்வர்
பொருந்தலின் றெமக்கிங் காகீர் பொழிறிகழ் மதுரை மன்னுந்
திருந்திய வணிகர் தூய்மை சேர்குலத் துதித்தங் கெல்லாந்
தரும்பரன் றன்னைச் சாரு மென்றவர் தமைச்ச பித்தார். (உ)

ஆங்கவர் முன்னர்ச் செய்த வருந்தவப் பயத்தாற் போந்து
வாங்கருஞ் செல்வத் தோங்கும் வணிகர்தங் குலத்துட் டோன்றி
யோங்கிய வடிவத் தோடு முலகுளோ ரதிச யிப்ப
நீங்கரு மொழுக்கத் தோடு நிரம்பினர் பிறங்க வங்கண். (ங)

முன்னவ னியாவும் வல்ல முதியவன் சமாதி யாலே
பின்னரொண் புதல்வ ரின்றி யினைவரும் பெண்ணே யாக
மன்னிய வினிமை கூர்ந்த வணிகர்கண் டியார்க்க ளிப்பே
மன்னிய ரல்லா ரில்லை யென்றுளத் தழுங்கிப் புக்கார். (ச)

தப்பமர் மெய்யன் வையந் தொழுபவன் வணிக ஞகி
யொப்பருங் கங்கை மாதை யுமைமாதை யொளித்துப் போந்தே

யப்பெருங் கன்னி மாைப் பரிசிப்பா ஞசை கூர்ந்து
செப்பரு மதுரை தன்னுட் சேர்ந்தனன் வணிகர் வீதி. (இ)

கழையதண் டேறி மூன்று விரல்படக் கடிநீ றிட்டுத்
தழையவொண் கலிங்கஞ் சுற்றித் தனிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தித்
பழையதோர் குடைக வித்துப் பசும்பைதோ ளேற்றிச் செங்கை
யழகெழ மோதி ரங்கா ணிகொள்கண் டிகைக டாழ. (சு)

வே று.

இளமை மெய்வி டாதி லங்க விருமி யுள்வ ணேந்துசொற்
றளர வெள்ளை நரைபு னைந்து சால வீழ்வி ருத்தனு
யளவில் வண்ண வளைகள் கொண்ட ரும்பெ ருந்தெ ருத்தொறும்
வளையல் கொள்ளும் வளையல் கொள்ளு மென்று கூறி வந்தனன். (எ)

வந்து கூறும் வணிக னல்ல வடிவி னுல நங்னே
யிந்த மாய நரைப ரந்த தின்ன தென்ற றிந்திலோஞ்
சுந்த ரேசன் மாயை யோதெ ரிந்தி டாதெ னச்சொலிப்
பந்த மாற யாவ ரும்ப ழிச்ச தின்று லாவினன். (அ)

இணையில் வண்ண வளையல் கண்டெ னக்கெ னக்கெ னப்பகர்ந்
தணிக லன்கள் பொலிய வும்ம நங்க ளுன்ம னங்குலேர்
துணர்வு மின்றி மடனு மின்றி யொல்லை வந்த முல்லைசேர்
வணிகர் தங்கண் மங்கை மாரை வளையி னுல்வ ளைத்தனன். (க)

கருதி நின்று தொழுது செய்ய கைத்த லங்க ளேப்பிடித்
துருவ மிஞ்சு மாத ரீரு மக்கு மிக்கி லங்கயாம்
வரிசி றந்த நல்ல நல்ல வளைக ளுண்டு பரிவொடுக்
கருது நில்லு நில்லு மென்று சாற்றி மாலை யேற்றினன். (கஎ)

வே று.

மின்வளை தன்னையெ டுத்துவி ரித்துவி சாத்திடு வார்போல
மன்னிய கைகள்பி டித்துவி டாதுவ ணக்கிம யக்குதல்கண்
டன்னைய ருக்கறி விப்பமெ மக்கித டாதென வச்சமுறுத்
தென்னைவி டென்னைவி டென்பரு ளத்தெழு மின்பம றைத்தெவரும். (கக)

இப்படி சொல்லிய தேதுப ழுத்துந ரைத்தவி ருத்தனியா
ஞெப்பமர் கைகள்பி டித்தத ஞலும துற்றவர் தாமிகழார்
செப்பிணை யோமுலை மைப்புய லோசுழல் செங்கய லோவிழிவாய்
துப்புரு வோதுதல் விற்பிறை யோவித வல்லியர் சொல்லுமென. (கஉ)

வே று.

நன்குறு மொழியிற் பட்டு நாய்களைக் காண்பான் வேட்டின்
றென்கையில் வளைகொ ரிந்த தென்கையில் வளைகொ ரிந்த

தன்புண்ட யவனே நல்ல வணிவணி யெமக்கி டென்று
முன்பிடும் வணிகெ ரித்துச் சொல்லுவார் முகெ வாங்கு. (கசு)

இனக்கன வணியி டாதிங் கேகுவா யாயி னெங்கண்
மனத்தமர் கொக்க ளுர்த மாணையால் வணிப்போ மென்னத்
தனக்குநல் லவர்க்கு நல்லோன் றயாவொடு முறுவ லோடுங்
கனத்தபல் வணிக ணீட்டுங் கைத்தலத் திலங்க விட்டான். (கச)

புனையுமா யிரம்பொன் னிற்குப் புரிவணி யொன்றே யென்றென்
றனைவரும் விரும்பக் கூறி யரும்பெருந் தனத்தை வேட்டாண்
டினவணி விற்பான் வந்தோ னிலங்கிய தனங்கொ டுத்துக்
கனவணி கொள்வான் வந்த கன்னியர் வணியுங் கொண்டான். (கஞ)

இந்திர னயன்மா லாதி யாவருந் தீண்டொ ணாத
சுந்தர வுருவந் தீண்டத் தோன்றுபே ரின்பந் தன்னைச்
சிந்தையா லனுப விப்போர் செட்டியார் நாளு மிங்கே
வந்துபோம் வந்து போமென் றவாவற வழுத்தக் கண்டி. (கக)

பழுதிலா மார வேளைப் பாலலோ சனத்தாற் காய்ந்தோ
வழகிய மடந்தை மீர்கா ளப்படிச் செய்வ லிந்த
விழுமிய வொளிவ ணிக்கு விலைதர வேண்டா நாணி
யுழைதொறும் வந்தாற் ருரு மென்றன னுவகை நீட. (கஎ)

இன்னன பகர்ந்து காவ லிலங்குபே ரிடங்க டோறு
முன்னுற நடப்ப மேனி வித்தையு முதிரா மெண்மைப்
புன்முறு லலையுங் கண்டு புதுமையீ தறிவ மென்றே
நன்னெறி வணிக ஞரே தார்கொனீ நவிறி யென்ரூர். (கஅ)

அழகிய சொக்க ணும மறுமுகச் செட்டி மைந்தன்
பழவுற வளைகைக் கோனு லறிருவர் பதியு மீது
மழவுறக் கங்கை யாடி வந்தனன் குமரி யாடக்
கிழவனியான் பிறந்தே னல்ல னிளையிலே யெனம றைந்தான். (கக)

ஆங்கவன் மறையா முன்ன ரரன்பரி சனத்தா லாங்க
ணேங்குகண் ணியர்சூல் கொண்டு வீங்கிய வுதரங் கண்டே
யேங்கிநங் குலமு டிந்த தின்றென வெருவி யாருந்
தாங்குதல் கொடாது தீயிற் சார்வதற் கொருப்பட் டார்கள். (உo)

அருளுடைச் சொக்க னஞ்சி யவ்வயின் விடையிற் ரூன்றிப்
பொருவரு மிருடி மாதர் சாபத்தாற் போந்தசர் நும்பாற்
பரிவொடும் வணிய லிட்டுப் பரிசித்தோ நாமே சாத
லொருவரும் வேண்டா மற்றெக் குலத்தினு முயர்ந்தீ ரென்ன. (உக)

ஈடமொடு துதித்தார் யாரு நானிலத் துயர்ந்தோ நாமே
யுடையவ னறிந்தி டாத சரக்கிலை யுலாக்கு மெட்டான்
கடையரேம் பயந்த புன்மைக் கன்னிமங் கையரை வந்து
படிமிசை விரும்பற் கென்ன பாக்கியஞ்செய்தோ மென்றே. (உஉ).

ஆர்ந்தமங் கையர்கண் முற்று மரன்பரி சனத்தார் பண்பு
சேர்ந்தநன் புதல்வர்ப் பெற்றுத் திருந்திய வொழுக்கத் தாலும்
வாய்ந்தநல் வடிவி னாலு மறுவற விளங்கி நாளுஞ்
சூழ்ந்தசஞ் சுற்றம் போற்றத் துயர்கெட விருந்தார் வாழ்ந்து. (உஊ)

அறமலி மதுரை மன்னும் வணிகர்க ளன்று முன்னை
வெறிகமழ் செச்சைக் கண்ணி வேளென விளங்கி னார்க
ணெறிதரு நூய்மை வாய்மை நீதிநல் லறிவு செல்வங்
குறைவற நிறைந்து மற்றெக் குலத்தினு நனிசி றந்தே. (உசு)

கொள்ளவோர் புதல்வ ரின்றிக் குலங்கெடு மென்று கண்டு
மெள்ளநங் கினையா னென்று மெய்புனைந் தெய்தி யொப்பித்
தொள்வளை யிட்ட தன்றி யுமையொடும் விடையிற் றோன்றித்
தெள்ளியீர் மணந்தே நாமென் றிறையருள் செயப்பெற் றார்கள். (உஎ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சசஊ.

உ சு.—இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல்.

பாங்கடியார் பரவுபுக ழால வாயான் பதம்பணிவான் முன்னொருகாற் பத்தி மிக்கோ, னேங்குபுகழ்க் காடுவெட்டி யென்றோர் மிக்க வுயர்தலேவன் வைகைவட தடத்தி னெய்த, வீங்கதனை யறிந்தணுகா வாறு கோயி லெயிற் கடைதன் னிலச்சினையிட் டழைத்து மாறன், முங்கரிய படையெடுப்பான் மூயன்றான் யாறுந் தனிப்பரவை யெனப்பெருகப் புகுந்த தன்றே. (க)

மண்முழுதும் பலதீர்த்தங் கண்டி றைஞ்சி மனமகிழ்ந்தேன் மற்றவற் றுள் வளமை கூர்ந்த, கண்ணிறைந்த பதியையுமப் பதியி லோங்குங் காரணமா நின்னையுநீ கருதி வாழு, மெண்ணிபமெண் ணெண்ணமரர் மடங்க லெண்ணுன் கேந்துயரா லயத்தினையு மினிமை மிக்க, தண்ணமர்பொற் றூம வாவா வியையுங் காண்பான் றணிவிலா விருப்பெய்திச் சாங்தே னிங்கே. ()

இன்னருள்சேர் தயாநிதியே யமர ரேறே யெந்தையே யென்செய்கேன் பகைவ ஞய, தென்னனெடு பேராறும் வாரா வாறு தீங்குசெயக் கண்டனே மற் றியாவும் வல்ல, நின்னையலான் மனக்கருத்து முடிப்பா ருண்டோ நிசி யிடையின் றென்கருத்து முடித்தி டாயேன், மன்னுயிரை முடிப்பதலால் வாழே னென்று மதுரைவளம் பழிநோக்கி வருந்த லுற்றான். (ங)

மருவுபுக ழரனருள்சேர் பத்தர் பத்தன் மற்றவன்றன் மனக்கருத்தை முடிப்பா ணெண்ணிப், பொருவருந்தன் கோயிலெயில் வாயி னுன்கும் பூழி யன்மீன் முத்திரைகண் டிடமுண் டாகப், பரவுமதி லொடுவடவா யிலேமு ரித்துப் பாதியிர விற்சென்றே ரியந்தி ரத்தாற், கரிபரியோன் றனைநகித்தென் கையி லேற்றிக் கண்டவெயின் முரிவாயாற் கொண்டு புக்கான். (சு)

ஓங்கிருளே யவனளவில் வெளிய தாகி யோதரிய சோதிவிமா னத்தை யும்பொற், பூங்கமல வாவியையுந் தனது கீங்காப் பொருவிலுரு வையுங்காட் டக் கண்டு போற்றி, யாங்கவனுட் கசிந்துதொழு தாடிப் பாடி யணைவதற் கிங் கென்னதவஞ் செய்தே னென்று, நீங்கரிய மயிர்ப்புளகம் பொடிப்பக் கண்க ணீர்த்தும்ப மேல்விதும்ப நிலைதக்து நின்றான். (கு)

அரியயர்கட் கரியபிரான் காடு வெட்டி யன்புநயங் கண்டாரா வன்பு கூர்ந்து, பொருவருநல் வரங்கள்கொடுத் தழைத்தாற் போலப் பொருபுனல்சேர் தடினிவட தடத்தி னேற்றிப், பரிவுடைய நம்பத்த செழிய னோடு படைபொ ருவான் படையில்லை விடியு முன்னம், விரைவொடும்போ வென்றுநிசி யாக் கிப் போக்க விரைந்தருள்கண் டதிசயித்து நயந்து போனான். (சு)

வேறு.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரல்லிடை மெல்ல மேவி
யோங்குபே ராணை யாலே யுயரெயின் முரிவாய் தன்னைத்
தீங்கறத் தீர்த்தோர் வாயில் சிறக்கவிட் டடைத்து முன்ன
ரீங்கியா வருங்கா ணத்த னேற்றிலச் சினையு மிட்டான். (எ)

சுரிகுழ லுமைம யிற்குச் சொல்லிய லயத்தி ருப்ப
விரிகடை காப்போ ரஞ்சி விடியுமு னரசற் கூடிப்
பொருவிலோர் வாயில் வேறுப்ப் பொறித்தமுத் திரையும் வேறுய்
மருவிய மதிலும் வேறு மிருந்தது வடபால் வாயில். (அ)

என்றது சொல்லச் சீறி யெய்திய வமைச்சர் தம்மைச்
சென்றறி மின்க ளென்னச் சென்றவர் வந்து சொல்வார்
வன்றிறன் மன்ன கேண்மோ மாயையோ புகுந்த வாறின்
றொன்றுமிங் கறிந்தோ மில்லை யுரைத்தவா றுரைக்கு மென்றார். (கூ)

இருந்திறல் வழுதி மற்றிங் கியார்செய வல்லா ரீது
பொருந்திய தறிவான் யாவும் வல்லவ னென்று போத
வருந்தியு ளுழிந்து செய்ய மலரணைத் துயிலுங் காலைத்
திருந்திய கனவின் மாயை வல்லவன் சென்று சொல்வான். (எ0)

ஞாயில்வாய் மதின்மூ ரித்து நள்ளிரு ளெல்ல தாகி
நேயமுள் ளவரை யிங்கே வரவிட்டு நீங்க விட்டுச்

சேயதோர் வாயில் விட்டுச் சேவுறு குறியு மிட்டே
மேயவின் றியாங்கா ணென்ன வதிசயித் தெழுந்தான் போற்றி. (கக)

வர்தெயி லிடப மிட்ட வாயில்கண் டதிச யித்துச்
சுந்தர னல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மூந்தையி னன்பு செய்தான் மன்னவன் முறைமை வாயி
லிந்தமா நிலத்து நின்ற திலச்சினை வாயி லென்றே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுடுடு.

உடு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

மூன்னமோர் தென்னர் கோமான் முறைமையி னவனி காத்து
மின்னெயின் மதுரை தன்னு ளிருக்குநாள் விதிவ சத்தான்
மன்னுநன் குலமா தர்க்கோர் மகவின்றிக் காதன் மாதர்க்
கின்னெறி யில்லா மைந்த ரெண்ணில ராகு ரன்றே. (க)

மற்றது கண்டு சால வாடிய மன்ன னேர்ந்தா
ளற்புதச் சொக்க மூர்த்திக் கறைகுவ மென்று சென்றே
முற்றுமிங் களிக்க வல்ல முதல்வனே புதல்வ னில்லை
யிற்றது குலமென் றேத்த வீந்தன மென்னப் போந்தான். (உ)

இறையவ னருளா னல்ல விலக்கணத் துடனே ரைந்தன்
மறுவறு குலமா மங்கை வயிற்றகத் துதித்தை யாண்டு
குறைவற வளர்நா ளத்தக் கொற்றவன் வேட்டை போதித்
திறமுறு முழுவை கையிற் சேர்த்தியர் துறக்கம் புக்கான். (ஙு)

வே று.

அவமுறு புதல்வ ரிகல்செய்து காவ லறையறித் தரும்பொருள் கவர்ந்தே
புவிமிசைத் தூரத் தங்குறை யறிந்து போயினர் யாரையு மறைத்துக்
கவினுறு குலக்கோ மைந்தனைக் காத்த வமைச்சர்கள் கரிபரி முதலா
நவையறு படையை வெருவுறு குடியை யடைவுற நயமொடு கூட்டி. (ச)

வரந்தரு மரசன் குமாரனுக் கடைவின் மணிமுடி சூட்டுவ னெண்ணி
யிரும்பொரு டேடிக் கண்டிடா தறையி னியைந்தசாம் பூனத மான
வருஞ் செழுங் கனகந் தேடினுஞ் சிறந்த வணிமுடிக் காகவ மணிக
டெரிந்தன வெங்ஙன் றேடுவஞ் சொக்கன் றிருவுள மறியவி லேமால். (ஙி)

விதுமர பிலங்க விவற்கபி டேகம் விரைவுடன் செய்திடா தொழியி
னதிர்வுறு முலக மென்செய்கே மென்றென் றழுங்குதல் கண்டருள் சுரந்து

திதழ்மு சொக்கன் பலசிறப் போடுஞ் செட்டியாய் மணிவிலை கூறிப்
பதியுயர் பெரிய பட்டின நீங்கள் பார்ப்பதிங் கென்னென வடைந்தான். ()

வருந்துபே ரமைச்சர் நயந்துசென் றுளத்து மருவுகா ரியமுரைத் துன்
னைப், பொருந்துமுன் றன்பம் போன்று சொக்கப் புனிதனே வறிவிலே மென்ன, வரும்புரை யிரேகை களங்கமிந் துக்க ளற்றவை குற்றமொன் றில்லை, யொருங்குமுன் பார்த்துக் கொள்ளுமின் முடிக்கா மொன்பது மணியுமுண் டென்றான். (எ)

போதுகாய் வெயிலின் வாடிய பயிர்க்குப் பொழிபுன லுதவிய புயல்போற்
றீதிலா வடிவின் வந்தமா னிக்கச் செட்டிகேள் யாங்களீங் கறியக்
கோதிலா மவுலிக் கானவை தெரிந்து குணங்குறை பிறங்கிலக் கணங்க
ளோதியா தரத்திற் ரூவெனக் கேட்ப வுத்தம னத்திற முரைப்பான். (அ)

வாசவன் வேள்விக் கிரங்கியோர் பசுவாய் வந்திடும் வலனேவச் சிரத்தா
லாசற வரிந்த வுறுப்பினை வானே ருருந்தமண் விழுர்தன தப்பிக்
காசறு வித்தாய் மலையினுஞ் சிறந்த கடலினுர் தீவினும் புதுமை
பேசரும் பெரிய நாட்டினும் பிறந்து வினைந்தன பிறங்கிட வன்றே. (கூ)

பரியவா ளென்பு வயிரநீ டிறைச்சி பவழமென் கருவிழி நீலம்
பொருவரு மொளிசேர் கவம்புரு டாகம் பொருந்துசெங் குருதிமா ணிக்க
மருவிய மயிர்வை ரிய நிணங்கோ மேதகம் வாணகை முத்தங்
குருவளர் பித்து மரகத மென்று கூறுவர் குலமணிப் பிறப்பே. (எ0)

சுடர்கொண்மா ணிக்கத் திறம்வகுப் பவரார் சொல்லுவல் சுருங்குநான்
டெமும், படருநால் வருணத் திலகிய பெயரும் பண்ணிரு குணமுமீ ரெட்டி,
நெடியபுன் குறையுந் தகுமெழு நான்கு நிறங்களும் பிறங்கிய வியலு, மிட
முறு பத்தி பாய்தது மென்ன வெழுவகை யிலக்கண முடைத்தால். (எக)

கருநிடன் வலவை மாவலி கங்கை கம்பனை கல்லனை யென்னும், தரு
சம ஞெளிசூழ் நதிகணன் னிடமாஞ் சாதிநான் கந்தணன் வெள்ளை, பரிவுறு
மரசன் சிவப்புவாழ் வணிகன் பச்சைசூத் திரன்கறுப் பவைதா, மருவிய பெ
யர்கோ மளங்குரு விந்தம் பதுமரா கம்பணு மணியே. (எஉ)

மின்னிய நெருப்பிற் சேரினுந் தகட்டின் மேலினும் வெயிலினுங் கர
தது, மன்னினு மோரந் தன்னினுர் தூக்க மருவினுர் தேய்ப்பினும் பிறங்
கிக், கொன்னுறச் சிவந்து பார்க்கவர் தோங்கிக் குச்சிமுன் பரந்துசேர்த் திடின்
முன், பன்னிய வொளித்தாய் மத்தக சுத்தி யுடையது பன்னிரு குணமால்.()

மிகவுறு தராச மத்தகங் குழிதல் வெச்சமி லேச்சுமி வெகுளி, புகை
யொடு திருகன் முரணொடு செம்ம னிறுகுதல் கருகுதல் பொரிவே, யிரலுறு

புடாய நெய்ப்பிலி சந்தக் கேடீள் வெய்யகிற் றென்ன, வகைபடு குற்ற மெண்ணிரண் டாக வகுத்தனர் மாசறு புலவோர். (கச)

வே று.

பங்கயஞ்செங் கழுநீர்சா தகக்கண் சூத பல்லவமின் பினிகோபம் பரிந்தீப, மங்கிவிழு தழற்குன்றி யுலோத்தி ரஞ்செவ் வரத்தமுய லிரத்தமா தனீவீ வித்துச், செங்கலில விதழ்குரவு பாட லப்பூத் திலகமுருக் கிதழ்மஞ் சட் டேறு கோவை, தங்கொளிச்சிங் துரங்குக்கிற் கண்ண சோகின், றளிர்நி றங்க ளாவணையோ டெழுநான் கென்பர். (கடு)

எண்டருதே சிடையளவே யிலகோ டன்க ணியைந்தவற்றி ஞெளிபர த்தல் பத்தி பாய்த, றண்டரளத் தியல்வகுப்பிற் பிறப்புப் பாம்பிற் சங்கி னின்மீ னின்றவியிற் றழைநெற் சூளி, லொண்டொடிமங் கையர்களத்தி லியானைக் கோட்டி லுயர்கழையிற் காகவா கனர்திண் டோளிற், கொண்ட லிலிப் பியிலேனக் கொம்பி லிக்கிற் கொக்கிலெனப் பகர்வர்வியப் பிப்பி முத் தால். (கக)

தங்கியமுள் ளேறுமுகங் கறுத்தல் செந்நீர் சார்வனமண் ணேறிடப்புத் திருகல் கோணை, மங்குறுசிப் பிப்பற்றுக் காக வன்னி மருண்டிருத்தல் குறை பத்தே குணமே தட்பம், பொங்குதேத்தே சுருட்சிகனம் வயிரம் வைரா கர மேருப் பொருப்பிமவா னேம கூடந், துங்கசவா லக்கமவர் திகமா தங்கர் தொகுமருண மெனுமெட்டா கரமே தோற்றம். (கஎ)

நிற்றுமலஞ் சப்படியே பிளத்தல் கோடி கெடுதல்கரி துணிவிந்து காக பாத, மாற்றருஞ்சீர் தருகோடி மூரித சூளைமழுங்கலிருத் தனைப்பகர்வார் குறையீ ராறும், போற்றிநேற் குணந்தாளைச் சுத்தி நோன்மை புரந்தரசா பம்பலகை யெட்டு மிக்க, வேற்றமுடைக் கோணமா றெனவைவர் தாமற் றிலங்கியநீ லத்தினிய லியம்ப லுற்றேன். (கஅ)

அணிபொழில்வாழ் குயிற்கழுத்தே குவளை வண்டே யாகுலக்கண் செ முமேக மவிரிச் சாறை, யிணையிலுயர் பூவைப்பூ நெய்தற் போதென் றிலங்கு மொளி யெட்டென்பர் குறையெட் டெண்ணிற், றணிவில்சர சரப்பிரசத் தோடு பொல்லாச் சாரசமஞ் சணிவளிமண் சார்ந்த விட்டம், பிணிகொளிலேச் சுமியாகுங் குணநெய்த் துச்சி பிறங்கலொளி வளர்பவளம் பேசக் கேண்மின்.

துன்னியசிந் துரமீச்சஞ் செங்காய் செம்மண் தேவனீ முசுமுசுக்கை துளங்கு மீளாப், பன்னியசெங் கனியென்பர் நிறந்தி ருக்குப் பைங்கருப்பத் தினைகல்லே முடங்கல் பொல்லா, மன்னும்வெளி றென்பர்குறை பச்சை கின்னை மயிற்கழுத்து நெல்லினிளம் பயிர்பொன் வண்டின், மின்னுதரம் பொன்மையொடு பசுத்த னெய்த்தன் மேற்பத்தி பாய்த்தனிறங் குணங்க ளென்பர். (உ)

கருங்கல்வெளி ரெடுபொரிவே கல்லே மண்ணே காற்றிறுக நராசமொடு குற்ற மெட்டா, மரகதம்விட் யெர்புருட ராகஞ் செம்பொன் வண்டகட்டிற் றேனெழுகு நிறமே யென்ப, ருரியவயி ரீரியம்பொன் மேன்மு லெப்பா லொழுகுமொளி யென்பர்கோ மேத கத்தை, மருவுவயி ரீரியத்தின் மீது தூய மதுத்துளிமே வியதென்பர் வண்ணந் தானே. (உக)

முறைமைகெடா விவைதமக்கு நீதி யொன்றே மும்மணியா வனசொன்ன புருட ராக, முறுவயிரீ ரியங்கோமே தகமே யென்றுங் கோதுவர்மற் றிவற்றின்க ணுதித்த வெண்ணின், மறுவறுதோ ராவல்லி கனக தோரா வல்லிமுத லாயினவுண் டென்பர் மற்று, நெறியுரைப்பி னுளபலவிங் கரசர் மாட்டு நேசமுடை யாருமைப்போற் கண்டி லேமால். (உஉ)

வேறு.

மறுவறு சிறப்பிற் பெருவிலை மணிகள் வாய்த்தன விவையெனக் காட்டி, யுறவுறப் பேசி விற்றிடக் கொண்ட வுத்தம நிலக்கணங் கண்டே, நிறைவுற மகிழ்ச்சிக் கடலிடை மூழ்கி நெறிப்பட நவநவ மணிகண், மறைபறை யுலகிற் கண்டிலே மென்று மவலியும் விதிப்படி யமைத்தார். (உங)

அரசிளங் குமரர்க் குயர்விழா நடத்தி யணிமுடி மறைநெறி சூட்டிப், பெருமைசேர் வணிகன் றனேநயப் பிப்பான் பெரும்பொருள் கொண்டுமுன் செல்லக், கருதிய பொருள்கள் வேண்டுவ வளிக்குங் கடவுள்கண் டெழுந் துளே நகைத்தாங், குரியவா லயத்தை நோக்கிநேர் போகி யொளித்தனன் றுதித்ததி சயிப்ப. (உச)

ஆங்கணே மறையோ ரமைச்சரன் புடைய வழகிய சொக்கனைத் தேறி, யீங்கிவ னளித்த மணிமுடி சூட்டற் கெத்தனே தவஞ்செய்தா னிதனுற், பாங்குடை யுலகந் தனிமுழு தாண்டு பகைகடிந் தூழிவாழ்ந் தறத்தி, னேங்குவ னென்று போற்றியா லயத்தி லுத்தம னடிபணி வித்தார். (உடு)

அதர்படத் துதித்து மன்னவன் மகிழ்ந்தே யவனியோர் நாளும்வாழ்ந் திலங்க, நதிபொதி சடையா னருளினுல் விளங்கி நாற்பெரும் படைநனி படைத்து, நிதிகவர் ஞாதிப் பகைகடிந் தெடுத்த நீணிதி கவர்ந்துய ரதத்தின், மதிமர போங்க விருந்தர சாண்டான் வரமனு வெனநெடுங் காலம். (உசு)

ஆகத் திருவிருத்தம் சஅக.

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்

தவமுறு பத்தித் தென்னவ னெருவன் சைவநூல் சிவபுரா ணங்கள், சிவனெயு மொளிவெண் ணீற்றையு நாளுந் தெய்வவஞ் செழுத்தையும் போற் றிப், புவியொடு தானும் பொருளெனக் கொண்டு பூண்டெயி னதுதாயம் பதி யிற், பவஞ்சி யகல வருளினுல் விளங்கிப் பகையற வாழுநா டன்னில். (க)

தந்திர மிக்க மூர்த்தியோர் சோழன் ரூனையால் வெல்லமாட் டாமன்
மந்திர வாதஞ் செய்துகை தவனே மதுரையம் பதியொடுங் கூட [து
முந்துற வெல்லக் கடவமென் றெண்ணி முடிவில்பல் பொருள்களுங் கொடுத்
வெந்திற லமணர் தங்கள்பாற் செல்ல விட்டனன் கட்டிகெட் டோலை. (உ)

வேறு.

நம்பெரு மடிகள் காண்க நலந்தரும் வளவ னேலை
யெம்பெரும் பொன்னி நன்னாட் டிலங்குயர் பதிகண் மிக்க
செம்பொனே டளிப்ப லின்று செழியனே மதுரை யோடும்
வம்புறக் கோறல் வேண்டு மந்திர வாதத் தென்றே. (ஊ)

முட்டவெண் கிரிக்கண் வாழு முதல்வரென் ரூயி ரத்தோர்
கட்டவிழ்த் தடைவி னேலை வாசகங் கண்டு வாழ்ந்து
சட்டெனக் கூடி யின்ரூர் தந்தியைத் தோற்று வித்து
விட்டிமைப் பொழுதிற் சேர விழுங்குவிப் பேமென் றெண்ணி. (எ)

மன்றுநீ டசோக னீழன் மந்திர வாதஞ் செய்ய
வொன்றிய தூமத் தீயி லேமமார் சத்தி யாலே
வென்றியி னடக்கு மேரு வென்னவோர் வேழந் தோன்றி
நன்றிகொள் புவன மூன்று நடுங்கிட வதிர்ந்த தன்றே. (ஏ)

மொஞ்சகக் கைய ரந்த மும்மத வருவி பாயும்
வெஞ்சினத் தறுகட் செங்கட் குஞ்சர வெற்பை நோக்கிப்
பஞ்சவன் றன்னை யந்தண் பதியொடு மெடுத்துச் சேர
விஞ்சவோர் கவள மாக விழுங்கென வறைந்து விட்டார். (ஐ)

ஆலகா லங்க டுப்ப வடர்ந்தகிம் புரிவெண கோட்டாற்
கோலமா முகிலைப் பீறிக் குத்திவான் மூகி சாடி
மேலுடு வுதிர்த்து நாகம் வெருக்கொள மிதித்துக் கூடச்
சாலும்வெஞ் சமண ரோடு நடந்தது தரணி யேங்க. (ஒ)

மதுரைநீட் டைந்து கூப்பி டெனவட கீழைக் கோணத்
ததிர்வொடு தோன்றக் கண்ட வச்சமி லாத வென்றி
முதுவலிச் செழிய னஞ்சி முடிமணி யெனக்க ளித்த
விதுமுடி யரற்கு ளாப்ப லென்னவா லயத்து மேவி. (ஓ)

பெருமகின் னருளி னேலை பிறிதொரு வருக்கு மஞ்சே
னருகர்மந் திரித்துச் சேர விழுங்கென வறைந்து விட்ட
பரியகைக் கூற்ற மென்னும் பகட்டினற் கலங்க னேனிங்
கொருவரு மிலைநீ யல்லாற் காத்தரு ளொல்லை பென்ரூன். (ஔ)

அரசகேள் கீழ்பா லிஞ்சி யணையவட் டாலை கட்டின்
றுரசுமெம வில்லா ளாகி யொல்லையி னெவரு நானஞ்

கரிகரி யாக வெய்வல் கலங்கிடே லென்றோர் வாக்குத்
தெரிவுற வாசா யத்திற் சிறந்திடக் கண்டா னன்றே. (௪0)

தொழுதிறை திருவாக் கென்று சோகம்விட் டகம கிழ்ந்து
பழுதிலா வமைச்ச ரோடும் பன்முறை பழிச்சிப் போந்து
முழுவதும் வல்ல தெய்வக் கம்மியர் தம்மான் முன்னர்
ருழைமதி தவழெ யிற்பா லுரைத்தவா றேங்கச் செய்தான். (௪௪)

தெற்றிசேர் தலத்துட் டோன்றிச் சிலையுட னம்பொன் றேய்ந்திக்
குற்றுடை வாளுங் கட்டிக் குலவுதொப் பாரங் கட்டி
முற்றுமெய் யணிவி ளங்க முகங்குறு வியர்ப னிப்ப
வெற்றிகொள் புரங்கள் செற்ற மேருவில் லாளி நின்றான். (௪உ)

நண்ணரு முருவங் கண்டு நயந்துபூ மழைபொ ழிந்து
விண்ணவ ரயன்மா லாகண் டலன்வியன் முழவ மார்த்தார்
மண்ணவர் துதித்தார் வேந்தன் வாழ்ந்தெழ வியர்தான் சூழ்ந்த
வெண்ணரு கன்னி மாத ரினவனே சிர்தி ஞரால். (௪ஊ)

ஊறிடு மருவி யோங்க வரனுடை முழக்கங் காட்டத்
தேறிநின் றதிச யித்துச் சிரித்துவா னுறச்சி லேத்து
மாறனுழ் துயரந் தீர மதுரையம் பதியோ ருய்யக்
கூறரு மிலக்கை நாடிக் குறித்துளீள் கணேவி டித்தான். (௪எ)

மானமில் சமண ரென்னின் மந்திர வாதஞ் செய்து
தேனலர் தொடையன் மார்பச் செழியனே மதுரை யோடும்
போனக மாகக் கொள்ளென் றேவின புழைக்கை மத்த
யானையை யெய்தான் முன்னம் யானையை யுரித்த வீரன். (௪ஏ)

யானையாழ் துயரந் தீர்த்தோன் யானைதாங் கண்டங் கண்டோன்
யானைவா கனத்தோன் போற்ற யானையா லயத்தி ருந்தோன்
யானையா னனனைத் தந்தோன் யானைவந் தனையு வந்தோன்
யானையை யுரித்த தன்றி யானையை யெய்தா னன்றே. (௪ஙு)

செல்லம ரெயிலட் டாலைச் சேவகன் விட்ட கொற்ற
வில்லரி முகமால் வாளி வேழத்தை நாடிச் சென்று
மல்லலங் குளத்து மூழ்கி வயிற்றுறு நிணம ருந்தி
யொல்லையி னில்த்தி வாயா லோடிய துதப்பி யோட. (௪எ)

வே று.

வீரன் விட்ட கணைபட விண்பயங்
கூர விட்ட குருதிப் பெரும்புனல்
வாரி யொப்ப விளங்க வனையெனச்
சோரு மத்தி யிலத்தி சொரிந்ததால். (௪அ)

கடுகி மோதிக் கதறி விழாமுனம்
படியின் மாமகண் முன்னம் பரவினள்
கொடிது காத்தரு ளென்றுபொற் கோயில்வாழ்
கடிய வெட்டுக் களிறுங் களித்தவே. (சக)

பிடிக ளோடும் பெரும்பயம் போய்த்திசை
முடிவில் யானைக ளெட்டு முழங்கின
வடைய மானிட ரச்சந் தவிர்ந்தனர்
நடந வின்றனர் தொந்திவி நாயகர். (உ0)

உரன ழிந்து விழுந்த வுவாவினை
யிருமை மிக்க விலத்தியை நாட்டவர்
தரும மிக்க தனிவிளை யாடலின்
வரிசை காண வளையுரு வாக்கினன். (உக)

வேறு.

முடிசிகையினர் விடுசடையினர் முண்டிதத்தவர் கொன்றைக்
கடிகமழ்சடை யரனடியவர் கடுவிசையுட னனுங்கிப்
படிதருதலே பறியமணர்கள் பயமொடுனி குழறத்
தடிகொடுதலே சிதறினர்சய சயவெனநட நவிலா. (உட)

வேறு.

கன்றிய சமணர் மாளக் கவுரிய னனுங்கி யானை
பொன்றிய தல்லாற் கல்லாம் புதுமையைப் பாரீ ரெய்த
வென்றியைப் பாரீ ரந்தோ வெல்லயார் வல்லார் நந்தந்
தென்றமிழ்ச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றான். (உங)

வடிவுடைக் கடவு ளங்கண் மறைகுவா ளெருப்ப டுங்கால்
விடுவிசைப் புரவி மேன்முன் விளைந்திறை யேவப் போனேன்
படிபுக ழமைச்ச ரோடும் பன்முறை பணிந்தெ ழுந்து
கடிகமழ் கமலப் பொற்றாள் பிடித்தனன் கருத்துட் கொண்டு. (உச)

இவ்விடத் தென்று நின்றே யித்திருக் கோலந் தன்னை
மெய்வரப் பழிச்சு வோர்க்கு வேண்டிய வரங்க ளல்கிச்
செவ்வையிற் காத்தல் வேண்டுந் தீர்த்தனே பத்தர் வாழ்வே
கொவ்வையங் கனிவாய் மங்கை கொழுநனே யெனத்தி னித்தான். (உஞ)

இச்சையி னடியார் தங்கட் கெளியையா மாத லாலே
நிச்சய மாக விங்கு நிற்கின்றே நின்போ லெம்பாற்
கச்சமி லாத வன்பற் கண்டில மடிவி டென்று
நச்செயிற் றரவக் கச்சை நாயக னருளிச் செய்தான். (உசு)

அருளினு னிறைந்த தென்ன னடிக்கம லங்கள் விட்டுப்
பொருவில்பல் சிறப்புஞ் செப்து போற்றினன் புவியோர் போற்றப்

பரிவொடு நின்ற னங்கண் பணிவுடைப் பத்தர்க் கென்றும்
பெருகவேண் டுவகை யீப்பான் காரணம் பிறங்க வென்றே. (உஎ)

ஊனெழு குன்றை யானை மலையென வொழிந்த குன்றை
யீனமி லாவி லத்தி மலையென வெய்த கோவைத்
தேனலர்த் தெடையட் டாலைச் சேவக னென்ன நாம
மானிலத் தன்று முன்னு மன்னிட வழங்கு மன்றே. (உஅ)

பாவியர் விட்ட கொற்றப் பருப்பத விபத்தை வீழ
மூவர்க டலைவன் சிங்க முகக்கணை விடுத்த லாலே
காவல னவதா னத்தைக் காசினி காண நண்ணி
மேவரு நரசிங் கத்தை யிருத்தினன் வேழக் குன்றில். (உக)

ஆதித்திருவிருத்தம் - முக0.

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

அழகியவுக் கழகார் மேனி யாலவா யமுத வாயான்
பழுதில்சாத் தவர்கள் சூழப் பல்பெருஞ் சிறப்பிற் ரோன்றிப்
பொழுலுல கனைத்துங் காணப் புரவிநூற் கியைய மிக்க
செழியன்முன் குதிரை யிட்ட திருவிளை யாடல் கேண்மின். (க)

சந்திர குலத்தி னீடோர் தானைவேல் வாகை மாற
னந்தமின் முன்னோர் போல வவனியை யடைவிற் காத்துச்
சுந்தரற் கன்பு பூண்டு துலங்குமா மதுரை தன்னுண்
மந்திரக் கலேவர் சூழ வளம்பட வாழு நாளில். (உ)

நீதிமா மதுரை நீழ னெட்டிலை யிருப்பை யென்றோர்
காதல்கூர் பதுவல் பாடுங் கபிலனூர் பிறந்த மூதூர்
சோதுசேர் வருள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும்
வேதநா யகனூர் வாழும் வியன்பிரு வாத பத்தால். (ங)

ஆதியா தித்தன் சோம னக்கினி தமது பேரால்
மேவுங்யர் தமைவங் தேத்தி விளம்புமுன் னுகங்கண் மூன்றுங்
காவலின் வளங்கள் கண்டு கடையுகம் வாத ராச
னீதியின் வளங்க வாத புரமென நிகழு மூதூர். (ச)

தெரிவையர் விரியை யேய்க்குஞ் சேல்வயல் களத்தை யேய்க்கும்
பரிபுரப் பதத்தை யேய்க்கும் பங்கயம் பழனங் கோறுந்
தருமுகிற் முனை போர்த்துத் தாரகை முத்தம் பூணக்
கருதிலீள் கமுகை யேய்க்குங் கன்னலைச் செங்கை லேய்க்கும். (ஞ)

'குதிரையிடு ஞானவுபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்' எனவும் பிரதி பேத முண்டு.

மண்ணுமிக் நகரி தன்னுண் மானமங் கலத்தா ராகுந்
தொன்னெறி முனிவ ராமா மாத்தியர் தொழுகு லத்து
நன்னெறி விடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாம
மின்னெறி வாத வூர ரென்னவந் துதயஞ் செய்தார். (சு)

மன்னுமூற் றெடர்பி ஞலே மாசற வீரெட் டாண்டுண்
முன்னைநா ளிகி நான்மற் றியாவையு முற்றக் கற்றுக்
கொன்னுற வளரக் கேட்ட கொற்றவ னயர்த் தழைத்துத்
தன்னுடை நன்ன மத்தாற் றலைமைசேர் நாமஞ் சாத்தி. (எ)

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கும் வரிசைகள் பலவு நல்கி
யெல்லையில் சேனைக் கேற்ற தாழ்வுகேட் டிருத்தி யென்னக்
கல்வியின் மிகுதி யானுங் கருத்துணர் கூர்மை யானுஞ்
சொல்லரு மமைச்சர்க் கெல்லாந் தலைங்குமுற் றலைவ ரானார். (அ)

கரிபரி திண்டேர் வென்றிக் காய்சின வீர ராற்றுந்
தரைபுகழ் செய்திக் கெல்லாந் தலைவரா யவனி வேந்தர்
பரவிடு திறையுங் கண்டு மற்றவர்க் கினிய செய்து
பரிவுடைத் தென்னன் பாரந் தம்வயிற் பரித்துப் போந்தார். (கூ)

துளங்கிய பத்தி பூண்டு சொக்கநா யகன்வி ரும்ப
விளங்கிய நலங்கள் செய்து மேதகு தொண்டர் மாட்டுங்
குளிர்ந்ததங் கினைஞர் மாட்டுங் கொடுத்தரும் பொருண்மற் றெங்கும்
வளர்ந்தபே ரறங்கள் செய்தார் மனத்திலோ ராசை யில்லார். (கo)

மன்னவ ரிவரே யென்ன வாழுநா டனிலுஞ் சாதி
மெய்ந்நெறித் தரும நீங்கா வேதிய ரமைச்சி னுலே
முன்னையிற் றனது செல்வ முடிவிலா தோங்கக் கண்டு
தென்னவன் மகிழ்ச்சி யெய்திச் சிறக்குநா டம்மி லோர்நாள். (கக)

வேறு.

கோதி லாத குணிரைத் துறையவர்
நீதின் மாறன் றிருமு னணைந்தவன்
பாத மீது பணிந்தாங் கொடுங்கினின்
றேது வார்க ளுறுபெருஞ் செய்திகள். (கஉ)

நீதி மன்னவ ரேறே நினைவறச்
சீத வெம்மையிற் றேய்ந்தன சில்பரி
வாத நோயிடை மாய்ந்தன சில்பரி
யாதி வெப்பி லழிந்தன சில்பரி. (கரு)

கண்ட மாலை கவுசி மகோதர
மண்ட சாலம்வெஞ் சூலை யலகுநோய்

தண்டை நோய்பிர மேகந் தலைக்கணங்
கொண்டு மாண்டன சில்பெருங் கோடகம். (கச)

துற்ற மற்றை வரிசைத் துரகமும்
வற்றி புய்யுமுய் யாவென மன்னின
பொற்பி லங்கு புதிப்பரி யிங்குநங்
கொற்ற மோங்க விளைவிற் கொளப்படும். (கஞ)

மண்ணி னீண்மறு மண்டலங் கொள்பவர்க்
கெண்ணி லங்கொ ரிலக்க மிவுளிகள்
கண்ணு பந்தியிற் கட்டத் தகுமென
வுண்ணி றைந்த விருப்பி னுரைசெய்தார். (கசு)

வே று.

மற்றவ ரியம்பக் கொற்றவன் கற்ற வாதவூர் முனிவனா யழைத்திங்
குற்றுயர் புறுநங் காரிய மனைத்து நின்னுணர் வாலுணர் கின்றே
ஈற்பிர மாணி நீயலா லுண்டோ ரானிலத் தமைச்சர்க டம்முட்
கற்றறி வுள்ள தலைவனே நினக்கோர் காரிய முணர்த்துவங் கேண்மோ. (கஎ)

பகர்ந்தனர் வந்து பரித்துறை யாளர் பரிவுறு நம்பரி யனைத்து
மகந்தரு நோயால் வீந்தன வென்றே யறைப்படுங் காசணி தூசு
தகும்பெருங் கனகம் வேண்டுப வெடுத்துத் தாவுமா விறங்குபட் டினத்துப்
புகுந்துயர் பரிகொண் டணைந்திட வேண்டும் புரவிநூ லிலக்கணத் தியைய.

வே று.

என்றது சொல்ல வாழ்த்தி யான்சொன்மி னெனவே சொன்னர்
நன்றருள் செய்த மாற்ற நாதனே விளைவிற் செய்வ
லின்றுநீ விடைதா வென்ன வியம்பிநல் விடையிற் போந்து
துன்றுபொன் னறைமாட் டெய்தக் காவல ரெதிர்து நித்தார். (கஙு)

வே று.

பொன்னி னீடிய புஞ்சமா ரறையினுட் புக்குத்
துன்னு பல்பொருள் சூழ்ந்தகண் காணியி னெடித்துப்
பன்னு நீதிசேர் பல்பெருங் கணக்கினும் படித்து
முன்வி ருப்பொடு கட்டினர் பெட்டக மூட்ட. (உ0)

வே று.

பொய்ம்மை யின்றிப் பரிக்கும் புகழுடைச்
செம்மை யோனைத் தெரிந்து பரிவொடும்
வம்மி னென்ன வரவழைத் தாங்கவர்
தம்ம னங்களிப் பத்தன கல்லினர். (உக)

ஆங்கி லங்கு மளப்பரும் பெட்டகந்
தாங்கு மென்றவர் தம்வயிற் சேர்த்தருட்

டேங்கு நாதன் றிருவால வாயுமை
பாங்கி னீனைப் பணிவமென் றெய்தினர். (உஉ)

வே று.

எண்ணில்பெரும் பாவ மிமைப்பளவி னீக்குவிக்கும்
புண்ணியநன் னீர்பொலியும் பொற்ரு மனையதனு
ணண்ணிநெறி யாசமித்துப் போந்து கலங்கடரும்
பெண்ணே யனதுதிக்கைப் பிள்ளை புழைச்சேர்ந்தார். (உஊ)

ஆங்குமர னேங்கியபே ரண்டம் வலம்வரவே
யோங்குமரன் றன்னேவலம் வந்தாங் குறுகனியை
வாங்குசதி ரோனே மதவா ரணவரசே
தேங்குபுக ழைங்கரனே செய்யமலர்த் தாள்போற்றி. (உசு)

காத்தருளா யென்று தொழுது கரங்கூப்பி
யேத்தி யருள்பெற்றுப் போந்தாங் கினிமைதருஞ்
சீர்த்தி பொலியு மிமவான் றிருமகளார்
வாய்த்த திருக்கோயில் புக்கார் மதியுடையார். (உஙு)

என்ரூர் வமைமயிலே யேழ்பொழில்வாழ் கோகிலமே
யொன்ரூய வேதா கமவாவி யோதிமமே
பொன்ரூத வெண்ணெண் கலேபேசும் பூவையே
மன்ரூர் கடம்பவன மானே யடிபோற்றி. (உசு)

வே று.

இவ்வண்ணந் துதித்தி றைஞ்சி யின்னருள் பெற்றுப் போந்து
செவ்வண்ணச் சொக்கன் மிக்க செம்பொனு லயத்துப் புக்கு
மைவண்ணக் கண்டத் தானே வாய்த்தபே ரண்டத் தானே
மெய்வண்ணப் பாதத் தானே யென்றுகுழ்ந் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார். (உள)

விழுந்தவர் திருமுன் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்வார் வேந்தர்
செழும்பொருள் கொடுபோய்க் கொள்ளுங் காரியத் தீங்க தின்றி
யொழுங்குறப் பலித்தல் வேண்டி முனேயலா லுதவி யில்லென்
றழுந்தமுன் னுனைத்துப் போது மனவினி லருளா லாங்கு. (உஅ)

வெண்டிரு நீறு கொண்டோர் வேதிய னுவந்த ளிப்பக்
கண்டது வாங்கிச் சாத்திக் காரியம் பலிக்கு மென்று
கொண்டகங் களித்துப் போந்து குறைவிலாக் கனகத் தோடு
மண்டிய தானே யோடும் புறப்பட்டார் மதுரை விட்டு. (உக)

கற்றைவெண் கவரி வீசக் காயகர் கீதம் பாடக்
கொற்றவெண் குடைநி ழற்றக் கோதையர் மருங்கு வாழ்த்த
மற்றுமன் னனைநி றுத்தி மாணிக்கச் சிவிகை யேறி
முற்றுபல் லியங்க ளேங்கப் போந்தனர் முகில வண்றே. (ஈ0)

சாலிநீள் கழனி தோறுந் தண்டலைக் கதிரா லீனும்
பாலுறு தடங்க டோறும் பணிலஞித் திலம்பி றக்கு
மேலுறு சாபந் தீர வீந்திரன் வெள்ளை யானை
காலெவந் திறைஞ்சுந் தொல்லைக் காணையம் பதிய டைந்தார். (கூக)

வே று.

ஆரண மும்பகலு மிந்துவு மாடரவு மந்தண னும்மரியுந் தும்புரு நார தரும், வாரண முந்திருமான் மைந்தனு மிந்திரனும் வானுயர் தேவர்களுங் கோடுடை மாமுனியும், பூரண நாமகளும் பூமக ளும்முமையும் பூதிய னுந் திருவோ டேழுல கும்பரவுங், காரண வன்குரவார் கந்தவ னச்சோமன் காணிம ணங்கமழுந் தாளெவ ணங்கினரால். (கூஉ)

வே று.

கருதுமப் பதியை விட்டுக் காதங்கள் பலவு நீங்கி
வருநெறி வசத்தி ஞனு மாசின்மூற் ரெடர்பி ஞனு
மருள்புனை வாத வூர ரன்புடைச் சம்பு வாழுந்
திறைபொரு மொய்யார் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையைச் சேர்ந்தார். ()

வளமதி காட்டப் பூக மரகதங் காட்டக் கொன்றை
களிநிதி காட்டக் காட்ட நாகநித் திலமெ வர்க்கு
முளமகிழ் துறக்கங் காட்ட வுயர்சிவ புரத்துச் செல்லக்
களிரொளி வழியீ தென்று கேதகை காட்டச் சென்றார். (கூச)

நிறைபெருந் தவத்தோர் வேள்வி நீங்கரும் பெருமை மிக்கோ
மறுவிலா மூன்று நூறு மறையவர் விளங்கு மூதூர்
நிறையினின் மருங்க ணேந்தோ ரியாவரா யினும்பி றங்கப்
பிறிவிலா வமர ராக்கும் பெருந்துறை முந்தைப் பேரூர். (கூடு)

வே று.

அருந்தவர் சிந்தைசெ லுந்துறை வந்தணை யந்தணர் மூன்றைமகம்
புரிந்துசெ யுந்துறை சந்தைப டுந்துறை புந்திக டந்தபதந்
தருந்துறை யிந்திரை வந்துறை யுந்துறை தொந்திகொ டந்திபடும்
பெருந்துறை யெந்தைப ரிந்துகு ருந்தினி ருந்தபெ ருந்துறையே. (கூசு)

வே று.

வயலெலாங் கன்னல் செந்நெல் வனமெலா நாகம் பூக
மயலெலாந் தேர்வி மான மலையெலா முனிவர் வானோர்
புயலெலா மாட கூடம் புறமெலாம் வேள்வி யோமங்
கயலெலாந் தாவும் வாவிக் கரையெலாந் தவஞ்செய் வோரால். (கூள)

வே று.

சகம்பரி வறுகலைச் சங்க மேறிய
மகந்தரு மறையுரு வங்க மாறற
முகந்தரு பவக்கடன் முடிய வோடிபே
தொகும்பொரு பலம்பெருந் துறையைச் சார்ந்ததால. (கூஅ)

வேறு.

அந்நக ரணையா முன்ன ரங்கநெஞ் சுளைவே முகித்
துன்னுபே ரன்பு நீடத் துணைவிழி யருவி பாய
வுன்னரு மயிர்சி லும்ப வுயர்கரங் குவிய வாரூ
வன்னிசேர் மெழுகே யென்ன வுருகினர் வாத வூரர். (ஙக)

திருந்துமுற் றவத்தி னூலே செல்வமே லாசை விட்டுப்
பரந்தநெஞ் சொடுங்கக் கண்டு பன்முறை யதிச யித்துப்
பெரும்பதி யடையா முன்ன ரடைந்தது பேரன் பெந்தை
பொருந்திய தலங்க டம்முட் டலமிது போலொன் றின்றே. (சo)

பரிவினிங் கெய்தற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மிந்த
வரியசெங் கனகத் தோடு மமர்வமென் றறுதி யிட்டுப்
பொருவரும் படையை மிக்க பொன்பரித் தவரை மற்றும்
வரிசையுள் ளவரை யங்கண் வரவழைத் தருளிச் செய்வார். (சக)

வேறு.

வார்புக ழாடித் திங்களிற் குதிரை வந்திடா தாவணி மதியிற்
கணாதொறு மிறங்கு மையமோ வில்லே காவல்கூ ரரும்பொருட் கெல்லாம்
பரிசனி கொண்டு வருகுவ லியானே பாண்டியற் குரையுமிச் செய்தி
தெருமர லுறாது கடிதுபோய் நீங்கள் சிவன்செய றெரிந்திடா தென்னூர் (ரு)

வேறு.

ஆங்கவர் போயு வப்ப வரசனுக் குரைப்ப விப்பா
லீங்கிவ சொப்பார் போல யாவையும் விட்டுப் பொய்கை
யோங்குநீ ராடி வெண்ணீ றணிந்துய ராலய த்துப்
பாங்குறு மிறைவன் றன்னைப் பணிகுவான் றனிய டைந்தார் (சஙு)

திருந்திய சிகையு நூலுஞ் செவ்வியிற் றுளங்க வானுள்
விரிந்ததா ரகைக்க ணத்துள் விளங்குதண் மதிய மென்னப்
பரிந்துமா ணவர்கள் சூழப் பத்தனூர் வரவு பார்த்துப்
பெருந்துறைக் குருந்த நீழ லிருந்தனன் பெரிய வாசான். (சச)

காசினன் மறைமு ழங்கக் கருணையிற் சிறந்தி ருந்த
தேசிகே சனைக்கா ணுமுன் செயலழிந் துடலங் கம்பித்
தாசிலா விதியி னெட்டா லஞ்சினன் மண்ணிற் பேரூயப்
பாசமூன் றகல வீழ்ந்து பன்முறை பணிந்து நின்றார். (சசு)

நின்றவர் தம்மை யன்பு நீடிய திருநோக் கத்தால்
வென்றிகொள் சிரமுன் னுக மேவுதா னீற தாக
வொன்றிய மந்தி ரத்தா லுணர்த்திநோக் குபதே சத்தான்
மன்றுற வுபதே சித்து முன்னுற வரவ ழைத்தான். (சஙு)

அன்னவ் றொல்லி மெல்ல வஞ்சியஞ் சலியிற் செல்லப்
பன்முறை முறுவல் கூர்ந்து பாவனை செய்து பண்பிற்
றன்னடி சூட்டி நாமஞ் சாத்தியா சாரம் பூட்டிச்
சின்மய வஞ்செ ழுத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சஎ)

நோக்கினுற் பாவ கத்தா னுவலரும் பரிச னத்தாற்
காக்குமீ னுடல டக்குங் கமடமொண் பறவை யென்ன
வாக்கினு னுக்கு முன்ன ரடைந்தது பரம ஞானம்
வாக்கினு மடந்தை சேர்ந்தா ளகன்றன மலங்கண் மூன்றும். (சஅ)

வே று.

தேடு நீசிவ பாக்கியஞ் செய்தனை
நாட வேண்டுவ கண்டனை யானமைப்
பாட வேண்டு மெனப்பரங் கண்டவ
ராடி வாசக மோதுவ ரன்புற. (சக)

மருவு பொற்பத மன்னுறக் கண்டுள
முருகி யற்புத வாசக மோதுவார்
பரவு சென்னியம் பத்தெடுத் தோதியே
யரிய பாடலச் சோவென வோதினார். (கo)

வே று.

சிரித்த முகமுங் கவின்குழலுந் தீரா வருவிக் கண்மலரும்
விரித்த கரமுஞ் சபவடமும் வெண்ணூன் மார்புந் திருநீறுந்
தரித்த திருவா சகமொழியுஞ் சார்ந்த மெய்யுங் குறுவியர்வு
மரித்த மனமும் புளகமுமாய் நின்றூர் வாத வூர்முனிவர். (கக)

வே று.

பதியின்வை பவத்தி னுனும் பதிந்தமெய்ஞ் ஞானத் தானு
முதிரும்வெம் பிறவிப் பாச மறுத்தவர் மூர்த்தி நாதன்
விதியினிற் காண்டி யென்ன மேதகு சாத்த லோத்ம
புதுமைகூர் பிரம சாரிப் புதல்வனை விதியிற் கண்டார். (கஉ)

நன்புளீர் நீங்க ளென்ன புண்ணியஞ் செய்தீர் நாதன்
றன்பரி வெய்தி நாளுஞ் சார்ந்தரு கணையப் பெற்றீ
ரின்புறு மெனக்கு மிப்பா லிருப்பதோர் கருமு மில்லை
யன்புளீ ரடைந்தே ணெண்பா ரதிசயப் பத்தை யெத்தார். (கங)

வே று.

அங்க ணிவ்வா றறைந்திடுங் காலையப்
பொங்கு ஞானப் புதல்வர்க டம்மொடு
மங்கை நாயகன் மாணிக்க வாசக
விங்கு நில்லென் றியம்பி மறைந்தனன். (கச)

ஆதி நாயக னெண்ணெழிற் தாயிரம்
போத மேவும் புதல்வர்க டம்மொடு
மோது ஞானங்கள் காட்டி யொளிக்குமுன்
வாத வூரர் வலியபித் தேறினார். (இஇ)

குழுவி னோடு குருவை நினைந்தினை
விழிக ளாறு பொழிய விழுந்தெழுந்
தழுது விம்மி யரற்றி யரற்றிகின்
ரெழிலில் வாசக மோதத் தொடங்கினார். (இசு)

வே று.

மாறிகின் றென்னை யென்னு மாறிலொண் கோயிற் பத்துத்
தேறல்வண் புனர்ச்சிப் பத்துச் செத்திலாப் பத்து மற்று
மாறிய பிரார்த்த னைப்பத் தாசைப்பத் துயிரு ணிப்பத்
தேறிய புலம்பல் வாழாப் பத்தெண்ணப் பத்தெ டுத்தார். (இள)

அரும்பெரு நகரி னிற்போர் தவ்வயிற் றிகழ்வ கண்டே
பொருந்துமம் மனையே சுண்ணங் கோத்தும்பி புகழ்த்தெள் ளேணம்
திருந்துபூ வல்லி யுந்தி தோணெக்கஞ் சிறந்த பாவை
முரண்கடி சதக மெய்யென் றேழினு ரோதப் புக்கார். (இஅ)

வே று.

வருந்தியுட லூணுறக்க மின்றி யாங்கண் வாசகமோ திடக்கேட்ட தொ
ண்ட ரெல்லாம், பொருந்தியதி சயித்தவைமுன் கேட்ட வல்ல புதுமையெ
னச் சூழ்ந்திறைஞ்சிப் போற்றல் கண்டு, பெரும்புரவி கொளவந்த பொருள
னைத்தும் பின்வருங்கா ரியமொன்றும் பாரா ராகிப், பரிந்துகொளு மெனக்
கொடுத்தார் சிறிது நாளிற் பாண்டியனு ரீண்டுபொருண் மாண்ட தாங்கே.()

தருங்கனகக் குவையனைத்து மளித்து நாளுந் தாமேயோர் சங்கையறப்
பாடிக் கொண்டு, குருந்தினெடு மறுகினெடு மறுக விப்பாற் குணமொழித்
தித் தனமழித்த செய்தி முற்றுந், திருந்துநெறி மதியமைச்சர் திரண்டு செ
ன்று செப்பக்கேட் டளத்தாரூச் சீற்றத் தோடி, மிருந்துமணி முடிதுளக்கிச்
செங்கோன் மாற னிகற்றூதர் கரத்தோலை யெழுதி விட்டான். (ஈ0)

வே று.

தென்னவர் பரவுந் தென்னவ னேலே தென்னவன் பிரம ராயனே
காண்க, பொன்னிறை யறையிற் பன்முதல் கொண்டு பூவிகொண் டூண
வான் பரிவொடும் போனு, னென்னினோ தின்னம் வந்தில னமைச்சற் கிப்
படிச் செய்யத் தக்கதோ கடிது, மன்னிய வாடற் புரவிகொண் டடைவின்
வருவது கரும மற்றது பழுதால். (ஈக)

வே று.

இத்திரு முகத்தை யாங்க ணெய்திய தூதர் காட்டப்
பத்திசெய் தடைவின் வாங்கிப் பாசுரங் காணு முன்ன

முத்தம மன்னன் சித்த முணர்ந்தனர் நெடிது யிர்த்தார்
புத்தியு ளிணைத்தார் சாலக் கலங்கினர் புலம்பி னாரால். (கூஉ)

தென்னவ னமைச்ச னேயா லென்னகா ரியஞ்செய் தேன்மே
லென்னதாய் வினையுங் கெட்டே னிவ்வுளிகொள் வதற்கே வந்தேன்
பொன்னேயே யழித்தே னந்தோ புகலவோர் மாற்ற முண்டோ
மன்னவற் பிழைத்த லாகா மற்றினி யாவ தென்கொல். (கூரு)

ஆதரித் தடிய னேனை மாலழித் தாண்டு கொண்ட
வேதநா யகற்குச் சென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய லென்றுங்
கோதரும் பெரிய செல்வ ரொப்பார்போ லச்சத் தோடுஞ்
சோதியா லயத்துப் புக்குத் தொழுதுநின் றழுது சொல்வார். (கூச)

வே று.

தேமா லயனு மறியாத தேவ தேவே தயாநிதியே
வாமா கொண்டு வரச்சொல்லி வழுதி யோலை வரவிட்டான்
மூமா வொன்றுங் கொண்டதில்லை தனமு மடியார் தமக்கிட்டேன்
போமா றுளையாய் கண்பாராய் புவியி லினியார் துணைசெய்வார். (கூடு)

பொருந்து திலேல வனங்கடந்து போந்து வேந்தற் சேர்ந்தருளின்
வருந்த வுடலந் தனிவிருத்த மறையோ னுகி மறையோர்கட்
கிரங்கி யருங்கீழ் நீர்காட்டி யிரங்கன் மீட்ட பெருமானே
குருந்த வரம்பிற் கரந்தமறைக் கொழுந்தே செழும்பொற் சுள்போற்றி. ()

வே று.

போற்றியென் வாழ்முத லேயென வெடித்துப் புலருமுன் னினியவா சக
த்தா, லேற்றுயர் கொடியுடை யசனையங் குணர்த்தி யினியநற் றுதிகளாற்
றுதிப்பச், சாற்றருங் கொடுந்துயர் கூர்ந்தவர் துயரந் தணித்திடு வானருள் கூர்
ந்து, தோற்றிய தவ்வுழி மேற்றிகழ் விசும்பிற் றுளங்கிட வுயர்திரு வாக்கு. ()

வே று.

கினக்கி யாமுண் டெளமஞ்சே னிலேமை யுடனே கைதவற்குக்
கனத்த புரவி வருமென்று கருணை யுறவேண் டெவிட்டுப்
பினப்பை யோலை நிறைத்தெழுதிப் பரிவின் விடுப்பா யெனக்கேட்ட
வினைக்க ணில்லார் களித்தெழுதி விட்டார் நெடிய கட்டோலே. (கூஅ)

வே று.

ஓதுபுகழ் வாள்வழுதித் கடியேன் வாத ஊரனேன் விண்ணப்ப முணர்ந்து
கொள்வாய், தீதுமொழி கேளாதைத் தாறு நாளிற் றிரளிவுளி வருஞ்சிறந்த
பந்தி கட்டி, வீதிபட நீர்க்குவிடுந் தடங்கள் வெட்டி வீதிதொர் வையாளி யல
ங்க ரித்தாய், தேதமொழிந் தடியேனே நயந்து முன்போ லெழுந்தருளி யிருந்
தருண்மெய் யென்றே தேறி. (கூக)

இத்தகவிற் றூதர்கரம் விடுத்துத் தம்பா லியைந்தபெரும் பார்ம்மீடுத் தால யத்து, மெத்தனவிற் றுயிலுங்கான் மருங்க ணேந்து மெய்த்தவகே ளன்புடையார் நின்போ லில்லே, சித்தமுறு காரியநா முடித்த நிண்ணந் தீர மொடு தென்னவனுள் வருமுன் சென்று, புத்திகளி தரத்தக்க துரைத்தி யென்று புகன்ருளித்தா னன்பர்சுமை பூண்டு கொண்டான். (எஏ)

கனவுநிலே நீங்கியபின் போவ லென்றே கருணையுடை நாயகனே வணங்கி வாழ்த்தி, மனமகிழ்ந்து விளைந்தோப்பார் போலச் சென்று மதுரையடைந் தமைச்சருடன் மண்ட பத்தின், முனமெழுதி வருமோலே கண்டு ளத்து முனிவொழிந்த மன்னவனைக் காண மன்னன், றனதருகு வரவழைத்தாங் கிருந்தோர்ப் போக்கித் தனித்துரைப்பா னுளத்தினிய தயாமீக் கூர்ந்தே.(எக)

வேறு.

மறங்கடி பொருட னக்கு வாகியெவ் வளவு கொண்டீ
ரிறங்கிய துறைநா டேதே தெவ்வள வுயர்பு போது
நிறங்கடா மென்னை மக்கேற் றுனதென் போது நீதி
பிறங்கிலக் கணங்க ளென்னை பேசிடீர் கூச லின்றி. (ஏஉ)

என்றுரை செய்யக் கேட்ட வினியமா முனிவர் தேறி
மன்றுளு தனேநி னைந்து பகருவார் மன்ன ரேறே
வென்றிமா ராட்ட கங்காம் போசமா ரியஞ்சாம் ப்ராணி
துன்றுசைத் தவமுன் னுன துரகமோ பெருகக் கொண்டேன். (ஏங)

புகலருஞ் செலவு டைத்தாய்ப் புணரியின் முழக்க மிக்குப்
பகைபட வொன்றுக் கொன்று பணைத்தெழும் பெருமை கூர்ந்து
சகமதி சயிப்பத் தோன்றுந் தாண்டவெம் பரிமா நிற்க
வகைபடு மறுகாற் பொங்கு மதுரையு மிடம்போ தாதால். (ஏசு)

மன்னிய விலக்க ணத்தால் வருணத்தாற் கதியான் மிக்க
நன்மைகள் சொல்லத் தக்க வல்லவோர் நாவா லின்று
முன்னுற வந்த வாறே காண்கின்றுய் முழுது மீங்கே
யென்னையான் வியந்து கூறே னென்றனர் நிலேமை பூண்டு. (ஏஎ)

உற்றது கோளா முன்ன ருவகைகூர்ந் தணியல் வாசி
கொற்றவெண் குடைக ளாசி கோவைசேர் முத்த மாலே
பொற்புறு மாணிக் கப்பூண் பொற்படாம் பட்டுக் கூறை
மற்றும்வேண் டுவகொ டுத்து விடுத்தனன் வரிசை கூர. (ஏஅ)

விளைவொடும் விடையிற் போந்து வேண்டுப தமக்கு நல்கும்
பரிவுடைச் சொக்கன் வாழும் பைம்பொழு லயர்ந்துப் புக்குக்
கனையழி யன்பி னேடுங் கசிந்துநின் றிறைஞ்சி யேத்தி
யுளைசெய்வார் தனித்து மெல்ல வுற்றகா ரியத்தை யாங்கு. (ஏஏ)

வேறு.

நந்தார்கரர் செந்தாமரை வந்தார்தொழு மெந்தாய்
நாதாவதி பூதாசதுர் வேதாவித தீதா
பந்தார்விரல் வண்டார்வரி வண்டார்குழல் கொண்டாள்
பாகாவென தாகாபர யோகாசிவ லோகா
மூந்தாதர கங்கரீதர சங்காரவி டங்கா
மூலாகம நூலாகுண சீலாதிரி சூலா
தந்தாவென நின்றூடிய பொன்றூழ்மணி மன்றூர்
தாளாவரு ளாளாகின தாளாவெனை யாளே. (எஅ)

வேறு.

மன்னு துரகம் வருமென்று வழுதி மகிழ வுரைசெய்தேன்
பொன்னு மடியார் தமக்கிட்டேன் போமா றுரையாய் கோமானே
யென்னை யடிமை யாக்கொண்ட விமையோர் தலைவ வுமைபாக
வுன்னை யொழிய வறியேனென் றுரைத்தா ரிடும்பை யுடம்பானர். (எக)

வேறு.

ஈங்கிது சொல்ல வானத் திசைந்ததோர் பெரிய வாக்காங்
கோங்கிய தஞ்ச லஞ்ச லென்னவவ் வுரைகே ளாமு
னீங்கரும் பரிவிற் போந்து நீடுதம் மனைக்க ணெய்தி
யாங்குயர் நாய னுரைப் பூசைசெய் தமுது செய்தார். (அ0)

உண்டலுஞ் செய்தி யெங்ஙன் முடியுமென் றுளத்த ழுங்கிக்
கண்படை கொள்ளுங் காலைக் கண்ணன னினைஞர் வந்து
பண்பினி னுணர்த்தி மன்னர் நீதிநூல் பரகக் கற்றுத்
தண்புக ழமைச்ச னுரைப் சாதுமார்க் கந்த விர்ந்தே. (அக)

மன்னவ ரிதய மாரே யறிகுவார் வாத வூரா
வென்னது நினைந்தா யந்தோ வருவதே யினியா ருண்டு
நின்னுறு நினைஞர்க் கென்ன விடும்விடு கீரார் யாமா
ரன்னிய சல்லான் ஞாலத் தார்வெறப் பாரு வப்பே. (அஉ)

ஈசனெர் மனிதன் போல வெண்ணைவந் தாண்டு கொண்டான்
மாசறு பிறப்பும் விட்டேன் மன்னவற் பிழைத்த லாகா
பேசிலிங் கதனுல் வந்தேன் பெரும்பொருட் டனிசு மின்றே
யாகிலோ ருபாயத் தாலே போக்குவ லைய மின்றே. (அங)

இங்குளீர் போமி னுங்கள் கார்யத் தென்று கீகப்
பங்கய விலையு நீரு மெனவவர் பற்றற் நுங்குத்
தங்களெஞ் சகத்து சொந்து போயினர் தரும மாறன்
மங்கல மூறைசெய் வோர்கள் வந்தனா மற்றை ஞான்.று (அச)

புரவிவந் தனவோ வென்ன மெய்ப்பட வருமிப் போது
விரைதல்வேண் டாம்பொ றுத்து வீதிகோ டிக்கச் சொன்மின்
கருதினீங் கென்னை யின்றூர் கலியாண ஞாகக் காண்மி
னுரைசெய்த மாற்றந் தப்பா துரைசெயு மரசற் கென்றூர். (அடு)

ஆங்கவர் போந்து செய்தி யறைந்திடக் கேட்ட வேந்தன்
பூங்கமு கரம்பை நாட்டிப் பூரண குடங்கள் வைத்துத்
தேங்கமழ் தாம நாற்றித் திசைதொறுந் தீப மேற்றி
யோங்குபட் டாடை யான்மேல் விதானித்தா னுயர்வான் முட்ட. (அசு)

பந்திவை யாளி சங்க மண்டபம் பண்ட சாலை
கொந்தவி ழலங்கன் மாட மாமடங் கோபு ரங்கள்
சுந்தரன் பெரிய கோயி றோரண வாயில் வீதி
யிந்திர நகரி யென்ன வெங்கணு மலங்க ரித்தான். (அஎ)

மெய்ந்நெறி மன்னர் மன்னன் விளம்பிய காலஞ் சென்ற
தின்னமும் வந்த தில்லை யினப்பரி யென்று சீறி
நன்னெறி முறைசெய் வோரை விடுப்பவாங் கவர்க ணண்ணி
முன்னுறக் கேட்பப் பின்னு முன்புபோன் மொழிந்து விட்டார். (அஅ)

வே று.

மல்ல லோங்கு மலய முனிவகே
ணல்ல தோர்வினை யாட னவின்றனை
கல்வி மன்னன் கனக மழித்தவொன்
செல்வ மாமுனி பின்னரென் செய்தனன் (அசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - டுகூசு.

உ அ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

இத்தகு தியினி ருக்குங் காலையி லெழுந்தி றைஞ்சி
யொத்தபே ரமைச்சர் முன்னின் றுரைசெய்வா ரரச ரேறே
மத்தன்வார்த் தையினைக் கேட்டு வளாக ரலங்க ரித்தாய்
பித்தனீ யல்லா யுண்டோ பேசுவ தென்னை யாங்கள். (க)

பெருந்துறை யடைந்த போதே பித்துமேற் கொண்டா னங்கண்
டிருந்த செங் கனக முற்றும் போக்கினன் செயல்வே றுளனன்
பொருந்தகோ வணமு மோடு மல்லதோர் புரவி யில்லை
யிரங்கிடேல் வணித்தி வாங்கு பொன்னிழ வாதே யென்றூர். (உ)

---

* இது, வெள்ளிபாட்டென்ற சிலபிரதிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

வேறு.

துய்ய மன்னவ னன்னவர் சொல்லதீ யிர்த்துச்
செய்ய தாமரைக் கண்மலர் நீயெழ விழித்து
மைய னெஞ்சினே வஞ்சித்திடும்வஞ்சித்திடு மென்ன
வெய்ய சொல்லுடைப் பிரம்படிக் காரரை விடுத்தான். (ரு)

இன்னல் செய்குவான் சென்றவ ரிடர்கெட வோது
முன்ன ரும்பெருஞ் செய்திகள் கண்டுள மஞ்சித்
துன்னு மன்பிது கண்டில மென்றுகை தொழுதே
மன்னு மேனியி னேவன செய்திலர் வஞ்சித்தார். (சு)

மற்று மூணெழித் நிஞ்சித்தவர் வஞ்சப்பிடை யிருப்பக்
கொற்ற மன்னவன் பின்னருங் கூற்றினை யனைய
வெற்றி வீரரை விடுத்தனன் சிறைசெயு மென்றே
செற்ற மோடெழ வைதனர் வைத்தனர் சிறையில். (ரு)

வேத னேப்பட விருத்திய வெங்கொடுஞ் சிறையாற்
போத நீடிய கடுந்துயர் பொறுக்கமாட் டாம
லாதி நாதனை நினைந்தழு தலர்க்கணீர் சொரிய
வாத வூரரும் புலம்புவார் வாசக மோதி. (சு)

வேறு.

மண்ணுகுந் தரனே வாசி வந்தன வில்லை யென்று
தென்னவன் வஞ்சித்து வைத்துத் தீயெழ நெருக்கா நின்றான்
முன்னது பொறுக்க வில்லேன் முடிப்பனென் னுயிரை யீயன்
றென்னையாண் டனையென் வேண்டி யின்றிரங் காத தென்னே. (எ)

வேறு.

பொருவி லெரிவாய் சொரிந்ததெனப் புரவி வரவு சொலச்சொலவிங்
கிருதி லிருநின் மானபுர மென்னுங் கொடுமை பொறுக்கவில்லேன்
வரிசை கூர வீற்றிருக்கு மன்னர் வாழ்வு மினியமையு
முரையும் பொருளுங் கடந்தமறை யொளியே வெளியே யுதியாயே. (அ)

மின்னும் புகழா வருளாளா மெய்யே மனிதர் போல்வந்திங்
கென்னெஞ் சுருக்கி யுளைத்தவுனை தப்பா தெனவந் தியானுளைத்தேன்
மன்னன் காண்பான் விழிகுழிய வழியை நோக்கி யிராநின்றான்
றுன்னும் புரவி கொடுவிலைவிற் றோன்றாய் தோன்றாய் தோன்றாயே. (கூ)

வேறு.

ஆரிய மொழியு ளோரு மருந்தமிழ்ச் செய்யு ளோருங்
காரிய முறைசெய் வோரும் போவருங் கனியச் சொல்வார்
சோர்வறக் குழைத்தா யென்றுஞ் சோதியே கடலே யென்றுஞ்
சீரிய காம மோதத் தரித்திலர் தேவர் தேவே. (கo)

வே று.

ஒழுக்கந் தருமந் தவந்தான முறவு வாய்மை பொறைமற்றும்
விழுப்ப முள்ள சூத்திரர்வாழ் மிழலை நாட்டு நரியெல்லா
மழைத்துத் தெருட்டி விளையாட லவனீ மீது தனிவிளங்கத்
தழைத்த தலத்தை நரிக்குடியென் றின்றுஞ் சொல்வர் சான்றோரே. (கக)

வே று.

அண்டம் விள்ள வடிப்பர் பிடிப்பர்க
ணண்டு ணுந்நரி காணரி யாதுநீர்
கொண்ட மன்ன னிடங்குறு காமுனம்
பண்டை துங்குரல் காட்டும் பயமற. (கஉ)

வே று.

குணங்கொண் டிணைய போதித்துக் குதிரை யாக்கித் தற்பிரியா
தினங்குந் கணங்க டமக்கடைத்துப் புறப்பட் டானே நிவுளிமிசை
வணங்குஞ் கணங்கோ மாயுவுமா மாயப் புரவி மீதேறி
யணிந்து புறப்பட் டதுதுறையா ருடைநா யகனைப் புடைசூழ்ந்து. (கங)

வே று.

ஆதர வடியார் முற்று மடிபணிந் தேத்தப் போந்து
வாதையம் புரத்து நண்ணி மணிச்சிலம் போசை காட்டத்
தீதற வாண்ட வெந்தை திருச்சிலம் போசை யென்றே
யேதமா முனிவர் தேறி யிசைபடத் திகிக்க லுற்றார். (கச)

வே று.

கணங்கொள் சிறுவ ரிடியெனமுன் னூதுங் காளங் கறங்குற்ற
துணிந்து புடவி விசேடமுயர் துறக்கத் துணர்த்தச் செல்வதுபோன்
மணங்கொண் மதுரை காதமென வாசித் தூசி வீசியதங்
கணைந்த தறியா ராயறிவா னறைவா ரீசன் றிசைநோக்கி. (கரு)

வே று.

கோலிய பொன்னே வில்லை குதிரையோ வரவு காணேன்
காலவெக் தூதர் போலக் காவல னேவ லாளர்
மேலெழு நெருக்கா நின்றார் மெலிவுறும் வினையே னுற்றே
னலவா யானே சால வஞ்சினே னஞ்சி னேனே. (கசு)

நாதனே யருளிச் செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன்
வேதனே யுறவோ நாயேன் மெய்ம்மொழி மொழிந்தே னுசச்
சோதிநீள் வாசி கொண்டு தோன்றெனப் புறம்போந் தின்னத்
தேதமுற் றழுங்கா முன்ன மெய்திய னூதர் சொல்வார். (கஎ)

புண்ணிய வடிவ நேயொண் புத்தியுள் ளவரே யிந்த
மண்மிசை யமைச்சர்க் கெல்லா மன்னர்நீ யல்லா லுண்டோ

வெஃ்ணரும் புரவி வந்த வின்புறக் கண்டோங் தாழா
துண்மகிழ்ந் தேத நீங்கி யுரைசெயு மரசற் கென்ரூர். (கஅ)

அத்திறங் கேளா முன்ன ரகமகிழ்ந் தரசன் பாற்சென்
றுத்தம மன்ரு சேற்ற மொழியொழி ரகரின் பாங்கர்த்
தத்துமா வந்த வென்று சாற்றினூர் தூத ரென்னச்
சித்திர மண்ட பத்துச் சேர்ந்தனன் வாழ்ந்து வேந்தன். (கக)

நிலவுசா மையி ரட்ட நித்திலக் குடைநி ழற்றத்
தலமகி ழால வட்டங் தையலார் நின்று வீசத்
தொலைவிலா மன்னர் போற்றச் சூதமா கதர்கள் வாழ்த்த
வலகிலா வணியாற் பொங்கி யரிகொளா சனத்தி ருந்தான். (உ0)

வெம்பரி வரவு பார்த்து வீதிவா யிருக்குங் காலைச்
சம்புமா சமாதி யாலே சம்புமாத் தாழ்க்கக் கண்டு
வெம்பிநீ டம்பி ஞெடி யோசனை மீண்ட தூதர்
செம்பரி வரவு நான்கு திசையிலு மில்லை யென்ரூர். (உக)

மற்றது சொல்ல நல்ல மந்திரி வாய்த்தா னந்தோ
வுற்றநம் பொருளை யெல்லா மழித்தலு மன்றி யோங்குங்
கொற்றமா வீங்கிப் போது வரும்வரு மென்று கூறி
மூற்றிய பொய்ந்ட டாத்தா நின்றன னெனமு னிந்தான். (உஉ)

நீக்கினேக் கடியார் தம்மை நிகைநிரை வரவ ழைத்துத்
கோக்கட னுரு நீங்கள் கொண்டுபோ யஞ்சிக் கூசா
தூர்க்குள புளிக்க ஞெங்கி யுள்ளமா றனைத்தும் வெட்டி
மூர்க்கமந் திரியி வன்றன் முதுகிடைப் போக்கு மென்ரூன். (உங)

அங்கவர் கொடுபோய் நோவ வடிப்பதற் கணையக் கண்டு
செங்கணீர் வார வாரத் திருமுகம் வேர்ப்ப வேர்ப்ப
வங்கனன் றனைநி னைந்தாங் கடைக்கலப் பத்து முன்னுத்
துங்கவா சகங்க ளோதத் தொடங்கினூர் வடக்கு நோக்கி. (உச)

வே று.

வாதை மறலி தண்டமென மன்னன் சிறைசெய் கூடத்துப்
போது திகழ்பூம் பொழிலணைந்த பூங்கோ திலத்தைப் பார்த்தருளிக்
தீது மினிய குயிலேயென் றெடுத்த திருவா சகங்கினார
வோதி முடியா முனமெங்கு முள்ளா னுள்ளத் தருள்சுரந்தான். (உடு)

வே று.

தெரிதரு காள வோசை யவனியைச் செவிட தாக்கி
மருவிய கடைநாட் பொங்கு மழைமுழக் கதனைக் காட்டப்
பரியெழு குரஞ்சேர் தூளி பகன்மறைத் திரவைக் காட்ட
விருமைசேர் நகரி தன்னு ளெய்தின வெவரு காண. (உசு)

மாவல வீரன் வந்தான் வணங்குவோ ரிணங்கன் வந்தான்
பாவலர் புலவன் வந்தான் பாண்டிநன் னுடன் வந்தான்
காவலர் பெருமான் வந்தான் கடம்பமா வனத்தான் வந்தான்
நேவர்க டேவன் வந்தா னென்றன தெய்வச் சின்னம். (உ எ)

வழுதிகண் டதிச யித்து மயங்கிமால் கொண்டோர் போலத்
தொழுதுகொண் டெவருங் கண்ணீர் துளிப்பவா சகங்க ளோதி
யழுதிடு நாய னுரை யழைத்தரு கணைத்தி ருத்திப்
பொழிதரு கண்ணி னீரைத் துடைத்தனன் பொறுக்கச் சொல்லி. (உ அ)

வே று.

குழுவொடு திரண்டுஞ் சிதறியும் பரந்துங் கூடியுங் கடன்முது திரைபோற்
கழறிகழ் பதத்துக் கறுழ்பொரு செவ்வாய்க் கடையின்வெண் ணுரைநில நினை
விழுமிய வெண்சா மரைமுக மசைய விண்ணெனைத் தார்மணி யார்ப்ப |ப்ப
முழவொடு சுற்று முற்றையுங் காத்து வந்தது முதுபரிச் சாத்து. (உ கூ)

வே று.

கடப்பன குதிப்பன பகைத்தவை தனித்தனி களித்தனு மனிப்ப வொ
ருபா, னடப்பன நிலத்துறு பணப்பணி நெறுக்கென நடிப்பன நெறிக்க ளெ
ருபா, லடர்ப்பன மிகைத்தக னபப்பரி திரற்பரி யையச்சமு றுவிப்ப வொ
ருபால், விடக்கடல் கொதித்தென மிகைத்தெவ ருமுட்கிட மிதிப்பன விதத்தி
னெருபால். (உ ஏ)

வே று.

வாளகிரி நூறுபட நூறுவன மாறுபட வானமுறு பேரண்டகீர், கோள
கையின் முட்டிவன பட்டமுறு மெட்டியர்சு லக்கரிகண் மத்தகமிசைத்,
தாளகிர வைப்பவம ரேசன்விடு மாவினெடு தண்டிவன மண்டியொழியா,
கீள்கடலு டுத்தவட மேருவைநெ ருக்கியெழ நேரிவெ மற்றுமொருபால். ()

வே று.

இசைப்படு முதிற்குல நிகர்ப்பன நிலத்தினே யிலத்தியி னிறைப்ப வொரு
பாற், றிசைப்படு குலக்கிரி களெட்டையு முழக்குவ செறுத்தும றுவற்ற வகல்
வான், மிசைப்படு முதிக்குல முதிர்த்திரு சுடர்க்கரும் வெருக்கொள வுகைப்ப
வொருபால், வசைப்படு மனத்தொடு பெருத்திடு மிலக்கணு வகைப்படு வய
ப்ப ரிகளே. (உ உ)

வே று.

எற்றிகழ் பலவி தஞ்சேர் பொற்றலைக் கேடி லங்க
வுற்றபன் மணியாற் பொங்கு மொப்பில்சூப் பாய மின்னக்
கற்றையங் கவரி தூற்ற வாயுதங் கையில் வாங்கி
வெற்றிகொள் தொற்ற வீரர் வீங்கியீற் முண்ட விட்டார். (உ ஙு)

வேறு.

மன்னியநித் திலமாலை நிலவெறிப்ப மாணிக்கக் குண்டலங்கள் வெயில்வி ரிப்பத், துன்னுலகுக் கொருகுதிரை யாளாஞ் சோதி சோதிவிடு குப்பாய மெய்ப்பான் மின்ன, முன்னேமறைப் பரியைநெறி யைந்து மோங்க முடுகிவல மிடம்பரிவத் தனஞ்செய் வித்து, மின்னவணி பொலன்கலினக் குசைவ லித்து விளங்குகர வாளங்கை துளங்க வந்தான். (நச)

வேறு.

வெல்பரி நிறத்தாற் பீடா லொலியிரு ளையான் மிக்க
பல்கடல் கிளர்ந்த வென்னக் கிளர்ந்தன பல்க டற்பாற்
சொல்லரு மளவில் கோடி சூரிய ருதித்தா லென்ன
வெல்லொடு விளங்கி னார்க ளியைந்தசாத் தவர்க ளியாரும். (நடி)

விழுமிய குதிரை யீடு காண்பதற் கிணைந்த விண்ணோர்
வழுவிலா முனிவர் நேமி மாலயன் மகவான் மற்றுந்
தொழுதிரு மருங்கு மீண்டித் துதிசெய்தார் கற்ப கப்பூஞ்
செழுமலர் பொழிந்து வாழ்த்திச் செயசெயென் றடிச்சே வித்தார். (நசு)

துங்கவெம் பரிமேற் றோன்றுஞ் சொக்கனைக் கண்ட வீதி
மங்கையர் சங்கு ழப்பார் வண்டுகில் சரிந்து நிற்பா
ரங்கமேற் செம்பொன் பூப்பா ரறிவுநா ணகல்வா ரெங்கும்
பொங்கிய பெருஞ்சூல் கொள்வார் புலம்புவார் வீழ்வார் சோர்வார். (நஎ)

அடியினை காணீ ரென்பா ரலர்ந்ததா மரைக்கண் செவ்வி
வடிவினைப் பாரீ ரெல்லாம் வல்லசுத் தரனே யென்பார்
படிமிசைக் காண்டற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்பார்
கடிவிசைப் புரவி நம்மை யொட்டுமோ காண்டற் கென்பார். (நஅ)

அன்னவர் புலம்பக் கண்ட வாடல்சேர் பாட லன்பர்
மின்னனூர் தம்மை வேத மொழியரென் றெடுத்து மெல்ல
வின்னிய லன்னே யென்னு மென்றிசை படமு டித்துக்
கன்னல்சே ரன்னைப் பத்தாங் கோதிலர் களியிற் கூடி. (நக)

இந்நெறி பரவ முன்போந் தெண்ணில்பல் லியங்க ணங்கப்
பொன்மணிக் குடைகி ழற்றப் பொலன்கொள்சா மரையி ரட்ட
மன்னும்வெண் பீடாரை வீச வந்துவை யாளி வீதித்
தன்னிய கணங்க ளோடுந் துளங்கினன் வளங்கொ ணாதன். (ஈ0)

ஆங்குறக் கண்ட வேந்த னதிசய முற்றி யாரு
மோங்குமா யுதமும் பூணும் பருவமு முருவ மொத்துத்
தாங்குறை வற்றி ருந்தார் தலைவர்யா ரென்னக் கேட்பப்
பாங்கினே வாத வூரர் தோன்றுவர் பரியி லென்றார் (ஈக)

அவ்வயி னெங்குந் தானே யாதார மாயி ருப்பத்
தவ்வுமோர் கோட கத்தை யாதார மாக்கிச் சால
வெவ்விய மூன்று பாச மறுக்குமென் கரத்து மிக்க
செவ்விய விரண்டு பாசம் பிடித்தனன் றிறமை கூர. (சஉ)

கருதிடி னெருகா லத்து மசைந்திடாக் கமலத் தாணைப்
பரிவொடுங் காண யாரும் பன்முறை யுறவ சைத்து
மருமல ரயனுன் மாலான் மறையினு ளளக்க வொண்ணாத்
திருமநீ திருவத் தானு தானுவே யெனவி ருந்தான். (சங)

கள்ளநீங் கிடவ டிக்குங் கசையொலி யசனி மான
வுள்ளமே ரண்டம் விள்ள வுயர்மிடற் றோசை காட்ட
வெள்ளிமால் வரைமேற் றோன்று மேருமால் வரையே யென்னத்
துள்ளுவெண் புரவி மீது தோன்றினன் னரணி நாதன். (சச)

புண்ணியஞ் செய்த மேனிப் பூழியர் வாழி வாழி
கண்ணிமை யாது சற்றுக் கண்டிடு கண்டி டென்று
பண்ணியல் குதிரை வீரர் மெச்சுசே வகன்ப ரிந்து
மண்மிசை யேறி னனவ் வாசியை வாசி யாக. (சடு)

வேறு.

கூருந் தொடையும் பெயர்ச்சியுஞ் செல்லுங் குறிப்பொடு குசைகசைக் குர
யாருங் காணச் சீருந் தொழிலு மிதம்பட விதம்பல காட்டிச் [லும்
சேரும் பாடு நேரும் விலங்குந் திறல்வல வோட்டிட வோட்டுஞ்
சாரும் மாக வாளியு மற்றுஞ் சாற்றரு மார்க்கங்க டோன்ற. (சஎ)

வேறு.

விக்கிதம் வற்கி தம்மூப கண்ட மேவரு முபசவஞ் சவமாஞ்
சிக்கிலா நடைவெம் புரவுதூ வாளி சிறுகின மெய்ந்நிறை கடப்புப்
புக்குள பஞ்ச தாரையோ டத்த புளகித மத்தமண் டலம்பே
ருக்கிர பெகிர மண்டலங் கோமூத் திரியெனு மொன்பதும் விளங்க. (சஏ)

வேறு.

மின்பரிவு கூரவெழில் வெவ்விடைக ளாத்திச்
தென்புலமி லங்கவரு தேவர்தொழு தேவ
னண்பரிரு பாலுமலர் சிந்திநனி யார்ப்ப
வின்பமுறு வெம்புரவி யேறினனு வந்தே. (சஅ)

வேறு.

அரனரி யயனச் சுறவர சுமுனு
யிரமுக சுபதக் ரமமுறு நெறியே
சரிகம பதனித் தகவணு மனியா
வருமறை யயமுய்த் தனன்வய மூறவே. (சக)

வேறு.

மனத்துறு செருக்கொடு மருத்தைதிகர் வெற்றிச்
சினப்பரி பொருத்தமமர் செண்டுவெளி தன்னுட்
டனத்தன தனத்தன தனத்தன வெனத்தன்
வினைப்பட நெறிப்படி மிதித்தது நடித்தே. (அ0)

மூன்றிய செழுங்கவரி நின்றசைய முற்றும்
பன்றமுறு கஞ்சமணி கொஞ்சவெழு பண்ணிற்
சந்துறு சதங்கைகள் சலன்சல னெனத்தன்
சுந்தர விசைப்படி நடித்ததது சைத்தே. (அக)

வேறு.

தருமப் பரதச் சவுதத் தடைவே
தெரியத் தனதத் தனதத் தெனவே
புரையற் றுருகிப் புவிமெச் சிடவே
பருமப் பரிசற் பதம்வைத் ததுவே. (அஉ)

மெத்துந் தகவும் விதமும் படவே
தித்தொந் தொந்தொந் தித்தீ யென்றென்
றெத்துந் தாளத் தொக்கத் தத்திந்
தத்தும் பரிதன் முள்வைத் ததுவே. (அங)

வேறு.

பதிந்துமுன் காட்ட வெய்யோன் படியுமால் வரையிற் பாயா
வுதைந்துபின் காட்ட வெய்யோ னுதிக்குமால் வரையிற் றுவா
விதம்பட விடத்துக் காட்ட யமன்றிசைக் கிரியின் மூட்டா
விதம்பட வலத்துக் காட்ட மேருவைக் கடந்த தாங்கே. (அச)

குறைவின்மண் டலம்வ ணப்பக் கொள்ளிகொள் வட்ட மன்றி
மறுவற விளங்கிற் றுங்கு வணிந்ததோர் குதிரை யென்னத்
துறைநிறை வீதி காட்டத் தொடுகணைச் செலவே யன்றி
நிறைவொடு பிறங்கிற் றுங்கு கீண்டதோர் குதிரை யென்ன. (அடி)

இடம்வலம் பரிவத் திப்ப விரண்டெயர் குதிரை யென்னப்
படிமிசை விளங்கித் றந்தப் பார்த்திவ னதிச யிப்ப
வடிபடும் வேத மென்ன வருந்தவஞ் செய்த தென்றே
யிடபமால் குதிரை யாவே னென்றியா னெனப்ப ணிந்தான். (அசு)

மண்ணகத் தெவரும் காண வாதலூ ரார்க்கா வர்த்து
கண்ணுதற் கரிய வீரர் நாற்பெருந் திசையு மூட்டப்
பண்ணுறத் தூண்டு தீதிப் பரித்துகட் டிமையா விண்ணோர்
கண்ணிமைத் தார்வின் மண்ணு னதுகட நிடா யிற்றே. (அள)

ஏறலு மற்று முள்ள விருங்கண நாத ரெல்லாங்
கூறரு மல்ல மார்க்க மயின்மார்க்கங் குரக்கு மார்க்கம்
வீறுடை மூயலின் மார்க்கங் கணைமார்க்கம் வியரால் வீதி
சேறுற வுகைத்தார் மற்றுங் கதிகளாற் சிறக்க வாங்கு. (இஅ)

இடவிய கதியின் வாசி யொருவர்போ லேறற் கிந்தப்
படிமிசைக் கண்டே மில்லை தலைவர்யா ரென்னப் பல்கா
லடியிணை பரவி வந்த வருங்கண நாதர் யார்க்குங்
கடவுள ரிவர்கா ணென்று விரல்கொடு காட்டி னாரால். (இக)

ஆங்கவற் காணு முன்ன ரவசமா யெழுந்த தங்கள்
தேங்கமழ் மூடியிற் றூமே சென்றன கரங்க டென்னன்
பாங்கல வெழுந்தி ருத்தல் பார்த்திவற் கென்றி ருந்தா
னீங்கரு மனிதர் மற்று நின்றிலர் தொழுது வீழ்ந்தார். (கo)

மிக்கமந் திரிகா ளித்த வெம்பரிச் செட்டி நந்தஞ்
சொக்கனே போலெ னக்குத் தோன்றிடா நின்றூன் வந்த
தொக்கினைப் பாரீர் காலந் தாழ்த்ததா யினுங்கொ ணர்ந்த
மிக்கமந் திரியைப் பாரீ ரென்றுபன் முறைவி யந்தான். (கக)

கொற்றவன் றிருமு னின்று கூறுவான் குதிரைச் செட்டி
யுற்றநின் னமைச்சன் றந்த வுயர்பெருங் கனக மூற்றுங்
கற்கிக ளிடுவ தாக நம்மூளோர் கைக்கொண் டார்கள்
வெற்றிகொண் மன்னு கொற்ற வெம்பரி நீதி கேண்மோ. (கஉ)

வே று.

புரிதிபோர் தரத்திமவான் புறத்தி னின்று போர்துபெருந் துறையிறங்கி
வந்த வின்றிங், கருமறையிற் கடலமுதில் விதிகண் ணீரி லாரழலி லுலகத்தி
லண்டர் தன்னி, லுரியதிசை யிருநான்கு தேவர் தம்மி லுயர்ந்தவெழு பிறப்
பினவா யுரைசேர் மண்வாழ், சுரரரசர் வணிகர்சூத் திரர்நாற் சாதித் தோற்
றத்த காணிந்தத் துரக மொத்தம். (கங)

வே று.

மருவுநாய் கழுதை கோழி வாயதம் வெருகு கூகை
கரிபசா சேனம் பொல்லா கல்லன மயூரங் கீரி
பொருவிடை மடங்க லன்ன மகரம்வா னரம்பு ழைக்கைக்
கரிபுலி முனிவர் வானோர் கடும்பரிச் சுபாவ மன்றே. (கச)

வே று.

உத்தம விரலிற் காயமுஞ் சுழியு மொளிகளு நடைகளுந் துளங்குஞ்
சித்திர நிறமு நாற்றமுங் குரலுந் திறப்படி மனமுமிவ் வெட்டுஞ்
சுத்தமா வுடைய விந்திரன் றனுப்போற் றுளங்கவா டரவுபோ னலத்தான்
மெத்திநேர் வனேத்து திரண்டிசீண் யெர்த்து விளங்கிய கழுத்தன கீணே. ()

வே று.

மல்லிகை கோங்கு காயா மாதவீ மலர்பூங் கிள்ளை
நல்லன மற்று மிக்க நவமணி நிறத்த வாகி
மெல்லிய சிவந்த நாவும் வெளுத்துரெய்த் தொத்த பத்திப்
பல்லுமாற் றக்கு றுத்த கன்னமும் பழுதி லாத. (சுசு)

வே று.

இறுகிக் குவிந்து குழிந்ததகர்க் குரம்போற் குரமு மிளநவ்வி
மறியிற் கண்ணு மகன்றுதணி முதுகு நீண்ட வாலதியுங்
குறுகிச் சிவந்த மேட்டிரமுங் குறுகா முகமும் வியனுதலுஞ்
சிறுகித் திரண்ட வண்டமுமெய் யழகுஞ் செழிய காணுமே. (சுஎ)

வே று.

மேலெழின் மூசுமூ தாய விதமுடை நான்கு தாளும்
பாலதின் வெளுத்த சுத்தப் பஞ்சகல் யாணன் பாராய்
வாலதி தலிநெஞ் சொக்க மற்றவற் றெடும் வெளுத்த
வாலிய மணஞ்சி றந்த வட்டமங் கலங்கள் பாராய். (சுஅ)

உயர்கன வட்டம் போரா னுரனுளான் கொங்கான் கங்கான்
மயில்வரி நீலான் பொல்லான் மஞ்ஞிதை மௌவான் சேயா
னயனவஞ் சனம்பொன் மாரி பாடல நளினி பச்சை
பயமிலா மீசி கோரம் பட்டவர்த் தனங்கள் பாரே. (சுசு)

கஞ்சுகம் விலங்கு கொங்கை கலைக்குளும் புலக்கை கௌவ
மஞ்சுதா ளிரட்டை நாவோ ரண்டம் வேற் றண்டங் கொள்ளி
நஞ்சராத் தொழுநோய் காள முகந்திரி கன்னங் கொம்பு
மிஞ்சிய மற்றுங் குற்ற மொன்றிலை விளம்புங் காலே. (எ0)

மன்னதி மனம்வி திர்த்தல் பிசகல்கான் மடித்தல் வீழ்த்த
லின்னெறி விலங்க லச்சப் படுதன்மே லேறப் பாய்தன்
முன்னெழல் கடித்தல் வீதி நிற்றலுண் முகஞ்சா டித்தல்
பின்னெழ லிருத்தன் மற்றுந் தீங்கிலை பேசற் கின்றே. (எக)

கருங்கின்வண் கதிவெங் கால கந்துக நிலைமை யோங்க
மருவிய குலமா மங்கை முகமுக மடங்கல் வாவல்
பொருவரு நடிகள் வைப்பிற் புயலொலி யொலியே மிக்க
பரிவுடை மன்ன நின்னைப் பரிக்குமிப் பரிமா மொத்தம். (எஉ)

முருக்கும்வெம் பட்ட யானை முகத்தலாற் றுள்கள் வையா
கருத்தினி லுலவு மாக்கள் கருத்தனைத் தையுங்க டக்கு
முருத்தெழ வொலிப்பின் வானத் தும்பர்கோன் பரியு மஞ்சு
மருத்திலுங் கடிய மாக்கள் வாய்த்தன சம்பு வாணை. (எஙு)

வேறு.

இப்பரி மாவொரி லக்கம வற்றினு ளிக்குழு வோரொருமா
மூப்பஃ தாயிர மோர்பழு தின்றிரு நற்றர மித்தரமும்
வைப்பதி னூறுகு றைத்தன பின்னிவை யாயிர மற்றிவையு
மப்படி பெற்றவி லேப்பொனி லக்கம னைத்துமு னர்த்துகொளீள. (எசு)

வேறு.

ஆரிருள் விடப்பே ரணி மாயிரங் கதிர்வி ரிக்குஞ்
சூரிய னுளுஞ் சூழ்த றுரிதமார் பரியா லேகாண்
கூரும்வா ரிதிகொ ளாமற் குவலயங் கிடத்தல் வேளையை
வாரிதி குடிக்குந் தீவாய் வடவையம் பரியா லேகாண்ட. * (எரு)

திண்டிறன் மன்னர் சென்று செற்றவர் மண்ட லங்கள்
கொண்டுதம் மன்ன ராளக் கொடுப்பதுங் குதிரை யேகாண்
மண்டுபோ ரினில்வென் னிட்ட மன்னரைப் படக்கொ ளாமற்
கொண்டுபோய் விரைவி லுய்யக் கொள்வதுங் குதிரை யேகாண்ட. (எசு)

அ ம்பெருஞ் செந்தீ யில்லா வந்தணர் வாழ்வு போலும்
விரும்புதா ரகைக ளில்லா வீளக்கமி லகல்வான் போலும்
சுரும்புசூழ் மலரில் லாத சோலையுந் தடமும் போலு
நெருங்கிய தாரக மில்லா னீள்பெருஞ் சேனை மன்னோ. (எஎ)

பரியகை யாளை திண்டேர் பதாதிக ளெனும்ப டைக்குப்
புரவியில் லாத போது பொலிவுடைத் தன்று மண்ணும்
வரிசையு மற்று முற்றுந் தருவது மன்ன வர்க்குத்
துரகமே யல்லா லண்டோ தென்னவ சொல்லுங் காலே. (எஅ)

வரும்பரி தாழ்த்த வாகேள் வளர்சரா சரங்க ளெல்லாம
புரிந்திளைப் பாறுந் தில்லைப் பொதுவினு ளாட லாலே
பரும்புக ழாயி வற்றுக் கச்சுவ மென்னு நாமந்
திருந்தவோர் பொழுது நில்லா தெனுமது கொண்டு தேறே. (எசு)

ஆதலா லறிஞர் முன்னு வறவுறப் பேசித் கொண்டு
நீதியிற் கைக்கொ ளின்று நின்னது புரவி யாக
வீதியிற் கயிறு மாறி விட்டபி னன்மை தின்மை
யோதுவ நமது பார மல்லமே லுன்ன வென்றான். (அ0)

அத்திறஞ் சொல்ல நல்ல வறிவனீ யறைந்த தொக்கு
முத்தம நன்மை தின்மை யுன்கைவிட் டென்கை புக்கா
லெத்தையு மறிதல் வேண்டா வென்னவே முற்று மென்னச்
சித்திர மாக்க டம்மைத் தென்னவன் கைக்கொ டுத்தான். (அசு)

* எஜ, எசு, எஎ, எஅ, எசு - இவ்வெண்ணிற்குரிய பாடல்கள் சிலப்பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

எத்திமா வறிஞர் முன்ஞ வினியபே ரன்பிற் கூடிச்
சேர்த்துநம் மிடத்துண் டான செழுங்கன கங்கண் முற்றும்
பார்த்திடி னின்றி வற்றூர் பரிக்குநேர் விலைபோ தாவால்
வாய்த்தன குதிரை யென்று மன்னவன் வாங்கிக் கொண்டான். (அ2)

அய்யமில் லாமன் முன்னின் ரூவணி மூல நன்ஞட்
டெய்யபே ருலகுக் கெல்லாந் துளங்குரா வுத்த ராயன்
மெய்யைமெய் யுடைய மெய்யன் மெய்யடி யாரை வேண்டிப்
பொய்யிலா மன்னன் காணப் பொய்ப்பரி மாற்றஞ் செய்தான். (அசு)

மின்னிய வுலகு தன்னில் வித்தின்றி ஈாறு செய்வோ
னன்னெறி யில்லாப் பொல்லா நரகரைத் தேவு செய்வோன்
மன்னிய நரிக டம்மை மறுகெலாம் வாவி யேறித்
தென்னன்முன் குதிரை யாகச் செய்புதோன் ரூமல் விட்டான். (அச)

வந்துறக் கயிறு மாறி விட்டபின் வரிசை கூரப்
பந்தியுட் கட்டு மென்று பரித்துறை யாளர் கையின்
முந்துற வடைப்பப் போற்றி யவரவர் முதுபே ரன்பிற்
றந்தமில் வகையிற் சேர்ந்து தனித்தனி கைக்கொண் டாரால். (அடி)

இந்நெறி மன்னர் மன்ன னினிமைகூர்ந் திராவுத் தற்கு
நன்மைகூர் வரிசைத் தூசு நல்குவ மென்று நல்கக்
கொன்னுறு கரஞ்சேர் செண்டி லேற்றுமுற் கொம்பிற் சேர்த்துத்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் பூனைந்து கொண்டான். (அசு)

பாடன்மா முனிவ ரேத்தப் பாண்டியன் றிருமுன் னெய்தி
நீடுமா றேடுஞ் சொக்க னீள்பரி யுகைத்துக் காட்டிச்
சேடன்மா நிலத்தா ரன்றிச் சேணுளா ரெல்லாங் காணச்
சூடலாற் ரூசு சொக்கன் ரூசென வழங்கிற் றன்றே. (அஎ)

ஆங்கது செண்டி லேற்பச் சீறிய வரசற் கண்டு
தீங்ககல் வாத வூரர் தேசவா சார மென்ன
வோங்கிய தியாக வேந்த ஞெக்குமென் றெவர்க்குந் தூசு
தூங்கில் லாம னல்க வாங்கிமுன் சூடி ஞரால். (அஅ)

முன்னுறச் சென்று பன்றி நேடுதாண் முளரி சூடிப்
பின்னியன் முனிவ ரங்கண் பிடித்தபத் தெடுத்துப் பாட
நின்னுடை நினைவு வந்து முடித்தன நேச மிக்க
நன்முனி யடிவி டென்று நாயக னருளிச் செய்தான். (அசு)

நற்றிரு மேனிக் கீடு நலையற விட்டுக் கையிற்
பொற்றகை காணம் வாங்கிப் புரவிமேற் கொண்டு காணச்

சற்றடி வடிம்ப சைத்துச் சடைமுடி யிலங்குந் தூசு
மற்றுமோர் கங்கை யென்ன வருபவ னுருவம் போற்றி. (கூ0)

பல்வித வலங்கா ரஞ்சேர் பாய்பரி யுகைக்கு மிக்க
செல்வமார் சிறப்பி னுசை யுடையனு மீசன் றென்ன
னெல்லையி னீந்த தூசு சூடினு னும்பர் காண
மல்லல்கூர் கமலக் கையிற் கபாலமார் வாங்கு வாரே. (கூக)

கண்டவ ரமைச்ச னுமாக் கடவுளே வியந்து செங்கை
முண்டகங் குவிய நெஞ்ச முண்டக மலரக் கண்க
ணுண்டெளி சிந்த விந்த துவலருங் குதிரை யீடு
கண்டன மென்ரு னந்தக் கடலிடைத் திரைத்தா ரன்றே. (கூஉ)

வாழ்த்துபொற் பட்ட முன்னு வரிசைகள் வாத ஓரார்க்
கீர்ந்தநல் விடையிற் போக்கி யெழுந்ததன் னுழைக்கண் வேந்த
னுர்த்தபல் லியங்க ளாலே யவனியை நிறைத்துச் சார்ந்தான்
சூழ்ந்துசெவ் வந்தி மாலை தபனனுர் சாத்தக் கண்டு. (கூசு)

ஆணந்தரு கணங்க ளோடு குறுநகை செய்து தேவர்
பணிந்துபின் வரமூன் போன பத்தர்கள் பத்தன் முன்னும்
பிணைந்தபல் செய்தி யெல்லாம் பிறங்குதன் பெரிய கோயி
லிணைந்துபே ரங்க யற்க ணுமைமையிற் கருளிச் செய்தான். (கூஎ)

சயந்தரும் பெருமை மிக்க சம்புவின் குதிரை யீடு
வியந்துகற் பவர்ப ரிந்து கேட்பவ ரிடத்து மெல்ல
முயங்குநல் குரவு நீங்க மூத்தவ ணீங்க நீங்கா
கயந்தரு மினைய மங்கை நண்ணுதற் கையு மின்றே. (கூஅ)

வே று.

அரிய நாயக னுர்வினை யாடிய
புரவி யீடு புகன்றனை மன்னவர்
பரவு மன்னவன் பக்தியிற் கட்டிய
பெரிய கோடகம் பின்னரென் செய்தவால். (கூக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூகஅ.

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

இருமைதரு மதுரைநகர் நின்ற மாய வினப்புரவி முகமுகம்பார்த் தெ
ன்னே னென்னல், வெருவவடி யுண்டதல்லாற் கழுத்துங் காலும் வெங்கயிற்
றூற் கட்டுண்டே மேலு நிற்பிற், குருதிபடப் புண்படுவே முணவு மில்லை
கொள்ளிவெர் புல்லிவெர் பாவம் பாவ, நரருமினித் தொத்துவர்காம் விடியு
முன்னர் நம்முருவங் கொடுநழுவக் கடவோ மென்றே. (க)

மிடற்றிலுறு கயிறெயிற்றுற் கங்குற் போதே மென்றறுத்து மதியாது நரிக ளாகிக், கடைத்தெருவும் வாயில்களு மடமு மன்றுங் கடிமனையு மங்க ணமு நுழைந்து மற்றெவ், விடத்திலும்புக் கொன்றுக்கொன் றுறுமிச் சள்ளிட் டிரும்பசியா லிகல்செய்து நகரி தன்னுட், புடைத்தெவரு மெழுந்திருப் பச் சுழல வோடிப் போகாம லூளையிடப் புகுந்த வன்றே. (உ)

வே று.

மன்டு மமரர்கள் கண்டு நகையுற மாறன் வெருவுற நீளவே
தொண்டை விடுவன வண்டம் வெடிபட நண்டை நினைவன துன்றியே
பண்டை நெறியினின் மண்டை யகழ்வன பந்தி மனைமறு கெங்கணுங்
கண்ட வவரவ ரஞ்ச வுறுமுவ கள்ள முறுமன முள்ளவே. (ஙு)

வே று.

மற்றது கண்டு நின்ற வகைத்தலை யாளர் முற்று
முற்றிய பயத்தோ டென்னுய் முடியுமீ தெனக்க லங்கிக்
கொற்றவன் றிருமுன் சென்று கூறுவார் புலரு முன்னம்
பற்றல ரேறே நந்தம் பந்தியுள் விசேடங் கேண்மோ. (ச)

இன்னவென் றறிந்தோ மில்லை யிரவிடை யாணர் மாக்க
ணன்னரி போற்றி றுத்து நம்முளோர்க் காணு முன்ன
முன்னெழ வெருவிக் கையி லகப்படா தோடி முற்றுத்
தன்னமார் தொண்டை யாலே தரணியை நிறைக்க கண்டேம். (ஞ)

பாழ்தில்கன் டியின்றே மில்லை பருப்புநெய் கருப்புக் கட்டி
யெப்பிறை மட்டித் திட்டே மிரவிய புல்லு மிட்டேங்
கழுவிய பயறுங் கொள்ளுங் கடலையுந் துவரை யோடு
முழுவதுஞ் சிறக்க விட்டே மொக்கணி முட்டக் கட்டி. (கூ)

உற்றவை மற்ற வற்று ளொன்றையி லாது பண்டை
வெற்றிகொள் புரவி தாக்கு மறிக்குழை வேழக் கன்று
குற்றமி னல்லி யாடி குக்குடஞ் சூக ரங்கண்
மற்றுமிங் குள்ள வற்றின் மனைக்குடர் பிடுங்கக் கண்டேம். (எ)

றிநெறி விலக்க வென்ன வேங்கிநீ யியர்த்து வீழா
மின்னற விடைக்கு மேயோ வினைவதற் கேது வேதோ
நன்னெறிப் பொருட்குந் தீங்கு நணுகுமோ நெறிக்கே யன்டோ
செந்நெறி போக்குக் குற்றஞ் செய்தன வுளவோ வின்றே. (அ)

குருமொழி பிழைத்த துண்டோ கோளர்வாய்க் கேட்ட துண்டோ
சருகேர் குன்றிற் றுண்டோ தகாக்கொலை செய்த துண்டோ
வரமழக் கொண்ட துண்டோ மறைநெறி கோடித் றுண்டோ
வரவிதி வசமோ வேதோ வறிகிலே னெனவ யர்ந்தான். (க)

விளைகொண்மண் டபத்துப் போந்து மெலிகுவோ னென்கொ லென்றே
பொருவருஞ் சிறப்பின் வந்து போற்றிடு மமைச்சர்க் கண்டு
தெரிவுறப் புகுந்த வாறு செப்பலீ டியிர்த்தி யாரு
மிருநில நோக்கி நின்ரு ரியம்பவோர் மாற்ற மின்றி. (கரி)

தகவொடு நாளுஞ் செய்யுஞ் சடங்குகண் முடித்து வீதி
ணைகையொடும் வாத வூரர் நணுகியீ தறியார் போலப்
புகலருந் தழலிற் ரேய்ந்த புண்டரீ கம்போன் மிக்க
முகநனி புலரு மன்னன் முன்பணிந் தென்கொ லென்ரூர். (கக)

மாடுறக் கண்டு நல்ல மதியுடை யமைச்ச னேனீ
நாடிலிங் குனையா ரொப்பார் நல்லகல் யாண னன்ரே
கூடிய பரிசன் ரூகக் கொண்டுவந் தனையே யுண்டோ
தேடிய வருமை சற்ரே தீங்குவே றுண்டோ வென்ன. (கஉ)

பகையிலா வேந்தே யெங்கும் பழுதற நேடி நல்லோர்
டாழியான் கொணர்ந்த தெய்வப் புரவியிற் பொல்லாங் குண்டோ
கூலைவகை நெருநற் போதே வரையறுத் தறிஞர் முன்னு
வகமகிழ் வொடுகைக் கொண்ட தாரறி யார்கூ றென்ரூர். (கஙு)

அணைந்திது நெஞ்சஞ் சாம லறைவதெ னெருநற் கண்ணீர்
கொணர்ந்தமா நரிக ளாகிக் கொடுங்ரூரல் காட்டி யூருட்
பிணம்படா யாவுங் கொன்று திரிகின்ற செய்தி பித்தா
வுணர்ந்தனை யிலையோ கெட்டே னினியுன ருய்யுமோ வின்றே. (கச)

மேலுயர் குருவின் மாட்டும் வேந்தர்கண் மாட்டுந் தூய்மை
சாலுநான் மறையோர் மாட்டுந் தயாவுடைத் தோழர் மாட்டுஞ்
சீலமா தவத்தோர் மாட்டுஞ் சிந்தையஞ் சாது வஞ்சங்
கோலுமூர்க் கருக்குத் தண்டங் கொலையலா லுண்டோ வேறு. (கடு)

வெந்திறற் சிவையை யெல்லாம் வெம்பரி யாக்கி யின்றென்
மந்துரை தன்னுட் கட்டப் பண்ணினை மதிம யக்கி
யிந்திர ஞாலஞ் செய்வ தெம்மூட னேயோ சாதி
யந்தண ஞலு யான்மற் றறைவதிங் கென்னை நின்னை. (கக)

வேந்தர்பொன் னழித்தோர் நல்லோர் வீடுமார்க் கஞ்சா நீப்போர்
வாய்ந்தமா வுகைத்த வாசி வாரியப் பெருமா னெங்கே
சேர்ந்தசாத் தவரோ சொல்லாய் திண்ணிமை யோடு மெல்லச்
சார்ந்தகின் மேனி மூற்றுந் தண்டிக்க வடுக்கு காணே. (கஎ)

ஆரண மோதிற் றிந்த வடைவுசெய் வதற்கோ வென்று
கோரமா மொழிகள் கூறிக் கூற்றென முறைசெய் வோனைத்

நிர்வற வழைத்து வெய்ய சிறையறை வணைத்து வைத்துச்
சாரரும் பொருள ணைத்துந் தண்டித்து வாங்கு மென்றான். (கஅ)

ஆங்கவர் தம்மைக் கைக்கொண் டகன்றவ ரிணையி லாத
வோங்குபே ரன்பு கண்டுள் ளுருகிமெய்ந் நலியா ராகி
யீங்கிறை பணித்த வாறு செய்திடா விடினெ மக்குத்
தீங்குறு மென்று வெய்ய சிறையறை வணைத்து வைத்தார். (கக)

பிறங்கிய வடிவான் மிக்க பெரும்பருந் தரக மெல்லாங்
குறம்பெரு நரிக ளாகி நெடுங்குரல் காட்டக் கூற்றிற்
றிறம்பட முனிந்த தென்னன் சிறைபுகுந் தழுங்கி மிக்க
வறந்தரு முனிவன் பின்னென் செய்தன னறைதி யென்றார். (உ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகடு.

கூ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

பொறையகத் தடைய வேந்த னமைச்சரைப் போக வேவி
யறையகத் தொழியாத் துன்பத் தொடுபுகுந் தழுங்க விப்பான்
மறையகத் தோரி ரும்பு தருமனத் தேனை யென்று
சிறையகத் தோதா முன்னஞ் சிவனகத் தருள்சு ரந்தான். (க)

வே று.

பொதியில் வளாசேர் தமிழ்நாடும் பொய்யா வையை மாநதியு
மதுரை நகரும் பாண்டியனு மண்ணுஞ் செய்த தவத்தானுந்
துதிசெய் தொண்ட ரகமழைத் தொண்டு செய்து பிட்டளிக்கு
முதுமா மங்கை தவத்தானு முதிரு யகனை நினைப்பிட்டான். (உ)

பணிந்த வருணன் றனைநோக்கிப் பண்டே நமக்கு நனிநல்ல
குணஞ்சேர் வேத முனியிருக்குங் கொடிய சிறையைக் கண்டனையே
கணஞ்சேர் பொழுதிற் றுழாது கங்குற் கண்ணே கரைகடப்ப
மணஞ்சேர் பொருள்கொண் டொருநதியை வருவிப் பாயென் றறிவித்தான்.()

மேக நாத னெழுந்திரங்கி மெய்கள் கருகி மலைவிடக்கண்
டாகங் கலங்கி வேகவதி யருங்கால் கட்ட வில்லாது
பூகந் தெங்கு பறித்தெறிந்து பொருமீன் மறியப் பரந்தழுங்கி
மாக முட்டப் பயங்கொண்டு வந்த தெவரும் பயங்கொள்ள. (ச)

மன்ற றிகழ்தென் கரைகடந்து மதுரை நகருட் புகக்கண்டு
துன்று மிரவிற் பறையறையுஞ் சும்மை கேட்டு வாள்வழுதி
கன்றி மனமென் னுருகுதி கால மொழிந்த காலத்திங்
கின்று பரவை யெனப்பரந்த தின்றே முடிவென் றழிந்தெழுந்தான். (டு)

ஆண்ட வதிகா ரியையழைத்தின் றருள்சேர் முனியை வணைத்ததனு
லீண்ட வந்த தோவறியே னிறைவன் செயலோ தெரியாது
மாண்ட கரையை விரைவினிற்போய் மனைக டொறுங்கோ லறையிட்டு
வேண்டி யடைப்பா யெனப்போக வீட்டான் விடிந்த திருங்கங்குல். (கூ)

செருவார் கணக்க ருடன்கூடிச் செல்வோன் றண்டஞ் செய்தூரி
னைசேர் கிழவர் சிறியோர்கண் முதலோர் நடுங்க வடித்தெற்றித்
திசைசேர் கரையை யளந்திட்டுக் கொடுப்பத் தெருமந் தவர்பெரிய
வரையே யெனத்தங் கோலறைகண் மதிழ்ந்து சுமத்தப் புகுந்தனரால். (எ)

முதுபேர் நகரிற் றென்கீழை மூலை மனையி லிருப்பாளோ
ரிதமார் பிட்டு வாணிச்சிக் கிடுங்கோ லறைக்கோ ராளின்றி
விதிரா வழுது விழுந்தெழுந்து மேவு தண்ட மாற்றுமற்
பதிவா யுழன்று திரியுங்காற் கண்டா னெங்கும் பரந்தள்ளான். (அ)

நாதப் பறையன் பெருங்குயத்தி பங்கன் றுங்க நஞ்சுண்டோன்
ஞாதைக் கிழவி பிட்டுதிர்க்கு மதிழ்ந்து மண்மீ துருக்கொள்வான்
சோதிக் காதிற் றழைசெருகிச் சும்மா டம்மா மதியாக்கிப்
பேதித் தறுதற் கச்சைபுனைந் ததிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு. (கூ)

மழுவைப் பிரமன் றலையோட்டை மண்வெட் டியுங்கூ டையுமாக்கி
யழகார் தோளின் மிசைவைத்தொன் றணிமா முடியிற் கவித்தொன்று
பழுதி லொழியா நகைதுளங்கப் பதினு ருண்டின் பருவத்துப்
புழுதி படைத்த திருமேனி பொலிய வலிய நடைநடந்தான். (கo)

வருந்து மவடன் பாற்சிட்டி வாரா யம்மே வீழுந்தெழுந்து
பரந்து திரிகின் றனையிந்தப் பார்மே னினக்கின் றென்போலத்
திருந்து கொற்றூள் கிடையாது வேண்டு மாயிற் செப்பெவரும்
விரும்பி யழைப்பப் போகாதிங் கணைந்தே னின்னை வேண்டியென. (கக)

வே று.

நல்ல வவதரத்தே நண்ணினீர் நாயகரே
தொல்லை வினையறுக்குஞ் சொக்கோ வறியகிலேன்
மெல்லியமெய்ந் நோவ வடிப்பரிகல் வேர்த்தாள்
வல்லியினின் மண்சுமக்க வல்லீரோ நீரென்றாள். (கஉ)

வேலை யுலகில் விறகு சுமப்பதல்லாற்
சாலுமுடி மேல்வைத்துத் தண்ணீர் சுமப்பவன்யா
னேலவரு மண்சுமக்க வல்லே னிதியாமற்
கூலியெனக் கேது தருவா யெனக்கூற. (கங)

அந்தித் திருக்கும் பொருளில்லை யையரே
கந்தித்து வெய்தாய் நறுவிதாய்க் கண்ணுக்குச்

சிந்தைக் குவந்திருக்குஞ் செவ்விகூர் பிட்டேண்டு
முந்தத் தருகுவல்யா னென்றுண் முதுநாயாள். (கச)

சிட்டனருட் சொக்கன் றிருவுளத்துக் கொத்தவணீ
வட்டமுறு பிட்டென்ன வேண்டா வகைந்தம்மை
யிட்ட மதுகே ளெனக்கிங்கு நீயிட்ட
பிட்டினிரு மாமென்றுன் வேள்வி யயியுவந்தான். (கஞ)

வேறு.

தக்கதோ மனிதர் பொல்லார் கோலறை தாழா தோங்க
விக்கணத் தின்க ணூற்றங் கலையடைத் தயின்றி வற்றை
யொக்கமண் வெட்டி முட்டச் சுமத்திடு முழப்பா தென்று
மிக்கமென் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் விருப்பங் கூர்ந்து. (கரு)

கின்றது வாங்கிக் கச்சைச் சுற்றுழை நெருங்கக் கட்டித்
தின்றிது போலொன் றில்லே சிவனறி குவனென் றூடி
மன்றலம் பொழில்சூழ் வையைக் கரைமருங் கடைந்து மாறு
வொன்றிய நகையி னேடு முலாவினு னகில நாதன். (கக)

இனியன பெற்ற னல்லோ ரெவர்க்குமிட் டயில்வ தல்லாற்
றனியயி லார்க ளென்று சாற்றுவார் பழையோ ரென்று
கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு
வினைபடச் சுமக்குங் கூலி வேலையா ளர்க்கு மீந்தான். (கஅ)

வளர்தரு பிட்ட னேத்து மாண்டபின் மீண்டு மெய்த்த
தளர்திடே லம்மை சாலத் தளர்த்தியான் பசியால் வந்தே
னளந்தகோ லறைபார் சென்று சிறிதெரழிந் தவற்று ளெல்லாந்
தளங்கவா னுறச்சு மந்தேன் சொக்கனு ராணை யென்றுன். (கக)

சுத்தமா வுனிலை வேண்டிச் சுமந்திடான் சுமந்தே னென்னை
வுத்தம மெய்தோய் மண்கண் டவகைகூர்ந் தரசே யின்னுஞ்
சித்திரப் பிட்டுச் சுட்டுத் தருகுவல் செல்லு மென்று
வித்தகப் பிட்டுச் சுட்டுக் கொடுத்தனள் வெம்மை கூர. (உ0)

புகழ்ந்தது வாங்கி யொல்லே போந்திரும் புனலி யாற்றின்
றகுங்கரை யடைந்து முன்போற் றுனையின் றெவர்க்கு நல்கி
யுகந்தகொற் றூளர் காப்பண் வளம்பல வுதைத்து நல்ல
சுகம்பட வடைப்பான் போல வடைப்பண்மண் சுமவா னுஞ்சி. (உக)

ஓங்குகோ லறைய ளந்த வுயர்பெருங் கணக்க ரங்கட்
டீங்குதச் சுமக்கு நல்லா டெரிப்பதற் கணையக் கண்டு
வாங்குகரும் விரைவி னேடும் வந்துபோர் சொக்க னல்லா
லீங்கெனே யொப்பா ரில்லே யென்னைமுன் றெரியு மென்றுன். (உஉ)

மற்றுள பெருங்கொற் றூளர் சுமவாது மருட்டி யெங்குந்
தெற்றிய விவனே யோமுன் றெரிப்பதின் றெனவி லக்கக்
கொற்றுள விவரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தா ரில்லே
முற்றுமிங் கியானே நின்று சுமந்தன னெனமொ ழிந்தான். (உங)

செம்மையின் வேலை யொன்றுஞ் செய்கில னேனுஞ் சொல்லு
மம்மர்தீர் வார்த்தை யாலே யாமையு மழுப்ப வல்லா
னம்மையுங் கோரு காக்கத் தகுமிவ னென்ன நாடித்
தம்மூளே வெருவி முன்னார்த் தெரித்தனர் தமிழ்க்க ணக்கர். (உச)

கொடியதிண் கணக்கர் போகக் குழம்புகொற் றூளர் நாப்பண்
முடியணை கூடை யாக முறுவல்கூர்ந் தினிய பாடித்
தடமிசைக் கொட்ட ணைத்துத் தாண்மிசைத் தாளே றிட்டுக்
கிடையற வுலக மெங்கும் படர்ந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (உஞ)

வளர்கலா பார்ப்பான் வந்த மன்னவன் மனிதர் கண்டு
ளிளரமண் சுமவா ஞகிக் கிடப்பவன் யாவ னென்னத்
தளர்வுடை வேலை யாளர் சாற்றுவார் மற்றிவ் வூரு
ளொளிவளர் பிட்டு விற்பா ளிட்டவா ளெனவு ரைத்தார். (உசு)

நெறிப்படக் கிடப்ப தென்னை வடிவணி கின்னை யாரும்
துறைச்சுமை யாளென் றிங்குச் சொல்கின்ரு ரின்று னக்குக்
குறித்தகோ லறையி லாங்கோர் கூடைமண் ணிட்டா யில்லே
கறுத்தநி காரிக் குன்னேக் காட்டுவம் போது கென்ரூர். (உஎ)

நல்லகா ரியம தென்று நயந்தவ ரோடுஞ் செல்லக்
கொல்லெறி யடிகுத் தென்று கூற்றெனத் தண்டஞ் செய்யும்
வல்லநி காரி கண்டு மனத்தநி சயித்துச் சால
மெல்லிய வடிவ னீயார் விளம்பிடு விளங்க வென்ரூன். (உஅ)

தந்தைதாய் சுட்டோ ருற்ரோர் சகோதரர் பொருளொன் றில்லே
யிந்தமா நகரி லியானேர் மூலையி லிருக்குங் கொற்ரு
ளுய்ந்திட வெவர்க்கு நாளு முதவுவ லென்னைக் கொண்டு
பந்தநி காரிக் கென்ன காரியம் பகர்தி யென்ரூன். (உகூ)

புத்தியு ளொழியாச் சிற்றம் பொருந்தநி காரி நல்ல
பத்திசேர் குணவான் போலப் பகர்தனே பகுந்து னக்கு
வைத்தகோ லறைக்கோர் கூடை மண்சுமக் கிட்டா யில்லே
யுத்தரஞ் சொல்லா நின்ரூய் கண்டில முனேப்போ லெங்கும். (ங0)

சதமுறை யடித்தற் குன்னேத் தருந்தகா தல்ல வன்றன்
விதமுறு வடிவங் கண்டே மெய்யொருப் பட்ட தில்லே

யதர்பட விளைவொ டும்போ யடையடி படாதென் றேவப்
புதியவ னடையா ளுகிக் கிடந்தனன் போந்து முன்போல். (கூக)

வேறு.

அவ்வயினில் வெய்ய வரசன் விடையின்வருஞ்
செவ்வி முறைசெய்வோர் தீரக் குறைபார்த்துக்
கவ்வை வினைத்து வருங்காற் கரையழிந்து
தவ்வுபுனற் கோலறையைக் கண்டார்க டாழ்வாக. (கூஉ)

காய்ந்து விளைவி னிகலிக் கறங்கென்னச்
சேர்ந்து சுமக்கின்ற சிற்றூ னெற்றுபுன
லூர்ந்தகரை யெங்கு முயர வுயராமற்
முழ்ந்ததிது யார்கோ லறைவிளைவிற் சாற்றுகென. (கூங)

மன்ற நிகழ்பிட்டு வாணிச்சி கோலறையீ
தின்றிங் கவளிட்ட கொற்ற ளிவ்வுழப்பி
வன்றிறலீ யாங்கள் சுமப்பமதி யாதுகிடந்
தின்று விளையாடி னின்றூன்போ பென்றார்கள். (கூச)

வெந்தழல்கண் சிந்த வெகுண்டாங் கவாகண்டு
சிந்தைசிறி தஞ்சாது தீரத்து மண்சுமவா
திந்த விளையாட லெக்கா ரணமென்னக்
கந்தரநோ வச்சுமப்பல் காரணமொன் றில்லென்றான். (கூடு)

இன்று விளைவி லெழுந்து சுமவாயேற்
பொன்ற வடிப்பமென வஞ்சினஞ் போலெழுந்து
மன்றறிகழ் கொட்டா லொருகூடை மண்வெட்டா
வென்றிமுடி மேல்வைத்து மெல்ல நடையிட்டான். (கூசு)

வேறு.

உன்னவரி யான்மேன்மை யங்க யற்க ணுமைகொங்கை படச்சிவக்கு
மெய்யன் முற்றுற், தன்னுருவ மென்னுமது மண்ணிற் காட்டத் தளருநடை
யிடக்கண்டு தண்டஞ் செய்யுந், தென்னன்முறை செய்வோர்க ளந்தோ வித்
தச் செற்றுயக் கொற்றுளின் கையிற் சற்று, நன்மையிலை யுடைப்படையா
னெனப்பி டித்து நடுமுதுகிற் கறுத்தடித்தார் சிவக்க நாடி. (கூஎ)

வேறு.

மண்னிட வடிப்பக் கடைகைக் கையுயர் மண்ணை யோங்கக்
கன்னல்சேர் செந்நெல் வைகைக் கரையிடா முறுவ லோடு
மென்னையே னடிக்கின் றீரொன் றியைந்தகொற் றுளார் நாப்பண்
டன்னுரு வெளித்தான் புகுத்தன்னோ தான் பிடித்த டிதான். (கூஅ)

படுமெழு மதியை நந்தம் பாண்டியன் மரபெ னத்தான்
முடிமிசைச் சுமத்த லன்றி முடிமிசை யுவந்து வைத்த
வடிவுடைக் கங்கை யாறு தென்னவன் வைகை யாற்றிற்
கடிபட மண்சு மந்தா னவன்றிரு வருளைக் குண்டோ.* (கூகூ)

இறையவ ளெளிப்ப நின்ற விறைமுறை செய்வோ ரோடிக்
கறுவியெங் கொளித்தா னென்று கேடிமூன் காண ராகி
வெறிகமழ் பிட்டுச் சுட்டு விற்பவ ளிடத்தி மைப்பிற்
குறுகியாங் கவளைக் கண்டு தண்டிப்பான் கோலி னுர்கள். (சo)

ஆங்கவர் கோலா முன்ன ரருளினு லெவருங் காண
நீங்கரு மிளமை பெற்று நிலத்தினின் றெழுந்து தெய்வப்
பாங்குடை யுருவத் தோடும் பரசிவ லோகத் தேகத்
தேங்கிய முறைசெய் வோருந் திகைத்துநி சயித்து நின்றூர். (சக)

வேறு.

அடித்தபுளி மாறுபல சொல்வ தென்னே யரசன்முது கோவல்ல நம்பி
ராட்டி, முடிச்சுரிய விந்திரனுன் முகன்மா லாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்
தம்மிற், பிடித்தவரி லடித்தவரிற் பாலர் பார்ப்பார் பெண்டிரின் மூத்தோரி
னிற்ப வற்றி, னடப்பவற்றிற் பறப்பவற்றி னூர்ப வற்றி னடுமுதுகி னிடைப்
புடைப்பு நணுகிற் றன்றே. (சo)

பொருந்துதலத் தோர்நகரோர் புறத்தோர் நாட்டோர் பூழியன்பாற்
சென்றறிவ மென்று சென்று, வளைந்தொருவன் மேலடியிங் கியாவர் மாட்டு
மன்னியதென் னெனமாறுன் மாற னென்றருங், கரும்பெயர்பெற் றேறுங்
கன் முதுகு காட்டி யருட்கொக்க னறிகுவனென் றிருப்ப வாங்கண், டிருந்த
வேழுந் ததுவிசும்பி லெவருங் கேட்பத் திருவாக்குத் திருவாத வூரர்க் காக. (க)

பாண்டியனே வேதஞ்சொல் யாண்டு வாழி பாக்கியமன் ஞமக்கு வாத
வூரன், பூண்டதொண்ட னிவன்முகத்தா னம்மு ளோர்க்குன் பொருளறத்
தின் வந்ததனுல் வாங்கி யிட்டேம், வேண்டுவன பரியுமிட்டேம் விடுவித் தற்
குன் வேலையின்மண் சுமந்தடியும் பிட்டு முண்டே, மீண்டுவிடு விடுனைக்கே
நன்மை சால விவனைத்தன் வழிநிரிதற் கிரங்க லென்றே. (சக)

அந்தவுயர் திருவாக்குத் தோன்ற யாரு மதிசயித்து மன்னவனே நோக்க
மன்னன், சிந்தைபய மெய்தியுறு புளகத் தோடுந் தேவர்பிரான் பரிமதுரைத்
தெருவி லேறுங், கொந்தகன்வாக் கிதுபரிமாற் றறுதி யென்று கொடுஞ்சிறை
யின் விடுத்தருகு வரவ ழைத்து, வந்தனைசெய் தினியபல வுபசா ரத்தால்
வணங்கினுன் திருவாத வூரர் தாளில். (சஇ)

சார்ந்தவென தறியாமை யாலே மிக்க தாழ்வுகள்செய் தேனவற்றைப்
பொறுத்துச் சாலச், சேர்ந்தருகுங் செழுந்தருளி யிருப்பீர் போலீர் திருவளத்தி

---

*இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

லடைத்தபடி செய்யுந் தூய, வேந்தர்புக ழருட்சொக்கர் நும்மேல் வைத்த மெய்யன்பு வையகத்துக் கண்டே மில்லை, யேற்றிரு வாதவூர் நாய னீரோ யெனத்துதிப்ப யாரும்வியந் திறைஞ்சி னார்கள். (சசு)

செந்நெறிசேர் விசும்பிடையிற் றிருன்றுஞ் சொல்லைத் திருவாக்கே யெனத்தெளிந்தாய் தேவே றுண்டோ, நின்னையடைந் ததுகொண்டிப் பேறு பெற்றே னீக்கரிய வெம்பாசத் துவக்க றுத்தே, னென்வழியிற் போகுவலின் றைய நீக்கி யினையில்லா வெந்தையையுண் டென்று ணர்ந்த, வுன்னருமிப் பிரமாணத் தானின் செல்வ மோங்கியிடுந் தீங்கின்றி யுண்மை யென்றே. ()

வே று.

வைத்தரு ணமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்தாங் கோதி
யுத்தமர் போகக் கண்ட வுவகைகூர் செழியர் கோமான்
பத்தியிற் பின்சென் றேத்திப் பணிந்துநல் விடையிற் போந்து
சித்திர மண்ட பத்து ளிருந்தனன் செயலே வாழ்த்தி. (சஅ)

வாழ்ந்தருள் பெற்ற வேந்தன் மந்திரித் தலைவ ரைப்பார்த்
தேய்ந்தகா ரியந்தா னுவ தழிவதிங் கினிலீள் வாரி
சூழ்ந்தமா நிலத்துத் தூய சூத்திர மொழிந்து நீதி
வேந்தர்மாட் டமைச்சி னுக்கு வேதிய ராகா ரென்றான். (சக)

தொன்னெறி வாத வூரர் சொக்கரு லயத்துப் புக்கின்
றென்னையா ளுதற்கு நாதா வினப்பரி யிட்ட தன்றி
மன்னிய முடிவ ருந்த மண்சுமந் தலையே யந்தோ
வன்னமா மேனி நோவ வடியுமுண் டனையே யென்ன. (கo)

உத்தர கோச மங்கை கழுக்குன்றுங் குருவங் கண்டு
சித்திரக் கோவை பாடித் தில்லையம் பலத்து வாவென்
றத்தன்வா னாத்து லாப்பப் போந்தருந் தமிழ்கள் பாடிப்
புத்தன்வா தையும்வென் றியாரும் போற்றுபொற் பதம டைந்தார். (கக)

தொல்லைமா மன்ன னெந்தை சுத்தனு விருப்ப வேடன்
பல்லுறு மிறைச்சி நஞ்சம் பாலக னிறைச்சி யம்மை
நல்லபிட் டமிலக் கண்டே நல்லடி யார்க்கு நல்லான்
மெல்லியல் பாக னல்லால் யாருள ரெனவி யந்தான். (கஉ)

பொருவருங் கோயின் மூற்றும் பொன்னிணன் மேய்ந்தி யாரும்
பரவவெண் குடைக ளாசி பகுசோ மனாது சேரு
னரிவையர் முதலா நல்கி முன்னையி னண்பு பூண்டு
தரையினை யளவில் காலந் தருமநன் னெறியி னுண்டான். (கங)

வெருவா முற்றும் பட்ட வெற்றிற லடியும் வேய்ந்த
வொருத்னிக் கூடை மன்னு லுயர்ந்தகீள் கையு மூத்த

னாமக ளுயர்து றக்க நண்ணிய வாறுங் கண்டு
பரவிய மனிதர் முன்னிற் பல்பெருஞ் சிறப்பின் வாழ்ந்தார். (இச)

நிறைவுறு மதியங் கண்ட நெடுங்கடல் போலச் செல்வம்
பிறிவற விளங்கி மன்னன் பெருதபே ருலகம் பெற்றான்
மறைபறை யிறைவன் பிட்டெண் டடியுண்டி மண்சு மந்த
வுறுகதை கற்போர் கேட்போ ருயருல காள்வ ரன்றே. (இடி)

சுந்தர னவதா னங்கள் சொல்லுவோர் நினைப்போர் கேட்போர்
சந்தத முனிவர் வானோர் சாரணர் சித்த ரேத்த
மூந்தொளி விமானத் தெய்தி மூவுல கத்தி னோடு
மிந்திரன் முடிமேற் ருள்வைத் தேறுவர் சிவலோ கத்தே. (இசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எஎக.

கந.—விருத்தகுமாரபாலரான திருவிளையாடல்.

சீர்விளங்கு முன்னெருகாற் பாண்டி நாட்டுச் சிறந்தபெருங் கிராமத் தோர் மறையோன் செல்வம், பார்புகழுங் குலமொழுக்கம் விழுப்ப மிக் கோன் பணிமதுரைச் சொக்கற்கே பத்தி பூண்டோன், பேரியலாண் மகவி ன்றி யருமை யாவோர் பெண்பயந்து வேதத்தால் வடிவாற் சொக்கை, நேர வரு முயர்பிரம சாரிக் கிந்த நேரிழையைக் கொடுப்பமென நிச்ச யித்தான்.()

இத்தகவி னிருந்தோனெஞ் டொடிக்கு நல்யாண் டெட்டுநிறை தரு காலை யோதி மிக்க, புத்தியினோர் பாகவதப் பிரம சாரி புக்கிலுழைப் பிச்சை கொள்வா னணுகக் கண்டு, வித்தையினல் வடிவான்மற் ருென்றுங் காணுன் விரைவொடுகன் னியையுதகஞ் செய்யக் கண்ட, சுத்தமுடை மாதாவுஞ் சுற் றத் தாருந் துயருழந்து கனிவெகுண்டு சோகங் கூர்ந்தே. (உ)

குன்றமனந் தாதையையிப் பிரம சாரி குடிமுதல்கே ளாதினிய வேதங் கொண்டே, கன்றிபுனை கன்னிதனை யுதகஞ் செய்தாய் கன்றறியா யென்றி கழ நல்ல தாதை, யொன்றியிவன் கோத்திரருத் திரங்கேட் பாமிங் கும்பர் பிரா னருளினு லொத்த வாயி, னின்றிதுகாண் பேமென்று கேட்பச் சொ ன்னு னிடுகுறிகோத் திரமுதன்மற் றியாவுந் தோன்ற. (ஊ)

இன்பமுறு பாகவத னியாவுஞ் சொல்லி யிடுகுறிவே றென்னதுமே யே ங்கி நின்ரு, ரன்புமுதற் பலருணங்க ளுண்டா னது மவனிமீ தொருகுற் றம் யாவர் மாட்டுக், தன்பமுற வுண்டாகா திராது வேத சூத்திரங்கோத் திர ங்கல்வி யொழுக்க மற்று, நன்புதரப் பெற்றேமென் ருறி யாரு நலந்திகழ்மா தாவையுஞ்சொன் னயத்தா லாற்றி. (எ)

தந்திரனான் மறைவிதியிற் சாறு செய்தே சடங்குமுடித் துதகநெறி தப் பா வாறு, முந்தவளித் தினியபல நல்கி நல்ல மொழிமொழிந்து வழிவிடுப்ப வணங்கி னேகிஞ், சிந்தைமகிழ்ந் தருமறையோன் மாம னீந்த செல்வமொ டுந் தன்பதியிற் செல்லக் கண்ட, பந்தமுறு தந்தைமுத னல்லுற் றார்கள் பரி வுகள்செய் தெதிர்கொண்டார் பண்பின் வாழ்த்தி. (ங)

ஆங்கினிய பரதேசம் போன பிள்ளை யணிபொலிய மணஞ்செய்து மாதி னேடு, பாங்கின்வர வென்னதவஞ் செய்தா யென்று பலர்புகழக் கண்டிருந் தும் பாவி மாதர, வீங்கிவளோர் சைவன்மக னென்னைக் கேட்டா ளெரிதரு வெப் பத்தினெடுந் தலையை மோதித், தாங்கலரும் துயருழந்தா னெடிது யிர்த் தாள் சாற்றுமா றென்னென்ரு டணியா ளாகி. (சு)

வளமைமறை யோனிறைவன் செயலா லந்த வடிவுநிறை பவித்திரை பான் மனம்வை யாம, லிளமைதரு பருவத்தே யிருப்ப நாளு, மீசனுக்கே மனம்வைத்த நேச வல்லி, யளவிறந்த பாகவதர் புசித்தல் கண்டாண் டாழ் துயருற் றின்னமுது படைத்து நந்தந், தளர்வகல நுதனீறு விளங்க விங் கோர் தவமுனிவர் நணுகாரோ வென்பாள் சாற்றுள். (எ)

முன்னையவ னல்வினையான் மாமன் மாமி முதலாவவ் வுழைநின்றும் பிறிதோ ரில்லத், துன்னருமோர் காரணத்தாற் போக வோர்நா ளுற்றவர்கட் குற்றவன்மற் றியாவும் வல்லான், றென்னனையா ளுடைமதுரைச் சொக்க நாதன் றிருநீறு விரன்மூன்றுந் திகழச் சாத்தி, மின்னணிதூண் மணிமார்பில் விளங்க மூத்த வீருத்தர்தள ருருக்கொண்டான் விரும்பி மாதை. (அ)

வே று.

முன்வினை தனுவன தனுவு மூத்ததோர்
பன்னக வுரியன பழைய மேனியு
மென்மர லனநரை முடியும் வீழ்ந்தெழு
நன்மைகொ டளர்நடை யொடுந டக்குமம. (கூ)

கையுறு குடையொடு தண்டுங் காதினிற்
செய்யகுண் டலமும்வீ ழுடையுஞ் செவ்விசேர்
தய்யபுன் முறுவலுந் தளங்க மங்கலத்
தையனீ பிச்சையி டென்னைச் சார்ந்தனன். (கo)

வே று.

உழையிடை யழுது படையெனக் கண்ட வுத்தம வணங்கெதிர் வணங்கித்
தொழுதுபே ருலகிற் றனிவிளை யாடுஞ் சொக்கனே வறிதிலே னடியே
னெழுதுத னீறு காணுமுன் போன நிடரென்ன புண்ணியஞ் செய்தே
னழகுடன் றிகழுந் தலைவரே யமுதென் றகத்தினு னெழுந்தரு ளுதற்கே. ()

நாதனே கடியள் கொடியளென் மாமி நன்குள வறைக்கத வடைத்திப்
போதிலோ ரகத்துப் போயின ளுமது படிபுறம் பில்லையென் செய்கே

ஞேதுமே லமுது செய்யுமா றென்ன வுத்தமன் சித்திர வணங்கே
சோதிசேர் கதவந் திறக்குநீ செலுங்காற் றுணிந்தினி யகம்புகுந் தெடுத்தே.()

பரிவொடு பருப்பு மன்னமு மாகப் படைவயிற் றுறுபசி பெரிதென்
றருள்பட வுரைப்பக் கேட்டலும் பதறி°யறைக்கடி வாயிலிற்செலுங்கா
லுரனுறு கதவஞ் சடக்கெனத் திறப்ப வொண்டொடி கண்டதி சயித்து
விரைவினுட் புகுந்து சிறந்தன வெடுத்தாங் கமைத்தனள் விருப்புடை யடிசில்.

அரம்பையங் குருத்து மருங்குற வீரித்தாங் கடைவின்மென் போனகம் படை
விருந்தின ஞதர பூரண மாக வுண்டெழில் விரைமணக் கோலப் [ப்ப
பெருந்தகவிலங்க வெண்ணிரண் டாட்டைப் பிள்ளையாய் விளங்கினன் கண்ட
கருந்தடங் கண்ணி யதிசயித் தஞ்சி நின்றனள் காமனும் வருத்த. (கச)

வே று.

வாசிகை முடிபி றங்க மார்புதாழ் மாலை மின்னத்
தூசெழின் மருங்கி லங்கத் துளங்குகுண் கலவை சாத்தித்
தேசுடை யணிய ணிந்து திருமுகங் கவினை றிப்ப
வாசைகூர் தருமெய் கொண்டு விளங்கிரு னகங்க ளுண. (கஙி)

இந்நெறி நிகழுங் காலை யேந்திழை தனது மாமி
பொன்மனை வாயில் வந்து புகுந்தவர் யாரோ வென்ன
வன்னமோர் மாற்ற மின்றி யங்கையை நெரித்து நின்ரூள்
பன்னகா பரணன் கண்டோர் பாலக னுருவங் கொண்டான். (கசு)

வே று.

தன்னுபன் மணியி னல்லணி சிறந்த தொட்டிலுட் பட்டணை நிரம்பப்
பொன்னனை ஞாளு நன்னுத னீறும் பொலியநோக் கஞ்சனந் துலங்க
மென்னகை செய்து தன்னடி மலரின் மேதகு பெருவிர லமுதுண்
டன்னையில் புதல்வன் முன்விளை யாடி யழுதனன் பவளவாய் நெரித்து.(கஎ)

அவ்வயின் வந்த தேவினை மாமி யகத்திடைப் புகாமுனங் கண்டே
வெவ்வுரை யோடு முள்ளழன் மண்டி வெகுண்டுமுன் னிவ்வணைக் கிடந்த
செவ்விய பால ஞரென வினவத் தேவியுந் தெருமர வுற்றுக்
கொவ்வையங் கனிவாய் நிறந்துனை செய்வாள் கூடலு யகன்றிரு வருளால்.

வே று.

நீதிலா வடிவி னேங்குந் திருவிளு ளென்றேர் மிக்க
மாதவ முடையா ளிந்தத் தொட்டிலுள் வளர்த்தி வைத்திப்
போதுதன் கணவ னேடும் போயினு னேக்கிக் கொள்ளென்
றூதர மாமி கேளென் றடைவினி ஞெடுங்கச் சொன்னுள். (கசு)

தரும்பிறர் பாலன் றன்னைத் தையலாய் நீயோ காப்பா
யிருந்தவா றழகி தைய கோவென விடித்தி மீழ்த்துப்

பரந்தவொண் டொட்டி லோடும் பாலினைப் புறத்துப் போக்கி
வருந்திடக் கதவ டைத்தாண் மருமக டனையுந் தள்ளி. (உo)

வள்ளன்மென் முறுவல் கூரா மழவுருக் கரந்து பண்டைத்
தெள்ளுபே ருருவங் கொண்டு தீதிலா மடமா துக்கு
மொள்ளிய கற்பான் மிக்க வுமையுருக் கொடுத்துக் கூட்டி
மெள்ளயான் சொக்க னென்று போயினன் விசும்பிற் காண. (உக)

அடியவர்க் கெளிய சொக்க னருடனைப் பாரீர் காணப்
பொடியணி மாது போன புதுமையைப் பாரீ ரென்று
படிமிசை யோர்க ளெல்லாம் பரவினர் நெமோ லேத்தக்
கடிகமழ் சடையி னுனுங் காவல்சேர் மதுரை புக்கான். (உஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - எகூஉ.

கூ.உ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலந் தொல்லை முறைமையி னவனி காத்து
மன்னுமோர் தென்னர் கோமான் மதுரையம் பதியி லோங்கும்
பொன்னெயி லிலங்கு கோயிற் புனிதனுக் கன்பு பூண்டு
பன்னெறித் தானை சூழப் பகையற வாழு நாளில். (க)

குன்றவி லீச ருடுங் கூத்தினைக் கற்க லாகா
தென்றஃ தொழிந்த கல்வி யாவையு முற்றக் கற்று
வென்றிகொ ணெம மெண்ணெண் கலைவல்லா னெனவி ளம்பி
யொன்றிய புகழை யெங்கும் பரப்பினு னுலகத் தோங்க. (உ)

அன்புறு வளவன் மிக்க சிர்த்திகேட் டாடன் முன்னு
வின்புறு கலைகள் யாவுங் கற்பமென் றிகலிக் கற்றுத்
தன்பெய ருலகி லெண்ணெண் கலைவல்லா னென்று சாற்றி
நன்புட னிருப்ப வாங்கோர் பாடக னடைந்தா னுடி. (கூ)

எந்தைகேண் மூற்றுங் கற்றூர் நீயலா லுண்டோ வென்று
மூந்துறப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி முடிவில்பல் சிறப்பு நல்க
வந்தநல் வரிசை யிற்போந் தாடக மாடக் கூடற்
கந்தினை யினைய கல்விக் கைதவன் றன்னைக் கண்டான். (ச)

மனத்தினைக் கவரு நல்ல வார்த்தைகள் சொல்ல வல்ல
வினைக்கொள்பா டகன்ன னங்கி மீனவர் குலவி ளக்கே
கனத்தமா நிலத்து ளெண்ணெண் கலைவல்லா னென்னு நாம
நினக்கலை வினைத்தும் வல்ல நேரியற் காகு மன்றே. (ஞ)

வளம்படு கூத்தும் வல்லன் மற்றதோ வறியாய் நீயென்
றுளம்பட வஞ்சா னுகி யுரைத்திடக் கேட்ட மாறன்
றளர்ந்துரை செய்வான் கல்வி சாற்றின்மா நிலத்தி யாவு
மளக்தறி வாரு முண்டிங் கறிந்திடா தாரு முண்டே. (சு)

இன்னியல் வாண வென்ன யாசக னெக்கு மென்று
பின்னரு முரைப்ப வுட்கிப் பேசரும் விளிவிற் கூடி
மன்னவன் காட்டா னுகி வாழ்த்தியா சகனே வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கி விடுத்தனன் பொலிவு கூர. (எ)

மந்திரி கட்குச் சொல்லி வழங்கிய விருளை நோக்கி
யந்தவொண் புயங்க ளாட்ட மாடிட வேண்டு மென்று
சந்துற வாமத் தாண்மேல் வரவலத் தாண்மே னின்று
சிந்தையால் வருந்தி மூற்றக் கற்றனன் சிறிது நாளில். (அ)

நானில முய்ய மூன்ன நாயக னுடுங் கூத்தை
மானிட ராட லாகா தென்றநா வருந்திக் கற்றே
மீனமி லாத சென்னி செற்றத்தா லென்று சால
மீனவன் றுயர மூற்று நெஞ்சக மெலிவா னுளும். (கூ)

அன்றியு மொருதா ளுன்றி யடித்ததாள் வளைத்தெ டுத்து
நின்றரு நோவக் கண்டே நினைப்பிளைர் கணத்துப் போது
மின்றுநின் றிடவொண் ணுதா யிருந்திதிங் கென்றுங் கெட்டேன்
மன்றுற நின்ரு னந்தோ மாறிநின் றூடா தென்ரூன். (கo)

தருகன முதுபே ரண்ட சராசர மனைத்துந் தாங்கும்
பெரியவ ணுதா லாலே பேசரும் தாள்வ ருத்தங்
கருதினங் குண்டா காதா யிருக்கினு மிருக்குங் காணிற்
றெரிவரி தவன்றன் செய்தி யெனமனந் தெளிவன் றேரூன். (கக)

இப்படி வருந்தல் கண்டே யிரங்கியீ சான கோணத்
தொப்பருந் திருமன் றத்தி லும்பர்கோன் வேண்ட முன்ன
மெய்ப்பட வாடுங் கூத்தை விட்டுமேல் வலத்தாள் குஞ்சித்
தப்பெரும் புதுமைக் கூத்தை யாடினு னதிர வீசி. (கட)

வே று.

பேறுசால் பதஞ்சலி முனியும் பேரருள்
வீறுசால் வியாக்கிர முனியுங் கண்டுகண்
ணூறுபாய் தரமுன மாடுங் கூத்தனுர்
மாறனுஞ் தியர்கெட மாறி யாடினுர். (கக)

வர்தரும் வலப்பத மிடம்வ ரப்பணை
சார்தரு மிடக்கரம் வலம்ல ரத்தனி

வாதுறு கூத்தினே யாடி மாசறு
கோதைசூழ் தாண்மிசைக் கொடியுங் கட்டினன். (கச)

எழிறரு மன்னவ னெழிவி லேதமும்
பொழின்மிசை யாடவோர் வலியும் போக்கிட
வழகுடன் மாறிநின் றாடுங் கூத்தினைத்
தொழுதவம் பிகையும்வெந் துயர நீங்கினள். (கஞ)

வே று.

நத்தமார் நகரெள் ளியாமத் தருமறை நாதம் பாடப்
பெத்தமா னிடரா லாடுங் கூத்தினை யொழிந்து பீடா
ருத்தம வருங்கூத் தாட வும்பர்கோ னயன்மா லாதி
யித்திற மியார்வல் லாரென் றதிசயித் திறைஞ்சி ஞரால். (கசு)

தொண்டர்கள் விடியு முன்சென் றுமைசெயத் தொழுதுட் கண்ட
வண்டமிழ் மாறன் வைத்த மனத்தினுங் கடிது வந்து
பண்டருங் கூத்துக் கண்டான் பரவினன் றொழுது வீழ்ந்தா
னண்டர்நா யகனே யுய்ந்தே னெனவதி சயித்தா லித்தான். (கஎ)

வே று.

தெரிதரு கருணைச் சோதியே வலப்பொற் சேவடி யாலுள திருக்கூத்
துரைசெயி லுலகத் தெங்களுங் காண வுளதது புதுமையோ வல்ல
வருமையா லிடப்பொற் சேவடி யாலிங் காடிய தினுபெரும் புதுமை
கருதினின் றடியே னினியுனை வேண்டிக் கொள்வதோர் காரிய முண்டால்.(கஅ)

படியக மிசையிற் பரிவுள தினுக்கே பரிவுள மதிக்குலம் விளக
வடிவுறு திருக்கூத் தென்றுமிவ் விடத்தே மன்னிட வேண்டுமென் றேத்த
மூடியுடை வேந்தே யதுசெய்ய லென்றே முழங்கிட வுயர்திரு வாக்குக்
கடிகொள்வான்மிசையிற் றோன்றிடக்கண் டதிதித்தனன் களித்தகண்டெளிப்ப.

வே று.

மன்னிய பெரிய சிற்றம் பலத்தினே வரிசை கூரப்
பொன்னினுன் மேய்ந்து முத்தாற் புரிவலித் தணிசி றந்த
மின்னெளி மாணிக் கத்தால் விளிம்புசேர்த் திலங்க வெங்கும்
பன்மணித் தாம நாற்றிச் சிறப்பித்தான் பண்பு கூர. (உo)

மதியினே நிகர்த்த முத்தக் கவிகையு மாணிக் கத்தாட்
கதிர்விடு கொற்றக் கற்றைக் கவரியும் வயிரஞ் சேர்ந்து
நிதிதரு கனக சிங்கா தனமுமீண் முடியும் பூணும்
புதியவா சிகையு மற்றுப் புவியும்வேண் டுவகொ டுத்தான். (உக)

வே று.

மன்னவர் மன்னன் பன்முறை வணங்கி மகிழ்ச்சிமாக் கடலிடை மூழ்கித்
தன்னுடை யிடத்திப் போந்தடி யவர்க டம்பெருந் துயரறிந் திரங்கும்

பன்னியற் பெருமான் றன்வயின் வைத்த பரிவினைக் கண்டுகண் டெவ்த்து
மின்னெளி வினங்கு மடங்கலா சனத்து மேதினி வியப்பவீற் றிருந்தான். ()

வே று.

அன்றுமுன் னதிர வீசி யாடுவா னென்று மேவார்
குன்றமுன் மாறி யாடிக் கொடியிட்ட பெருமா னென்று
மன்றுற வழங்கக் கேட்ட வளவனு மிகல்விட் டன்பிற்
சென்றுமுன் வழுத்தி ஞனச் சிவனினுஞ் செழியர் கோவை. (உங.)

இத்திருக் கோலந் தன்னைத் தொழுபவ ரென்றுங் குன்றுப்
புத்தியும் பொருவி லாத பத்தியும் புகழு முண்டாய்ச்
சத்திய ஞால மூற்றுந் தனிக்குடை நிழலி ஞண்டு
முத்தியும் பெறுவர் தீரா மும்மல மம்மர் தீர்ந்தே. (உச)

கோடிய லேன மாகிக் குவலய மிடந்து முன்னந்
தேடிய நெடுமால் காணுச் செழுஞ்சுடர் மேனிச் சொக்கர்
வாடிய மாறன் றேற மதுரைமா மன்றுண் மாறி
யாடிய பாதங் கண்டே னருவினை கண்டி லேனே. (உஞ)

ஆசத்திருவிருத்தம் - அகஅ.

கூகூ.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மாசிலா மதுரையிலோர் மறையோன் முன்னுள் வனிதையொடு மூலப் பாலுண் பால னெடு, நேசமுடன் மாமனிடத் தணையப் போங்கா னெறியி டையா தவன்வெய்ய கதிரா னெந்து, பேசரிய வருந்தண்ணீர்த் தாகத் தாங் கோர் பெருமைதரு வடதருவி னீழன் மேவி, யாசின்மட மாந்தோத்துக் கிட ப்பக் கண்டே யகன்றனன்முன் றண்ணீர்கொண் டணைவா னெண்ணி. (க)

விரைவொடுபோ யினபின்னர் முன்னோர் வேடன் வேட்டையின்மேல் வந்துவிழுங் கிளியை யெய்து, பரியவிலைக் கொம்பின்கட் டொங்கி ஞான்ற பகழிமருத் தாலசைந்து பாவை மார்பிற், கருகிவிழா முதுகின்க ணுருவி யப் பாற் கழலுங்காற் புனல்கொண்டு வந்து கண்ட, வரியகண வன்றரியா ஞற்று ளுகி யழுதுவிழுந் தலமந்தா னுவி சோர. (உ)

அழகினு லருங்குலத்தா லன்பா னின்போ லாரொப்பா ரெனக்கினியா ருண்டென் றுறு, விழிபெருக முகத்தறைந்து கொளுங்கால் வேறூர் வேட் டைவேட் டொருவேடன் விரைவீற் றோன்றப், பழிகருது மிவன்கண்டு வா ரா யிற்பப் பழுதிலா வெழின்மாதை யேது வேண்டி, யிழிவுபடு குலத்தவனே கெடுவாய் கொன்று யென்றுனஞ் சினனஞ்சா வீரன் றானும். (ங)

பறையுமது கொடிதடியேன் கொன்ற தில்லை பழியையே முராய்ந்து கொள்ளு மென்ன, மறையவன்போ காவாறு வெருளி பொங்கி மறித்தவனை நெறிப்படிமண் ணுலகாள்க மன்ன, னறமலியும் வாயிலிற்போ தென்று கொ ண்டாங் கழுங்குழவி யொடுமுறையிட் டரற்றிச் சென்று, நெறியுடைய வமைச்சர்கா ளிவ்வெவ் வேட னெறியிடைக்கொன் முனெய்தென் மாதை யென்முன். (சு)

மந்திரிக ளவன்வருந்திப் புகன்ற வாறு மாறனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்ய மாறன், சிந்தைபரி தவித்துநெடு வாயில் வந்து தீராம லழுங்குழவி தனையு மிக்க, வெந்துயரத் தொடுமுறையிட் டெய்தா னென்னும் வேதியனை யுங் கண்டு மெலிதல் வேண்டா, வந்தணநீ யெனச்சொல்லி யாற்றி வெய்ய வடி ங்கணேவ டனேநோக்கி யருளிச் செய்வான். (இ)

வினையுறுவே வெகின்னைக் கொல்ல தில்லை மெய்ப்படநீ செய்தியுரை யென்ன வோடன், கனைகழற்முண் மன்னவனே நீதி வேந்தே கருணையனே நாயடியேன் கொன்ற தில்லை, மனுநெறியி னாராய்ந்து கொள்க வென்றுவண ங்கியுட னடிங்கியர்த் தனைப்பக் கண்டு, தனதுளநொந் தருமறையோன் மனத்த கத்துத் தணியாத பெருந்துயரந் தணியச் சொல்வான். (சு)

ஏதமொழி மறையோனே கரிய வேட னியம்புமொழி கேட்டனையே யாமா ராய்ந்து, நீதிபடச் சொலுகின்றே மம்பால் வீசு நேரிழைகுல் முவாறு நலஞ்செய் தெய்திங், காதிவிதி யொருவராற் றடுப்ப வொண்ணு ததுநீயு மறி தியே யெனவி டுப்ப, வேதியன்போய் நனியழுங்குங் கிளைஞர்க் கூட்டி விதி யின்கட் டகுந்தகனஞ் செய்தான் விம்மி. (எ)

செந்நெறிசேர் சுந்தரமுக் கன்பு பூண்ட தென்னவன்வே டனையழைத் துத் தெளிந்திப் போதே, யுன்னையும்வே ருடன்கடிவன் சிறையிற் போ கென் றுயர்ந்தகொடுஞ் சிறைக்கூடத் தடைத்துத் தானே, யென்னையுமா ளுடைமதனைச் சொக்க நாத னெங்குமுளான் யாவுமளர் தறிவான் முன் னர், மன்னியிது விளங்கினல்லால் விளங்கா தென்று வரிசைதிக ழாலயத்து வந்து புக்கான். (அ)

தென்றமிழ்நா டுடையானே யறஞ்சொல் கோவே தேவாதி தேவேகின் னருளால் வைய, நன்றிபயர் திடக்காக்கு மடிமைக் கின்று நாடரிய பெரும்ப ழிவந் தடைந்த தெங்கு, நின்றறிய வல்லானீ யல்லா லுண்டோ நினக்கடி மை வேண்டினறி விக்கி தோன்ற, வென்றலுமஞ் சினவீச னகர்சோ தித் தற் கெய்தெய்தி னறிவிப்ப மென்முன் றேற. (கூ)

மன்னவன்விண் மிசைக்கேட்டு மகிழ்ந்தா லித்து வளமைபுனை தன்னி டத்து வந்து விள்ளான், முன்னைமுறை யுண்டிகழித் தருளாற் முனே முற்றி யகங் கும்போதி னகர்சோ திப்பான், றன்விளைவிற் போந்தலவுங் காலைச் சேர் ந்தோர் தலப்பிரம சாரிமணஞ் செய்யா கின்ற, மின்னுமனைப் புறத்துறுகின் னையின்க ணியாரும் வெருவமுருப் புனைந்திருவர் மேவக் கண்டான். (கo)

வேறு.

தெரிவுற விவரை யறிகுவ மென்று சென்றரு கணைந்துரு வொளித்துப்
பொருவரும் வீர னின்றிடங் காலைப் புலப்பட நிலைப்பட ருரைப்பார்
விரையுருப் புனைந்து மணஞ்செயு மிவனை விரைவொடு புதுமையா வின்று
பரிவொடு கொண்டு போய்விட வேண்டும் பந்தரோர் பரிந்திட் வென்றார். ()

ஈங்கிது பகரக் கேட்டவாள் வேந்த னிலங்கவீ தறிகுவ மென்றே
நீங்கரும் கருணைச் சொக்கநா தனையே நினைந்துதன் னுண்மையே துணையா
வோங்கிய மனத்தின் வெளிப்பட நணுகி யுரன்பட மருங்குற நின்றே
யாங்குல குயிர்க ளேங்கிடு முருக்கொண் டனைந்தநீர் யார்கொலோ வறியேன்.

இங்குரை செய்த வாறுகேட் டனனின் றெப்படி மெய்ப்பட மன்ற
றங்கிய பெருங்கல் யாணமுன் செய்யுந் தார்மண வாளனின் னுயிரை
மங்குறக் கவர்வ துரைசெயு மென்ன மற்றவர் கீரரு யிருந்தாய்
கொங்கவிழ் தாம வீரனே யாங்கள் யமபடர் கொண்டுபோ மாகேள். (கஉ)

இம்மண வாளன் மெல்லிள மாதை யினிபகைப் பிடித்திடு மளவிற்
செமமனை யநத்துக் கொல்லவற் ருன திறம்படு கோடிலா மொட்டை
வெம்மைசேர் பசுவுண் டார்த்தும் பறுத்து விடுப்பமற் றதிதிரண் முழவின்
சும்மையின் வெருண்டு முட்டிடக் கொண்டு போகுவந் தொழுதியு ணுடி. ()

வேறு.

இயம தூத ரையு மில்லை யென்று சொல்ல மன்னவ
னயம தெய்தி நீதி வாயி னண்ணி வாடு முனிவனைப்
பயமு றுத மைத்து வந்து படர்கள் பின்னி றுத்தியே
யயமு றுது படர்கள் சொல்லு மறிவு கேளெ னீச்சொலுன். (உ)

நன்றி கொண்ட முனிவ னெஞ்சு தேற நாத னருளினு
னின்ற தூத னுக்கு மற்று யர்ந்த தூத னினைவுறக்
கொன்ற வீறு கூறு மொன்று குன்ற மன்ன குஞ்சர
மொன்று சிய மொன்று நாக மொன்று புண்ட ரீகமால். (கசு)

மன்னு நீதி கோடி டாத வைய மாளு மன்னவன்
றன்னை யும்ம றைத்தி றச்ச டங்க டங்க வம்முடித்
துன்ன ருந்த வத்தி னுயி ரர்ந்த யாக முனியையு
மின்ன முண்டு கொன்ற தெந்தை யந்த கன்ற னேவலால். (கள)

ஆல நீழ றன்னின் மன்னு மழகின் மிக்க பழுதிலோர்
மேல்கு லத்து நித்த செவ்வி வேதி யன்றன் மாதைமுன்
னேல வேட னேர்சு கத்தை யெய்து கொம்பின் ஞான்றதோர்
கோல சைத்து வீழ்த்தி யாவி கொண்ட தின்று கண்டனே. (கஅ)

மரணம் வந்த காற்று ரும்பும் வச்சி ரம்ம தாய்விடுங்
கருதி யிங்க தெங்ங னென்று காணின் முன்ன மன்னுமென்

பெரிய் தந்தை யசனெ னுந்தொல் பெருமை மிக்க காவல
னுரிமை கொண்ட வடிவ மங்கை யுயிர்க வர்ந்த வாறுகேள். (ககு)

வடிவ மிஞ்சு கவினி னிந்து மதியை ஞாலம் வெருவமென்
கொடியி லங்கு பூவின் மாலை வீழ வர்வி கொண்டனன்
விடவி டின்று கதையை யிந்த வெய்ய தேனு வான்மணந்
திடமி லங்கு பிரம சாரி யினிமை கூரு முயிரினை. (உ0)

வே று.

விரைவொடு கொடுபோ கேமேல் வெய்யரங் கூற்று வேந்தன்
பரிவற முனிவ னென்று பன்முறை தம்மிற் கூற
வரமுனி யதிச யித்து வழுதிகே ளிவர்கள் சொன்ன
வருளிலா வுரைகள் கேட்டே னறிவதொன் றின்னு முண்டால். (உக)

இம்மண வாளன் மேய வின்னுயிர் மருப்பில் கோவாற்
செம்மையிற் கவர்வ மென்றூர் சிறிதுபோ திங்கு நின்று
மெய்ம்மையோ வன்றே வென்று விளங்குவ மென்னக் கேட்ட
வம்மனு வேந்தர் வேந்த னதுதகு மென்று நின்றான். (உஉ)

நன்னெறிக் கன்னி மாதை நயந்துகைப் பிடியா முன்னந்
தன்னுபல் லியமு ழக்கிற் றும்பிடைச் கிடந்த தேனு
முன்னெழ வெருட்சி பொங்கி முளைத்தனை யறுத்து மொட்டை
மன்னிய சிரத்தான் முட்டிக் கொன்றது மன்ற லோனை. (உங)

வே று.

அணிபொலி மறையவன் வீய வக்கண
மணமனை பிணமனை யாக மற்றவ
ணணுகிய மனிதர்கள் கண்டு நாமொடு
தணிவற வரற்றினர் தலையை மோதினர். (உச)

உயிர்நில யாமையை யுணர்ந்து மன்னனும்
பயமொடு கூடினன் படரும் போயினர்
நயமுறு மாமுனி தெளிந்து நாவுறச்
செயிரற வழுத்தினன் றென்ன னீதியை. (உஙி)

வே று.

அரிய வெந்தை செயல்கண் டதிசயித் தந்த ணன்றன் னெடுந்தன்
னிடத்திடைப், பரிவி னோடு மடைந்தாங் கமைச்சரைப் பரிதித் தோற்றத்
தழைத்துப் பழுதறத், தெரிய வோதிட யாமினி யிற்புக்க செய்தி யாவையுங்
கேட்டருட் டென்னவ, தரும நூனெறி யாய்ந்திடு மன்னவர் தலைவ னீயல
தில்லெனச் சாற்றினர். (உசு)

வழுத்த மைச்சரை நோகியின் றிங்கெனை வரிசை கூரப் புகழுவ தென்கொனீ, ரிழுக்க தாமிப் பழிக்கஞ்சி கீக்கினுண் யாவும் வல்ல வருட்சொக்க

நாயக, னழித்தி யாவையு மாக்கவல் லான்றன தருளே வாழ்த்து மென்வாழ் த்தி யேத்தினர், பொழிற்குள் வாழு மனிதருஞ் சுந்தரன் பொருவி னீதிகண் டேத்திப் புகழ்ந்தனர். (உஎ)

வேட னேச்சிறை விட்டவ னெஞ்சகம் விரும்ப வேண்டுப நல்கிநின் னுற்றவர், தேடு முன்னரீ போகெனப் போக்கியே நீதி லாத முனிக்குஞ் சிற ப்புட, னுடி நன்மணஞ் செய்யென் றிரும்பொரு ணல்க வாங்கி நயந்து வீய ர்ந்தபோ, யாடி நன்மணஞ் செயதொன் புதல்வனே டருளே வாழ்த்தி யிருந் தன னந்தணன். (உஅ)

வே று.

அத்தனப் படுப ழிக்கே யஞ்சியக் கணத்துத் தோன்ற
வுத்தமப் பத்தி மாறற் குணர்வுற வுணர்த்த லாலே
பத்தர்கள் பத்த னுக்குப் பழியஞ்சுஞ் சொக்க னென்றோர்
வித்தகப் பெரிய நாமம் விளங்கிய தவனி மீது. (உக)

வே று.

மூட்டிப் பார்ப்பான் முறையீடு
மொட்டைப் பசுவின் பாய்ச்சலொடும்
விட்டுப் போன தெனவின்றும்
வட்டத் தலத்து வழங்கியதே. (ஈ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசஅ.

ஈ.சை.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வளவியதோர் நன்னாட்டு முன்னோர் கால மாசிலா வுயர்மறையோன் றனக்கு மிக்க, விளமைதரு பருவத்தே மனைவி யுண்டா யிவள்வயினோர் புத ல்வன்விதி வசத்தாற் றோன்றி, யளியினுற வளர்ந்தநங்க னேவா லேவுண் டன்புடைமா தாவைமன மருட்டிப் புல்ல, வுளமறிந்த தாதையவ மான வஞ்ச முணர்வுடையோர் விள்ளாரென் றெளித்துப் போந்தான். (க)

பிறரறியி னீதிகுன்று மென்று கொண்டு பேணியுள மெலிந்திருப் போன் றனித்தோர் நாளிற், பொறையறியா மைந்தனுமா தாவுந் தம்மிற் புண ருமிடத் தறியாது செல்லக் கண்ட, வுறுபுதல்வன் மண்வெட்டுங் கொட்டால் வெட்டா வுயிர்கவர்ந்தான் மற்றிதனை யோர்ந்து பார்ப்பி, னறிவிலிவேள் கொ டுங்கணைபட் டினைந்தார்க் கந்தோ வறமெங்கே நெறியெங்கே யன்போ வெ ங்கே. (உ)

மற்றவனுந் தந்தையுயிர் செகுத்த பின்றை வஞ்சமுடன் றற்சேர்ந்தார் தம்மைக் கூட்டி, யுற்றதுரை யானினிய பானுஞ் சோறு முண்ணுங்கா லேயில் விக்கிச் செத்தா னென்று, சற்றுமிரங் காதிருண்ட கங்குற் போதே தாழாம

லெடுத்தழலுந் தழலிற் சுட்டுப், பெற்றகொடும் பாவியொடு மில்லத் துள்ள பிறங்குபொருள் கவர்ந்தகன்றான் பெரிது தூரம். (ங)

ஆங்கொருவ ரறியாம லிரவிற் போங்கா லாறலைக்குங் கொடுவேடர் கண்டு சோர, வீங்கிவன்ற னுடல்புடைப்ப வடித்துக் கையி னிரும்பொரு ளுங் கவர்ந்தெழின்மா தையுங்கைக் கொண்டு, தாங்கருதி யேகினர்மற் றென்னே யின்று சாற்றுவது தலத்தின்க ணெவருங் காணத், தீங்ககல நினை ப்பதொர்கா ரியத்தா னுகுஞ் சிவன்கொடுபோய் விடுவதொர்கா ரியந்தா னுமே. (ச)

ஆறிடையி லலறிவிழுந் தெழுந்து வெய்ய வரும்பாவி யடியுண்ட புண் ணீ மொய்ப்ப, வேறொருவர் துணையின்றிப் புழுத்துத் தானே விரித்தசிரத் தொடு ந்துணிக்கோ வணத்திலேடு, நாறுமுட லகத்தோடு மடவி தோறு ணாமின்றி மனைகடோறுஞ் சென்று சென்று, சோறிரந்து தின்றுழன்று திரிந்தான் கண்டோர் சொல்லுகொடும் பாவியிவ ளுரோ வென்ன. (டு)

தன்னுணர்வால் விதிவசத்தை நினைந்து நொந்து சார்ந்தபெரும் பாதகத் தைத் தணிப்பா னெண்ணி, முன்னருந்தீ வினைதீர்க்குங் கங்கை கன்னி முத லான தீர்த்தங்கள் வீரும்பிப் போங்காற், பன்னெறிசேர் பிரமகத்தி பற்கடித் துப் பயமுறுத்திப் பின்றொடரப் பரிந்து பார்ப்பான், பின்னெருவர்க் காணுன் முன் னதனைக் கண்டு பிரமிப்பன் வெருவிப்பன் முறைகம் பிப்பன். (கூ)

ஆர்த்தபெரும் புனற்றீர்த்தத் துறைசெ லுங்கா லாடாமற் புறத்தீர்த்துப் போடக் கண்டு, போந்தவனி யோரிடத்துந் தரிப்ப தின்றிப் புகழ்த்தாதை வதைபொருவில் கருணை யாலையச், சேர்த்தகொடும் பாவமிரண் டாலு நொ ந்து திரிதருவோ னெந்நாளும் யாவ ரேனுஞ், சார்த்தவர்வெம் பாவங்க ணீக் குஞ் சொக்கன் றருகுடம்ப மாவனத்தைச் சார்ந்தான் வந்தே. (எ)

நீக்கலரும் புகழ்ச்சினியான் கருணை மெய்ய னீதிநிகழ் பதியினெறி வச த்தான் முன்ன, ராக்கியநற் றவத்தால்வந் தணையுங் காலை யங்கயற்கண் மங் கையரசர் வணங்கி நிற்ப, நோக்கியசீர் தாளைசெய்வா னுமையே மார னுவ லரும்பூங் கொடுங்கணையே தைத்தால் யாவர், காக்கவலா ரரிதரிதெவ் விட த்தி மந்தக் கணைச்சிலக்கா காதாரு முண்டோ காணின். (அ)

மதன்கணையா னெந்தவன்றான் வகுத்த கற்பின் மனையியின்க ணின் றானே னிரயங் காணு, னிதஞ்செய்பிறர் மனைச்சேறல் விரும்பி னானே லினி மைதரு முயர்துறக்கங் காணுன் மற்றும், விதங்கடரு மகங்களே யில்வாழ் வுக்கோர் வேராவா னுலகென் வரம்பி னில்லான், பதங்கொடுத்த நமையும் விடா னவனுக் கென்றும் பட்டகுணஞ் சுட்டாலுந் தீரா தன்றே. (க)

வேறு.

இன்னன சொல்லி நல்ல வினைமைகூ றின்பந் துய்த்து
மன்னவீற் றிருக்குங் காலை வருபெரும் பாவி மண்ணிற்

முன்னிக ரில்லா வந்தத் தானவை பவத்தி னுலே
மூன்னுறச் சென்ருன் கண்டான் மூவருங் காணு தானை. (கo)

அமலி நந்தி தேவ ரருங்கொடும் பாவி கீயார்
முறையிலா தவனே சிசி போவெனக் கேட்ட முக்க
ணிறையவன் கருணை மெய்ய ஞதலா லிரங்கிக் கெட்டே
னறிவிலான் யாரு மில்லான் வரவிடென் றருள்சு ரந்தான். (கக)

ஆக்கிய வுலகத் தின்க ணறிவுடைப் பெரியோ ராலு
நீக் ருங் கொடிய பாவ நின்னிடத் தடைந்த தந்தோ
போக்டவோர் விதியு மில்லே யாயினும் போக்கு கின்றேம்
பாடிய வசத்தா னம்மைக் காணலாற் பரிவு கூர்ந்தே. (கூ)

ஒண்பொரு ணின்கை யில்லே யுயர்ந்ததா னஞ்செய் யென்னப்
பண்புறக் கேணி னக்குப் பரிந்தியாம் விதிக்கு மாறு
மண்புழ் தருகோ வுட்குப் புன்பிடி வழங்கு ரத்தம்
விண்கொளா லயத்தை யங்கப் பதக்கணஞ் செய்மெய்ந் நோவ. (கூ)

இன்புற வினிய காயத் திரியையா யிரத்தெட் டோது
நன்புறு முருத்தி ரத்தை நாளுமத் தியய னஞ்செ
யன்பின்மெய்ம் முழுதும் பூதி யணியெழுத் தைந்து மோது
மென்பொரு டருந்தொல் வேத விதியிவை யின்னுங் கேண்மோ. (கச)

வே று.

நம்மடி யவர்க டம்மடி மலரி னணுகுமொண் புனல்பரு குசைப்பின்,
மெய்ம்மையை யுகையா மாடிய புனலில் வி.பீன்முச் சந்தியு மூழ்கு, செம்
மையோர் பொழுது பிச்சைகொண் டெண்டடம் புலனேயுஞ் செறுகிடா தியற்
றை, மும்மைசேர் யாண்டு நோக்கிரும் பாவ கீக்கு மவ மூ னிவரும் வியப்ப.

அப்பெரும் பாவிக் கித்திறஞ் செய்யென் றடைவுற விகித்தல்கண் டெழில்கே
சொப்பரும் பரிவி னங்ஙயற் கண்ணி யுளாத்ததி சயித்தடி பாவிச்
செப்பரும் பாவிக் கருள்சுரச் தநங்:ள் செப்பிய தெப் படி யென்று
மெய்ப்படவினவத் துப்பமர் மெய்யன் விருப்புற வறத்திறை முகாப்பான். (கக)

மன்கைகே ளறிவு பொறையற கீதி வாய்மைரா ரச்சமன் புடையோ
ரங்கவர்க் காப்ப தநிசய மல்ல வாங்கவை யவர்தமைக் காக்குந்
தங்கிய விவற்றுட் பிறங்கிட வொன் றஞ் சார்விலா தின்னுயிர் தனர்வோ
ரிங்கவர் தம்மைக் காத்தல்கா ணுலகி லநிசய மியம்பிட லன்றே. (கள)

ஆதலா லிவன்கட் கருணைபாஞ் செய்தே மென்றுபே ரன்பொடுங் கூடி
வேதரா யகனு மாதிரா யகியும் விருப்புவைத் தறத்திறம் வினவி
நீதியின் மறைய மறையவ னிறைவ னிகழ்த்திய வாறுசெய் தொழிவில்
பாதக நீங்கி வினங்கின னெவரும் பன்முறை யதிசயித் தேத்த. (கஅ)

கடு

வேறு.

உன்ன ரும்பெரும் பாவ மொழித்தது
முன்னங் கண்டனிர் மூக்கட் சிவனலா
லுன்னை யொப்ப வணுக்கட்கு நல்லவர்
பின்ன ருஞ்சில ருண்டோ பிதற்றரே. (ககூ)

உருகாதநீச.....ஆனையால். [ங - ம் பக்கம் பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - அசுஎ.

ங.நி.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

தெண்டிரைவா ரிதியுடுத்த மண்ம கட்குத் திலகமெனு மதுரையின்கண் மூன்னோர் காலம், பண்புடையா ஞெருபணிக்கன் மூன்றி யெண்ணில் பத் திநிகழ் புகல்வர்க்குப் பலவி தஞ்சே, ரொண்டிறலா யுதகலேகள் பயிற்றி யங்க ணெருசாமப் பொழுதொழித்தா லயத்தி னண்ணி, வண்புகழ்சேர் சொக்கனருள் கூர நாளும் வலஞ்செய்தன் பாற்றழுவன் மற்றைப் போ தும். (க)

எற்றிகழு முடன்மூத்தோன் மனைவி தானு மிளமைதரு பருவத்தே கற் பான் மூத்தாண், மற்றவன்றன் கைப்பட்ட புதல்வ ரெல்லாம் வழிபாடு செ ய்துதமக் கியன்ற தொன்று, குற்றமறக் கொடித்தடைவிற் போதுங் காலக் குழுவின்கட் சித்தனெனு மொருவன் கூடாச், செற்றமொடு மனத்தொன்று வைத்து நாளுஞ் செய்தொன்று பின்றிரிவன் சிறந்தோர் போல. (உ)

நிலா வினிமைதரு முயர்ப ணிக்கன் றீங்கறியா ஞதலினுற் றீமை கூரு, மேநிலா னுளக்கருத்தை யறியா னுகி யிட்டதிசைச் சொட்டைமுத லெண்ணில் கோடிக், கோதில்படைக் கலமுற்று மன்பு கூர்ந்து கொடுத்துனை யா ரொப்பரெனக் கூற மண்ணிற், சாதனேயா லெனைவெல்வா ரில்லை யென்று தனேவியந்தார்ந் காரித்துத் திரிவன் சால. (ஙு)

வேறு.

என்றவங் கிருகள், வென்றே யிகல்படத் தானும் வேறே
ரான்றவொண் தெருடி கட்டி யளவிலா மைந்தர்க் கூட்டித்
தோன்றமுன் சாதிப் பித்த ஞதெறிச் சிரம நீதி
சான்றவ ராய மற்றைத் தயாவுளோர் சண்டி சீறி. (சு)

ஆயுத கலேகள் வல்ல வசைவிலா சானை நண்ணி
நாயனீ ரேநீ ரொன்று மறிகிலீர் நும்மு ளோரை
நேயமி லாத வஞ்ச நெஞ்சகச் சித்த னீங்கித்
தாயமாய்க் தெருடி கட்டிச் சாதிப்பிக் கின்ரு னின்றே. (ஙி)

என்றவர் கூறக் கேட்ட வினையிலா னவன்செய் குற்ற
மொன்றையுங் காணு னம்பே ரோங்கடி யார்க்கு நல்லான்
கன்றல்வேண் டான மக்கோர் கருணையுள் ளானென் முறி
நன்றிகூர் பணிக்கு மீந்து போதுநா ணுஞ்ச நெஞ்சன். (சு)

நற்குரு மனைவி தன்னைக் கவருவா னயந்து கொண்டாங்
குற்றகா ரியத்தை யுள்ளத் தொளித்தொழுங் குள்ளான் போலப்
பொற்புறு மனைக்கண் வந்து நல்லன மொழிவன் போற்றி
மற்றவன் றனைக்கா ணுனேல் வளஞ்சொல்வ னிறைஞ்சி மெல்ல. (எ)

நன்னுதன் மாத ராரே நாதரெங் கடைந்தா ரென்ற
லின்னருண் மடந்தை சார்ந்த விவன்கருத் தறியா ளாகிப்
பொன்னெயி லால யத்திப் போயிலூர் போந்த தேதிங்
கென்னவாய் விடாமற் போவா னுடொறு மிடம்பெ ருமல். (அ)

மிண்டுறு கயவ னேர்ந்தாள் வேறொரு வர்க்கா னுமற்
கண்டுமா தினைப்பி டிப்பக் கற்புளா ளாத லாலே
புண்டரு நெஞ்சத் தோடும் போயினு ஞதறி விட்டு
மண்டிய பயத்திற் போனுன் வஞ்சகக் கயவன் முனும். (கூ)

பின்னவ மான வஞ்சம் பிறர்க்குனா யார்க ணல்லோ
ரென்னுமவ் வுரையை நோக்கி யேதமின் மூல்லை வல்லி
தன்னுயிர்த் தலைவ னுக்குஞ் சாற்றிடா ளெங்கு முள்ள
வின்னெறிச் சொக்கன் முனே யறிகுவ னெனவி ருந்தாள். (கo)

அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவ னறிந்தி ரங்கிக்
கடிதிவன் வடிவங் கொண்டு கயவனை நணுகிச் சொல்வான்
வடிவினை யவனீ யானெ னிழவன்மா நிலம தெப்பப்
படிமிசை மறுகி லேறி வெட்டவா பாடை கூறி. (கக)

கின்றெனை வென்று யேனீ கினைத்தகா ரியம்ப லித்தற்
கின்றுகே னைய மில்லை யிருந்திடு பேடி யாயி
னன்றியோ ராணை யாயிற் புறப்படு புறப்ப டுங்கம்
வென்றியில் லானை யென்னப் புறப்பட்டான் வெகுளி பொங்கி. (கஉ)

பலகைவாள் கடிது வாங்கிப் படைக்கல வினைஞர் தம்மு
ளிலகிய வுலகத் தென்னை டெதிர்ப்பவ ரில்லை யின்று
வலியிலாக் கிழவ னீயோ வெதிர்ப்பவ னென்று வஞ்சப்
புலையனு மெதிர்த்தான் மற்றோ ரெதிரிலாப் புனித னேனும். (கஙு)

கோதிலா மனப்ப ணிக்கன் குலத்தினைக் காக்க வேண்டி
வீதியி லேறி யங்கம் வெட்டுசற் கையர்த மின்முன்

காதிய் புரங்க டந்தோன் கனத்திடை வெட்டி வீழ்த்துத்
தீதட வல்ல ஞதி யிருத்துமே செய்யா ஞதி. (கச)

வலம்படு திறத்தி னேடும் வந்தியை யாவ லத்தி
லிலங்குபத் திரத்தி னேடு மிடம்படு தடியி னேடுங்
கலங்கிட வொட்டி முட்டிப் பிடித்தனன் கையும் வாளும்
விலங்கென மணிய ணிந்து மேதினி யதிச யிப்ப. (கஞ)

நாகமா புரத்து வாழ்வோ னல்லடி யார்க்கு நல்லோ
னேகநா யகன ணிந்த வணியினுக் கிகல்வே றின்றிப்
போகெனிற் போகொ ணாதாய் வரவெனில் வரவொ ணாதா
யாகம்வேர்த் தஞ்சி நின்ரு னங்கநூற் றெட்டும் வென்ரான். (கசு)

அஞ்சிய நெஞ்சன் றேறி யறிகிலேன் முன்போ லல்லே
நெஞ்சுமே ரஞ்சு மத்தை நீனிலத் தெங்கே கற்ரூய்
மிஞ்சுபத் திபத்தா டொள்வாள் வெட்டுவோ மென்ன விட்டுக்
கஞ்சவான் பலரை வாங்கி நடந்தனன் கடிமை கூர. (கஎ)

இலகுவாள் விதிர்ப்பச் சண்ட விமையவ ரருளே வாழ்த்த
வுலகினா சாரம பேணி யுலாவிட வுணராச் சித்த
னிலமிசை யஞ்ச மூட்டி வெட்டுவ னியமத் தோடும்
வலியதீ பார்த்துக் கொள்ளென் றிறகினனன் வலிய தோர்கை. (கஅ)

செறுத்தமே னடத்தல் கண்டு சிறிதுமெய் வியர்த்துக் கம்பித்
தறத்துளா னெவர்க்கு மஞ்சா னஞ்சினர் போன டித்தாங்
கிறகின கைக்கு மாரு விட்டகை யிறகி முன்னங்
குறித்தவன் கொள்வ தான நிலத்தையுங் கொண்டு சொல்வான். (கக)

வடிதர கொட்பத் தூண்ட நூக்கமட் டயங்கு ளிப்ப
நடுவெழ வீசச் சாரக் கலப்பநேர் நடக்க முட்டக்
கடருள கோச ரக்கை வெட்டவுட் கணக்கி லாதாய்
படிமிசை வலக்கை வீழ வெட்டுவல் பார்த்தி யென்ரான். (உ0)

இந்திர னயன்மால் சோம னெனவிகல் பேசி மூட்டி
மூர்த்தற வெட்ட வெட்டுங் கையினைப் பிடிப்பான் மூர்த்தம்
வெர்திறற் பணிக்கன் கையை மீளவும் விட்டு வெட்டச்
சத்துடன் வீழ்ந்த வத்தத் தலத்திடை வாளுங் கையும். (உக)

கையற வெட்டா முன்னங் கட்டிய சொட்டை யாலே
வெய்யசொற் சொன்ன நாவை விரைவொடு மரிந்து நாளும்
பொய்மைசெய் தொழுகு நெஞ்சைப் புரையறக் குத்திப் பத்திச்
செய்தியின் வணங்கி டாத சிரத்தையு மறுத்து வீழ்த்தான். (உஉ)

கண்டவர் பயந்த ணிந்து கடுமைகண் டதிச யித்து
வெண்டலை விருத்த ராயும் விளங்குநம் பணிக்கர் தம்மை
மண்டலத் தாரே யொப்பார் மற்றிவ ருருக்கொண் டெய்தி
யண்டர்நா யகன்வென் றூனே வென்னுமுன் னெளித்தா னூர்த்து. (உசு)

வென்றிகொண் மைந்த ரெல்லாம் வென்றவர் தமைக்கா ணுமற்
சென்றணி பொலியில் லத்துத் தேவியை வணங்கி வாழ்த்தி
வன்றிற னுத ரெங்கே போயினு ரென்ன மங்கை
கொன்றையஞ் சடிலச் சொக்கைக் கும்பிடப் போனு ரென்றாள். (உச)

அவ்வுரை தெரியக் கேட்டே யவரவர் மூகமு கம்பார்த்
திவ்வுரைக் கேது வென்கொ லென்னுங்கா லிரும்ப ணிக்க
னவ்விசேர் கையி னூனை நலந்தரு தாளி னூனைச்
செவ்வியி னிறைஞ்சி வந்தான் செபவடக் கரமுந் தானும். (உஙி)

வந்தவன் றொழுது நின்ற வாயிலிற் றொகுதி கண்டிங்
கெந்தநீர் புதல்வீ ரெல்லா மிப்பொழு தணைந்த தென்ன
மூன்றுதும் முருப்போல் வந்து முன்னைநம் பகைவ னைய
வென்றிறற் சித்தன் றன்னை வென்றன னுருவ னென்றார். (உசு)

விளைவொடுங் களத்து வீழ வெட்டிடா மறைந்தோர் தம்மைத்
தெரிவுற வென்றீர் நீரென் றிருந்தனஞ் சிறியே மென்னக்
கருதியாங் கவன்முன் னுற்ற கருத்தறி யாமை யாலே
புரையிலா மனையிற் புக்கான் புகலவோர் மாற்ற மின்றி. (உஎ)

சித்திர மனைய கோலத் தேவியை வினவத் தேவி
பொத்திய செப்பி சொல்லிப் புனிதனே வென்று னென்ன
மெத்திய பரிவிற் போந்து வெளிப்பட வெவர்க்கு நூறிப்
பத்தர்கள் பத்த னல்லா லாருளர் பழுது தீர்க்க. (உஅ)

மேவிய புதல்வீ ரென்று விளம்பியா லயத்து ணர்ணித்
தேவதே வனைவ ணங்கிச் செப்புவா னெப்பி லானே
யாவிநா யகனே நின்பா லன்பிலா வென்பால் வைத்த
வோவிலா நின்பே ரன்பை யெப்படி யுரைக்கு மாறே. (உக)

கருதியென் னுயிரையின்றென் குலத்தினைக் காக்க வேண்டிப்
பொருவின்மெய் கரந்து பொல்லாப் புலையனே னுருப்பு னேந்திங்
கரியபே ரங்கம் வெட்ட வியைந்தனை யடிமை வேறு
தாமிசை யின்மை யாலோ தலைவனே யெனத்து தித்தான். (ஙo)

மற்றுமன் னவன்முன் னூன மனிதர்கண் டதிச யித்துப்
பற்றிய வடியார் தம்மேற் பழுதுவா ராமற் காக்கு

மூற்றவன் றன்னைக் கற்பார் மடந்தையை யுண்டென் றேத்தும்
வெற்றிகொள் பணிக்கன் றன்னை வியந்தனர் நயந்து வாழ்த்தி. (கூக)

பணியடி யார்க்கு நல்லார் பத்திர மென்னுஞ் சொல்லு
மணிபொலி றிறத்தி னெங்கு மழகிய சொக்க னென்னுந்
துணிவுடைத் தோளாற் கையுந் துளங்கிட வன்று முன்னு
வினையிலா வுலகத் தின்கண் வழங்கின வெவரும் போற்ற. (கூஉ)

- அகூக.

கூ.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

மன்னிய புகழ்க்க டம்ப வனத்திரு நகரி தன்னுட
செந்நெறித் தத்த னென்னும் பெயருடைச் செழியர் கோமான்
முன்னெறி மறைது திக்குஞ் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முன்னமோர் காலந் தால முறைமையிற் பரிந்து காத்தான். (க)

அறமலி வைதி கத்தி னருடரு நெறிபொ ருமற்
கறுவியாங் கதுகு லைப்பான் வேண்டுப கணத்திற் கூட்டி
மறமலி யமண ரெல்லா மந்திர வாதஞ் செய்தோர்
திறலுடை யரக்கன் றன்னைத் தோற்றுவித் தார்த்த ரண்டு. (உ)

வெண்பிறை யெயிற்றுக் கொற்றக் கருநிற விரிசெங் குஞ்சிப்
பண்பிலா வரக்கன் முனேர் பாம்புருக் கொள்ளப் பாம்பு
விண்படர் வாபோற் முன்றி மேதினி நடுங்க நஞ்சங்
கண்பட விழித்துச் சீறி யெழுந்தது கனன்று பொங்கி. (ங)

செல்வமார் செழியன் மிக்க சிவபத்தி முதிர்வா னம்மைக்
கொல்லுமா றெண்ணி னனீ கூடிடா தணுகி யாங்க
ணெல்லிமா நகரி யோடி முரணுடை யவனை நின்வாய்ப்
பல்லுற விழுங்கி டென்று பாம்பினை யேவி னார்கள். (ச)

தூவிட வெண்பற் செங்கட் கருநிறச் சுத்தத் தித்திப்
பாவகப் பருவாய் நாகம் படம்விரித் தடர்ந்து நீண்ட
வால்விதிர்த் தண்மு றுக்கி வச்சிர விரட்டை நெட்டை
நாவசைத் துயிர்த்து ரத்திற் சேர்ந்தது நகரின் பாங்கர். (ஞ)

தானது கண்டோ ரோடித் தலத்துளோர் தம்மை யெல்லா
மூனுயிர் கொள்வான் கூற்ற மிணைந்ததோ வறியோ மோங்க
வானுறு வுரைபோ லின்றோர் மாகணம் வந்த தென்று
மீனவற் குரைப்பக் கேட்டு வந்தனன் விரைவிற் கூடி. (ஈ)

தெரிவுறத் தடுப்பான் வந்த தென்னவன் போகி நெட்டை
வரையுயர் வடிவங் கண்டு தேதென மருண்டு நின்று
பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா வென்று நெஞ்சத்
துரலெடுக் கியானித் தெய்தா னெருதனிப் பாணங் காண. (எ)

வாளர வதனைத் தாவி வருமுனங் கடிப்பத் தேறி
மீளவும் விட்ட கொற்றப் பகைலே வெவ்வாய் வாளி
நீளருச் சின்ன மாக வீர்ந்திட நீத்த மென்னக்
கோளழல் விடத்தை வாயா லுமிழ்ந்தது கொடிய நாகம். (அ)

கடியபாம் புமிழ்ந்த வேகக் கடிவிடம் பெருக்கா ருயிப்
படிபுகழ் நகரிற் சென்று பரந்திட வழலாற் ருமற்
குடிதழுஉ மன்னன் முன்னு மானிடர் குழறிச் சென்று
சடைமுடி யழகன் கோயி லடைந்தனர் சரண மென்று. (கூ)

வேறு.

அரவ! பரணு சரணஞ் சரணம் மடியார் துயரங் களைவாய் சரணங்
குருமா மதுசேர் சடையாய் சரணங் கொடுமா விடமுண் டவனே சரணந்
தனைநா யகனே சரணஞ் சரணந் தக்கோர் பரவுஞ் சொகுகே சரணங்
கருதார் புரமெய் தவனே சரணங் கருணு கரனே சரணஞ் சரணம். (கஎ)

பாரோர் பரவும் பரனே சரணம் பணிவா னவர்கட் கணியாய் சரணம்
வீரா விதழித் தாரா சரணம் மெய்யா வுழைசேர் கையா சரணந்
தேரா விருவர்க் கரியாய் சரணந் தெளிவா ரொருவர்க் கெளியாய் சரண
மாரா வமுதே சரணஞ் சரண மழகா வருளா ரரனே சரணம். (கஏ)

மழுவார் படையாய் கொடுமால் விடையாய் வரிதோ லுடையாய்
புடைமா துடையா, யழகா வென்றிப் புழகா வன்பர்க் கரியா யன்பர்க் கெளி
யா யீந்தத், தழலார் வஞ்சக் கொடுமா நஞ்சைத் தணியா யிங்குத் தணியா
யென்றுப்த், தழுவார் தொழுவார் விழுவா ரெழுவா ராஞர் சோர்வா ராஞ
ரவரே. (கஐ)

வேறு.

புகலென வந்து போற்றப் புண்ணியச் சொக்க மூர்த்தி
பகரரு மனிதர் முற்றும் படுத்துயர் தனையு மஞ்சச்
சகமிசை யோடு நஞ்சத் தடினிவெம் மையையுங் கண்டு
மிகவருள் சுரந்தான் கோவே விளாவினிற் றணிப்பா னெண்ணி. (கஙு)

சடைமுடி யமுத விந்து விந்துவைத் தெறித்துச் சார்ந்த
விடமெலா மதுர மாக்க வெப்பமுற் றடைந்தோர் யாற்று
னிடரெலா நீங்கப் புக்காங் கின்பமெய் தித்தி ஹேத்து
நடநவின் ரூர்க ளெந்தை பெருமையை நயந்து வாழ்த்தி. (கச)

திருவம ரருள்சேர் சொக்கன் றேவர்க டேவன் வெய்ய
வரவுமி ழால வாற்றை மதுரமாக் குதலா லாங்கு
வரர்புகழ் பதிக்கு நாம மதுரைமா நகரி யென்றே
பரிவுற வன்று முன்னுப் பரர்த்தது பாரின் மீது. (கஞ)

காவல னெய்ய வெய்ய கடிவிட முடியக் கக்கி
யேவொடு மறிந்து கம்பித் தின்னுயிர் விட்ட பாம்பைத்
தேவியு நயப்ப மண்ணிற் றிருவிளை யாடல் காண
மாவரை யாக்க நாக மலையென வழங்கிற் றன்றே. (கசு)

வே று.

"விதுவரவ.....மதுரைநகரே" [இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகத்தின் கூ - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

வே று.

நாணமி லாதோர் மீண்டு நச்சரா மாண்டி மைப்பிற்
சேணுயர் விலங்க லாதல் கண்டும்பின் றெளியா ராகி
மாணுடைத் தத்தன் றன்னை மதுரைமா நகரி யோடுங்
காணமுற் கொல்வோ மென்றுங் கவரவர் கழறிப் பேசி. (கஎ)

வே று.

நறையி லங்க சோக நீழ னண்ணி யெண்ணி லாதவா
மறம லிந்த சந்த மிஞ்சும் வஞ்ச மந்தி ரங்களா
லிறையி னம்பர் வெள்ளி வெற்பை யெள்ள வுள்ள மஞ்சவோர்
திறம்வி ளங்கு வலியி லங்கு தேனு வைப்ப டைத்தனர். (கஅ)

படைத்த வெய்ய பசுவை யீசர் பத்தர் வாழ மதுரையைப்
புடைத்த ழித்து ழக்கெ னப்பு கன்று போக விட்டலுங்
கடித்த வெஞ்சி னத்தி னோடு கால மேக மென்னவே
யிடித்த திர்ந்து சென்ற தெங்கி லத்த ரும்வெ ருக்கொள. (கக)

வே று.

வெல்லருங் கோவைக் கண்டு வேந்தன்முன் னோர்ந டுங்கிக்
கொல்லொணுப் படையெ வர்க்கும் வெல்லொணு தென்று கொற்றத்
தொல்லியா லயத்துச் சென்று சொக்கனே யென்ன வெல்லாம்
வல்லா யகனி தற்கென் செய்குவே மாற்றற் கின்றே. (உ0)

அதமறக் கொல்ல வந்த தாயினும் பசுவைக் கோறன்
மறைவழக் கல்ல வீரம் வாங்குத றருமென் றெண்ணி
முறையிடு பவரைக் காப்பான் வசையென முன்னி டந்த
நிறனுடை யடல்வெள் ளேற்றை யேவினன் றேனு மீது (உக)

படிமிசை யெவருங் காணப் பாற்கடல் வெர்ந்த தென்ன
விடைவிடை கொண்டெ ழுந்து வெள்ளிமால் வரைமீ தேற

விடிதரு பெரிய வெள்ளை யிகலுடைக் கடிய மேக
நடையொடு செல்வ போலச் சென்றது நாசி மூசி. (உ.உ)

வாவுறு வடிவா னேற்றைக் கண்டபோ தேம யங்கி
மேவுவீ ரியத்தை யெல்லாம் விட்டிணை விழியை மூடி
யாவரு நடுங்கி வீய வார்த்தெழுந் தகிலத் தோர்க
டேவதே வனைத்து நித்தா ருறுபயந் தீர்ந்து தேறி. (உஙு)

தாருறு நெடிய சேவாற் பேருடற் றழைத்த தாடிக்
கூரிய பெரிய கோட்டுக் கோவுயிர் விட்ட பின்னர்ச்
சீரிய பிறங்க லாக்கித் திருவிளை யாடல் காணப்
பாரிசை வழங்கு வித்தான் பகுமலை யென்ன வாங்கு. (உச)

மந்திர வாதஞ் செய்த மானமில் சமணர் தந்தம்
வெந்தசந் தங்க ளோடும் போயினர் விளிவோ டஞ்சிச்
சிந்துரத் துங்கச் செங்கட் பெருந்திமிற் றிரண்ட நேர்வாற்
சந்திரப் பவிம ருப்புச் சுந்தரத் தரும வேறு. (உஞ)

கொடுந்தலை மேரு வெற்பைக் கோட்டுமண் கொண்டு வெய்யோ
னெடுங்குமால் வரையின் பான்மேய்த் துதயமால் வரையிற் ருவி
யடுங்கட லேழு நீருண் டவனிகாற் சிறைகொண் டப்பர
லிடங்கொள்பே ரண்ட முட்ட விட்டிறுத் திட்ட தாங்கு. (உசு)

வினையற வந்தி றைஞ்சு மெழின்மழ விடையை நோக்கி
மனமகிழ்ந் தணிக ளோடு மதிதவ ழுயர்பி னேறி
மினிமையிற் கிடத்தி நாம மிடபவெற் பென்னப் போந்த
தனுவொடுங் கிடந்த தோங்கத் தண்டலை மலையதாகி. (உஎ)

அங்கது கண்டோ ரெல்லா மதிசயித் தருளா வாழ்த்திக்
தாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் தனிவிளை யாட றன்னைப்
பாங்குமைக் கருளிச் செய்து பத்தர்கள் பத்த னங்க
ணீங்கரும் விடையை நோக்கி யிருந்தன னேசங் கூர்ந்தே. (உஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஉஎ.

கூ.எ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

ஞான முற்றிய வெற்றி கொ ணற்றவர்
பானி தத்திரு நீறு பரப்பியே
மீன வற்சுடு வெப்ப மொழித்தரு
கூனி மிர்த்த திருக்கதை கூறுவாம். (க)

வேறு.

நன்னெறிசேர் காவிரிசூழ் நன்னாட்டு முன்னொருகாற்
பன்னிரண்டு பெயருடைய செழும்புகலிப் பழம்பதியுண்
மன்னுமறை யோர்குலத்து வைதிகவா ரணமென்றோர்
கன்னன்மொழிப் பாலகனார் கவுணியகோத் திரத்துதித்தார். (உ)

பானலங்கட் கவுரிமுலைப் பாலமுது செய்தருளி
யூனமிலா வருங்கலைக ளோதாம லுணர்ந்துயர்ந்த
ஞானநிறைத் தரும்பதிகம் பாடிமறை நாடரிய
மானமர்கை யான்மாட்டு வரிசைகள்வேண் டுபபெற்றார். (ஊ)

அண்புடைநா வுக்கரசோ டாதிமறைக் காட்டெய்தி
நன்புறுகா விரிநாடு திருநீறு நனிவிளங்க
மன்புகழ்சேர் புனல்வையை வளநாடு சமணர்களாற்
றுன்புறுமென் றேனைரஞ் சொல்கின்ற ரென்றழுங்கி. (ச)

சாதிமுறை யறியாத சமணர்வழி யொழிவித்தே
யாதரவி னமர்ந்த நாட்டணுகி யஞ்செழுத்தும்
வேதநெறி யுஞ்சால விளங்குவிக்க வேண்டுமென
வோதரிய திருவுள்ளத் துணருங்கா லிறையருளால். (இ)

மன்னமைச்சன் குலச்சிறையும் வளவர்கோன் றிருமகளார்
தென்னவன்றன் மாதேவி திருவுடைமங் கையர்க்கரசு
முன்னரிய சிவபத்தி முதிர்ச்சியினு லொளித்தோலே
யின்னல்கெட விடுத்தாரங் கெய்தியவா றதுகேட்டு. (எ)

வேறு.

அருண்ஞான சம்பந்தர்க் கடிமை யாற்றூ வலிமானி குலச்சிறைவின்
ணப்ப மின்று, பெரியோராற் றிருவுள்ளப் பெருமை கேட்டேம் பேசரிய
திறத்தமணர் தம்மை முற்றும், விரைவாக வெழுந்தருளிக் கோறல் வேண்
டும் வெண்ணீறு மஞ்செழுத்தும் விளங்க விங்குப், பரிவோடு மெழுந்தருளா
தொழியி னூடு பறித்தலைய ராற்சாலப் பழுதா மென்றே. (ஏ)

வேறு.

சென்ற வோலையின் செய்திகண் டின்புறூ
நன்றி கூர்தரு ஞானசம் பந்தரும்
வென்றி யாலவாய் மெய்யனை வாழ்த்துதற்
கின்று கால மெனவொருப் பட்டனர். (அ)

சார்ந்த நாவுக் கரசுத் தவாநலஞ்
சேர்ந்த மாந்தருஞ் செங்கெறிப் பாலரே
வாய்ந்த நாட்டிடை வாரம்பொல் லாவெனச்
சூழ்ந்தி பன்முறை சொல்லி விலக்கினர். (கூ)

என்னை யாளுடைச் சொக்கை யிறைஞ்சுதற்
குன்னு நெஞ்சுடை யேனுக் குணர்வுளீர்
புன்மை நாளும் புனிதமா மென்றுயர்
நன்மை யாப்பு நவிலுவா ரின்புற. (கூ0)

வே று.

ஏயுற வச்ச முற்ற மாந்தர்க ளினிமை கூரப்
போயுறு காரி யங்கள் பலிப்பதன் பொருட்டு முன்னர்
வேயுறு தோளி பங்க னென்றுயர் மேன்மை கூர்ந்த
பாயிரப் பதிக மோதிப் புறப்பட்டார் பரிய யாரும். (கக)

மெய்திக ழப்பர் தம்மை விடித்தியன் மதுரை நேரகஷ
வைதிக நெறியைக் காக்க மானமில் சமணர்க் காயப்
பொய்யிலா ஞான யானை மதம்பட்டுப் போகா நின்ற
தையம தில்லை யென்ன வறைந்தன காக ளங்கள். (கஉ)

கழுமலப் பால ரெல்லை கருணைகூர் மானி யோடு
விழுமிய வமைச்சன் காண்க மேதினி முழுது மெச்சக்
குழுவமண் குண்டர் தம்மைக் கூரிய கழுவி லேற்றி
வழுதிநா டடைய நீறு பரப்பிட வருகின் றேமால். (கங)

வே று.

ஐயமி லெ னின்னிய திருமுகத்தை முன்னடைந்தோர்
துய்யகரம் விடுத்தடைந்த தொண்டர்குழாஞ் சூழ்ந்தேத்தச்
செய்யபுனற் காவிரிசூழ் சென்னிவள நாடகன்று
வையைநதித் தென்பாண்டி நண்ணுபு வந்தடைந்தார். (கச)

வந்துமறை வேந்திருப் புத்தூ ரிறைஞ்சிமதி
தோய்ந்தகொடுங் குன்றந் தொழுது திருப்பதிகஞ்
சேர்ந்திசையின் வானிற் பொலியென்று தேர்ந்தோதிப்
போந்துமது ராபுரியி னெல்லை புகுந்தனரால். (கஙி)

வே று.

மல்லல்சேர் நகரத் தெயெண் வளாயகத் தமணர் முற்றுஞ்
சொல்லரும் தீக்க ளுக்க ளென்னிமித் தங்கள் கண்டு
வெல்லரும் பகையுண் டாகு மென்றவர் வெருக்கொண் டீள்வாத்
தொல்லியின் மன்னன் பாற்சென் றுரைசெய்வார் பரசி மெல்ல. (கசு)

பிண்டிவே ரற்று வீழப் பிரம்புநேர் பிளப்பக் கையிற்
குண்டிகை யுடையப் பாய்முக் குடையுகக் கழுவா யேறக
கண்டனங் கொடுங்க ளுத்தோள் கண்ணிடத் துடிக்கு மூர்வெம
பண்டிக்கழ் கூகை யார்தை பாழிமேற் குழறுங் காணே. (ரூ0)

இன்னதென் றறியே மென்னு மெனவஞ்சா வரச னஞ்சித்
தின்னியோர் தமைவி டுத்துத் தியருறத் திருமு கங்கண்
டின்னறீர் மானி யாரு மின்புறு மமைச்ச ருரு
நன்னிமித் தங் ள் செய்யக் கண்டெளுனிந யந்தார். (கஅ)

இந்தவா றுறுங்கா லங்க ணினிமையிற் சிலர்வந் தெய்தி
மந்தர முலையி னுர்க்கு வைதிக யாணை நந்தஞ்
செந்தமிழ் நகரின் பாங்கர்ச் சேர்ந்ததென் றுரைகை கூறத்
தந்திர வமைச்ச னுளை யேயினர் தயாவு கூர்ந்து. (கக)

ஆண்டுமுன் சென்று காணு மறிவுடை யமைச்ச னர்முன்
பூண்டபே ரன்பு மீடப் புளகெழ வுடல்கம் பிப்ப
வீண்டுகண் ணருவி சோர வெதிர்தழுத் திறைஞ்சி வீழ்ந்தார்
காண்டகு பிள்ளை யாருங் கண்டெடுத் தணைத்தார் வாழ்த்தி. (உ0)

முதிருமா மறைமு ழங்க முத்தமிழ் வாணர் போற்றக்
கதிர்விடு முத்தக் கொற்றச் சிவிகைமேற் கவிகை துன்றப்
புதியசா மரையி ரட்டப் பொருவரும் வாது காண்பான்
றுதிசெய்து வந்த வாலேர் சூழ்ந்தலர் மாரி பெய்ய. (உக)

வே று.

சுரருலகு புகவொலிக்குந் துன்றுசெழுங் காகளங்கள்
பரசமய கோளரிவந் தானென்று பணிமாற
வரிசைகள்கொண் டெதிர்கொண்ட மாமறையோர் குணலையொடும்
பொரியலர்சிந் திடத்தொண்டர் போற்றிசய சயவென்ன. (உஉ)

வே று.

அதிர மாமுழ வருடரு மிருடிக ளார்த்துத்
துதியி னேத்திடச் சாத்திய சுட்டிநீ நிலங்க
வெதிரி லாதசெம் பவளவெண் ணகைகிலா வெறிப்பப்
பதியின் மேவினர் நித்திலப் பந்தரி னீழல். (உங)

வே று.

அறமுறநண் ணியஞான முனிவரள வீடவொண்ணு
மறுவிலுயர் கோபுரம்பொன் மதிலிலங்கு நகர்கண்டிங்
கிறைவர்திரு வாலவா யெம்மருங்க தெனுமளவிற்
றுறவுதெறி தருமெரிய தொண்டரர கரவென்றே. (உச)

மாசறுபூம் பொழில்புடைசூழ் மதில்வாள கிரிகாட்ட
வீசுகொடி விசும்பளப்ப விண்ணவர்சூழ் மேருவெனத்
தேசொடுவான் முகடுதொடுஞ் செழுமணிக்கோ புரமிலங்கு
மீசனுறை திருவால வாயிதுவே யெனக்காட்ட. (உஎ)

வே று.

மாசில்கை கூப்பிக் கண்டுமுன் பதிக மங்கையர்க் கரசியென் றெடுத்துக்
கூசியா லயத்துச் சென்றெழு நிலைசேர் கோபுரத் தணைந்துவீழ்ந் திறைஞ்சிப்
பேசருந் துதியால் வலஞ்செய்துட் புகுந்து பெருங்கவிப் புலவனைக் கண்டு
நேசமார் விதியின் வணங்கியொண் பதிக நீலமா மிடற்றனை வெடுத்தார். ()

வே று.

உளகெ கிழ்ந்திட வொழிவிலா வீழிபுனல் சொரியப்
புளக மேவிடப் பொடியணி மெய்விதிர் விதிர்ப்பக்
கிளர வோதிடுங் கீதவொண் பவளவாய் குழறக்
களிகொள் வேதியர் மூழ்கின ரானந்தக் கடலுள். (உஎ)

போது மெல்லியற் புகழுடைச் செம்பியன் மகளார்
காது நெஞ்சுடைக் காரமண் குன்டர்க டம்மை
வாதின் வெல்லுவான் பிள்ளையார் வந்தன ரென்றே
யாதி யாலவாய் மெய்யனே வணங்கவென் றடைந்தார். (உஅ)

வந்து காதலிற் பிள்ளையார் மலரடி வணங்கிச்
சந்து மேவுடல் புளகெழக் கண்ணினீர் ததும்பச்
சிந்தை யன்புறக் கண்டுநின் றிருமுகங் காண்பா
னெந்தை யேயென்ன புண்ணியஞ் செய்தன னின்றே.

வே று. (உக)

மையறுகற் பகக்கன்றே வளையாயன் றிருமகளார்
தய்யதனத் தமுதுண்டு சோதிவிடு மணிவிளக்கே
மெய்முழுமே தமிழ்க்கடலே யருட்குன்றே மேதினியோர்
செய்தவமே மறைப்பயனே செழும்பதுமப் பதம்போற்றி. (ங0)

வே று.

என்று போற்றிட விரக்கமுற் றருமறைத் தலைவர்
மன்ற லங்குழற் பாண்டிமா தேவிகேண் மதிழ்வி
னின்று வந்தன னின்பரி வாலென நயந்தாங்
கொன்ற வேண்டுப நல்கிமுன் போயின ரொல்லை. (ஙக)

வே று.

இன்னருள்சே ரமைச்சனு ரிடங்காட்டப் போந்தினிய
தொன்னெறிசேர் வாகீசச் சுவாமிமடத் தவதரிப்ப
வன்னதுகேட் டிருஞ்சமணர் திரண்டறிவான் விடுத்ததிறன்
முன்னிகழொற் றினர்சொல்ல மூட்டுச்சஞ் சலமுற்றார். (ஙஉ)

வே று.

விட்ட வாறது கேட்குமுன் வெய்யவாழ் கினைற்றுட்
கட்டி வீழ்ந்தனர் சில்சிலர் களத்திடைக் கயிறாங்

இட்டஞான்றனர் சோர்ந்தன ரெட்டிகின் றசோகின்
மூட்டி மாண்டனர் புரத்தமண் குரத்தியர் முடிய. (கூகூ)

மதியி லாதவ ராங்கது கண்டுளம் வாடி
யெதிரி லாதஞ் சமயமின் றிறந்தது விளைந்தே
முதிரு முன்னர்யா மொழிகுவம் வழுதிமாட் டெனவே
யதிர்வி னோடுசென் றுணைசெய்வா ரரசனைப் பரசி. (கூச)

வே று.

மறைஞானி யென்பானோர் சோழியவை திகச்சிறுவன் மதுரை மேவிப்
பொறையாருஞ் சுந்தரன்ற னடிவணங்கித் தானறிந்த புதுமை கூர்ந்த
வறமாருந் தமிழ்பாடி யருளிவிழி யொடும்புளகத் தோடு நின்று
துறையாரும் வாசெச் சுவாமிமடத் தவதரித்தான் சுருதி பாடி. (கூடு)

மன்னவகேண் மதியாதிங் நகர்வந்தா னவனம்மை வாதின் வெல்வா
னிந்நகர்வந் ததுகண்டே யேனுரு மூட்டானே மென்னக் கேட்கு
மன்னவனு மடிகளே யான்கேட்டு மூட்டென்ன வருக செல்லா
மின்னழலே மந்திரித்து விடுத்தேக விடவமுள மெலியே லென்றார். (கூசு)

செந்தெறியி னுற்றதுசெப் தோட்டுமெனக் கேட்டெழுந்து சீற்றத் தேகி
வன்னியைமந் திரித்தேவச் செல்லாது நின்றுழன்று மறுகக் கண்ட
பின்னரிவன் சிறியனலன் பெருநெருப்பை யிடவமெனக் கங்குல் போர்மூன்
மன்னுமடத் தெரியிட்டார் தங்கள்வயிற் றெரியிட்டார் மறைந்து சென்றே. ()

வே று.

இங்கது காலை முன்ன ரெங்குமாஞ் சொக்கன் மங்கை
தங்கிய வங்கங் கம்பித் தெரிதரு தழல்சு டாம
லங்குமூன் சென்று காப்ப வருந்தமிழ்க் காழி வேந்தர்
தங்கிய தறியா ராகித் தனியணைப் பள்ளி கொண்டார். (கூஅ)

காதல்சே ரடியார் சூழ்ந்து கைவிதிர்க் கொண்டு ணர்த்த
நீதியி னெழுந்தி தற்குக் காரண நிருப னென்றே
நாதனை நினைந்து மானி மங்கல நன்னுண் பார்த்தாங்
கோதினுர் செய்ய னேயென் றுயர்திருப் பதிக மோங்க. (கூஎ)

வே று.

சண்பை நாயகர் சேவிய தழலிறை யருளாற்
றெண்டர் வாழ்திரு மடத்தினைச் சுடாதுபோய் விளைவிற்
குண்டர் கேள்வியான் கூனுடை மீனவ னுடன்மேன்
மண்டி வெப்பென வருத்திய தியாவரும் வருந்த. (சஅ)

வரிசை நீயெ ராடக மாளிகைப் புறத்து
விளாகெர்ன் சோலையும் வெஞ்சுருட் கொண்டது வெப்பாற்

கருதி மெல்லணைப் படுத்ததண் கதலியங் குருத்தினுஞ்
சருகெ முந்தது புலர்ந்தன சந்தனம் பனிநீர். (சக)

மூடு பாயுடைக் கையர்கண் முகமுகம் பார்த்து
நாடி யொல்லெவர் திரவிடை நாமிடு நெருப்பு
நீடு மிம்மடஞ் சுட்டதி லென்றுநீ யிரா
வோடி யாழ்ந்ததம் பாழியின் விடியுமு ளெளித்தார். (சஉ)

வேறு.

பழுதினுல் வல்ல மருத்துவர் முதலோர் மருந்தினுற் பார்ப்பவுந் தணியா, தெழுமனல் கண்டீ தென்கொலென் றறியோ மெங்களாற் றணிந்திடா தென்னச், செழியனு மவரை வெருவுற முனிந்து சிறந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கண், முழுவதும் வல்ல வடிகண்மார் தம்மை முகெவிங் கழையுமி னென்றான். (சஙு)

ஆங்கது சொல்லப் பாங்குறு மடியா ரவரவர் தொடர்விடா தேகி
நீங்கருந் துயரச் செய்தியைத் தோன்ற நீதியி னிகழ்த்தினின் றழைப்ப
வோங்கிய திறஞ்சே ரெண்பெருங் குன்றத் துறையுமெண் ணுயிரஞ் சமணர்
தாங்கரும் விளைவிற் றிரண்டுவந் தாற்றுத் தழலெழு மரசனைக் கண்டார். ()

கண்டவர் வருந்தே றிண்டிறன் மன்னு கடிதினிக் கொடுங்கடுஞ் சுரத்தை
மண்டல மதிப்ப மாற்றுவ மென்றே வளைந்தயந் திரங்கண்மந் திரங்கள்
கொண்டுறப் பார்க்கு மளவினின் முன்னர்க் கொடுஞ்சுர மாங்கவை கண்டு
பண்டையின் வருத்த நிலத்தினு மரசன் றரித்திலன் மிகப்பரி தவித்தான். ()

வேறு.

அனைவரும் புறத்துப் போந்தீ தென்கொலென் றலையக் கண்டு
புனிதநீ றணியா தஞ்சிப் புனல்கொடு நீறு சாத்து
மனமுடை மானி யாரு மந்திரித் தீவ ஞரு
நினைவறிந் திருந்து சொல்வார் நிலைமையோ டரசற் கூடி. (சசு)

நறைமுடிச் சொக்கை யேத்த ஞானசம் பந்த ரென்றூர்
சிறுவர்வந் தாரிவ் வெப்பந் தீர்ப்பரோ வறியோம் யாரு
மறமலி சத்தி மானென் றறைகின்றூர் வரவ ழைத்தற்
றிறைவநின் றிருவு ளந்தா னறிகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (சஎ)

மெல்லெனச் சொல்லக் கேட்ட மீனவன் சிறி யாறிக்
கொல்சுர நீக்க நீங்கள் கூறிய புதல்வன் வந்தா
னல்லமண் கேள்விக் குள்ளே முழுகுவேன் றன்னை நண்ணிச்
சொல்லருஞ் சாம்பல் கொண்டு தொவெனே சொன்மி னென்றான். (சஅ)

பண்டிதர் தமையு மந்தப் பாலகன் றனையு மின்று
தண்டமிழ் மன்ன நின்றன் சந்நிதி வரவ ழைத்து

மண்ட்ழன் மாற்று மென்று விளம்புக மாற்றி யிட்ட
வொண்டிறற் சத்தி மானேக் கைக்கொள்கென் றுறுதி சொன்னார். (சகூ)

ஆசிலீர் கல்ல தொல்லே யழையுமி னெனவ ழைப்பப்
பேசிவந் தமணர் முன்ன ரிருந்தனர் ப்ிள்ளே யாரும்
பூசுரீ நிலங்க முன்னிற் பொருவருஞ் சிறப்பி னெய்தி
யீசனே நினேந்தி ருந்தா ரிட்டசிங் காசனத்து. (ஙo)

திறம்படு கொடிய வெண்ணூ யிரம்பெருஞ் சிங்க நாப்பண்
மறங்கடிந் துளதோர் யானேக் கன்றுநேர் மன்னிற் றென்னக்
கறம்படு மனத்தி னேங்குங் காரமண் சூண்டர் நாப்ப
ணறங்களை நாவி னூனு ங்கழ்ந்தன னருளுட் கொண்டே. (ஙக)

கழுமல முனியை மன்னன் காணுமுன் சிறிது வெப்ப
மொழியநீ ரெங்கு ளீரென் றுவகையின் வினவக் கண்டு
பழுதறு பிரம னூரென் றெடுத்தரும் பதிக மோதக்
குழுவொடு திரண்ட மற்றைக் குவலயத் தருக யந்தார். (ஙஉ)

வே று.

எழின்மட மாத ரமைச்சனூர் திரண்ட வேதிலார் திறங்களைக் கண்டே
செழியனுக் கருக ரருகராக் கண்டேஞ் சேர்ந்தனி ரிங்குநம் முகத்தாற்
குழுவில்வெல் பவர்யார் தோற்பவ ரியாரென் றறிகிலே மெனப்பயங் கூர்ந்து
தொழமதி யாது மானினேர் விழியென் றெடுத்தனர் தொடுத்திரும் பதிகம்.()

குன்றியோர் தமைமெய் யறிகுறி யாலுங் குளிருவித் திருப்பமற் றருகர்
வென்றிமந் திரிகேண் மங்கைகே ளின்று மெய்தரு நீங்கள்சான் ரூக
வன்றிறன் மன்ன னிடப்புறத் தழலே மாற்றுவம் யாங்களிங் ஙவனு [தார்.
மொன்றிய விளைவின் வலப்புறத் தழலே யொழித்திடக் கடவனென் றுரைத்

இப்பொழு தளந்திங் ஙவன்றிற மறிவோ மென்றுதங் கல்வியை மதித்துச்
செப்பிய மொழியை மாறனுங் கேட்டுச் செழுமுனி மேவினு னம்மை
மெய்ப்பட நீற்றுற் றெடுமெனக் கூசி வெருவிய நெஞ்சமு மிருப்ப
வப்படிச் செயுமென் றியைந்தனன் முன்ன ரரும்பெருந் தவத்திரும் பயனுல்.

அங்கவ னியைய ரனிமன மகிழ்ந்த வமைச்சரு மரசமங் கையரும்
வெங்குரு வரசே யுங்களோய் மருந்தே விளங்குநின் சந்நிதிப் பட்ட
பொங்கொளி யரசற் ஙவ்வழ றகுமோ வெனவிழிப் புனலுக ளின்று
செங்கரங் கூப்பி யடிமிசை வீழ வெழுந்தனர் திருவுளத் திரங்கி. (ஙக)

உரைகெழு வேத மாகமம் புராணம் யாவையு மோதிடா துணர்ந்தோர்
விரைகமழ் நீற்றுக் கோயிலு ணீற்றை மென்கரத் தள்ளிமந் திரித்துப்
பரிவுறு சிவனே நயமுற நினேந்து பாண்டியன் றனேநணு குங்காற்
பெருகினா யமணர் நில்லென வெழுந்து பேசுவா ரிடியென முழங்கி. (ஙஎ)

மண்டழன் மாற்ற வல்லியேன் மாற்று மற்றுநின் வழிகளைக் கொண்டே
பண்டைநின் கரத்துக் கொண்டநீ ரூகா பகைமருந் திட்டநீ றின்று
கண்டிடிற் சென்னி மண்டலத் தவனீ யென்றுமுன் கண்டது விலக்க
முண்டக வதன மழகெழச் சிறிது முறுவல்கொண் டுரைசெய்வார் முனிவர்.()

செந்தமிழ் பயிலுஞ் சுந்தரன் கோயிற் றிருமடைப் பள்ளியுட் கிடக்கு
மந்திர நீற்றை நீங்களே யெடுத்து வரினுமா மென்றலும் வெகுண்டு
வெந்தநீ றியாங்க டொடுவமோ வென்று விளம்பநந் தொண்டர்போ யெடுத்து
வந்திடு கென்றூர் மிண்டர்க ளதுவும் விலக்கினர் வழக்கல வென்றே. (இகூ)

மன்னிய விபூதி கொடுவரு வதற்கு மனத்திலோர் சூழ்ச்சியு மில்லீ
ரென்னிது பகர்ந்தீர் நீங்களோ நணுகீ ரெம்மூளோர் போகவு மொட்டீர்
புன்னெறி யிலாதோர் தமையிடு நமக்குப் பொருந்திலே மெக்குமா மென்ன
மன்னவன் முறையோர் தம்மைமுன் விடுப்ப வந்தனர் வெள்ளீறு தள்ளி. ()

வேறு.

மற்றவர் கொடுப்ப வாங்கி மந்திர மென்றெ டுத்து
மூற்றிய பதிகத் தாலே முதிர்ந்தன பாடி யிந்தக்
கொற்றவன் றனைநங் கையாற் றொடத்தகா தென்று கூசி
நற்றிரு நீற்றை யள்ளி யெறிந்தனர் வலப்பா னண்ணி. (சுக)

துய்யநீ றணுகா முன்னங் குளிர்ந்திடச் சூழ்ச்சிக் கையர்
பையுண்மந் திரங்கள் கொண்டு பன்முறை யடித்துப் பார்க்குங்
கையுறு நொய்ய பீலி படப்படக் கனன்றெ ழுந்து
நெய்யுறு நெருப்பே யென்ன நீடிய தப்பால் வெப்பம். (கூஉ)

பண்டைமந் திரங்கள் வெந்து படைத்தவெந் திரங்கள் வெந்து
பிண்டியுந் தண்டும் பாயும் பீலியுங் குடையும் வெந்து
மண்டழ றணிப்பா னங்கண் டெளிப்பமந் திரித்த கையிற்
குண்டிகை நீரு நின்று கொதித்திடக் கண்டார் குண்டர். (சுஙூ)

ஆங்கது கண்ட மன்ன னருவருத் தவரை யெள்ளி
யீங்குநீர் தொடத்தொ டத்தீ யெழுந்திரா நின்ற தின்றே
ரோங்கிய கொச்சைப் பால னெள்ளிய நீற்றை யள்ளிப்
பாங்குற வெறியும் பாகங் குளிர்ந்தது பரிவு கூர. (சுச)

என்னது நீங்கள் செய்யுங் காரிய மியம்பு மென்ன
மன்னவர் மன்ன கேண்மோ விந்நெறி வந்த வாறு
முன்னிவ னமுத பாகத் தணைதலாற் றீர்த்தான் முன்னம்
புன்மைசேர் விடத்தாற் றீரா திருந்ததிப் புறத்து வெப்பம். (சுஙு)

ஆங்குணர் திதுவே யென்ன வருந்தமிழ்க் காழி வேந்த
ரோங்குபுன் முறுவ லோடு முளைசெய்வா ரரச ரேறே

யீங்கியர் விளிவில் லாம லிம்மொழி மொழிந்தார் காணத்
தீங்குறு மப்பால் வெப்புந் தீர்த்திடக் கடவ மென்றார். (சுசு)

ஐயமில் பதிகத் தோடு மப்புறத் தணையா முன்னர்
வெய்யபால் குளிர்ந்த தங்ண மேவுவிவப் பாலு மிப்பாற்
பொய்யர்கள் பார்க்கும் பீலி சுருணறிப் புகைந்து முன்னிற்
கையற வெந்த தந்தக் கைதவன் கண்டு வைதான். (சுஎ)

பண்டிதர் நீங்கு மென்று பலவிதத் தவரை நீங்கிக்
கொண்டலங் குழலி னாைக் குலச்சிறை யாரை வாழ்த்தி
மண்டலத் தாரே யொப்பா ரிவர்க்கென வரிசை கூர
முண்டகக் கரங்கள் கூப்பி முனிவரைத் துதிக்க லுற்றான். (சுஅ)

பழுதறு சத்தி மானே பாலனே யான்முன் செய்த
வழலுறு பெரும்பா வத்தா லழுந்தின னிந்நாண் மேலிக்
குழுவுடை யமண்கைப் பட்ட கொடுவினைச் சேற்றை நீற்றுற்
கழுவியாட் கொள்ளு கென்று வணங்கினன் கமலத் தாளில். (சுசு)

மன்னுநோக் குபதே சத்தால் வழுவற வுபதே சித்தாங்
கின்னருள் சுரந்து நீற்றை யிருகரத் தாறு மள்ளி
வென்னெடு முன்னுந் தொட்டுப் பூசுமுன் வெப்புத் தீர்ந்து
முன்னிமி ராத கூனு நிமிர்ந்ததம் மூர்க்கர் காண. (எ0)

கொடியவெஞ் சுரந்த ணிந்து கூனிமிர்ந் திலங்கி நல்ல
வடிவொடு மெழுந்து பல்கால் வணங்கிமு மரசற் கண்டே
சுடர்முடி மன்ன நின்பேர் சுந்தர மாற னென்றே
படிமிசை தனில்வ ழங்கப் பவெதென் றருள்சு ரந்தார். (எக)

பொன்னுயர் பீடத் தேற்றிப் புரத்தினே வலங்கொண் டார்த்து
மின்னவேண் டபகொ டித்து வேந்தன்முன் விடுப்பக் கண்ட
வந்நக ரோரு மிந்த வரும்பொருட் பாலன் காணிற்
பன்னிய கந்த னென்றே பணிந்தன ரணிந்து நீறு. (எஉ)

வரிவிழி மானி யார்க்கு மந்திரி யார்க்கு மிக்க
கருணைசெய் தடைந்த வன்பர் கருத்தினே முடிப்பா னுய
சுருதியா லிலங்கு நீதிச் சொக்கனு லயத்துப் புக்குப்
பரவியொன் புகலி வேந்தர் பண்டைமா மடத்த ணைந்தார். (எங)

பழுதுளம் வேவா நின்ற பறிதலைக் கையர் முற்று
மொழியவோர் மாற்ற மின்றி மூட்டுப்பட் டினிக ளோடு
மழலுறு பாழி செல்லக் கதுப்பிடை யழுமு கங்கள்
சுழியநீள் வீரல்கொண் டிட்டுக் குரத்தியர் திரத்தி வைதார். (எச)

சுந்தரன் றனைத்து தித்துச் சுந்தர மாறன் கோயில்
வந்துமா பூசை செய்து மவுலிமா ணிக்க வாசி
முந்துசிங் காத னம்பூண் முத்துமேற் கட்டி பட்டங்
கந்தமார் கவரி தின்டோர் கற்பகத் தருவோ டுந்தான். (எடி)

செல்வமார் செழியர் கோமான் செய்யவெம் மெய்யிற் சார்ந்த
கொல்லும்வெஞ் சுரமுந் தீர்ந்து கூனிமிர்ந் ததுவுஞ் சொற்றாய்
மல்லல்கூர் மலய வெற்ப வல்லப மெல்லாம் வல்ல
வெல்லருஞ் சமணர் பின்னென் செய்தனர் விளம்பி டென்றார். (எசு)

வே று.

கட்டி செஞ்சொன் மலயக் கடவுள்கே
ளிட்டை தீங்கி நியிடை யெப்தியே
ரட்டி லாவு மடத்து மறைந்தெரி
யிட்ட பாதக வஞ்சக ரெண்செய் தார் (எஎ)

ஆரூர்த்திருவிருத்தம் - கஙூ.

கூ அ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

கட்டுகழன் மாறனுறு காசினிவி ளங்கச்
சிட்டர்புகழ் கொச்சைமுனி சென்றருளின் விட்ட
மட்டவிழ்பொ ழிற்றிரும டத்திலெரி யிட்ட
துட்டர்கழு வேறுகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (ச)

வே று.

கன்னன்மொழி மடவாரு மமைச்ச னுருங் காழிநகர்ப் பெருமானைத் தனிய ழைத்து, முன்னவில்வா ருயர்ந்தசிவ சமயங் குன்றி முழுநிலமுஞ் சமண்மூடிற் றியாவும் வல்ல, வின்னருள்சேர் சைவசிகா மணியே வெல்வ தெங்ஙனவர் பலரொருவர் நாம கிழ்ந்த, தென்னனெனின் மன்னருள மறி யொ ணாது திருவுள்ள மறியகிலே மெனப்ப ணிந்தார். (உ)

இத்தகவென் னவில்கின்றீ ரிறையுண் டஞ்ச லேகுமென விடித்துமடத் தமளி மேவி, நத்தநடு வெழுந்துணர்வார் புகன்ற தொக்கு நாமொருவ ரவ ரெண்ணு யிரவர் காணின், மெத்தியசூழ்ச் சியுமவல்லா ரவர்க டம்மை வெல்வ தற்குப் பல்புகழ்க்கு நல்ல சொக்கன், பத்தர்கள்பத் தினையல்லாற் றுணைவே றில்லே பரசியவன் றிருவுள்ள மறிவோ மென்றே. (ஙூ)

வே று.

சோதி வேதியர் தூணெசெயு மவரொடுங் கூடி
யேத மீங்கிட விடியுமுன் னலயத் தெய்தி

---

* இச்செய்யுள், சிலபிரதிகளில் இல்லே.

வேத் வேள்வியென் றெடுத்திசை மேதகு பகிக
மோது மெல்லியோ மோமென வோங்கிய தோர்சொல். (ச)

அனைத்தும் வல்லவ னருட்டிரு வாக்கெனத் தேறி
நினைத்த காரிய முடித்தபே ரமைச்சரு நிறைந்த
மனத்து மாதருங் களித்தடி வணங்கிட நயந்த
வினைக்க ணில்லவர் சொல்லுவர் பின்னரு மெல்ல. (ஙி)

கலக வெஞ்சமண் கையரைக் களைந்திடா தொழியி
னிலகு சைவசித் தாந்தமுன் னிறந்திடு மிறந்தா
லலகில் வேதமும் வேள்வியு மழிந்திடு மழிந்தா
லுலக வேந்தனு மாரியு முலகமுங் கெடுமால். (சு)

ஐய மில்லென வறைந்திட வாங்கவர் விரைந்து
வைய மன்னனே வருநலந் தீங்கினுக் குரியான்
றுய்ய காரிய மவன்வயிற் சொல்வமென் றடைந்து
பைய வோதுமுன் வழுதியும் பழுதிலை யென்றான். (எ)

பின்ன மாநெறிச் சமணரைப் பெருந்தண்டஞ் செய்வான்
கன்னி மன்னவ னியைந்தது கேட்டலுங் கடுகித்
தென்னன் முன்னரின் முன்னையிற் சிறப்பொடு மடைந்தே
மன்னு மாசனத் திருந்தனர் வைதிகத் தலைவர். (அ)

வேறு.

மற்றவ ரிருப்பக் கேட்டெண் வளைப்பெருந் தலைவ ராய
செற்றமில் சமண ரெண்ணா யிரவருஞ் செற்றங் கூர்ந்து
கொற்றவன் காண வென்றி குலைத்திடக் கடவே மென்றே
வெற்றிகொண் முரச மெற்றி யடைந்தனர் விரைவிற் கூடி. (கூ)

கருதினிச் சிறுவ னெண்ணெண் கலைமுதற் கல்வி யாவு
முணைசெழு முளத்து ளோதா துணர்ந்தவ னுயர்த ருக்க
மரியபல் கலையால் வெல்ல லரிதுகை கண்ட நந்தஞ்
சுருதிமந் திரத்தால் வெல்வந் தோன்றவென் றெண்ணி யாரும். (கo)

வாரடா சிறுவ னீதான் மந்திர மேத மிந்தா
யோரினின் வேத நான்கி னோதிய வெழுத்த னைத்தின்
வீரியம் புழுத்தி ரண்டு வெட்டிய தொப்ப தல்லாற்
காரிய முண்டோ வென்றி கண்டிங்ஙன் களித்தல் வேண்டா. (கக)

படுவழி னினக்கொ ருக்காற் பலித்தது கொண்டா லித்தாய்
விடுவிடு காகஞ் செல்லப் பணைக்கனி விழுந்த தொக்குங்
கடைவழி யிதுகொண் டோநீ சாதிக்க வந்தாய் கற்றுப்
புடவியி லெம்மை வெல்வா ரில்லைகாண் புகலுங் காலே. (கஉ)

மணிகிக முன்றன் மிக்க மந்திரந் தனையு மெங்க
ளிணையிலா வீர மிக்க மந்திரந் தனையு மின்று
துணிவுற வெழுதி யேட்டைத் தோற்பவர் வெல்வார்க் காணத்
தணிவிலா நெருப்பி னுப்பண் டனித்தனி யிடவா காண்பேம். (கரு)

வேகாவே டெடையா ரீங்கு வென்றவர் போது கென்னப்
பாகாரு மொழியாள் கொங்கைப் பாலமு தண்டோர் மெல்ல
வாகாதோ வென்றி யைந்தாங் கெழுந்தணி முரச மார்ப்பப்
போகாமுன் முருட்டுக் கையர் புறப்பட்டார் புரட்டுப் பேசி. (கச)

வஞ்சனை செய்வா னெண்ணி மறைந்துநின் றுதவி செய்யுங்
குஞ்சரந் தாங்கு கோயிற் கூத்தன்வாழ் தேத்தி னுகா
தெஞ்சழல் வடகீழ்க் கோணத் திடுமென வேவல் செய்வோர்
மிஞ்சிட நெருப்பிட் டார்கள் விண்குடி வாங்க வாங்கு. (கஞ)

மானமி லாதோர் தம்மை மதித்துமு னடைந்த தேத்து
ஞானமா முனிவர் தாமு நணுகிடக் கண்ட வீச
னீனமில் புனிற்றி ளம்பாற் கன்றின்பி னிரங்கிச் செல்லுங்
தேனுவே யெனக்க ரந்து சென்றன னிரங்கி யாங்கு. (கசு)

நீதிசேர் செழியர் கோமா னேசமார் தேவி யோடு
மாதர வமைச்ச ரோடு மளவில்சான் றவர்க ளோடுங்
கீதில்பல் லியங்க றங்கச் சிறப்பொடு விளங்கி மிக்க
வாதினைக் காண்பா னுசை யுடையனு யடைந்தான் வந்து. (கஎ)

சுற்றநற் றவர்க ணெஞ்சந் துயருழந் தென்னு மென்ன
வெற்றியே நமக்கென் றெண்ணி வினாந்தியந் திரங்கண் மற்றுங்
கற்றமந் திரங்க ளெல்லாங் தனித்தனி கனத்த வேட்டி
லெற்றருந் தலைவ ரெண்ணு யிரவரு மெழுதி யிட்டார். (கஅ)

சிரபுரப் பால ரெந்தை திருவுள்ள மறிவே மென்றே
கருதினின் றெழுங்கி முன்னர்த் திருமுறை வகுந்த காலைப்
பொருவரும் போக மார்த்த பூண்முலை யென்னு மிக்க
வரர்புகழ் பதிகந் தோன்ற வாங்கினர் மலர்க்க ரத்து. (கக)

கழறுமா மறைவி ளங்கக் கையுறு துய்ய வேட்டைத்
தழைவுறு பதிக மோங்கத் தளிரிள வளரொன் ரூறி
யழலிடை யிடவே வாம லாதிமெய் யாத லாலே
பழுதற விளங்கிற் றியாரும் பரிவுறப் பச்சை யாகி. (உ0)

தருக்கினார் சமணர் தேர்ந்தெண் ணுயிரர் தகுதி யாக
வரிப்பட வெழுதி யிட்ட மந்திர வேட னைத்து

நெருப்பிடை நணுகா முன்னர் நின்றவர் நகைப்ப வற்றற்
கருப்பிலே போலெ நீர்த்து கணத்துளே நெழுந்த தாலோ. (உக)

யாவையும் வேவ வேவா திலங்கிய வேடெ டுத்துப்
பாவமை முறையிற் கோப்பப் பத்தர்க ளெள்ளி யார்த்தார்
காவலன் முதலா வுள்ளோர் களித்தனர் காண்பான் வந்த
தேவரு மதிச யித்தார் செழுமலர் மாரி பெய்து. (உஉ)

தெளிவுறக் கண்டெந் தீயிற் றெளித்துநீ ரரித்துப் பார்ப்போர்
விளிவிலா துரைப்பா ரங்கித் தம்பனே கொண்டு வென்ரு
யொளியுறக காணுங் காலை மும்முறை யுண்டு வாது
களியுற வேண்டா வின்னுங் காண்பமுன் கல்வி யென்ரூர். (உங)

பெருகிமுன் விளைவி னேடும் பெரும்புனல் வையை யாற்று
பரிவுற வெதிர்போ யேறும் பத்திரம் வென்ற தாக
நரபதி சான்ற தாக நானிலத் தெவருங் காண
விருவர்மந் திரத்தை யுஞ்சேர்த் தெழுதியிங் கிடவா காண்பேம. (உச)

சிறுவநின் னேடெ திர்ந்து சென்றதே லின்று னக்கே
யறிவுடை யாங்க ளெல்லா மடிமையாக் கடவே மறமம
பறைதலிங் கொன்றும் வேண்டா பாடைக்குத் தப்பே மென்னப்
புறவமா நகர்வாழ் ஞான பூரண ரருள்செ ய்வார். (உடு)

அடிமையி லாசை யில்லை யின்றுநீ ரவையிற் சொன்ன
படியுகழ் வாதுஞ் சொக்கன் பரிவினுல் வென்றே மாயிற்
கடிமையி னும்மை முற்றுங் கழுதுதி யேற்று தற்கு
முடியவே யாசை யென்ரு ரியைந்தனர் வினையான் மூடர். (உசு)

உளப்படு மமைச்ச ரைனை யுயிர்க்கழு வினவா முன்ன
ரளப்பருந் தயாவு கூர்ந்திங் கையரே கையர் தம்மைக்
களத்துள வேற்றற் கென்றே கருதியான் முன்னஞ் செத்திக்
குளத்துற விட்டு வைத்தே னருளினு லெனக்கொ ணர்ந்தார். (உஎ)

ஆங்கது கண்டு சால வதிசய முற்று மற்றைப்
பாங்கினீ வினையான் மூடும் பாதகர்க் கருள்சு ரந்தே
யோங்குநன் னலஞ்சூள் கண்டு முணர்விலா மூர்க்கர் நீங்க
வீங்கிதற் கியைந்த தென்ன காரிய மெடுத்தற் கின்றே. (உஅ)

வேறு.

பவங்க ணீக்கும்வெம் பாதக மாற்றுநற்
றவங்க ளுல்குந் தலைமை தருந்தொழுஞ்
சிவந்த தாணிழல சேர்த்திடுங் காத்திரத
தவந்து பூணி னுருத்திர சாதனம். (உக)

வே று.

நினைவினை முடிக்குந் தூய்மை யாக்கும்வெம் பாவ நீக்கு
மனவிடர் விடம்பேய் தெவ்வு மறலிவா ராமற் காக்கும்
புனையற மின்பம் வீடு பொருண்முத லெவையு நல்கும்
வினைகடி நால்வே தத்து மிக்கமந் திரவெண் ணீறு. (கூ0)

குலந்தரு நீதி மிக்க குணந்தரும் வேதஞ் சொல்லும்
பலந்தரு முயர்ந்த சாயுச் சியந்தரும் பழுதிலாத
தலந்தரு மெல்லாம் வல்ல சயந்தரு நிறைந்த செல்வ
நலந்தரும் பெருமை சூன்ற நயந்தரு நமச்சி வாய. (கூக)

நாணிலீர் மன்னன் முன்ன நல்லசொல் கின்றேன் கண்டி
பூணும்வெண் ணீறு பூசும் போற்றியஞ் செழுத்தை யோதுங்
காணுறு முத்தி யின்பங் காணலா மென்னக் கேட்ட
கோணுறு சமண ரெண்ண யிரவருங் கொதித்தெ ழுந்தார். (கூஉ)

மூற்றிய சிற்றம் பொங்கி மொழிவன கேட்டுக் கெட்டேன்
வற்றிய தவத்தார் நும்போற் கண்டிலம் வைய கத்திங்
கிற்றைநாட் டோற்பின் யாமே யேறுவ மென வியைந்தீர்
பொற்புடைக் கழுக்க டம்மை வாங்குமி னெனப்பு கன்றார். (கூங)

வே று.

எண்டி குஞ்சொன்மு ருந்த னிறைஞ்சொளி
வண்டி துங்கழல் வாழ்த்தவர் பாத்தொகை
கண்டி துந்தொனிக் காளத்தர் ஞான்றுமேற்
கொண்டி தம்மெனக் காளங் கெர்டித்தனர். (கூச)

வே று.

மெய்யுறக் கேட்டு னக்கிம் மிகையெலா மென்கொல் வேண்டா
கையறத் தோற்பி னன்றே கழுநுதி யணைவோ மென்று
துய்யவை யங்கை வாங்கித் தோளில்வைத் தங்கை வீசி
வையைமா நதியின் பாங்கர் நணுகினர் மன்னன் காண. (கூடி)

மேவிய திறங்க ளோடு மிவரவர் வீரம் பேசித்
தீவினைப் பயத்தி னுலே வரும்வினை தெளியா ராகிக்
காவல்சேர் மந்தி ரங்கள் கற்றயந் திரங்கண் மற்றும்
யாவையுங் காண வேட்டில் யாற்றிடைத் தீட்டி யிட்டார். (கூசு)

வே று.

காழி நாயகர் கருணைசே ரழகனை நினைந்து
வாழ்க வந்தண ரென்றுயர் வண்டமிழ்ப் பதிகந்
தாழ வோதியே தடமலி யேட்டிடைத் தீட்டி
யாழு மாற்றிடை யிட்டன ரகிலமுந் தழைப்ப. (கூஎ)

கொடிய நெஞ்சுடைக் கூற்றினை யையெவர் வரைவுற்
றடைவின் மூன்றற விட்டவெண் ணூயிர வேடு
மிடையி னின்றவர் கிளரரீ ணகையுற விமைப்பிற்
கடுகி நீர்வழி யோடிமுன் புகுந்தன கடலுள். (உஅ)

மாறி லாமறை ஞானசம் பந்தர்தம் மனத்துட்
டேறி யிட்டவொண் செந்தமிழ் மந்திர வேடு
கூறும் வெம்மொழிச் சமணர்கள் கூரிய கழுக்க
ளேற வேறிய தெழவரு மாற்றிடை யெதிர்த்தே. (உக)

வே று.

இயல்பட வெங்குரு வரசர்ப தம்பெற வெழுதிவ ளைந்திடுமே
லியர்தரு தண்புன னடுவுறி ழிந்திட வரனெடு திர்ந்திடவே
நயமலி யன்பர்கண் மறைமொழி யந்தணர் நடமிடு தொண்டருளோர்
செயசெய வென்றன ரரகர வென்றனர் சிவசிவ வென்றனரே. (அ0)

வே று.

பொங்கு மங்கைய ரமைச்சனர் பூழியன் முதலாத்
துங்க வைதிகஞ் சைவமோங் கியவெனத் துதிப்ப
விங்கெ னருமென் றிரங்கிய முனிவர்க ளமரர்
சிங்க நாதங்கள் செய்தலர்ச் செழுமழை பொழிந்தார். (அக)

வே று.

நிறங்கள்வே றுய்வி யர்த்து நெஞ்சுலர்ந் தாங்கா ரங்கள்
குறைந்துகை தவமோ வில்லை கைதவ வென்று கூறி
யறம்புரி பால னர்த மணிமலர்ப் பாதம் போற்றி
மறம்புரி யமண ரெண்ணு யிரவரும் வணங்கி ஞரால். (அஉ)

நேசமார் ஞான வேந்தர் நெடுங்கழுத் தரித்த போதே
யாசற விருந்தீ ரின்னு மறைகுவ மடிதல் வேண்டா
பூசுமி னினிய நீற்றைப் போற்றுமி னீசன் ரூனே
மாசற நீரு நாமும் வாழலாங் கூடி யென்ரூர். (அங)

முன்னெழுந் வினையால் வென்ற முனிவகேண் மடிவ தல்லாற்
சொன்னவெஞ் சாம்பல் சீசி தொடுவமோ வென்று கொண்டு
நன்மைகள் சொல்லா நின்ற ஞானசம் பந்தர் தம்மைப்
புன்மைகள் சொல்லக் கண்டு பொறுத்திலர் பூதித் தொண்டர். (அச)

வே று.

கையர் தங்களைக் கணையுமின் கணையுமி னெனவே
தூய்ய மன்னவன் சொல்லுமுன் கறுவிய தொண்டர்
பொய்தெய் பாதகக் குழுவெலாந் தொலைத்திமைப் பொழுதில்
வெய்ய நீள்கழு வேற்றினர் மெலிந்துயிர் பதைப்ப. (அடு)

புகல்வ தேதெதி ரிருந்திடுங் குதவழிப் புகுந்து
பகைகொண் முட்டிடைப் பட்டினி வயிற்றிடைக் குளித்துத்
தகவில் வஞ்சக நெஞ்சகந் தனினிண மருந்தி
யிகழும் வாய்முகங் காட்டிட வேறினர், கழுக்கள். (சசு)

வே று.

பவமுறு கையர் வெய்ய பாறுசெங் குடர்பி டுங்கச்
சிவையவை சூழக் காக நிழலிடத் திரண்டோர் தாளிற்
றவமுய லலகை யென்னச் சாலவே வாயங் காத்து
கவடிவெண் பற்கள் காட்டி யிருந்தனர் கழுக்க டோறும். (சஎ)

சாணகம் பூசி யேடா சுட்டிடத் தரியே மென்பார்
கோணில்கன் றெடுத்து நீறு தருந்திருக் கோயி லென்பார்
காணநீ றின்றி வெள்ளை கண்டன வணிவா ராகி
வீணழிந் தொழிந்த கையர் விலாவொடி யாக்கி னாரால். (சஅ)

தளம்புநெஞ் சுடைய வெண்ணூ யிரஞ்சமண் டலிவர் தம்மை
யுளம்பரி வொடுக ழுக்கண் யோசனை யகல மேற்ற
வளம்பட வாது செய்த வாரண மென்னு நாமம்
விளங்கிய தன்று முன்னு மேதரு தராத லத்தே. (சகூ)

வே று.

பாசமற நீறணிவான் பாக்கியமில் சாக்கியர்க
ணேசமுற விருந்தகழு நிமையுமுடிந்த விடமின்றும்
பூசுரர்கள் பணிந்தேத்தும் பூவணநன் னகர்மருங்கிற்
காசினிமேல் விளங்கியது கழுவர்படை வீடெனவே. (கூ0)

வே று.

உறைத்த மன்னவன் முன்ன ருயர்ந்திடக்
குறித்த சாமரம் பெற்றது குற்றமோ
பொறுத்த தோணி புரத்தவர் தம்மொடுங்
கறுத்த செங்கழுக் காணிச் சமணரே. (கூக)

வே று.

நன்னெறி யேடு காண்பா னுசையாய் நலங்கள் செய்து
மன்னவன் றுதிப்ப நாலு கவிப்பெரு மாண்ம கிழ்ந்து
முன்னுறக் காட்டு கின்றேம் போகென மூடுகிச் சென்றூர்
கன்னல்சூழ் புனலி யாற்றங் கரைவழிக் குடபா னேக்கி. (கூஉ)

வே று.

ஆர்ந்து செல்கதி கண்டுகண் டன்புறு நெஞ்சம்
வாழ்ந்து செல்வழி மந்திரச் செந்தமி ழேடு
சூழ்ந்த தெண்டிரைக் கடலென வருநதித் துறைக்கட்
சேர்ந்து சூழ்ந்திய தோசனை யொன்றரை சென்று. (கூஎ)

ஆங்குக் காணுமு னிழிந்தன ராதர முதிர்வா
லோங்கு நாயக ஞணையா லுணர்வுடைத் தடினி
தாங்க ருந்திற லொடுவரும் வெம்மையைத் தணிந்தே
பாங்க றிந்ததாள் படிந்தது பாரதி சயிப்ப. (திச)

வே று.

வடகரை யேறி யேறு மேடுகோ ணமல் வாடிப்
புடைவரும் புதல்வர்க் கண்டு புதுமைவே றுண்டோ வென்னப்
படிபுகழ் நிகாயான் மேய்ப்போர் யாங்கள்கேள் பழைய தாய்நன்
குடையதோர் சிவலிங் கந்தா னுண்டுகா ணென்ரூர் காட்டி. (திதி)

ஞானசம் பந்தர் கண்டு நணுகியா லயத்தி றைஞ்சித்
தேனுற வன்னி யென்று செந்தமிழ்ப் பதிக மோதப்
பானரை பிறங்க மூத்துப் பழுத்தவோர் விருத்த ஞகிக்
கூனிவந் துயர்காப் பிட்டான் சேடனூர் நீடு கோமான். (திசு)

மிக்கபா லகடே ளிந்த வேடெதிர் மேவி யாற்றுட்
புக்கியான் மூழ்குங் காலென் காலிடைப் பொருந்தல் கண்டு
திக்கறிந் தெடுத்தேன் மூத்தே ஞதலாற் றெரிந்த தில்லை
மக்களுண் டவர்க்கு நல்க வாசித்துத் தருதி யென்ரூன். (திஎ)

சித்திர நுதற்க ணிட்ட தெய்வநீ றிலங்க வுச்சி
வைத்தவொண் சிகைவி ளங்கப் பிணங்குநூன் மார்பின் மின்ன
வித்தக வடிவின் வந்த விருத்தவே தியரே நும்மை
யுத்தமச் சிவனே யென்ன வுகிக்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (திஅ)

சிறியனேன் பனுவல் கல்வி சிறந்தகின் றிருமைந் தர்க்கு
மூறுவலே தருவ தல்லால் வேறிலே மூடுகிக் காண்பான்
மறுவறு தென்னன் வந்தான் வருந்தியோர் கார ணத்தா
லிறையவ காட்டல் வேண்டு மென்றுமெய் யொடுங்கிச் சொன்ரூர். (திகூ)

அவ்வுரை கேளா மூன்ன ரருமறைக் கிழவ னக்கென்
செவ்விய மைந்தர் கட்குத் தேடிவே ளளிப்ப ரேன்ற
மெய்வரு தென்னன் கையின் மேதினி முழுது மெச்ச
விவ்வுரை நீட்டு மேட்டை யீயென வீந்தா னன்றே. (சுo)

வே று.

சிறப்பா லகனீ சிவபத் தனுமா
யறிவால் விறலா லருளா லுயர்வா
னிறைவா கியிருந் தனைநீள் பகைவென்
றுறவா ழுகிநான் மறையோ கியநாள். (சுக)

னைவாழ்த் தியொளிக் குமுனின் பமுறுந்
தனியா னைவியந் துயர்தா னையொடு

மனவா தரவால் வருமன் கரமீ
தணைவோ ரும்வியப் பவளித் திடவே. (சுஉ)

வே று.

மன்னவ னதிச யித்து வந்தவா றெங்ங் னென்னத்
தன்னிக ரில்லா விந்தத் தலத்திடை நயந்தி ருக்கு
முன்னிகழ் சிவன்மெய் மூத்தோர் முனிவனில் வந்த ளித்தா
னென்னுமுன் பணிந்தான் பல்கா லேத்தினன் கூத்து மாடி. (சுங)

இகலமண் பரிச னத்தா லேறிய பாவ நீங்கச்
சிகரீள் கோயில் கண்டு சிவனேநா டொறும்வ ழுத்தித்
தகுநித் தென்பா னன்கு தரும்படை வீடு செய்து
பகையற விருந்தா னங்கண் பாண்டியன் சிறிது காலம். (சுச)

வே று.

விரைவோ டிகலா விடுமே டெதிர்போய்க்
கரைசேர் தலினு லுறைகா ரணனைப்
பரவே டகனென் றிடவே பதியுற்
றிருவே டகமென் றுசிறப் பதுவே. (சுடி)

வே று.

உன்னி மாலு முவணனுஞ் சேடனு
மன்னு சாத்தனு நான்குக மாழ்த்தகத்
தின்னு பல்பொரு டோன்றி யொடுங்கக
மென்னை யாளுடை யானுறை யேடகம். (சுசு)

வே று.

அறநெறிக் காழி வேந்த ராதரத் தேடெ திர்ந்த
துறைவயிற் சமண ரோடும் பாடித்த தோடந் தீர
வுறவுறத் தமது பேரா லுயர்வுடைச் சிவலிங் கத்தைச்
சிறுமையிற் றெள்ளி யாரென் றருச்சித்தார் செழியன் காண. (சுள)

வே று.

பொழிலார் மதுரா புரிமே விவியச்
தழகா யதனு ரணகா யகனைத்
தொழுதாய் தமிழ்பா டியபின் றுதியா
லெழிலா லயமற் றுமிறைஞ் சினரால். (சுஅ)

புகழ்நீ டியபூ ழியன்மண் டலமும்
மிகநா னுமுளத் துவிளக் கமுறத்
தகவார் தருமந் தருமீ சனையும்
மகிழ்வா லணிநீ றுமறற் றிலதே. (சுக)

நயமெய் தியதென் னவனு டடைவே
வியனீ றுபரப் பியவித் தகனு
ரியலோ டியர்தென் னனிலங் கவிருந்
துயர்நா விரிநா றெமே வின்ரால். (எo)

வே று.

தூண்டிரும் பாக்கி யின்றேர் துரும்புதூ ணுக்கி யேமுன்
மூண்டிலோர் புதல்வ னுலெண் ணுயிரஞ் சமணர் தம்மைக்
காண்டகு கழுவி லேற்றல் கண்டுநீ றணியா தந்தோ
மாண்டகு கடவுள் வேறுண் டென்பரே மதியி லாரே. (எக)

கொல்சுர நீக்கி மன்னன் கூனிமிர்த் தழலி னீரின்
வெல்லவே டெழுதி யிட்டு வெல்லருஞ் சமணர் தம்மைச்
சொல்லிநீள் கழுவில் வைத்த தொல்கதை கற்போர் கேட்போர்க்
கெல்லையில் செல்வ மொல்லை யெய்துதற் கையு மின்றே. (எஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கoஎசு.

நகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

பூமகட்கு மணிமுடியா மதுரை யத்தண் புரத்தின்கண் முன்னொருகான் மன்னர்க் கென்றுஞ், சேமமுறு படைத்தலைவ னுகும் வென்றித் தேசுடைய வுயர்கொந்தக் குலத்துட் டோன்றித், தூப்மைதரு சுந்தரனுக் கன்பு பூண்டு சுந்தரசா மந்தனெனு நாமம் பெற்றுக், காமுறுபே ராண்மையினோர் தோலா வீரன் சிந்தன்பர்க் கன்புசெய்து போது நாளில். (க)

ஆங்குலக மனுநெறிசோ டாமற் காக்கு மடல்லீர மாறனெனு மரசன் றண்மேற், றேங்குபுகழ் வண்ணியர்க டலைவ னுய சேதிபர்கோ னென்பானோர் சிராதர் கோமா, னேங்குபெரும் பலபடையி னோடு கூடி யொருப்படுவா னெண்ணியவா றெற்றற் கேட்டுத், தாங்கரிய விளைவினுமே போந்து வாய்ந்த டருமநெறிக் கவரியனைச் சார்ந்து சொன்னார். (உ)

முன்னமது கேட்டலுமே விளைவிற் கூடி முரணடுபல் படையாள்வே மெனைக்க ணித்துக், கொன்னுனைவேற் சுந்தரசா மந்த னென்னுங் கொடுந்தி றற்சே னைபதியை யழைத்துச் சொல்வான், செந்நெறிசேர் வடதிசையாள் சிராதர் கோமான் சேதிபர்கோ னென்பானோர் பெரியோ னம்மேன், மின்னுபடை பொடும்பொருவான் வருகின் றானும் விளம்புங்கா ரியமொன்று விளங்கக் கேண்மோ. (ங)

பல்படையைப் பல்படையாற் றள்ளல் வேண்டும் பார்புகழ்வீ ராபடை யோ மாண்ட தில்லை, யொல்லையினஞ் சரக்கறையிற் புக்கு வேண்டு மொன்

கனக மெடுத்திட்டுப் படையா லென்று, புல்லியரு ளொடுங்கிருக்கைச் சிற பபு மிட்டுப் போவென்று விடைகொடுப்ப விளைவு கண்டு, சொல்லிலிவன் றனகுகொப்பிங் கிவனே யென்று சுடர்மணிமா முடிச்செழியன் றுதித்தான் சால. (ச)

அரியபெருஞ் சரக்கறையிற் காவ லோடு மடைந்தடைவிற் பெரும்ப டைக ளாளத் தக்க, பொருள்பலவும் வகைவகைகைக் கொண்டு நல்ல போர் வீரர் தமைத்தேடி வாரு மென்று, பரிவினெடுந் தன்னடைந்தோர்ப் போக்கி நோகுகிப் பரிப்பவராற் கொடுபோந்து தனதில் லத்து, விளைவினெடும் புகுந் தான்செங கனகங் கண்டான் விதிர்விதிர்த்தான் சிவனடியார்க் கிடுவா னெ ணண்ணி. (டு)

வே று.

மிஞ்சிட வடைந்த கைப்பொருள் கொண்டே மெய்ப்பொரு டேடுவான் விருமபிச், செஞ்சுடர் மகுடக் கோயிலுள் வேந்தன் செழுமபொரு டன்னெ டுஞ் சென்று, பஞ்சின்மெல் லடியா ளங்கயற் கண்ணி பங்கனே யங்கையாற் றொழுது, மிஞ்சுமிப் பொருளுன் னடியவர்க் கிடுவான் விருப்புறு மூளக்கருத் தெனகேக. (சு)

நம்பனே யும்பர் தம்பதி பரவு நாதனே காத்தரு ளெனக்குன் றம்பமே யல்லாற் பிறிதிலை யென்று சாற்றிமுன் போந்தடி யவரைக் கம்பமா ருடலு மமபுசோர் விழியுங் கசிதரு நெஞ்சுமா யிறைஞ்சிச் [த்தே. சம்புவே யென்ன வமுதுசெய் வித்தான் றனகுகள்வேண் டுபவெடுத் தளி

நட்பொடு மெல்ல மன்னன்பொன் முழுது நாடொறு நாடொறு மெடுத்தாங் குட்பய மின்றி மாதொடுங் கூடி யுவகைகூர்ந் தரனடி யவர்தங் கட்பய மெய்தி யாவரா யினுமுட் கருத்தறிந் தமுதுசெய் வித்துத் தட்பமார் மனத்தன் மூவிரு திங்க டம்முளத் தனமெலா மழித்தான். (அ)

அரசனுந் திங்க ளாறுசே றலுமே யடற்படைத் தலைவனை யழைத்துப் பரிகர மெவள வாண்டனை யென்னப் பழுதுளை யாதவ ணைப்பான் றிருவரு ளதனுற் சொக்கநா யகனைச் சிக்தைசெய் துள்ளதை யன்றிப் பொருபடை மன்ன வொருபடை யாண்ட திலையிது பொய்யல வின்றே. ()

வந்தனை யடியேன் கருத்தினை முடிப்பான் வழிபடு மடியவர்க் களிய சுந்தர னுண்டு வேண்டிய பொழுது படையுமுண் டெனத்துணிந் துளைப்ப வந்தமன் னவனு மென்கொலா மீதென் றதிசயித் தன்னினை வின்க ணெந்தைநா யகனும் வருவனேற் காண்பே மின்றுபோய் நானுவா வென்றான்.

கருத்துடைச் சேனைத் தலைவகே ளுனைக் காலையி னின்படை மெய்க்காட் டிருப்படைக் காண்பேம் போவெனப் போந்த வுததமன் புத்தியுட் சால [ணிப் வருத்தமுற் றென்ன மெனத்தனக் கினிய வள்ளலுக் குளைசெய்வ னெண் பொருத்தவா லயத்துச் சேர்ந்துபொற் கமலப் பொய்கையு ணண்ணினீ ராடி.

நிறனிந் தருள்சேர் கடவுளை யடைந்து நியதியெண் ணுன்கறஞ் செய்
வாள், கூறனே யடியே னென்செய்கே னுனையாய் கொற்றவன் றனமெலா
மெடுத்துன், வீறுடை யடியார் தங்கள்பா னிறைத்தே னுனைமெய்க் காட்டெ
னப் போந்தே, ஞறுபூ மவுலி மாறலுர் திருமு னுன்படை காட்டுமா றென்
கொல். (கஉ)

வே று.

பன்னிய பொருளு மலலை படையுமோ வாண்ட தில்லை
தென்னன்மு னியுண் டென்று செப்பினே னெப்பி லானே
மன்னவர் தண்ட மாரே யாற்றுவார் வழிசெய் யாயே
லின்னுயிர் செகுப்ப தல்லால் வேறிலை யெனப்ப னிந்தான். (கரு)

வே று.

நெறியிலை சாத லலாதெனக் கேட்ட நிருமல னிரங்கினீள் விசும்பி
லறிவுற வுனைப்பா னுறுபடைத் தலைவ வசைவிலா மனத்தொடு சென்னீ
குறைவற வேண்டும் படைகொடு நாளைக் கொற்றவன் காணயாம் வருவேந்
திறமுறு படையின் றகுதிகண் டவந்து சேலையுந் தருவனு னமக்கே. (கச)

என்னுமத் திருவாக் கதிசய முறக்கேட் டினிமையி னெழுந்துகூத் தாடி
யுன்னருங் களிப்பிற் போந்துதன் னுழையி னுற்றதன் மனையவட் குளைப்பத்
தன்னுடை யச்சந் துண்ணெனத் தள்ளித் தலைவகே ணிலைமையை விடாது
நின்னுடைத் தருமங் கைதரு நாளை யுதவுவ னேசவெம் பெருமான். (கடி)

வெறிகமழ் குழலா ளுய்ந்தன மென்றே மெய்ப்பட வித்திற முரைப்பக்
கறைகெழு நெடுவேல் வீரனு மற்று மற்றைநாட் காலையி லெழுந்து
திறமுறு படைக்காம் பல்கலன் பூண்டு சிறிதுசே வகரொடுங் கூடிப்
பிறையணி சடையான் றனையுளத் திருத்தி நடந்தனன் பெரியவாள் வாங்கி.()

தன்னுழை கடந்து மன்னவன் வாயிற் றலைப்படுங் காலிறை யருளாற்
பொன்னக ரமரர் முன்னிரு மருங்கும் பூமழை பொழிந்துகின் றூர்ப்பச்
சின்னமுஞ் சங்குந் தாரையுங் கொம்புஞ் செம்பொனின் காளமுங் குழலுந்
தன்னுவங் கியமுந் தம்முனெம் மருங்குந் தொகுபுவி செவிடுறக் கறங்க. ()

சீர்மணி தாளஞ் சச்சரி கஞ்சஞ் சிலம்பவின் றண்ணுமை தடாரி
பேரிகை கரடி மத்தளஞ் சல்லி பெரும்பறை துடிகடி முரசம்
பார்புக ழிடக்கை யுடுக்கைகஞ் னியாளம் படகம்வண் டிமிலெதெண் டிமை
வார்படு படகம் பெருந்தகு ணிச்ச மெங்கணும் வானுற முழங்க. (கஅ)

வில்லொடு கணைவாள் கேடகங் கடகு வேன்மழுக் கடைத்தலைக் கழுக்கோ
ரெல்கதை பாரா வணிவகை யெறிகோல் சுரிகைபத் திரங்கொடுங் கணிச்சி
பல்வித மூயலங் குந்தமொண் பிண்டி பாலம்வெஞ் சூலகீள் கழைக்கோல்
கொல்லெழுத் தண்டு முதலிய வளவில் கோடிபல் படைக்கலம் பிறங்க. (கக)

பொருந்துபூங் கொடிக ளாடைக ளாடப் பொருவருஞ் சாமரை யிரட்டத்
திருந்துபல் கவிகை நிழற்றவெம் மருங்குஞ் சேர்தரு தோகைகள் வீச
நெருங்கடை யாளந் தளங்கமட் பாம்பு நெளியதண் சீவான் மூட்டப்
பெருங்கட லென்னப் படர்ந்தொலி மிக்கு நடந்தது பெரும்படைச் சாத்து.()

வே று.

இப்பெருங் கொற்றத் தானை யிரும்படைத் தலைவன் மூன்று
மெய்ப்படத் தோன்றக் கண்டு வேந்தனீ தென்கொ லென்று
செப்பரும் பயத்தி னெஞ்சுஞ் செல்லவாள் வல்ல வீர
னப்பொழு தடிவ ணங்கி நம்படை யஞ்சே லென்ரான். (உக)

ஓடுவன் மீள்வ னிற்ப னுன்மத்தர் போலே நோக்கி
யாடுவ னணிவன் றூண்டி யரகர வென்ரு லிப்ப
னேடவி ழலங்கற் றென்னு விடுபடை மெய்க்காட் டின்று
கூடிமுன் காண்பா யென்று கூறுவன் றேற வாங்கு. (உஉ)

ஓதரும் பரிவு கூர்ந்து காண்பதற் கொருப்பட் டந்த
மாதவச் செழியர் கோமான் மந்திரத் தலைவர் சூழத்
தீதறு பொலிவிற் போந்து சித்திர மண்ட பத்து
மீதுற விருந்தான் சால வியர்த்தலங் காரத் தோங்கி. (உங)

விசையவெம் படையைத் தோன்ற வீரரீ காட்டி டென்னத்
திசைவரும் பரிக ரத்தைச் செல்லலில் வரலில் லென்று
வசையொடுஞ் செறுத்து சைத்து வகைவகை தொறுநி றுத்தி
நசையுறக் காட்டு வானந் நானில மன்னன் கரீண. (உச)

வே று.

வங்கர் கலிங்கர் தெலுங்கர் நலங்கிளர் மாளவர் கேரளர்வெங்
கொங்க ரிலாடர்கள் பாகதர் மாகதர் குச்சரர் பப்பரர்கின்
செங்கரு நாடர்கள் காடவர் வேடுவர் சிங்களர் கொங்கணர்மற்
றிங்கிவ ரிங்கிவ ரங்கவ ரங்கவ ருங்குவ ருங்குவரே. (உடு)

துன்னிய வெய்ய துருக்க ரிரக்கமில் சோனகர் சினர்கண்மா
மன்ன ரிரட்டிய ரொட்டியர் தொட்டியர் வத்தவர் கத்திரியர்
செந்நெறி யாரியர் கோசலர் போசலர் சேதிபர் யாதவர்மற்.
றிந்நிலை யிந்நிலை யந்நிலை யுந்நிலை யுந்நிலையே. (உசு)

வே று.

இன்னன வகையிற் கூறி யினப்படை மூற்றுங் காட்ட
மன்னனிவ் வீர னேப்போற் கண்டிலே மெனம கிழ்ந்து
கொன்னுற வழைத்து நாமங் கொந்தகப் பெருமா னென்றே
கன்னெறிப் பட்டங் சட்டி நல்கினன் பரிவட் டங்கள். (உஎ)

இறையவ னழகு பொங்க விரும்பெரும் பரிமேற் கொண்டு
விறலுடைக் குந்தம் வாங்கி வெண்மதிக் கவிகை கீழன்
மறையநின் றுலாவக் கண்ட மன்னனங் குலாவு கின்ற
வுறுபடைத் தலைவன் யார்கொல் வீரரீ யுரைத்தி யென்ன. (உஅ)

இனிமைகூர் செழியர் கோவே யாவரிங் கறிவார் சூழ்ந்த
மனமுடை யமைச்ச ரோடுங் கேட்டிரீ யுரைக்கு மாற்ற
னினையினிங் கடிய னேற்கா னின்பெரும் பொருட னக்குப்
பனிமதிச் சடையர் காணிப் பரிகரங் கொணர்ந்தா ரென்றான். (உக)

நன்றெழில் வீர நீசென் றழையென நயந்து சென்றே
யின்றுயி ரளித்த கோவே யெழுந்தரு டென்னன் காண்பா
னுன்றனை விரும்பா நின்ற னென்றலு முவகை கூர்ந்து
வென்றிகொள் படையை நீக்கி வேந்தனை நணுகிச் சொல்வான். (ஙo)

மன்னகேள் புள்ளி சொல்லிற் களத்திடை மறுவொன் றுண்டு
முன்னிகழ் வடிவுஞ் சொல்லின் முடியில்லிற் றழும்பொன் றுண்டிங்
கென்னமு னெழுது நல்ல சேவக னுனக்கெ னைப்போ
லுன்னரு மூலகத் தெய்தா னென்றன னுவகை கூர. (ஙக)

என்னவின் னுடலங் கம்பித் தெழுவதற் குன்னு நின்ற
துன்னரு மிருக ரங்க ளொருவழிக் கொள்ளா நின்ற
வன்னையே போலு நல்ல வருளுடைச் சொக்கே யென்ன
நின்னையான் காணுந் தோறு நிகழ்கின்ற துளத்தெ னக்கே. (ஙஉ)

நின்னெழிற் புரவி யேற்ற நீதியைக் கண்டா லுன்னை
யென்னதேட் டெழுது கின்றே னெனத்துகி லளிப்ப வாங்கித்
தன்னடி யாரை வேண்டிச் சடைமிசைப் புனைந்து கொண்டு
தென்னவ காண்டி யென்று செழும்பரி யுகைப்பன் காண. (ஙங)

வேறு.

அற்புறநி னைப்பவர கத்தினுளி ருப்பவன னைத்தையும டக்கு பவனீள்
கற்பனைக டப்பவன டக்குபுபி டித்துறுக திப்படவு கைப்ப வடபால் [தார்
வெற்பின்முது கிற்றிசைமி சைக்கரிமு கத்தினின்மி தித்ததொழி யப்பி லம
சற்பமும்வெ ருக்கொளந டித்ததும ருத்தைநிகர் தத்துகவ னத்து ரகமே. ()

வேறு.

பரிவொடு கண்ட மன்னன் பன்முறை யதிச யித்துப்
பொருபரி யுகைக்க வல்லா ரிப்படிப் புவிமீ தில்லை
யரிதரி தெனவி யப்ப வைந்துதா ரையினுந் தூண்டி
லனைவிங் கொளித்தா னந்த வெங்கொடும் படையுட் புக்கு. (ஙஙி)

அவ்வயின் வருந்தித் தேடி மரசன்முன் விளைவின் வந்தோர்
பொய்வழி யுரையாத் தூதன் புகலுவா னரச ரேறே

தெவ்வுறு படையான் மிக்க சேதிபர் கோமான் றன்னை
வெவ்வலிச் சிங்கங் கொன்ற தென்றனன் வேட்டைக் காட்டில். (நசு)

அத்திறங் கேட்ட வேந்த னெங்கொலென் றருளை வாழ்த்திச்
சித்தநன் பரிவு கூர்ந்து நிகைத்தநி சயித்தி ருப்ப
வத்தலத் தமைச்ச ராலே ராதரத் தோடுங் கூடி
யுத்தர மற்றி ருந்தா ரும்பர்கோ னருளை யேத்தி. (நஎ)

கொந்தகப் பெருமான் கேண்மோ கொடும்பகை போன திந்த
வெந்திறற் றந்தி ரத்தை வருத்தவேண் டுவதோ வில்லை
தந்தம திடத்துப் போகச் சாற்றுதி தாழா தின்று
சுந்தர னமக்குண் டாக வேண்டுமோ துணையிங் கென்றான். (நஅ)

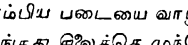
நிறுத்துதல் கரும மென்று நிரம்பிய படையை வாழ்த்திச்
சிறப்பொடும் போக வேவ வாங்கது சிலைத்தெ ழுந்தே
யிறைப்பொழு தின்க ணங்கண் மறைந்திட வெழுந்து துள்ளி
யறப்பெருந் தவத்தி னனு மூழ்கினு னனந் தத்துள். (நக)

பொய்யிலாத் தெய்வச் சேணை பொலிவொடு மறையக் கண்ட
வையகத் தோருஞ் சொக்க னருளினை வியந்தார் வாழ்த்தித்
துய்யபே ரன்பன் முன்னிற் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
மெய்யொடு மடைந்தான் முளில் விண்ணவர் வியக்க வாங்கு. (சo)

அரசனு லயத்திச் சென்றுங் கடியவர் நினைவு தன்னிற்
பரிவொடுஞ் செல்லும் பத்தர் பத்தனை யல்லாற் றெய்வங்
கருதின்வே றுண்டோ வென்று களித்தடி தொழுத்தா னேத்திப்
பெரியவா சிகைமா ணிக்கக் கோவைகள் பிறவு நல்கி. (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககக஬.

சo.—உலவாக்கிழி கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் முன்னொரு தென்னன்
றளர்வில் செல்வமுஞ் சாற்றருஞ் சேனையு மோங்கி
யெளிய சொக்கனை யிறைஞ்சிமுச் சந்தியு மினிதா
வளவில் வெம்பகை கடிந்துல காளுநா டன்னில். (க)

தெரிய முத்தழ னன்மறை வேதியர் தேத்திப்
பரிவு செய்திடா நிகழ்ந்துயர் பரனையே வழுத்த
வரிய வேள்விக ளொழுக்கநல் குரவனு மொழிந்து
சுருதி யந்தணர் தாழ்ந்துபுன் றொழிலிடை யிழிந்தார். (உ)

வேறு.

ஈனமா நெறிக டம்மி லிழிந்தபி னினிய தேவர்
போனக வேள்வி போகப் போனது பொய்யா மாரி
பானலங் கழனி மேய நென்முதீற் பல்வ ளங்க
ளானவை விளைவு போன போயின வறமுன் ஞன்கும். (ஈ)

வாரிதி யுலகின் மிக்க மதுரைமண் டலத்து வாழுஞ்
சீரிய மனிதர் குன்றித் திசைதிசை போலுர் மன்னன்
வாரணம் புரவி குன்ரு மாதனங் கோத னங்க
ளோர்பொலி யாரா மங்கள் யாவையுங் குறைந்த மன்னே. (உ)

ஓங்கிய மன்னன் சால வுலைந்துல கேதங் கண்டே
யீங்கிதற் கேது வென்கொ லிலங்கவீ தறிவா னெங்கு
நீங்கருஞ் சொக்க னல்லா லிலையென நினைந்து நெஞ்சத்
தாங்குய ரால யத்து ளணைந்தடி பணிந்து சொல்வான். (ஊ)

அய்யனே செய்ய கோவே யடியனே னின்னை யென்றும்
பொய்யற வுணங்கி வாழ்த்தப் புவிதிய ருறுவ தென்னே
மெய்யுற வுணர்த்தல் வேண்டும் விளங்கவென் றுரைத்துப் போந்து
துய்யபே ரமளி யின்கட் பெரொடுந் துயிலுங் காலை. (எ)

உத்தம னெத்த லத்து முயிர்க்குயி ராகி நிற்கும்
பத்தர்கள் பத்தன் வந்து பகருவா னென்பா லன்பு
வைத்தவ ஞத லாலே மாறனே தேற வின்று
சத்திய மாவு னக்குச் சாற்றுவன் புக்க வாறு. (ஏ)

வேறு.

மேவரு நான்மறை நமக்கு மெய்யதற்
கியாவர்நல் லவரவர் தமக்கி யாஙலோ
மார்வுறு மேதினிக் கமர ராகிய
சார்வுறு மறையவர் தமையி கழ்ந்தனே. (அ)

ஆதலா னல்குர வெய்தி யாங்கவர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றந்தனர்
சோதிசேர் மறைவழித் தொழின்ம றத்தலாற்
கூதிர்வான் பொழிமழை குன்றிற் றிம்பரே. (க)

நெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாழுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாழுமா
னெறிதரு மறையவர் நெஞ்சம் வாடுமேன்
முறைதரு வையக முழுதும் வாடுமால். (கo)

பாமறை யந்தணர் தம்மைப் பார்த்திப
நாமவ ராகவே நாளுங் கண்டிடு
நாமவ ராகவே நாளுங் காண்பையேற்
பூமட மாமகள் போவ தில்லையே. (கக)

நன்புடை யறத்தவர் நமக்கு நல்லவர்
தின்பமெய் தாதவர் தின்ப மெய்தலா
லின்புறு மண்டல மினிமை குன்றிய
தன்புடை யாயுனக் கறியக் கூறினேம். (கஉ)

வேறு.

இன்புற வழைத்த வர்க்கா மினிமைசெய் விளைவிற் சால
நன்புற நினக்கு மிக்க நலந்தரு செல்வ முண்டாங்
தென்புவி நயக்க நீங்காச் செல்லலு நீக்க வற்றோர்
பொன்பொதி கிழியும் வாழத் தருகுவம் புதுமை கூர. (கங)

அக்கிழி யிற்பொன் கோடி யழிப்பினுந் தொலையா தானம்
மிக்கபே ராணை யாலே வேண்டுப வெடுத்த ளித்துத்
தக்கவர் தமக்கு மிட்டுத் தருமமுஞ் செய்து நீயுன்
புக்கிலி லியாரும் வாழ வாழுதி புவிமீ தூழி. (கச)

வேறு.

அஞ்ச லஞ்சலென் றன்புடைத் தென்னவ
னெஞ்சில் வேண்டுப நல்கிடு நீவியைப்
பஞ்சின் மெல்லணைப் பான்முடிப் பான்மிசை
வஞ்ச மாசற வைத்து மறைந்தனன். (கஞ)

வேறு.

தனமுறுபொற் கிழிகண்டு துயி லுணர்ந்த தார்வேந்த
னெனையடிமை யுடையாணை யல்லதுவே றிருநிலத்து
நினையிலெரு தேவுண்டோ நேசமுளா ரெனவியந்து
கனவுகில யுரைசெய்யக் கேட்டபெருங் களியமைச்சர். (கசு)

வேறு.

கனவிடைக் கண்ட செம்பொன் கண்டதின் கருத்திட் டங்கு
நினைவதற் கரிய வீச னல்கலா னீடு சிங்கா
தனமிசை வைத்துப் பூசித் தருளுதி தணிவ தில்லை
யினியுனக் குயர்ந்த செல்வ மியைவதற் கையு மின்றே. (ஙஎ)

ஒப்பிலா னுளைத்தல் போல வொண்பெருந் தனமெ டுத்துச்
செப்பரு மறையோர் தம்மைச் சிறப்பொடும் பூசை செய்து
மெய்ப்படுந் தலத்தி ருத்தி வேண்டுவ நல்கி டென்ன
வப்படிச் செய்வ லென்று செய்தன னரசர் கோமான். (ஙஅ)

நல்லவர் பரவுஞ் சொக்க நாயக னருளி னுலே
தொல்லையா ருதிக ளோங்கிச் சுருதியும் வழங்கி யெங்கும்
செல்லனல் குரவு நீங்கித் திங்கண்மும் மாரி பெய்து
பல்விதம் விளைவும் பொங்கி நிறைந்தது பாண்டி நாடு. (கசு)

வே று.

கோடிபொன னெடுப்பினுங் குறைவி லாததோ
ராடக நீலிகண் டனிச யத்தொடு
நாடவர் துதித்தனர் நாடி நாடொறும்
பாடினர் செந்தமிழ்ப் பனுவல் சான்றவர். (உ0)

வே று.

செய்தவ முயற்சி யாலே சிவனடி யார்க ணன்பும்
வைதிக நெறிக்க ணன்புங் கண்டமண் டலத்தோ ரெல்லாங்
கைதவன் றனைய மந்தக் கைதவற் கன்பு பூண்ட
மெய்திகழ் சொக்க நாதன் றன்னையும் வியந்தார் சால. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஉ.

சக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

தளர்வில் பல்புகழ் மதுரை யம்பதி தன்னின் மன்னெரு காலதீ
ளளவில் செல்வமு முற்ற சுற்றமு மமைவி னேதிவி ளங்கிமற்
றுளம்வி ரும்பிய வாணி கஞ்செய்தொ ழுக்கம் வாய்மைசி றக்குமோர்
வளமை சேர்த்தன பால னென்றெரு வணிகன் மாசற வாழ்ந்தனன். (க)

செல்வ முற்றிய வண்மை முற்றிகழ் தீதி லொண்குல மோங்குவா
னல்வி னேத்தணி வால ளித்தவொர் மைந்த னந்தவி லாமையா
லொல்லை யிற்றனு டன்பி றந்தவண் மைந்த னேத்தனு வப்பொடு
மெல்லி யற்றசி றப்பொ டும்மக வாவெ டுத்துவ ளர்த்தனன். (உ)

வளர்த்த நன்புதல் வன்வ யிற்றன்வ ளர்த்த ரும்பொருள் யாவையு
மளித்தி யைந்தத னத்தொ டும்புதல் வற்பெ றப்பெரு காசையா
லுளத்து நல்லனு பேர ரங்களு வந்து செய்தியர் கங்கைநீர்
குளித்தி யாம்வரு வேமெ னத்தனி கூறி மாதொடு மேகினன். (ங)

வே று.

ஆங்கவன் போய பின்ன ரடுத்திறற் முயத் தார்க
டாங்களந் திறந்தா னென்று மனையொடு தனமுங் கைக்கொண்
டீங்குநீ யேடி யார்கொல் போவென விகழ்ந்து கூறி
யோங்குமா னினைய மைந்தன் றன்னையு மொதுக்கி னாரால். (ச)

ஆடைசோ ரளவு மீயா தகற்றிட வகன்ரு ளுள்ளம்
வாடிமுன் றுவர்ப்பி டித்து மறிப்பவு நில்லா ராகி
யாடகம் பலர்க்கு நல்கி யளவில்வா ணிகங்கள் செய்து
நாடரும் வலியைக் காட்டி யிருந்தனர் ஈடுக்க மின்றி. (இ)

மங்கல நாணி ழந்த மடந்தையோர் மதிநி னைந்து
செங்கணீர் வார வாரச் சிறுவனே டிவ்வி டுக்க
ணங்கயற் கண்ணி பங்கன் றனையலா லாற்று வார்க
ளிங்கொரு கேளி ரில்லை யென்றிறை கோயில் புக்காள். (சு)

மைத்திக ழளகஞ் சோர மைந்தனை நிலத்துப் போகட்
டத்தநேர் குவித்து முன்னின் றறநெறி வளர்க்குங் கோவே
சத்தியக் குன்றே மிக்க தயாப்பெருங் கடலே போற்றும்
பத்தர்கள் பத்த னேயான் பகர்வதொன் றுண்டு கேண்மோ. (எ)

வையகத் தோர்கள் காண மருகனே மகன்மை கொண்டு
செய்வன வடைவிற் செய்து செல்வமுள் ளனவு நல்கித்
துய்யவென் னுடன்பி றந்தான் போயினன் றூரத் தின்று
வெய்யதா யத்தார் தள்ளி மிகைகள்செய் கின்ரு ரன்றே. (அ)

பற்றலர் சொல்லும் வெய்ய படிற்றுரை பொறுக்க நில்லேன்
மற்ரொரு கேளி ரில்லை மன்னவ ளுணை யில்லை
பெற்றதாய் தந்தை நீயே யென்றுபே ரவசத் தோடு
மற்றவர்க் குற்ற செல்வன் சங்கிலி யரற்றி வீழ்ந்தாள். (கூ)

மற்றது கண்டி ரங்கி மாசிலா னணுகி மாதே
யுற்றநின் புதல்வ னோடு மெழுந்துசென் றுலகோர் காணப்
பற்றலர் தம்மை நாடிப் பயப்படே றுவர்ப்பி டித்துச்
சற்றுமோ ரடியி டாமற் றடுத்துவா தருமன் றன்னுள். (கo)

மன்றிடை மூன்ரென் றந்த மாசறு பொருள்க ளெல்லா
மொன்றிய வணிக ரெடி யுற்றவர் மூற்றுங் காண
வின்றியாம் வந்து தோலா திகல்பட வழக்குப் பேசி
யொன்றுமே காமல் வாங்கித் தருகுவ முண்மை யீதால். (கக)

இன்னதீர்ந் துள்ளந் தேறி யேகென மறையக் கண்டு
தன்னுளே யதிச யித்துத் தாங்கரு மவச நீங்கிப்
பின்னரொன் றுரையா ளாகி யெழுந்துபே ரருளே வாழ்த்திப்
பன்முறை வணங்கிப் போந்தாள் பழுதிலா வணிக மாது. (கஉ)

தெரிவுறச் சென்று மன்றிற் போதுமி ணென்னச் சீறி
வினைவொடுக் தடுப்பக் கண்டு மேவலர் சால வைது

மருவிய புதல்வ னோடு மண்மிசை மறியத் தள்ளித்
தருமவா சனத்தி லேறச் சங்கரன் றரித்தா னில்லை. (கஈ)

குறைவற மாமன் கோலங் கொண்டுவெண் ணீறு சாத்தி
யறுவையுந் தனிழயச் சுற்றி யணிமுடிச் சாத்துஞ் சாத்திச்
செறியமோ திரஞ்செ றித்த செழுமலர்க் கரங்கள் வீசி
முறைமையிற் றருஞ்சி றுக்கன் பின்வர முன்ன டந்தான். (கச)

அன்புடை யவள்கண் டைய கோவென வயிற்ற றைந்து
தன்பெரும் புழுக்கந் தீரத் தமையனைத் தழுவிக் கொண்டே
யென்பெருந் துணைநீ போக யானுமென் மகவு மூற்ற
துன்பமோ தொலையா தென்ன வரற்றினள் கண்ணீர் சோர. (கடி)

கருணையன் ரூனு மேனி கம்பித்துக் கண்ணீர் வார
வொருமரு மகனை யென்ற னுடன்பிறந் தவனை மண்மேல்
வெருவுற வொருவன் சொல்வ தேயெனை விம்மி விம்மிப்
பொருமினின் றழுதான் யாருங் கலுழமெய் பூண்டு கொண்டி. (கசு)

வஞ்சகர் தள்ள வீழ்ந்த மைந்தனை யெடுத்து மோந்து
பஞ்சவ னகரி தன்னுட் பழுதுனை பகர்வா ரில்லை
நெஞ்சின்மே லஞ்ச வேண்டா நீங்களிங் கியாம்வந் தேமென்
றஞ்சினோர் தம்மைத் தேற்றி யாற்றினன் போற்றி யாஙகு. (கஎ)

வணிகரு ரியரே வாரீர் வாணிக நன்றே சொல்லீர்
பணிசெடு வீலைமா ணிக்கம் விற்றதோ பயனென் போதுங்
குணமுடை யளகைக் கோனீர் மருகனோர் குமர னுண்டே
வணியநீ ரறியீ ரோவென் றவரவர்த் தழுவிக் கொண்டான். (கஅ)

கடம்பரே யுயர்ந்த பொன்னுக் காருண்டோ காதல் வீதி
விடங்கரே யமரர் கோனர் பணையமீட் டிலரோ மெல்ல
நடந்திரீர் வைத்த முத்து விற்றதோ நான்முன் வைத்த
குடங்கள்போ யினவோ வென்று கூறியென் னென்றன் றேற. (கக)

ஆங்கவை யிருந்தோர் நல்ல வவதரத் தணைந்தான் மாம
னீங்குடன் பிறக்கிற் கெட்டே னிப்படி வேண்டு மென்று
தாங்கருந் தாயித் தாரை நிறுத்திநின் றனிவ ழக்கை
யோங்கிய தனபா லாசொ லென்றன ருவகை கூர்ந்து. (உ0)

மனைகுடி யடிமை காணி மாடமா ணிக்க முத்திக்
கனகவொண் கிழிநூ றாசு காசுசா தனங்கள் கஞ்ச
மினமுறு பணைய நாம மடையாள மெவையுந் தோன்றச்
சினமுறு தாயத் தாருஞ் சுற்றமுந் தெளியச் சொல்லி. (உக)

என்னுடன் பிறந்தாண் மைந்த னீங்கிவன் றனையெ டுத்து
முன்னமே பிள்ளை யாக வளர்த்தியான் முறைமை தன்னின்
மன்னிய செல்வ மெல்லாங் கொடுத்தனன் மகவி லாமற்
றென்னவன் பெரிய நீதி குன்றுமோ செப்பு மென்ரூன். (உஉ)

மன்றிடை யிருந்தோ ரெல்லா மாதுல னவின்ற வாறு
நன்றென வியந்து கண்டு ஞாதிக டங்குற் றத்தா
லொன்றுமங் குரையா ராய்விட் டொளித்தனர் தருமை மாறன்
றன்றிரு நீதி நாட்டுத் தண்டமுண் டாமென் றஞ்சி. (உஊ)

மாற்றவ ரொளிக்கக் கண்டென் மருமகன் றன்னைக் கொல்வான்
கூற்றென வந்த தாயக் கொடுமைகண் டுர்க ணீங்க
ளேற்றலை செய்தோர் தம்மை யிறைநெறி முறைமை யோங்கச்
சாற்றரும் பெரிய தண்டங் கொள்ளுமின் சான்ரே ராயின். (உசு)

தருமமோ வெனக்கம் பித்த சான்றவர் காணுந் தோறு
மூருவநீ சொக்க னென்ன விளங்கினை யுளங்க டோறு
மருவலர் விட்டார் விட்ட வகைதொறும் பொருள்கள் கைக்கொண்
டிரியநின் மருகனேமும் போதிநின் னுழைக்க னென்ரூர். (உடு)

மன்றுளே வழக்குச் சொல்ல வல்லவ னின்போ லில்லை
யென்றனர் வணிகன் போந்தாங் கிலங்குதன் மருகனேடு
நின்றதன் றங்கை யோடு நேசமார் கிளைஞ ரோடுங்
கன்றினர் விட்டுப் போன கனகமா ளிகையுட் புக்கான். (உசு)

பாங்கொரு பொருள்சோ ராமற் காட்டிவெம் பயம கற்றி
யாங்கவர் தமையி ருத்தி யவ்வயி னெவருங் காண
வோங்கிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனு மெனவு ரைத்துத்
தாங்கரு முறுவ லோடு மறைந்தனன் றனிவி சும்பில். (உஎ)

இக்கணக் கிப்ப டிக்கார் வெல்லுவா ரிரங்கி நந்தஞ்
சொக்கனே யல்லா லுண்டோ தொழுபவர்க் கெளியா னென்று
மிக்கநீ தியையு மாட்டாக் கைந்தலை விளைந்து நோக்குந்
தக்கபே ரன்பை யுங்கண் டதிசயித் தார்கள் சான்ரோர். (உஅ)

மண்மிசை வழக்கு வெல்வான் மாமன்மெய் புனைந்த தன்றி
யெண்மறை யுரைக்கும் வாயா லிகல்வழக் குரைப்ப தேயொண்
கண்ணினீர் சோர வாய்விட் டழுவதே கடவு ளென்ரூங்
கெண்ணரும் வணிகர் முற்று மேத்தினு ரருளா வாழ்த்தி. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககசுஎ.

ச்உ.—அட்டமாசித்தி பகர்ந்த திருவிளையாடல்.

மல்லலஞ் சிறப்பி னேங்கும் வான்றொடுங் கயிலை யங்கண்
பல்வித மணிபி றங்கு பளிக்குமண் டபத்தி ருந்து
சொல்லரும் பல்க ணங்க ளிதிசெய்து விதியிற் கேட்ப
நல்வினைக் கதைந வின்ற ளையகன் முன்னோர் நாளில். (க)

முறைமையி னவிலுங் காலை முனைநெடு வேற்ற டக்கை
யறமுகக் கடவுட் கின்பா லன்பொடு நல்கிச் சற்று
மறுவிலா வியக்க மாத ரறுவரு மகிழ்ந்து வந்து
நெறியொடு சிறந்த நல்கி னின்றடி தொழுது போற்றி. (உ)

கருணைமே னியனே தேவர் தேவனே கயிலை வேந்தே
யரியவை யெவையு நல்கு மட்டமா சித்தி தம்மை
யுளையொடு முரைத்தல் வேண்டு முணர்வுற வெங்கட் கென்னப்
பரமனு முவகை கூர்ந்து பகர்ந்தனன் றிருந்த வாங்கு. (ங)

வேறு.

இருந்தணி மாமுத லெட்டுச் சித்தியுந்
திருந்திய பொருளொடு செப்புங் காலையில்
விரும்பிய மடந்தையர் வினவ சத்தினுற்
பரம்பிய பொருள்களைப் பராமு கஞ்செய்தார். (ச)

அப்பொழு திறைவெகுண் டவர்க டம்மையாஞ்
செப்பிய சித்தியைத் தெளியக் கேட்டிலீர்
மெய்ப்படு ஞானமுங் குறையு மேலுமக்
கொப்பொடு நவில்வதொன் றுண்டு கேண்மினே. (ஙி)

சிட்டர்வாழ் தென்னவ னுட்டிற் சீருடைப்
பட்டமங் கலமெனும் பதியொன் றுண்டதில்
விட்டகோ டியோசனை போந்து விண்மிசை
மூட்டுமோர் வடதரு வுண்டு முன்னரோ. (சு)

ஆங்கதி னீழலி லாறு மாதருந்
தூங்கதில் விசும்பிடைச் சுழன்றெ ழுந்துபோ
யோங்குரு வொழிந்துகல் லுருவ மாகியே
தாங்குத லறவிழு மெனைச்ச பித்தனன். (எ)

குன்றிய மனத்தொடும் வணங்கிக் கோதையர்
மன்றுறை யிறைவனே மங்கை பங்கனே
யின்றிரும் பிழைபொறுத் தருளி யெங்கண்மே
லொன்றிய சாபமு மொழித்தி யென்றனர். (அ

ஓதிய பகுதிகேட் டவைகை கூர்ந்தியற்
போதமின் மாதரீர் புகன்ற நாட்டிடைச்
சோதிசே ருருவுடைச் சொக்க னென்றியா
மேதகு மதுரையி லிருப்ப மேம்பட. (சு)

வே று.

செறிவொடு மாங்கு நீங்கள் சேருமின் சேர்ந்த வாற்கீழ்
முறைமையின் வெளிப்பட் டுங்கள் சாபமு நீகி முன்னி
னெறிபட வறிய வெட்டுச் சித்தியு நிகழ்த்து வேமென்
றிறையருள் புரியப் போந்தா ரிணைப்பொடி மினிமை கூர்ந்து. (சஎ)

ஆங்கிறை யிறைவி யோடு மவ்வயி னெழுந்து வெற்பின்
பாங்குறு திருக்கோ யிற்கண் மேவினன் பாவை மாரும்
தூங்கில் லாமல் வானிற் சுழன்றுசென் றிழிந்து வீழ்ந்து
நீங்ருரு நிழலிற் கல்லாய் நின்றனர் நெடிது காலம். (அ)

வே று.

மன்னிய குருவடி வாகி வள்ளலும்
பின்னெரு நாணினைந் தணுகப் பேதைய
ருன்னருஞ் சிலைவடி வொழிந்து காணுமுன்
பொன்னுயர் வடிவொடும் போதம் பெறறனர். (அ)

மைப்படு கண்டனே மதுரை வள்ளலே
துப்பமர் மெய்யனே சொக்க நாதனே
யொப்பொடு கேட்பமென் றுள்ளம் பற்றியே
மெய்ப்படு சித்தியை விளம்பென் றேத்தினர். (கஉ)

மஞ்சமை குழலுமை மங்கை பங்கனு
மஞ்சலி ரப்படிச் செய்வம் யாமென
வெஞ்சலில் சொல்லொடு மெட்டுச் சித்தியும
விஞ்சிய பொருளொடும் விரித்து நாத்தனன். (கச)

வே று.

அணிமா மகிமா கிரிமா லகிமா
கணுகே சத்துவம் வசித்துவ நன்குள
வீணைசேர் பிராத்திப் பிராகா மியமென்
குணமார் சித்திக ளெங்கக் கூறினன். (கடு)

வே று.

தெரிவைய ருளிச் செய்த சித்தியாற் சித்தி பெற்றுங்
குருவொடு மிடையூ றின்றி யுலாவினர் திசைக டோறும்
பொருவில்கல் லுயிர்த்தெ முந்து போனது கண்டு மண்ணோர்
பரவயான் சொக்க னென்றே பரமனு மதுரை புக்கான். (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ககஅசு.

சக.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

[illegible] காலமெய் யழகான் மன்மத னிவனெனச் சிறந்து
தருமம் வீரியந் தைரிய முளனெய்த் தனதுயர் மரபினுக் கொத்த
திருவை வேட்டிடா தகிலமுந் தழைப்பத் தீதறு செய்யகோ லோச்சிப் [யன்.
பெருமை மிக்கதென் மதுரையில் வாழ்ந்தான் பிஞ்ஞகற் கன்புளோர் செழி

அன்னவ னுடனேர் தொன்னெறி வளவ னருங்குல மரபின்யான் பய
ந்த, கன்னியைக் கொடுத்தே யுறவுகொள் வேமென் றெண்ணியொண் கா
ரியத் தோரை, முன்னுற வேண்டும் பொருளொடு விடுப்ப மொய்ம்புடை
வழுதிகண் டெவந்து, மன்னிய வுலகத் தியாவரு மதிப்ப மறுபொரு ளெதிர்
செல விடுத்தான். (உ)

வேறு.

இனிமையுற வித்தகவி னடக்கு நாளி லெதிரிலா வுயர்வழுதிக் கினிய
னுய, சினமலியு மொருவயவன் படையி னேடுஞ் சென்னிமக டனைக்கொள்
வா னெண்ணி நீங்கி, மனவலியி னுடன்செல்லக் கண்ட சென்னி மற்றவன்ற
னுடனெதிர்க்க மாட்டா னுகி, யனகடைசேர் மடமகளைக் கொடுத்தான்
மிக்க வறிவுடைய னுயிருந்து மச்சங் கூர்ந்தே. (ஊ)

மன்னுபுகழ்க் கிள்ளிமரு மகனு மந்த மாறனுடன் கூடிமுனம் வெல்லற்
கொண்ணுத், தன்னுடைய பெரும்பகைவ னுய மிக்க தானையுடை வடபுடவி
யரசன் றன்மேற், றுன்னியவெங் கயமுதலுற் படையி னேடுந் தோலாது
சென்றுவினை தொலைத்து மீண்ட, பின்னரள வில்லாத சேனை கூட்டி யிருந்
தனன்வெங் கிறங்கள்பல பிறங்கப் பேசி. (எ)

தருமநெறி கோடாத தமையன் றன்னைச் சமரிடைவென் றியாமதுரை
கொள்வ மென்றே, யிருநிலத்தோர் பரிவேத்தா வென்னும் புன்சொற் கினி
யாதோ னடலபய னேடுங் கூடிக், கரிபரவி நெருங்குபெரும் படையி னேடுங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை மண்ட லத்து, விசைமருவும் வஞ்சிமிலைந் தணுகக் கண்ட விமலனடி மறவாத வீர மாறன். (ஏ)

செம்பியன்றன் னெடும்பெரிய சேனை யோடுந் திறம்பேசித் தான்வீர
னுயி ருக்கு, மெம்பிவரு கின்றுன்யா மெதிர்க்க மாட்டே மென்செய்கே மெ
வ்விடத்து முள்ளான் வல்லான், றும்பிவரை யினம்பரிக்கும் பெரிய கோயிற்
சொக்கனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வே மென்று, கம்பமுறு மெய்யினெடும்
புளகத் தோடுங் காரியமுள் ளனசொல்லிப் பணிந்தான் போற்றி. (ஐ)

வேறு.

மற்றவன் கண்டஞ் சாது நன்னெறி மன்னு வொல்லே
யுற்றநின் படையி னேடு மோசனை யெதிர்சென் றேறி

வெற்றியி னணியாம் வென்றி தருகுவ மென்று விண்மேற்
கொற்றவன் றேற வங்கட் கிளர்ந்ததோர் குளிர்ந்த வாக்கு. (எ)

இடரொழிந் திறைவாக் கென்றே யினிமையிற் போந்து நொச்சித்
தொடைமிலை யாது பண்டைச் சூழ்ந்ததன் ரூனே யோடு
மடைவுறக் காஞ்சி சூடி நின்றன னஞ்சா ளுகித்
தடமலி மதுரை விட்டாங் கியோசனை யெதிரே சார்ந்து. (அ)

மாற்றலர் வெய்ய தானை மற்றது காணு முன்னங்
காற்றென விசையிற் பாயும் புரவியுங் களிறுந் தேருங்
கூற்றன வீரர் தாமுங் குலவுற வாரி யென்ன
வாற்றரு மொலியி ளுெடும் பரந்ததாங் கவனி யேங்க. (கூ)

சென்றவண் கண்டு தேறித் திறத்தெதிர் நடந்து சீறி
யொன்றிய சிங்க நாதஞ் செய்துதன் னுடைத்தாம் வெய்ய
துன்றிய தானை யோடுஞ் சொக்கனை நினைந்து ளத்து
வென்றிகொண் ஞாட்புச் செய்யத் தொடங்கினுன் மிலைந்து தும்பை. (கo)

அங்கது காணு முன்ன ரடற்பெருந் தானை மிக்க
வெங்கொடும் பரிவேத் தாவும் வெடிக்கவா னுறச்சி ரித்துத்
துங்கவேன் மாம ளுெடுந் தோன்றிவெம் பூசல் செய்தா
னிங்கெளு டெதிர்த்தற் கின்று வலியுனக் கேதோ வென்றே. (கக)

அணிபொலி தேருந் தேரு மலைந்தன வாளு மாளுந்
துணிவொடு நின்ற டர்ந்து பொருதனர் துரகத் தோடு
தணிவிலாத் துரகஞ் சென்று தாக்கின தந்தி யோடங்
கிணையிலாத் தந்தி வந்து மூண்டன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

இந்நெறி யாகுங் காலை யிறைதிரு வருளால் வெம்மை
மன்னிய கோடை முற்றி வாயுலர்ந் துதக மின்றிச்
செந்நிற வினன்றீ யென்னத் தீக்கதிர் விரிப்ப வாற்ரு
தொன்னலர் படையி னோத்து வீழ்ந்ததவ் வுறுக ளத்து. (கங)

மேவருந் தலத்து மேவி வெஞ்சமர் செய்த பத்திக்
காவலன் சேனை தானுங் காலநீ தியினுல் வாடி
யாவிசேர் தண்ணீர் வேட்டங் காவிசோர்ந் தருங்க ளத்துப
போர்வினை மாட்டா தாகி நின்றது பொலிவ ழிந்து. (கச)

கருணையன் கண்டி ரங்கிக் கடிதுதற் சேர்ந்த பத்தன்
பொருபடை நடுவு சென்று பொருவருஞ் சயமுண் டாகத்
திருவுருக் கரந்து மற்றோர் சேவக னுருப்பு ளேந்து
தருமநேர் விளங்க வைத்தான் றண்ணிணீர்ப் பந்த ரோங்க. (கஇ)

தாதவிழ் கழுநீ ரேலஞ் சந்தன முசீரங் கோட்டங்
கேதகை யிலவங் கஞ்சண் பகமதி மதுரங் கேடில்
பாதிரி முதற்கற் பூர மளவிய பரிம ளஞ்சேர்
சீதள வமுதை நல்கத் தெளிந்தது குடித்த சேனை. (கஙு)

தெளிந்தவ ருயிர்ம ருந்தாய்த் தெள்ளிதாய் மணந்து நொய்தாய்க்
ளுளிர்ந்தநீ ரிவ்வி டத்தார் நல்குந ரெனக்கொண் டாடிக்
கிளர்ந்தமர் செய்யக் கண்ட கேளலர் தானை பின்னும்
விளிந்தொரு சாம முன்னின் மலிந்தது மிலிந்து தும்பை. (கஎ)

வெந்திறல் வீரர் நின்று மடிந்தனர் மேல டர்ந்த
திந்துரப் பட்ட யானை பட்டன திசைப ரந்து
வந்தவெங் கரக வெள்ளம் வற்றின மற்ற டர்ந்த
கொந்தவி ழலங்கல் வையங் குலைந்தன நலங்கு லைந்தே. (கஅ)

சேயவேற் றடக்கை வீரர் செங்குடர் பிடுங்கி யேறிப்
பாய்பருந் திட்ட நெட்டைப் பவளக்காற் பந்தர் நீழ
லாயசெங் குருதி யாற்றிற் குளித்தவி நயங்கள் காட்டிப்
பேயிருங் கணங்க டம்மிற் பிணங்கின நிணங்க டின்று. (கக)

வன்புறு கவந்த மாட மடிந்தசெங் கொடுங்க ளத்து
முன்புறப் போனர் போரு ரொழிந்தவர் முளிந்து மாண்டார்
மின்பொலி வேற்ற டக்கை வீரனும் வீர மிக்க
தன்பரி வேத்தா வான தம்பியு நிற்பக் கண்டான். (உ0)

இருவரு முகமு கம்பார்த் திளீத்துமு னிற்ப வாகைத்
திருமலி தொடையன் மார்பன் சிரித்துயர் களிப்பி னேடெஞ்
சுரரடி பரவுஞ் சொக்கன் கருணையைத் தொழுது வாழ்த்தி
யுரனுடை யோர்க டம்மைப் பிடித்தன னுறுதி கூர. (உக)

திருந்தல ரகப்ப டாமுன் றிண்டிறற் சேனை யுய்யப்
புரந்தர னயன்மா லாதி சயசய போற்றி யென்ன
வருந்திரு மேனி வேர்ப்ப வோடிமீண் டரிய தண்ணீர்
பரிந்தளித் தாரெ ளிப்பப் பந்தருங் கண்டா ரில்லை. (உஉ)

எந்தைவல் லனயர் வல்லா ரெனமனத் ததிச யித்து
வெந்திறத் தவர்க டம்மை வெற்றிமா முரசத் தோடுந்
தந்திரக் கலிவ ரோடுஞ் சாற்றரு மமைச்ச ரோடுஞ்
சுந்தரன் றிருமுன் சென்று காட்டினன் ரெழுது வாழ்த்தி. (உங)

வே று.

துய்ய தண்ணீ ரளித்துச் சுவைபட
மைய றீர்த்தெனை வாழ்வித்த வள்ளலே

யைய னேயின் றிவளை யடியனேன்
செய்யு மாறுனை செய்யெனச் செப்பினன். (உச)

சீல மன்ன சிறந்தநின் காரிய
மேல வின்று முடித்தே மிவர்தமை
மேலு னக்கினி வேண்டுப செய்யெனச்
சால நல்லவன் சாற்றினன் மேற்றிட. (உடி)

வேறு.

மெய்ப்பட வுயர்திரு வாக்கு விண்மிசைச்
செப்பிட வடியவர் திறத்து நல்லவன்
றுப்பமர் வடிவுடைச் சொக்கை யல்லதிங்
ஙிப்படி யாருள ரெனத்து தித்தனன். (உசு)

மூன்றுற நின்றதி சயித்து முத்தணி
பொன்னணி செம்மணி யிலங்கு பூணணி
பின்னரும் வேண்டிவ பிறங்க நல்கியே
தன்னுடைத் திருமனைத் தலத்துச் சார்ந்தனன். (உஎ)

வேறு.

அருளுடைச் சுந்த ரற்கே யடிமைபூண் டதனு லகத்துப்
பெருவலிச் சோழன் செய்த பிழைபொறுத் துவந்து காத்துப்
பொருவரும் புகழ்வி ளங்க வேண்டுப கொடுத்துப் போகத்
தரமொடும் விடுத்தா னுளோ னாந்தினிற் றனது தேத்தது. (உஅ)

கயவனுந் தம்பி தன்னைக் காசினி காணத் தாழ்ந்த
நயமிலாத் தொழில்க டம்மி னிறுத்தினு னுனு னென்று
சயமுற மாலை யிட்டுத் தண்டிவக் தெதிர்ம லைந்த
வயமுறு சேனை வெள்ளம் வற்றிடச் செற்ற மாறன். (உக)

பகையறக் கூபங் கண்டு பந்தருட் டண்ணீர் வைத்த
புகலருங் கருணை மேனிப் புண்ணியன் றனையு நாளுந்
தகவவன் றனக்கே யன்பு சார்ந்ததென் னனையுங் கண்டாங்
கமைஙிழ்ந் தேத்தி னுர்க ளவனியோ ரதிச யித்தே. (ஙO)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉகக.

சச.—இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

வின்னகத் தலைவ னுய தேவர்கள் வேந்த னுக்கு
மண்ணகத் தலைவ னுய பாண்டிய மன்ன னுக்கு
மெண்ணறச் சிறிது ளத்துள் வெறுப்புள திமையோ ராலுங்
கண்ணுற வறியொ ணாது காரண மதனுக் கென்ன. (க)

மூனியர்கள் கேட்பான் வேட்டு மூந்திய வுலகத் தெல்லா
மினைவையு முணர வல்ல நிகரிலா மலயக் கோவே
மனமகிழ் வோடு மந்த மறைப்பொரு டன்னை யின்று
வினையற விளம்பல் வேண்டும் விளங்கிட வெங்கட் சென்றூர். (உ)

ஆங்கது சொல்ல ஞான வகத்தியன் பகர்வா னீதி
யோங்கிய முன்னோர் கால மொளிவளர் சேர னூடு
நீங்கரும் வளமை குன்று நிகரிலா வளவ னூடும்
பாங்குடை யறிவான் மிக்க பாண்டியன் பெரிய நாடும். (ஈ)

ஈனமில் வளங்க ணல்கு மிரும்புனன் மழைம றுத்துத்
தானமுந் தவமுங் குன்றி நென்முதற் றூனி யங்க
ளானவை விளைவி லாம லாதவன் கதிராற் காய்ந்து
மானிட ரற்ற மூற்று வாடினர் வருத்தங் கூர்ந்து. (ஊ)

இந்நெறி யொழுக்கங் கண்டவ் விருநிலங் காக்கு மிக்க
பொன்முடிச் சேரன் சோழன் பாண்டியன் புகழ்வி ளங்க
முன்னுறத் தம்மிற் கூடி முறைமையின் வான நாட்டு
மன்னிய புரந்த ரன்பாற் சென்றனர் மழையை வேண்டி. (எ)

பைந்தமிழ்ப் பொறையன் னிள்ளி பாங்குதா ழாச னத்து
மூந்துற விருப்பக் கண்ட மொய்ம்புடை நிம்ப மாறன்
சுந்தரன் றனிநி னைந்து துதிசெயா தெதிர்சென் றேறி
யிந்திரன் பெரிய சிங்கா சனத்திடை யுடனி ருந்தான். (ஏ)

அரியபே ரவனி காக்கு மரசர்மூ வருந்தி ரண்டு
பரிவொடும் வருதற் கென்ன பாக்கியஞ் செய்தே மென்று
சுரர்பதி யதுகாட் டாமற் காரியம் வினவத் தோன்ற
வுரைசெய்வா ரவரின் முன்ன ரொளிவளர் சேரன் சோழன். (ஐ)

எங்கண்மா நிலங்க டம்மு ளெழிலிபெய் யாமல் யாரு
மங்குதல் கண்டி ரங்கி வந்தன மழையை வேண்டிச்
சங்குசெங் கமலஞ் சிந்தா மணிதரு சுரபி யுள்ள
பொங்கெழி னூட னேயென் றினையன புகழ்ந்து சொன்னார். (அ)

மற்றவர் புகழ முன்னர் வாசவ னினிமை கூர்ந்தாண்
டுற்றெழு மழைக்கு லத்தை யழைத்திவ ரொளிசேர் நாடு
மூற்றுநீர் தாழா தெய்தி முழங்கியீன் னருள்சு ரந்து
பொற்பமர் புனலைச் சாலப் பொழியுமி னெனமொ ழிந்தான். (கூ)

வென்றிகொள் செழியன் குன்று மேதகு விழுப்ப மிக்க
தன்றலை மானங் காத்துத் தன்னுறு காரி யத்தை

யின்றுநர மொருவன் பாற்சூழ்ந் திரக்குமா றெங்ங னென்று
சென்றவ னுளையா னுகி யிருந்தனன் றிறமை பூண்டி. (கo)

ஆங்கது கண்டி வானே ரதிபதி பொருமை யெய்தி
வாங்கரு நலங்கள் செய்து மற்றவர்க் கன்பு கூர்ந்து
தாங்குபொற் பூணு ரங்க டலமெலா மதிப்ப நல்க
வோங்கிய துதியின் வாங்கி யாங்கவ ருவந்தார் பூண்டி. (கக)

அலிவிலா நெஞ்ச மாற னடல்வலி யறிவா னெண்ணித்
தொலிவிலா விமையோ ராலுஞ் சுமக்கொணாக் கனமு டைத்தாய்
விலியில தாயெ வர்க்கும் வேதனை செய்ய வற்றூ
யிலருபன் மணியாற் பொங்கி யிருப்பதோ ராரமீ தான். (கஉ)

சகமகிழ் வெய்த வங்கட் டானது காணு முன்னர்
மிகவதி சயித்து வாங்கி மென்மலர் மாலை யென்னப்
பகையறப் பூண்டான் வென்றி யாயிர முகஞ்சேர் பாரத்
தொகுமணி தரும்பே ராரச் சொக்கனை யகத்துள் வைத்தே. (கங)

சேணுளார் மண்ணு ளார்கீழ்த் திசையுளா ரொருவ ராலும்
பூணுறை மணிப்பே ராரம் பூண்டபே ராண்மை கண்டி
மாணுற வாழ்த்தி னுர்கள் வாடிய முனிவர் வானேர்
நாணிய தேவர் கோனு நனிநயந் தகிச யித்தான். (கச)

நேர்வலி கண்டி கொண்டி நெஞ்சுறு வினைம றைத்துப்
பேரியன் மன்னு சாலப் பெரியையா யிருந்தாய் கூட
லூரின்மும் மூலையாள் பெற்ற வுக்கிர குலத்து தித்த
வீரனீ யென்னுந் தன்மை கண்டன மெனவி யந்தான். (கடி)

வென்றியா லாரம் பூண்ட பாண்டிய னென்று மேன்மை
துன்றிய வழகான் மிக்க சுந்தர மாற னென்று
நன்றியி னேங்கு நாம நானில மீது னக்கே
யின்றுமுன் னுவ ழங்கக் கடவவென் றிலங்கச் சொன்னுன். (கசு)

வே று.

தென்ன மன்னனுங் கண்டவன் செய்திபோற்
பின்ன மற்ற வுறவாற் பெருமையா
லுன்னை யொப்பா ரிலையென் றுயர்புற
மன்னு ளத்தொன்று வைத்துப் புகழ்ந்தனன். (கள)

வாய்ந்த கொற்ற மகவான் மழைக்குமுன்
சார்ந்த மூன்று முடிமன்னர் தம்மையுஞ்
சேர்ந்து நல்லன சொல்லிச் சிறந்தன
வீந்து போக விடுத்தாங் கிருந்தனன். (கஅ)

மற்றை மன்னவர் மாசறு மீனவன்
வெற்றி கண்டு புகழவம் மீனவ
னுற்ற காலத் திதவுவ னுய்யவென்
சுற்ற மாகிய சுந்தர னென்றனன். (கசு)

பாரின் மன்னவர் தத்தம் பதியிடைச்
சாரு மன்பொடு சார்ந்தனர் சாருமுன்
சேர ஞட்டினுஞ் செம்பிய ஞட்டினு
நீர்கொண் மேக நிறையப் பொழிந்ததால். (உo)

வேறு.

புன்மைதீர் சராச ரங்கள் பொலிவுடை யனவா யோங்கி
நென்முதற் ரூனி யங்க ளெங்கணு நிறைய மல்கி
மன்னிய மனித ரெல்லாம் வரவர மகிழ்ச்சி யெய்தி
நன்னய முடைய தத்தம் வேந்தரை நனிவி யந்தார். (உக)

துங்கமா னனுஞ்சேய் துர்க்கை தும்புரு வாதி போதன்
சங்கமால் இன்ன ராதி சனகாதி கணேசன் வியாழங்
கங்கைமா விதுவென் றேத்துங் கடவுட்டென் கயிலே யென்னுஞ்
சிங்கமா தங்க ளீங்காத் திருப்பரங் குன்றைச் சார்ந்தான். (உஉ)

தருமலி பரங்குன் றத்திச் சரவணப் பொய்கைப் பாரத்
தரசுறு பன்னம் வீழ்ந்த தப்புறின் மீளு மன்றிக்
கையுறிற் பறவை யாருங் கையினன் னீரி னேர்கான்
மருவுமோர் பன்ன மீனின் பறவையின் வடிவா யிற்றே. (உங)

ஒன்றுநீர் மிசையி முப்ப வான்மிசை யொன்றி முப்பக்
குன்றியாங் குழலுங் காலைக் குறுகிய கீர னேர்ந்து
வென்றியின் விடாத தொன்றை விடுவிப்பான் முயன்ரு னின்ற
கன்றிய பிரம ராக்க தம்பிடித் ததுக றுத்தே. (உச)

அங்கது கொடுபோய்க் குன்ரூர் முழைஞ்சினு ளடைத்துப் போகத்
தங்கிய துயராற் ரூது சரவண பவவென் றன்பிற்
றுங்கமந் திரத்தை நூல்கள் சொன்னநீ தியிற்றியா னித்தோர்
கங்குலுஞ் பகலு மோதக் கண்டருள் சுரந்தா னன்றே. (உஇ)

தலமகிழ் தமிழ்க்கு நல்ல தண்டமிழ் முருகன் சென்று
நலமுறு கனவிற் சொல்வா னற்றமிழ் முருக னம்பேர்
பலமிகு தமிழி னுலோர் பாட்டாற்றுப் படையா நம்மை
யுலகமென் றெடுத்துப் பாடென் றுள்ளுறை கொடுத்தா னன்றே. (உசு)

இவ்வடையாளமுள்ளசெய்யுட்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை.

வேறு.

*உயர்வுற வுலக முவப்பவென் றெடுத்தாங் கொண்டமிழ்த் தண்டல முவப்ப
வியனுற வுரைப்பக் கேட்டலு மடைந்து வெற்பகக் திறக்கவேல் விட்டு
நயனெடு மெடுத்து வினைகடீர்த் தருளு நன்னனே காட்டிநீ ராட்டி
யயிலுடை நம்மைக் கிழவனென் றனையென் முலயத் தடைத்தனன் காண.

வேறு.

*இனிதொர்கவி சூன்றமெறிக் தாயெ னப்பி
னென்றுமிளை யாயழகி யாயென் னுங்கான்
மனமகிழ்ந்தீ தியார்பகர்வா ரவர்க்கு வேண்டும்
வரங்கொடுப்போ மதுதையிற்போ கென்னப் போர்த்து
கனமலிசங் கத்துரைப்பக் கேட்டி யாருங்
களிகூர்ந்தார் தமிழ்மூருக னருளா வாழ்த்திப்
பனுவறிரு மூருகாற்றுப் படையென் றோங்கிற்
றெனநயந்து பாண்டியனென் செய்தா னென்றூர். (உஅ)

வேறு.

பாண்டியன் கந்தற் போற்றிப் பரமெனப் பரங்குன் றத்துப்
பூண்டபே ராரம் வைத்துப் போந்துய ரால யத்திங்
காண்டகா யகனே நின்ற னருளினு லடைந்தே னென்று
வேண்டியே துதிப்ப வாண்ட விமலனு மஞ்சே லென்றான். (உக)

வேறு.

சீத மண்ட லக்கு லத்து தித்த தீதின் மன்னவ
னேது மண்ட லத்தர் மாரி யின்றி யுள்ளம் வாடியே
கோதை மண்ட லத்தி னுங்கு ணம்பொ ருந்தி சென்னித
னீதி மண்ட லத்தி னும்ப ரந்து போவர் நித்தலும். (ஙo)

முண்டம் வெம்ப நெஞ்ச நோவ மூந்த வந்து ளானியங்
கொண்டு வந்தி யாவ ருங்கு மும்ப நீதி செய்யமுன்
கண்டு கண்டி ரங்கி நெஞ்ச மிஞ்ச நாணு கைதவன்
பண்டை வெந்தி றத்தி னுலி ருந்த னன்ப கர்ந்திலன். (ஙக)

வேறு.

பிறிவிலா வெறுப்பி வர்க்கிங் கிபபடிப் பிறங்கிற் றென்ன
வுறவுடை முனிவர் ஞான முனிவகே ளுணர வொண்ணு
மறையுமா பகர்ந்தா யந்த வரிசைமா மானி மாறன்
றிறமொடு பின்னென் செய்தான் செப்பெனச் செப்பு வான்முன். (ஙஉ)

வேறு.

அந்த மன்னவ னடற்பெரு வேட்டைவேட் டொருகாற்
சந்து மேவிய வனையினும் வனத்தினுஞ் சார்ந்து
சிந்தை யின்புறத் திண்டிறல் விலங்குகா ணுமு
மூந்து வீரர்க் டம்மொடு மெங்கணு மூலாவி.

தக்க வேங்கைக டழைசெவிக் கயங்கள்சிங் கங்கண்
மிக்க மாக்கள்கான் மேதிகள் கரடிகள் கலேக
டொக்க மானினம் பன்றிக டென்றிய சாரன்
மைக்கு லங்கள்சேர் மலயமாக் கிரியினே யடைந்தான். (கூச)

வே று.

வண்பெரு ஞாளி விட்டும் வார்வலே விட்டும் விட்ட
தன்கொடுங் கணையால் வாளாற் சத்தியாற் பதைத்தெ ழுந்த
முன்பொரு மாக்க டம்மை முகத்திடை மனமுங் கண்ணு
மின்புற மலேந்தான் குன்ற மெங்களுஞ் சூழ்ந்த திர்ந்து. (கூஇ)

இத்தக வாற்சி றக்கு மெல்லேயி னிரவி யென்ன
வொத்தொளி மணிவி ரிக்கு முயர்ந்தசாள் வளைப்பு றத்துப்
பொய்த்திடா தென்றுஞ் சேரும் புட்கல முன்ன மின்னும்
வித்தக நான்கு மேக வேந்தனை விளங்கக் கண்டான். (கூசு)

சொல்லரும் பரிவா லெந்தை சுந்தர னருளா லிந்தச்
செல்லுய ரரசர் தம்மைக் கண்டன மென்று தேறி
நல்லசே வகரான் மூன்று நாட்டரு மதிச யிப்ப
வெல்லேயி னவனா மெல்லப் பிடித்தன னுறுதி கூர்ந்து. (கூஎ)

பிடித்தலு நமக்கு வேட்டை வாய்த்ததின் றென்னப் பேசிச்
சடக்கெனப் போந்து கட்டித் தன்னுடை வினேஞ ராலே
துடிப்பற விலங்கு பூட்டித் துணிந்திருஞ் சிறைவைத் தானவ்
விடப்பெயர் கட்டு நல்லூ ரிருஞ்சிறை யென்ப ரின்றும். (கூஅ)

கண்டவர் விளைவிற் சென்று கனனரா யகனே யுன்றன்
றிண்டிற லெங்கே கண்டேஞ் சிக்கெனப் பிடித்துக் கட்டி
மண்டலத் திடையி ருக்கு மாறனென் ரூருவன் கொண்மூ
வின்டலத் தரசர் தம்மை விலங்கிட்டான் கொடுபோ யென்னூர். (கூக)

ஆங்கது கேளா முன்ன ரழல்விழித் தெழுந்து சீறி
யீங்கியா னிருப்ப வெண்ணை தொருநர னிருங் லத்துப்
பாங்குவா னரசர் தம்மைப் பருவிலங் கிடுவ தேயென்
ரூங்கிய தானே யோடு மிழிந்தன னுயர்ந்த மண்ணில். (சஎ)

சூடுமா லேகட யங்கச் சுடர்விடு மகுட மோங்கச்
சேடுவான் முகடு விம்மச் சிறந்தது ரியங்க றங்க
கீடிய சேட னாக நெளியமுப் பத்து மூன்று
கோடிவா னவரும் வந்தார் குவலயத் திடைக்கொ திந்து. (சக)

ஒளிவளர் வீர மாற னும்பர்கோன் வரவு கேட்டுத்
தளர்வில்பார் வேந்தர் மொய்ப்பத் தரளவெண் குடைநி ழற்ற

வளவில்பல் லியங்க றங்க வடர்ந்தெழு தானை பொங்க
வளனெடும் பொருவான் சென்றுன் மதுரைவிட் டெதிரே பேசி. (சஉ)

வியனுறு சிறப்பாற் பொங்கு மிருவகைத் தானை வெள்ளங்
கயமுறு முழக்கத் தானுங் காகளச் சும்மை யானுஞ்
சயமுறு வீர ரங்கைத் தனுமணி யொலியி னுனு
முயர்தரு கடைநாட் பொங்கு முததியிற் கலித்த வன்றே. (சஙு)

வாசவன் கண்டாண் டேடா வழுதியின் றெதிரே வந்தாய்
பூசல்செய் வதற்கோ நல்லை புரந்தரன் யான்காண் வேண்டா
வீசிய புகழ்கெ டாமன் மேகமன் னவரை விட்டுத்
தேசொடும் போபோ வென்று செப்பிவச் சிரம சைத்தான். (சஎ)

விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற வென்றியா றறியார் வென்றிப்
பொருப்பெலாஞ் சிறக ரிந்த புகழுடைப் பெரியோன் மண்மீ
துரைப்பின்மா னிடனீ யான்வா ளுள்பவ னுன்னை வெல்லல்
பெருத்ததொன் றல்ல வென்று பேசினுன் வாசி காட்டி. (சஙி)

நரபதி யதுகே ளாமுன் னனிநகை செய்து நாணு
துரைசெய்தா யெனக்கி ரண்டு கண்ணுனக் காயி ரங்கண்
பரிகரி தேரா ளீண்டும் படையினை வருத்தல் வேண்டா
விருவரும் பொருவோ நந்த மிகல்வலி யறிவே மின்றே. (சஅ)

தொண்டர்கள் பரவுங் கூடற் சொக்கனிங் கிருப்ப வேடா
வண்டர்கோ னேயு னக்கிங் கஞ்சுவா னெருவு னல்லேன்
மண்டலத் தெவருங் காண வலியவென் வஜ்ரா யுனுன்
றிண்டிறன் முடிபி ளக்க வெற்றுத நிண்ண மென்றுன். (சஎ)

இன்னன பேசிச் சிங்க மிரண்டுபோர் மூண்ட வென்னக்
கொன்னுற முழங்கி நீங்காக் கோடக வமர்செய் காலைப்
பொன்னுல காளு மன்னன் பொன்முடி சிந்த மண்ணுன்
மன்னவர் மன்னன் சேர்ந்து வஜ்ரயினு லுருத்த டித்தான். (சஅ)

கொத்தலர் முடியிற் சாடக் கோபம்விட் டமர ரோடுஞ்
சுத்தமா தவர்சூ ழெந்தை சுந்தரன் பரிந்தி ருக்கும்
வித்தகன் றனையார் வெல்வா ரென்றுவிண் ணவர்கோன் றோனன்
புத்தியாற் றனித்து வென்ற புரந்தனிச் சயம தென்பர். (சகூ)

பொருவரு மறிவான் மிக்க புகழுடைப் பெரியோ ரெல்லா
முரைசெய்வா ரதனை யானு முரைத்தன னுமக்கு மிக்க
வரனுளார் தேவ ரென்று மற்றவர் மனித ரென்றுந்
தெரிதர வேண்டா சத்தி தெய்வீக மன்றே காணின். (கூ0)

சோகநீ யுறேன்மூற் சாப மெனநல்லோர் சொல்ல வாறி
மேகநா யகரை யொல்லை விடுவிப்பா னயங்கள் கூர
வாகைவேன் மாற னுக்கு வாசவன் மூழ வோலை
போகயாம் விடுவ மென்றே யெழுதுயான் பூண வோலை. (இக)

வே று.

தேவர் கோனெழுது மோலை மானம்வலி சேர்ந்த வாள்வழுதி காண்கநல்
லார்வ மேவுகுல மேக மன்னனாவி லங்கு விட்டருள்க வரவிடின்
சார்வு நாடுதழை வெய்த நாண்மழைபொ ழிந்தி டக்கடவ தென்றுதன்
காவன் மேவுமுயர் தூதர் பாணியுழை கட்டி யோலைவர விட்டனன். (இஉ)

வந்த வோலையினி யைந்த பாசுரமி ருந்து கண்டுளம கிழ்ந்துபின்
மூன்றை மன்னர்நெறி நீதி யாய்ந்துயாமு மிற்கு லத்தலைவர் தங்களைப்
பந்த நீக்கிடவு ளத்து நன்கொடுபு ணைப்ப டும்பெரிய பண்புளா
ரிந்த நல்லவையு ளாரெ னக்கடிதெ ழுந்து முன்னிலரி றைஞ்சினார். (இங)

வே று.

பரிந்தது காரண முன்னோர் பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து
பெருங்கள வேள்வி செய்த பீடைக்காட் டாட்டு
ஞரங்கொளே ழூர்க டம்மி லொருவனு முன்னென் னோதி
வரும்பெயர் தம்மைத் தள்ளிப் புனைகின்றன் மண்ணிற் றேறி. (இச)

விரைவொடு மவன்றன் மாட்டு மேகமன் னவரை விட்டுப்
பரிவுசெய் யாமு னந்தப் பாண்டியன் பாண்டி நாட்டுக்
கருணைகூர்ந் தெழுமு ழங்கிக் காலங்க டோ றும்பொய்யா
தருண்மழை பொழியக் கண்டே வமரரு மதிச யித்தார். (இஞ)

நென்முதற் றானி யங்க ளெங்கணு நிறையக் கண்ட
நன்மறை யோர்கண் முன்னு நானிலத் தெவரும் வாழ்ந்து
தென்னவன் றனையு மந்தத் தென்னவற் கல்பு பூண்ட
பொன்முடிச் சொக்க நாதன் றன்னையும் புகழ்ந்தார் போற்றி. (இசு)

தொழுதமுன் னெழுந்தா ரென்று துவரைகன் னுட்டிட் டோன்றிப்
பொழின்மிசை நம்மைத் தேறிப் புனைகின்ற னன்ன டென்றுங்
கெழுவிகா லுன்றிப் பெய்பு மிருங்கள வேள்வி நாட்டி
மொழிகுல வரசர் நாமுன் னெனலிலு முன்னு ரென்றே. (இஎ)

வந்திரு நாரம பூண்டி மலிவலி தொலைத்த வென்றி
யிந்திரன் முடிமேன் மிக்க வினவனே புடைத்து மற்றைக்
கந்தர வரசர் தம்மைக் கனவிலங் கிடவுங் கண்டு
சென்றையை னினைவார் தங்கட் கியாதுசெய் கிடவொண் ணாதால். (இஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉகக.

சரு.—பொன்னனையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

தென்னவனுட் டினியமனே கரமாந் தொல்லீத் தென்றிருப்பூ வணர கர்வாழ் பதியி லாரிற், பொன்னனையா ளென்பாளோர் பூவை யாடற் பூவை யர்தந் திலகமத வேள்பண் டார, மன்னியகா முகர்கொடுக்கும் பொருள னைத்தும் வருந்தொண்டர்க் சறுசுவையி னமுது செய்வித், தின்னல்கெட முன்னெருகா லிருக்கு நாளி லிறைவனுருத் தாபிப்பா னெண்ணி னளால்.(க)

நித்தனரு ளானமது நினைவிங் கொல்லை நிறைவுறுமென் றுறுதிபட நினைந்து கொண்டு, சித்தம்வருஞ் சிற்பர்களான் மெழுகு சாத்தி யிருந்தவ டான் வரும்பொருள்கள் சிவனே நீங்காப், பத்தருயர் பூசனைக்கே போதினல் லாற் பரமனுக்குப் போதுகின்ற தில்லை யென்று, புத்தியழுங் குறநாளுங் கண்டி ரங்கிப் புகழ்ச்சொக்க னருட்சித்த ஞகி வந்தான். (உ)

வேறு.

மனையிடை யமுது செய்வான் வந்தவொண் டொண்டர் நாப்பண்
னெனியற வணைந்த சித்தன் முண்டனைப் பூசை செய்வான்
றனவட வரைசு மந்து தனியிடை யிடைய வந்த
வனநடை மாதை நோக்கி யருள்பட முறுவல் கூர்ந்தான். (ஊ)

ஆங்கவ டானுந் தன்க ணணையமேல் வைத்த கண்ணி
னீங்கருங் கருணை கண்டிட் புருந்தன னிறைவு செய்தே
பூங்கழற் முண்டர் துய்த்துப் போகவும் போகா ஞகி
யோங்குகூ டத்தி ருந்தா னுயர்ந்தமாத் தினைக்கோ னூன்றி. (எ)

தேற்றுதா தியர்கள் கண்டு சென்றுரா யகியே யாரும்
போற்றவீற் றிருந்த சித்தர் போயினு ரில்லை யென்ன
வேற்றருங் கணைணண் மிக்க விருப்பொடுஞ் சார்ந்து றைஞ்சிச்
சாற்றுவா ளிறைவன் முனே வறிகிலேன் றமியே னென்முள். (ஏ)

கொல்லுமை நீல வொண்கட் கொவ்வையஞ் செவ்வாய் மாதே
நல்லணி மெய்வி ளங்க நாசிகா பரண மாகச்
சொல்லருங் குன்றி தேடிச் சூடிய தென்னை யென்ன
வல்லிவாய் புனைதத்தி மைப்பிற் முழுமகிழ்ந் துயர்முத் தென்முன். (ஐ)

கண்ணிலா னென்ப துண்மை காமனைப் பெரிய நீரு
மெண்ணிலா வென்னை யெண்ணற் கென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற்
றண்ணிய கரும மில்லை யடியவர் கரும மல்லா
லுண்ணிறை விருப்பிற் முழா துள்ளெழுந் தருளு மென்முள். (ஒ)

நற்றவர் கண்டு மெல்ல நகைத்துமா னிகர்த்த மாதே
மூற்றிய பத்தி யுள்ளார் கண்டில முனைப்போன் முன்னர்
மற்றுனின் வருத்தங் கேட்டே மதுரையி னின்று வந்தேங்
கொற்றரு மிருப்பு முட்டு முட்டறக் கொடுவா வென்றான். (அ)

கேட்டமுன் பழைய வாள்வேல் கிடந்தபே ராசு சீரா
வீட்டிலீள் கொழுக்கு டார மினையவேண் டுகொ னர்ந்து
காட்டவோர் மருந்து பூசிக் கரத்தினுற் பரிசஞ் செய்து
கூட்டின னயங்கள் கூரக் கூறுவான் றேற வாங்கு. (கூ)

மெத்திய தழலிற் றூழச் செருகிவை விடியு முன்னம்
பத்துமாற் றினிற்சி றந்த பசும்பொனு மெழுகு பூண்ட
வத்தம நாய னுயி யுயர்ந்தசெங் கனகங் கொண்டே
சித்திர மாவ மைத்துக் கும்பிடின் றுயரந் தீர. (கo)

என்றலு மேத நீங்கி யின்றிரா விங்குத் தங்கி
வென்றிகொ ணுய னீரே விடிந்தெழுந் தருளு மென்ன
வொன்றவஞ் சினர்போ லின்று நன்றுநன் றுரைத்த தென்று
சென்றவன் விசும்பிற் காண மறைந்தனன் சிரித்தெ ழுந்து. (கக)

உயர்தரு சித்தர் கைவிட் டொளித்தன ரென்று சால
வயருவாள் விரைவிற் கூட்டி யறைந்தவா றடைவிற் செய்யப்
புயறவழ் மேரு வென்னப் பொன்னிருங் குவையைக் கண்டா
ணயனுற வதிச யித்தாள் விடியுமு னடித்தெ ழுந்தே. (கஉ)

வே று.

அந்த ணுளர் தபோதி யாங்கது
வந்து கண்டு மனமகிழ்ந் தன்பர்கள்
சிந்தை யாருலந் தீர்கவல் லானருட்
சுந்த ரண்ணல துண்டோ வெனச்சொனர். (கங)

காய்ந்த செங்கன கங்கொடு காமுற
வேய்ந்த நாயகர் மேனி யமைத்துயர்
வாய்ந்த வாகம மந்திரத் தானெறி
சேர்ந்த நல்லபி டேகமுஞ் செய்தனள். (கச)

வே று.

பணிபவ ளழகு கண்டே பரவுமெம் பெருமா னுக்கிங்
கணிபொலி வடிவ மச்சோ வழகிய வாவென் றன்பி
னினையிலா வருங்க போலத் திருகையான் மாறி யள்ளித்
தனிவற மூத்த முண்டாள் சம்புவி னருளை வாழ்த்தி. (கஞ)

அள்ளியுண் டிடக்கு ழைந்த வங்குலிச் சுவடு கண்டே
தெள்ளுமெய் யர்க்கு மெய்யன் சிவனலா லுண்டோ வென்று
வள்ளலே யன்பு பூண்ட வல்லியை வியந்தார் யாரு
மொள்ளிழை விழாவுங் கற்பித் துரியனீ சிறக்கச் செய்தாள். (கசு)

மணமலி பெருமாற் கச்சோ வழகிய தெனலான் மண்மீ
தணிதிரு நாம நின்ற தழகிய பெருமா னென்றே
யுணர்வுளா ளுளுஞ் சித்தர் சித்தரென் றுழியா ளாகி
யிணையிலா வடிவத் தோடு மேகினுள் சிவலோ கத்து. (கஎ)

அற்புதன் மேனி கும்பிட் டருளினோர் கணிகை மாதும்
பொற்சிவ லோகத் தியாரும் போற்றவீற் றிருப்பக் கண்டீ
செற்றரும் பிரமா ணத்தோ டியாவரா யினுமி றைஞ்சி
னற்சிவ லோகத் தின்று நணுகுதற் கைய மின்றே. (கஅ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கூஅசு.

சசு.—சோழனைக் கொண்டாழியிற் முழ்த்த திருவிளையாடல்.

மூந்தையோர் காலத் தின்கண் முதுவலித் திறத்தோர் சோழ
னந்தமில் படையான் மிஞ்சி யாயிரம் பரிக்கி யானோர்
வெந்திறற் பரியா லென்று விளம்பியோர் நாமம் பூண்டு
சந்தமா மறைக்கன் மின்றி வாழ்ந்தனன் றனவி யந்து. (க)

வே று.

ஆங்கவன் றிசைவிச யஞ்செ யாதர
நீங்கரும் பெருவினை யாட்டி னெஞ்சுவைத்
தோங்கமுத் திசைமுடி வுலாவி மீண்டியற்
றேங்கிய பெரியதென் றிசையை நோக்கினன். (உ)

மன்னவர் மன்னவன் மாசி றேசுடைக்
கன்னிநன் னாட்டின்வாழ் கருணைத் தென்னவ
றன்னேமுன் வெல்லுவான் முனை யோடுசூழ்
பொன்னெயின் மதுரையம் புரத்த ணேர்ந்தனன். (ஙு)

வே று.

மற்றவ னணைய விப்பால் வழுதிவாழ் சொக்கன் மாட்டுப்
பற்றிய பத்தி பூண்டு படையினை நிந்தை செய்தே
யுற்றகா லத்துத் தெய்வ மலாதிலை யுதவி யென்று
கற்றவர் சொல்வா ரென்று நவின்றளத் துணர்ந்து தேறி. (ச)

புரவியீ யிரமி யானே நூறுபோர் புரியும் வீர
ரொருபதி னுயி ரந்தே ருற்றன வமையு முண்மைக்
கரியதீ லெகாள் வேந்தர்க் கீதொழிந் தளவில் சேனை
பெருமைகா ரணம தல்லாற் பிறிதுவே றில்லை காணின். (இ)

ஈதொழிந் தெமக்கு மிக்க விரும்படை யாளு தற்கோ
ராதர மில்லை நெஞ்ச மமைவுடைத் தான தொண்டூ
மீதிலிச் சேனை கொண்டே வெல்லரும் பகையும் வெல்வே
மேதகுஞ் சொக்குண் டாக வேணுமோ வுயர்ந்த தானை. (ஈ)

மன்னுநம் மறையுட் பட்ட வான்பொரு டன்னை நோக்கி
மின்னுமிப் படைவா டாமல் வேண்டுப விட்டு நின்ற
பொன்னேநஞ் சொக்க னுக்கும் பூசுரர் தமக்கு மிக்க
வின்னருட் டொண்டர் கட்கு மீயுமி னிரங்க லென்றே. (உ)

இத்தக வமைச்சர் தங்கட் கியம்பவாங் கவர்க டம்மூட்
சித்தநன் குற்றி யைந்தார் சிலர்சில ரியைந்தா ரிலலை
பத்திசேர் நிலைமை யோடிப் பகுதியி னடத்திக் கொண்டாங்
கொத்தவெம் படையி னோடு மிருந்தன னுயர்புண் டாக. (ஊ)

இந்நெறி யிருப்போன் றன்மே லிகல்செய்வா னடைந்த சென்னி
தன்னுடை வலியும் வெற்றித் தலம்புகழ் விருது மிக்க
துன்னிய படையும் வல்ல சூழ்ச்சியுங் கேட்டுச் சற்றுந்
தன்னுள மிளைத்தா னில்லை சங்கர னமக்குண் டென்று. (கூ)

வேறு.

உன்னரு மிறைவனுக் குணர்த்து வேமென
மின்னமர் கோபுரம் விண்ட லத்தமர்
பொன்னெயி லாலயத் தணைந்து பொங்கருண்
மன்னிய சொக்கனை வணங்கிச் சொல்லுவான். (கூ)

வேறு.

புக்கவா யிரம்ப ரிக்கோர் புரவியா ளவன மக்கோ
மிக்கவா யிரம தல்லா லில்லைவெம் புரங்க டந்த
சொக்கனே யடிமை செய்யுங் காரிய மருள்செய் தோன்றத்
திக்கெலாம் வென்று நம்மேற் செம்பிய னடைந்தா னென்றான். (கூ)

விரிவுடைப் பகைவன் வெய்ய படையையும் விளங்க முன்ன
மொருதனக் குள்ள வைய படையையு முள்ளவாறும்
பொருவிலா னுண்ணி னைத்துப் புறம்புடைத் தீர ஞதி
யுரைசெயக் கண்டு விண்மீ துரைசெய்வா னன்பர்க் கன்பன். (கூ)

மனுநல மூடைய பத்தி வழுதிகே ணிணக்கே நல்லே
மினியநம் மூரையைத் தேறி யிளைத்திடா தெதிர்சென் றேறி

னினதுறு படையி னேடு மமர்செய்வீ லெக வேந்த
ரனைவரு மெச்ச வென்றி தருகுவ மைய மின்றே. (கரு)

விரைவொடு மென்னு முன்னம் வேந்தனு லித்தெ ழுந்து
பெரியவ னன்பர்க் கன்பன் பேரருட் டிருவாக் கென்றே
தருமநீ யிதையைச் சேலைத் தலைமிசை முடிந்து கொண்டு
பொருவருந் துதியி னேத்திப் போந்ததன் கோயில் புக்கான். (கச)

வே று.

மற்ற வன்செய லின்ன தன்மையின் மன்னவைந்திதி னத்தியா
மூற்றி வெஞ்சமர் செய்வ மென்றுமொ ழிந்து முன்னம டைந்தவக்
கொற்ற வன்றறு கட்பெ ரும்படை கொண்டு மண்டல மசையவே
வெற்றி மாமுர செற்றி யங்கண டர்ந்து வந்தனன் மேலெழ. (கடு)

வளமை யோங்கிய செழிய னுங்கது கண்டு மாறற நீறிடா
வுளந டந்தெதிர் சென்ற ணிந்தன னும்பர் நாதனை நம்பியே
களம்வி ரும்பிய பின்ன ரன்புறு காவ லன்சிறு தானையு
மளவில் வெம்படை யாய்வி ளங்கிய தப்பெ ரும்படை தன்னினும். (கசு)

வே று.

வெந்திறல் பேசி யங்கண் மேவரும் வினைக்க ளத்து
வந்தமர் செய்யுங் காலை மாறனுர் சிறுதா னைக்குச்
சுந்தர னருளால் வெய்ய தொலைவிலா வலிய தானை
மூத்துற வாற்ரு தாகி முதுகிட்ட தமர்விட் டோங்கு. (கஎ)

என்னுடை விருதை வையத் தியாரறி யார்கொ லென்று
மின்னெழ விழித்து மூல பலத்தொடும் வெருண்டு கிள்ளி
முன்னெதிர் நடப்பக் கண்டு மொழிந்தது கொண்டெ திர்ந்தே
யென்னையா ருடையா யென்னப் பொறுத்தில னெங்கு முள்ளான். (கஅ)

வே று.

திருந்தியொற் பீலிமுடி முடியிற் சாத்தித் திங்களென வெண்ணீற்றுத்
திலக மிட்டுக், கருங்களத்து வெண்கவடித் தாமஞ் சேர்த்துக் காதின்கணிப
மருப்புத் தோடு பெய்து, மருங்கெங்கு மயிற்கழுத்து நாற்றி வேங்கை வரித்த
ண்டை யுத்தரியம் விளங்க மார்பிற், றருங்கவன மாவேறி, நெடுவேல் வாங்
கித் தந்தமணித் தொடைபிறங்கத் தாண்ட விட்டான். (கக)

வே று.

விரைவின்வெங் களத்துத் தோன்றி வேட்டுவப் பரியா ளரித்
திரள்கொளா யிரம்ப ரிக்கோர் திண்டிறற் குதிரை யாளீ
குரைகழ லபயா நூறு குதிரைக்கோர் குதிரை யாள்யான்
பொருவது நினக்கு நன்ரே புகலென நகைத்தெ திர்ந்தான். (உ0)

வேறு.

சாற்றரு மிடும்பையன் றனைம றைத்துயர்
வேற்றரு ளெழியன்யா னென்ன வெய்யகால்
போற்றிகழ் கோரமா முகத்துப் போய்ப்புகக்
கூற்றென வெறிந்தனன் கொடிய வேலினை. (உக)

வேறு.

கூசமுன் விட்ட வேல்வாய் குருதிகொப் புளிப்பக் கண்ட
வாசையாள் வளவ ஞணி யவனிமீ தொருவ னென்முன்
பூசலென் றெதிர்க்க மாட்டான் புகுமிடம் புகுந்து சேர்ந்து
வாசியோ டென்னை நாடிப் பிடிப்பன்மா வேந்தர் மெச்ச. (உஉ)

விளங்கயா னெனவி ளம்பி மேல்விட வென்றிச் சொக்கன்
றளர்ந்தவர் போன டித்துத் தளர்ந்தமன் னனைமுன் போக்கிக்
களந்தனை விட்டு வீட்டுக் கடிதுவென் னிட்டுக் காணத்
துளங்குமா வோடும் போகத் தொடங்கினன் மதுரை நோக்கி. (உங)

தாதணித் தெரியன் மார்பன் றன்விதி வசத்தா லின்று
நீதில்வேற் றுருவங் கொண்டு தென்னவன் புறமிட் டானென்
றூதரித் தவனி கொள்ளா வடுபடை வெள்ளத் தோடுந்
தூய்தகு சிங்க நாதஞ் செய்துபின் றொடர்ந்த லுற்றான். (உச)

வம்பவி ழிதழிச் சொக்கன் வன்கன வட்டத் துங்க
வெம்பரி காட்டிக் காட்டி விளிவுறக் கொண்டு போந்து
நம்புறு நகருண் மேல்பா லுகபீ தளவந் தாழ்ந்து
பம்புறு மலர்த்த டத்துட் பாய்ந்தன னபயன் காண. (உடு)

சுந்தர னகையி னோடுந் தூண்டுவெம் பரிமா வோடும்
வந்துபாய் வதன்முன் நீரத் தேறினன் வருத்த மின்றி
வெந்திறற் சோழன் செல்லும் விசையினிற் குசைதாங் காம
லந்தவொண் டடத்துப் பாய்ந்தா னேறினு னில்லை யாழ்ந்தான். (உசு)

பண்டாழு மொழியாள் பங்கன் பத்தர்கன் பத்தன் மண்ணிற்
கண்டார்க ளதிச யிப்பக் கடற்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தண்டாம வளவன் றன்னைத் தாழ்த்திட வன்று முன்னுக்
கொண்டாழி யென்ற நாமம் பெற்றது குடபா லோடை. (உஎ)

வேறு.

தின்று பல்படைச் சோழனை யாழ்த்திய
கொன்றை மாலைக் குதிரை யிராவுத்தன்
வென்றி நீள்குரல் காட்டி விளங்குபொன்
மன்று ளாலயம் புக்கு மறைந்தனன். (உஅ)

ஒளித்த சென்னிமற் றுய்ந்த படையினைக்
களித்த மன்னவன் கைக்கொண்டு காத்துயி
ரளித்த நாதவென் மூலயத் தெய்தியே
விளித்துக் காட்டினன் மீச்சிவ மைச்சர்கள். (உகூ)

வே று.

மின்னுயிர் கோயின் முற்றும் விளங்குசெம் பொன்னுன் மேய்ந்து
பொன்முடி யாடை மற்றும பூடண முதலா கல்கித்
தென்னவர் கிளைக்கு நல்ல செல்வனே யுய்ந்தே னென்று
பன்முறை யிறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் பரிவிற் கூடி. (ஙூ0)

ஓதரும் பிரமா ணத்தோர்க் கேதுசெய் திடவொண் ணுது
வேதநன் னெறிகோ டாமல் வழுவின்றி விளங்க நாளு
மாதரஞ் செய்வோர்க் கேது சாதிப்ப வரிதி ரணடு
ளேதுமொன் றிலாதா ரனரூ மீடுக்கணுக் கிரையே யாவார். (ஙூக)

தொழுதுதே வர்க்குத் தேவன் சொக்கனே யல்லா லில்லை
பழுதின்மன் னவர்க்கு மன்னன் பாண்டிய னல்லா லில்லை
யழிகலி யுகத்துங் காணி லறுதியீ தென்று கொண்டு
விழுமிய மனித ரெல்லாம் வியந்தன ரெங்கு மென்றும. (ஙூஉ)

- கஙூஉக.

சுஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

மூன்னமோர் பிரம கற்ப முடிவினின் முடிவி லாத
செந்நிறப் பரிதி விட்ட தீக்கிர ணங்க ளானு
மின்னிடி மேகம் விட்ட வெங்கொடுத் துளியி னுணுந்
தன்னிக ரில்லா மண்ணிற் சராசர மாண்ட வன்றே. (க)

ஒண்சரா சரங்கண் மாண்ட வுலகினை யொலித்தெ ழுந்து
திண்கடல் கொள்ளக் கண்ட செந்தமிழ்ச் சுந்த ரன்றன்
வண்பெருஞ் சமாதி யாலே மண்மகட் குயிராந் தொல்லைப்
பண்புடை யால யத்தைக் காத்தனன் பழுது மூமல். (உ)

ஒன்றிய பெருவெள் ளத்து நடுச்சிதை யாம லோங்கி
நன்றிய வுலகுக் கெல்லாம் படிமமா நலஞ்சேர் வெள்ளி
மன்றுடன் விளங்க லாலே மண்மிசை நகர்க்கு நாம
மன்றுமுண் ணடஉ ரென்று விளங்கிய தமரர் மெச்ச. (ங)

பிரளய காலஞ் சென்று முடிந்தபின் பெருகி வந்த
திரைபொருங் கடலு முன்போற் சேர்ந்துதன் னிலையி னிற்பச்

சுரர்பக் னருளால் வையர் தோன்றிடு மடைவின் முன்னோர்
தருமமார் வடிவ மன்னன் மூன்றினுன் சசிகு லத்து. (ச)

தேனலர் நிம்ப மாலைத் தென்னவன் பிரள யத்து
மாகில முழுதுங் குன்ற வடிவுகுன் ரும னின்ற
வீனமி லால யஞ்சே ரிருந்திரு நகரி கண்டு
தானுள மகிச யித்துத் துநித்தின னருளைச் சால. (டு)

நன்குறு மித்த லத்து நயம்பெற விருப்ப மென்று
தன்குறி யறிவா லாங்கு நகர்செய்து சயமுண் டாக
வின்புறச் சிறிதி யாண்டாண் டிருந்தவ னிடம் பெருமற்
பின்புதன் புறப்பு குந்தான் பெருங்குடி நெருங்கக் கண்டு. (சு)

அன்பொடு விளங்கு மெந்தைக் கறிவிப்ப மென்று சென்று
நின்படை வீடு காணி னீள்பெரும் படைவீ டாகு
மன்சிறி தறிவால் வாழு மனிதரு ளறிவா ரில்லை
யின்புற வறிய வல்லா யெல்லையை யுரைத்தி யென்ரான். (எ)

பத்தர்கள் பத்தன் பத்தன் பத்தியைக் கண்டு பூண்ட
வுத்தம நாகந் தம்மு ளொருபெரு நாகந் தன்னை
யித்திரு நகரி னெல்லை சாட்டெனக் கன்பு பூண்ட
வித்தக மாறற் கென்று விளம்பினன் விளங்க வாங்கு. (அ)

விளம்புமு னெழுந்தி றைஞ்சி வெய்யவெண் செலவு சொல்லி
னெளிர்திடு நேர்போ காது பொறுத்தரு ணேர்குன் ரூத
விளம்பிறை மவுலி யானே யெனத்திரு வுள்ளம் வாழ்ந்தே
யுளம்படும் விருப்பத் தோடும் புறப்பட்டா னுரக நாதன். (கூ)

வாலினைச் சுந்த ரேசன் வலத்திரு மருங்கு வைத்திக்
கோலமா ருடலை நீள நிமிர்த்தெல்லை குன்ரு வாறு
சாலமுன் வலம தாகத் தன்னுடைச் செலவி னுற்சூழ்ந்
தாலவாய் வைத்துக் காட்டிற் றிடத்திரு மருங்கி னுங்கு. (கo)

ஓசனை யகல நீள மூத்தரத் திசைபு நம்பாத்
தேசுடைத் தான தந்தத் திருப்பதிக் கெல்லை நாம
மாசற வன்றுமூன்ரு வாலவா யெனவ ழங்க
வாசற வாயை முன்னிட் டாலவா யெனவுஞ் சொன்னர். (கக)

உளமகிழ்ந் தரவு போன நெறிமிசை யோங்க மன்னன்
வனமதில் கண்டா ராம மறுகுகோ புரந்த டாகங்
களொளி மாடங் கூட மண்டபங் கெருடி மற்று
மளகையம் புரமே யென்ன வாக்கினு லுக்கி யாங்கு. (கஉ)

பொருவரு மால யத்தைப் பொன்னினுன் மேய்ந்து வேண்டும்
பரிவுசெய் தளவில் வானேர் பணிதிரு வால வாயான்
றிருவடி மறவா தங்க ணிருந்தனன் சீரார் பேரூர்
பிரளய காலத் திற்கு முன்னையிற் பிறங்கிற் றன்றே. (கஙு)

நன்மறை யோரைப் போற்றி நலையற வறகெ றிக்கண்
முன்வரு மன்னர் மன்னன் முறைமையான் மனுவே யென்ன
மன்னுல கினைத்துஞ் செங்கோல் செலுத்தவு மதிற்றி ருக்காற்
பின்னரும் பதியை நல்லோர் பெயர்திரு முடங்க லென்றூர். (கச)

உருகாத சீசராயினும்.....ஆணையால். [இச்செய்யுளின் முழுப் பாகத்தை ங - ம் பக்கத்திற்பார்க்க.]

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஙஙடு.

சஅ.—வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

இதமுற முன்னோர் கால மிருநில மடைவிற் காத்துச்
சுதையெயின் மதுரை தன்னுட் சுந்தரற் கன்பு பூண்டு
முதுவலி கூர்ந்து வாழ்ந்தான் முரணெடுத் தானை சூழ
மதிகுல திலக னுய வரகுண னென்பான் மன்னே. (க)

ஆங்கவ னொருகால் வேட்டை யாடுவான் சுவச முன்னு
வோங்குபல் கலன்கள் பூண்டு போகிவெவ் வனத்து லாவிப்
பாங்குறு மாக்க ளோடு பகலொழித் துழையை நோக்கி
நீங்கரும் விளைவிற் கூடிங்கியிடை மீண்ட காலை. (உ)

மின்னும்வெம் புரவி நோன்றூள் விசையினிற் றுகையுண் டாங்கே
மன்னிமுன் விஜய சத்தால் வழியிடைக் கிடந்து றங்கு
நன்னெறி மறையோ னொந்து நாவெழக் குழறி யாற்ரு
தின்னுயிர் விட்டான் விட்ட தறிந்திலை னினிய தென்னன். (ஙு)

வே று.

உன்னுன் மறையோ னுயிர்விட் டனனிங்
கென்னுமிதுவென் றறியே மினியாய்
நன்னீ தியனே நந்தா வருள்சேர்
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ச)

அந்நான் முதலா வறநீ தியின்வாழ்
முன்னு வலவா முறையோ முறையோ
தென்னு முறையோ செழியா முறையோ
மன்னு முறையோ வென்றூர் மறையோர். (ஞ)

வேறு.

வெறிகமழ் தாரான் கேட்டு வாயிலில் விடியு முன்னர்
முறையிடு வானே னென்ன வேவினன் முறைசெய் வோர்கண்
மறையவர் தமைவ ணங்கி மரித்தவற் கினிய செய்வா
னுறுபொரு ணல்கி மீண்டாங் குரைத்தவா றுரைப்பார் மெல்ல. (சு)

நென்னனின் குதிரைத் தாளி னெறியிடைக் கிடந்தோர் பார்ப்பான்
மூன்றுற விறந்தா னென்று முறையிட்டார் மறையோர் விம்மி
யெண்ணுமுன் றென்ன னேங்கா வென்னிது விளைந்த தென்னு
மின்னெழ விழுவன் சோர்வன் விதிவச மிதுவோ வென்பான். (எ)

அந்தண ரமைச்சர் நீங்காப் புரோகித ரதுகண் டஞ்சிச்
சிந்தையா குலமி தற்குத் தீர்வையன் றபாயத் தான்மேல்
வந்தவிப் பிரம கத்தி யுபாயத்தான் மாறும் வேதச்
சந்தைக ளறைந்த வாற்றுற் றணிப்பதே தரும மாகும். (அ)

பொன்பரி நிலமி யாணை தாதியர் புவிபே ரில்ல
முன்பெருங் கொடித்தேர் கன்னி பசுவென மொழிந்த பத்து
நன்பெருந் தான மாக நல்கிமா முனிவர் தம்மை
யின்புறு தலத்தி லேற்றி யினியசெய் திறைஞ்சி யேத்தே. (க)

அன்றியும் விசேட மிக்க வகமரு டணங்க ளான
வென்றிமந் திரங்கள் கொண்டு விழுமிய குருக்க டம்மா
லின்றுய ரோமஞ் செய்வித் திடந்தொறுந் தண்ணி னீர்வைத்
தொன்றிய வதிதி கட்கு முணவுநல் கெனவி தித்தார். (கஅ)

ஆங்கவர் விதித்த தூய வருமறைத் திறத்தி னுள்ள
வோங்கிய வறம்பி றங்க வொல்லையிற் செய்த பின்னும்
பாங்குறு பிரம சாயை பழுதறு குணத்தான் மிக்க
தேங்கம ழலங்கன் மார்பச் செழியனே விட்ட தில்லை. (கக)

எரிந்தசெங் குஞ்சி வெண்பற் கருநிறத் துடனி ருப்புப்
பெருந்தடி யதிர வூன்றிப் பின்னொடர்ந் துணவு முன்னுப்
பொருந்திய கைக்கொண் டஞ்சப் பூணித்துப் பற்க டிதத்துத்
திரிந்தது பிரம சாயை சிரித்தவி னயங்கள் காட்டி. (கஉ)

அப்பெருந் துன்பத் தன்னு லலைந்துட ளளர்ந்த முங்கிச்
செப்பரும் பயத்தி னோடென் செய்வமென் றிருப்ப விப்பாற்
றுப்பமர் திறத்தோர் சோழன் றொகுபெரும் படையி னோடு
மிப்பொழு திவனை வெல்லக் காலமென் றெண்ணி வந்தான். (கஙு)

ஆங்கது கண்ட தென்ன வுலயத் தடிணந்து சென்னி
பாங்குற வடைந்தான் செய்வ துளையெனப் பரவுங் காலத்

தூங்கிடா தெதிர்சென் றோட்டிச் சோழனுட் டேகி யேகாத்
தீங்கொழித் தெய்தென் றீசன் விண்மிசைச் செப்பத் தேறி. (கச)

வே று.

இந்து நாயிறு தாரகை வந்திளைப் பாறுஞ்
சந்து மேவிய தண்டலை மதுரையம் புரத்து
வந்த தெவ்வின்மேல் வலம்படு படையொடு மெதிர்சென்
றந்த மெய்யொடும் பொருதன னவன்வலி தொலைய. (கடி)

மற்று நேரொவ்வா வரகுணன் பெருவலி வளவன்
முற்று சேனையுஞ் சுந்தர னருளினுற் றோலைத்து
வெற்றி பூண்டபின் மகிழ்ந்தவன் மேதகு நாடுங்
கொற்ற மேன்மையுங் கொண்டனன் மண்டல மகிக்க. (கசு)

பொன்னி நாட்டிய ராலயம் போற்றுவ மென்றே
மன்னு மாலய முள்ளன வணங்கிமுன் வருங்கா
லின்ன நீருவா னிருடிக ளமரர்க ளிறைஞ்சுஞ்
செந்நெ னீள்வயற் றிருவிடை மருதிடை யடைந்தான். (கள)

ஆதி நாதனை யன்பொடு வணங்குவான் விரும்பிச்
சோதி யாலயத் தணுகுமுன் றோழுதுவிட் டஞ்சி
நீதி வாயிலி னின்றது நீண்மதிற் புறத்தாங்
கேத மேதர வருந்திற லிரும்பிர மகத்தி. (கஅ)

வெய்ய சாயைவிட் டகன்றபின் விரைவினுட் புகுந்து
நொய்ய மேனியு நோக்கருங் குளிர்ச்சியுங் கண்டே
யைய னேயருள் வாரியே யடைந்தவர் தூணேயே
தையல் பாகனே சரண்சரண் சரணெனத் தஞ்சித்தான். (கக)

வே று.

வெம்பெருந் துயரா லிந்நாண் மெலிந்தனன் மேல்வா ராம
லெம்பிரான் காத்தல் வேண்டு மின்றுனை யடைந்தே னென்று
செம்பொன்வேண் டுபவ ழுங்கிச் செய்யதாள் பரவி நிற்ப
வும்பர்கோன் றிருவாக் கங்க ணேங்கிய துயர்வா னத்து. (உ0)

வேண்டிய தருமெம் மாட்டும் விசேடித்து மறையோர் மாட்டும்
பாண்டியர் தலைவா வென்றும் பரிவுனை யாயி ருப்ப
வீண்டிமுன் வினைவ சத்தா லேறிய பிரம சாயை
பூண்டவிங் குன்னை விட்டுப் போனது போன தின்றே. (உக)

என்றுகொண் டிலங்குத் தேறி யிறைஞ்சிய மன்னன் முன்ன
சொன்றிய பயத்தால் வேறூர் வாயிலாற் போந்தாங் கோங்கப்
பொன்றிகழ் தருவி மாஞ்சீ புரிசைசெய் தகர மேற்றி
னன்றிகொ டேவ தான நல்லியாங் கிருக்கு நாளில். (உஉ)

மிஞ்சிடை மருதர் கோயிற் பதக்கணம் வரும்வீ திக்க
ணஞ்சிநாய்க் கட்டங் கண்டீ தெடுத்தவர்க் கவனி பாதி
நெஞ்சினுற் கொடுப்ப லென்றே நினைந்தன னெடுப்பக் காணுன்
பஞ்சவன் பகுதி யில்லென் றெடுத்தனன் பரிவட் டத்தால். (உரு)

தேம்படு பழனஞ் சூழ்ந்த திருவிடை மருதி னெல்லைப்
பாம்பொடு மதியஞ் சூடும் பரமனு ருருவ மென்னக்
காம்பவிழ்ந் துதிர்ந்த செய்ய கனியுருக் கண்டாங் கெல்லாம்
வேம்புகட் குயர்வி மானஞ் சாத்தினுன் வேந்தர் வேந்தன். (உச)

பரிந்திடை மருதர் நன்னீ ராடமுன் பரப்பு மெல்லைக்
கரந்தொரு கள்ளன் றின்னக் கண்டவர் கொடுசெ லுங்கா
லருந்திய தென்னை யென்ன வரன்றமர்க் கடிமை யாக
வரும்பிற வியின்க ணென்றுன் மன்னவ னயின்றுன் வாங்கி. (உடு)

சோதிசேர் மருதர் தேர்போம் வீதியிற் றெழுவான்செல்லும்
போதின்முன் கிடந்த பொல்லாப் புன்றலை யோடி கண்டு
நாத்வித் தலைபோ லென்ற ஞாத்தலை யோடு மிந்த
வீதியிற் கிடக்க வென்றே மிலைந்தன னிலங்கு தென்னன். (உசு)

கள்ளனைக் கட்டிச் செல்லுங் காலையிற் கள்ள னீமத்
தெள்ளிய நீற்றின் வீழ்ந்து சிரித்தர கரவென் றெய்த
வுள்ளம்வாழ்ந் தெதிர்கொள் வேந்தன் விடம்விடி மூயர்பான்மிக்க
வெள்ளைக் கள்ள ரென்றே விளம்புவ தெனப்ப ணிந்தான். (உஎ)

தேடருஞ் சிறப்பின் மிக்க திருவிடை மருதி னெல்லைக்
காடிடை நரிகள் விட்ட கடுங்குர லோசை கேட்டுப்
பீடிடை யிறைவன் றன்னைப் பேசரும் விருப்பத் தோடும்
பாடிய வென்று தென்னன் பல்பெரும் படாங்கொ டுத்தான். (உஅ)

நேசமார் தேவி தன்னை நின்னுடை யடிமைக் காமென்
றுசைகூர்ந் தளித்தவ் வேந்த ஞவியிற் றவனை பல்காற்
றேசுற வொலிப்பக் கேட்டுச் சிவனையே பாடிற் றென்று
காசொடு பொன்னு மின்னக் கலந்துதூ வினன்க சிந்து. (உக)

இன்னன பலவுஞ் செய்தவ் வெல்லையைத் தொழுது போந்து
கன்னிகா டடைந்து கூடற் கடவுளா லயத்திப் புக்குச்
சென்னிநாட் டொவி சேடஞ் செப்பிடக் கருணைச் சொக்கன்
முன்னுற விசும்பிற் றேற மொழிந்தன னறிந்தோ மென்று. (ருo)

மன்னவன் கேட்டுச் சால மனமகிழ்ந் திறைஞ்சி வேண்டும்
பொன்னணி யாடை நல்கிப் பொலிவொடும் போந்தி லங்குந்

தன்னுழை யிருந்து வேதந் தருமநூல் சிவபு ராண
கன்னெறி யாக மங்க ளுடொழுங் கேட்கப் புக்கான் (நக)

ஓதரு மூலகுக் கெல்லா முயர்ந்துள துணர்வுக் கெட்டா
வாதிரா யகனி ருக்கு மருஞ்சிவ லோக மென்று
வேதநூல் விளம்பக் கேட்ட வேந்தர்புங் கவனு மிக்க
காதல்கூர்ந் ததனைத் தன்னூன் கண்ணினூற் காண்பான் வேட்டு. (நஉ)

நீணய வடியார் தங்க ணினைவினை முடிக்க வல்லான்
மாணைழிற் சொக்க னல்லால் வல்லவ ரில்லென் றெண்ணிச்
சேணுய ராள யத்துச் சென்றருட் டேவே நின்றன்
காணரு மூலகங் காண்பான் கருதுகின் றதுக ருத்தே. (நங)

வே று.

நின்றம ரடியனே னினைவு தீரவே
யொன்றிய வுகங்கலி யுகம தாயினு
மின்றிழற் பெருஞ்சிவ லோக மேம்பட
வின்றுகாட் டாயெனி னிறப்ப லென்னுமுன். (நச)

குளிர்ந்தருள் புரிபவன் கோடி நாயிறு
கிளர்ந்தன வெனவிடு கிரணம் வாளெழ
விளங்கிய வொளிவளர் விமான மெங்கணும்
துளங்கிய வுலகினைத் துலங்கக் காட்டினான். (நடு)

நடநவி றும்புரு நார தாதிகள்
படிபுகழ் தந்துபி யார்த்துப் பாடினர்
சுடர்விடு கற்பக மலர்க ளேயே
வடிவுடை யரம்பையர் வாழ்த்தெ டுத்தனர் (நக)

விண்ணுல கெவற்றினு மேல தாகிய
நண்ணரு மூலகமு நண்ணக் கண்டனி
ரெண்ணிய மதனையை யொப்ப தேதிறை
கண்ணுறி லெதுமுடி யாத காரியம். (நஎ)

வே று.

இருகரங் குவித்தி றைஞ்சி யெழுந்தெழுந் தருளா னந்தத்
திரைபொருங் கடலு ளாடித் திளைத்தனன் கண்ட தென்னன்
விரைநறு மலர்சொ ரிந்து வெண்பொரி சிந்தித் தொண்ட
ரரகர வென்று துள்ளி யார்த்தன ரதிச யித்தே. (நஅ)

நெறிப்படக் கண்டு ளங்க ணிறைந்தன நிறைந்த வெந்தாய்
மறைத்திடு மறைத்தி டென்ன மனேகர வுக மங்க

ணிறைப்பொழு திடைவா னுச்சி மறைந்திட விறைஞ்சி மண்ணோர்
சிறப்பொடுந் துதித்தார் சொக்கன் றிருவிளை யாடல் கண்டு. (நஉ)

மறுவறு தென்ன னுண்டென் றேகிஓர் திராம னேக்க
ணறிவுறு புதல்வன் றன்னை யிழந்ததன் மனைவி யாற்ரு
துறைசரு ணிணற்றில் வீழ வுதவிய மறையோன் றன்னை
யிறைபிரிவெட்ட முட்ட வெழுந்ததென் பாரு முண்டால். (ச0)

உறுபிர மகத்தி யாலே யூண்முதற் சுகங்க ளான
பிறவெலா மொழிந்த மன்னன் வரகுணன் பெருந்துன் பத்தை
யிறையினின் மாற்றிக் காஞ வினியதன் னுலகங் காட்டி
மறைநெறி குலவு மால வாயினை வாழ்த்தல் செய்வாம். (சக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஉஎசு.

சகக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

வரகுண மன்ன வற்ரு மனமகிழ் மைந்தன் வென்றிப்
பொருவிலா வறிவி ருேர் பூரியன் மதுரை தன்னுட்
சுரரடி பரவு மேன்மைச் சொக்கனுக் கன்பு பூண்டே
யுரனெடுமை வாழ்ந்தான் முன்ன முலகினை யடைவிற் காத்து. (க)

நம்புற வாழ்வோன் றன்மே னைவையிலா வறிவான் மிக்க
செம்பிய ரெருவன் பேசித் தெறுங்கரு நாடர்க் கூட்டி
வெம்பெரும் படையி ருேடும் வினைசெய்வா னடைந்தா ருரு
மும்பர்சூழ் மதுரா மூதூ ரோசனை யென்ன வாங்கு. (உ)

வேறு.

தடங்கரை யுரைத்து மானினை கவர்ந்துந் தானிய நணுகிடா வாறு
தொடர்ந்ததர் மறித்தும் பொழில்களைச் சிதைத்துஞ் சூழ்தரு பலகுடி நடுங்க
வடர்ந்திடை விடாம லிகல்செயக் கண்டாண் டனையவுஞ் சுருங்கவாற் ரூது
மடங்கலை யனைய வடுந்திறன் மாற னமைச்சரை வரவழைத் தனைப்பான்.()

புத்திரன் குள்ளீ ரென்செய்கேம் வேறு புகலிலை யிரவொடு பகலு
மெத்திய படையால் வரும்பெருஞ் சோழன் மேலெழ வினைசெயா நின்ரு
ரெத்துடன் பொருதற் கிரும்படை யில்லை யொல்லைநம் மாலவாய் மெய்ய
னத்தியன் றெய்த சேவகன் றனக்கின் றடைக்கலம் புகுவமென் றறைந்தான்.

நின்றது சொல்லக் கண்டமந் திரிகணிலைமைகண் டதிசயித் தேத்தத்
தென்றல்வந் துலவுங் கோயிலட் டாலேச் சேவகன் சந்நிதி யடைந்து
வென்றிசேர் வீர செம்பொன்மா மன்ற வெள்ளியம் பலவனீ புகலென்
ரென்றிய வடியார் தந்துயர் தீர்க்கு மொருவகே ளடிமைவிண் ணப்பம். (ஓ)

பின்னமில் குணஞ்சே ரெந்தையு மடியேன் பேதையாம் யாண்டினி னினது
மன்னிய வுலசத் தடைந்தனன் கிடந்த வராபுரை காஞ்சன மனைத்து
மன்னிய ஞாதி கொள்ளலா லினைத்தே னடைந்தனன் பெரும்படை யபய
னின்னுடைப் பதிக்கோர் தாழ்வுறி னினகதே தாழ்வு நிச்சய மீதால். (சு)

அற்றவர்க் குற்ற சிவனென நின்னே யறைகுவ ரடைக்கல முனக்கே
மற்றொரு பற்று மில்லையென் பதனே யறிந்தனை மாசற நாடிக்
கற்பனை யொழிப்பாய் நீயலா லுண்டோ காத்தருள் காததரு ளென்று
கொற்றவ னிறைஞ்சி நின்றனன் சாலக் குறைந்துகண் ணிறைந்தநீர் ததும்ப.

கிருபகே ளஞ்ச னிலேமையை விடாது நின்னுள படையொடு மெதிர்சென்
றுரலெடு மமர்செய் விளைவுடன் யாம்வந் ததுவுவ முதவுவ மென்றென்
றிருநில மன்னன் செவிப்புல நிறைய யாவருந் தெளிவுற வங்கண்
வரமலி விசும்பிற் பிறங்கிட வருளான் மலர்ந்தது பெருந்திரு வாக்கு. (அ)

அவ்வுரை கேட்கு முனமகிழ்ந் நிறைஞ்சி யதிசய மனத்தொடு மே போற்று
மெய்யிடு கவசம் பூதியென் றிட்டு மேதகு நாமமுச் சரித்துச்
செவ்விய நெறிசேர் பல்சிறப் புறுந்தன் சிறுபடை தன்னெடும் விளைவிற்
பௌவநேர் படைமுன் சென்றெதி ரணிநிலான் பத்திசேர் பார்த்திபாதலைவன்.

வறுவிய படையா னெதிர்வதே யென்று வருபெரு கேரிபன் சீறித்
திறமுடைச் செழியன் வெருவுற வடர்த்துச் சிங்கநா தஞ்செயச் செழியன்
நிறைதரு கருணைப் பெருமைய வெங்கு நிறைந்தவ நிறைந்தவ வெனுமுன்
றுறைபடு மிறைவ னுதவின னிரங்கித் துமமிஞர் சிவாயபோற் றொடர்ந்து.

பொருவில்வில் லாளாய்த் தோன்றிமுன் னினைத்தே பூழியன் சரிபடை நடுவு
தெரிவுற நின்று விடையினைப் பொறித்ததோர் நிணடிற லேவினை யேவக்
கரிபரி யடர்ந்த படையுட னுணர்ந்து கணைத்திடைக் களத்திடை விழக்கண்
டரனுடை வளவ னறிஞனு தலினு ளுளத்ததி சயத்தொடு முரைப்பான். (க)

துப்பமர் மெய்ய னெப்பிலா வறஞ்சேர் சொக்கநா யகன்பெருஞ் செய்தி
செப்பிடிற் பத்த ரளவினிற் காம தேனுவென் றியாவரு மறைவர்
மெய்ப்பட விவனு மவனைமுன் னிட்டே னென்றனன் மற்றிவர் வெல்வார்
தப்பிலே யிவ ரறன் றலையன் றனகரு முதவினன் முரணியப்ப. (கஉ)

விடைக்குறி யம்பொன் றளப்பருஞ் சேனை விழத்தொ டுத்தது களத்
துத், தொடைச்செயல் கல் டீர மனிடரோ வல்லர் டெகனேன் றுணரு
மின் றெளிய, வடர்த்தறி வின்றிப் பொருவமேல் யாமு மழிகுவம் விடைத
சப் பெற்றேமும், படைத்தொழில் வேண்டா நமகெனைப் பிழைத்த படைக்கு
ளந் தெளிவுறப் படர்ந்தான். (கஊ)

சேட்டவெஞ் சேனைத் தலைவர்தாழ்ந் நிறைஞ்சிக் களர்ந்தவெங் கொடு
ம்பகைப் படைக, ளோட்டிய தானை வீரனே யரசாய்ந் துரைத்தவர் றொக்கு

மென்றுவந்து, நாட்டியர் படையை மீட்டிட வங்க ணனுகிய காரிய முண
ரா, வேட்டுவர் யவனர் கருநடர் முதலா வேற்றுருத் தானையர் வெகுண்டு. ()

ஒள்ளிய இள்ளி தன்னுளம் விளிய வுறுபடைக் கஞ்சினே யென்று
தள்ளிமுன் சொல்லித் செல்லமுன் கண்டு தனக்குவந் ததவுபே ராண்மைத்
தெள்ளிய வில்லி யழகனட் டாலேச் சேவகன் றனேயுளத் திருத்தித்
துள்ளிமுன் சிங்காதமுஞ் செய்து தோன்றினன் வென்றுயர் செழியன்.(கஜ)

வே று.

துன்றமர் தெரியா தென்று சுந்தரன் முன்போற் ரேன்றி
வன்றிற லிடப மிட்ட வாளியை யேவ வாளி
யொன்றள விலாத தாகித் துணித்ததாங் குறுக ளத்து
வென்றிகள் பேசி வந்த வெந்திறற் ரூனே வீழ. (கசு)

வே று.

தரமுற்றெதிர் வரும்வெற்றிகொ டனிவீரர்கள் வலிகூர்
சிரமற்றன புயமற்றன வதுவோதிறன் முகமோ
டிரமற்றன குரமற்றன வுடலற்றன துரகங்
கர்மற்றன சரணற்றன களமற்றன விப்மே. (கஎ)

வே று.

நெற்றியிற் பாய்கோ னேக்கு வித்தைகாட் டுநரை நேரு
மூற்றவாய் தைத்த வாளி யொத்தையூ நரை யேய்க்கு
மூற்றுமெய் புகுந்த பாண முட்பன்றி நிகரு மூடிச்
சுற்றிடை விடாது பெய்த சரமழை தன்னி லன்றே. (கஅ)

திணைபடுங் குருதி வெள்ளச் செங்கொடுங் கடலு ளாடிப்
பெரியவான் முகடு தோயும் பிணப்பெருங் குன்றத் தேறிப்
பொருவருங் கழுகுங்கள் கூளி பூதசா லங்கண் மற்றும்
வரிசையி னுடிப் பாடி யிருந்தன மண்ட வுண்டு. (கக)

பெருமைசேர் சென்னி பின்னும் பிணம்படக் கொன்று வீழ்த்த
சரமுகத் திடபங் கண்டு தன்னுளத் ததிச யித்திங்
கரனையந் திருப்ப வெல்வா ராரென விளைவின் வாங்கி
முரணுறு பிழைத்த சேனை பின்வர முன்னர்ப் போனுன். (உ0)

நலங்கொள்பே ராண்மை வில்லி நயத்துயர் கோயின் மேவ
வலர்தரு மன்னன் கண்டு மகிழ்ச்சிமாக் கடலின் மூழ்கிக்
கலந்துபோ காது நின்ற கருநடர் முதலோர்க் கூட்டித்
தலம்புக ழால யத்துச் சார்ந்தனன் பரவ யாரும். (உக)

வே று.

இந்து மன்னர் குலத்திற் கினியவன்
சுந்த ரன்னல துண்டோ வெனச்சொலி

முந்த வேண்டுப நல்கி முறைமையிற்
பந்த நீங்க வணங்கினன் பன்முறை. (உஉ)

வே று.

திருமகிற் புடையட் டாலைச் சேவகன்றன்னே யன்பிற்
பொருவரு மமைச்ச ரெல்லாம் புகழ்ந்தகி சயித்தார் போற்றி
வரகுணன் மைந்த னென்று வந்தித்தா னன்று முன்னுப்
பரவுபாண் டியர்க ளெல்லாம் வந்தித்தார் பகைக டீர. (உங)

செழுமைசேர் புரத்தி ருந்து சென்னிமண் டலமே யன்றி
யழகுறு நிலைமை மாற னளவின்மண் டலங்கள் கொண்டு
விழுமிய யானை முன்ன வெம்பெருந் தானை யாண்டு
தொழுபுவி யடைவிற் காத்துத் துயரொழிந் தூழி வாழ்ந்தான். (உச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஂஂ.

நி0.—உலவாக்கோட்டை வைத்த திருவிளையாடல்.

மூதுரை வாணர் போற்று மதுரையம் பதியின் முன்னங்
கூய்தகு குணத்தான் மிக்க சூத்திர குலத்தோர் பத்தன்
நீதிலா வுழவான் மல்குஞ் செல்வத்தான் மிகவு நீடிக்
காதல்கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி யோடும் வாழ்ந்தான். (க)

பூதிசா தனங்கண் டாலங் கியாவரா யினும்பொ ருந்திப்
பாதநே ரிறைஞ்சி யில்லுட் பரிவொடுங் கொண்டு புக்குத்
தீதிலா சனத்தி ருத்திச் சிறந்தசே வடிவி ளக்கிக்
கோதைதூ பாதி மற்றுங் கொடுத்தருச் சனைகள் செய்து. (உ)

முருகெழு வமைத்த வன்ன முறைமையிற் படைத்து நான்கு
மருவிய விதத்தி னுறு சுவையினுண் மகிழ்ச்சி கூரக்
கருதினின் றமுது செய்வித் தவரவர் களிந்து வைத்த
பரிகல சேட முண்டு வாழுவன் பத்தி கூர்ந்து. (ங)

உருத்தகு மனைவி யோடு மொருவழிப் பட்ட நெஞ்ச
னினைத்தெழு தொண்டர் கொண்ட நினைவினிற் பூசை செய்யுஞ்
சரித்திரங் கண்டு நாளுஞ் சம்புவுங் கருணை கூர்ந்து
திருத்தகு மங்க யற்கட் டேமொழிக் கருளிச் செய்வான். (ச)

இந்நெறி யொழுகு வோனல் குரவினு மினிமை கூர்ந்து
மன்னுமிச் செய்தி செய்ய வல்லனென் றறிவித் தற்கே
கன்னெறிச் செல்வ மெல்லா நர்டொறு மாற்றி மற்றும்
பன்னெறி விளைவுங் குன்றப் பண்ணின னெல்லாம் வல்லான். (ஞ)

பல்பெருஞ் செல்வ மெல்லாஞ் சுருங்கவும் பத்தி மிக்கோன்
சொல்லரும் பெரிய நெஞ்சஞ் சுருங்கிடான் பெருங்க டன்கள்
செல்வர்பால் வருபோ கத்துத் தருகுவ லென்று சென்று
நல்லன சொல்லி வாங்கி நாடொறும் பூசை செய்தான். (சு)

வீறுசான் மழைம றுத்து விளைதலில் லாமை யாலே
மாறரும் விருப்பத் தோடும் வாங்கிய பெருங்க டன்கள்
கூறிய காட்ச டம்மிற் கொடாததி கண்டி யாரும்
பேறிலை யென்ரு ங்கெண்ணிக் கொடுத்திலர் கடன்கள் பின்னர். (எ)

களக்கமில் லாதோன் மண்ணிற் கடன்கொடா ததுகண் டாரூ
தளத்துறு துயரத் தோடுங் கடன்றரு வாமா யோங்கல்
வளைத்தவன் காட்டி னுனேற் காண்கின்றே மென்று வாடி
யினைத்தயர் மனைவி யோடு மெண்ணியா லயத்த டைந்தான். (அ)

வே று.

ஆத ரத்தொடு பேணி நின்னடி யாளை முன்னையில் வித்தபின்
கோதி லாதவர் வைத்த சேட.ம ருந்தி யோர்முறை வின்றியெப்
போது நின்னரு ணோக்கி நான்முனி ருந்த னன்புகழ் குன்றவே
வாதை யேதரு மாய மாமிடி வந்த டைந்தத றிந்திலேன். (கூ)

வே று.

நினைப்பினிங் கிறுத்தற் கொண்ணு நீள்கடன் கொண்டு பின்னு
மனைக்கணு லாறு திங்கண் மன்னநின் னருளி னுலே
யினைத்துப் சாரத் தோடு மமுது செய் வித்தேன் வையத்
தினிக்கடன் தருவா ரில்லை யினைத்தனன் காட்டி டின்றே. (கo)

கடந்தரு வாளை யொல்லைக் காட்டிடா யாயி னிங்கே
மடிந்திட லல்லான் மற்றோர் கதியில்லை யென்று மண்ணிற்
படிந்துவீழ்ந் தழுது விடமிப் பழிச்சுதல் கண்டி ரங்கி
யிடும்பைதீர்த் திடுவா னங்க ணிலங்கிய துயர்ந்த வாக்கு. (கக)

வே று.

தொல்லுலகி னம்மடியார்க் கன்பு செய்த சூத்திரரு ளாமணிகே ணின்
னினப் போனின், மெல்லியலா டன்னைப்போற் கண்டே மில்லை மெல்லியதா
யடுசோறு பொரியே வற்றுய்க், கல்லிலதாய் வெள்ளியதாய்ப் புதிதாய் நல்ல
கற்தமலி பற்தமுறு மரிசிக் கோட்டை, நல்லவர்க ளதிசயிப்ப நின்னி டத்து
ணணுகுவித்தே நல்குரவு தீங்க வென்றே. (கஉ)

அப்பெருமை தருமூலவாக் கோட்டை தன்னை யருச்சனைசெய் தரிவை
யொடு னினக்கு வேண்டு, மொப்பருந்தண் டலமெடுத்தொண் டொண்டர்க்
செல்லா மூட்டிவித்து சயந்தபொருள் விற்றுண் டாக்கித், தப்பறமற் றுயர்ந்

தபெருந் தருமஞ் செய்து தணியாத பெருங்கடன்க டணித்து வாடா, ஈப்படி.
யில் வேதஞ்சொ லியாண்டும் வாழ்ந்தாண் டிருந்துவா நம்முலகத் தெவரும்
போற்ற. (கங)

வே று.

அவ்வுரை கேளா முன்ன ராதரங் கூர்ந்து வாழ்ந்து
செ வ்வையங் கனிவாய் மாதிங் கும்பிடு மன்பன் முனு
மெய்விதிர்ப் போடு நின்று மிகவதி சயித்துச் செங்கை
கவ்விய னருளா வாழ்த்தி நடமொடு தொழுது போற்றார். (கச)

வணங்கியே தொண்டர் துன்று மனைபுகா நேர்தாங் கண்டாங்
கணைந்தபே ரார்வத் தோடு மதிசயித் துள்ள ரங்கிற்
பணிந்துய ராசனத்துப் பற்றிவைத் தருச்சித் துள்ளத்
துணர்ந்துசெ லத்தின் வாழ்ந்தா ருணைத்தவா றடைவிற்செய்து. (கஞ)

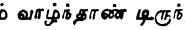
மனனிய செய்தி கேட்ட மதனீயம் பதியோ செல்லார்
தன்னிய செல்வ மீந்த தொலைவிலாக் கோட்டை கண்டு
முன்னுற வதிச யித்து வாழ்த்தினர் முற்றும் வல்ல
செந்நெறிச் சொக்க னல்லாற் றெய்வம்வே றுண்டோ வென்றே. (கஎ)

சூத்திரர் தலைவன் வேதஞ் சொல்லுநல் லியாண்டும் புக்குக்
கோத்திர மனைவி யோடுங் குவலயத் தெவரும் காணப்
பார்த்திப ரதிச யிப்பப் பல்பெருஞ் சிறப்பி னேங்கி
யேத்தருஞ் சிவலோ கத்தி லேறினு னிமையோ ரேத்த. (கஏ)

பத்தியான் மிக்க வேளாண் டலைவன்றன் பத்தி காண்பா
னத்துயர் மிடியை யேவி யம்மிடி யினும வன்றன்
சத்திய பத்தி கண்டு தண்டில வுலவாக் கோட்டை
வைத்தவ னெவன வன்றன் மலரடி வாழ்த்தல் செய்வாம். (கஐ)

ஆரத்திருவிருத்தம் - கசகஅ.

நக.—மூர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வளமை மீடிய மதுரையின் முன்னொரு கால
மளவி லன்புடை மூர்த்தியென் றறையுமோர் வணிகர்
தனர்வில் சுந்தரற் கானது சந்தன மென்றே
யுளவி ருப்பொடு சாத்துவா ரொழிவற நாளும். (க)

துன்னு சேனையிற் றுளங்கிய வொருகரு நாட
மன்ன னன்னாள் வந்தருட் டென்னனே யோட்டிக்

கண்ணீர்மண்டலங் கொண்டமண் கையர்கை விழுந்து
மூன்ன ரீடிய வைதிக முறையையு மொழித்தான். (உ)

சாற்று மீசனே யல்லது சமணரை வணிகர்
போற்றி டாதது கண்டுதன் புண்ணிய முடிவால்
வேற்று ளோர்களுஞ் சந்தனம் விற்றிடா வாறு
மாற்றி முன்னது வரும்பெருந் துறைகளு மடைத்தான். (ஊ)

மிறைகள் செய்யவும் விடாதவ ராங்கது கண்டு
பறித லேச்சமண் பாதகன் மாண்டியர் வேத
நெறிவி ளங்குவ தென்றுகொ லென்றுணர்ந் தொருநாள்
வெறிகொள் சந்தனந் தேடினர் பகலெலா மெலிந்து. (எ)

ஏங்கி மூன்கிடை யாதது கண்டிருட் போதிற்
றூங்க ரும்பயத் தோடிறை கோயிலுட் சார்ந்து
தேங்கொள் சந்தன மூட்டிய தாயினுந் தேய்க்கு
மோங்கு செங்கையு மூட்டுமோ வென்றுறத் தேய்த்தார். (ஏ)

வட்டப் பாறையின் முழங்கையை மணங்கொள்சந் தனமா
முட்டுப் பாடற மூளையுஞ் சோரியுஞ் சோர
விட்டுத் தோறசை தேய்வுறத் தேய்க்குமுன் விரைவிற்
கிட்டிச் சார்வுறக் கிளர்ந்தது பரன்றிரு வாக்கு. (ஐ)

வே று.

அரியசந் தனம ணிந்தே மையனே விடுவி டன்பிற்
பெருமைகண் டனஞ்ச லஞ்செப் பேரமண் குண்டர் மன்ன
னிரவிடை மாள்வன் வேந்தா யிவ்வுல கடைவிற் காத்து
மருவிய பணியுஞ் செய்து வாமஞ்சந் தென்று கொண்டே. (ஒ)

இன்நெறி யாகா யத்தி லெழுந்திடா முன்ன ரென்பு
முன்னுறு நரம்பு மூனுஞ் சொரிந்தபுண் ணூறி மேனி
மன்னெனி பெற்ற ரேவு மண்மழை தன்னு லில்லுண்
மின்னுமக் கங்குற் போதே மாண்டனன் வடுக வேந்தன். (ஓ)

மற்றது கண்ட மைச்சர் வள்ளலே வியந்து பாண்டிக்
கொற்றவன் வழியோ நில்லே யென்செய்கேங் கோவி லாமை
யுற்றதொன் றல்ல வென்று புலருமுன் னேடைக் குன்றைப்
பிற்றரு கண்ணைக் கட்டி விட்டனர் பூசித் தாங்கு. (ஔ)

பாய்விடை யிறைவன் சொன்ன பகுதியை நினைந்து கொண்டு
கோயிலின் பாங்கர் நின்ற குணப்பெருங் குன்றைத் தாழ்ந்து
போயுல கெங்குஞ் சூழ்ந்து புரலலற் றேடி மீண்ட
காய்தழ லுமிழ்கட் குன்றங் கண்டுகைக் கொண்ட தன்றே. (க0)

பிடர்மிசை யெடுத்து வைத்துப் பிறங்கமூற் செல்லக் கண்ட
நடமலி யமைச்சர் முன்ன நகர்வலங் கொண்டி ழிச்சி
மூடிபுனை மண்ட பத்து முழவொடு புகுந்தி யாரு
மாடிதொழு தார்க டிங்க வரிகொளா சனத்து வைத்து (கக)

தட மணிக் குடம்பூ ரித்துத் தந்திர விதியின் முற்றக்
கடவபி டேகஞ் செய்வா னணைவது கண்டு மூர்த்தி
முடிசடை முடிபூ ணென்னின் முக்கணன் சாத னங்கள்
சுடரபி டேக நீற்றுத் தூளன மல்லா லுண்டோ. (கஉ)

வன்சம ணிருள்விட் டேக வைதிகத் தீப மேற்றி
யின்பர சாள்வ லென்ன வினையந்தியா வருமுன் சொன்ன
வன்புறு பரூஉ மூன்றுஞ் செய்தருச் சித்தார் போற்றி
முன்பருள் சுரந்த சொக்க மூர்த்தியின் மூர்த்தி வேந்தை. (கங)

சடைமுடி முடியா வந்து தமக்கருள் சுரந்த செம்பொற்
சுடர்முடிச் சொக்க வேந்தைத் தொழுதெழின் மதுவே ழுத்துத்
தடமுழ வொலிப்பக் கற்றைச் சாமரை யிரட்டக் கொற்றக்
குடைகிழ னிழற்றப் போந்து குவலய நெறியிற் காத்தார். (கச)

மம்மர்சேர் சமணர்க் காய்ந்து வைதிக நெறிவி ளக்கி
வெம்மைசேர் தெவ்வை மாதர் விருப்பையம் புலனே வென்று
செம்மையி னூழி வாழ்ந்து சிவனுல கத்த டைந்த
மும்மையா லுலகை யாண்ட மூர்த்தியை வாழ்த்தல் செய்வாம். (கடி)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசஈஉ.

நெடு.—காரியார்நாரியார்பாப்பகுந்த திருவிளையாடல்.

கற்பமார் மன்னூர் நாளிற் காரியார் நாரி யாரென்
றற்புதப் புலவர் நீதி யரசனைக் கவிதை பாடி
யுற்றபல் சிறப்பி னோடு முயர்வட நாட்டி னின்றும்
வெற்றியி னணைந்தார் கொற்ற வியன்றமிழ் மதுரை நோக்கி. (க)

வருபவர் நெறிம யங்கி வனத்திடைப் புகுந்து சாலத்
தெருமர லுறுங்காற் கண்டு செந்தமிழ்க் கினிய சொக்க
னினைதரு காலி மேய்த்தோ ரிடையனுய் நேபங் கூர்ந்து
பொருவரும் புலவர் காணத் தோன்றினன் புகழை வேட்டி. (உ)

கனகவொண் குழைசேர் காதிற் களங்கனிக் கொத்த ணிந்து
புனையும்வெண் பாசி பூண்டு பூதிமெய் பூசி யாவு

மனமுரு கிடவாய் வைத்து வரைநெடுங் குழலு மூதித்
தனிநெடுந் தண்டு மூன்றி னின்றனன் முருஞ் தெற்றி. (சு)

அங்கவர் காணு முன்ன ரதிசயித் தச்ச நீங்கி
யோங்கிய மதுரை யூர்க்குப் போம்வழி யுரைத்தி யென்னப்
பாங்குடைப் புலவீர் நீங்கள் பல்சிறப் பொடும டைந்தீ
நீங்குரை யீர்து மக்குக் காரிய மென்கொ லென்முன். (சி)

என்றுமன் முடி சொல்ல வேடநீ யென்ன சொன்னு
யொன்றிய காரி யந்தா னுன்றனக் குகைக்க வற்றே
வன்றுகாண் பெரிய வெங்கட் கதர்சொலென் றடரக் கண்டு
நின்றவ னுவ னோத்து நெறிசொலே னென்று நக்கான். (டு)

வேறு.

மென்புலவ ரதுகண்டு வழிவிருப்பான் மீனவனே
யின்புறுநற் கவிபாடி வருகின்றே மெனக்கேட்டு
வன்புலவ ரிருக்கின்ற விடமஃதான் மதியாது
நன்கவிதை சொன்னேமென் றுரைத்தீரே நாணுது. (சுஅ)

அளந்தபுல வீரான தாகவவற் றிருருகவிதை
விளம்பிடுமி னெனவிடையன் கொச்சையல னதிவிடமன்
றுளங்கியநங் கவிதைசொனு லொழியவழி சொல்லானென்
றுளம்படுமோர் கவிபகர்ந்தா ருயர்புலவர் தாழாது. (எ)

அக்கவிதை கேட்டலுமே யழகியது நமதென்று
சொக்கனுமங் கணரிட்டுத் துடைதட்டிச் சிரித்தருளி
யிக்கவிதை யோநவின்றீ ரேழையீர் யாரறியார்
மிக்கவிது தனேமாடு மேய்ப்பவர்வாய்க் கேட்டிடுமின். (அ)

கேட்டிடுமி னெனவடைவிற் கிளர்வுறவெங் கணுங்கிறைந்த
காட்டிடையன் பாட்டனேத்துங் கற்றுரைப்ப மற்றவரு
நாட்டிடைய னல்லனிவ ரூர்கொலென நனிநாணி
மீட்டையா ரொன்றையுமுள் வெருவுற்று ருடல்வியர்த்தார். (கூ)

நல்லவடி வனுமாகி யிருக்கின்றுய் நான்மறைகள்
சொல்லரியான் சொல்லினல்லான் மற்றுருவர் சொல்வாரில்
வல்லவுனக் கிதுவந்த வாறுரைப்பை யேன்மன்னன்
செல்வமுறத் தந்தவெலாந் தருகின்றே மெனச்செப்ப. (எ0)

மட்டவிழ்பூம் பொழில்புடைசூழ் மாமதுரை யூர்ப்பொதுவன்
சிட்டர்புகழ் தருமண்டன் சிற்றிடைச்சி மணவாளன்
விட்டபசு முட்டாமன் மேய்த்தடக்கி பாசத்தாற்
கட்டிவிடு மன்முடி கான்மாறி யானுவேன். (எக)

பெரும்பொருளி னுசையிலை பெயர்பெரிய சொக்கக்கோன்
பரிந்திடுநங் கவிதைகளிற் பாதிபகுந் தின்றென்மேற்
றிருந்தநவின் றிடவீரேற் சேர்ந்தவழி யாணுமக்குப்
பொருந்தவுரை செய்வலெனப் புலவர்கீரு மியைந்தனரால். (கஉ)

ஆங்கவர்க ளியையாமு னதர்காட்டி யொளித்தருள
வீங்கிவணும் பாங்கருள்சே ரியற்சிவனே யெனத்தெளிந்து
தேங்குபுகழ் தருமதுரை சேர்ந்துயரா லயத்தணைந்து
தாங்கருமன் பொடுபகுந்து சாத்தினர் தமிழ்மாலை. (கங)

சாத்தியநற் றமிழ்கொண்டு தமிழ்ச்சொக்கன் புவிபோற்றும்
பார்த்திவரே யெனப்பார்த்து விடைகொடுப்பப் பாவலர்கள்
சேர்த்ததமிழ்ப் பாதிகொடு தென்னனையுங் கண்டறிஞ
சேத்துசிறப் பொடுங்களித்துப் போயினர்த மியனுட்டு. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசகள.

நிக.—புலிமுலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

தலமிலங்க முன்னெருகாற் றண்கடம்ப வனத்தின்கட்
புலிதெருங்கி வரும்புல்வாய் பொலிவின்றி யுலவுங்காற்
பலமிலங்கோர் கிலைப்புல்வாய் பயந்தபுனிற் றிளமறியை
கிலைதுவன்று முதுதூற்றின் புடையொதுக்கி நீர்வேட்டு. (க)

போயெங்கும் புக்குழன்று புற்றீர்ந்த கோடையின்கண்
வாயுலர்ந்தோர் வாவியின்கண் வந்துபுனல் பருகுங்கா
னேயமிலா வொருவேட னீங்காம லொளிகிற்பான்
காய்பசியா லதுகண்டு களிகொண்டு படவெய்தான். (உ)

கணைபடுங்கான் மறியையினைங் தழுதுதனி கசிந்துவிழுங்
கிணையிலுயிர் நீக்கியபின் யாவுக்குந் தாயாகித்
தணிவறவெங் கணுகிற்பான் றரியாது பிரியாத
வணியதொரு புலியைமுலை யூட்டென்ன வருள்சுரந்தான். (ஙு)

பாய்புலியு மிரங்கிமனஞ் சுரந்துமுலைப் பாலளிப்பா
னேயமொடு வரக்கண்டு வால்குழைத்து நேர்வந்து
தாய்வரவு காணுமற் றளர்ந்தமறி பயந்தணிந்து
தூயமுலைப் பாலுண்டு துள்ளிவினை யாடியதால். (ச)

வே று.

மலரய ஞணி முன்னர் வரும்விதி மாறுதல் கண்டு
சிலைமலி வில்லா னல்ல தியார்வல்லா ரென்று சென்று

தலையிறுல் வணங்கி வாழ்த்தச் சசிபதி யதிச யிப்பப்
புலிமூலை புல்வா யுண்டி பொலிவுற வளரு நாளில். (இ)

பொருளினு மொழுக்கத் தானும் பொருவரும் போதத் தானு
மருளினுஞ் சிறந்து நீடோ ரருங்குல வணிகன் பொங்கர்
மருமலி மலர்த்த டஞ்சூழ் மாமண லூரி னின்றுங்
கருதிய பொருள்கண் மேலுந் தேடிவான் கருதிப் போனான். (ஈ)

பச்சிம திசையை நோக்கிப் பரிவொடும் போகி நன்கு
நச்சின தேயம் புக்கு நன்பொரு டேடி மீண்டாங்
கிச்சையி னடந்து மெல்ல விலங்குதன் பதியை நோக்கி
யச்சமற் றெல்லு மல்லு மதரிடை வருத லுற்றான். (எ)

வே று.

வழிவசத்தினி ருங்கடம்பவ னத்துவந்துழி வணிகனும்
பொழுதுபுக்கது கண்டுவெம்பியு ளம்புலம்புற் றுகாலையி
லெழின்மிகுத்ததொ ரொலியொலித்திட வேதம்விட்டதன் வழியினை
மொழுகவற்புத மாவிருப்பதொ ருத்தமப்பதி கண்டனன். (அ)

கண்டவந்நகர் தன்னுளன்பொடு கண்டனன்களி றெட்டும்வாழ்
பண்டையாயத லத்தையும்பழு தொன்றிலான்படி மத்தையு
மண்டர்நாயக தொண்டர்நாதவெ னத்துதித்தரு ளாலருந்
தொண்டுசெய்துவ ணங்கியங்கொரி டத்தமர்ந்து துயின்றனன். (கூ)

துயில்கொளுந்தனி வணிகனுஞ்செறி தொலைவிலாவிரு டொலையவே
வெயில்விரிந்தபி னணுகரும்பெரு வனமதாகவெ ருண்டெழுந்
தெயிலிலங்கிய கோயில்கண்டுதி கைத்திதென்கொலெ னத்தெருண்
டயிலிலங்குமெ னற்புரத்தர சற்குவந்தறி வித்தனன். (கூ)

வே று.

மன்னிய வடைச்ச ரோடும் வணிகன்முன் னவின்ற வெல்லா
முன்னுற நவின்று காண்பா ருகையான் முடுகி யாங்கட்
டென்னவ னடைந்தா னெனறுஞ் சித்திமாச் சித்தி மாக்குப்
பொன்னகர் மகவான் வந்து போற்றுமா நகரி தன்னுள். (கூ)

வே று.

குணமோ டடைந்திந் திரன்பாவுங் குளிர்ந்த கடம்ப வனத்தினையு
மணிசே ரந்த வனத்திலங்கு மழகா ருயரா லயத்தினையுந்
துணைசே ரந்த வாலயத்து ளிருக்குஞ் சொக்க நாதனையும்
பணிகோ யிற்றென் கீழ்பாற்பொற் பதுமத் தினையுங் கண்டிறைஞ்சி. (கூ)

மற்றும் புதுமை பலகண்டு வருவோன் சொக்கன் றிருவருளாற்
புற்றின் புல்வாய் புலிமூலைப்பா லுண்டி பொருந்தி விளையாடல்

கொற்றந் தருநெஞ் சுறக்கண்டு வீசேட நிலமீ தெனக்குறித்துச்
சற்றுந் தாழா தித்தலத்தி லிருப்ப லென்றுன் சயங்கூர. (கஉ)

இந்தத் தெய்வப் பதிக்கெல்லை யாதோ வென்று மயக்குற்றுச்
சிந்தைக் கினிமை தரும்பரம சிவனே மீடைந்து துதிசெய்ய
முந்தைக் கிளைந்த மயனூலின் முறையே சித்த ருருக்கொள்ளா
வந்திப் பிறையோ னெழுந்தருளி நடந்தா னெல்லை யடைவாக. (கச)

எல்லை நடவா வொளித்தருள வேத்தி யருளே யதிசயித்துத்
தொல்லை மரபின் மணிமாடங் கூட மஞ்சு தோயிஞ்சி
மலலல் வீதி மடங்கழக மற்றுந் திருத்தி மாறின்றி
நல்ல குடியும் பல்படையு நயப்ப வியப்ப வீற்றிருந்தான். (கஎ)

வேறு.

செங்கெறித் தானை சூழத் திறைகொணர்ந் தரச ரேத்த
மன்னம ரேசன் சால வாழ்த்திட வேத்தி நாளுங்
கன்னிமால் காளி யீசன் காகுமா நகரி தன்னு
ளின்னரீர்ந் திருந்து தென்ன னெண்டிசை விசயஞ் செய்தான். (கசு)

ஆததிருவிருத்தம் - கசசுஉ.

நிச.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய முன்னோர் கால முயர்வினு லறிவான் மிக்க
தேங்கமழ் கிம்ப மாலைத் தென்னவ னெருவன் றெண்ணீர்
வாங்கிருங் கடல்சூழ் வைய மதுரையி லிருந்து காப்பப்
பாங்குடன் சிறந்தா னங்கட் பத்திர னென்றோர் பாணன். (க)

கண்ணுத லழக னுக்குங் காவலன் றனக்கு மிக்க
பண்ணியல் பாடி யீசன் பத்தர்கட் கன்பு செய்தாங்
குண்ணெகிழ் நெஞ்சு கீற்றி னெளிதிகழ் மெய்யு மாகி
மண்ணவர் விருப்ப மெய்த வளம்பட வாழு நாளில. (உ)

பலர்புகழ் சென்னி மன்னும் பண்புடை நாட்டி னின்று
மிலகிய பரிசில் வேட்டங் கிசைவல்லா னென்றோர் பாணன்
றலமகி சயிப்ப வந்து தண்டமிழ் மதுரை புக்கு
வலியுடை மன்னற் கணடி பாடினுன் மதுர மாக. (ஙு)

வேறு.

மின்னும் புகழ்க்கு நல்லோனே வீரா கரனே விபுலகின்
மன்னர் பரவு மன்னவனே மலயா சிலஞ்சேர் நாட்டரசே
முன்னே நெறிநூ லியலிசைகன் முழுதி முணர்ந்த பெருமானே
யென்னே யொழிய விசைவல்லா ரில்லே யுலகி லெனவுரைத்தான் (ச)

பாணன் பகரு மதுகேட்டுப் பழுதில் வழுதி புளம்பெருக
நாணி யதனைக் காட்டாம னல்ல சொல்லி யணியாடை
யூணின் பயனு யினவெல்லா மொருங்கே கொடுத்து நாளும்வர
வேணும் பாண போவென்று விடுத்தான் விடுத்தற் கிடங்கூறி. (கு)

பீடொன் றியவன் றனைமதித்துப் போய பின்னர்ப் பிரிவின்றி
மாடு நின்ற முறைசெய்வோர் தம்மைப் பார்த்து மதியுடைநம்
பாடும் பாண பத்திரனை யழையு மழையும் பரிவினென
வோடுந் தகைமை யவர்விளவி னோடி யழைப்ப வுடன்வந்தான். (சு)

பதரு வந்த விசைப்பாணன் பட்டுச் சட்டை யிட்டணியின்
புதுமா மணிகள் கதிர்வீசப் பொன்மண் டபங்கள் பொலிந்திலங்கு
மதிதோய் கோயி லுட்புக்கு மன்னர் பெருமா டனைக்கண்டு
துதிசெய் திறைஞ்சி வாய்புதைத்துச் சொன்ன னனைத்த தென்னைனவே.

வளவன் பொன்னி நன்னாட்டில் வரிசை கூர வொருபாண
னளவில் பாணர் புடைசூழ வரிவைக குழாத்தி னெடுமிவந்து
விளரி முதலா கல்லிசைகண் மேன்மை பயக்கப் பாடியுளங
களிகொண் டகத்துப் போனதுகொண் டழைத்தே னிங்குக் கடிதுன்னை. (அ)

இன்று பூசை குடமுழக்கம் பருந்து மூங்கி லிலைவீழ்ச்சி
யொன்று முயர்சிச் சிலிபறவை யுச்சி மலைநீர் விழுகாடு
நின்ற வோசை யிசையனைத்து நெறியிற் பாடு கேனென்று
வென்றி கூறி வந்தவனை வெல்ல வலையோ வெனக்கேட்டான். (கூ)

கேட்ட மாறன் றிருமுன்பு கீத நாத னுரைப்பான்வான்
றீட்டும் புகழாய் நீயிருப்பச் சேர்ந்த வடியார்க் குயர்புகொடுத்
தேட்டை நீக்கு மிசைச்சொக்க னிருப்பக் கேட்ட தென்னையிசைப்
பாட்டின் றகுதிக் கெனையொப்பப் பாடற்குண்டோ படிமீது. (கo)

அஞ்சே னஞ்சே னொருவர்க்கு மஞ்சா திங்கு வந்தவனை
மிஞ்ச வஞ்சும் படிபாடி வென்றே யோட்டி விடக்கடவேன்
செஞ்சொல் வல்லாய் தோற்றவர்கள் செயுங்கா ரியங்க ளுரையென்னப்
பஞ்ச வனுநன் பரிவெய்தி வியந்தா னுயர்ந்த பணிகல்கி. (கக)

வே று.

கலமலி கான நாடா கல்லிசை காண்பே னுனைப்
பொலிவுடை நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
கலிமுழு துணர்ந்த செல்வக் காயக னினிமை கூர்ந்து
தலையிளுல் வணங்கி வாழ்த்திப் போயினன் றனது தேத்து. (கஉ)

இத்தக வறியா ராகி யெதிரில யென்று பேசி
யொத்திய மூளம் வல்ல பாவோ டுடனே வந்த

வித்தகப் பாடு வார்கள் வரவர வீதி யேறிச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடிடத் தொடங்கி னர்கள். (கஉ)

சுந்தர வணிய ணிந்து தொகுமுடிச் சுற்றுஞ் சுற்றிச்
சிந்துரப் பொட்டு மிட்டுச் சிறந்தகுப் பாய மிட்டுச்
சந்தன மிட்டு வீணை தண்டியாழ் கையின் வாங்கி
வந்ததந் திரிதி ருத்திப் பாடினர் மயங்க வெங்கும். (கச)

மற்றவர் பாடக் கண்ட பத்திரன் மனங்க லங்கி
யுற்றது நமக்குக் குன்று வுயர்புடைக் கான நன்னூல்
கற்றிசை வல்லே மல்லேங் காவலன் றிருமு னின்று
சற்றல வுரைத்தே மென்னுய் முடியுமீ தெனத்த ளர்ந்தான். (கடு)

மிஞ்சகெஞ் சஞ்சி னேனு மெல்லிசை வல்லா னெல்லார்
நெஞ்சையுங் கடந்த செல்வ னேசர்கட் கென்று நேசன்
குஞ்சரத் தாங்குங் கோயிற் குழகனிங் கிருப்பக் கொன்னே
யஞ்சுவ தென்கொ னுமென் முலவா யரன்பாற் சென்றான். (கசு)

வேண்டிய தடியார்க் கீயு மெய்யனே கருணை வாழவே
பாண்டிநன் னுட னேயிப் பகையினே யடிமை வேண்டிப்
பூண்டிது கழித்தல் வேண்டும் புகலிலை யென்று வீழ்ந்து
மாண்டக விறைஞ்சி யேத்திப் போந்தனன் வருத்தத் தோடும். (கஎ)

செப்புறு மிவன்ற னன்பைத் திருவுளத் தடைத்தி ரங்கி
மெய்ப்படு மாது மின்றி விரைவொடு மெவருங் காண
வொப்பருந் துயரந் தீர்ப்பா னும்பர்கட் கரச னுய
வப்பெருந் தலைமை யோனு மடிமையாம் வடிவு கொண்டான். (கஅ)

வே று.

கடிகமழ் சடையையுங் கங்கை யாளையும்
படமுடை யரவையு மொளித்துப் பான்மைசேர்
மூடிமிசை நிறைவுற மூடொ ணுததோர்
செடிபடுந் துணியுடைச் சீரை சுற்றினன். (கக)

நெற்றியிற் றிலகநீ ரெளிர நீளரா
வெற்றுமென் குண்டல மிலங்கு காதிடைக்
கூற்றமில் குறிஞ்சிலிக் கொத்து மன்றியே
தூற்றிய விடத்தரங் காயுந் தூக்கினன். (உ0)

தாவில்வெண் கவடியுந் தரித்துத் தாண்மிசைக்
கோவையிற் சதங்கையுங் கோத்துக் கட்டினன்
காலியந் தார்பொலி மெய்யிற் காந்தளம்
பூவினே டாவிரைப் போதுஞ் சூடினன். (உக)

வெறிகமழ் நீறுமெய் பூசி வீதியி
னுறுமவர் தங்களே விலாவொ டிப்பமென்
கறைமலி கச்சையு நழுவக் கட்டியே
குறைவற நீள்பெருங் கொடிக்கு நாற்றினான். (உஉ)

துறைச்சிறு விரன்மரு தோன்றி தோன்றுகிர்
நிறக்கவிட் டஞ்சன மலர்க்க ணிற்கவிட்
டிறைக்கழற் பெருவிர லிருப்பு மோதிர
மிறுக்கியிட் டிரண்டுகை யாண்டி பாடினான். (உஊ)

வே று.

பரிவினன் மிக்க பாண பத்திர னடிமை யானென்
றுரனுடை விறகு வெட்டி யூன்றுகட் டாகக் கட்டி
யரியமென் முடிமேல் வைத்தாங் கம்பலஞ் சந்தி மற்றுந்
தெருவினு மூலாவிப் பாணர் தெருவிடை மூடுகிச் சென்றான். (உசு)

மறுவறு மூயர்மென் றோளின் வலியகோ டாரி மன்ன
மூறுவல்செய் தாகம் வேர்ப்ப மொய்ம்பமர் தடக்கை வீசிப்
பொறையடி யானை வேண்டி யிழிதொழில் பூண்டு கொண்டாண்
டிறவொடு நின்று மெல்ல வுலாவினு லுலக நாதன். (உஎ)

மாலையங் குழல்சேர் பாணர் மாலையர் மாலை யெய்திக்
கோலவெள் வளைகள் சோர்வா ரவரவர் கோத்து டுத்த
சேலைகள் சரிய நிற்பார் திருந்திய நாணி ழப்பார்
மேலுறு பசலை கொள்வார் விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார். (உஅ)

கந்தரம் வேர்ப்ப வேர்ப்பக் கட்டிய விறகு கூறி
வந்தவன் குமர வேளோ மதனவே ளோவொ ளித்துச்
சந்தைகள் பாட மண்ணிற் றனிவிளை யாடல் வல்ல
சுந்தரன் றானே யோமற் றியாவளுங் வெனத்து தித்தார். (உஏ)

வே று.

அருடங்கிய வடிவந்திக ழசலந்தரு மூமைபங்களும்
வரமொன்றும துமையம்பதி வரமங்கல விசைமங்கைய
ரிருகுன்றிரு தனமொன்றிடை யிடையும்படி கொடுவந்தனர்
தெருவென்செய்யு மினியீங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர. (உஐ)

வே று.

உரவிது நெடிதுநின் றெரியு மொன்றுபோ
லரிதிது கொடுவரு மடவி தூரிது
தருமொரு விறகொரு காசு தையலீ
ரெரிவிழுங் கொண்மினென் றினைய கூறுவன். (உக)

ஆடுவன் விறலிய ருருக ணேந்துபண்
பாடுவன் வளஞ்சொல்வன் பார்ப்ப னிற்பன்முன்
னேடுவ னிப்படி யுலாவிப் பாணர்தம்
வீடெலா நடித்தனன் விறகு விற்றிலன். (கூ0)

வேறு.

கூறிய பின்னர் முன்னர்க் குறுகிய பாண னில்லத்
தேறரும் புறத்துத் தெற்றி யேறல்கண் டிரவி போக
மாறிலா விறகு மூன்றி வைத்துல கங்க டோறும்
வேறற நின்ரு ன்யாவு கடந்தவன் கிடந்தான் மெல்ல. (கூக)

வேறு.

பாதார விந்தஞ் சோதி கீண்முடி சேடிப் பண்பார்
வேதாவு மாலுங் காணு வின்னைவ ளுலகுக் கெல்லா
மாதார மாகி நின்ரு னனையிருட் போதின் மெல்லச்
சாதாரி யென்னுங் கானம் பாடினுன் தரணி யுய்ய. (கூஉ)

வேறு.

ஓதிக்குள் ளாளம் விந்துநாத மொலியு ருட்டித் தூக்கெடுத்தல்
பதித்த னளிதல் கம்பித்தல் குழல மென்னுந் தொழில்பத்து
மெடித்துக் காட்ட நாதாதி யிமைபோர் முதலா வதிசயிப்பப்
படைத்த விசையைத் தனிப்பாடப் பதிரு வுலகு முருகியவால். (கூகூ)

வேறு.

மருவிய வீரலி யோடி மஞ்சரீ டலத்து வைகு
மரியசொற் பாவல் கேட்டு தென்கொலென் றச்சங் கூர்ந்து
விரைவொடு மிழிந்து சென்று வியன்சரா சரங்கள் யாவு
மு நகிடப் பாடி வோய்நீ யாரெனக் குரைத்தி யென்ரூன். (கூசு)

அத்திறங் கேட்டி ளைத்தார் போனடித் தொடுங்கி யையா
கொத்திசை வல்லே னல்லேன் கொண்டிலார் விறகொ ருத்தர்
மெத்திய பயத்தால் வந்தேன் மெல்லிசைக கரச ளைய
பத்திரச் சேவல் செய்யும் பண்ணுறை யுமை யான்காண். (கூடு)

என்றிறை கூரு முன்ன மெழுந்தொலா மெனக்க லங்கிச்
சென்றுதன் னுரைபுட் புழுச் செறிதரு கிளைஞர்க் கூட்டிப்
புன்றலை யடியான் பாடற் கொப்பிலை போற்று காயன்
வென்றிகொள் பாடல் கேட்க வேண்டுமோ வேண்டா வின்றே. (கூஎ)

இத்திறப் பாடல் யாரே யறிகுவார் யாவும் வல்ல
வுத்தமன் பாடி னல்லா லொருவரா ற்பாட வொண்ணு
தெத்தலத் தோரு ஞானப் பரிபவப் படமு னின்றே
புத்திர ரோடுங் கூடிப் போவதே கருமு மென்று. (கூஏ)

வளையறு சிவிகை யோடு மடிதரு கவிகை யோடு
முருவுடை மாத ரோடு முதலிய கிளைஞ ரோடு
மளையிரு ளிடையின் மெல்ல வெழுந்தடற் பரியி னேறி
நிளைகளி றேறும் போது னெஞ்சறை பறைமுன் னுக. (நஅ)

வே று.

ஒக்குமொக்குமெ னக்கலங்கிடு மொக்கலோடும்வி ளாந்துதன்
மிக்கபோர்வலி கெட்டுமுட்டொடும் விட்டவூரில்வி டாதுளந்
திக்கமெய்தி யகன்றுபோனது கண்டுதூற்றது நகையொடு
மிக்கபத்திர னுக்கரன்கன வின்கண்வந்துவி ளம்பினன். (நக)

வே று.

பத்திரன் புலரு முன்னம் பரிவினு லயத்துச் சென்று
சத்தியக் குன்றே யுய்ந்தேன் தருமமாக் கடலே யுய்ந்தே
னெத்தலத் தினுமெ னக்கிங் கெதிரியார் நீயி ருப்பச்
சுத்தசா ளரசங் கீதம் பாடுதற் கெனைத்து ணித்தான். (சஅ)

மூன்புரந் தரனே மாலே யடிமையா வுடையாய் முற்று
மன்பிலா வடிய னேனுக் கடிமையென் றுரைப்ப தேதின்
மென்பசுங் கரஞ்சி வப்ப விறகினே வெட்டிக் கட்டித்
தின்புறச் சுமப்ப தேயென் றழுதுகை தொழுது சொன்னன். (சக)

வழுதிபால் விரைவின் வந்து மனவலி சாலப் பேசிப்
பழுதறு பாடு வானைப் பண்ணியல் வாது பாட
வழைமுடி மன்ன ரேறே யென்னுமுன் னுங்கு றின்ற
தழைவுடை முறைசெய் வோரா யேவினன் நரணி வேந்தன். (சஉ)

மற்றவர் சென்று வந்த பாணனை மனைக்கா ணுமற்
கொற்றவன் றிருமு னெய்திக் கூறுவா ரறியாப் பாண
னுற்றபே ரச்சத் தோடு மொருவரு மறியா வாறு
மூற்றிர வின்கட் கெட்டுப் போயினன் முட்டுங் கட்டி. (சங)

என்றவர் சொல்லத் தென்னன் வென்றவா றெங்ங னென்ன
நின்றபத் திரனு ரைப்பான் யானல னெருனற் கங்குற்
றன்றிரு மிடற்றன் மெல்லச் சாதாரி பாடிச் சென்று
வென்றிகொள் கருணைச் சொக்கன் வென்றனன் விறகா ளாகி. (சச)

வித்தக மன்ன வென்ன வேந்தனு நெருனற் போது
பத்திர னடிமை யென்று பண்படு விறகு கூறி
யுத்தமத் தெருக்க டோறு மூலாவினேன் றன்னை யாளுஞ்
சித்திரச் சொக்க னென்றே கண்டனன் செய்தி கொண்டு. (சஎ)

பேசுவ தென்கொல் காணப் பேரருள் கூர்ந்து காணு
வீசனுன் னினைவின் வந்தா னென்னினி வேண்டு மென்று

தூசணி முதலா நல்கித் தம்பிரீ டெருத்தத் தேற்றி
யோசைசேர் நகரி தன்னை வலம்வரு வித்தா னெங்க. (சக)

தன்றிருக் கரங்கள் கூப்பி யாவர்க்குந் தலைவர் நீரிங்
இன்றெழுந் தருளு மென்ன வின்னிசைப் பாணன் வாழ்த்திச்
சென்றுதன் னுழையுட் சார்ந்து சேர்ந்தவர்க் கியன்ற நல்கி
மன்றுளு தனையே பாடி யிருந்தனன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து. (சஎ)

பாண்டியன் பல்கா லீசன் பரிவுகண் டதிச யித்து
வேண்டிய செய்ய வல்லான் வெல்லவல் லான ருட்சேர்
காண்டகு சொக்க னல்லாற் கண்டதுண் டோத லத்து
மீண்டொரு தெய்வ மென்னூன் சென்னியும் வியந்தான் கேட்டு. (சஅ)

கனத்திறை சொல்லக் கண்ட கருணைசே ரிறைவி சென்று
பனிப்பற நகைத்து வாங்கிப் பாணர்தம் மடியார் சாலத்
தனிப்பர தேசம் போலுல் விறகையுஞ் சுமந்து தாமே
நினைப்பற வருவ ரென்ற வளனுரை நின்ற தென்றும். (சக)

ஒதரு மனத்தால் வாக்கா லுணரொணுன் கருணை கூர்ந்து
னுய்தகு மடிமை வேண்டி யடிமையாய்ச் சுமத்தல் கண்டீ
ராதலா லடியார் தங்கட் கெளியவ னரன லாது
வேதவாய்க் கண்ட துண்டோ வேறொரு தெய்வ மெண்ணின். (இ0)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கடுகூ.

திரு.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

மின்னுபுகழ்ப் பத்திரன்றென் னவன்க ணுளு மேவாது சுந்தரன்பான் மேவி யன்பி, னன்னெறியிற் பாடுங்கா ணுத மெய்ய ணுதாந்த ணுதத்துக் கினிய நாத, னின்னிசைக்குத் தானரசா யிருப்பப் பாடி மிவன்கண்டத் திசைக்கினிமை கூர்ந்து பாங்கர், மன்னுமைமா தொடுநீங்கா துருக்க ரந்து வந்திருப்ப னந்தரத்து வானோர் வாழ்த்த. (க)

கானெறி பாடிமுடித் தேகுங் காலைக் காசொருகா ணலியொருகான் மணிக ளோர்கா, லீனமிலா சனமொருகான் மவுலி யோர்கீ ழின்னதெனு தெடுத்தடைவே யிலங்க வைத்து, ஞானமுதல் வன்போகக் கண்டு வாழ்ந்து நாளுமகிழ் மிகவினைவிற் கொண்டு போந்து, நீனமற வுண்டுதித்து வந்தோர்க் கிட்டஞ் செய்தருட்சிர் தனைசெய்வன் றிறத்துச் சேர. (உ)

இத்தகவு தனிநடந்து செல்லுங காலை யிறைவனுக்குர் தனக்குமுத லில்லை யாகச் சித்தமகிழ் பொருள்வேட்டோர் மன்னர் மாட்டுஞ் செல்லா

தங் கிரவுபகல் சிவனைப் பாடி, மெத்தமிடி யினுமிருப்போ ரெருநா ணடி
விறலியர்பா டகர்பாணர் புகழக் கணபி, புத்தியினைத் தென்செய்கே னிறை
வா வீவான் பொருளில்லே யென்றதையிற் றுயின்ருன் புக்கு. (சு)

அறியுமிவன் கோடைத்தகவுந் தன்பால் வைத்த வன்புங்கண் டின்பங்
கூர்ந் தறையிற் சென்று, மறுவதுநல் லிசைப்பாண கொடித்த லாலே வறு
மையடைந் தினைதற்கம் பொருளு னக்கே, பிறரொருவ ரறியாமற் றருத லா
லே பிறங்குபொரு ளறைகாப்போர் முதலா யாருங், குறைவிலுயர் பரடா
ரப் பொருளக டம்மிற் குறித்தவகண டிலமென்னக் கொங்கே ழுந்தே. ()

வே று.

எப்பெரும் பொருளுஞ் சாலங் களவுபோ கின்ற வென்னுக்
தப்பிய முரிவா யில்லே தாருறு கதவுஞ் சென்று
கைப்படத் திரு தாரிலே கள்ளர்யா ரியாரும் வல்ல
வொப்பருஞ் சொக்கன் றன்னே யொழியமே நீலலே யென்று. (இ)

இன்னல்கூர்ந் தையு றோவென் றிராப்பக லெய்தற் கென்னே
முன்னுற நாடி நா ருறுதையிடத் தொடங்கா நின்றுர்
மின்னிய பொருட் கூ டம்மை மீளவுந் தருவே மாயின்
மன்னிய மனிதா முற்று மோகுவர் வழக்கு மன்றே. (சு)

உனக்கினி யளித்தற் கென்பா லுறுபொரு ளில்லே யென்றன்
மனத்துளுக் கினியாள் றுயன் மகிழ் நமை மடியார்க் கென்று
நினைத்தன மொழி யல்லா னிலத்துயிர் கழுவுஞ் சொற்க
ளனைத்தையு மடித்தி ருங்கு மன்புடைச் சேர மான்காண். (எ)

விதமுறு தனங்கண் மிக்க வேண்டுப வளிப்பன் முழா
தகர்வுற விரைவிற் செல்றிவ் வோலையை யளித்தி யென்று
மதிமலி புரிசை யென்றிரர் வணைதரு திருமு கத்தை
முதிர்தரு கனவிற் காணக் கொடுத்தனன் முக்கட் சொக்கன். (அ)

துய்யநன் னெஞ்சன் வாங்கி முடிமிசைச் சூடிக் கொண்டிங்
கையனே பொருளே வேண்டி யன்புடை நின்னை விட்டு
வையகங் காப்போர் தம்பான் மன்னவோ வென்ன நக்த
மெய்யுரை மறுத்தல் வேண்டா மேவென மறுத்தா னில்லே. (கூ)

பழுதிலா நாயன் சொல்லே மறுத்திடல் பாவ மென்று
தொழுதுமுன் றுயிலு ணர்ந்தான் சொக்கனேக் கண்டா னில்லே
யெழுதிய திருமு கங்கண் டதிசயித் திறைஞ்சி யோலே
யுழைகடந் திரவிற் போகு ஞெருவரு மறியா வாறு. (கo)

மல்லலஞ் சிறப்பி ஞெங்கு மாமலே நாட்டி ளன்பார்
வில்லவன் விரும்பி வாழு மேதகு மணிக்கு டங்கள்

சொல்லரு மிரவி யென்னச் சுடர்விடு முயர்மா டத்துச்
செல்லமர் கொடுங்கோ ஞரிற் சென்றனன் சிறிது காளில். (ஙக)

தாங்கரும் பசியா னெந்து தளர்வுறும் வறுமை யாள
னீங்கிவ னெருவ னுரென் றியாவரு மிகழ்ந்து கூற
வோங்கிசை யுருவ மெங்கு மொளிகொள்வெண் ணீற்ரூன் மூடி
யாங்கொரு தனணீர்ப் பத்தர் மூலையி லமர்ந்தான் மெல்ல. (ஙஉ)

இன்னதன் மையினி ருப்ப விரவிடைச் சேர மான்கட்
பன்னிசைச் சொகுன சென்று பாடிநம் பத்தன் காண்பா
னின்னரு டைத்தான் றேடி நிறைவுசெ யென்ன கேட்ட
மன்னவன் றுயிலு ணர்ந்து மந்திரி கனிவி டித்தான். (ஙஊ)

நயத்துறு கனவி ன் செப்பி நவின்றுமுன் விடிப்பப் போனோர்
பயின்றசீண் மறுபு தோறும் பரத்துறு நவம தாக
வியைந்தவோர் பத்தர் மேவக் கண்டிரோ வென்று நாடி
யுயர்ந்தவன் றன்னை யந்த வுழையிடை யிருப்பக் கண்டார். (ஙஎ)

அரியமா தவத்தீர் காண்பா னுசையா யிருந்தா னும்மை
யுனைகெழு மரசன் றன்பா லுவந்தெழுந் தருளு மென்னக்
கருதிநீ ரழைப்ப மேவேன் காவலற் கிறையிற் சென்று
பெரியகா ரியத்தின் வந்தே னுனைத்துமிம் பிறங்க வென்றான். (ஙடு)

பணிவிடை யமை சர் போந்து பகர்ந்தது சாற்றப் போற்று
மணிமுடி யரசன் சால மகிழ்ந்துவா கனத்தி னேரூ
ணணிபொலி மணிக்ள் சிந்த வடியினை நோவச் சாந்தாங்
கிணையிலா வனைச் சொன்ன வெல்லையி லிருப்பக் கணடான். (ஙசு)

நின்றமன் னவனைப் பாரா னிறைந்தபே ரருளைப் பார்த்தாங்
கொன்றிய புளகத் தோடு மொழிவிலாக் கண்ணீ ரோடுஞ்
சென்றவ ரதிச யிப்பச் சிறப்புடை யிசையெ டுத்து
மன்றினு ளாடுஞ் சொக்கைப் பாடினன் மதுரைப் பாணன். (ஙஎ)

அரசனுஞ் சிவன்பால் வைத்த வன்புகண் டுருகி யந்தோ
பரிவினல் பாவ லைப்பப் பசியொரு புறத்த லைப்ப
வுரைகெழு கானம் பாடி முறுதியைப் பாரீ ராதிப்
பரமனே யிவரே றல்ல ரென்றுபன் முறைது திதான். (ஙஅ)

பத்தரெங் குள்ளீர் வந்த காரியம் பகரு மென்ன
வுத்தம மதுரை நம்மூ ருன்றனக் கென்று நல்ல
சித்திரச் சொக்கன் றந்த திருமுகங் கொணர்ந்தே னென்று
பத்திரங் கொடுத்தொ துங்கிப் பத்திரன் பணிந்து நின்றான். (ஙசு)

வேறு.

திருமைசேர் திருமுக மிறைஞ்சி யீடுகொண்
டரிதிகழ் தவிசின்மீ திருத்தி யாதரித்
தரைகெழு பாயிர வுரையைக் கண்டெடும்
பரிவொடு சூடினன் பாடி யாடினன். (உ0)

தன்வயிற் சுந்தரன் சால வைத்துள
மன்னிய பரிவினைக் கண்டு கண்டுவாழ்ந்
தின்னிசைப் பாணனே யெடுத்த வேத்தன
னுன்னரு மவன்செய லொன்றும் பார்த்திலன். (உக)

வேறு.

ஓடை யானைப் பிடர்மிசை யோங்குற
நாடு காண நகர்வலங் கொண்டுபோய்க்
கூட லீதென் கோயிலுட் புக்கல
ரேடு தாங்கு தவிசி லிருத்தினன். (உஉ)

வேறு.

இருந்தவன் றன்னை யீச னுகவே பாவித் தெண்ணெய்
வருந்துமெய்ம் முழுதும் பெய்து மஞ்சன மாட்டிச் சூட்டிச்
சுரும்புசூழ் மாலை சாத்தித் தூசுதண் கலவை பூசிப்
பரிந்தறு சுவையி னூட்டிப் பணிந்தனன் கரங்கள் கூப்பி. (உங)

பேணுற்ற காவற் றெல்லைப் பெரும்பொரு ளறையுட் பட்ட
வாணிப்பொன் காசு தூசு தேஎடை யணியா ரங்கண்
மாணிக்க முத்து மற்றும் வகைவகை பொதிசெய் தோங்கப்
பாணற்கெண் ணிறைந்த கோடி பரிப்பவர்க் கொண்டு கட்டி. (உச)

திரள்பரி கயங்க டிண்டே ரவனிகள் சிதக்க நல்க
வருளுடை யன்பன் கோதை யன்புகண் டதிச யித்துக
கருதிய தனம னைத்துங் கண்மிகைக் கொண்டு மன்னர்க்
குரியன கொள்ளேன் சொக்க னுயர்திரு வாணை யென்றான். (உடு)

மன்னது கண்டு சால வாடிமுன் றெளிந்து றைஞ்சி
யென்னபுண் ணியஞ்செய் தேன்மற் றிங்கிறை யருளின் வந்து
மின்னுபா வலர்க்கு நாளும் விதானஞ் செய்ய வேண்டும்
பொன்முழு தையுங்கைக் கொள்ளப் பெற்றதே போது மென்றான். (உசு)

முன்புற நின்று போற்றி யின்னன மொழியக் கண்ட
வன்புடைப் பாண னஞ்சி யடிதொழு தவனி காக்கு
நன்குல வரசே யெண்ணி யிப்படி நவிலா நின்ற
தென்கொண்ணன் கிலாத யாலே நிழிகுலப் பாண னென்றான். (உஎ)

இயைத்தனன் பொறையர் கோமா னிலவுகெடும் பீற தாக
நயத்துல கனைத்துந் தந்த நான்முக ஞதி யாக
வுயர்ந்தபல் பிறப்புத் தோறு முயிர்க்குயி ராய்நம் மீசன்
சயம்பெற நிற்றல் கண்டீர் தாழ்ந்ததே தியர்ந்த தேது. (உ௰)

இரந்திது பல்காற் சொல்ல தெம்பெரு மக்க ளென்னை
பொருந்திய சிவனே யாகக் கண்டனன் புதுமை கூர
வருந்தவ ஞணை யாலே நிற்பதற் கறைய மாட்டேன்
விளைந்தெழுந் தருளு மென்று விடித்தன னல்லாட் கூட்டி. (உ௫)

நற்றவன் போகப் பின்னர் நடந்துபோய் மீண்ட வஞ்சிக்
கொற்றவன் கோயில் சேர்ந்தான் கோதைதன் பரிச னத்தா
லுற்றெளி யுடம்பு பெற்றுங் குறும்பரி சனங்க ளோடும்
பற்றிய தனங்க ளோடும் பாணனு மதுரை புக்கான். (ரு0)

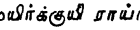
வம்பவி ழலங்கற் றென்னன் வரிசைகண் டதிச யிப்பத்
தும்பிசீ டெருத்தத் தோங்கித் தோரைசா மரைகள் வீசப்
பைம்பொன்வெண் குடைநி ழற்றப் பார்மக ளெளிய மிக்க
செம்பொனே டணிந்த செல்வன் சொக்கனு லயத்திச் சேர்ந்தான். (ருக)

ஐயனே நினக்கு நல்லா னன்புடைச் சேர மான்போல்
வையகத் தில்லை செம்பொன் வரைபுரை தனம னைத்துங்
கையினின் றிருமு கத்தைக் காணுமு னளித்தா னென்று
பொய்யறக் காட்டிக் கொண்டு போயினு னருள்பெற் றுங்கு. (ருஉ)

வந்தநா வலர்சுற் றத்தார் வறுவியோர் வாழ வென்றுஞ்
சிந்திய பொன்னு முத்துஞ் சேலையுங் கொண்மூ வென்ன
மும்துறப் பொழிந்து நாளு முறைமையி னூழி வாழ்ந்து
சுந்தரன் றனையே பாடி யிருந்தனன் றுதிப்ப யாரும். (ருங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஷிசசு.

திரு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

அன்பு மிக்க வறிவுடைப் பத்திரன்
றுன்ப மற்றுத் தொலைவி னனத்தொடு
நன்கு மிக்கவர் நாளும் வியப்புற
மன்சி றக்க மதுரையில் வாழுநாள். (s)

மீடு செல்வ நிதியினைக் கண்டிசை
பாடு பாணர் பொருமையைப் பற்றியே

நாடி யென்றிவ னல்குர வாவனென்
றாடி யாரு மிருப்ப ருளைத்திடார். (உ)

மெய்மை யற்ற வெறுப்புடைப் பாணர்தம்
பொய்மை யைக்கண்டு புண்ணிய னின்றுமுன்
றையல் கோவைமுச் சந்தியு மன்றியே
மையி ராவும் வழுத்திவ லென்றனன். (ரு)

வே று.

இப்பெரு விரதம் பூண்டாண் டியாமினி நடுவு சென்று
பொய்ப்பற யாரும் போற்றப் பாடுநாட் புகழ்க்கு நல்லோன்
றுப்புடை நெஞ்ச னேசஞ் சோதிப்பான் கருதி யோர்நாண்
மைப்படி மழைக்கு லத்தை விட்டனன் வருத்தி டென்ன. (சு)

பல்வித விலங்கு நாற்காற் பறவைமா னிடர்கண் மற்று
மில்லடைந் தச்சங் கூர விருண்டிற விடித்து மின்னி
மல்லல்வான் முழுது மூடி வாளரா ஞான்ற வெண்ணச்
சொல்லருந் துளிக நெங்கச் சொரிந்தன சோனை மாரி. (டு)

அரும்பெரு விரதம் யானின் றழியினு மொழியே னென்று
சொரிந்திடு மழையை நல்ல தூமலர் மழையாக் கொண்டு
வருந்தியா லயத்துக் காலாற் குறிவழி தடவி வந்து
தெரிந்திசை யிசைத்தான் வல்லான் செயலென வுணர்ந்து தேறி. (சூ)

முன்னிகழ் புங்க வத்தின் பின்னுற முதிர நின்று
தென்னிசை பாடும் பாணன் பிறந்தினைக் கண்டு பின்னு
மன்னுகன் மழையை யேவ வாங்கது மருந்தோ டொன்றிப்
பன்மலி யருவி யென்னத் திகழ்ந்தது பயம்வி னைத்தே. (எ)

மைக்குல மெற்றுங் கல்லா லம்பிலுன் மாம ருத்தாற்
றக்கமெய் சால நோவோன் றக்கிரி யாழ்ந னைந்து
மிக்கூ ருகிர்ந னைந்து விரனடக் குறவும் போகான்
சிக்கன வுடனே நின்று பாடினுன் சிவனே யுள்ளி. (அ)

அயன்றலே யறுத்தல் பாடி யரக்கனே யடர்த்தல் பாடிக்
கயந்தனே யுரித்தல் பாடிக் காலனே யுதைத்தல் பாடி
வியன்புர மெரித்தல் பாடி வேள்கெட விழித்தல் பாடிச்
சயந்தரும் புகழ்கண் மற்றும் பாடினுன் சால வாழ்த்தி. (கு)

மூற்றவெக் தையெரி னேப்பார்க் கெதுமுடி யாது முன்னர்
மற்றது கண்டி ரங்கி வருந்திடா திருந்து பாடென்
றுற்றபே ரிசைக்குச் சென்றுங் குவந்துயர் பலகை யிட்டான்
பற்றியற் பீலகை முன்னம் பாவலர் வரக்கொ டுத்தான். (கூ)

கங்குலி னிறைவன் மேனி கரந்திடக் கண்ட பாண
னிங்கிது செய்தற் கெந்தை யெழுவகை யிசைக்கு நல்ல
சங்கர னல்லால் வல்லா ரியாரெனத் தாழா தோங்க
வங்குயர் பலகை யேறி யிருந்தன னருளே வாழ்த்தி. (கக)

வே று.

காண்டகு குரலொடு துத்தங் கைக்கிளை
வேண்டிய வுழையிளி விளரி தாரமென்
றீண்டிய நெறியினே ழிசையு மின்புறப்
பூண்டதந் திரிகளிற் புரிந்து பாடினன். (கஉ)

முன்றிக ழிசைத்துதி முடியப் பாடிமு
னொன்றிய வருத்தமு மொழிந்த தொல்லையின்
வன்றிறன் மாரியு மருத்து மற்றன
மின்றிகழ் வானமு மீன்ம பூத்ததால். (கங)

வே று.

பல்வி தப்பொற் பலகையைக் காணவே
மல்ல லோங்கு மிரவியும் வந்தனன்
சொல்ல ருஞ்செயல் கண்டு துதித்தெழுந்
தொல்லை சென்றுதன் னுற்றவர்க் கோதினன். (கச)

ஆல யத்து ளணைந்திற் றவரொடு
மேல வந்திறை யிட்ட பலகையின்
கோல மீதெனக் காட்டக் குறித்தவர்
கால காலன் கருணையை யேத்தினர். (கஙி)

இலகு கன்றுக் கிரங்கும் பசுவென
வலைவு கண்டனக் கல்லிடை வந்திசைப்
பலகை யிட்டரு ளண்ணிசைச் சொகையே
யலது வல்லவ ராரெனப் போற்றினர். (கஞ)

வெய்ய பாணர் வெறுப்புவிட் டென்வயிற்
செய்ய சொக்கன் றிருவரு ளண்டன
மைய னேனினக் காரொப் பவரென
மைய நீர வணங்கினர் வாழ்த்தினர். (கஎ)

வே று.

மின்றிகழ் தென்னன் மூன்று மேதினி வியப்பப் பாணன்
சென்றுதன் னுழையுட் புக்குச் செந்தமிழ்ச் செரீக ணீப்போ
லின்றியா ரெமக்கு நல்லா ரெனத்துதித் திருந்தான் செல்வ
மொன்றிய மதியங் கண்ட வுதயின் விளங்கும் றன்றே. (கஅ)

சித்தைசெய் தலகின் மிக்க தென்றிரு வால வாய்வாழ்
சுந்தரன் றன்னே யாவர் துதிசெய்தா ரவர்கள் வேதச்
சந்தைசொல் லியாண்டு புக்குத் தகும்பெருஞ் செல்வத் தோங்கி
வந்தவெந் துயர நீங்கி வாழ்ந்துவா ளுள்வ ரன்றே. (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கஇசுடு.

நுஎ.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

தனையிற்பழு தில்லாநெறி தருபத்திரன் மனையாள்
பரிவுற்றிடு தன்காதல னளவிற்பரி வினுமுள்
ளுருகிப்புகழ் தருசுந்தர னளவிற்பரி வுற்றே
பெருகப்புண ரிசைபாடுவள் பிரியாதொரு நாள்போல். (க)

பாலேமொழி சூதேமுலை பணையேதிர டோண்மெல்
லாலேரிலை தானேவயி றரவேயக லல்குல்
சேலேவிரி காரேகுழல் சிலையேதுதன் மலராள்
போலேதிகழ் வாணேரிடை பொய்யேயிது மெய்யே. (உ)

வே று.

இரதியு மொவ்வா வடிவிளு ளுருக்கொண் டிசையுலா வுவதெனச் சிறந்தா
டரைபயில் சாதித் தருமதீ தியிளுற் சசிமுல வேந்தையுங் கண்டு
பரிவொடு போது நாடனி லொருநாட் பார்த்திபன் றனிவரக் கண்டு [மெல்ல.
பொருவில்வேள் கணையான் மெலிந்துமெல் லணையிற் புல்லவா வென்றனன்

மையிலாள் கலை தொட் டியர்கரங் குறைத்த மாசறு தேசுடை நீதி,
யையனே நந்தஞ் சுந்தர ஞாண யவ்வுரை யிங்கெனக் கடாது, பொய்யிலா
வுண்மைப் பத்திர ஞெழியப் புவியுளோ ருடன்பிறந் தவரென், றையதுண்
ணிடையான் மறுத்தனண் மருத்தா லசையுமென் கொடியென நடுங்கி. (ச)

மறுத்தது கண்டு நெஞ்சக நாணி வலிசெயா தாணையை நினைந்து
கறுத்தவ டன்னைப் போவென விடுத்துக் கற்றவ ரவைநடு விளிய
மூறித்திடக் கடவ மெனப்புற நாட்டோர் முற்றிசை பாடுவாட் டோடிச்
சிறப்புட னழைத்து வாருமென் றுரைத்துத் தெரிந்தியர் தூதரை விடுத்தான்.

அருமையா வொருவ ரறிந்திடா வாறங் ககற்றியோர் கரந்துபோய் விரைந்து
தாமுழு தெங்குந் தேடிமுன் கொணர்ந்த சயந்தரும் வல்லிசை வல்லாள்
பரிவொடுங் கூடி நல்லிசை மாதர் பாணர்தற் சூழவொன் சிறப்பிற்
கரிபரி தெருங்கு மதுரையுட் புகுந்து கண்டன டிண்டிறல் வேந்தை. (சு)

பல்வித மாக மெல்லிசை பாடிப் பணிந்துமு னிருந்திடுங் காலை
மல்லிசேர் மாலைப் பத்திரன் றேவி முன்னமாங் கிருந்தவ டன்னை

யெல்லையில் புகழா னிங்கிதத் தாலிங் கிவளுடன் பாடுதற் கின்று [முள்.
வல்லையோ வென்ன வவளுமிங் கிதத்தான் மண்ணிலா ரெனக்கெதி ரென்

அங்கது கேட்டு வந்தவட் கிரங்கி யணிமுத லாடைகள் வழங்கித்
தங்குதற் குரிய நல்லிடங் கூறித் தரத்தொடும் விடுத்தபின் ரெழுத
பொங்குகற் பினனே வியந்துநீ தோற்பிற் புகலினைக் தோல்வியா யிருக்கு
மங்கைகே ளவனே வெல்வதற் கான வழியுணர் பழுதுவா ராமல். (அ)

என்னுமுன் னணங்கு பன்முறை வணங்கி யானுமோர் கற்புடை யாளென்
முன்னது தானே காத்திடும் வறிதே முற்றவோர் குற்றம்வா ராது
மன்னநீ யிருப்ப வென்னையார் வெல்வா ரென்றனண் மன்னவன் கண்டு [ன்.
நன்னெறி நெஞ்சி லென்றுவைத் தொன்று கவின்றுபின் போவென விடுத்தா

வேறு.

இரவிடை மறைத்து முன்ன ரெய்திய மாலை தன்பாற்
பரவுதற் கரிய சீர்த்திப் பத்திரன் றேவி தன்னை
வெருவுரு தென்முன் வந்தாற் பன்முறை விளிய வைது
வாயறப் பாடச் சொல்லென் றேவியோர் மாதை விட்டான். (கo)

வரன்முறை மற்றை ஞான்றோர் மண்டபத் திருந்து முல்லைத்
தெரிவைகேள் லிசைபா டுங்காற் சென்றவள் சொல்லக் கேட்ட
வரிவையு மதியா ளாகி யரசன்முன் பேசி வந்து
கருகிட வைது கீதம் பாடினள் கற்பி னாலே. (கக)

வாதுற வைதல் கண்டு மனமிக மகிழ்வோ னென்றன்
மேதகு கீத மாதை விளியநீ வைவ தென்னை
யோதரு மவைக்க ளத்திங் குயர்புடை நீங்கள் பேசிச்
சோதிசேர் கானம் பாடுந் தோற்றவர் சுமக்க வெல்கிற. (கஉ)

இப்படிச் செய்த லின்று தருமென விகல்சேர் மன்னன்
செப்புமுன் ஞங்கி யைந்து சீறியாழ் திருத்தி வந்த
துப்பிலா மாது பாட வியைந்துமெண் சுருதி மாது
மொப்பிலா யாழ்தி ருத்திப் பாடினு ளுயர்புண் டாக. (கங)

காதிவர் தவடன் பாட்டைக் காகவெஞ் சுரம தென்றுங்
கோதில்கற் புடையான் பாட்டைக் கோகிலச் சுரமதென்றுங்
கீதற வையகி ருந்தோர் செப்பிடக் கேட்டுந் துப்பின்
மாதினை வியந்தான் மாறன் மாறிமுற் செற்றங் கொண்டே. (கச)

நெறிகெட வாரம் பட்டு நீதிமன் சொல்லக் கண்ட
வறிவுளோர் களுமி ராசா வனுமதி தரும மென்னு
மறைமொழி தனைநி னைந்து மாதுர மாக வந்த
விறலியே பாடி ளெனெண் றறைந்தனர் வியந்து சால. (கஇ)

மற்றதுகண்டு வந்த விறலியுள் களிப்ப மன்னன்
கற்புடை யாள்வ ருந்தக் கண்டுளம் வருந்தேன் மண்ணிற்
சொற்றரும் வெற்றி தோல்வி சொல்லிடி னியாவர்க் கில்லை
யெற்றிகழ் மாதே வித்தை செயுமிடத் தென்ரூன் மெல்ல. (கசு)

மன்றிடை யின்று போகி நாளைவந் தேறும் வாதி
லென்றுபி னிசைத்துப் போக்க வேந்திழை போந்து சாலக்
கன்றுநெஞ் சோடி நந்தங் கணவனுக் குதவி செய்த
வென்றிகொள் சொக்க னுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்வ மென்றே. (கஎ)

வே று.

கருணைசேர் கடவு ளாலயத் தணைந்து கண்ணினீர் சோரவீழ்ந் தரற்றித்,
தனிமிசை யெவர்க்கும் வைத்தவன் பொழியத் தனியொரன் பெங்கண்
மேல் வைத்தா, யுனைகெழு மரச னுளக்கருத் தறிவை யுய்யுமா றறிகிலே
னரசே, திருவரு ளொழிய வொருவழி யில்லை காத்தரு ளெனத்துதி செய்
தாள். (கஅ)

வே று.

அன்புடை யாளே நெஞ்சக மஞ்சே
னன்பரி வோடு முதவுவ ஞளே
மின்பொலி மாறன் றன்புலம் விட்டே
யென்புலம் வாபோ வென்றன னெம்மான். (கஆ)

வே று.

நின்றதிரு வுளைவிசும்பிற் கேட்டு நீங்கா நேசமொடு நனிவாழ்ந்து போ
ந்த பின்றை, வன்றிறன்மன் னவனவனை மற்றை ஞான்று வரவழைத்தின்
னிசைவாது கண்ட வைக்க, ளெஞன்றியவர் தம்மொடுமுன் னேயினுஞ் சால
வுண்மைமறைத் தோரங்கூர்ந் தினிய நெஞ்சங், குன்றநவின் றிடத்தோலாக்
கற்பு மாது கூறுவாள் சீறியுளங் கொதித்து விம்மி. (உ0)

கைதவகேள் கைதவமா காதி யானுங் கழறுமொரு விண்ணப்பங் கைக்
கொ ளைப்பின், மைதிகழுங் கண்டத்தன் சொக்க நாதன் மண்டபத்துப்
பாடியக்கா லிருந்தோர் தம்மு, ளெய்தியவா ரெருத்திதனை வென்ரு ளென்
றங் கியாரொருவர் சொல்கின்ரு ரவளே வென்ற, மெய்தருநா யகிமற்றிங்
கென்மு கத்து விளம்புமது செற்றங்கொண் டெனரூன் மெல்ல. (உக)

ஒள்ளியவ ளுள்ளியுரை செய்யா முன்ன ருயர்புடைய வுலகத்தைப்
பேணி யொன்றும், விள்ளுதல்செய் யாதங்கண் மேவி னுல்யாம் வேரொருவ
ராவேமோ வெனப்போ தென்ன, வள்ளலெனி யவர்க்கெளிய சொக்க நா
தன் மண்டபத்து ளெண்டிசைமண் டலிகர் போற்றத், தெள்ளுதமிழ் வாண
ரிசை வாணர் சூழச் சேர்ந்திருந்தான் போந்தெவரும் வியப்ப வேந்தன். (உஉ)

புகழ்தருபத் திரன்றேவி யுண்ணமக் கின்று புவிகான நமைச்சுமப்ப
வென்று கொண்டே, யகமகிழ்வி னெடுமவர்தாங் கறிவி லாதா ளவையேற

வறிவுடையா ளெங்குந் தானுஞ், சமுதலவன் றனைநினைந்து மெல்ல வொல்
கிச் சாதலுமற் றுருகிருந்த வேந்தற் சாரதோர், முகமுகம்பார்த் தனனென்
னுய் விளையு மிந்த முன்னவன்றன் செயறெரியா தென்று கொணடே. (உரு)

வே று.

பரந்தவன் கண்டு பாடும் பாணனு யுருக்க ரந்து
பொருந்தவந் திருநதா னப்பாற் போதமின் மாது முன்னா
நிரைநததந திரிதி ருத்தி நேசமன் னவனே வாழ்த்தித்
தெரிநதுதான் வலல பாடல் பாடிநு டீரம பேசி. (உச)

வே று.

வோததன ணடுங்கினள விதிர்வி தித்தனள
வாய்தலில விசையென வாயு லாநதன
டீததரு முளமபறை யறையத தெனனனேப்
பாததன ளவையவை கணடிம பாடிநுள. (உடி)

வே று.

புனைபெருக குரலக டததல புனைதடனமே லொருககன் மிகக
வினைபடி காக வோசை காருளி விலஙக னீஙகாத
தனிபடி கட்டை யெட்டின் றருகியிற றிகழும பொலலா
வினிமையில் சுரதததைக கண்டாங கிருந்தவா வியநதா ரிலலே. (உசு)

முத்தவெண ணைகது ளஙக முறுவல்செய் திறையை வாழத்திச்
சித்திர யாழகி ருதகித திருமலி களஙகி ருதகி
மெத்திய மடப்பந் தோடு மெலவிரல் சிவப்ப வொறறிப்
பத்திரன் றேவி மெலலப் பாடிநுள பண்ணி னேஙக. (உஎ)

ஆஙகரி முரறசி யென்ன வருங்குயி லோசை யென்ன
வாங்கிருங கடலுள் வாழும வலமபுரி முழகக மென்ன
வோஙகிய சராச ரஙக ளருகிடப பாடி நீதி
தூங்குமூ விசையைக் கண்டி தறிததன ரிருந்தோ யாரும. (உஅ)

தணிவின்மாத திரையொன் பானுந் தானஙக ளெட்டி னுனு
நணுகிய கிரியை பதது நன்பதின் மூன்றெ ழுததா
லணுகிய தொழிலா ரேஙகு மைதிநுல் விளஙகு மமமைத்
திணையெழு பாடல் கணடி தேவரு மதிச யிததார். (உகூ)

வேநதனா செவிப்பு லத்து வினைபட வாங்கி விட்ட
வாய்நதமென் சரமப டாமுன் மாணடது செறற மேனி
சோரநதது நெகிழ்ந்த துள்ளந் தமபுரு நார தாதி
வாய்ந்தவா பாடிம பாட லென்றது வாககு வாழதகி. (ஈ0)

பரிந்தது புதுமை யேயோ பகைததவ னெஞ்ச மெஙகு
கிரமபிபோன் முனனின் ருலெக நெஞ்சக முருகா தஙக

ஞாரம்பட்டச் செவிப்பு லத்தி லொண்டொடி பாடு மென்மைச்
சாரங்கொடுஞ் சரம்போற் றைப்பச் சாரங்கொண்டாள் சாமி லாதாள். (நக)

மற்பொலி திண்டோட் டென்னன் வன்பிழை பொறுத்தி வென்ற
கற்புவீ றுடையாய் சோற்றுள் கழுத்திடை வளைத்தே றென்ன
விற்பொலி நுதலாள் கேட்டு மெய்த்தவ னருளை வாழ்த்திப்
பொற்புறு கழுத்தி லேறி யிருந்தனள் பொலிவுண்டாக. (நஉ)

மாலையைக் கழுத்தி லிட்டோர் மாலெனின் றுலாவக் கண்ட
ஞாலமீ துள்ளோர் மிக்க நகையொடுங் கூடி வாழ்த்தி
யேலவந் திறைஞ்சிற் கூட லிறைவனே யிறைஞ்சி னல்லான்
மேலொரு தெய்வ முண்டோ விதியிலீ ரெனவி யந்தார். (நங)

மறுவில்சுந் தரனைப் பாடு மதுரைவாழ் விறலி வந்த
விறலியை வென்ற ளென்றல் புதுமையோ வெனவி யந்து
செறிமணிக் கவிகை தூசு சிவிகைமற் றெவையு நல்கிக்
கறைகெழு வேற்கண் ணாக் கழுத்தினின் றிறக்கி விட்டான். (நச)

வாடிய மாலை வாடா மாலைதாள் வீழக் கண்டே
யாடரும் பெரிய நாம மாலவாய் மாலை யென்று
சேடுறக் கொடுத்துத் தெய்வச் செயலல்லான் மனிதர் செய்யு
நீடிய செயல்கள் சற்று நிலைநில்லா நிலைநில் லாவே. (நஞ)

கண்டன மெங்ங னென்னிற் கருணைசேர் சொக்கன் றன்னை
யுண்டென விருந்தாள் வென்ற ளுலகினை யாளு கின்ற
வெண்டரு நம்மை யுண்டென் றிருந்தவ தோற்றுண் மற்றென்
பண்டுறன் மொழிவ தென்று பன்முறை யதிச யித்தான். (நசு)

மற்றவர் தம்மைத் தத்த மனைவயிற் போக வேவிக்
கற்றைவார் சடிலச் சொக்கன் கருணையை விறலி கற்பைப்
பொற்புற வாழ்த்தி வேந்தன் போயின னினிய நல்கி
நற்றமி ழிறைவன் ரூணு நகையொடுங் கோயில் புக்கான். (நஎ)

பத்திரன் ரூணு மிக்க பழுதில்கற் புடையா ளோடும்
வித்தக னருளா லங்கண் வீற்றிருந் தளவில் கால
முத்தம விமானந் தேறி யும்பர்கோன் முதலோர் வாழ்த்த
வெத்தலத் தோரு காண வேதிஞன் சிவலோ கத்தே. (நஅ)

திஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

முன்னமோர் காலம் வெய்ய முரணடு படையான் மிக்க
வின்னெறி பயக்கும் வேளாண் மரபினி லிலங்கு வானேர்
வன்னியர் தலிவன் ரேரன்றீ மாசறு குலத்துக் கொத்த
கன்னியை மணந்த றத்கின் வாழ்ந்தனன் காட்டு நாட்டு. (க)

ஆங்கவன் றனக்கு முன்னே யரும்பெருந் தவத்தா னன்மை
யோங்கிய விரா.ப மைந்த ரவள்வயிற் றுதித்து நீங்காப்
பாங்குறு செல்வத் தோடும் பழுதற வளர்ந்தி யாருந்
தாங்கரு மிளமைத் தன்மை யடைந்தனர் சால வன்றே. (உ)

விழைதரு நாளி னல்ல மேம்படுத்தை தாய
ருழையிடை யிறப்ப மிக்க செல்வமு மொழிந்து தூய
வழகினுல் வலியா லோங்கு மருங்குல மைந்தர் முன்னோப்
பழவினை யீழுப்ப வாடிப் போயினர் பரதே சத்து. (ங)

தொல்லியம் பதிவிட் டொன்னுர் துரப்பமற் றியாவும் விட்டு
நல்குர வலைப்பப் போனேர் நாடொறும் வருந்த மேனிப்
பல்வித நிலங்க டோறு நாஞ்சிலாற் பகலு மல்லும்
புல்லற வுழுது கொண்டு புன்பயிர் விளைத்துண் டாரால். (ச)

அடைவினித் தகவிற் போது மரும்பெரும் புதல்வ ரங்கண்
படியுகழ் வேட்டை வேட்டுப் பாசவெஞ் ஞாளி விட்டுத்
தொடர்விடா விதிவ சத்தாற் சுழன்றுழன் றுளத்தன் பின்றிக்
கடியபல் விலங்கு கொன்று காட்டிடை யுலாவு நாளில். (ஞ)

மெய்ப்படு சாபம் வல்ல மேதகு முணர்வி னுனே
ரொப்பிலா முனிவன் றூற்றி னுழைபுகுந் திருந்து மிக்க
செப்பருந் தவஞ்செய் காலைச் சென்றவர் நிரண்டு சூழ்ந்து
தப்பென வங்கை கொட்டிப் பாடினுர் சால நக்கு. (சு)

வே று.

மற்றது கண்டு முற்றிய தவஞ்செய் மாமுனி சீறியாங் கவனைப்
பற்றியெந் நிலமு முழும்பழ மையினுற் பரிவுடைத் தழுந்தொழி லுமக்கே
யுற்றதோர் பன்றி வயிற்றகத் துதித்தின் றுழுமின்வெங் குருளை ளாகிப்
பெற்றதா யினையு மிழந்திடக் கடவீ ரென்றுமுன் பிழையறச் சபித்தான். ()

முனிவரன் சபிப்ப நெஞ்சக மஞ்சி முகிர்தரு பத்தியிற் கூடி
னினையடி தொழுதே மாகிலா தவனே நீள்பிழை பொறுத்தரு ளின்நீதன்

தினைவரும் வணங்கக் கண்டதா யிறந்தா லருளுடைச் சொக்கனின் னருளான்
மனிதரா யுதித்துத் தலைவரா கென்று மறுபெருஞ் சாபமுங் கொடுத்தான்.()

வே று.

இந்நெறிச் சபிப்பப் போந்தாங் கெல்லைசூழ் முதிய வெற்பில்
வன்னியர் நெடுமூ கத்து மைந்நிறக் கூனற் கேழ
றன்வயிற் றுதியா முன்னந் தாயையொண் புவியாண் மாறன்
மின்னிய கணையா லெய்து கொன்றனன் வேட்டை யாட்டில். (கூ)

வே று.

யாயிழந்த போதகங்கள் யாய்வரவு காணுமற்
சாய்துயரங் கொண்டமுங்கல் கண்டுகரு ணைச்சொக்க
னேயவுளா யாவு முணர்வா னியைந்தவற்றின்
முய்வடிவங் கொண்டான் றவத்தோ ரதிசயிப்ப. (கo)

வட்ட முறிமதிய மென்ன வளைதுண்ட
நெட்டை முகமிலங்க நேர்ந்ததனி வாறுடிப்பக்
குட்டிபரிந் தண்ண விருபாலுங் கூர்முலைப்பால்
விட்டொழுக வோடி நடந்ததால் வெவ்வேனம். (கக)

படியிடந்த கோலம் பரவுகின்ற கோல
முடையபெருங் கோல முறுமிக் குறுகி
யடிபரப்பி யாவு மலைப்பப் படிந்தே
மடிசுரந்து காட்டிமுலை யூட்டியதால் வாழ. (கஉ)

வே று.

அருள்சுரந் தெழில்சேர் மடிசுரந் தளித்த வமுதபா னத்தினு லன்றே
குருபரன் னிரண்டு மெழிறர வளர்ந்து குஞ்சர நிகரவப் பொருப்பி
லரனுறு கோட்டாற் றழல்விழி யுமிழ வொண்டல மேடவ லாகப்
புனையற வுழுது திரிந்தன வியைந்த பொலிவுறு வலியினு லோங்கி. (கங)

வே று.

பொருவி லாத பொதியின் முனிவகே
ளரிய நாத னருள்கூர் திருமுலை
வரிசை கூர்வாய் மடுத்துக் குடித்தநற்
பெரி கோலங்கள் பின்னரென் செய்தன. (கச)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுகஎ.

திரு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருள்பொழியுந் திருமேனி யங்கயற்க ணுமைமைங்கை
தரைபுகழு முதுகேழற் றனுக்கொண்ட தலேவனேப்பார்த்
தருகியபே ரருள்கண்டாண் டகிச்யித்தன் புறத்திதித்தத
தெரிதரகின் றுரைசெய்வாள் செய்யதிரு வாயமலர்ந்து. (க)

வேறு.

விலங்குகள் கொன்று காட்டு வேட்டையா டுதலெப் போதும்
தலம்புகழ மன்ன வர்க்குத் தருமமா மதலுற் பாவ
மலேர்தவர் மேறசெல் லாது வறிதுவெவ் விலங்கு சாக
நலர்தத ஞருவங கொண்ட தென்கொலோ நாய னீரே. (உ)

அன்றியும் பெருமை மிக்க வகிலயோ னிகளிற் ரேயா
தென்றுமே லாக வோங்குந் தலேவாகீ ரிழிந்த பொல்லாப்
பன்றியு நாற்கா லுள்ள பல்பெருஞ் சாதிக் கெல்லா
மொன்றிய கடைய தன்ரே வளத்திடை யோருங காலே. (ஙு)

அப்படி யிருப்ப விருத வங்கங்கொண் டலாவு கின்ற
தெப்படி யருளிச செய்யுங் காரண மென்றி றைஞ்சத்
துப்பிதழ் மாதே கேளா யயன்மூத லாகத துன்னித
தப்பற வெறும்பீ ருகத் தனுததொறு நிறபேம் யாமே. (ச)

அவ்வவ யோனி தோறு மவ்வவ ருருவங் கொணடே
யெவ்வுயி ரையுமவ ளர்ப்பே மிரங்கியா மீது நிற்க
வுய்வுற வளித்த மக்க ளியாவரு மொததி ருப்பச்
செவ்விய வன்பு தாயர்க கொருவர்மேற் செல்லக கணடேம. (இ)

வேறு.

ஆதலா லெமகு மீங்கித னளவி லன்புமிக கதுவது பிறங்க
வோதுவா மதற்குக் காரண முன்ன மொருபெருத் தவமுனி தீபிப்ப
வேதமில் வராக வயிற்றுதித் திடுமு னிறந்தது தாயுமப் போதே
வேதனே யுறுதல் கண்டியாம வளர்ப்பான் கொண்டன மிரங்குதாய் மேனி.

ஈங்குமுன் வளர்த்த றருமமா மிவைதா மிககொடுங் காட்டிடைச் சின்னு
ஙகுற வுலாவி யிவ்வுடல விட்டோர் தீதிலா வினியருத நீரதுக்
கோங்கிய புதல்வ ராகிநல லொழுக்க முயாபுக ழறிவுற வுதித்தே
யாங்குதென் னவற்குச் சேணோ யகர்க ளாருமை மாணையா லென்றூன். (எ)

வே று.

துப்பிதழ்ப் பச்சை மேனிச் சுருள்கருங் குழலா ளங்குச்
செப்பிய மாற்றங் கேட்டுத் திருவுளங் கண்டு வாழ்ந்து
மெய்ப்புழுப் பிரம ஞகப் பிரமன்மெய்ப் புழுவ தாக
வொப்புட ஞக்க வல்லீ ருமக்கிது புதுமை யன்றே. (அ)

வே று.

அடைந்தது சிறிய தாயினு மருள்கூர்ந் தளப்பரும் பெருமையை யளிக்குங்
கடம்பமா வனத்தீர் நும்பெரு மூலைப்பாற் கடல்குடித் தவைகளி கூர்ந்து [ந்து
மடங்கல்போல் வலியுஞ் செல்வமு மோங்கி மன்னவர்க் கமைச்சராய் வாழ்
நெடும்பெருங் கால மிருப்பதிங் குசைக்க வேணுமோ நினைத்திடி னென்ன.()

வே று.

திருந்துகா யகன்ம கிழ்ந்து தேவர்பூ மாரி பெய்யப்
பொருந்திய கோலக் கோலம் பூண்டது விட்டு நீண்ட
வரந்தரும் பெரிய துங்க மதுரையம் பகியிற் போந்தார்
கருங்பெருங் கோயில் புக்கா னங்கயற் கண்ணி யோடும். (கo)

கனலுமிழ் செங்ஏட் டெங்கக் கடும்பிறைக் கோட்டு மாக்கள்
வினையறச் சிறிது கால மூலாவிமீண் டருளால் வெற்பிற்
பூனையுரு விட்டுப் போந்து புனிதவே ளாண்கு லத்தோர்
தனியுயர் தலைவ னுக்கு மைந்தராய்ச் சார்ந்த வன்றே. (கக)

பிறந்தபின் மூய்மார் தந்தை பேசரு முவகை கூர்ந்தாங்
கறம்பல செய்து போற்றி யடைவினின் வளர்ப்ப யார்க்கு
நிறங்களும் வலியும் வாக்கு நீதியு மறிவு மற்றெத்
திறங்களு மொப்பக் கண்ட தேவரு மதிச யித்தார். (கஉ)

மண்ணவ ரதிச யிப்ப வளர்ந்தவா றுயர்ந்தோர் சொல்லத்
தண்ணளிச் செழியன் கேட்டுத் தன்னுழை வரவ ழைத்துப்
புண்ணிய வடிவீர் நும்போற் கண்டிலே மென்னப் புல்லி
யுண்ணிறைந் ததிச யித்தா லொருவர்போ லுருவங் கண்டே. (கங)

இந்தவெந் திறலுஞ்சேர் மைந்த ரெழிலினு லறிவா னந்தஞ்
சுந்தரன் குமாரர் போலு மிருந்தன ரெனத்து திக்குத்
தந்திர மூற்றும் போற்றத் தனித்தனிப் பட்டங் கட்டி
மந்திரித் தலைவ ராக வைத்தனன் வரிசை கூர. (கச)

மழைமதப் புழைக்கை யானை வாம்பரி தேர்ப தாதி
செழுமையிற் பொங்கு நான்கு சேனைக்குந் தலைவ ராகிப்
பழுதிலா நினைவா லோங்கும் பன்னிரண் டமைச்சர் கட்குந்
தழைகதிர் மதிதோய் மாடந் தனித்தனி யிருப்ப வீந்தான். (கஅ)

நெறிப்படு மதுரைத் தென்ன னீள்பெருங் கோயில் வாயில்
சிறப்புற விருந்து நாளுஞ் செய்தியா ராய்ந்து சால
வறத்தினே ரொழுகிச் சொக்க ஞாணையால் விளங்கி யெங்கு
முறப்புகழ் கொண்டார் சேணை யோட்டுசா மந்த ராதி. (கசு)

நலமலி சிறிது காலஞ் சென்றபி னவையொன் றில்லா
வலியினு லறிவா லோங்கி வன்னியத் தலைவ ராகிச்
சிலைபொலி தடக்கை வேந்தைத் திசைவிச யஞ்செய் வித்தார்
தலமெலா மதிச யிப்பச் சாற்றரும் பகைக டந்தே. (கஎ)

வே று.

கொன்றைச் சடில மூடிச்சொக்கன் கொற்ற மாறற் கிரவின்க
ணொன்றிப் புகுந்த செய்தியெலா மூணர்த்தச் சொக்கன் குமரரல்லா
லின்றிப் புதுமை வல்லவரா ரென்று தெளிந்தா னன்றுமுதற்
பன்றிக் குறும்பர் பன்னிருவ ரென்னச் சிறந்தார் படிமீது. (கஅ)

கருணை கூர்ந்து கேழலுருக் கொண்டு கருதி மூலியூட்டி
வரிசை புனைவன் னியராக்கி மண்மேல் வளர்த்து வாழ்வித்தாங்
கரிய சிவலோ கமுமளித்தோன் சீர்த்தி விளங்க வவைவளர்ந்த
கரிய மலையைப் பன்றிமலை யென்பா ரின்றுங் காசினியில். (கக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுருசு.

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

விரும்பி யுயரமூனம் விண்ணிற் பறக்குங
கருங்குருவி யெந்நாளுங் காக்கைக் கொளித்தே
நெருங்கு வனத்தொதுங்கி நீள்பதங்க முன்னு
வருந்த லொழிந்துலர்ந்தாங் கஞ்சியுழல் காலம். (க)

ஆங்கவற்றுண் மிக்க வறிவுள்ள தோர்குருவி
யோங்கு மொருகா லருளா லுணர்ந்தபடி
யீங்கிவ் வுலகி லியாவர்க்கு முண்டுபகை
நீங்கலை வெல்வாரு முண்டதனைத் தேருங்கால். (உ)

வென்றிப் புரம்வெண்ணூன் வேதா முடியறுத்தோன்
குன்றக் கரியுரித்தோன் கூற்றங் கெடவுதைத்தோன்
மன்றற் பதம்பணிந்தே வானே ரதிசயிப்ப
வின்றிப் பகைவெல்ல வல்லே மெனத்தேறி. (ங)

காணி னினியிதற்கோர் காரணமுண் டெங்கிலத்தும்
பூணு முருக்கொண்டு பூசைகொளு மீசர்களிற்

சேணிமிருங் கோயிற் றிருவால வாயனல்லாற்
பேணுங் கருணை யுடையா ரிலபிறங்க. (சு)

என்று கருதி யிரணியத்தண் டாமையிற்
சென்று விசைவின் முழுகிச் சிறகடித்துத்
துன்றுபுகழ் கொண்டானைச் சூழ்துலகோர் கொண்டாட
நின்று பரவப் புகுந்ததுமுன் னீங்காது. (டு)

வேறு.

அருந்தவ னதிச யித்திங் கருங்கருங் குருவி நெஞ்சிற்
பொருந்திய நினைவு கண்டு பொருவின்மூன் றெழுத்தா லோங்கி
விளைந்துயர் பலத்தை நல்கு மிருத்தியுஞ் சயம தென்னுந்
திருந்திய மந்தி ரத்தைச் செவிப்புலத் துபதே சித்தான். (சு)

வழிபடு வோரி னின்போன் மண்மிசைச் சொல்லற் கில்லை
பிழையிலை விடியு முன்னம் பிரமமா முருத்தத் துன்ற
னுழையினிம் மந்தி ரத்தை யுவணரா சனுமுள் ளஞ்சும்
பழுதற வோது னக்குக் காக்கையாற் பயமோ வில்லை. (எ)

அரும்பெரும் புத்தி யுள்ள வன்புடைச் சடக மேகின்
பெருங்குலக் கிளைக்கு மப்பாற் பெறும்பெறு மிளம்பார்ப் பிற்கும்
பொருந்துமிம் மந்தி ரத்தைப் போதியிப் புவன மெச்சப்
பரிந்தவை யாவு முய்ந்து பயமறத் திரிவ தற்கே. (அ)

அயர்வறு சிறப்பின் மிக்க வவனிமீ தென்று நத்த
முயர்விளை யாடல் சான வும்பரு மதிச யிப்பச்
செயிரறு பறவைக் கெல்லாந் தீபமே யனைய வுன்றன்
பெயரது வலியா னென்று பேரிடக் கடவ தென்றே. (கூ)

கருணையிற் பரிசஞ் செய்து கருதியித் தகவுஞ் சொல்லிப்
பொருவரு நின்னி டத்துப் போவென விடைகொ டுப்பக்
குருவியு மாலித் தன்பு கூர்ந்துபோய் விடியு முன்னர்
விளைவொடும் புகுந்து காட்டில் வெல்லுமந் திரமோ திற்றல். (கூ)

மறுவறு சிகரம் பன்னுள் வலஞ்செய்து சிறகு நோவ
நெறியினின் வணங்கிப் பெற்ற நிகரிலா மந்தி ரத்தைப்
பிறிவருஞ் சாரிக் கெல்லாம் பிஞ்ஞக னருளாற் கூடி
யறிவுற வுபதே சிப்ப வப்படி யோதிற் றன்றே. (கூ)

நன்பரி வெய்தி யாவு நலையற வோது முன்னர்
வன்பெரும் பகையை வெல்ல வல்லநன் னினைவு தோன்ற
முன்பது கண்ட பின்ன ரவையவை முடிக்கிக் காக்கை
யின்புறு தலியி லெற்றப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கூ)

கோக்கய நோக்கை நீக்கிக் கூர்க்குமுக் குடைய யாக்கைக்
காக்கைக டலிபி ளக்கக் கத்தமுற் பகைகி னைந்து
மேக்குறீஇ யொன்றுக் கொன்று விளைவொடு மாறி மாறிப்
போக்கறத் தொடர்ந்து குட்டப் புகுந்தன வெங்கு மெங்கும். (கஉ)

ஆங்கது கண்ட போதே யதிசயித் தவனி யோர்கள்
பாங்குடைச் சொக்கன் வல்ல வல்லபம் பாரீர் பாரீ
ரீங்குமுன் கண்ட தன்றிங் கிறைஞ்சின பின்ன ரென்றே
வாங்கரு முவகை கூர்ந்தார் பெயரையும் வலியா னென்னூர். (கச)

வே று.

செங்நெறி நாயன் றேவர்க டேவன்
முன்வரு நீதி முடித்தன னென்றே
தொன்னெறி மலரோன் வந்து துதித்தான்
றன்னுடை யுள்ளஞ் சால வெருண்டே. (கடி)

வே று.

சொற்ற ரும்பெரிய சுந்தர னருளா
னற்க ருங்குருவி நாமிசைத் தோன்றும்
விற்பொலி மன்னர மித்தியுஞ் சயத்தின்
கற்ப னையின்றுங் காணப் படுமே. (கசு)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுடுஉ.

சூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டு பொறித்த திருவிளையாடல்.

தேர்பரி கரியா ளீண்டுந் திறற்பெரும் படையான் மிக்குப்
போர்புரி தெவ்வர்க் காய்ந்து புனிதனுக் கன்பு பூண்ட
சீரிய புகழான் முன்னோர் தென்னனுக் கிரகு லத்து
வாரிசு மூலக முற்று மதுரையி லிருந்து காத்தான். (க)

மன்னுயிர் காப்போ னேர்கான் மறையவர் தமையி கழ்ந்து
தொன்னெறி யருள்சே ரெந்தை சொக்கனுண் டென்றி ருப்ப
நன்னெறி மறையோ ரெல்லா நல்குர வுற்றே யெங்கு
மின்னல்கொண் டிழலப் புக்கா ரியாகமுஞ் சடங்கும் விட்டே. (உ)

ஆங்கவர் நீங்க இல்லா வரும்பெரு வேள்வி முன்னு
வோங்கிய தருமம் யாவு மொழிதலா லொழிவி லாத
தாங்கரு மழைம றுத்து நென்முதற் முனி யங்கள்
பாங்குற வினைவில் லாமற் படைகுடி தளர்ந்த வன்றே. (ங)

மாநிலக் தளர்தல் கண்டு வழுதிவெங் துயருற் றேர்காட்
டானிருந் தரைக்கி டந்து தனிமனத் தோர்வான் யாமின்
றீனமின் மறையோர் தம்மை யிகழ்தலா லிறைவி ரும்பு
மூனமில் வேள்வி குன்ற வொழிந்தது பொழிந்த மாரி. (ச)

இன்றியா மறிந்தோ முண்மை யெங்ஙன மென்னி னல்லோர்
சென்றுதே வரையும் வேள்வித் திறத்துளோர் தமையும் பூசித்
தொன்றுவ ரதனுற் பெய்யு முயர்மழை காலத் தென்று
நன்றிகொள் பழையோர் சொல்வ ரென்றுகள் ளிருட்டி யின்றுன். (டு)

கருணைசேர் சொக்கன் கண்டு கனவிடைச் சென்று சொல்வான்
றெரிவுற நமக்கே நல்ல தென்னவ வருந்தே லின்று
பெருகிய படையு முன்றன் பீடைடைக் குடியு மற்றே
ரொருவரும் வாடா வாறிங் குளைப்பனீ யுணர்ந்த தொக்கும். (கூ)

விண்படர் துங்கச் செம்பொன் மேருவைச் சென்று ணர்த்தித்
தண்பெரும் பொன்னு னக்கு வேண்டிய தறித்தெ டுத்தாங்
கெண்ணிரி னின்ன தாக வுனதுறு குறியு மிட்டுப்
பண்பொடு கொண்டு போதி பகட்டிலொட் டகத்தி னன்றே. (எ)

கின்னுடைத் தானைக் கெல்லா நிறைவுற யாண்டொன் றிற்கு
மன்னுமப் பொன்னிற் செம்பொன் மழையென வெடித்துப் பெய்து
செந்நெறித் தேவர் கட்குந் தீதிலா வொழுக்க மிக்க
நன்னெறி மறையோர் கட்கு நல்கிடு நயங்கள் கூர. (அ)

பொழிமழை மறுத்த நந்தம் புரமதா மறையோர் தம்மைத்
தொழுதெழா திகழ்த லான்மேற் றுதிசெய்து நம்மேல் வைத்த
பழுதிலா வன்பு போல வவர்கடம் பாலும் வைத்து
வழிபடின் யாண்டொன் றிற்குள் வையகக் தழைக்கு மன்றே. (க)

வே று.

தூணவன் யானெனைச் சொல்லிமுன் மறைந்திடக் கனவை
யுணர்வு ளானெழுந் ததிசயித் தொருவருக் குரையா
னணைய வாயில்வா யமைச்சர்கள் குறிப்பறிந் தனவி
றனிவில் சேனையை விடியுமுன் சாற்றினர் ளெர. (கo)

அடர்ந்த தாணையோ டாங்கவன் வடதிசை நோக்கி
நடந்து பல்பெருங் காதமு காளிடைப் போக்கி
மடங்கல் யானிகன் வானவர் தானவர் மற்று
மிடைந்த காஞ்சன மேருமால் வரைமருங் கடைந்தான். (கக)

வே று.

மற்றதன் சாரன் மாட்டோர் வனகர் மேவி யங்க
ணுற்றதா ணையையி ருத்தி யோங்குதன் றிறலி னேகி

முற்றிர விற்சென் றீசன் மொழிந்தன மொழிந்து நிற்பச்
சற்றுண ராமை கொண்டு சாடினன் பாணிச் செண்டால். (கஉ)

அங்கது கண்டு கம்பித் தமரர்மெய் புனைந்து வந்து
செங்ணே றனைய மன்னன் றிண்மையை யதிச யித்தின்
றிங்கியா னுரைப்ப தொன்றுண் டென்னுடை யுருவஞ் சாற்றிற்
சங்கம மென்ரொன் றுண்டி தாபர மென்ரொன் றுண்டால். (கரு)

வே று.

மன்னிய சங் ம வடிவம் யானிது
முன்னிகழ் தாபர வடிவ முன்னரிம்
மின்னிய வெற்பகத் துனக்கு வேண்டுசெம்
பொன்முறித் தேகெனப் புகழ்ந்து சொன்னதால். (கச)

முற்றிகழ் தச்சரான் முறித்தி லங்குசெங்
கற்படு வாயென வெடித்துக் காஞ்சன
வற்புதச் சிகரிபண் டார மாகவே
கொற்றவன் றன்கயற் குறிபொ றித்தனன். (கஎ)

சென்றுகந் துகமென மறுகச் செண்டினற்
கன்றிமுன் னடித்தவன் பரவக் கண்டு வாழ்ந்
தொன்றிய சங்கம வுருக்கொண் மேருவும்
வென்றநீ போகென விடைகொ டுத்ததால். (கஅ)

வே று.

ஒருவரா லணுக வொண்ணு வுயர்வட கிரியிற் செம்பொன்
கையறத் தறித்தெ டுத்துக் கயலொடு செண்டுந் தீட்டிப்
பெரியவ னருளே வாழ்த்திப் பெருங்கடற் படையி ருப்பின்
விரைவொடும் வந்தான் வந்தா னிரவியும் வென்றி காண. (கக)

மன்னிய மனிதர் மூற்று மற்றுமோர் மேரு வென்னக்
கொன்னுறு நாவற் செம்பொற் குன்றினைக் கண்டு வாழ்ந்து
பொன்வரை யடித்து மீனம் பொறித்துயர் பொன்கொ ணர்ந்த
தென்னவ னினக்கா ரொப்பா ரென்றனர் செய்தி கேட்டு. (கஆ)

பெரும்படைக் கியாண்டொன் றிற்குப் பெரும்பொருள் விருப்ப நல்கி
யிருங்கிரி மச்ச மாக்கி யீழங்கொண் டொட்ட கங்கள்
பரும்புழைத் தடக்கை நோன்ரூட் பகடியர் சகடி முன்னு
வருந்தவோர் வருத்த மின்றி வந்துமா மதுரை புக்கான். (கஙு)

வந்துதன் னுழைபு காமுன் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்கிங்
கெந்தையே யடைந்தே னின்ற னருளினு லென்று வாழ்த்திச்

சுந்தர மாக முன்னர் வழங்குவ யாவுந் தோன்றச்
சந்திர மாவ ளித்தான் சந்திர மாகு லத்தான். (உ0)

தங்குயர் வேள்வி யோங்கத் தவிசிடை யிருத்தித் தெய்வ
மங்கல மறையோர் தம்மை மகிழ்ந்துப சாரத் தோடு
பொங்குசெங் கனக நல்கிப் பூசனை செய்தான் வையந்
திங்கண்மும் மாரி பெய்து சிறந்தது செல்வத் தோங்கி. (உக)

ஆண்டியாண் டொன்றிற் குள்ளீண் டகிலமுந் தழைப்பக் கண்டோர்
காண்டகு புதுமை யீது கண்டில மென்று வாழ்த்திப்
பாண்டியன் றனையு மந்தப் பாண்டியற் கன்பு பூண்டு
வேண்டிய தளிக்குஞ் சொக்க வேந்தையும் வியந்தார் சால. (உஉ)

மாநிலங் காப்போர் வேள்வி மறையவர் தேத்துந் தூய
வானிரை மாட்டு மீச னளவினு மடியார் கண்ணு
மீனமி லன்பு பூண்டாண் டினியன செய்வ ரேன்மற்
றூனமேல் வருமோ வாரா துண்மையீ துண்மை யீதால். (உங)

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசுஎஇ.

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

ஓங்குதன முடையாளுர் வணிகன் வையத் துயர்புளதோர் பட்டின த்து முன்னோர் நாளி, னீங்கரிய சுற்றமுட னிருப்ப முன்னை நீள்வினையின் வசத்தாலோர் புதல்வ னின்றி, யீங்குலகி ணைமட மச்ச முன்னு வெத்தகவு மிவட்கல்லா தில்லை யென்னும், பாங்குதிகழ் வறுமொரு பெண் ணருமை யாகப் பயந்துசிறப் பொவளர்த்தான் பரிவு கூர்ந்தே. (க)

வருத்தமற வளர்கின்ற கன்னி தன்னை மதுரைநக ரிருப்பாளுர் மரும கற்குப், பொருத்தமுறக் கொடுப்பலென வறுதி யிட்டுப் பொருவிலருங் குல வணிகன் விருத்த ஞகித்,திருத்தமுடை மனைவியொடு மரித்த பின்னர்ச் செட் டிகளாங் கவற்கான கடஞ்செய் தஞ்சி, விரிக்துங்கழ் செய்தியெல்லாந் தோ ன்ற வோலை விஞ்ஞினவன் றனக்கெழுதி விட்டார் கட்டி. (உ)

உன்னுடைய மாமனெழிற் பிள்ளை வேண்டி யுயர்தருமத் தொருப்பட் டார் தவங்கள் செய்து, பின்னரொராண் மகவின்றி யருமை யாகப் பெறற்க ரிய பெற்றியினேர் பெண்ணைப் பெற்றிங், கென்னுடைநன் மருமகற்கே கொ டுப்ப லென்றி யாருமுணர் வுறவுரைத்து விருத்த ஞகித், தன்மனைவி யொடு மிறந்தான் விளைவின் வந்தித் தையலையுங் கைப்பிடித்துத் தனங்கொ ண்டாள். (ங)

இந்தவா சகவோலை செல்லா முன்னங் கிருங்குலமா தொடும்புதல்வர்ப் பெற்று வாழ்வோன், முந்தவெதிர் வாங்கிவா சித்துக் கண்டு முதிர்ச்சியினுற் சிறிதழுங்கி மகிழ்ந்து சாலச், சிந்தைவரு நல்லுற்றோர் சிலரோ டொன்றிச் சின்னளிற் பல்காதங் கடந்து சென்றே, யந்தரக ரடைந்தளவில் சிறப்பாற் பொங்கு மன்புடைமைத் துனியிருக்கு மகத்துட் புகீகான். (ச)

நீதியுடை வணிகனுநல் லடிமை முன்னு நிதிகளுங்கண் டெதிர்வரவு பார்த்தி ருந்த, மாதையுங்கண் டிரும்பதியோர் விரும்பச் சின்னுண் மனைக்க ணிருந் தறநெறியை மனத்தி னேர்ந்தின், ரோதுமணஞ் செய்வதுநம் மதுரை மேவு முற்றவர்முன் னுவென்றே யுரைத்து வான்றோய், போதுதிகழ் பொழி லின்மதுரை நகரை நோக்கிப் புறப்பட்டா னெருப்பட்டான் றனக்கட் டோடும்.

வே று.

செற்றுவர் வாய்க்க ருங்கட் செப்பிளங் கொங்கை மங்கை
யிற்றிரை யனையா ளோடு மினிமைசூ ரடிமை யோடு
நற்றுபல் பொருள்க ளோடு நண்ணிய சுற்றத் தோடும்
வற்றல சொல்லி யொல்லை வழியிடை நடக்கு காலை. (ஈ)

மைத்துனி நடக்க மாட்டே னினைத்தன னென்ன வாய்ந்த
வுத்தமன் பொருள னேத்து முற்றவர் கைக்கொ டுத்து
மெத்தென மாதைக் கொண்டு வருகுவல் விரைவி னீங்கண்
முத்தெயின் மதுரை தன்னிற் போமென மொழிந்து விட்டான். (எ)

மற்றவர் போய பின்னர் வல்லியை மெல்லக் கொண்டாங்
குற்றநல் லடியா ரோடு மோசனை காதம் வந்து
சிற்பரன் விரும்பி வாழுந் திருப்புறம் பயம தென்னும்
பொற்பமர் திருப்ப திக்கட் பொருந்தியொண் கோயில் புக்கான். (அ)

ஆங்கொரு புடையிற் றங்கி யடிசினன் குறவ மைத்துத்
தீங்கற வுண்டு முன்னர்த் திகழ்விதி வசத்தா லாங்கட்
டாங்கருங் கண்ப டுப்பத் தையலு மரபை நோக்கி
யிங்கவோர் புடைத்து யின்ரு ணெருங்கடி யார்கள் சூழ. (கூ)

நிறைவிளை நறிவால் வாழ்வா னீதியா லிளமை யாலோர்
குறைவிலா மரபாற் பொங்குங் குலப்புகழ் வணிகன் றன்னோக்
கறுவிவா ளரவு சென்று கடித்தலு நிசிக்கட் கண்டே
முறையிடா வீழ்ந்தார் சூழ்ந்த வடியவர் முதிர வாங்கு. (கூ)

விரைவின்மின் னசனி யன்னுர் வெவ்வலிக் கருட னெனபா
ரரனுடைக் கேழல் போல்வா ரொப்பிலா மயூர நேர்வார்
பொருகுழ லத்தை யேய்வார் பொருவிலென் குக்க டிப்பார்
நருதிமுன் பார்த்துஞ் சாகக் கண்டனர் கைவிட் டார்கள். (கக)

செங்கயற்கண்ணுள் பாம்பு தீண்டவுந் தீண்டா ளாகி
யெங்குல வரசே யாற்றே னின்றெனை யிங்குத் தள்ளிக்
கங்குலி லெளித்தா யென்று கண்ணினீ ரொடுமை சற்றி
யங்கொரு மதிதி னேந்து புலம்புவா ளரசி னோக்கி. (கஉ)

வாளரா வேணி யானே வாரிநஞ் சுண்ட கோவே
காளமார் கடல்போய் மீண்ட கலங்கவிழ்த் தவர்போ னின்றேன்
வேளுரு விரதி வேண்ட மீண்டளித் திலையோ வின்றெ
ஞளரி யுயிர்தா ராயே லவன்வழி யடைவேன் யானே. (கஊ)

என்றவ ளடியா ரோடு மிரவிடை யரற்ற முன்ன
நன்றியிற் றெழுவான் வந்த ஞானசம் பந்த ரொல்லை
வென்றியி ணணர்ந்தெ ழுந்து மெலிவதிங் கென்னை யென்னை
நின்றவ ருரையு மென்ன வுரைசெய்வா ணிலனே சோக்கி. (கச)

வே று.

எத்தையுயர் பட்டினத்தோர் பெரிய செட்டி யெனைத்தவத்தாற் பெற்
றழகார் மதுரை மன்னு, முத்தியரன் மருமகற்குக் கொடுப்ப லென்றே
மொழிந்துவா ணிலகெய்த வணிகர் கூடி, நொந்தெழுதி யோலைவிடக் கண்டு
வந்து தூனெறியிற் போய்மன்றல் செய்வ மென்றே, யந்தமில்பல் பொருளோ
யுங்கொண் டென்னை யுங்கொண் டணைந்திரவிங் கிவன்மாண்டா னரவு
தீண்டி. (கடு)

வே று.

என்பெருந் தவத்தா லெந்தை யிங்கெழுந் தருளப் பெற்றேன்
றுன்பமு மகன்ற தென்று சொல்லுமுன் பெரிதி ரங்கி
மின்பொலி யங்க மென்பூம் பாவையாப் பாடும் வென்றி
நன்குறு கருணை மேனி ஞானசம் பந்த ராங்கு. (கசு)

வென்றிகொ ணஞ்சுண் டானை விதிமுறை யிறைஞ்சி யிந்த
மன்றலங் குழலா ளுற்ற வருத்தகீக் கிவ மென்றே
நன்றியொ டிருக்க ணேக்கா னுன்முகன் மறலி யஞ்சப்
பொன்றிய வணிகன் றன்னை யெழுப்பினர் புதுமை கூர. (கஎ)

துயின்றவ ரெழுமா போலத் துண்ணென வெழுந்தி றைஞ்சும்
வயங்கொளி வணிகற் கண்டு வாடிய தொண்ட ரெல்லாம்
வியந்துற வேத்தி ஞர்கண் மிகமிக வதிச யித்து
நயந்திதார் வல்லா ரென்று ஞானசம் பந்தர் தம்மை. (கஅ)

மற்றுமே ரொவ்வா நீதி வணிகனைப் புகழ்ந்த தன்றிச்
சொற்புக ழணங்கை நெஞ்சங் களிப்பவுந் தொடாது நின்ற
பொற்பையு மவன்பால் வைத்த வன்பையும் பொருவி லாத
நற்பையுங் கண்டு சால வாழ்த்தினர் காழி வேந்தர். (கக)

வே று.

தொன்மை நீதி வணிகற்குச் சொல்லுவார்
கன்மை தீமை பயப்பினு நற்சிவன்
வன்னி கூவம் வருநடி வாகவே
கன்னி மாதினைக் கைப்பிடி யென்றனர். (உ0)

முறைமை மன்னிட முன்ன முனக்கிவள்
குறைவி றந்தையுங் குற்றமி ருயரு
முறவி னல்கின துண்டே மருண்டினி
யறையும் வார்த்தையை யைய முரையென. (உக)

இணையில் வைதிக வாரண மிப்படித்
துணிவு சொல்லத் துணிந்து வணிகனும்
தணிவி லாத விருப்பிற் றயாவுடை
வணிகன் மாதை விதியின் மணந்தனன். (உஉ)

தெய்வ நீதித் திறங்கண் டதிசயித்
துய்ய வந்தெ னுயிர்தரும் வள்ளலே
யைய னேநல் லருமருந் தேயெனத்
தைய லாளொடும் வீழ்ந்தனன் முண்மிசை. (உங)

மற்ற வன்றனை வைதிக வாரணங்
கற்பி லங்குகின் காதலி தன்னொடு
முற்ற நல்லடி யாரொடு மொல்லெனின்
பொற்ற நன்னகர் போகெனச் செப்பினர். (உச)

வே று.

மாண்டகன வெனவெழுந்த வணிகன் கற்பின் மாதினொடு நல்லடியார் போற்றப் போந்து, காண்டகுதென் மதுரைநக ரடைந்து பொற்பிற் கரு ணையுட னெதிர்கொண்ட கிளைஞர் கட்கு, மூண்டபெருஞ் செய்தியெல்லாந் தோன்ற வங்கண் மொழிந்தெவரு மதிசயிப்ப மகிழ்ந்து மாம, னீண்டியநன் பொருளொடுத்தன் பொருளுங் கொண்டாண் டிருந்தனனன் னயம்படவா ணிசஞ்செய் தோங்க. (உடி)

மன்னுமுய ரற்பொடுவாழ் நாளி னல்ல வடிவுகுணு முடையாளெர் மதலை தோன்றிப், பொன்னணியா லிலகுபெருஞ் சிறப்பி னெங்கிப் பொலி வினுடன் வளருங்காற் பொருமை மிக்க, முன்னமவன் கொண்டகுல மா தின் மைந்தர் முதிராத சிறுபுதல்வ னெடுங் கூடி, மின்னியபாஞ் சாலிக முன் னன நல்ல வினையாட்டி னெருப்பட்டார் வீதி யேறி. (உசு)

வே று.

தகவினை யாடு நாளிற் றகவிலாப் புதல்வ ரோர்நாட்
புகலரும் புதல்வன் மேனி புடைத்திட வடிப்பச் சென்று

மிகவெருண் டழுது சொல்லக் கேட்டலும் விம்மி யாற்றுள்
பகைபட வடித்த தென்கொல் கெடுவிர்கா ளெனப்ப கர்ந்தாள். (உஎ)

வே று.

ஆங்கது கேட்டு விரைவின்வந் தேடி யார்மக ளார்கொலென் கணவ
னேங்கிய விதியிற் கைப்பிடித் தவளோ வொண்பொருட் பரத்தைய ரனைய
தீங்குள தீயோ மைந்தரைச் செறுப்பாய் செப்பிய வாறுநன் றென்று
பாங்குடை யாளை யெழவெழ வைதாள் பன்முறை பரிபவ மாக. (உஅ)

இன்னன விளிய முன்னவ ளேச விளையவள் சாலநொந் தழுது
பின்னுற நவில்வா ளறிவிலா தவளே பேசருஞ் சிறப்புட னடைவின்
வன்னியுங் கிணறும் புறம்பயத் திறையு மருவிய பெரியசான் றுக[கென்றுள்.
வுன்னுடைக் கொழுந னெனைமணஞ் செய்தா னுனக்கெனை வுரைப்பதிங்

இப்படிச் சொல்ல மற்றவ ணகையா வியம்பிய திறமெலா நன்றின்
றெப்பிலாச் சிவனும் வன்னியாங் கிணரு மோதிய சான்றுனக் குண்டேற்
செப்பவா தூரச் சான்றது சான்றே சிறந்தநம் முற்றவர் முன்னு
மெய்ப்பட வந்து நவிலுமேற் கற்பார் மெல்லிய லல்லவேற் கணிகை. (ஈo)

வே று.

என்றவள் சொல்லக் குன்றி யினையவ ளெங்கும் தானுய்த்
துன்றிய புகழ்க்கு நல்ல சொக்கனே யறிவ னென்று
சென்றுபொற் கோயில் புக்குச் செங்கணீர் வார வார
மன்றலங் குழல்கள் சோரப் புரண்டனண் மண்ணில் வீழ்ந்து. (ஈக)

மன்னுபுன் குணத்தான் மிக்க மைந்தரைப் பயந்த பொல்லாப்
புன்மைசேர் மடந்தை சொன்ன வார்த்தையோ பொறுக்க கில்லே
னென்னுடை நாண முன்னு யாவையு மழிந்த வின்றே
யுன்னையல் லாலெ னக்கிங் காருள ருற்றூர் மற்றே. (ஈஉ)

மறுவினீ யறிய யானோர் பத்தினி மாதே யாயி
னறிவுளோ ரெவருங் காண வவனிமீ தன்றைச் சான்றின்
றிறையில்வந் தூரைத்தல் வேண்டி மின்னருட் சண்பை வேந்தர்
துறைபட நவின்ற சான்று பொய்க்குமோ சொக்கே யென்றுள். (ஈஈ)

ஆங்கது சொல்லா முன்ன மரும்பழிக் கஞ்சு சொக்கன்
பாங்குளான் செயல்கண் டுள்ளங் கசிந்துமுன் பரிப வஞ்செய்
தீங்குசேர் மாதி னுள்ளந் தெளிதல்கா ரணம தாக
வோங்கிய சான்றூ மூன்று மொல்லையின் வரவ ழைத்தான். (ஈச)

வே று.

வந்து தோன்ற வணிகர் திரண்டுவந்
தெந்தை யல்லதுண் டோவென் றிறைஞ்சின
ரந்த ரத்த மதிசயித் தேத்தினர்
சிந்தை யாகுலந் தீர்ந்தன டேமொ ழி. (ஈடி)

வேறு.

ஏற்றமார் பெரிய கோயி லீசான திசையின் மீது
தோற்றிய தன்றி யாங்க ளறிவமென் றன்று சொல்லச்
சாற்றரு முவகை கூர்ந்து மூத்தவ ளிளையா டானிற்
போற்றிவந் திறைஞ்சி நின்ரூள் பொறுத்தருள் பிழையென் றஞ்சி. (கூசு)

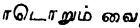
உத்தமத் தலிவன் கண்டாண் டுளங்களித் தறிவி லாத
புத்திரர் தமையு மந்தப் புன்மைமா தையுமி கழ்ந்தே
யத்தனே நாளு மேத்தி யறிவுடைப் புதல்வற் பெற்ற
பத்தினி மாதி னெடும் வாழ்ந்தனன் பரிவு கூர்ந்து. (கூஎ)

மூல்லேசே ரணங்கு நெஞ்ச முண்டக மலரிற் பொய்யா
நல்லருட் சொக்கன் றன்னே நாடொறும் வைத்து வாழ்த்தி
யில்லினே விட்டு முன்றி லேகிடா திருந்து மிக்க
பல்பெருஞ் சிறப்பி னெங்கி வர்ழ்ந்தனள் பழிச்ச யாரும். (கூஅ)

மருத்தயில் பாப்புக் காப்பு வள்ளலே மனத்து வைத்துத்
தருக்கமார் காழி வேந்தர் சடையெனும் யாப்பெ டுத்து
வினைத்திரு மருக ணன்னில் வெவ்விடந் தீர்த்த தன்றித்
திருப்புறம் பயத்த லத்திற் றீர்த்தனர் திருக்கண் சாத்தி. (கூக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களகச.

கூகூ.—நாகைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மூந்தியகா லத்தொருகான் முதுநாகா வடதிசைக்கட்
கந்தமலி செங்கமலங் காவிதிகழ் வாவிதொறுஞ்
சிந்தைகளி கூரவுகள் சேல்கள்வரால் வரிவாளை
வந்தனயா வையுமருந்தி வாழுங்கான் மழையின்றி. (உ)

ஆழியுரு வினையபெரு வாவியினீ ரறக்கண்டே
யூழுடைநல் விதிவசத்தா னுழன்றுநுக ரிளைதேடித்
தாழ்வகல நயந்தறஞ்சேர் தவமுனிவர் நிறைந்திருந்து
வாழுமொரு வனத்தினைந்த தங்குளதோர் மலர்வாவி. (ஙு)

தேங்குபெரும் புனறதும்பிச் சிறந்திலங்குத் தனிகண்டு
தாங்கரிய பசியினெடுஞ் சென்றிருப்பச் சலசரங்க
ளோங்குமுயர் வடிவினவா யளவிலவா யுகண்டெழுந்து
பாங்கணைந்து விளையாடிப் பயமின்றி யுலவினவால். (கூ)

வே று.

தவவள வலியி னுலே சார்ந்துமுன் விளங்கக் கண்ட
சுவமுறு நாரை வாழ்ந்து தனிமனத் ததிச யித்திங்
கிவைதமி லொன்றே காம லிரும்பசி தீர வின்று
சுவைபட நுகர்வ மென்று சொல்லிமுன் செல்லுங் காலை. (சு)

வே று.

மரவுரி யுடையினர் மார்பி னூலினர்
தருமருண் டிகையொடு தண்டு தாங்கிய
பொருவருங் கரத்தினர் புனலுண் மூழ்குவான்
விரைவொடு நணுகினர் விடியு முன்னரோ. (டு)

அங்கவர் தங்களத் தளவு நீரினுட்
பங்குற விழிந்தது கண்டு பான்மைமீன்
பொங்குமெய் நலிந்திடா தன்பு பூண்டருட்
டிங்கமா முனிவரைச் சூழ்ந்து கொண்டவால். (சு)

வே று.

உருகிமுன் கண்ட நாரை யதிசயித் துறையை யுண்டு
பெரியகா யம்ப டைத்தும் பிறிவரும் புதல்வர்ப் போல
நிரையின்மெய்ந் நலியா வாறு நின்றன வறிந்துங் கெட்டே
னருவினைப் பாவி நாமே யயின்றன மறிவி லாமல். (எ)

இனியுயிர் செகுத்துண் ணேமென் றெண்ணிவெங் கொலைத விர்ந்து
புனலேயே யுண்டு சூழ்ந்து பொய்கையுள் வாழு நாளில்
வினைதரு முன்னம் போகா வெம்பசி போகக் கண்டு
மனமகிழ்ந் ததுசி றந்த முனிவர்கள் வரத்தை வாழ்த்தி. (அ)

மருவிய கினைகள் கண்டு வந்துயிர் செகுத்துண் ணுது
பெரியமெ லிவ தென்கொல் பேசென வுளத்துச் சற்றுங்
கருணையில் லாதீர் நுங்கள் காரியத் தேகு மென்று
பரிவுற நவின்று போக்கி யிருந்தது பத்தி பூண்டு. (கூ)

வே று.

சந்தி யாமடத் தேகித் தபோதனர்
புந்தி நம்பு புராணம் படித்திட
வந்து கேட்கப் புகுந்தது மாசறன்
முந்து வேட்டுயர் முத்தியை வேட்டது. (கo)

வே று.

மற்றொரு தெய்வ மண்ணின் மதுரைநா யகன்போ லில்லை
முற்றிய கருணை கூர்ந்து முத்தியை யளிக்க வல்லா

ருற்றுரை செய்யி னென்முங் குயர்தவ முனிவ ரோர்நா
ணற்சிவ புராணஞ் சொல்லக் கேட்டது நயந்து நாரை. (கக)

வரமுடைச் சொக்கன் றன்னை வழுத்துவ மென்றெ ழுந்து
தரைபுக ழோடை விட்டுத் தவத்துளோ ரதிச யிப்ப
விரைவொடும் பாண்டி நாட்டு மேதகு மதுரை யந்த
ணருளுடைச் சொக்க நாத ருலயத் தணைந்த தன்றே. (கஉ)

உத்தமக் கனகப் போதா ரோடையின் மூழ்கி யேறிப்
பத்தியிற் பறந்து நாளும் பகலுட னிரவுஞ் சித்தம்
வைத்துடல் வருந்தச் சூழ்ந்து வலஞ்செயக் கண்ட மண்ணோர்
புத்தியு ளதிச யித்தார் புதுமையீ தென்ன வாழ்த்தி. (கங)

எங்குமோ ரிறைதே ராம லினியதன் னுடலம் வாட
மங்கைபா ரின்று நம்மேன் மண்ணிலோர் பறவை வைத்த
பொங்குபே ரன்பு தன்னை யென்றிறை புகலக் கேட்ட
வங்கயற் கண்ணி மங்கை யகமகிழ்ந் ததிச யித்தாள். (கச)

கொன்னுறு தடத்தி லோர்காற் கடுங்குரற் கொடுங்கூர் மூக்கு
மின்னெடுங் கழுத்துப் பார வெண்சிறைச் செங்கா ளைரை
மன்னிய கயல்சேல் வாளை வரிவரா லுளுவை யார
முன்னிய பனைமீன் முள்ளித் துறைவிளை யாடல் கண்டு. (கடு)

சாதிவா தனையி னுலே தருமநூ னெறிம றந்தே
யாதர வுடனே கூடி யுயிலுவா னலகங் காந்து
மீதெழச் சென்று கௌவி மீண்டயி லாது மிழ்ந்து
நீதிகண் டருவ ருத்து நெஞ்சக மஞ்சி யோரும். (கசு)

முன்னைவா தனையை விட்டு முற்றிய வறிஞர் நெஞ்சிற்
பின்னொரு விகார மின்றி யிருப்பரிப் பிணப்பு லாலே
நன்னெறி யறிந்த நாமு நாவழி யொழுகிக் கெட்டேன்
றின்னவே நயந்தே நம்போற் றீங்குளா ருண்டோ வின்றே. (கஎ)

வல்லவன் வாவி மீனை மாற்றுமே லொன்றே வென்னப்
புல்லிய பறவை யாகி யிருப்பவும் பொருவி லாத
நல்லறி வுடைய தாகி யிருந்தநிங் கெனக யர்தே
யொல்லையவ் வாவி மீனை யொழிவித்தான் விழியா லாங்கு. (கஅ)

நலமலி யறிவான் மிக்க நாரைவர் தனைய வேண்டித்
தொலைவிலா மீன னேத்துந் தொலைவித்த புதுமை கண்டு
பலதலை வல்லான் வல்ல வல்லபம் பாரீ ரென்றே
யலகிலா மனித ரெல்லா மேத்தினு ரதிச யித்தே. (கஈ)

வே று.

உடலி னேத்த பறவைக் குவகைகூர்ந்
தடைவி னிற்கிவ லோகத் தடையென
விடர கற்றி யிருங்கண நாயகர்
வடிவு பெற்றங் கிருந்தது வான்மழை. (உ0)

வே று.

பிரிவறக் கொன்று தின்னுங் கடைப்படும் பிறப்பு நாளை
வரனுறு தேவ ராதி வான்மழை விருப்பக் கண்டீர்
கருதினிங் கின்றும் பொல்லாக் கடையரா யினுங்கொல் லாதிங்
கரனெவர் திப்ப ரேல்வா னுள்வதற் கைய மின்றே. (உக)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களஉடு.

சுச.—வேதம் உணர்த்திய திருவிளையாடல்.

நந்தலி லாத கால நான்குக வடிவ மாக
வந்தமில் கற்பந் தோறு மடைவினில் வாரா நின்ற
திந்தவொண் பிரம கற்பத் தியைந்தவைந் தாவ தான
முந்திய வுகங்க ணுன்கின் முதலுகத் தாதி தன்னில். (க)

கண்ணுவன் முதலா வுள்ள காரண முனிவர் யாரு
மண்ணிலோ ரிடத்துக் கூடி மனத்திடை யோர்வா ரங்க
ணெண்ணுமுற் கலியு கத்தி னிருக்குமுன் வேத நான்கும்
பண்ணமை தெறியி னேதா தொழிந்தனர் பார்ப்பார் யாரும். (உ)

ஓருமைநெஞ் சகமு முன்னே யிருபிறப் பொழுங்கு மோங்கும்
பெருமைமுத் தழலு நான்காச் சிரமமும் பீடி லங்கு
மரியபால் வேள்வி யைந்து மாதிதா லங்க மாறுந்
தருமவே ழிசையு மற்றுந் தவிர்ந்திழி தொழிலிற் சார்ந்தார். (ங)

தொன்மைநன் னிலாத கால சுபாவத்தா லோரோர் நாட்டி
கன்மறை யோதி னேரு நயந்தரும் பொருடே ரார்கண்
மன்னிய பொருட்டீர்ந்தோரு மனத்திடை யழுக்கு வைத்துப்
பின்னெரு வர்க்கு ரல்கார் பெரியபா வியர்க ளாகி. (ச)

வே று.

மறந்திக ழுவ்வுக மறைந்த தொப்பிலா
நிறந்திக ழிவ்வுக நிகழ்ந்த தின்றியா
மிறந்தநால் வேதமு மிலங்க மண்மிசை
யறிந்திடு மாறெவ்வா றென்ற மூங்குமுன். (சு)

வேறு.

வரனுறு மண்ம கட்கு மணிமுடி யாருந் தொல்லை
விரிபொழின் மதுரை தன்னு ளிருப்பதா மெலியா தங்கண்
வருவிரேல் வேத நான்கு மயக்கற நவில்வ மென்றே
தெரிதர வுரைத்தான் விண்மேற் றீதறு புகழ்க்கு நல்லோன். (சு)

அந்தநல் லுரைகே ளாமு னழகன்வாக் கென்ற லித்து
வந்துமா மதுரை தன்னுள் வள்ளல்பொற் கோயில் புக்குச்
சந்தையே வடிவாம் வேத புருடனே தாழா தெங்கள்
சிந்தையா குலங்க ளுரத் தெளிதர வுரைத்தி யென்றார். (எ)

மணங்கம ழிறைவன் யாருந் தொழுங்குரு வடிவங் கொண்டாங்
கணேந்தியர் முனிவர் யாரு மதிசயித் திறைஞ்சி யேத்த
விணங்குநூல் வேத நான்கு மினியவங் கங்க ளாறும்
பிணங்குத லறந வின்றன் பிணங்குநூ லிணங்கு மார்பன். (அ)

பொருந்திய தவத்தான் மிக்கோர் பொருளொடு மடைவிற் கேட்டாங்
கரும்பெரு நிறைவு கூர மளவினி லெழுந்து காணப்
பருங்கைவெங் கயங்க டாங்கும் பசும்பொ னிலங்கு வான்றேய்
திருந்துமா லயத்தொ ளித்தா னருளுடைத் தேசி கேசன். (கூ)

வேறு.

அன்ன யொப்ப வருள்சுரந் திப்படி
நன்ன யத்தி னடிமைக்கு நல்லவர்
சொன்ன யப்புறு சொக்கனை•யல்லதிங்
கென்னி லத்தினு மில்லென வாழ்த்தினார். (கo)

எட்டை நீக்கு மிருடிகண் மன்னுயிர்
வாட்ட நீங்க மகிழ்வொடு மோதியே
கேட்ட வேதங் களரப் பொருளொடு
நாட்டி னெங்கு நயக்க விரித்தனர். (சக)

வேறு.

அண்டம டங்கலும் வெந்துக டுங்கனல் கொண்டழி யுங்கடைநாள்
கண்டக டம்பல னத்தர னருளது கலவலின் மாலுந்திப்
புண்டரி கந்தர வந்தவி ரும்பிர மன்றரு புந்தியினின்
றெண்டிசை யும்மறை யுமபிர வஞ்சமும் யாவையும் வந்தனவே. (கஉ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களசள.

———

பயன் முதலியன.

சோக்கனென் றுருகா லோதிற் றுயர்கெடும் பகையு மாளுஞ்
சொக்கனென் றுருகா லோதிற் றுலகிலிலாச் செல்வ முண்டாஞ்
சொக்கனென் றுருகா லோதிற் சுருதிசொல் யாண்டுஞ் செல்லுஞ்
சொக்கனென் றுருகா லோதிற் சொர்க்கமு மெளிதா மன்றே. (க)

திருந்திய விறைவ னெண்ணெண் டிருவிளை யாட்டி லொன்றைப்
பொருந்திமுன் கற்போர் கேட்போர் புவிபுக ழுரச ராகிப்
பெரும்பயன் றுய்த்து நீங்காப் பிறப்பிறப் பொழித்திங் கெய்தா
வரும்பெருஞ் சிவலோ கத்தி னணைவதற் கையு மின்றே. (உ)

சுந்தர னவ ..... சிவலோகத்தே. [இச்செய்யுளின் முழுப்பாகத்தை இப்புத்தகம் கoக - ம் பக்கத்திற் பார்த்துக்கொள்க.]

நிதில்வண் டருமு ரூபத் திருவிளை யாட றன்னை
யாதொரு போதி யாவ ரோதுவார் யாவர் கேட்பா
ராதரத் தோடு மங்க ணங்கயற் கண்ணி யோடும்
வேதரா யகனுங் கேட்பான் மேவுதற் கையு மின்றே. (ஙு)

வரனுளீர் முற்றுஞ் சொன்னே னென்னவோர் மாற்ற மின்றிச்
சுரர்தொழு மூனிவர் கண்ணீர் துளிப்பமெய் விதிர்ப்பச் செங்கை
நிமைமலர் குவியச் சிந்தை நிறைமல ரவிழத் துங்கக்
கனையழி பேரா னந்தக் கடலிடைத் திளைத்தா ரன்றே. (ச)

வேறு.

மின்னுபுகழ் தருங்பெரிய கருணைச் சொக்கன் விளையாட லறுபத்து நான்குஞ் சொன்னே, னென்னமறை விதியின்கட் கேட்ட பத்தி யிருடிக ளெய் தாதபே றெய்தி யார்த்தார், கன்னிதிரு மால்காளி யீசன் காக்குங் கடி மதில்சூழ் மாமதுரைப் புராண மின்று, முன்னரிய விதியின்கட் கற்போர் கேட்போ ருயரும்ப ருலகாள்வ ருண்மை யீதால். (ஞ)

வேறு.

வியாதன்வான் மீகி யெச்சன் விரித்திறை விளையாட் டோங்க
வாதியில் வருமென் றுய்ந்த வறுபத்து நாலி லக்கக்
தூய்தரு கவிக டம்மைச் சுருக்கிமூ வாயி ரத்தி
னேதிலி னன்ற்தி யன்பின் புனைத்தனன் றமிழா லின்றே. (ட)

ஆகத்திருவிருத்தம் - களெடுகூ.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
முற்றுப் பெற்றது.
திருச்சிற்றம்பலம்.

சில சில கையெழுத்துப் பிரதிகளில் மட்டும்
மிகையாக முதலில் வரையப்பெற்றிருந்த
கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுட்கள்

சித்திவிநாயகர்.

விருத்தம்.

க. அத்த னொவ்வே யாடல்க ளாமறு
பத்து நாலெயும் பாடித் தமிழ்மூற்ற
மத்த யானை யவுணனை மாய்த்தருள்
சித்தி யானைதன் சேவடி யேத்துவாம்.

வெண்பா.

பொய்யாவிநாயகர்.

உ. செய்யபுகழ் மேனியனைத் தேவர் தொழுந்தேவை
மெய்யருளும் பொய்யா விநாயகனை - வையமெலாங்
காத்தானை யார்க்கு மினியானைக் கந்தற்கு
மூத்தானை நாவே மொழி.

முருகக்கடவுள்.

ஊ. மன்றல் கமழ்குழல்சேர் வள்ளிக்கு வாய்த்தானை
வென்றி மயிலேறும் வேதியனை - யொன்றின்
முனியானை யாவர்க்கு மூத்தானை யானைக்
கினியானை நெஞ்சமே யேத்து.

கலைமகள்.

ஆடகனு நின்றுறையு மன்னமே நின்னுடைய
பாடகமுஞ் சீறடியும் பற்றினேன் - றேடரிய
வற்புதமே யம்மே யணங்கே மணநாறுங்
கற்பகமே நாயேனைக் கா.

[இச்செய்யுளுள்ளபிரதியில், 'புத்தக மக்க மாலை' என்னும் செய்யுள் இல்லை.]

வெண்பா.

பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினேம் - பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கு
மென்ன குறையுண் டெமக்கு.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

வெண்பா.

அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோ
னம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பிவியந் - தெம்பெருமா
ஞிவினே யாட லறுபத்து நான்கினையு
மோதி முடித்தா னுவந்து. (க)

விருத்தம்.

கார்வளங்கொண் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டொத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாஞ்
சீர்தருதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
யார்புனைவான் லினையாட லறுபத்து நான்கன்றே. (உ)

பாடபேதம்.

காப்பு.

க. படைத்தான் மாக்கள்போல். திருவிளையாடற்பாடல்சொல்ல.

ச. காதலாஞ், சாலும்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. அப்புறனுகனினேந்துட் சிற்குண ஞகி. அறங்கட்குப்புலனுரும்.

உ. சம்புவொண்டரக்குக்.

ஙி. சதுவேத. படிமேவுங்கூத்.

அ. தீபந்தன்னின்.

கூ. மதுமாமாகர்.

கo. சம்புவெழி றங்குமொழி நம்ப ஞெலி. அலம்பவொளி பம்பிரசதம்.

கஙு. சிவமாவராவராணையால்.

கச. முன்வழி.

கடி. போற்றும்பதஞ். பொருவரு மமரர் சூழப் பொன்னின். நடம்புரி யும்.

ககூ. யாருங்காணச். சிற்பரவொ ளி.

கஙு. பெருமாடருமா.

உக. மற்றுங்கடியவர்.

உஉ. போற்றுகில்லோர்.

உங. அருந்தமிழமுனி.

அவையடக்கம்.

கூ. புத்திமுனிவர்.

ச. தயாவுறக்கண்டனம்.

பதிகம்.

உ. வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து மறைந்தவாறும். முன்னர்கல்லிபங். மொழிந்தறிசங்கப்பலகை.

கூ. தமிழ்வர்க்கமுரைத். ஊமனுனா த்த.

ச. வருத்திவரும். உண்டுமண்.

ஙி. சார்ந்தபழியஞ்சியாய்வந்த.நாக மலைசெய்து; நாகமலையேவி. பூழியன் றன்.

எ. ஆரம்பூணு விந்திரன்றன் வின் முடி.

கூ. கரந்திருந்தெழிசை. கட றுபன்றித். திருந்தேனக்குருஞ. கரு ங்குருவிக்கு.

கo. வணிகர்முல்லை. நவமுறுமீன். தவமுதல். ஓரோ யுகத்தா திக்கணு யர்த்திய.

நூல்வரலாறு.

க. மணிக்கன்னிகை.

கூ. ஒமுற.

ஙி. முன்புவித்துயரந். தெரிதரவறி வாரில்லை, நன்குற.

சு. பெரியதானம்வைபவம். தலம் புகழ்தரவிளக்கந். சிவன்றலங்கள்.

எ. சிந்தைகூர்தருதானத்தின்; சிந் தைகூரபதானத்தின். முந்திமா.

அ. சீர்நன்னாட்டவளஞ். முனிபகர் ந்தான்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. திருவிளையாட்டுநாட்டுச்.

கூ. இருப்பவன்முக். நிற்பவ, னர சன்.

ச. நித்திலம்பெற்றநாடு.

ஙி. காரணவானையேத்தவரும்.

எ. தாண்முரித்து; தாண்முரித்து. சாடிவீழ்ந்து. வளைவண்டானவயல்.

அ. தண்டலையனையும்.

கo. பாய்ந்தகண்ணீராற். சேர்ந்த. சந்தனத்தண்சேறு.

கஉ. வளன்க டருவதென்றும்.

கஙூ. நிரம்புநெறிப்பரன்.

கச. மணந்துகாண, வெண்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. உலகனைத்தினுநிறப்ப.

உ. ஓங்குநீர். மதிற்படை.

கூ. பகர்தற்கரிய.

ச. மணிக்கண்டன்.

ஙி. சுருமச்சுருதி. அகல்வானுலகெ ங்கும்.

அ. தாவிலருங்.

கூ. மீளுகத்தொன்றும்.

க0. வினைப்பயமுடிக்கும். வண்டுற விட்டனையவிழும். எம்பெருமாக்கட மதுரை.

கக. பரிவினங்கயலேக்கியார்.

கஉ. விளையிருள்.

கங. பாவநீங்கும் பதியெனநினைத் திழிந்தாங்கு. வியாளத்தோடி மாவளக்கன்று.

கடி. மற்றைமன்னிரங்.

கசு. நிரம்பப்புலவர். உலகெங்குஞ்.

கள. மனிதர்தாமுங். ஒருங்குங்காலே.

கஅ. குலமுன்செய் தவத்தினுனும். வினைகளகலுமாதோ.

நூற்பயன்.

ங. அமங்கலிமங்கையர்.

ச. மாமிருத்தி. உடற்குறி. சோரவு

ஞ. செழியாதர்.

அ. தாங்கருஞ் சமுசார சமுத்திர, நீங்கும்.

கூ. பகையுரூது. உரைசெய்தான்.

க - ம் திருவிளையாடல்.

உ. குருவவரிடத்து.

ச. பாரிடைமரங்கள்.கீக்கக்கண்டு.

ஞ. வடமிதத்த, ஓரனெழு. தருவி

சு. சுரபி.

எ. அணியபல். பேறுற. கூத்துப் போலும்.

கூ. பாங்குறும்.

க0. நன்னயங்கள். ஊண்டருமவனிக்.

கக. எழுந்திவானவன்.

கஉ. வேறுகொண்டுடன்குறித்து.

கங. எய்துமா, ரூனமா.

கடி. இவ்வனத் தலேயா முன்னம். கோடிபல்விலங்கு. உரைசெயுமமர்.

கசு. செவ்வையின்முகூர்த்து.

கள. ஆழ்ந்ததெளி. கன்னவண்டணி. மற்றதன்வடதீரத்து.

கக. கடியகாட்டின்

உ0. நறுமல ரெங்குண்டென்றூய்ந்து. எனச்சோதித்தான்.

உஉ.

உங. கூர்ந்த, மாலான்வருத்தங்.

உஞ. ஒல்லேயிற்கொணர்தி. யானையாற். சார்த்தினுன்.

உசு. அத்தவாலயத்துக்கேற்க வணியுறவியற்றிருந்த. அத்தரவாலயத்துக் கணி.

உள. காத்து.

உஅ. முறுவல்கூர.

அறிகுவர்.

உக. இனேத்தலுமன்றி. நேயமுற் றிறைஞ்சி. நெறிப்பட.

ஙo. செய்யக்கண்ட. உயர்ந்தன னென்று.

ஙக. செழும்புனல். சென்றவராயினுமின்றுந். தினேத்தாமெவர்.

ஙங. அமசேனிம்மையின்.

ஙச. துந்துமிகளார்ப்பத். மூவர்கண்முதலாவுள்ளமுப்.

ஙஞ. உத்தமபுராணந். சாரசாமுச் சயத்து. கதைவிளாவிற்.

ஙசு. கேட்டே.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஒருகாலித்திமன்றன் பாவமெல்லாம். மன்னயிராபதங். பொன்னிகர். இதட்செங்கமலம்.

உ. தன்பாபநினேந்து.

ங. பத்தியினிமை. கந்தரத்துத்தரிப்பதே. என்பாற். இபமென்னியம்பும்.

ச. இழிந்துகாண. உபசாரம்.

ஞ. வடிவான்மிக்காய். முனிவனுருஞ்.

எ. வினையிலுனே. ம

அ. விலக்கியவாறதென்னே.

க0. காட்டானையாதி.

கஉ. பிரதிசாபம்.

கங. அலேவற வெனக்கும். பிரதிசாபம்.

கச. இழிந்தாகம்.

பேரன்பைகல்கி.

ங - ம் திருவிளையாடல்.

க. பேரரசனிழலே.

ங. இத்தகவன். வடிவின்மங்கை.

ச. உற்றங்கவர்பா லின்பமெலாம்.

இ. எழில்சேர். ஒருமகனே. தளங் கியதால்.

ஈ. அதிபயமுற்று.

எ. தணியுமீரேதம்வர்ததனமும்.

அ. இயையுநாமம். கணவர் கண் டால்.

கூ. செந்தமிழ்க்குரவன். என்றுசா ற்றி.

கக. கல்விமுற்றும்.

கஉ. முகிழ்த்தத்.

கங. பொருந்தவேதவங்ஙள்; பொ ருந்துபோதங்கள். இவ்வயிற்கொடித்

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொன்னிஞுயர் நாட்டிடைப் போயினிதிருப்ப; பொன்னிஞுமூயர். அருங்கடன்.

உ. மூர்தமும்முலே.

ங. உத்தமத்தலேவனே. இந்திலத்தி டை யிலாததுகொண்டலர்வேர்தர்.

ச. மன்னர் கண்டால். நிற்பார். இறையிஞேம்; முறையிஞேம்.

இ. தன்னேக் கொள்ள வாஞ்சை யாய். தாழ்வணாப்.

ஈ. செம்மலேயென்ன.

எ. மற்றுமுற்று.

அ. ஞாட்பினின்ற. அயுதங்கழற்றி.

கூ. வர்தெதிர்ர், தார்நிலத்து. விடித் திடும்.

கo. வன்ஞரியானே. துன்றியே. தள் ளியேகினன்.

கக. வன்னவெஞ்சிலே.

கங. இகல்செயக்கண், டொப்பிலா வருத்தங்கூர்ந்து. அறிவில்லேனென் ஹு. இலேயோவின்றே.

கச. முகிளர்தன்னே. வேதன்.

கஞ. மருமலரிதழி.

கசு. வானநாட் டென்னல்யாயுங். காணுமாறெங்கென்று.

உo. கதலிநட்டு.

உஉ. பூண்டோன்.

உங. கான்மிசை. மார்பிலிடும்.

உஞ. செலுத்தினன்முகூர்த்ததத்தா ப்ப.

உசு. வாழ்ந்தமா. ஆய்ந்ததோன். வேர்தர்பொன்.

உஎ. ஏர்தருங்கோ. கோமாறன்ம ருகனுனன்.

உஅ. உருத்தருமரசர்க்கு. இருக்கி வ.

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மணந்தபின்னர்.

உ. கந்திருவர். பசியாற்பொங்கி; பசியாற்போகி.

ங. பொசிப்பது.

ச. உண்டிருப்பது.

இ. வளன்பட. நஞ்சொக்கன்.

சு. முனிவரினுமிக்க.

எ. கஞ்சுகன்வருஞ்சயில. சகிமலே ந்தசடை. பதஞ்சலனிறைஞ்சடி.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொசித்தே. போயபின்.

ங. யாவரிம்மண்ணில்.

ச. தேசிலங்க. மடை முதனூல்; மறைமுதனூல்.

இ. யாவருந் திரண்டே யேகினர். செல்வச்சொன்றிப்பொருப்பை.

சு. முறைவாந்தனன்சொன்றிக்.

எ. இடருறுமென்மையும். தன்னி கரிலாதவர்த்தடாதகை. முறுவல்கூர் ந்தாங், குன்னிடைத்தாகக்.

அ. மலியேபோலும் வெள்ளியும். அகமுட்கூர.

கூ. உண்ணுமுணவையும்.

எ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலேதுற்றும். குன்றினம். சூற

உ. வாரிதிகடித்தனே. [ட்டனும்.

ங. தோன்றியிடன்கு.

ச. தளர்ந்தெப், பாங்குளமெக்கள் ஹுணரூலிகள்.

சு. குலேத்தலே; குலேத்தனி. நூரை ஞந்த.

எ. கடியாற்றுட்ட மண்டிரேருஞ்செ ன்றங்கண்.

அ. சார்வரு; சார்வுறு.

கூ. கண்டிடென்று. கன்டிமீண்ட வம்பூதம்.

கo. கழனிநாடிந், தாவில்பல்பகிர ண்டிப்பால். ஓவறவிளக்குவித்தான்.

அ. - ம் திருவிளையாடல்.

க. உரைப்பச்.

உ. கானவன்; காவினன்.

ங. அதர்வுறுமடியனேன்.

ச. நயந்தன; நயந்தரு. வயங்கொளிதருமுகஞ்.

ஞ. மோனமாகியுன்.

சு. பொழிலேழுவாரியும்.

எ. மகரநீழை.

அ. ஆங்கதுகண்டுகண்டு. செய்கு வேமென.

கூ. உற்றெழுங்குற.

கஅ. மனோரதம். என்கடலென.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. மகிழ்ந்தாயின்.

ச. மன்றமர்கணவன்.

ஞ. தணிவிலா தகங்கோ டாமற்; தன்னிரதங்.

எ. அந்தையாய்மகட்கு. தாயையு றுப்புற.

அ. கடலிடையாடென.

கூ. என்றுபாதத்திறைஞ்சல்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. இகழோர். அன்னப்புடையோன்.

உ. தழைசெய்திடவே.

ங. பேரோர்சடை.

ஞ. அறவுக்கிரம். உரவை, யிறை. நெறிக்கணவற்பெயர்.

எ. முடிமுன்னினனே; முடிசூடினனே.

அ. விதிக்குடுமி.

ககீ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முன்னுமிக்கிரன். கடப்பர்கண்.

உ. கந்துகம்போலவடியென.

ச. அவிடேகச்சொக்கன். பிறங்கிற்றன்றே.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அழகார்செழுக்கன். வேலையையேயவேலை.

உ. கணத்திலுலித் துலகனைத்தினையுங்கொள்ள.

ங. சாலநாமுறுங்காலத்து.

ச. உறுதியர்.

ஞ. மணுக்களுய்ய.

சு. உறைசிந்தி.

எ. மழைத்தளியால். கூடலில்லான.

அ. பாதளத்தர். அந்தரத்தர்.

கூ. இடையிற்பொங்கும்.

கஅ. பேசரும்புயலாகத்துப் பெரும்பெயல்; பெருமழை. தேசுறுங்கங்கை. புகைக்கட்டேக்கும்.

கஉ. தம்மைப்போற்றி.

கங. கூடலினீரினும். நகரினை. மாடக்குழற்றீழ். இயங்கியதெங்கணும்.

கஙீ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அரவமெய்யினன். சித்தருருவம்.

உ. வென்றநீள். மனோரதமாகிய.

ங. இட்டதிலதம்.

ச. திருவானவெண், பெய்யமுண்டச்சிரமுந்.

சு. ஓங்குலகங்களை. யாவருங்காணவே.

கூ. இன்னருட்சாந்தன்காந்தன்.

கஅ. முற்செறிசிற்றங்.

கக. என்றுழையேவப்.

கங. வெய்யகாஞ்சுகியர்.

கச. கேளான்போலுமசை.

கஞ. செழியமாறன். தனித்தெதிரிருந்ததேது.

கசு. எகா, தீங்கெலாம்.

கஎ. இறைநயந்திருவிளை.

கச - ம் திருவிளையாடல்.

க. இலேயிலேயுயர்ந்தவருலகில்.

உ. அருச்சனைச்சித்தராப்.

ச. கல்யானை.

ஞ. வேழத்தைக்கண்டுமுன். வேழந்தொடர்ந்துசெறுத்ததால்.

எ. ஏகாவடத்தையும். ஓல்லெனச்சென்றனர்.

அ. வாங்குமுன்னர். உயர்மலை.

கரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இருப்பதற்கியைந்த. காரணமான.

ங. இருக்கவாசனந். இடந்தருமோர்ந்துபோமென்றோர்.

ச. சேரிருந்திட. தாங்குதலாகவளர்ந்திட.

இ. கொடித்தசிற்றரும்பலகை.
சு. தலைமயங்க.
எ. கடவதென்றெண்ணிநயன்றரு.
அ. முன்னமேகலந்து. அளவினிற், என்செய்தோமென.
கூ. இருக்தசெங்கமலம்.
கo. புலவர்மயங்கியது. கொத்துநீ தேர்ந்து, விதி. வகைப்படிவிதிப்படி.
கக. கூடக்கூட்டினர்.
கஉ. மயக்குறக்கண்டு. நினைவில்லி ரித்தனன்; நினைவின் விதித்தனன். வண்டமிழ்க்கள்.
கங. இயலுறு வாணர். இஃதிம் தொள்ளிதென் றேத்தச். தளித்தமி ழில். அஞ்சாம்பனுவல்.
கச. வியந்தரும்பொருளால்., கவி தைகொணர்ந்து.
கசு. நன்கவிதையதிங்கு.
கஎ. கேட்டிருமையிஞல். வழக்கு வீடறுப்பான்.
கஅ. உயர்கீரன்.
ககூ. பொருளலங்காரம்விளங்கிற்றி றைவனுர்பொருளெனவே.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மின்னமர்மதில். இலாதமாதர்.
உ. நேசமார்தேவி.
ங. வேண்டாமிப்பொன்னீகுவன்.
சு. ஆசிரியர்வைகுஞ்.
எ. வாழ்வோன்சிவமுனி.
அ. கர்தர்கோவே. பொருள்வேறி

கூ. விதியினேற்கு; வினையனேற்கு குலந்தலையழியவோ.
கக. அவர்முன்காட்டி க்கொள்.
கச. பொருட்கவியைச். கொள்ளு வரக்கனகஞ்சிழிதான்.
கஞ. இன்றியதுங்களிடத்து. விளை வின்றிநடந்திடும்.
கசு. ஒளியா, நகை.
கஅ. நஞ்சுணவோவல்லீர். நுமது வல்ல.
உo. நெருங்குநீர். நின்றனன்புல வர்காண; அவருங்காண.
உஉ. சொலவிழிந்து.

உங. நயத்தவொண்கவிதைக்.
உச. சொல்லக்கண்டு. ஒக்குமோ வென. சூழற்செயற்கை.
உஞ. இயையுநங்கவரி.
உசு. கங்கைதோய்ப்பால்.
உஎ. புரங்கடிந்த. காட்டுமுன். நே யனேசுற்றுமுற்றும்.
உஅ. அஞ்சினேனினைக்கே. விளக் கேகாணுய். ஒக்குமோ.
உகூ. சிறப்புறுகேசியென்று, குரு ந்த.
ஙo. இன்னுமாமஞ்சகேசி. தண்ண நீர்வேட்டி.
ஙக. கண்டகண்ணன். காய்ந்தகா லன்.
ஙஉ. ஒளிப்புக்கண்டு.
ஙங. தன்பணியிற்கொத்த. பழுத றச்சிறுவர்.
ஙச. எழுபுனலில்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அடைந்தகில, நன்குசூர்தமிழ். நவின்றுபின்.
சு. நன்செழுமலர்த். பாங்குநீள்.
ஞ. தாங்குதல்விடாது. தடத்தினி னிடத்தினின்று.
எ. அற்பிற். போவதெங்கேயென. கிற்பதென்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கின்னராதிபாவையர்பரிய.
சு. ஒப்பாமகத்தியனைத். நம்போலு நீயம்புவிமூலே. விண்ணமரும். உளங் குளுந்து.
ஞ. அடிசெய்தபடியே. நெஞ்சங்கூ ர்ந்தே.
சு. தமிணூற். முனிக்கதனையளித் தருளிச்செய்து.
எ. செந்தமிழ்க்கொத்து. தூலறிவி க்கத். மெய்யானவுபதேசந். அடியில் வீழ்ந்தே.
கூ. பார்வையால். பூரணமாய். இவ் வுபதேசத்தைச். பரிவுஞ்செய்தே, யார் விஞெடும்.
கo. அருளிச்செய்வான்,
கக. குணந்தகும்.

கஙூ. இனிமைகூர்ந்தருளின்றபின். நினைவுநீங்கியை. ஆய்ந்துகண்டு.

கச. நிறைந்தசங்கமது. அகல்வித்த செய்ய.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயழகார்சொக்கன். கவி தைதசான்மேர்.

ச. பத்தராகி. வணிகர்.

ஙி. சருமன்.

சு. சொற்றரவற்றோ. செட்டியா தொரு. புளகுமெய்யும்.

எ. வரலுறக். மறைதல்விட்டு. இல ங்கநம்போலும்வந்து.

அ. பத்தியிற்பொருந்து. அழைத் துச்சங்கச்.

கூ. வளனுறு; வளர்வுறு. அதிசயித் தாரும்.

கo. சாபமுநீக்கி.

உo - ம் திருவிளையாடல்.

க. யார்க்குமிறைகோன்.

உ. சொல்வனென்று.

ங. என்னும்,தாற்றும்.

ச. எண்ணெண், டிக்கும்.

ஞ். நின்றேடென்று.

கூ. சென்றங்கு.

கo. வேரூய்மால் போல.மன்னவர் திதிக்குநல்லோன்.

கக. செற்றமுண்டோ நெறிதொட. கவிழைமற்று. இருப்பதோராது. ஓட் டினையென்னை.

கஉ. உரைத்தலின்றுபோ தாதுமோ. நொந்தென்றலுஞ்.

கங. மின்னுத்தாளில். பொறுப்போ னுங்.

கச. கண்டுதொண்டர்.

கஞ். அன்பினையுனை னென்று. அருளினனருளாவாழ்த்தி.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருநி.

உ. துயிலணைந்தெனவெழுப்பிப்.

ச. கண்டவுமே. நகர்வரக்கண்டு.

ஞ். அந்தமதின்றெனக் கேட்டஞ் சலிசெய்தெழுந்து. ரனி வேல். உண்டுறவெறிந்தான்.

சு. அப்புடைந்துபங்கப் பட்டலறி விழாமுன்னம். இதுகண்டிலம்.

அ. ஓங்குயர்சங்க. ராவலர்துஞ்சிப்ப.

கூ. நிலத்தாரும்.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பொருப்பரசன்.

உ. தனிகேட்ட. விளம்பினன்.

ச. மறவலியிழி.

ஞ். தாடுஞ்சுக்கையின்றி; அநாடுதிக் கையின்றி. அழகிதிங்கென்று.

சு. பறித்தலுமன்றி.

எ. காங்கையா.

அ. இனையசாபம். புத்தகமுடித்து.

கo. பலத்தினுற்.புடையுழை.போ ற்றரும்வைபவம். வடிவின்றியே. இவ டனுதகையைத்த.

கக. கொண்டேயெய்தி.

கஉ. உயர்த்தவன்கேட்டு.

கங. வாங்கிக்கயிறிட்டுவிரலாளிக் கண்.

கச. மலைபோல்.

கஞ். உற்றதுவதனால்; உற்றதாங்க தனால். அளிப்பல்வேண்டுப.

கசு. ஒன்றுபோகாமற். எதினனும் பர்வாழ்த்த.

கஅ. கணநாதனெமும்.

உகூ. இத்தலமேயென்றெண்ணி.

உச. என்றெழின்மங்கை. இலங்க யாங்கும்.

உஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புனிதர் மாதர்.

ங. தவப்பலத்தாற். பிறங்கவன்றே.

ஞ். பரிசிப்பின்.

எ. நரைபுணர்ந்து; நரைபரந்து. வகீகள் கொள்ளு மென்றுகூறி வள மையாக வந்தனன்.

அ. வடிவினு னைவன்கணே, யிந்த மாயை. பந்தமற்றியாவரும்.

கo. உருவுமிஞ்சு. உமக்குமக்கு.

கக. கைகண்ட மடித்துவிடாதுவண

ஞ். அச்சமுறுது.

கஉ. பழுத்த.

கங. என்கையில்வகீயதன்றது.

கச. இனக்கினவனீ.

கசு. நீண்டித் தோன்று. அவரவர்.

கஎ. பழுதிலான். என்பனீர்த்வ கைகீட.

கஅ. வணிகரூரேது.

உ0. தீயிற்சாவதற்கு

உக. போந்தாரும்போற்; போந்தாரீங்கே.

உஉ. உயர்ந்தோர்நாமே. உடையவ ணழித்திடாத. கடையரேம்பயந்தோர் தம்மைக்காணநங்குலம்போல்வந்து.

உடு. புதல்வனில்லே. மெய்புளோர் தெய்தி. விடைமேற்.

உச - ம் திருவிளையாடல்.

உ. எண்ணுன்கமரர்.

ரு. தீங்குசெய்தல்.

ச மதிலொரு. பாதிகிசியிற். கரிய பெரியோன்றனே.

டு அவ்வளவில் ஆங்கவனுமகிழ்ந்து. புளகம்பொறிப்பக். மேல்வெதும்பக்

ரூ. கொடித்தணைத்தாற்போலப்.

எ. பின்னுலவ்விடை மேவியெங் கும். யாவருங்காணத்த னேற்றிலச் சினே.

உடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. காவன் மாதர்க்கு.

உ. சாலமயங்கியே.

ங. இறைவ னதருளால். ஐந்தியா ண்டு. குறைவறவளர வாழ்ந்த.

ச. காவலையழித்தி. குடியை அறிவுற.

டு. அரசகுமாரனுக்கு.

ரூ. அவிடேகம் விளைவொடு. பெரியபட்டணம்.

எ. வருந்துமேரமைச்சர்.

ஙு. கடலினுந் தீயினும்; கடலினு நதியினும். நாட்டினும்பரந்து வளர்ந்தன.

கo. பரியவானென்பு. மொழிசேர் கவம்புட்பராகம்.

கக. வருணத்தியற்கையும் பெயரும். இடமுறுவத்திப்பாய்தலுமென்னும்.

கஉ. வலகைமாவனகங்கை. சேமள்ங்குரு வந்தம்; குருபந்தம்.

கங. வெயிலிலுங்காற்று. சிவந்தபராகம் வந்தோங்குங்குச்சி; குச்சை.

கச. மிகவுறுகாசம். வெச்சமிலச்சுமியெருழி. பங்கையொடிருகன். கெய்ப்பிலி சந்தை.

ஞ. பருந்தி. தணற்குன்றியிலோத்தி சவ்வாத்தி. மஞ்சட்சேறு. ஐவரோயோடு.

கரு. வலேகோடின்களியைத்த. வத்திபாய்தல். ஒண்டிறன்மங்கையர்களத்தில். இப்பர்மூத்தால்.

கஎ. திருவல்கோணம். சிப்பியிற்பற்றுக்காகவர்ணி; காகவர்ணமண்டிருத்தல். துங்கவாலக்கமவர்ந்திதம்.

கஅ. சேடுறுதறுளை; சேடுறுதல் கனை; கெடுதல்சரி. சுத்தி நொய்ம்மை.

ககூ. தவளை வண்டேயாகுலிக்குண். உயர் பூளைப்பூ. தணிவில் கரகரப்பு. பிணிகொளிபச்சுமி; இவச்சுமி.

உ0. மச்சங்காயே. பைங்கருப்புத்துளை. குறைமற்றுக்கிள்ளை. வத்திபாய்தல்.

உக. காற்றிறுக்கல்.

உஉ. அவைதமக்கு. மறுவறுதேராவல்லிகனகதேராவல்லி.

உரு. மறுவறுபிறப்பிற். வாய்த்தன. மறையறையுலகிற்.

உடு. அருகனமறையோர். ஊழிவாழ்த்ததனின்.

உசு. அதிர்படத். அருளினுல் விளங்கு.

உசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. தென்னவன் றோற்று.

உ. ஒண்பொருள்களுங். கட்டி நீட்டோலே; கட்டியேயோலே.

ரு. அடிகள்கரண. செம்பொனுடளிப்பன்.

டு. மன்றனீடசோகம். ஞமத்தியின் அடர்க்குமேரு.

ரு. மொஞ்சகைக்கையர். வெஞ்சினத்துங்கச்.

எ. வெருக் கொளமிதித்து. சால வெரு.

அ. மதுரையூர் கூப்பீடென்ன வட கீழ்மூலைக்கோணத்து. நீடைந்து கூப்பீடென. எமக்கணிந்த.

கூ. பெருகுநின்.

க0. உரவொடும். கண்டான்றேற.

கக. தொழுதரன் றிருவாக்கென்று.

கஉ. குலவுதோற்பாரங்கட்டி.

கச. உரணிடிமுழக்கங். வானுறக்கலித்து. குறித்த நீள்கணை.

கடு. எண்ணிமந்திர. தேனலந்தொடை.

கள. வில்லரிக்கணைவான் மூட்டும் வேழத்தை; வில்லுறுகணை. ஒல்லை மாசிலத்திவாயால்.

ககூ. கடிகைமோதிக். மாமகளும் முன்.

உ0. அச்சந்தணிந்தனர்.

உஉ. படர்தருதலையுறியமனர்கள்.

உச. கடவுளங்ஙன். விரைந்தருள் புரியப்போனேன். பணிந்துபோந்து.

உடு. பழிச்சினோர்க்கு.

உஅ. வழங்கிற்றன்றே.

உகூ. பாவிகள். அவதானங்கள்.

உஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆலவாயான்மகிழ்ந்து.

உ. துளங்குமாமதுரை.

ச. சோமனசனிகள்; சோமனசுவினி.

டு. பங்கயப்பழனக்.

சு. முனிவராயமாத்தியர்.

எ. தொற்றவன்வந்தழைத்துத், தன்னுடைமன்னுமத்தாற்.

அ. சேணைக்குற்ற; சேணைக்கேற்றத் தாழ்வு. துலங்குமுற்.

கூ. பரிவொடுந் தென்னன்.

கக. மகிழ்ச்சிசெய்யச்.

கஉ. முனைடைந்து

கசு. சிதைவெம்மையிற்.

கச. சூலமலகைநோய். பிறமேகந் தலைக்கணங்.

கள. உணர்த்துவல்.

கஅ. அறைபடுங்காசமைஞாசு.

ககூ. என்றது சொல்லா முன்ன நிறைஞ்சியூன் சொல்வ தானேன். சொல்லவாழ்ந்தசால்பினனென வே. வ்வாவ்றசெலவல்.

உ0. கணக்கினுட்ப\

உக. பொய்ம்மையன்றிப்பரிக்குப். களிப்பத்தாகல்கினூர்.

உஉ. பாங்கினூனைப். எகினூர்.

உசு. பொற்சுமைதைத் தடத்துள்; பொற்சுமைவாவி.

உச. தேங்குபுகழையனே.

உடு. இனியதருஞ்.

உசு. கோகுலமே.

உஎ. மெய்வண்ணப்போதத்தானே யென்றடிதொழுது வீழ்ந்தார்.

உஅ. அழுந்திமுன்.

உகூ. களிக்கப்போந்து.

ஙூ0. கானவர்கீதம். சிவிகைமீது. பல்லிபங்கறங்க.

ஙூக. தண்டுலங்கதிராய். நித்திலம் பிறங்கும். கானலம்பதி.

ஙூஉ. நாரதனும். தோடைமா. ஏழுகமும்பரவுங். காரணன்வண்.

ஙூங. மெய்யார்பொய்கை.

ஙூச. நித்திலமேயார்க்கும்.

ஙூடு. அமராகும்.

ஙூசு. புந்திகடந்து.

ஙூஎ. புயலெலாங்கூடுமாடம்புறம்; மாடப்புறம். வாவிகளை.

ஙூஅ. சகம்பரவுறுகலைச்; புரிவுறுகலைச்; பரிவுறுகலைச். வங்கமாற்றரு.

ஙூகூ. அங்கணைஞ்சு. மயிர்சிலிர்ப்ப.

சூ0. இதுபோலின்றின்றே.

சூக. உறுதியிட்டு.

சூஉ. வரைபகலாடித். உையுமின். கடிதுபோநீங்கள்.

சூங. ஒப்பர்போல.

சூச. செவ்வையிற்றுளங்க. பெரியவாணன்.

சூடு. தேசிகன்றனைக்.

சூகூ. தேடிநீள்சிவ.

டூ0. மன்னிடக்கண்டெள. முருக.

டூக. கவிகுழலுக். சார்ந்தமெய்யும் புனைவடமு, மரித்தவுரோமபுளகமும்.

டூஉ. மேதரு.

டூங. நன்குளீர். சார்தருமதனைப் பெற்றீர்; சார்தருங்கருணைபெற்றீர்.

டூச. அலைடங்திடுங்காலை.

டூடு. மேவுமபுனிதர்கள்.

இசு. குழுவினீடு. அரற்றியுரற்றிநின்று ; உலற்றிநின்று.

இள. மாறிலொண்கோயிற்பத்துமாறி னின்றென்னே யென்னும், தேற லொண்.

இஅ. பொருந்துமின் னியரேய்சுண்ணங். சிறந்தமற்றும். ஒதுவாரோதப்புக்கார்.

ஈ0. அனேத்துமழித்து. பாடிக்காணக், குருந்தமொடும். நெறிதருமமைச்சர். முடிதுளங்கச் ; முடித்துங்கச்.

ஈக. பிரமாதிராயண்காண்க ; பிரமாதராயன்.

ஈஉ. வாங்கிப்பாயிரங், புத்தியினினேத்தார் ; புத்தியுளிழைத்தார்.

ஈஙு. என்னகாரியத் தைச்செய்தோம். பொன்னேயெயளித்தேன்.

ஈச. மாலளித்து. ஒப்பர்போல். தொழுது விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

ஈசு. கீணீர்காட்டி. மறைக்கோவே செம்பொற் ; சிற்பொற்ருள்.

ஈஅ. பனேப்பேயோலே. விடுவாயெனக்.

ஈகூ. ஒதுபுகழ்மாறனுக்கிங்கு. உணரக்கொள்ளாய் ; உணரக்கேளாய். பத்திகட்டி.

எக. போலப்போந்து. தயாவுகூர்ந்தே.

எஉ. பேசுகெங்கூசலின்றி.

எடு. ஓர்நாவின். என்றனர்கிழமை பூண்டு.

எசு. குடைகாளாஞ்சி ; களாஞ்சி.

எஅ. விடங்கா மூதார்கள மீதேயணி யாலாகுண சீலா.

எக. அடிமையாட்கொண்ட.

அக. செய்தியென்னுமு டியு மென்று. காலேக் கண்ணினேக் கினேஞர். பண்பினினுனைத்தி.

அஉ. அல்லான்ஞானத்து.

அஙு. ஐயமின்றி.

அச. இங்குநீர்போமின். பங்கயத்திலேயுநீருமென்றவர்.

அடு. எனேயுமின்ரேர்.

அள. பந்திவைகாளி.

அசு. வீளையாட்டுநவின்றனே. கனகமளித்த.

உஅ - ம் திருவிளையாட்டல்.

க. அரசர்கோவே. அலங்கரிப்பாய்.

உ. பித்துமால்கொண்டான். இரங்கிடலழைத்துவாங்கு.

ஙு. அன்னதுசொல்ல.

ச. மேனியையோவன.

டு. ஒழிந்தினேத்தவர். எழவைதவர்.

சு. அலர்கணீர்.

எ. முடிப்பனின்னுயினா. ஆண்டனேயேல்.

அ. பொரிவிலெரிவாய். இருகிலிருநிலியமபுரம். வெளியினுதியாயே.

க0. மொழியினேரும். சோர்வறுபொருள்களேர்ந்து. தேவதேவர்.

கக. நாட்டினரியனேத்து மழைத்தித்திரட்டி. இன்னுஞ்சொல்வர்.

கஉ. அண்டம்பிள்ள. நரிகாணலியாது.

கஙு. கோமாயுவுயர்மாயப். உடைய நாயகனேச்சூழ்ந்து.

கச. நீதறவாழ்ந்தவெந்தை.

கடு. வாசித்தூளி.

கசு. காலன்வெந்தூதர்.

கள. வேதனேயுரமல்.

கக. ஒழிபொழினகரின். வந்ததென்று.

உ0. தலம்புகழாலவட்டங். அலகிலாமணியாற்பொங்கும்.

உக. நாலுதிக்கிலும்.

உஉ. நம்பொருளனேத்தும்.

உஙு. நீக்குநோக்கடியார்.

உடு. போதுபொழிபூம்பொழில். கோகுலங்கடமைப்.

உசு. செவிதொக்கி. கடைஞாட் பொங்குமைமுழக் கென்னக்காட்டப்.

உள. பாவலபுலவன்.

உஅ. மலங்கிமால்ஙு மல்கிமால். அழுதுயர். பொழிமழைத்.

உக. கவுள்பொருசெவ்வாய்க் கலினவெண். விழுமுசாமமாகள்.முகமொடுமசைய. விண்ணெழத். சுற்றிமுற்றையும். வந்ததுமூரிமாச்.

ஙு0. கொதித்ததெ வமிக்கெவ ருமுட்கெட மதிப்பன.

ஙக. குலக்கிரிகண்.

ஙஉ. வசைப்படுமெனத்துடல்.

ஙச. மெய்ப்பான்மன்ன. பதஞ்செய். மின்னுண்மணிப்.

ஙரி. சாத்துவர்கள்.

ஙசு. அடிசேவிப்ப.

ஙள. பொங்கியபொருமல்.

ஙஅ. அடியினைத்தாணீர்.

சக. கேட்டபாங்கணிமுனிவர் முன்னேனென்வாமபரியுகைப்பனென்றார்.

சஙு. தருமதீருவத்தானுந்.

சச. மேருமால்வரையொப்பென்னத், தள்ளிவெண்.

சஞி. இமையாதநம்மைக். ஏறுவான்.

சசு. குசைகசைசுரலும். தேரும் விலக்குந். மற்றுச்.

சள. விக்கிரவக்கிரம்விளங்குபதண்டமேவருமுபசமஞ்சலமாஞ்;உபவசம். சிக்கணினடை. அத்தபுளகயம்.

சஅ. வெல்விடை

சகூ. சுபதக்கிரமுறு.

ஙம. தனத்தனவெனத் தனிதுகைத்தே, வீணைப்படி. மிதித்தடிநடித்தே.

ஙக. சந்தறு. சுந்தரனிசைப்படி.

ஙஉ. புனைவுற்றுருகிப்.

ஙஙு. தத்தொந் தொந்தொந் தித்தி யென்றென்று.

ஙச. கிரியைமுட்டா.

ஙஞி. மண்டிலம் விளைப்ப. வட்டமின்றி.

ஙசு. பரிவர்த்திப்ப. இரண்போல் சுதினை.

ஙள. பண்ணுறத்தாண்டும். விண்மண்ணுய்க் கடநிடலாயிற்றன்றே.

ஙஅ. நாதர்மூற்றுங். வீறுளமுயலின்மார்க்கம் வெறிணைமார்க்கம்வீதி.

ஙகூ. படிமிசைக்கண்டதில்லை.

சுஙி. அவர்க்காணு. மனிதொல்லாந்.

சுக. போலெம்மக்குத்தோன்றிட.

சுஙு. பொருந்துபெருந்துறை.

சுசு. கழுதையோரி.

சுஞி. திடம்பநெலமும். மெத்தத்தோல்வனைத்து.

சுள. இறுகிச்சிவந்தகரக்குரம்போலிருகாற்குரமும், அகன்ற தனிமுதுமும். செய்யாரையே.

சுஅ. ஆலியமனஞ்.

சுகூ. பேராளுரானளரான். மௌவல்கையான். பட்டவத்தனங்கள்.

எக. மன்னதிமனம். மசகல்கான். இன்னெறியிலங்கல். மேலெற்றப்பாய்தன், முன்னெழக்கடித்தல். காழ்முகஞ்சாடித்தல். மற்றுத்தீங்கிலே.

எஉ. வன்கதி.

எஙு. கருததெனில்.

எச. மூப்பதோராயிரம். மூத்தரமானதுகாண்.

எஞி. கிடத்தல்கேணல்.

எசு. திண்பகைமன்னர். கொண்டுளேமன்னராளக்.

எஅ. பரவரும்யானே. அன்றுமன்னும்.

ஏகூ. பொதுவினுளாறலாலே.

அ0. அழகுறப்பேசிக். நன்மைதீமை, யோதுவர்.

அக. நல்லவறிவுநீ. நன்மைதீமை. என்னதுமுற்றுமென்னுச்.

அசு. ராகுத்தராயன். மெய்யுடையமன்னன்.

அச. *ஞாறுசெய்வோன். வாளியேறி. செம்புதோன்றுமல்.

அஞி. அடைவிற்போற்றி. வகையிற் சேர்த்து.

அசு. இனிமைகூரிராகுத்தற்கு. முற்காம்பிற்கோத்துத். சடைமிசைய

அள. பாடலமுனிவரோத்த. ஆசெனத்துளங்கிற்றன்றே.

அஅ. தீங்கிலாவாதஜர். வாங்குமுன்.

கூ0. பொற்கரவாளம.

கூஉ. கடலிடையலைத்தாரன்றே.

கூச. உமையவட்கருளிச்செய்தான்.

கூஞி. நல்குரவுநல்குமூத்தவணீங்கி; ல்குரவுநீங்கிமூத்தவணீங்கி. இனைய நங்கைகணுகுதற்கு.

கூசு. பந்தியிற்கூடிய.

உகூ - ம் நீருவிளையாடல்.

க. மதுரையினுணின்ற. இனித்தொற்றுவர்.

உ. மிடற்றினுருங்கயிறு.

ங. மண்டியகழ்வன.

இ. நம்முளோர்காணும்.
ஈ. எழிறருமட்டியிட்டேயிதவிய.
எ. புரவிதள்ளுமறிகளும்.
அ. உயிர்த்தழன்று; உயிர்த்தழன்று. மின்னன்றி; மின்னிற.
ஊ. வரர்க்கொக்கொண்டதுண்டோ.
கஉ. திங்கதிலுண்டோவென்ன.
கஇ. உண்டோவென்றே.
கஈ. மந்திரை.
கஎ. வீடுமாறகஞ்சாதிப்போர்,பெருமாளெங்கே.
கஅ. அடைவுசெய்யற்கோ. தீரவுற்றழைத்து. சாருறும்பொருள்; சாருமப்பொருள்.
உ0. குறும்பரிகரிகளாகிக் கொடுங்குரல்.

ஈ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. சிறையரத்தேகாமுன்னஞ்.
ங. மணஞ்சேர்புனல்கொண்டு.
ச. மீனுகளப்பாய்ந்தழுங்கி.
ஞ. இன்றேமுடிவென் றழிந்தொழிந்தான்.
ட. இன்னருள்சேர்முனியை.
எ. ஊருள். சுமக்கத்தொடங்கினரால்.
அ. முதுபொன்னகரில்.
ஈ0. பதினெரியாட்டைப்பருவத்துப்.
ஈக. பரந்திதிரிகின்றனையென்ன.
ஈங. சாலமுடிமேல்.
ஈச. என்றுணைமுகியாள்.
ஈஞ. திருவுளத்துக்கொப்பாகீ.
ஈக. யாற்றங்கரை.
ஈள. உலகநாதன்.
ஈஅ. அயினல்லாற்.
உ0. *வித்துநெற்பிட்டுச்.
உச. செம்மையன்.
உஞ. குழப்புகொற்றூளர்.
உள. இன்றேர்கூடை.
உக. சகோதரர்பிறரென்றில்லே.
ஊ0. பணித்துனக்கு. உனைப்போலிங்கே.
ஊங. கோலறையென்று சாற்றுமென.
ஊச. கொற்றூளவன்.
ஊள. தள்ளிநடையிடக். ஏதன்னன்முறை வாரியர்கள். கொற்றூளின் னகையின்றூற்றும். உடைப்படைப்பனைப்பிடித்து.
ஊக. யாற்றி, லடிபட.
சக. முன்னின்றருளினல்.
சஉ. இடைப்புடைப்ப.
சஙு. மாறனென்றேங், கரும்பெயிற்றேனனது.
சச. யாண்டும்வாழி
சசு. திருவுள்ளத்தடைத்தபடி.வேந்தர் புகழ்தருசொக்கர். கண்டதில்லே. யாரும்விழுந்து.
சள. துடக்கறுத்தேன். உண்மையீதால்.
சஊ. நீர்வாரி. அமைச்சுகன்னூல் வேயுபராகாது.
ஙு. நினைப்பரியிவ்வதன்றி. அன்ன மார்மேனி.
ஙுச. மங்கைகரிணுமுருவங்காட்டி; மங்கைகமுக்குன்முங்குருவங்காட்டி.
ஙுஊ. காளாஞ்சி; களாஞ்சி. தூசென்றுங்கு.
ஙுஙு. பிட்டினடியுண்டு.

ஊக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. புத்தியன்.
ஙு. ஒத்ததாயின்.
ச. நன்குதரப்பெற்றேமென்றுறியாரும்.
எ. தயருற்றியாமமுதுபடைத்து.
அ. மின்னெளிநூல்.
கூ. மின்னமாநன்னாமுடியும்.
கஉ. கொடியளம்மாமி. புதமில்லே. சோதிகீள். துணிந்துநீயன்புகூர்ந்தெடுத்தேத.
கஙு. கதவுஞ்சடனெனத். விரைவொடுபுகுந்து.
கச. இருந்தநிலுந்தரபூரனமாவுண்டெழிறரு. ஆண்டிப்பிள்ளேயாய். அதிசயித்திறைஞ்சி.
கஞு. மார்பினீண்மாலே. அகங்கனென்ன.
சஊ. வேலே யேந்திழைதன்னம் மாமி. வாயில்வந்தாள். ஓர்வார்த்தையின்றி.

கஎ. ஒதொட்டிலும். தளங்க.
கஅ. வெருண்டுமிவ்வூணைக்.
கக. ஒதுங்கிச்சொல்வாள்.
உo. அடித்துவீழ்த்துப்; அடித்துவீழ்ந்து. வருந்திவன்கதவு.
உஉ. நெமொல்வாழ்த்த; மால்போற்ற.

ரூஉ - ம் தீருவிளையாடல்.

ரு. கற்பனென்றிகலிற்கற்று. என்னைச்சாற்றி.
ச. புகழவாழ்ந்து.
எ. விளிவிற்கூடி, மன்னவன். வாழ்த்தும் யாசகனே.
அ. முற்றுங்கற்றனன்.
கo. ஒருதாளன்றி. இங்கென்னை. மாறிநின்றுடிலொன்றே.
கக. அண்டஞ்சராசரம்.
கரு. பேறுசார். வீறுசார்.
ஙசு. வலியும்போக்கிய.
கஅ. இடப்பொற்சேவடியாலுளகிருக்கூத்து. அருமையாவலப் பொற்சேவடியால். கருதினிங்கு.
உக. மாணிக்கக்காற். வயிரஞ்சேர்த்து; சேர்த்த. வேண்டுப.
உஉ. பொருந்தடியவர்கள். தன்வசர்த்த.
உரு. மாறியாடக்கொடியிட்ட.
உச. புத்தியும்புகழும். மும்மல மாசு.
உடு. கோடுடையேனமாகி. செஞ்சுடர்.

ரூரு - ம் தீருவிளையாடல்.

க. நேசமுடை. ஆசிலாமாது.
உ. பருவவிலக் கொம்பின்கட்டொங்கிநின்ற பகழிமாருதத் தசைந்து. உருவியாவி.
ரு. ஆரூ, வீரூ. வேட்டுடுவேடன்; வேட்டெனவேடன்.
அஞ்சாநீசன்ரூனும்.
ச. பழியையுரீர் வேரூய்ந்து. இவ்வெய்வேட னெறியிடையிற்கொன்ரூணெம்மாதை."
டு. மந்திரிகடெயருழந்துகண்டவாறு. எய்தாகிற்கும். அருங்கூணை.
க. வெயர்த்துரைப்ப.
எ. இயம்புமது. கொலநின்றேம்; கொல்லின்றேமப்பால்வீர்த. இந்த, வாதிவியொருவசாற்றப்பவொண்ணாது. போய்த்தனியழுங்கு.
அ. உயர்ந்தபெருஞ். ஆளுடைச் சொக்கநாதனெங்கோன்.
கரு. எய்தேயதறிவிப்பல்.
கo. தன்னிடத்துவைத்து. உண்டிகளித்து. கங்குற்போதுள். மின்னுமறைப்புறத்து.வெருவவுருப்புனேந்து.
கக. தெரிவுறுமிவளை.
கஉ. உரம்பட; உரன்பெற. ஆங்குலவுமிர்கள்.
கரு. கொங்கலர்; கொங்குவீழ். யமன்படர். கொண்டுபோமது.
கஉ. கொட்டிலாமொட்டை. விடுதலும். வெருட்டிமுட்டிட.
கசு. வீறுகவில்வனென்று.
கஎ. மறைத்திடச். உகந்தயாக.
கஅ. உதித்தசெல்வி.எய்துதொங்கி.

உக. போதேமேல்.
உஉ. மேவுமின்னுயிர்.
உரு. வெருட்கிபொங்கி.
உச. கண்டுநாவுற.
உஎ. நோக்கியிங்கென்றனே. புகலுவதென்.
உஅ. நல்கிமுன். செய்துபுதல்வ
உரு. உரைத்தலாலே. பழியஞ்சிச் சொக்கன்; பழிக்கஞ்சிச்சொக்கன்.
ரூo. குட்டிப்பார்ப்பான்.

ரூஉ - ம் தீருவிளையாடல்.

உ. கொட்டால்வெட்டி. கொடுங்கணையேபட்டிழைப்பார்க்கறமெங்கே. கொடுங்கணையேபட்டாலந்தோ.
ரு. செருத்துப்பின்னர்வஞ்சமுடைத்தற்சேர்ந்தார். பெரியதூரம்.
ச. புடைப்பவிடித்துக்; புடைப்பப் பிடித்துக். கவர்ந்திளமாதையுங்.
டு. அடவிதோறு நாடோறும் வழிதோறு நாணமின்றி. திரிந்திழன்றுநின்ரூன்.
சு. முன்னிருந்தீவினை. பல்லிறுக்கி; பல்லுறுக்கி.

அ. அங்கயற்கணம்மையை. காக்க வலாரீதரிதெவ். உண்டோவென்ன

கூ. அநங்கனேவில்வாழ்க்கைக்கு.

கக. நக்கிகேசர். இரங்கிக்கேட்டே

கஉ. விதியினில்லையாயினும் போக்குவோம்யாம்.

கஙூ. கேண்மோநின்னேப்பரிந்துநா மூளைக்குமாறு. மண்புகழ் கோவியனுக்கு. அங்கப்பிதக்கணம்; அங்கப்பிரதக்கணம்.

கஙி. உன்னேம்புலனையுஞ். கீக்கு வைமூவரும்.

கசூ. மெய்யன்விதிப்புற.

கஎ. பொறையறைநீதி. வாய்மை தேர்; வாய்மைசேர். இங்கிவர்த்தம் மைக்.

கஅ. விருப்புடையறத்திறம்விள ம்பி. மறையவனிகழ நிகழ்த்திய. பாதகநீங்கிப்போயினன்.

ஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வாருதி. திலகமன்ன. பயிற்றியங்கோரொருசாமப். அன்பாற்முழ்ந்தெழுவன்.

உ. போதுங்காலைக்; போதுங்காலங். கூரச், செற்றமொன்றுமனத்.வைத்துத்தானும். சிறந்தவன்போல்.

ங. ஒப்பரெனக்கூறி. தன்னேவியர்தாங்கரித்துத்.

ச. தூய்நெறிச்.

சு. கேட்டங் இனையிலான். காணநம்பே. வேண்டாநமக்கோர். நன்றுகூர். போதுநாளஞ்சாநெஞ்சன்.

எ. சொல்வனின்றுமெல்ல.

அ.நாதனெங்கடைந்தானென்றால்.

கூ. மிண்டொரு.

கo. தன்னுயர்.

கஉ. நின்றெனேநீவென்றுயேல்.

கஙூ. இல்லையென்று

கச. புரங்கடிந்தோன். வெட்டிவீழ்க்கத், தீதற வல்லாஞ்கியிருக்கவஞ்.

கஙி. இயையாவயத்தின். ஓடிமுட்டிப்.

கசூ. வேறின்று. தூற்றெட்டி-

கஎ. முன்போலின்.டெட்டுமோ. நடத்தினன்கடிமைகர.

கஅ. விதிர்த்துக்கண்.

கஙூ. சிரித்துமெய்விதிர்த்துக். அறுத்துளான். அஞ்சினுறிப்போல். இறக்கினன்.நிலத்தையுங்கூறிக்கொள்வான்.

உo. துண்ட தூக்கமட் டங்க ழிப்ப, நடுவெழு விச்சை சாரக் கலப்பு நேர்நடக்கன்மூட்டல், கடவுள கோசரக்கை வெட்டக்காண். பார்பாரென்றான்.

உக. சோமவென. மூந்துறத்தொட்டு. சந்தொடும். தலத்தொடுவாளுங்.

உஉ. கடியதோர்சொட்டை; கட்டியகொட்டை. அறுத்தான்வீழ்த்து.

உங. பணிக்கரைப்போல்.

உஙி. கேட்டோரவாவுற. செவ்வையினிறைஞ்சிவந்தார். கரமுந்தாமும்.

உசு. தொழுதிகண்டி. புதல்வரெல்லாம்; மைந்தரெல்லாம்; வீரரெல்லாம். அணைந்தீரென்ன. நம்முரூப்போல். வென்றனரொருவர்.

உஎ. இருந்தனஞ்செல்வாவென்னக். கருத்தறியாமலேதான்.

உஅ. பழுதுநீக்க.

ஙo. இன்னுயிரை. வெட்டவினைந்தினே. தாமிசையில்லையாயோ.

ஙஉ. விளங்கியதெவரும்போற்ற.

ஙூசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. புரிந்துகாத்தான்.

ச. முதிர்ந்துநம்மைக். கூசிடாதஞ்சியாங்கண்.

டி. நாவிசைத்துயிர்த்துயிர்த்துச்சோர்ந்தது.

சு. வானுறைவளிபோல். விரைவிற்

எ. தெரிவுறத். [கூட்டி.

கூ. கடியவாயுமிழ்ந்த.

கo. புரமூண்டவனே.

கக. வானவர்கட்கிரியாய். மெய்யாயுழைசேர்கையாய்.

கஉ. வென்றிப்புகழா. அயர்வார்வார்.

கஙூ. தடினியிறுரனும். விருப்பினிற்றப்பான்.

கச. சடைமுடியீருந்த. அணைந்தார்பாற்றுள். சீக்கிப்பர்ரு இப்ப, மேமெயஉய்ய.

கஞ. தேவன்பைவாய். மதுரமாக
கரி. பரவுற.
கள. மதுரமாகாகரி. கழலப்பேசி.
கஅ. தர்தமிஞ்சும்.
ககூ. காலவேகமென்னவே.
உ0. வல்லாயக
குவேன் மாற்றற்கென்ரூன்.
உச. தளர்ந்ததாடிக்.
உசு. இட்டிறுக்கின்றதாங்கு.
உள. இடபவெற்பெனப்போவென்

உஅ. தாங்கருமினிமை. பத்தன்ம

ரூள - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரப்பி.
ஞ.விளக்குவிக்கவேணுமென்ரூங்கு
எ. விண்ணப்பமென்று.
அ. இன்புற.
கூ. அரசுந்தயாவுடைச். செந்நெறி
ப்பாலக.
கஉ. பொய்யிலாயானே ஞானமத
ம்பட்டுப்.
காூ. குழுத்திகழ்குண்டர்.
கச. விடித்தினிய.
கஞ. ஏந்துமதி. இஞ்சிமதி. புரிெ
ல்லே.
ககூ. நகரகத்தெண்.
உ0. புளகெழுந்துடல்; புளகம்வந்
துடல்.
உக. பொருவருமதனா; பொதுவ
ரும்வாது.
உஉ. வரிசைகள்கண்டு.
உச. அறமுறவெண்ணிய. எம்மரு
ங்கேதெனும்.
உஞ. வான்முகத்தோஞ்.
உசு. கைகூப்பக்.
உக. வந்துதவலிற். அன்புறுின்
று. செய்தனனென்றே.
ரூஉ. மடத்தவரிருப்ப; மடத்தவர்
ரிப்ப. சமணராண்டறிவான். மூட்
ச்சஞ்சலம்.
ரூரூ. புத்தமண்குரத்தியர்.
ரூச. வழுதியற்கெனவே.
ரூசு. மெலியவென்ரூர்.
ரூள. ஏவப்போகாது.
ரூஅ. தங்கியலங்கங்.
ரூக. கொண்டொப்ப.
ச0. குண்டர்கேள்வியாங்.
சஉ. நீமெம்மடஞ். ஓடிவாழுந்தம்.
சரூ. மருந்தினிற்பார்ப்பவுந்தீராது.
சஞ. கடுங்கொடுஞ்சுரத்தை. வளை
யுந்திரங்கண்.
சசு. என்றறையக்.
சள. சொக்கையொத்த.
சக. தண்டலமன்ன. மாற்றவல்ல.
ஞ0. பூசிறீறு.
ஞஉ. குழுவொடுநின்ற.
ஞச. மன்னன்வலப்புறத்தழலே. வி
ாவினிடப்புறத்தழலே.
ஞஞ. செப்பியவாறு.
ஞள. சிவனேமனமுற.
ஞஅ. பலமருந்திட்டீறு.
ஞக. செந்தமிழ்பரவுஞ். வெந்தின்
சாம்பல்.
சு0. புன்மையிலாதோர். பொருந்
தினோர்மகுமாம். வந்தனர்வெந்த
றீறு.
சுக. மந்திரமாவதென்றே. முதிர்ந்
தமாடண்டி. எறிந்தனரிடப்பாணண்
ணி.
சுஉ. பன்முறையடர்த்துப்.
சுரூ. மந்திரத்த.
சுச. கண்மென்ன னருவலாத்தவ
ரை. எறியும்பக்கங்குளுந்தது.
சுசு. அப்பால்வெப்பக்.
சுஅ. என்றுபரிபவித்து; பரிதவித்து.
சுக. க.
எ0. இன்னருள்கூர்ந்து.
எக. கூனிமிர்ந்தெழுந்து. வடிவொ
.
எஉ. அரும்பொடிப்பாலன்.
எரூ. வரிசைகொண்மானியாருமங்
திரியாருமிக்க, கருணையினிலகக்.
எச. கொடிற்றிடை.
எஞ.சுந்தரன்றனைத்துதித்தான்.தரு
வோடுதே.
எள. நீங்கிநிலையிடை.

ரூஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நாங்கிளந்த.
ச. ஓங்கியதோங்க.

கூ. விளிவிற்கூடி.
கக. வாருநற்சிறுவ.
கஉ. காகஞ்சேரப்.
கஙி. எஞ்சழல்வாழ்கீழ்கோணத்.விஞ்சுயர்நெருப்பு.
கஙூ.
உ0. மறைமுழங்க.
உக. ஆயிரந்தகுதி.
உச.எதிரேயேறும்.இடவாதேர்ந்து
உள. உயர்கழு.மூன்னஞ்சேர்த்திக், குளத்தளவு.
ஙூ0. வினைகடிவேதநான்கின்;வினைகடிகங்கைகீரின்.
ஙூஉ. நாணுவீர்.
ஙூங. இயைந்திப், பொற்புடைக்கழுக்கள்.
ஙூச. வாழ்த்தலிர். தனிக்காளத்தர் வாதுமேற்.
ஙூஙி. துய்[illegible].
ஙூஙூ. மேவியவறங்களோடும்.தீவினை பயத்தலாலே. நீட்டியிட்டார்
ஙூஅ. அனையவனாயுற்று னகை. கடியுநீர்வழி.
சஉ0. பதந்தொறும். நடனவில்.
சக. நாதமுஞ். அலர்த்திருமழை.
சஉ. பாதப்போதில்.
சச. வினையாலேடா.
சசு. வயிற்றினைக்கிழித்து. ஏறின.
ஙிஉ. கவிப்பெருமான்.
ஙிங. ஆழ்ந்துசெல்.
ஙிஙி. உண்டுபேர.
ஙிசு. தேனுறைவன்னி.
ஙிகூ. வந்தான்வணங்கி.
சுஉ. வருமன்னர்கரத்து
சுங. ஞென்மேன்மூத்து. னன்பால்.
சுச. நான்குதரும்படைவீட்டைச்
சுஙி. பரவேடழகன்னெனவே.
சுகூ. மாலுமயனும்மூவனமும்.
எக. தூண்டுரும்பாக. ஏற்றல்கண்டீர்.

ஙூகூ - ம் தீருவிளையாடல்.

கூ. முரண்டருபல்படையாள் வோமெனத்தனித்தக்.
ஙி. தமைநேடி. அடைந்தோர்போகதோக்கி. செங்கனகத்தோடும்.
எ. சம்புதீரொன்ன.
அ. மன்னர்பொன்னெனுது.
கஉ. கொற்றவர்தனமெனுதழித்து; தனமெலாமழித்து; தனமெலாமளித்
கச. மனத்தொடுமடைநீ. [து.
கஎ. தம்மின்.
கஅ. துடியடிமூரசம். வானெழ.
கக. பாரூவனீ. கொல்லெழிற்றண்
ங. முன்னெடித்து.
உ0. வெளியவெண்ணீலிவான்மூடப்.
உஉ.
உச. பரிகலத்தை.
உஙி. பப்பரமாச்.
உகூ. துலுக்கரிலக்க
உஎ. இன்னணம். மன்னியகப்போற்.
உஅ. தலைவன்யாவன்.
உக. அமைச்சரோடுங்கேளுதி. நினைவினுங். தனக்கப். பரிகலங்.
ஙூ0. நன்றெனவீரனேச்.
ஙூஉ. என்னதின்னுடலங். சொக்கனென்ன.
ஙூங. துகினல்கவாங்கி.
ஙூச. அடக்குமவன். நடத்துபு பிடித்துறு.
ஙூஙி. விளைவினில்.
ஙூஎ. உம்பர்கோன்செயலைவாழ்த்தி
ஙூகூ. நிறுத்துதறுமமென்ன.படையைச்சாற்றிச்.
சக. மாணிக்கக்கோளகை.

சு0 - ம் தீருவிளையாடல்.

கூ. இழிந்துபின். அறங்களுன்கும்.
ச. திசைதிசைபோக. யாவையுஞ் சுருங்கிற்றன்றே.
சு. வணங்கிப்போகூ
எ. சாற்றுவம்புக்கவாறு.
அ.
கூ. நெ
கஉ. நன்குடையறத்தினர்.
கஙூ. நன்குகூர் தினக்கு ; நன்குற. நீக்கமற்றோர்.
கச. தொலையாதென்றன். தமக்குமிக்குத். வாழத் தருகுவல்.

கடு. பஞ்சிமெல்லணைப். வஞ்சமாறற.
கள. கருத்துட்டங்கி. தணிவதில்லாது.
ககக. சுருதியும்விளங்கி.

சக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நல்வினைக்கணிலாளளித்தவொர்ந்தனந்தவிலாமையால்.
டு. வாடிமுனிவத்பிடித்து.
அ. மகண்மைக்கொண்டி.
கஎ. தருமமென்றே. [றில்.
கஙக. ஏணடமேவலர். தருமமாமன்
கச. கருஞ்சிறுக்கண்;

கசு. சொல்வதோவென; சொல்வதேயென்று. யாருமிரங்க.
கஅ. விற்றதென்பயனே. மருகமூமரணுண்டே.
க்கூ. கானல்வீதி. கோனுர்பயணமீண்டிலரோ.
உ0. தனபாலன்சொல்.
உரு. நன்றெனவுவப்பக்; நன்றெனவியப்பக்.
உச. மாற்றலர்.
உடு. போகநின்னுழையின்.
உசு. கனகமாமனையுட்.
உஅ. வெல்லுவாரிங்கு. மாட்டாக்கயந்தலே.
உகூ. கண்களணீர்சொரியவாய்.

குஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சிறக்கநல்கி.
கூ. யோசனையோடி.
அ. இன்றருமபிழை. சாபமது.
கூ. ஓதியதருகி.
கஎ. இஞ்சப்பொடுமேதங்கூர்ந்து.
கச. மஞ்சமார் அஞ்சனீர்.
கடு. நனுகுஞ்விசித்து வமீசத்துவன்குள.

குரு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. செம்நெறிவளவ. எண்ணியோகாரியத்தேதோனை.
எ. நற்றவன்கண்டஞ்சாது.
கூ. வீரருர்க்கொடுங்கடல் இளர்தேதென்னி.

கo. ஒன்றியசங்கநாதம்.
கச. தண்ணிஞீர்வேட்டாவி.
கடு. கடிதுறச்சேர்ந்தபத்தன்.
கள. நல்குவர். விளைத்தசமரமுன்னின்.
உo. முடிந்துமாண்டார்.
உரு. தந்திரித்தலைவரோடும்.
உகூ. செயிர்த்தமாறன்.

குசு - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மானிடர்முற்றுமுற்ற.
கஉ. தொலைவிலாவிடும்பராதும்.
கச. வினைப்பேராரை; விலைப்பேராரம்.

உக. பல்வளங்களெங்களும்.
உஉ. சேய்கன்னி.
உச. நீரிடையிழுப்பவறன்மிசை.
உள. வினைகடிதீர்த்தகன்.
ஊo. சீதமண்டிலக்.
ஊக. கண்டிறைஞ்சி மிஞ்சகெஞ்சுநாணு.
ஊஉ. வரிசைமாமணிமாறன்றன்.
ஊச. பன்றிகடின்றிய.
ஊசு. இத்தகவினிற். மேகநாதனார்.
ஊள. ஒல்லையின்மெல்லமெல்லப்.
ஊஅ. சிறையில்வைப்ப, விடத்தினைக்.
சஉ. தானையோங்க, வளனெடும் பொருவான்வந்தான்.
சரு. கயனுறு.
சக. பொருதுநந்தம்.
சள. வஞ்சக்கையாலுன்.
சஅ. வஞ்சக்கையாலுருத்தி.
சக. கோன்போக.
டுஉ. எய்தநன்மழை.
டுரு. பாயிரம்.
டுச. சேரற்காய்ந்து. பிணநின்றன்.
டுடு. அருமழை.
டுசு. நென்முதற்பல்வளன்களெங்

டுள. ந வின்றுமுன்னோர்.
டுஅ. வந்திகலாரம்.

சுடு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. என்றறுதிபட. சித்தமுறுசிற்பியரான். புத்தியழுங்குதல்கண்டங்கிரங்கிமிக்கபுகழ்ச்.
ரு. வந்தசித்தன்.
சு. பூங்கமழ்தொண்டர்வந்து. மாத்திரையுமூன்றி.
டு. மிக்கவியப்பொடுஞ். தமியேனுமை.
ரு. நீலவேற்கட். நாகிகாபரணம் பொல்லாச். தேடிச்சூடுமோ; தேடிச்சூட்டுமோவென்னைக்கண்ட.
எ. பெரியதொன்றுவெண்ணிலாயென்னை.
கூ. பணையவாள்வேல்; மணையவாள்வேல்.
கூ. தழலிற்சூழச்சொருகிடு; சொருகிலை.
கஉ. சென்றுவாழ்விசும்பிற்.
கஉ. விரைவிற்கூடி. புயல்வளாமேரு. நடித்தாள்வாழ்த்தி; நயத்தெழுதே.
கரு. தபத்தியராங்கது; அதிபதியாங்கது.
கஎ. சித்தரென்றேயாளாகி. ஏறிஞ்சிவலோகத்து.
கஅ. நற்சிவலோகத்தாவர் நயந்தயாவையுமுடித்தே.

சுசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. சுத்தையாமறைக்.
ரு. நன்னுடைசருணைத்.
சு. ஓதருஞ்சொக்குண்.
எ. வண்பொருடன்னை.
கூ. இருப்போன்றன்கண். துன்னியவலியும்.
கூ. மின்னுயர்கோபுரம்.
கஉ. புறம்பிடைத்.
கரு. வென்றுருவுவல்.
கச. கோயில்சேர்ந்தான்.
கடு. முற்றிவெம்பகைசெய்வமென்று.
ககூ. மாசறநீறிடா.
ககூ. காதின்கணனிமருப்புத்.
உ. பொருவருசினச்சு. புகலென வறைந்தெதிர்.
உடு. தம்பெருங்கருண். தாழ்ந்த, வம்புறு.
உஎ. பெரும்படையிலேடும்.
உஅ. இராகுத்தன்.
ரூக. ஆதரவுடையோர்க்கேதுசாதிப்ப தரிதுலையத்து.

சுள - ம் திருவிளையாடல்.

உ. தென்றமிழ். பெருஞ் சத்தியாலே.
ரு. கன்றிகொளுலகுக். படிவமாய்.
சு. பெருமைமிக்க, திரை.
எ. எல்லையையுணர்த்தி.
கூ. உரகராசன்.
கூ. இடத்தினினமருமாங்கு.
ககூ. யோசனையகலம். தானத்தந்தத்; தானந்தந்தத்.
கஉ. நோக்கினுங்கு.

சுஅ-ம் திருவிளையாடல்.

சு. உயிர்விட்டனன்மே, லென்னு. இனியா, நன்னீதியனே.
எ. வினைத்தென்பன்.
ககூ. நூயவறநெறித்தவத்தினுள்ள.
கஉ. கருதிறத்திருப்புப்பாரப்.
கச. நீங்கொழித்தேனென்றீசன்.
கஎ. நீருவாணமரர்களிருடிகள். மருந்திடைச்சென்றான்.
உகூ. ஈண்டியவினை.
உஉ. தெய்வத்தானம்.
உரூ. பருத்தியில்லென்று.
உசு. காம்புவீழ்ந்து.
உஅ. பாடுவனென்று.
உரூ. நின்றனைத் தமராக்கொண்மென், றுரை. அளித்ததென்னன்.
ரூசூ. துர்த்தபி.
சகூ. பிறவையுமொழிந்தென்னன்.

சுகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. சுரரடி பரவுமன்பார்.
ரு. தடங்கையுடைத்து. அதர்ம்றைத்தும், வெந்திறன்மாறன்.
சு. அத்தியேன்றெய்த.
டு. தந்துயர்க்கும்.
எ. அற்றவர்க்கற்றசிவன். கண்ணிறைத்துநீர்ததும்ப.

கூ. ஆவ்வுரைகேட்டு. செவ்வியநி
றை. பாத்திபர்தலைவன்.
கo. செழியன்மெலிவுற.
கக. களத்திடைக்கணத்திடைக்.
கஉ. மெய்ப்படவவனுமிவனே.
கஙு. படைக்குலம்தெளிவுற.
கச. கொடும்பெரும்படைகள். ந
ணுகியகாரணமுணரா.
கஅ. வாளியொற்றை யூதுநரை. பா
ரும்.
ஃதிரள்படிங்குருதி.மன்றவுண்டு.
உo. சென்னிமன்னும். தானுளத்தி
நிசயித்து.
உக. கருஉடர்முதலாக்கூட்டி.
உஙு. அமைச்சர்முற்றும். மை ந்
தனென்றும் வந்தித்தான்.

ருo - ம் திருவிளையாடல்.

ச. நிலைத்துறைத்தொண்டர். அருளி
ச்செய்தான்.
ஙு. இந்நெறியொழுகுவோர். வல்ல
ரென்று.
எ. வீறுசார்மழை.
கூ. நோக்கினுன்முன். மாயையா
மிடி.
கக. இடும்பைநீங்கிடுவோன்.
கஙு. மணங்கமழ்தொண்டர்.

ருக - ம் திருவிளையாடல்.

ஙு. பயத்தோடு நற்கோயில்.
சு. மூன்விசையிற்.
எ. சந் தணிர்தேமஞ்சேலையனே.
அஞ்சலஞ்சல். இலகுலகு.
அ. நரம்புமூனுஞ்சேர்ந்து. மன்னு
மக்கங்குற்.
கo. நினைந்துசென்று. தேடிப்போ
ந்து.
கக. நடவியவன மச்சர்முன்னு.
கஉ. பூணெண்ணின்.
கஙு. மூர்த்தியையியந்தவேந்தை.
கச. சடைமுடியாகவந்து. தொழு
தெழு. குடைநனிகிழற்ற.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

ச. காரியமேதோ.
எ. கவிஞதுசொல்வார்.
அ. கேட்டருளீர்.
கo. மற்றொருத்தர்.
கஉ. பரிந்துள. பகுத்து.
கச. நற்கவிதைகொண்டு.

ருங - ம் திருவிளையாடல்.

க.இன்றியுலர்ந்ததாற்;உலவியதாற்.
உ. இலாதொரு.
எ. அச்சமுற்று.
அ. வனத்தின்வந்துறு.
கஉ. கணமாவிழிக்திந்திரன். பணி
சேர்கோயிற்றென்பாற். பதுமத்தட
மும்.
கஙு. புதுமைகண்டருகு. ஈதெனக்
கடி. ஒளித்தலுமே. வீதிதடங்க
ழனி. நல்லபடையும் பலகுடியும்.

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

சு. பா
கூ. ஈங்குமூங்
கச. முடிச்சாத்துஞ்சாத்திச்.
கடி. நமக்குநன்று.
உo. விடத்தலங்காயுந்.
உக. தரித்துத்தோண்மிசைக், காந்
தளம், பூவினையாவிரைப்போதிற்.
உடி. கோடாலி. அடியாளை.
உசு. குழல்சேர்மாதர். விரும்புமா
ல்கொள்வார்.
உகூ. இனையகூறினுன்.
ஙஉ. சொக்கணீண்முடி.
ஙஙு. எடுத்துக்காட்டிநாரதாதி.
ஙச. விளாவினினெழுந்து. யாரெ
னவுணர்த்தி.
ஙசு. அடியான்பாட்டுக்கு.
ஙஎ. இத்திறற்பாடலாரே.
ஙஅ. அயிருளோடும். பறைகற
ங்க.
சo. சாளகசங்கீதம்.
சக. மென்றிருக்கரஞ்.
சஉ. பண்ணிசவாது. என்ன
முன்.
சச. என்றதுசொல்லத்.
சடி. செய்திகண்டு.
சசு. எதினி.
சஎ. இனியகல்கி, மன்றுளையனே
யே.
சஅ. ஈசன்பத்திகண்டு.

நூறு - ம் திருவிளையாடல்.

ஈ. நாதாந்தத்துக்கினியகாதலே தும். வானோர்போற்ற.
உ. அணியொருகாலமளியோர்கால். கண்நொளுநாளுமவாவறவிளைவிற். உண்டுடுத்தும் வந்தோர்க்கிட்டுஞ்சிறந்த ருள் சிந்தனைசெய்வன்.
ஊ. ஒருகாலுடி.
ஏ. அறியுமவன்.
ஐ. போகின்றதின்றுந், தப்பியமுறி வாய். வேறேகாதென்று ; வேருகாதென்று.
ஒ. நோவர்கள்.
எ. உனக்கினி யெனக்களித்தற்கு. கிலத்துவாழுயிர்த்தரங்கள்.
அ. தனங்கள்வாழ. இதமுற்விளைவிற். ஓலையுகொடீயென்று.
கூ. அன்புறுகின்னே. மேகென.
கச. பயின்றுநீண்மறுகுதோறும்பகர்த்துரு.
கஅ. நல்குரவைசப்ப. புறத்தசைப்ப. உழுதுநாளும்.
கக. கொடித்தொடுங்கிப்.
உ0. மீதேற்றி.
உக. கண்வெழுந்தனன்.
உஉ. ஏடி லங்கு தவிசி லிழிச்சினன்.
கூக. அதிசயித்து. பாரராநெளிய. செல்வச்சொக்கன்.
கூகூ. மூத்தையினளித்து. தனையே நாடி.

நூசு - ம் திருவிளையாடல்.

ஈ. வழுத்துவம்.
அ. சிக்கெனவுடனே.
கசு. வன்றிறல்வாரியும்.
கடு. அணைந்துட்டவரொடும்.
கசு. ஆரெனச்செப்பினுர்.
கஅ. எனக்குநல்லார்
கக. யாண்டும்புக்கு.

நூஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. நாட்போல்.
உ. ஆலேலிலே.
ச. இன்றெனக்கடாது.
கூ. என்றலுமன்னவன்.
க0 பரிவுறுதென்முன்.
கக. ஆங்கிருந்து. பாட்டியற்துபின்.
கச. நீதறுமவை.
கடு. அறமதோதருமம்.
கள. இசைத்துப்போக.
கஅ. கருணைசேர்சொக்கன்.
கக. என்றனனிறைவன்.
உ0. ஓரம்பட்டு.
உக. செற்றங்கோளென்னுள்.
உஉ. எனப்போதென்று.
உச. வந்திருந்தானிப்பாற்.
உசு. பெருங்குரல்.
உக. தாளங்கள்.
ஈக. பகைத்தவர்நெஞ்சோ.
ஈஉ. பொலிவுகூர்ந்து.
ஈச. கழுத்தினினிறங்க.
ஈள. உயர்பூணல்லி.

நூஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஒங்கியபுதல்வரீராறு.
ஈ. உழையிடையிறந்தாலல்ல.
ச. அலைப்பப்போனகாட்டிடை.
கூ. தொட்டியாடினுர்.
ஈகூ. ஒண்டலமிடம்வலமாகப்.

நூகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க0. திருந்தாயகன்.
கஉ. பிறங்குபன்னிருதாய் தந்தை.
கச. இந்தவோர்பருவமைத்தர்.
கசு. அறத்தினினேங்கிச்.
கள. பகைகடிந்தே.

சூ0 - ம் திருவிளையாடல்.

எ. வழிபடுவோர்கணின்போன். மூ

கூ. பெயராயும்.
கஈ. கோக்கைநீணோக்கை ; நோக்கியநோக்கை.
கசு. மிருத்தியுஞ்சயத்தின்.

சூக - ம் திருவிளையாடல்.

க. குலத்துள்.
உ. நல்குரவாகியெங்கும்.
ஈ. நீங்கநில்லா.
சு. பிடிசேர்குடியுமற்றும்.
அ. நயங்கள்கூர்ந்தே.
கூ. வழிபடு.
கக. மடங்கலாளிகள்.

கஉ.
கஙு.

சூஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வளர்கின்றகன்னி. விரைவில் வணிகனுக்கெழுதி.
ங. பின்னொராண்மகவின் றியினி மைகூரப்.
சு. இனிமைகூரடியாரோடும்.
எ. முத்தையின்மதுரை.
கூ. ஆங்கரன்றனைப்பணிந்தே யருகுமனையிற்றங்கித், தீங்கறவருந்திமுன்னர்த்.
கo. குலப்பெருவணிகன்.
கக. குலியமேய்வார்.
கச. இறைகடையரற்றுமுன்னம்.
கஞ. பட்டணத்தோர்.
கக. தொடாது நீங்கி, நிற்பது கண்டு சால நிறைவுளோர் போற்றுந் தூய, கற்பியாங் கண்டி லேமென் றேத்திஞர் காழி வேந்தர்.
உசு. உயிரற்பொடி.
ஙசு. தோற்றுதல் கண்டி யாங்க ளறிவுமென்று.

சூங - ம் திருவிளையாடல்.

க. கயல்வானி.
உ. வந்தறஞ்சேர்.
ஞ. மரவுரியிடையினர். தருமகண்டிகையொடு.
கூ. பரிவற.
கo. சந்திமாமடத்து.
கச. இனியதோருடலம்.
கள. நெறியறியாநாமும்.
கக. நாளைவந்தனையை.
உக. பரிவற. கருதுதிரென்றும். கொல்லாமல்.

சூசு - ம் திருவிளையாடல்.

ச. மறையோதியோரும்.
அ இனியவங்ஙகளோடி.
கக. ஏட்டைநீங்கும்.
கஉ. கண்டுகடம்பவனத்தரனுத்தி கள்கலவிடமால்கடலிற்.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. நான்கடைவே.
உ. கார்வளவன்மண்டிலத்துக்; கரவளமண்டிலத்துக். ஆர்வானவிளை பாடல்.

பாடபேதம் முற்றிற்று.

கணபதிதுணை.

திருவாலவாயுடையார்

திருவிளையாடற்

பயகரமாலை.

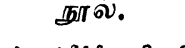
காப்பு.

சித்திவிநாயகர்.

மன்னிக் கிடக்குநின் பொற்றாளல் லாற்கதி மற்றில்லையென்
றுன்னிக் கிடக்குமென் னுள்ளங்கண் டாயர வொன்றொடொன்று
பின்னிக் கிடக்குஞ் சடைமீதஞ் சாமற் பிறைக்கொழுந்து
மின்னிக் கிடக்குந் தமிழ்க்கூடற் சித்தி விநாயகனே. (க)

கற்பகவிநாயகர்.

பரிவொடு செல்வ மதுரா புரிச்சொக்கர் பாங்கிற்செய்த
திருவிளை யாடற் பயகர மாலையைச் செப்பிடவே
சொரிதரு மும்மத நால்வாய்த் தழைசெவிக் துங்கச்செங்கட்
கரிமுகக் கற்பகக் கன்றே கழறந்து காத்தருளே. (உ)

நூல்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

பூவிற் கவட விருத்தா சுரனைப் பொருதுகொன்று
மேவுற்ற பாவத்தை மண்பெண் புனன்மர மேனிறுத்திச்
சேவித் தொளிர்பொன் விமானமுஞ் சாத்திய தேவர்கள்கோன்
பாவத்தைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே (க)

உ.—வேள்ளாணைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

இந்திரன் கையிற் றுருவாச னிட்ட விணைமலைச்
சந்திவெண் சிந்தூரந் தீங்கணைந் தேதென் மதுரைவந்து
முந்துறச் சென்று பணிந்தேத்த மெச்சி முதீபெருஞ்சா
பந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ)

ரு.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

சீராக வாழு மதுரா புரியிற் செழியர்குலப்
பேரா மரசன் மகவேண்டித் தந்தருள் பிள்ளையென்ன
நேராக மூன்று முலையா ளொருபெண்ணை நீதியுடன்
பாராளத் தந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரு)

சு.—மணஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

தாண்டிய வெம்பரித் தேரேறி மன்னர் தளத்தைவென்று
மீண்டிடு மூன்று முலையா டடாதகை மேவினின்கண்
ணுண்டி யிரண்டு முலையா மணஞ்செய்து தென்மதுரைப்
பாண்டிய னைசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சு)

டு.—பத்தஞ்சலிக்க நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

விதம்பெற வேதென் மதுரையி லேமண வேள்வியிலற்
புதம்புற வந்த முனிவர் குழாத்தைப் புரியுமென்ன
விதம்பெறத் தில்லை நடம்கண் டலாதுண லில்லையென்ற
பதஞ்சலிக் காடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (டு)

கூ.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

சுரியா ரமுதி னறுசுவை கூட்டித் துலங்குமன்ன
முரியா தளித்தவை பெல்லாரு முண்டு முடிவிலவாப்
புரியாக் குறையமு தூட்டக்குண் டோதரப் பூதத்திற்குப்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கூ)

எ.—ஊறழைத்த திருவிளையாடல்.

அருகிருக் குங்குழி யன்னமெல் லாமுத ரத்தடக்கி
மருவுறு கேணி குளமுத லாவுண்டு வற்றியபின்
பெருகுஷிக் கும்வையை வெள்ளமெல் லாம்பெரும் பூதத்தினற்
பருகுவிக் குஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

பிரியா வெனது பிதாவின் றீவசம் பெருங்கடல்போய்த்
தரியா திரங்கி யருள்புரி வாயென்று சாற்றிடவே
முரியா ரளகத் தடாதகை யாரன்னை மூழ்கமுக்கீர்
பரிவா யழைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (அ)

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வித்தார மாக மதுரா புரியின்முக் நீவிடக்
கத்தா வுடனன்றி யான்மூழ் குவது கணக்கல்லவே
மைத்தா ரளகத் தடாதகை யென்ன மலயத்வசப்
பத்தாவைக் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூ)

கo.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

தடாதகை யார்தென் மதுரா புரியிற் றவமுமன்பும்
விடாவகை யாலுக் கிரணும் புதல்வனே மேதினிமே
லடாவகை யின்றி யரசாளும் வண்ண மழகிற்குறை
படாவகை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கo)

கக.—வளவேல்சேண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தெரியலர் வந்து வணங்கித் திறையிடுஞ் சீர்மதுரை
தரிபெற வேண்டுஞ் சடைமன்ன னேதரு காட்டாயன்
கிரிகட லேபகை கிட்டி வளசெண்டு சத்திதந்தோம்
பரிகரி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல்.

மதியா வருணன் மழையால் வருத்தவிம் மாநிலத்தோர்
கதியாரு மில்லை சரணென வேபுட் கலாவத்தத்தா
னதியார் மதுரையை நான்மாடக் கூட னலஞ்சிறக்கப்
பதியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஉ)

கங.—சித்தரான திருவிளையாடல்.

சகம்புக ழுந்தென் மதுரா புரியிற் றாமதிக்க
வகந்தொறு நீசெய்த வாடல்கண் டேயழ கார்வழுதி
யிகழ்ந்துகின் னுமெமன் னென்னவெல் லாம்வல்ல சித்தரெனப்
பகர்ந்தருள் காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கங)

கச.—கல்லானை கரும்புவாங்கிய திருவிளையாடல்.

நீங்காத செல்வ மதுரைநன் னாட்டி னிறைபுனலைத்
தாங்காவ லிற்புய மீதுவைத் தோன்றண் மதிக்குலத்தோ
ராங்கார மார்மன் னவன்கைக் கரும்பைக்கல் லானையினற்
பாங்காக வாங்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கச)

கரு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல்.

உலக மகிழ்வெய்த மூன்னாட் புலவ ருடனிருக்கு
மிலகு தனிசை யளித்தருள் வாயென் றெதிர்புகழும்
புலவர் மதுரையி லேழேழு பேரும் பொருந்தச்சங்கப்
பலகை தருஞ்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கரு)

கசு.—கிழியறுத்த திருவிளையாடல்.

மாப்பாட லஞ்செறி மாமது ராபுரி வாழ்வழுதி
காப்பா னினைந்த படிகவி பாடிக் கனகத்தினற்
கோப்பாகக் கட்டுங் கிழியை யறுத்துக் குலதிலகப்
பார்ப்பானுக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கசு)

கள்.—நக்கீரனைக் கரையேற்றின திருவிளையாடல்.

உயர்ந்தநற் கூடல் வழுதிமுன் னேயுன் னுடனெதிர்க்க
வியந்திட நன்னுதற் கண்ணழல் காட்டி மிகவஞ்சியே
கயந்தனில் வீழுநக் கீரனை மீர்க்கரை யேற்றியவன்
பயந்தனைத் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கள)

கஅ.—தமிழைத்தந்த திருவிளையாடல்.

எண்ணுந் தமிழின் பெருமையிந் நாட்டி லிசைந்திடவு
முண்ணின்ற ஞானநக் கீரற்குண் டாகவு மோங்குபுகழ்
நண்ணுங் குறுமுனி வற்குப தேசநற் கூடலிலே
பண்ணுந் தமிழ்ச்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கஅ)

கக.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

எழிறிகழ் கூடலி னின்பா லகப்பொரு ளின்பயனை
வழிபடு சங்கத் தவர்மொழி வாயென்று வந்துதிக்க
வொழிவிலிவ் வூர்ச்செல்வ னுப்பூர் கிழார்மக னூமன்றன்னைப்
பழுதொழி கென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கக)

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

திருந்திய செல்வ மதுரைச் செழியன்முன் சென்றடியே
னருந்தமிழ் பாடினன் றள்ளின னேயென் றவன்சொல்லவே
கரும்பன சொல்லி யுடன்வட பாலிடைக் காடனுக்காப்
பரிந்துபின் போனசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலேறிந்த திருவிளையாடல்.

செருவேறுமன்ன ருடன்புவி மீதிற் றிகழ்சனமு
மருவே தனையுட னீங்கணைந் தாரணி கூடனகர்ப்
பெருவேலை வந்தது வாலுக் கிரனே பிடித்தெறிகின்
பருவேலை யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

இருமீன் பிடிக்கு மதியாை யன்முன் பெழின்மதுரைப்
பொருமீன்கண் ணூனைத் தருகெனக் கென்று பொருந்தியபின்
வருமீனுங் கப்புலு மங்குற வேசெயு மாமகரப்
பருமீன் பிடித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஉ)

உங.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

கிகரற்ற தாரு வனமட வார்கின் மதுரைதன்னிற்
றகவுற்ற செட்டிப் புதல்விக ளாகச் சமைந்தவர்காண்
மிகவுற்ற நல்வளை கொள்ளுமென் றேயவர் வீதிதொறும்
பகர்செட்டி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உங)

உச.—இலக்கியமிட்ட திருவிளையாடல்.

ஓங்கிய கூடற் பதிச்செம் பியன்வர வுள்ளஞ்சியே
யாங்குள வாச லிலச்சினை யிட்டிறை யாங்கிருப்ப
வீங்கொரு வாசல்விட் டேதொழு வித்திட பக்குமியே
பாங்குட னிட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உச)

உடு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

சாத்திய மேன்மை தவரு மதுரைத் தலமதனில்
வாய்த்தநற் செல்வ வணிகனைப் போல வளர்மதியின்
கோத்திர மன்னன் முடிசூட மாணிக்கங் குற்றமறப்
பார்த்தவற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உடு)

உகூ.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

வகையான தொன்றை யறியார் மறுமண் டலத்தமணர்
தொகையாக மேவி வழுதித்தன் மேல்விட்ட சூழ்ச்சியினன்
மிகையானை வேந்தினைக் கூடற் பதியை விழுங்கவந்த
பகையானை யெய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உகூ)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

ஞாலத்தர் போற்று மதுரைமன் னன்பொரு ணல்கியனு
கூலப் பெரும்பரி கொள்ளப் பெருந்துறை கூடியநா
ளாலித்த ஞான வுபதேசம் வாதவூ ராளிக்கன்பிற்
பாலித் தருளுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

அரியார்க்குஞ் சோலை மதுரையின் மன்ன னடற்பரிக்கா
வெரியார்த்த கோபத்தின் வாதவூ ராளி யிடுக்கணுறத்
தரியாத் திருவுளத் தாலே நரிதன்னைத் தாரணியிற்
பரியாக் கியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (உஅ)

உகூ.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

வரிபயின் மீனத் துவசன்முன் னேதென் மதுரைதன்னில்
விரிவுறச் செண்டு வெளிதனிற் காட்டி விழுப்பமுட
னெருநலின் மூன்றந்த பொன்னுக்கெல் லாம்பரி நேரென்றபின்
பரிநரி யாக்குஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (உகூ)

ஊ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

அடல்வந்த மானப் பரிக்கு நரியிட் டமைச்சனுக்காக்
கடல்வந்த வெள்ள மழைப்பித்துத் தென்கரை கட்டுதற்காச்
சுடவந்த பிட்டுக்குக் கூடையி லேமண் சுமந்திடியும்
படவந்த தென்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஊ0)

ஙக.—விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

சேலிகல் கூடற் புரத்தே மறையவன் செல்வமின்னே
மாலடி போற்று மறையோன் புதல்வன் வதுவைசெய்யக்
கோலமென் னென்னு விருத்தனு மாகிக் குமாரனுமாய்ப்
பாலனு மானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙக)

ஙஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

விதமான வெண்ணெண் கலைவல்ல கூடலின் மீனவனற்
புதமா நடத்தி னருமைகண் டேபொற் பதம்வருந்த
விதமா நடித்தனே யெத்தனே கால மெனவிரங்கிப்
பதமாறி யாடுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙஉ)

ஙஙி.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

செழியன் றமிழ்த்தெரி கூடலிற் பூசுரன் றேவிவடத்
திழியுஞ் பாலுயி ரேகிற்றென் னுதிர்த்த வேடன்கொன்றான்
மொழியும் பரிசிவை யென்றுற்கும் வேந்தற்கு மூதலித்துப்
பழியஞ்சி யானசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙஙி)

ஙஊ.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

தோதக வாசகன் மாமது ராபுரி சூழ்பதியிற்
பேதக மாக மறையோன் புதல்வன் பிதாவைக்கொன்று
தீதகந் தன்னிலுஞ் செய்யா ததுசெய்யச் சேர்ந்தபெரும்
பாதகந் தீர்த்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙஊ)

ஙரி.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

புடவிக்குள் வீறு மதுரா புரியிற் புகழ்பணிக்கன்
றிடமுற்ற மைந்தரிற் சித்தனென் போன்செய்த தீமையினுற்
கடகொம்டி வாளிட் டெதிரிட் டவன்றனைக் கண்டதண்டம்
படவெட் டியசொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஙரி)

ஙசி.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

கதியங்கெய் தாத வமணர்க ளேவுங் கடியரவைத்
ததிகொண்ட பாண்டியன் வில்வாங்கிக் கொல்லத் தொடர்விடத்தை
மதிபொதி நீர்கொண்டு மாற்றிக் கடம்ப வனமதலைப்
பதியெனப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஙசி)

ஙஎ.—வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வக்கித் தவர்த மனத்துயர் தீர்க்கு மதுரையென்றே
சிக்கித் துயர்கதி சேராமற் றீகெறி சேர்த்தபொல்லா
விக்கைச் சமணும் வழுதிவெப் புங்கெட நீறிடச்சம்
பக்தர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (ஙஎ)

ஈஅ.—கழுவேற்றின திருவிளையாடல்.

இதத்த செழுந்தமிழ் சேர்கூடன் மன்னன்மு னேடெழுதி
விதத்துடன் சம்பந்தர் தீரிற் போட்டிட வெற்றிகண்டே
மதத்தபொல் லாத சமணரெண் ணுயிரர் வன்கழுவிற்
பதைத்திட வேற்றுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஅ)

ஈகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

விண்ணுடர் போற்று மதுரைதன் மேன்மறு வேர்தன்வரத்
தண்ணரு மந்திரிக் கொந்தக ளர்செய்த தன்மங்கள்கண் [போர்
டெண்ணப் பெரும்படை மெய்க்காட்டிட் டேயன் றெதிர்த்துவெம்
பண்ணமல் வெல்லுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈகூ)

ஈ0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

கோத்திர மன்னவன் வேதாந்தத் துண்மைகொள் ளாமன்முனஞ்
சாத்திர வேள்வி மறந்திட மாமழை தாழ்த்ததனற்
காத்தரு ளென்ன மதுரையி லேகன கக்கிழியப்
பார்த்திபற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈ0)

ஈக.—மாமனுகவந்து வழக்குரைத்த திருவிளையாடல்.

எண்பார் மதுரை வணிகன் புதல்வரில் லாமையினு
ணண்பா மருகை மகவாக்கிச் சென்றபி ணுதியர்கள்
கண்காணி கைக்கொள்ள மாமனைப் போல்வழக் காடச்செட்டிப்
பண்பாக வந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈக)

ஈஉ.—அட்டமாசித்திபகரீந்த திருவிளையாடல்.

நலங்கிளர் வெள்ளிப் பொருப்பினின் மூவிரு நாரியர்க
ளிலங்குப தேசம் பராமுகஞ் செய்திடத் தொன்மரத்தி
னிலங்கிய நீழலிற் கல்லாக்கி மாற்றிமுன் பெண்ணித்தியும்
பலந்தரச் சொன்னசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈஉ)

ஈங.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

முந்திப் பரிதி குலத்தடன் மன்னன் முதிர்படையால்
வந்திடக் கண்டு மதுரையர் கோன்செய்யும் வாறெதென்னத்
தந்திரத் தாலவன் முன்றேற்கு நீசெல்க வென்றுதண்ணீர்ப்
பந்தரை வைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈங)

ஈச.—இந்திரன்முடிமேல் வாளையெறிந்த திருவிளையாடல்.

மடலவிழ் சோலை மதுரையர் வேந்தன் மழைபொழியா
திடர்செயுங் காரைச் சிறைவைக்க நீக்கென் றிமையவர்கோ
னடல்செயு ஈளி லவன்முடி மேல்வாள் யாரறின்று
படவெறி யென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ஈச)

'சடு.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

மணிதிகழ் மாட மலிமது ராபுரி வாழ்சித்தமோர்
துணிவுட னின்னன்பு கேட்டணைந் தோமென்று சொல்லிப்பின்ன
ரணிதிகழ் பூவணப் பொன்னனை யாளுக்கன் றணிப்பொன்னைப்
பணிவிடைக் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சடு)

சசு.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழீத்த திருவிளையாடல்.

வேதா வணங்கு மதுரா புரியில் வெகுண்டடைந்தான்
றீதாக வந்த வளவனென் றேதச் செழியனுக்கா
வாதார மாய்ச்சென் றமராடிப் பண்டுகொண் டாழியென்னும்
பாதாளத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சசு)

சஎ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஆம்பா ரணைத்து மலிலகோத்து நீங்குமந் நாளினின்னை
வேம்பீர்ந் தொடைப்புய னெல்லி விளம்பென வேண்டிடவே
தேம்பாத செல்வத் திருவால வாயெனச் சீருடைய
பாம்பால் வளைத்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஎ)

சஅ.—வரதுணங்கச்சி சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

வரகுண தேவன் பிரமத்தி வந்து வருத்தியநாட்
டிரமுட னேயிடை மாமரு தூரிற் செறுத்தகனை
யுரகமுற் சூழ்ந்த மதுரையி லேயவற் கூரறியப்
பரகதி காட்டுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சஅ)

சக.—விடைக்குரியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

மடைத்தலை முத்தங் கொழிக்கு மதுரையின் மேல்வளவன்
றிடத்துட னேவரப் பாண்டிய னுள்ளங் தெளியச்செய்து
விடைக்குறி தீட்டிய வம்பாற் கரிபரி வீழ்ந்தமுற்றும்
படத்தொலை வித்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (சக)

ரூ0.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

பெருங்கோ டலாவும் வயல்சூழ் மதுரைப் பெரும்புரியின்
மருங்கோடி வாழ்கின்ற சூத்திர வாதித்தன் மாதவர்க்கா
விருங்கோ டிலாத வமுதிட் டிலோத்தன னென்றவற்குப்
பருங்கோட்டை யீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூ0)

ரூக.—முர்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

கலித்துயர் தீர்க்கு மதுரையி லேயன்பர் காதலினு
லொலித்திமி பூசைக்குச் சந்தன மூட்ட வுரைத்தச் செங்கை
சலித்திடு மூர்த்தி பணிவிடை யிம்மையிற் றுழ்வறவே
பலித்திட வீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ரூக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதற்த திருவிளையாடல்.

மாப்பல வுங்கமு கும்புடை சூழு மதுரைதன்னிற்
கோப்புடன் காரியர் நாரியர் மேற்குல வேந்தன்றன்மேல்
யாப்பலங் கார மெழுத்துப் பொருட்சொற் கியையச்செய்த
பாப்பகுத் திட்டசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஉ)

ருஊ.—புலிழலைபுல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

மாலொடி தேவர் மகிழ்ந்தேத்து மீப வனத்துமையைக்
கோலொடு வேடுவர் கொல்லக்கண் டேயதன் குட்டிக்குத்தாய்
போலுடன் வந்தந்தப் புல்வாய் மறிக்குப புலியைமுலைப
பாலுகொடி வென்னுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஊ)

ருசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

புயவழ் சோலை மதுரையின் மன்னன் புகழவந்தோ
ரியலிசை வல்ல னெனவே வரையப் பாணனுக்கா
ரியனுற வோரிசைச் சாதாரி பாட விறகுகமை
பயனுற வேந்துசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருசு)

ருரு.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

வேடிக்கை யாக மதுரா புரிமன்னன் மேன்மையெலா
நாடிப் புகழு மியற்பாண பத்திர னல்லிசைக்காத்
தேடிக் கொடுக்கவும் போதாமற் சேரற்குச் சீட்டுக்கவி
பாடிக் கொடுத்தசொக் கேப ரதேசி பயகரனே. (ருரு)

ருசூ.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

முத்தமி ழோரெண் மதுரையி லென்னேமுப் போதுமல்லான்
பெத்திய யாமத்தும் பாடப்பெய்ம் மாரிக்கு வேண்டியதோர்
சித்திர மாம்பொற் பலகை செழுந்தமிழ்ப் பாணனென்னும்
பத்திரற் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருசூ)

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

முடிவொன் றிலாத மதுரா புரிமன்னன் முத்தமிழ் நூல்
குடிகொண்ட வெற்றி விறலிற்ன் னேடிலசை கூறென்றகீர்ள்
வடிவஞ் திகழ்பத் திரன்மனை யாளிசை வாதுவெலலும்
படிவஞ் தவஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருள)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

வென்றிகொள் கூடலில் வேளாளன் சேய்கண்மென் னாறகழ்ந்து
வன்றிறன் மாமுனி சாபத்துக் கேழல் வடிவுற்றதாய்க்.
சொன்றிடப் பாண்டியன் முய்ம்பால வந்து கொழுமுலையப்
பன்றிகட் கீந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (ருஅ)

நிகூ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

நீலக் கரும்பன்றிக் குட்டிமூன் றான்குகின் பாலருந்திக்
கோலத் துடன்வளர்ந் தக்கோல நீங்கித்தென் கூடலிலே
சீலத் தவர்புகழ் வேளாளர் கோத்திரத் திற்செனிக்கப்
பாலர்க் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (நிகூ)

கூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பொறையற்ற காகத்துக் காற்றும மலதினம் போதநொந்தே
குறைவற்ற செல்வ மதுரைவந் தேதன் குறையனைத்து
மறையமித் தஞ்சய மந்திரத் தாலக் கரிக்குருவிப்
பறவைக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கூ0)

கூக.—மாமேருவிற் கயல்செண்டுபொறித்த திருவிளையாடல்.

நான்மறை யோரை வழுதி யிகழுநன் மாரியின்றி
மேலுகப் பூதலத் தெல்லோரு மாழு மிடுகெடவே
சேலுடன் செண்டிட்டு மேருப்பொன் வாங்கித் திகழ்மதுரைப்
பாலவரச் செய்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூக)

கூஉ.—சான்றழைத்த திருவிளையாடல்.

கதிசேர் வணிகன் விடத்தா லுயிர்விடக் கன்னிகையால்
விதிசேர் சம்பந்த னெழுப்ப மணந்தவர் மேவுறுநா
னிதிசேர் புறம்பயக் கூவ மிறைவன்னி நன்மதுரைப்
புதிசேரப் பண்ணுஞ்சொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூஉ)

கூஙி.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கத்திக் கழனி தொறுமீ னருந்துஞ்செங் கானையான்
மூத்திக் குரிய பெரியோரைச் சேர்ந்த முகிழ்த்தத்தினை
லெத்திக்கு மெண்ணு மதுரா புரியிற்சென் றேகிச்செய்த
பத்திக் கருள்சொக்க னேபர தேசி பயகரனே. (கூஙி)

கூச.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

மரியாத மாமறை மாய்ந்திட முன்னுகம் வந்தவங்காட்
டெரியாம லந்தண ரெல்லாங் திகைப்பத் தெளிந்திடவே
விரிவான வேதத்தை யெல்லாருங் கண்டு விளம்புகென்னப்
பரிவாய்ப் பகர்ந்தசொக் கேபர தேசி பயகரனே. (கூச)

திருவிளையாடற் பயகரமாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

கடம்பவனப்புராணம்.

பத்தாவது

இலீலாசங்கிரகவத்தியாயம்.

க.—இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல்.

புரந்தரன்முன் விருத்திரா சுரனை வீட்டும் புன்பழிநாம் கூறுக்கி நீக்கி வந்தே, யரந்தைதவிர் திருத்தங்கண் டிருக்கத் தேவர் மனங்கவரு மடல் வேட்ட மென்னப் போந்து, வரந்தருநற் கதம்பவனத் தருளா லெய்தி வர தனைக்கண் டாவிப்பொற் கமலஞ் சூட்டித், திரந்தருசித் திரையில்விடாப் பழிநீங் கற்கெண் டிண்கயமா னஞ்சாத்திச் சிறப்பின் வாழ்ந்தான். (க)

உ.—வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

வாசவன்கூ றிடவயிரா வதனீ பக்கான் வந்தருளா லீசனைக்கண் டிறைஞ்சி வேந்தன், றேசுபெறு திருவாசன் கொடுத்த சேடந் திருமுடிசூ டாதிகழத் தென்னர் கோவாற், பேசுறுமா முடிபிளக்க வெற்று ணின்றும் பெரிது துகைத் திடுமெனைவிண் ணகன்று மண்ணிற், காசுறச்செல் கென்றுமுடன் சபிப்பப் போந்தே னெனக்கழறிக் கடிஞ்சாபந் தீர்ந்தே கிற்ருல். (உ)

ரு.—தடாதகையார் அவதரித்த திருவிளையாடல்.

தென்னன்மல யத்துவசன் காதன் மாதர்ச் சேர்ந்துநெடுங் காலங்கள் போக்கி வேந்த, ரின்னகைமா தினைமணந்து மகவி லாம லியற்றுதவத் தான் மூன்று முலேபி ஞலோர், மின்மகவை யருளவரு ளால மைச்சன் விளங்கிய பேர் தடாதகையாய் கணவற் கண்டான், மன்னுமுலே மறைந்தரசா மெனப் பொன் மோலி வைத்தரசன் வானடைந்தான் மதுரை யாண்டாள். (ரு)

ஙு.—மணஞ்சேய்த திருவிளையாடல்.

மும்முலேயாள் கணவனேவேட் டெழுந்தெண் டிக்குஞ் முடிவிசை யஞ் செய்து கயிலே மேவ, வம்மினென விமையவர்போர் புரிந்தாற் ருது வந்து ளாப்ப வஞ்சலென்றீ சன்முன் கண்டான், செம்மையிற்காண் பளவின்மற் றைத் தனம றைந்த செயலறிந்தே யருளெனலுந் திருக்கண் சாத்தித், தம் முறையான் மணந்தமுடி சூடி வையந் தனையாண்டு சிவலிங்கார்ச் சனையுஞ் செய்தான். (ச)

ரு.—பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

திருமணத்தின் வந்தோர்க டமைமீ ராடிச் சென்மினிவ ணெனமூழ்கி முனிவர் தேவர், வருமவரிற் பதஞ்சலிமா முனிவன் றில்லை மன்றினடங் கண்டல்லாற் புகியே னென்னத், தருமகவான் சாத்தியபொன் மான மீது தளிர்ப்பொடுகண் டறிதியெனக் காட்டி முன்னே, யருமறைசூழ் கனகசபைத் தென்பால் வெள்ளி யம்பலத்தி னிடம்புரிந்தான் புரித்தான் கண்டு. (ஙு)

சூ.—பூதமுண்ட திருவிளையாடல்.

தடாதகைசொல் வாளிறைவ நின்றேஞ டிங்குத் தாவில்பலர் வருவரென வமைத்த வன்னம், விடாதகுரர் சுரர்நாகர் நரர்க ளுண்டு மிகவளருந் தொலைந்திலே யென்னும் வேலை, யடாதபரி யால்வருந்தி மெலிந்த குண்டோ தரனுற்றே னெனவலற வீசன் காட்ட, வடாதுகயி லேக்கிரிசே ரன்னக் குன்றை வரியின் றதுகொடியின் மங்கை காண. (சு)

எ.—ஆறழைத்த திருவிளையாடல்.

பொருவருமா தபத்தியன்தாங் கியகான் றிற்றூண் புரித்தினைத்தே னென்றன்னங் குழிக ளுன்கின், வருதலுநாற் றிரளையாய் விழுங்கித் தெண்ணீர்த் தாகத்தான் மடப்பொய்கை வாவி கூடப், பொருபுனலுள் ளனலுடித்தும் புனிதா நீரென் றேலிட்ட பூதநதி யழைத்துக் காட்ட, வொருவுகிழக் ககன்ற புனன் மீண்டுஞ் செல்ல வறிஞ்சியது மணல்பிறங்க வாயங் காந்து. (எ)

அ.—கடலழைத்த திருவிளையாடல்.

அன்புடைய வண்ணகட லாடற் கெண்ண வவண்மொழிகேட் டீசனைத்தன் வயத்த தாக்கு, நன்புடையா டொழுதுரைத்தம் மாற்றங் கூற நயந்தறியா ரெனவிருந்து முகம்வா டக்கண், டின்புடைநின் முகவாட்டந் தணிந்து காண்பா ணெண்ணியிருந் தேனெனவேழ் கடலுங் கூவத், தென்புடவி கடவாதவ் வடைவின் வந்து சிவதீர்த்தத் தடத்துறவேழ் கடலென் றூர்கள். (அ)

கூ.—மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல்.

வாருதியொன் றுவந்தனையேழ் கடலு மிங்கு வந்தனநம் மிறையருளா லாடு கென்னப், பேருததி மாமடவா ராடிற் கொண்கன் பிறங்குசுத னுன்கன்றே டாடி னல்லாற், சாருறவா டாரென்பர் வரென் றியாய்முன் சாற்றுதல்சாற் றப்பதியை யழைத்துக் காட்டிச், சீருதவு கணவனெடா டிப்போற் றுமுன் சிவலோகங் கொடுக்கவவர் சேர்ந்து வாழ்ந்தார். (கூ)

கO.—உக்கிரன்பிறந்த திருவிளையாடல்.

பொன்மலய மயிலரச புரிந்தி காக்கும் புவிமுழுதோர் புரமெனவே புரக்கும் வேந்தன்,ு மன்மதிரன் மரபோங்க விருங்கோ மாறன் மாறறுகந் தரமாற னுதி மாற்றன், மென்முளரிக் கண்ணுவந்தோ னருளால் வேலோன் விமலைதடா தகைவயினுக் கிரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடையொடுமூற் பவிக்க மோலி நனிகவித்தான் கோச்சடில வரும னென்றார். (கO)

ககக.—வளைவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல்.

தாவறுமூக் கிரன்றலியிற் புவிவன் பாரந் தாங்கெனைவைத் தருள்புரிந்தங் கிமையோர் வேந்த, னேவமுடி சாடுவென வனையுந் தந்து நூக்குகடல்

சுவறவெறி கெனவே லீந்து, மேவருகந் தகம்போல விமையோர் வாழ்பொன் மேருவினே யடிக்கெனவன் செண்டை நல்கித், தேவர்புகழ் மணம்புணர்வித் தமலே யோடுஞ் சிறந்தகணத் தொடுமறைந்தான் செழிக்க வையம். (கக)

கஉ.—நான்மாடக்கூடலான தீருவிளையாடல்.

தாணுவலி யறிவானங் கெண்ணி யேவுந் தடங்கடலேச் சுரர்சித்தர் மனிதர் நாகர், பூணரவா வெனுமுன்விடக் குடித்த வென்றிப் புட்கலா வருத்த முதற் புயல்க ணுன்கை, மாணுறுமா மழையையே வுறநான் மாட மாக்கி வலி தொலேவிக்க விகல்விட் டேகி, நாணுறுதாழ்ந் தருச்சித்தான் வருணன் றூய நகரினே நான்மாடக் கூட லென்றூர். (கஉ)

கஙு.—சித்தரான தீருவிளையாடல்.

மாத்திரைபொக் கணம்யோக பட்டத் தோடு மதுரையிலெல் லாம்வல்ல சித்த ராகி, யேத்திமட வாரெல்லாம் வீதி தோறு மினவளேசிக் கிடவெங்கும் வந்து லாவிச், சேர்த்திடுமன் னுள்பிடிப்ப வகப்ப டாது சென்றுமருத்தின் றிசைக்கல் லிபத்தின் பாங்கர்த், தோத்திரஞ்சே ராலயத்துட் டென்னர் கோமான் றொழுதிடுவான் வரமதியா திருந்தான் சொக்கன். (கங)

கச.—கல்லானே கரும்புவாங்கின தீருவிளையாடல்.

வல்லவரீ யாக்கிஞ சித்த ஞயின் வாங்குவிகல் லிபத்தால்யாங் காண்ப மென்றே, யெல்லவர்கா ணக்கைக்கன் னலேக்காட் டாமுன் வாங்கியயின் றிதுகமல நாள மென்றே, சொல்லருமார் பணிதரள வடமும் பற்றித் துனே வினயின் றநிரமுழங் கிடமுன் சிறும், வில்லரச னஞ்சியதி சயிப்ப வானில் விளைவினெடி நகைத்தொளித்தான் விமலச் சித்தன். (கச)

கடு.—சங்கப்பலகைகொடுத்த தீருவிளையாடல்.

தவிசுவிரும் பிப்புலவர் வேண்டக் கன்பீப் பாவறிவ தொருபலகை தந்தே பின்பு, புவிபுகழ்கீ ரன்பரணன் கபிலன் முன்னுப் புகழ்ந்தடைவி னிருந் தகமிழ் வைத்தாங் கெய்தி, விவிதமெனுங் காலரீ ளத்தாற் செய்யு டலே மயங்கி மீண்டொருகான் மலேதல் கொண்டான், டவைபொருந்து பொருள் செய்து கூட்டித் தானு மேறிஞ னரனுற்பத் தொன்ப தென்றூர். (கடு)

கசு.—சிழியறுத்த தீருவிளையாடல்.

திருந்திசிவ முனிதருமி தளர்ந்தேன் மன்றல் செய்வான்வண் பொருளிலேயென் றேத்த விங்குப், பொருந்துமடன் தையரொடியர் தலத்தி லாவும் புகழ்மாற னணைந்தமணங் கண்டு தென்கொ, லருந்தமிழா லிதுபொருந்தப் பாடு வாரே லளிப்பலென்றூர் பொற்கிழிநற் சபையுட்டீக்க, மருந்தினே யான் கொங்கென்றூர் கவிதை பாடிக் கிழியறுப்பான் வழங்கியொப்பித் தனன்கீழ் நின்றே. (கசு)

கஎ.—நக்கீரனைக் காயேற்றின தீருவிளையாடல்.

நாவலவ ரன்பர்பிழை பொறுக்குஞ் சொக்கே சக்கீரன் பிழைபொறுத் தன் னுதற்கட் டீயால், வேவுறச்சுட் டிடுதியர்நீத் தருளே நல்கி விளங்கிய சொல் லெனும்புகழுந் தாதி கேட்டுப், பூவைகயற் கண்ணியொடும் பொய்கை

மேவிப் பொன்மலர்ச்செங் கைகொடுத்துக் காயேற் றென்றே, தேவர்புக ழாலயத்துட் சென்று போற்றத் தேவியொடுஞ் சென்றுகா யேற்றி னானே.

கஅ.—தூறுமுனிக்குத் தமிழளாத்த திருவிளையாடல்.

ஓன்கவிகுன் றும்பின்ன முறுகீ ரற்கிங் குரைதமிழ்தா ளருள்பவர்யா ரெனவெம் மன்னே, தின்புவிப்போர் துயர்தருதென் றிசைவை கென்று தென்முனிக்குக் கயிலையின்முன் புகன்ற ஞான்று, விண்புகழ்முத் தமிழுரைத்தா யென்றி றைஞ்ச விளம்பியயான் மறந்தனனீ நினைத்தி ருந்தா, யெண் வழிநன் றென்றவற்கு முணர்த்து வாயென் றியன்முனிவா வெனவழைத்துள் ளுபதே சித்தான். (கஅ)

ககூ.—ஊமை தமிழறிந்த திருவிளையாடல்.

சங்கத்தா ரிறையனூர் பொருட்கே ளுருந் தகைமைபெற வுரையெழுதி மலிந்து முன்சென், றெங்கட்கே தறிபவனே நல்ல சொல்லென் றியம்பவெல்லா மறிவனிவ்வூர் வணிகன் மைந்தன், றுங்கவருத் திரசன்ம னுமன் றன்னைத் தீர்யமண்ட பத்துவைத்துச் சொன்மி னின்மைக், கங்கமுறும் புளகெனப்போர் திருத்திக் கண்டே யக்கீரன் முதன்மூவ ருளாகொண் டார்கள். ()

உ0.—இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல்.

கூறுமிடைக் காடனியற் கவிதை பாடிக் கொடுகாண மன்னிகந்து தள்ள கொந்தே, வீறுயரா லயத்தணுகிப் பொருணீ சொல்லுன் மெல்லியென் மறைபுகலு மிகந்த துன்னே, மாறகலுன் றேவியைமற் றிலையென் றேத்தி வணங்தேக யானுமே குவலென் றேகி, யேறியசங் கத்தொடிருந் தழைப்பப் போந்தா னிடத்தைவட திருவால வாயென் னூர்கள். (உ0)

உக.—கடல்சுவற வேலெறிந்த திருவிளையாடல்.

சேமது காயையாழி கொள்வான் மேவச் சிவனருண்ஞா னக்கண்ணுற் கண்ட போதே, யேலவருங் கனவினிலுக் கிரமா றன்பா லெய்தியரும் புதல்வகே ளெதிர்சென் றேகின், றேலமொடுங் கழியவருங் கடலே யாமுன்னுதவியவே லெறிந்துசுவற் றென்னப் போதும், வேலைசுவ றிடவேலே யெறிந்தா னுமம் வேலைவடிம் பலம்பகின்ரு னென்ரு ரன்றே. (உக)

உஉ.—வலைவீசின திருவிளையாடல்.

அம்பிகைக்கா கமங்களியம் புங்காற் கேட்ட வரியபொருண் மறந்திடக் கண் டமலன் சிறி, வெம்பரதர் குலத்திதிபோ னெனவு தித்த மெல்லியைக் கொள் வாணுருக்கொண் டணுகிக் கேட்பக், கம்புதகிக் கொலைமகர வரையொன் றுண்டொர் கவலறநீ வலைவீசிப் பிடித்து வந்தா, னம்புதரு குவமென வம் முறையி லேபி னளிமகரம் பிடித்தடைவின் மனஞ்செய் தானுல்.(உஉ)

உரு.—வளையல்விற்ற திருவிளையாடல்.

மாதவர்க ளாச்சிரமத் தெய்தி மாதர் மாமைகவர்ந் தவர்கொழுகர் சவிப்பப் போந்தே, கோதையர்கீள் வணிகர் குலத்திதித் திலங்கக் கோல வளை வணிகளுஞ் கூறிச் சென்று, வீதியின்மா லாக்கிச்சு லாக்கித் தீயில் வீழ்ந்திடுவா ஞெருப்பங்கால் விருப்போ டஞ்சி, யாதியுரு மறைத்தொருதன் னுருவங் காட்டி யவருவப்ப வுயர்குலமென் றருளிச் செய்தான். (உரு)

உச.—இலக்கிணையிட்ட திருவிளையாடல்.

காடுவெட்டி யென்பானோர் பழுதில் சோழன் கனப்படையோ டெய்தி வையை வடதீ ரத்தி, ஞடிவணங் குதற்கிரங்க வல்ல சொக்க னயந்திரவு பக லாக்கிச் சென்று மாற, னீடுகயல் பொறித்தடைத்த வடபால் வாயி னெடு மதிலி னெடுமுரித்துக் கொணர்ந்து தான்றன், சேடுருவங் காட்டிவிடித் தடைத்தா னேற்றின் றிகழுமிலச் சினைவாயி லெனப்பொ றித்தே. (உச)

உரு.—மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல்.

செழியர்குலத் தருளிஞ லுதித்தோர் மைந்தன் செலும்பருவ மைந்தி னடல் வேட்டைக் காட்டிற், றழியபுலி தாடையைக்கொண் டேக வங்குச் சார்பில்லாப் புதல்வர்நிதி கவர்ந்தே கக்கண், டொழிவின்முடி சூடுவான் மறைத்துக் காத்த வமைச்சர்முடிக் காமணியின் றென்றே யுங்காற், கொழி தமிழ்தேர் பட்டினத்துச் செட்டி யென்று கொணர்ந்துவிற்றான் மாணிக்க மவுலி சூட்ட. (உரு)

உசு.—ஆனையெய்த திருவிளையாடல்.

தவறறுமீ னவனையொரு சோழன் சென்று தன்படையால் வெலமாட் டான் சமணர் தம்மாற், புவனிவளர் மதுரையையோர் கவளமாகப் போந்து விழுங் கெனவிட்ட களிற்றை வீழ, விவர்புகழ்பே ரட்டாலை மீது நின்றே ரேவிடக்கண் டியானைமலை யென்ற ரன்று, குவைகொள்சொரி யிலத்தியிலத் திமலை யென்றார் கோரூட்டா னட்டாலை வீர னென்றார். (உசு)

உஎ.—ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல்.

கணாதர் தமிலொருவன் விடையிற் போந்து கமழ்மதுக மழ்வாத புரத்து வாழ்ந், தணராமாத் தியர்குலத்துட் டோன்றி மாறன் றனக்குரிய மந்திரியா யிவுளி கொள்வான், வணமார்பொன் னோடெருந் தூறைசேர்ந் தாசான் வழங்குபதே சமும்பெற்றுத் தமிழ்பா டித்தன், னிணையாந்தொண் டருக்கிரும்பொ னீந்தே கென்ன வேஞனன் றென்மதுரை வேந்தன் றன் பால். (உஎ)

உஅ.—நரி குதிரையான திருவிளையாடல்.

வருமிவுளி யிடம்போதா மதுரை யென்றோர் மண்டபத்து மாறனுயர் சிறப்பின் வைஇ, யொருமையொடு வினவவரும் வருமென் றோதிப் பரிதவிப்ப வுரைத்துவிட்ட முறைசெய் வோர்க, ளிருநிலெனக் கொடுத்தண்ட மாற்றி ராஇ யின்புறுவா சகமோத விரங்கிச் சொக்க, னருநரிமா வாய்க்கொணர்ந் திட் டுகைத்துக் காட்டி யாடையும்வாங் கிப்பரிமாற் றறுதி யென்றான். (உஅ)

உக.—குதிரை நரியான திருவிளையாடல்.

அருளாற்பற் றியிற்கட்டும் பரிக ளெல்லா மருக்கனெழு முன்னிமை யோர் நகைப்ப வாழ்ந்த, பொருளாரம் புலிமாறன் பொருமி யேங்கக் குறுநரி யாய் நெடியகூரல் காட்டப் போந்து, மருளாருந் தூறையாளு ருளைப்பச் சால மகிழ்ந்திருந்த மன்னவன்பால் வாத வூரர், வெருளாதுண் மகிழ்ந்தறி யார் போன்று செல்ல வெருண்டகண்டி சிறைவைத்தான் மிகவுஞ் சீறி. (உக)

ரூ0.—மண்சுமந்த திருவிளையாடல்.

மீதுயர்ந்து பௌவமெனப் பெருகும வையை மேன்மைநதி யுடைப் படைப்பா னடைந்த வம்மை, யாதரிக்கும் பிட்டுதிர்க்கு மண்சு மந்தாண் டடிபட்ட மாறெங்கும் படவீ தேதென், ரோதுங்கான் முனியையவிடு விடென் ரோர் வாக்காங் குயர்வான்ரோன் றச்சிறைவிட் டழைத்தின் ளஞ்சிப், பாத மல ரிறைஞ்சிதும்மிச் சையிற்போ மென்று பகர்ந்துவிட்டான் பெயர்மாற்ரூன் மாற னென்ரூர். (ரo)

ரூக.—விருத்ததுமார பாலரான திருவிளையாடல்.

வரமுனிவ ஞெருவன்றன் மகவைப் பாக வதன்வரவே தங்கண்டீங் கிடச்சி றுற்ரு, ருரைசெயவுண் டென்ரூறி விடிப்பச் சென்ரே றுயிசைவன் மகளென்று தொடானம் மீச, னளைவிருத்த ஞப்புருந்துட் டுமார ஞகி ரனிமாமி வரவழும்பா லணுமாய்க் காட்டிப், பெரிதுமழ கிதென்றுதள்ள வருவங் காட்டிப் பேதையையுங் கொண்டகன்ரூன் வியக்க யாரும். (ரக)

ரூஉ.—மாறியாடின திருவிளையாடல்.

தென்னனுவந் தறுபத்து மூன்ரூய்ந் தெண்ணெண் டிண்ணிலவல் வ னெனவாங் கணைந்தோர் பட்டன், மன்னியநாட் டியமறியாய் வளவ னுமம் வருசகல கலாவலவ னென்னக் கற்ரூங், குன்னுமுன்னோர் தாள்வருத்தம் பொரூஞெய்ந் நீச ஞெருதாளி னின்ரூனென் றழுங்கு வான்கண், டன்ன வட கீழ்பாலிந் திரற்கு முன்ன மாடினுன் கான்மாறி யாடி னுலல். (ரஉ)

ரூங.—பழியஞ்சின திருவிளையாடல்.

மனைவியொடும் போந்திருந்து வழிக்க ணுன்மேல் வனசரன்மூன் கிளி யெய்த வம்பு வீழ்ந்து, தனிமரணம் வரவருவே டனைத்த டித்தத் தலைக் 'கடைசார்ந் தபயமிடும் பனவ னேடி, ரனியிருளின் மனமனைபோ யருளா னிற்ப ரமன்படர்மா நினைக்கொன்ற விசேடஞ் சொல்லி, யினிவரனைப் பசு வாற்கொல் வமைனக் கொல்ல வெழில்வழுதி யினுந்தெளிந்தான் மறையோ னுள்ளம். (ரங)

ரூச.—மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

அனையமன மருட்டியொரு மறையோன் புல்லி யுளவறியா வத்தினை மண் கொட்டால் வெட்டாக், கனையிருளிற் கொடுபோங்கால் வேடர் மா தைக் கைக்கொடுசெல் வாரடித்த புண்ணீ மொய்ப்பத், துனைவினின்மண் ணுலகினில்வா வென்பா ரின்றிச் சுழன்றுதவத் தாற்கடம்ப வனத்தின் மேவத், தனையடைந்தோர்க் கருள்சொக்கன் வெறுத்து வேஞைத் தவிராமா பாதகத்தைத் தவிர்த்தா னன்றே. (ரச)

ரூரு.—அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்.

அன்பர்தமக் கிடர்வருமோ கருணைச் சொக்குண் டாகவெ ரும் பணிக்க னிடத் தடைந்து கற்ரூர், தென்பரவா யுதகலிகள் பயில்வோர் தம்மட் சித்தனெனு மொருதீம்பன் முற்றுங் கற்று, மின்பரவா சான்மனைதொடக் கண் டீசன், விருத்தனென்ரே விதுநினைந்தாப் வெட்ட வாவென், றென் பகர்வ தயனுருக்கொண் டறைகூ விச்சென் றில்லிலுட்போய் மறுகேறி வெட்டி வீழ்த்தான். (ருடு)

ஈசு.—மதுரையான திருவிளையாடல்.

வெஞ்சமணர் வைதிகரன் னெறிபொ ருது விடமரவை நாகமலை யென்ன முன்னம், பஞ்சவனெர் கணையினு லெய்ய வாயாற் படக்கக்கும் விடம்பரந்து நராாற் ருது, நஞ்சணிகண் டாவெனச்சென் றேத்தத் திங்க ணல்லமுதான் மதுரையென மதுர மாக்கி, வஞ்சகர்பின் பசுவைவிட விடை யை யேவி வலிதொலைத்தா னிடபகிரி பசுவெற் பென்ரூர். (ஈசு)

ஈஎ.—வேப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்.

புகலியினில் வைதிகவா ரணமென் றியாரும் போற்றியசம் பந்தரென் ரூர் புதல்வர் தோன்றித், தகவுமையா டிருமுலைப்பா லமுத முண்டு தந்த ருண்ஞா னம்பெற் று மதுரை மேவிப், பகவனரு ளால்விட்ட மடத்தி லிட்ட பதிதழன்மா றறுக்கேவித் தணியா வெப்புந், திகையமணர் காணவொழித் தொழியாக் கூறுந் தீரநிமிர்த் தார்புனிதத் திருவெண் ணீற்ரூல். (ஈஎ)

ஈஅ.—கபுவேற்றின திருவிளையாடல்.

திரண்டமண ரெரியினிகட யெழுதி யிட்டாற் றிறல்வேகா ஷிடுடை யார் வென்ரு ரென்று, முரண்டருவா தினைத்தேறி யழலார் வன்னி மூடுகி மிசை யேடெவையும் வேவ வேவா, தரண்டருநல் லேடெடுத்தார் தம்மோ டின்னு மாற்றலிட வாவென்ரூற் றிட்டுத் தங்கள், கரண்டருமே டாபுசெலக் காபி யாரே டெதிரேற வேறினூர் சமுவாய் மீது. (ஈஅ)

ஈகூ.—மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்.

அடற்படையா ளெனவேண்டி மம்பொ னல்கி யரனடியார்க் கமுதாக்கி யளித்த வென்றிச், சுடர்ப்படைவேற் படைத்தலைவன் கொந்த வீரன் சுந்தர சா மந்தனென்போன் றன்னேக் கூவி, மிடற்படைமீ னவனுண்ட படையா வென்ன விமலனுண்டே லவையுண்டென் றுரைத்தோ னுக்காத், திடப்படு புள் ளியும்வடுவுங் காட்டிச் சொக்கன் சேனைகொணர்ந் தரியுகைத்து மெய்க் காட் டிட்டான். (ஈகூ)

ஈ0.—உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்.

ஈசனையுண் டென்றேத்தி மறையோர் தம்மை யிகழ்ந்திமையோ ரவி வேள்வி குன்றி வானம், பேசுலகம் பொழியாமல் வாடக் கண்ட பெருவழுதி தளர்ந்திரவு துயிலும் போது, நேசமுறை வரைமறுத்த தானின் ரூடு நிலை தளர்ந்த தவறைநமபோற் பழிச்சி தென்றுந், தேசொடுகொ ணப்பொலியும் பெயரு ரைன்றே செப்பினன்பொற் கிழிகனவில் வைத்தான் சென்றே.()

ஈக.—மாமனுகவந்து வழக்குதைத்த திருவிளையாடல்.

மகவிலா வொருவணிகன் றங்கை மைந்தன் மைந்தனைத் தன்செல்வ நல்கி யிங்குத், தகைமைபெற விருமெனவைத் தேகத் தள்ளித் தாயத்தா ரில்லமொடு தனங்கைக் கொள்ள, விழ்பேம் வணிதைமக வொடுங்கோ யிற்போந் திறைவனெச் செய்திசொல்ல விரங்கிச் சொக்கன். மிகையறுமா தலனுருக்கொண் டவையி லேறி வேண்டாரை விடவெரூன் வியப்ப யாரும். (ஈக)

சஉ.—அட்டமாசித்திபகர்ந்த திருவிளையாடல்.

அரண்கயிலை யின்கணிறைஞ் சியக்கி மாரோ சறுவருயர் சித்தியெட்டுங் கேட்குங் காலைத், திரமுறக்கே ளாதுமறந் திறைஞ்ச நீர்போய்த் தென்னூட் டிற் பட்டமங்க லத்தாற் கீழ்வீழ்ந், தரனுறுகல் லாக்கிடத்தி னீபக் கானத் துறைகுவம்யா மவணுற்றே சித்தி யாவும், விரவவறை குவதுங்கல் லூரு நீத் தென்ன மேவினர்க்கு மேவியறி வித்தா னுய்ய. (சஉ)

சஊ.—தண்ணீர்ப்பந்தர்வைத்த திருவிளையாடல்.

பரிவேத்தா வெனவழுதி தமையன் கொள்வான் பகர்ந்திடுபெண் கொண்டபய ஞெடுங்கூ டிப்போய், வரவேற்று வடநாட்டுப் பகையும் வென்று வந்ததமிழ் மதுரைகொள்வா னெதிரக் கண்டு, தெரிவேகத் துடன் முன்னேன் சொக்குண் டென்று சிந்தித்தேற் றிடச்சென்று பாலி யாக்கி, யரிபோற்றுங் கடவுளனை யெனத்தற் சேர்ந்த வரசுவெல வுதவிவைத்தான் றண்ணீர்ப் பந்தர். (சஊ)

சஎ.—இந்திரன்முடிமேல் வளையேறிந்த திருவிளையாடல்.

மன்னவர்மூ வரும்வரவிற் றிரளிங் கென்னீர் வந்ததென விருவர்மழை யென்று போற்ற, வுன்னுமுன முதவியுளை கொடாத மாறற் குறுவலிகாண் பாஞ்ச முதவப் பூண, வின்னருளா லிருந்துளங்கண் டேகு மென்ன வேகி னருள் வழுதிபுய லரசர் தம்மை, மின்னிகள மிடவவனெந் தோலை போக்க வேளாளர் பிணையில்விட்டான் மழைமல் கிற்ரூல். (சஎ)

சஏ.—பொன்னனையாளுக்கருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

பூவணத்திற் பொன்னனையாள் பதியி லாண்முன் புனிதனுருக் கும்பிடு வாண் மெழுகு சாத்தி, மேவணநற் பொருள்பெரூள் சொக்குண் டென்று மிகவருந்துங் காற்சித்த ராச்சென் ரூண்டு, மாவணவல் லிரும்புதரச் சொல்லித் தீயின் மாட்டென்று பரிசனஞ்செய் தொளித்தான் நந்து, பாவணத்தாள் சொலிச்செய்திறை யுருக்கண்டாண்மெய்ப் பத்தியெழில் கண்டள்ளி முத்தங் கொண்டாள். (சஅ)

சஐ.—சோழனைக்கொண்டாழியிற்றழ்த்த திருவிளையாடல்.

செம்பியன்றென் மதுரைகொள்வான் றிறங்கள் பேசிச் சென்றடர வெந் தையுண்டென் றிசைக்கு மாறன், றம்பமென வவனெதிரே தோன்றச் சொக் கன் ரூண்டெரி மேல்வேடக் குதிரை யாளாய், நம்புவிசைப் போந்துபரி காட்டிக் காட்டி நனிபாய்ந்து மேற்றடத்துத் தீரத்தேறி, வம்பினுடன் பாய்ந்துகு சை தாங்காச் சேர்ழ மனைக்கொண்டாழ்த் தத்தடங்கொண் டாழியென்ரூர்.

சஒ.—திருவாலவாயான திருவிளையாடல்.

ஓங்குபிர ளயத்தச்சுக் குலையா வாறிங் குயர்ந்திடநிற் றலினவூ ரென் ரூர் மாறி, நீங்கியபி ஞெருசெழியன் ரூன்றிச் சொக்கே நீணகருக் கெல் லைகாட் டென்று போற்றப், பாங்குபெறக் காட்டென்று விட்ட பாந்தள் படி வாய்வால் வைத்துத்தன் கதியாற் சூழத், தேங்குபுகழ் மதுரைதனைத் திருமு டங்க திருவால வாயால வாயென் ரூர்கள். (சஒ)

சஅ.—வரதணனுக்குச் சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல்.

சினமாவேட் டம்போய்மீள் வாசித் தானிற் றிகழ்நிசியில் வழியுறங்கு மறையோன் றுஞ்சக், கனசாயை பலதருமஞ் செய்து நீங்கக் காணுன்மெய் வருந்துங்கால் வெல்வான் போந்த, வினமார்செம்·பியற்சயித்துத் தேயங் கைக்கொண் டிடைமருதிற் பிரமகத்தி யொழித்துப் போகி, மனமார்நின் னுலகிங்குக் காட்டென் றேத்தும் வரகுணற்குச் சிவலோகங் காட்டி ஞனுல்.

சக.—விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்.

அன்புடையோ ஞெருசோழன் மதுரை கொள்வா னணுகலுங்கண் ணிளந்தளர்ந்தா லயத்துட் சென்றே, மன்பரம னருள்பெற்றுச் சிறிய தானை மருங்குவரப் போரின்கட் பொருவான் போந்த, பொன்பரவு மூளந்தெளிந்த செழியற் காவோர் பொருகணையா லருகணையுஞ் சேணை மாளக், கொன் பரவ வணைந்தறிவான் பொறித்து விட்ட கோலின்விடை கண்டுவிடை கொண்டு போனுன். (சக)

ரு0.—உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்.

அஞ்சியவன் புடைவேளாண் டலைவ னுரு மரனடியார்க் ககமகிழ மாதர் தானும், விஞ்சுமனத் தமுதுபடைத் தொழுக மாய மிடிபுகுந்தாங் கமுதளித்தன் முட்டக் கண்டே, யெஞ்சினமண் ணிற்றனிசுந் தருவா ரில்லை யீபவரைக் காட்டாயேன் மடிவ லென்ன, வுஞ்சிடநன் கனவினன விற்கா ணப்போய்க் காட்டியுல வாவரிசிக் கோட்டை வைத்தான். (ரு0)

ருக.—ழார்த்தியார்க்கு அரசளித்த திருவிளையாடல்.

வைதிகத்தை யொழித்தமணர் கையில் வீழ்ந்து மதுரைகொண்டு வழுதியைவென் றுலகை யாளுங், கைதவக்கன் னடனேயுமண் மழையான் மாற்றிக் காதலினுற் சாத்தொருநாண் முட்டக் கண்டு, பைதலொடு சந்தரைத்த முழங்கை வட்டப் பாறையிற்றேய்த் திடும்வணிக மூர்த்தி தன்னை, மொய் சடைமா மவுலியக்க மணிபூ ணீறு முழுப்பூச்சா மும்மையா லுலகாள் வித்தான். (ருக)

ருஉ.—காரியார் நாரியார் பாப்பதந்த திருவிளையாடல்.

இலகுபுகழ்க் காரியார் நாரி யாரா மிருவர்கவிப் புலவர்வட நாட்டினின்று, நிலவுபுகழ்த் தென்னனேநன் கவிதை பாடி நேருங்கா னெறிமயக்க முறக்கண் டீசன், றிலகவடி விடையளுய் நிலையான் மேய்த்தூச் செலும் வனத்திற் றோன்றியிது முன்னந் தென்னர்க், குலகுபுக ழூரியதென வவின்று காட்டி யுடன்பருந்து சாத்துதமிழ் மாலை கொண்டான். (ருஉ)

ருரு.—புலிழலை புல்வாய்க்கருளின திருவிளையாடல்.

சித்திரைச்சித் திரைநாட்குவந்து மகவான் பூசை செயுங்காலை மணற்புரத்தை நோக்கிச் செல்லு, மெத்துபுகழ் வணிகன்கண் டவண்டரித்து வியன் வனத்தை மற்றைநாட் சென்று சொல்லப், பத்தியொடு வருஞ்செழியன் புலிமு லைப்பால் பயந்தபுல்வா யுணைக்கண்டு விசேட முள்ள, நீத்தியவிப் பதிக்கெல்லை காட்டென் றேத்த நிகழ்சித்த னெனவெல்லை காட்டி ஞனுல். (ருரு)

ருசு.—சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்.

இசைவல்லா னெனும்பாண் வடதே யத்தா னெய்திடமா றன்பத்தி ரனேவா வென்றே, வசையில்லா யவனெபொ கெவா தென்ன வந்துசொக் குண் டென்றிருப்பப் பரணர் வேந்த, னசைவில்லா வடிமையென விறகு கூறி யாயிருளிற் சாதாரி யிறைவன் பாடத், திசைநில்லா தொளித்துவிடி வதன் முன் போனுன் றிறற்பாண் னிளைஞரொடும் வெருக்கொண் டாங்கு. (ருச)

ருடு.—திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்.

இன்னிசைபா டும்புகழ்ப்பத் திரன்கொ டுப்பா னிறைவகிதி யில்லே யென வருந்தாங் காற்போய், மன்னுமதி மலிபுரிசை மாட மென்று வரைந் தொர்திரு முகங்னவி னனவிற் காண, முன்னுதவி நம்மன்பன் சேர மான் பான் மூடுகென்று விடைகொடுப்பப் போனுன் சால, மின்னுபொருள் வேண்டுவன நல்க வாங்கி மேவியிருந் தனன்வழங்கிச் சொக்கை வாழ்த்தி.()

ருசு.—பலகையிட்ட திருவிளையாடல்.

ஞாருபொருள் கண்டுமனம் பொறுது, மற்றப் பெரும்பாண ரிருப்பப் பத் திரனு மன்பா, லுருகுமிசை முச்சந்தி யன்றிக் கங்கு லுறுஞள்ளும் பாடு துமென் றெய்திப் பாட, வெருவுறமெய்ந் நோவக்கன் மாரி யேவி மெய்யன்பு கண்டியாரும் வழுத்தச் சங்கத், திருமையிற் பலகைதந்தோ னிருந்து பா டென் றிசைப்பலகை கொணர்ந்திட்டா னினிமை கூர்ந்து. (ருசு)

ருள.—இசைவாதுவென்ற திருவிளையாடல்.

கலையறுபத் திரன்மனேவி மூல்லே மாலே நனிவழுதி நினேவுதனைத் தள்ள நாணிப், புவனியிற்றீ பாந்தரத்து நின்றுந் தேடிப் பொருவிலொரு பாடுவாட் கொணர்ந்து தன்பே, ரலையினிற்றேற் றுள்சுமக்க வென்று பேசி யறுதியிசைத் திடவலையிற் பாடிச் சார்ந்த, சிவனருளால் வரும்விறலி மாலே முல்லேத் தேமாலே சழுத்திலிடப் பெற்ரு ளன்றே. (ருள)

ருஅ.—பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாயான திருவிளையாடல்.

உயர்தந்தை யிறந்திடப்பன் னிருவர் மைந்த ரூழ்வினேயாற் காட்டுறை வன் னியர்கள் போக்தோ, ரயர்வறுதூற் றிருப்பமுனி வன்சூழ்ந் தேதம் மங்கைகொட்டி யிகழவவர் தம்மைப் பன்றி, வயினுதிமி னெனமுனிவன் சபிப்பத் தாயும் வந்துதியா முனம்வேட்டைக் காட்டிற் றுஞ்ச, வியலுறுதா யிழந்தகுரு ளைகளீ ராறு மினிதுயத்தாய் வடிவின்முலே யூட்டி ஞனே. (ருஅ)

ருஙு.—பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

அருளுமையாள் பெரியவனீ சிறிய பன்றி யாகமெடுத் தணிமுலேப்பா லளித்தா யுண்டஃ குருளைகளீ ராறுமுய்யும் வண்ணங் கண்பார்த் தருளென நம் மிறைகருணே கூர்ந்து பார்ப்பத், தெருளுறுவே ளாண்டலேவன் மைந்த ராகித் தென்னனுக்கு மந்திரியாய் விசயஞ் செய்த, மருளறுவன் னியர்ப்பன் றிக் குறும்ப ரென்பார் வள்ர்ந்தமலே யைப்பன்றி மலேயென் பாரால். (ருங)

ரூ0.—கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

கொடிக்கஞ்சிக் கருங்குருவி போந்து கூடற் கோயில்வல நாளுஞ்சூழ் தரவே சொக்கன், படிக்கஞ்சா மிருத்தியுஞ் சயம தென்னும் பகர்வென்றி

மந்திரத்தை யுபதே சித்து, மிடிக்கஞ்சாய் இனிகளொடு முச்ச ரித்து வெம் பகைவென் றிருக்கெனவந் தினங்க ளோடும், வடிக்குங்கூர் மூக்கலகாற் காக்கை யாதி வலிதொலைக்கக் கண்டுலகோர் வலியா னென்றார். (சுo)

சுக.—ம்ாமேருவிற் கயல்கேண்டுபோறித்த திருவிளையாடல்.

அந்தணனை யிகழ்ந்திடுமோர் வழுதி தங்கு மவனியுளோர் மழையின்றி வருந்தல் கண்டிங், கெந்துசெய்வே னெனக்கனவி லீசனெய்தி யிருஞ்சென் டான் மேருவைச்சென் றுணர்த்தி வேண்டி, மைந்துதனந் தறித்தெடுத்துன் கையு மிட்டு வந்தவனை வாழ்வித்தி யாக மோங்கக், கந்தரவான் பொழியு மெனச் சொன்ன செப்து காலமழை பொழிதரப்பல் ஞாழி வாழ்ந்தான். ()

சுஉ.—சாளறழைத்த திருவிளையாடல்.

மல்குபொரு ளுடைவணிகன் கன்னி தன்னே மதுரைவளம் பதியிருக்கு மருக ஞர்க்கே, நல்குமெனச் சொலித்துஞ்சக் கேட்குஞ் சுற்ற நகரத்தா ரோலிவிட டந்தோன் பாம்பா, லொல்குமிடை யொடும்போங்காற் புறம்ப யத்தி லொழிந்தெழுப்புங் கவுணியரான் மணந்து போத, வல்குமகடீ பொ ருதமுன்கொண் மனேவி காண வழைத்தான்முச் சான்றீசன் இணறு வன்னி.

சுஊ.—நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்.

வதிவாவி வற்றமீ னற்றுப் போந்தோர் மாதவராச் சிரமத்தா வியுட்பு காமுன், புதுநீரா றுதவமா முனிவர்ச் சூழ்ந்து புணராமீனலியாது நிற்பக் கண்டு, துதிஞானம் பிறந்துகொலை தவிர்ந்து போந்து சொக்கனரு ளுடைய னெனக் கோயில் சூழும், விதிநாளை வந்தனையை விரும்பி வாவி மீஞெழித் துச் சிவலோகங் கொடுத்தா னன்றே. (சுஎ)

சுஎ.—வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்.

பொற்புறுகண் ணுவன்முதலா முனிவரெல்லாம் போந்துகிரே தாயுகத் தா திக்கட் கூடி, முற்புகலுங் கலியுகத்தி லிறந்த வேத மொழிபவர்யா ரென்றுவருந் துங்கால் விண்மேற், றற்பரமா மதுரைதனி லிருப்பல் வந்தாற் சாற்றுவலென் றருளக்கேட் டணைந்து போற்ற, நற்பரம குருவடிவாய்ச் சொக்கன் வந்து நான்மறையும் வியாகரணத் தொடுங வின்றான். (சுச)

கணபதிதுணை.

திருவுசாத்தான நான்மணிமாலை.

உஅ - ம் செய்யுள்.

அ க வ ல்.

உண்மையி னுணர்ந்த வுறுபொரு ளன்பர்
கண்ணினு ணிறைந்த காட்சியை யுளைப்பி
னிந்திரன் பழிதீர்த் திபத்தினுக் கருளி
வந்து மும்மூலத் தடாதகை பிறந்துழி
யிதம்பெற மணஞ்செய் திறையா னதுவும்
பதஞ்சலி முனிக்குப் பரநட நடித்தது
நீறணி பூத நிறையா துண்டதற்
காறழைத் ததுமுய லகடல ழைத்ததுஞ்
சக்கர மலயத் துவசனை யழைத்தது
முக்கி ரப்பெரு வழுதி பிறந்ததுங்
கூனல் வளைவேல் செண்டு கொடுத்தது
ஞானமா டத்திருக் கூட லானது
மெல்லாம் வல்ல சித்த ரானதுங்
கல்லாம் யானை கரும்பு வாங்கியதுஞ்
சங்கப் பலகை தனையளித் ததுவுந்
தங்கப் பொற்கிழி தொடர்ந் தறுத்ததுவு
மறுவறு கரண வண்கலை யேற்றிக்
குறுமுனிக் குத்தமிழ் கூறியீந் ததுவு
முண்மை நற்றமி ழுமை யறிந்ததும்
பண்புட னிடைக்கா டன்பின் போனது
மலைகடல் சுவற வயில்வே லெறிந்ததும்
வலைவீ சியதும் வளையல்விற் றதுவு
மேணுற்று மிடப விலச்சினை யிட்டது
மாணிக்கம் விற்றதும் வல்லிப மெய்தது
மூரிய ஞான முபதே சித்தது
நரிபரி யானதும் பரிநரி யானதும்
வருத்த மின்றி மண்சுமக் தருளி
லிருத்த குமார பால ரானதுவும்
பதமா றியதும் பழியஞ் சியது

கo மதிபா தகந்தீர்த் தங்கம் வெட்டியது
மதுரை யானதும் வன்சுரந் தீர்த்ததுங்
கதியி லமணரைக் கழுவேற் றியதும்
விலகா தரசன்மூன் மெய்க்காட் டிட்டது
மூலவாக் கிறிகொடித் துயர்வழக் குரைத்தது
கடு மட்டமா சித்தி யருளிய வதுவு
மிட்டமாய்த் தண்ணீர்ப் பந்தர்வைத் திருந்தது
மூன்னமிந் திரன்மூடி மிசைவலீ யெறிந்ததும்
பொன்னனை யாளுக் கருளது புரிந்ததும்
வெருவாச் சோழனை யாழியில் வீழ்த்திச்
சo திருவால வாயெனச் செப்பிய செயலும்
வரகுணன் றனக்குச் சிவலோ கத்தினை
விளைவினிற் காட்டி விடைக்குறி யெய்தது
மூற்றமிக் குலவாக் கோட்டை வைத்தது
மூர்த்தி யார்க்கு முதலர சளித்ததுங்
சடு காரியார் நாரியார் கவின்பாப் பகுத்ததும்
வார்புலி முலைபுல் வாய்க்கரு ளியதுஞ்
சாரமா விசைச்சா தாரிபா டியதுஞ்
சேரமா னுக்குத் திருமுகங் கொடுத்ததும்
பலகை யிட்டதும் பாட்டிசை வென்றதுங்
நிo தலமிசைப் பன்றித் தாயா யருளிக்
கானக் கரிக்குரு விக்கரு ளியது
மீனக் கொடிபொன் மேருவிற் பொறித்ததும்
சாட்சி யழைத்ததுந் தரைவியந் தருள
வாட்சி நாகைக் கரும்பத மளித்ததும்
நிடு வேதங் கரைகண் டருளிய வீறுமா
நாதனெண் ணெண்டிரு நடன நடித்தே
தெள்ளிய தில்லைச் சிற்றம் பலத்தும்
வெள்ளியம் பலத்தும் வியன்மா வனத்த
னமிர்தமெய் வடிவா யருளிய பெருமை
சுo நமர்களே யலது நவிலுவ தரிதே.

திருவிளையாடற்கருணைத் திருவிருத்தம். கக - ம் பாடல்.

சந்தனமுட் டிடமுழங்கை தனையுமைத்தார்க் கினியவர சளித்தி நாலோர்
செந்தமிழைப் பாதிபகுந் திகல்செய்கொடும் புலிமூலையைச் சிறிய புல்வாய்
வந்தருந்தும் படியளித்த மாமதுரை யங்கயற்கண் மணவா ளாசிர்க்
கந்தமலர்க் கடம்பவன மேவுகுந்த ரேச்சுரனே கருணை வாழ்வே.

திருவிளையாடற்புராணக்குறிப்புரை.

காப்பு.

சொக்கநாயகன் - சுந்தரேசர்.

(க) உசு.

உ. சொல் பகவினுய். அன்பு அகம் இல் நாயகன். முன் - தமையனூர். பொற்பு அகம் வில் - அழகிய மலையாகிய வில்; அகம், வடமொழி. நாயகனுயிய முனிவன்-சிவபெருமான். சிவபெருமானை, அருந்தவன், நற்றவனென்பர் பின்னும்; (உ) கஉ, (கடு) டு; புறநா. கட: "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே".

ங. முஞன்மேனி-திருமால். புரம்-உடம்பு. பனுவல் - நூல், செய்யுள்.

கடவுள்வாழ்த்து.

க. நிறங்கட்கு அப்புறநாதன்; நிறம் - வர்ணம்; உருவம். உள் நினைந்து. சித்கணன் - ஞானப்பிழம்பாக உள்ளார். அச்சித்பிரகாயம் - புலி; வியாக்கிரபாதர்; அ, உலகறிசுட்டு. கட்செவி - பாம்பு; பதஞ்சலிமுனிவர். செறிந்து நிருத்தக் காண. 'வாழ்த்துவாம்' என்று வருவித்துக்கொள்க; பின்வேண்டுமிடத்தும் இப்படியேகொள்க; போற்றி எனலுமாம்.

உ. பொன்றக்கண்டவன் - அழியச் செய்தவர். கரப்பொற்குன்று-யானை; கயாசுரன். தரக்குக்கு - வியாக்கிரபாதருக்கு; தரக்கு - புலி. தென்தலம் - தென்னூர். புரிப்பித்து - குஞ்சிப்பித்து; வளையச்செய்து. 'திருச்சிற்றம்பலம் திருச்சிற்றம்பலம்' என்பது அடுத்து; பின்னுள்ளவைகருமிப்படியே.

ரு. திருவம்பலம், அருள்முதலியவற்றைத்தரும்; சந்ததிமுதலியவற்றைத்தரும்.

சு. நைந்துறும் - நைந்தறுவர். தன் அண்டம் - பிரமாண்டம். அன்னமென்றது பிரமதேவரை. இன்னம் பயிம் - இன்பமுறுவர். பழஞ்சொல்லாகிய மந்திரம் - பஞ்சாக்கரம். பன்னுங்கள், முன்னிலைப்பன்மையேவல். பதம் - திருவடி. கண்ணன் இம்மண்குடைந்து உள்நைந்துறும்; அன்னம் பதந்தொகின்னம்பயிம்; ஆதலால், மந்திரத்தைப் பன்னுங்களென்று கூறி, சிலம்பு பதத்தைத்தருதற்கு இடமாகிய பொன்னம்பலமென்க.

டு. அரு-அருமை. போற்றி-பாதுகாத்தருள்க; வியங்கோள்.

சு. இதழி மலர் - கொன்றைமலர். இதில், கேசாதிபாதாந்தம் முறையே கூறப்பெற்றுள்ளன.

எ, பவழமால்வரை-சிவபெருமான்.

அ. ஆவியர்தென்றல் - உயிர்போன்ற அழகியதென்றல்; தென்றல் வெற்பு - பொதியில். நாவலந்தீவம் - சம்புத்தீவு. மூவர்கட்கரியான் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; சோமசுந்தரக்கடவுள் நிற்பச் சங்கப்புலவர்கள் இருந்தது, "கொங்குதேர்வாழ்க்கை" என்னும் செய்யுளைக் குற்றங்கூறியவர் யாவரென்றபொழுது; (திருநாட்) கூ; (ககு) உ0; (கஎ) எ.

கூ. 'பல்லுகம்' என்றது, நான்குயுகங்களையும்; திருஞா. கஅ.

க0. இரசதம்படர் சிதம்பரம்-வெள்ளியம்பலம். அலம் - நிறைவு.

கக. மறை எடு-தமிழ்வேதமாகிய திருமுகப்பாசுரமெழுதிய ஏடு. வேடன் - கண்ணப்பர். வேள் தன்உடல் - மன்மதனுடைய உடம்பு. சேடன்-பா

இந்த ( ) அடையாளத்திற்குட்பட்ட எண்கள் திருவிளையாடல்களின் எண்கள்; ஏனையவை, செய்யுட்களின் எண்கள்.

ம்பு. சேடனையும் மதியையும் ஓடுகின்றநதியோடு தலையோட்டினையும் முடியிற்சூடும் உரவோர். கூடமிடம் கூடனகர்.

கஉ. விது-சந்திரன். திரிபதகை - கங்கை. வீதம் - சாலோகமுதலிய நான்குவகை. திருபுதல்வர் - அசுரர். கரளநதி - விடநதி; விடநதியை மதுரநதியாகச்செய்தவரலாற்றை, நகரும் திருவிளையாடலாலுணர்க.

கஊ. மூகர் - ஊமர். கருதாதசீலர் - நினையாத இயல்பையுடையவர். வையாத - கொள்ளப்படாத. நாகராயர் - பாம்பின்அரசர்; என்றது மதுரையின் எல்லைகாட்டிய பாம்பை; தேவராசருமாம்.

கo-கஙு. இச்செய்யுட்களில், இத்தலத்தின்காரணப்பெயர்களாகிய கடம்பவனம், கூடல், மதுரை, திருவாலவாயென்பவை முறையே பாராட்டப்பட்டுள்ளன; (திருநக. அ-கக.)

கச. சுந்தரன் - சொக்கநாயகர். நன்னடம் - சொக்கத்தாண்டவம்; 'சுந்தரன்னடம்' என்று பாடங்கொண்டு, சொக்கத்தாண்டவமெனினுமாம்; (இ) இ - ம் பாடல்பார்க்க. இத்தலத்தில், சிவபெருமான், திருமால்முதலியவர்கள்பொருட்டுப் பண்டைக்காலத்தில் நடம்புரிந்தருளினரென்பது, பழையநூல்களிற் கண்டவரலாறு. இவ்வுண்மை, இந்நூலிற் பரக்கக்காணப்படும்; "நாடிரு முனிவர்க்காடிய பெருமான்.", "கூடன்மாநக ராடிய வமுதை.", "பூதங்களுப் பேய்கை மறிப்ப, வெங்குளவியிரு மின்பறிதைந் தாட, நாடக விதியோ டாடிய பெருமான்." (கல். கக, உo, உஇ.) என்பவற்றையுமுணர்க.

கஎ. மதுரைமாதேவி - தடாதகைப்பிராட்டியார்; மதுராபதித்தெய்வமுமாம். பதஞ்சலிமுனிவர்க்காக நடம்புரிந்ததை, "வந்தபதஞ் சலிக்குநடஞ்செய்தவாறும்" (பதி. க.) என்பதனாலும், இ - ம் திருவிளையாடலாலுமுணர்க.

கஅ. (கூஉ) கஅ: "திருமறைநாதம் பாட." சோதி - சிவபெருமான்; எழுவாய். நிதம் - நித்தம்.

கஎ. வடசொலென்றது, உத்தரமாபுராணத்துள்ள சாரசமுச்சயமென்னும் பகுதியை; (க) கூஇ. தமிழ்க்கொத்து-தமிழ்ச்செய்யுட்களின் தொகுதி. பாசம் - அன்பு, கயிறு.

கஅ. மடங்கல் - யமன். என்னைத் தொடர்ந்து. சூர் - சூரபன்மன்.

கஙு. பாரார்-பூமியிலுள்ளார். இங்கே, 'தெய்வப்பாண்டியன்' என்றது போல, "தெய்வவான்வழுதி" என்பர்பின்னும்; (சு) ச. குடி ஆளும்பெருமான் - சிவபெருமான்.

உo. வராபயம்-வரமும் அபயமும். கண்ட - செய்த, அறிந்த.

உஉ. சரியையாதிநான்குமார்க்கம். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம். நாற்பத்தெண்ணாயிரவர் - நாற்பத்தெண்ணாயிரமுனிவர்; நாற்பத்தெண்ணாயிரமாகேசரென்று இவர்கள் கூறப்பெறுவர். இப்பெயர், தில்லைமூவாயிரவர், திருப்பெருந்துறை முந்நூற்றுவர், திருவீழிமிழலை ஐஞ்ஞூற்றுவரொன்பதுபோன்ற சூழலுப்பெயரென்றும், இவர்கள், இத்தலத்திலும் சிதமபரம், காஞ்சீபுரம், திருப்பூவணமுதலியதலங்களிலும் திருத்தொண்டுபுரிந்து எழுந்தருளியிருந்த சிவநேசச் செல்வர்களென்றும் தெரிகின்றன.

உஙு. சடவுள் - முனிவன்.

அவையடக்கம்.

உ. தெய்வஅகத்தியன் - தெய்வமுனிவராகிய அகத்தியர்.

ங. முனிவன் - அகத்தியர். திருவிளையாடல் கவியுதல்.

பதிகம்.

க. பூதம் - குண்டோதரன். உந்தி-வயிறு. அன்னக்குழிகள், கண்கு; (எ) ஙு.

உ. சடைஉக்கிரனூர் - சடையையுடைய உக்கிரப்பெருவழுதியார்; (கo) ங; "நெஞ்சடை யுழுதிரற் பயந்தருணிமலன்." (கல். எஅ) கல்லிபம் - கல்

லானை. "பாவறிசங்கப்பலகை" என் பர் பின்னும்; (கடு) உ.

ங. சேரன் - சக்கீரர். நோக்காலு ளாத்தல் - பார்வையால் உபதேசித் தல்; "பார்வையினு லுபதேசஞ் செ ய்தபின்னர்" (கச) க. ஊமன் - உரு த்திரசன்மனூர்.

ச. விடைக்குறி - ரிஷபமுத்திரை. வாரணம் - யானை.

ஞ. நாகம் மலை செய்து - பாம்பை மலையாகச்செய்து; (ஈசு.) கசு. கடி. விடம்.

க. பாலகன் - திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனூர். மேல் - அதன்பின். சால் - பாண்டவிசேடம்; மிகுதியு மாம். தற்பணிந்த-தன்னேப்பணிந்த.

எ. பூமகமன்னவர்நால்வர்; (கஉ) ச; (சச) ஈசு, ஈக; கொண்டாழி - மதுரையின்மேற்கேயுள்ளதோர் ஓ டை; கொண்டு ஆழ்த்தியதென்பது பொருள்; (சசு) உஞ, உஎ; "மண்டி ருவேட்டுப் பஞ்சவற் பொருத, இள் ளியுங் இனையுங் இளர்படை நான்குந், திண்மையுஞ் செருக்குந் தேற்றமும் பொன்றிட, வெரிவா யுரக ரிருணுட் டுருவக், கூலைக்கொண் டாழி குறியு ட்ன் படைத்து, மறியப் புதைத்த மறங்கெழு பெருமான்." (கல்.ஏங.) ஈகர் - மதுரை. திருஆடூர்: (சஎ) ங. திருமுடங்கல்: ஷை கச. வாலவாய், ஆலவாய்; ஷை கக.

அ. புகில் - வீடு. மூர்த்தி - மூர்த் திநாயனூர். புலவர் - காரியார், நாரி யார். பகுத்துகொள்ளல் - பங்கிட்டு க்கொள்ளல்; (ஈ0) ஈ0; (இ2) கஉ. புல்வாய் - மான்; "புல்வாய் புலியின் மூலையுண்ணும்." (திருநாட்டு. ங.) இ வ்வருமைச்சரிதம், "புலிமுலை புல்வா ய்க்கருளினை போற்றி" (திருவா. போ ற்றி.) என்பதனுலும், "தழல்விழிப் பேழ்வாய்த் தரக்கின் றலைமுலை, பை ங்கட் புல்வாய் பாலுணக் கண்ட, வருணிறை பெருமான்" (கல். சஉ) என்பதனுலும், "பொன்னெயிற் கட ம்ப வனத்துப்புல் வாய்க்குப் புலிமுலை யளித்தபுண் ணியம்போல்" (திருக் காளத்தி. பரத்து. இக) என்பதனுலு ம் பாராட்டப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

க. சேரன் - சேரமான்பெருமாள் நாயனூர். பாணனூர் - பாணபத்திரர். பன்றித்தாய் - பன்றிக்குட்டிகளுக்குத் தாய். வன்னியர்கள் - சேனைத்தலைவர் கள்; மந்திரிகள், சிற்றரசர்களென்னும் பொருளிலும் வழங்கும்; (ஞான. அயி ந்த. எ.); "கருமுகிற் கனிறைத் தழற் கட் பிறையெயிற், றரிதரு சூட்டி யா யபன் னிரண்டினைச், செங்கோன் மூளையிட் டருணீர் தேக்கிக், கொலை களை வென்னும் படர்களை கட்டித், தீப் பட ராணை வேலி கோலித், தருமப் பெரும்பயி ரூலகுபெற விளேக்கு, நாற் படையன்னிய ராக்கிய பெருமான்." (கல். சo.) பொறித்தல் - எழுதுதல்; "கயலொடு செண்டுந்திட்டி" என்பர் பின்னும்; (சுக) கஎ.

கo. முல்லை - கற்பு.

கக. பொழிப்பெனினும் பதிகமெ னினும் தொகையெனினுமொக்கும்.

நூல்வரலாறு.

க. வாரணசிப்புரம் - காசி. அகில ஞாதன் - விசுவநாதர்.

உ. சனகாதி - சனகர்முதலியோர்.

ங. ஒருக்கால் - ஒருமுறை.

உ - ங. 'முனிவர் யாவருந் திரண் டார்' எனவே அகத்தியருடைய வர வும் அடங்குமாயினும் தலைமைதோ ன்ற வேறுகூறினர்; இங்ஙனங்கூறு தல் மரபு; 'முனிவர் வந்தார், அகத் தியனும் வந்தான்.' (தொல். பா. விரு.) என்பதனுலுமுணர்க.

இ. முதல்வன் - சிவபெருமான். ந ன்பு - நன்மை; (கக) கஉ; (கஎ) க.

சு. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

எ. சுந்தரமாக ஆங்குச் சொல்லும் ஒண்தானம் - ஸுந்தரக்ஷேத்திரம். அவதானம் = அபதானம் - திருவிளை யாடல்; வடமொழி.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

க. மதிளாமன்னன் - சோமசுந்த ரக்கடவுள்; (ச) இ; (ஈ) எ. விளைய

ட்டு ஐந்து-படைப்பு முதலிய ஐந்தொழில்கள். திருவிளையாட்டுநாட்டை - பாண்டிநாட்டின்வளத்தை. ஒப்பச் செப்புவல்.

உ. அடி - அடிபடுதல், பாதம். அலர் - பழிமொழி, பூ. நடுக்கு - அஞ்சி நடுங்குதல், அசைதல். நஞ்சுறுவ-நைந்தறுவன, விடம்போல்வன. மதுகள், தேன். கோடுவன - நல்வழிதப்பிச்செல்வன, வளைவன. வடு-குற்றம், (மா) வடு. உடு - நக்ஷத்திரம். வளைப் புறுவ - தடுக்கப்படுவன, சூழ்வன. இச்செய்யுள், ஒழித்துக்காட்டணி.

ஙு. முருகனென்றது, உருத்திரசன்மனை. நம்முக்கட்கடவுள். வாளரசன் - உக்கிரகுலத்திற்பிறந்தபாண்டியன். நெருப்பும் நீரும் தமிழின் இயல்றியுமென்பதை, "யாரறிவார் தமிழருமை யென்னின் நேனென் னறிவீன மன்றேவுன் மதுரை மூதூர், நீரறியு நெருப்பறியும்"(மதுரைப்பதிற்.சது) என்பதனாலுமுணர்க; தேவாரம்வளர்ந்த எடுகள் முறையே நெருப்பில் வேவாததும் வையைநதியில் எதிர்த்தேறியதும் இங்கே அறியற்பாலன. புரமும் மதுரமானபுரம்: (ஙூ) கடி. மான் புலியின் முஞ்சப்பாலுண்ணுமென்றதை, இஙூ-ம் திருவிளையாடலாலும், இந்நூற்பதிகம் அ-ம் பாடலின் குறிப்புரையாலுமுணர்க. வையை, கங்கையாதலின், 'நதியிதழிமணக்கும்' என்றார்.

ச. மொழி - சொல், கணு. இனை - குலம், மூங்கில்; (உஙூ) கஙூ: "பிறந்தேனல்ல இனியிலே யெனம றைந்தான்." கண்காணம் - மேல்விசாரிப்பு. குலவரை - இமயம். மரகதம் - உமாதேவியார். நித்திலம் - சிவபெருமான். நாடிப் பிறந்தவென்க. 'மரகதஞ்சேர்' என்றது, நித்திலத்திற்கு அடை. இது, சிலேடையணி.

ஞ. குரங்கு இனம். சூலை - கை; சேது. வாள்-சந்திரவாள். அரக்கன் - இராவணன். காரணவானை - சிவபெருமானை; (ச) உ0.

ஙூ. துறை - கடற்றுறைகள். கடல் படும் பவளமுத்தம்: கூ.

எ. தமிழ்நதி - வையை. நரந்தம் நரந்தப்புல். வளை - சங்கம்.

அ. பஞ்சு - செம்பஞ்சு. சங்கு-வளையல். வண்டு அலைகின்ற.

கூ. அன்னம் - அன்னப்பறவை. பொருநைநதி முகம் - கொற்கைத்துறை. பொன் - அழகு.

கo. கண்ணீர் - கள் நீர்.

கக. பொழில் தரும் - பொழிலெவ ளரசர்செய்கின்ற. கனைக்கண் செல்லுமாதர்.

கஙூ. ஆன் ஆயர். அளவர் - அளத்தையுடையவர். நெரி பரல் முரம்பு - நெரிந்த பருக்கைக்கல் மேடு.

கச. வேந்தர்வல்லி - தடாதகைப் பிராட்டியார். ஆள - ஆளுதலால்.

திருநகரச்சிறப்பு.

க. நாட்டு-நாட்டில். இயல்வாணர்-புலவர். வாடிடாது - குறையாமல்; "வாடாதவென்றி" (தீவ. பதி. உ.) நிறுத்ததை, "கைத்தல நான்கு" (திருவிளை. தலவி. உo.) என்பதனாலுமுணர்க.

உ. பரந்து - பரக்கப்பெற்று. உடு மீன்,நக்ஷத்திரம். பாரமீன்பாய்தர. போதா - போய்.

ஙூ. ஒவ்வா - ஒத்து. ஐந்துநிலம் - குறிஞ்சிமுதலியன. ஐந்துநிலத்தையுமுடைய நாட்டிற்குத் தலைவனென்னும்பொருளதாகிய, 'பஞ்சவன்' என்பதை இங்கேகூறியது ஆராய்தற்பாலது.

ச. வெள்ளி ஒளி மன்றம் - வெள்ளியம்பலம்; "கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில், வெள்ளியம் பலம்." (சில. பீதி. சo - சக.)

தி. எமச்சுண்ணீம் - பொற்பொடி. சுண்ணமாகியதுகள். தாமம் - ஒழுங்கு. பொற்பொடியால், நிலமெங்கும் பொன்னகரென்ன இலங்கும்; வானிடமெங்கும் பூகைகள் ஓழியா.

சு. அரும்பொருள்கள் - அரியதாற் பொருள்கள். வரிசைமாதர் - விறலி

யர்; (பதிற். கஅ - உரை.) வளநீர் - கடல்.

எ. பொலன்கொடி-திருமகள்; பொற்கொடியுமாம்.

அ. வாவி மரு பங்கயம் ஆம்-தடாகங்களில் மணத்தையுடைய தாமரைகள் உளவாகாநிற்கும்; மறுகு மருப்பு அம் கயம் ஆம் - வீதிகளில் தந்தங்களையுடைய அழகிய யானைகள் உலாவாநிற்கும். கொண்டலை-மேகத்தை. தண்டலை - சோலை. கொண்டு அலையும். பொற்படத்தையுடைய மலை - கொங்கை; எழுவாய். பட மலையும் - படும்படி பொராநிற்கும். பா அறி மாக்கள் தம் பவனம - பாக்களை அறிகின்றபுலவர்களுடைய வீடாகவுள்ளது. உம்மைக்கள், அசைநிலைப்பொருளன; வரும் செய்யுட்களிலுள்ளவற்றையும் இப்படியேகொள்க.

க. சாலிச்சூடி - நெல்லரி. வான் மேகம். மீ நாகத்து என்றும் - மேலிடமாகிய ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனும், மீன் ஆகத்து என்றும் இலங்கும் - நக்ஷத்திரங்களினுடைய உருவத்தைப்போலவே எக்காலத்திலும் தோன்றுகிற்கும்; இங்ஙகரத்தின் ஒளிமிகுதிகூறியபடி. செல் - மேகம்; எழுவாய். காவேற செல்லும்-சோலையில் எறுதற்குப் போகாநிற்கும். நான்குமேகங்களின் கூடுதல் விளங்கப்பெற்ற நான்குமாடங்களையுடைய கூடனகரத்தில்; "மாடம் பிறங்கிய மலிபுகழ்க் கூடல்." (மது. சூஉ.)

கo. சூரன், சாதியொருமை; வினை பகை முடிக்கும்-போராயுடைய பகையைத் தொலைப்பான். வம்பு - புதுமை; மணமுமாம். மட்டு-தேன். தேன் - கட்டி; மட்டை அனைதற்கு விழும்வண்டுகள் உள்ளேயுற மலர்கள் தேனையவிழும். புனற்கு கயம் ஆகும் - நீரின்கண் யானைகள் முழுகி விளையாடாநிற்கும். கேகயம்-மயில். எம் பெருமக்கள் தமது - எம்முடைய பெரியோர்களது, உரை இலங்கும் மலர் கடம் மதுரை - உரைகள் விளங்குதற்கு இடமாகிய, பூக்களையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்தமதுரையில்; பெருமக்கள் - சங்கப்புலவர்கள்; (ககூ) அ, கூ. உரை - செய்யுட்களுமாம்; அகுபெயர்.

கக. அயல் நோக்கி ஆர் மோகம் நந்துற - புறத்தேயுள்ள விடயங்களை நோக்குதலால் நிறைந்துள்ள ஆசையானதுகெட, அன்பின் நால் முனிவர் நந்துற - அன்பினையுடைய நான்கு முனிவர்கள் பெருக்கமுற, வன்பினல் - வன்பினையே, மாகம் ஒன்றிய ஆய்மையால் - பெருமைபொருந்திய நுண்ணிய பொருள்களாலும், வாய்மையால் - உண்மைப்பொருள்களாலும், இலங்கிய—, ஆகமம் - ஆகமநூற்பொருள்களை, வந்து பகர் - வந்து உபதேசித்த, ஆலம் வாய் அமுதம் மன் - வடவாலமரத்தின்கீழே எழுந்தருளிய சிவபெருமானது, திரு - செல்வம, ஆலவாய் - ஆலவாயென்னும் திருப்படைவீடே; பாகம் அம் கயல் நோக்கியார் - அவருடைய பாகத்திலுள்ள அங்கயற்கண்ணம்மையினது, பரிவும் அங்கு - விருப்பமும் அத்தலத்தேதான். நான்முனிவர் - சனகர்முதலியோர். அமுதமன் - அமிர்தேசர்; மதுரேசர்; அமுதம - முத்தி, அமிர்தம். பரிவும், உம்மை இறந்தது தழுவியது. 'கயற்நோக்கியார் பரிவும் அங்கு' என்றது, இத்தலம் சத்திபீடமென்பதைப் புலப்படுத்தியது.

அ - கக: (கட.) கo - கங.

கஉ. அந்தகன்திசை-தென்றிசை. மயிடன் - மகிஷாசுரன்.

கங. குடதிசை - மேற்றிசை. கரியமால் - கரியமாணிக்கப் பெருமாள். 'கருமாணிக்கப்பெருமாள்' என்றும் வழங்கும்.

கஉ - கங. "கன்னிசெங் கோட்டங் கரியோன் றிருவுறை,.....சூழ்கொள விருந்தகூடலெம் பெருமான்" (கல். சுக.)

கச. செல்வியெண்ணும்பெயர், இக்காலத்துச் செல்லி, செல்லத்தம்மையென்று வழங்கும.

கடி. (க) கசு-"மேதினி தோன்று முன்னஞ், செவ்வியின் முளைத்தெழுந்த திப்பிய விலிங்கம்", "முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி." (திருநா. தே.) தருமமூர்த்தி: (அ) இ: "தருமநாயகன்". மற்றைமாதிரம் - திழக்குத்திசை.

கஉ - கடி. "கன்னிமால் காளியீசன் காக்குமா நகரி" என்பது, (இங) கசு; "கன்னிதிரு மால்காளியீசன் காக்குங் கடிமதில்சூழ் மாமதுரை" என்பது, பயன்முதலியன; இ; பக்கம் - உகசு; 'நான்மாடங்களாவன: கன்னி, கரியமால், காளி, ஆலவாய் என்றுமாம்' என்பது, நச்சினார்க்கினியம்; (கலி. கூஉ.)

கசு. பூழி - திருநீறு; "பூழியான் பூணை" என்பது, கம்பர்பாடல். ஒரு தடம், சிவதீர்த்தம். அதுவோ - அம்மட்டோ. இருமை - பெருமை; (சு) கஉ: "இருமைமும முலியிலொன்று". யாம் ஆர் - யாம் எத்தன்மையையுடையேம்; கூறுதற்கு வன்மையில்லேமென்றபடி.

கஅ. புகழ் - திருவிளையாடல் ஆன, முற்று. அகலாத மும்மையவினை - சஞ்சிதம், பிராரத்துவம, ஆகாமியம்.

நாற்பயன்.

க. திருவிளையாடற் பாணு - திருவிளையாடலாகிய சூரியன்.

ச. உடற்குறை குட்டநோய்; கவந்தமுமாம்.

சு. அத்தம் - பொருள்.

எ. ஊட்டுநாள்-அனுபவிப்பிக்கும் நாள். சேட்டநாதன் - மகாதேவர்.

அ. சமர் அத்திரம் சத்திரம்.

கூ. ஏதம் - துன்பம். இனிமை - இன்பம்.

க.—திருவிளையாடல்.

உ. யானை - ஐராவதம்.

ச. மலர் - பூப்பு.

இ. மெத்தல் - நிரம்பல்.

கூ. சுரவி - காமதேனு. கமலம் - பதுமநிதி. சங்கு - சங்கநிதி.

அ. மன்று - பொதுமை. மாவேட்டை - மிருகவேட்டை.

கo ஏண் - வலிமை. கடம்பவனம்' என்றது, இத்தலத்தை.

கக. காவால் நெருங்கும்.

கஉ. ஓறறி-உணர்த்தி. எண்மாடி-எட்டுத்திசைப்பக்கம். கண்வலை-கண்களாயுடையவலை; (உஉ) கங - "விரலாழிக்கண், பல்விதக்கண்கள்."

கச. கறை - இரத்தம். இலாகவம் - இலகுத்தன்மை; "மிகலாகவம்புரிந்து." (திருமயிலை. சுச.)

கடி. நிற்பவர்ம் கொன்றிட உள்ளம் கூடாது - கொல்லுதற்கு மனம் துணியவில்லை. உம்பர், அண்மைவினி.

கசு. விதிர்ப்பு - நடுக்கம்.

கள. காணம் - இசை. வட்குடதிரம் - வடமேற்குக் கரை. காணச் சிவலிங்கத்தைத் தவத்தாற் கண்டனம்.

கஅ. இனிமை - மகிழ்ச்சி. சங்காகம் வாங்கி - கவசத்தைக்கழற்றி. அந்தநாயகன் - சுந்தரேசர்; அந்தம் - அழகு. ஆலித்தான் - முழங்கினான்.

கக. எண்கு உழுவை.

உo. அருச்சிப்பான் - அருச்சிக்க. காட்டுக என்று. என்செய்குவல் யாதுசெய்வேன்.

உக. ஆவி - தடாகம். ஈழக்களஞ்சம் - பொற்குமரை. இலங்க அலர்வித்து வருவித்தான்.

உஉ. தேவதேவன் - மகாதேவர்.

உங. நோவதே - நோகின்றதே.

உடி. உம்பல் - யானை. ஆசையானை - திக்கஜம். குளிர்விமானம்: (கூ) ச - "தீதளவிமானமீதாலு".

உக. நிந்தை வாழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து; நo - "சேனையுந் தானும், வாழ்ந்து." அணியுறு - அழகுமிக. சொக்கு - அழகையுடையவர். 'சுந்தரேசர்' என்பது, வடமொழியாதலின், 'சொக்கன்' என்னும் இத்திருநாமத்தையே பண்டைக்காலுத்தில், பெரியோர்கள் பாராட்டிவந்தனர்; இது நூல்களிற் பரக்க காணப்படும்; "திரு

வாலவாய்ச், சொக்கன்", "தக்கன் வேள்வி தகர்த்தரு ளாலவாய்ச், சொக்கனே." (திருஞா. தேவாரம்.)

உஇ - உசு.) "வேதியன் படைக்க மாலவன் காக்கப், பெரும்தேர் திரு வருத் தான்பெரிது நிறுத்தி,யமுதயில் வாழ்க்கைத் தேவர்கோ னிழிச்சிய, மதமலை யிருநான்கு பிடர்சுமந் தோங்கிச், செம்பொன்மணி குயிற்றிய சிகரக் கோயிலு, ளமையாத் தண்ணளி யுமையுட னிறைந்த, வாலவா யுறைதரு மூல காரணன்." கல். உஉ,)

உஅ. நிறலுடையவனைக் கொன்ற பாவம் - வீரகத்தி; உ: "மேதகு வீரமிக்க விருத்திரா சுரனைக் கொன்ற, வோதருந் பழியால்." காணர் - வீளங்க அறியார்.

உசு. ஆரா - தணியாத.

உகூ-ங. "காருடற் பிறையெயிற் றரக்கனைக் கொன்று, வச்சிரத் தடக்கை வளாப்பகை சுமந்த, பழவுடற் காட்டுக் தீராப் பெரும்பழி, பனிமலை பயந்த மாதுடன் நீர்த்தருள், பெம்மான்." (கல். கூ.)

ஙக. வாரம் - நிழமை.

ஙஉ. (திருவிளை. தீர்த்த. ககூ.)

ஙஙூ. சித்திரைச் சித்திரைத்தினத்து - சித்திரைமாதத்தில் சித்திரை நட்சத்திரத்தில். ஒப்பிலழகன் - சுந்தரேசர்.

ஙசு. சிறைவு - மகிழ்ச்சி; (உ) உ.

உ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஜனகள் - யானைகள்.

உ. கொளுவுதல் - பொருத்துதல். முன்னேத்தவம்.

ஙூ. தும்பை இபக் கடவுளே-தும்பைமலர்போன்ற வெண்மை நிறம் பொருந்திய தெய்வயானையே. கோ - அரசன்; இந்திரன். புத்தியினிமை - மனமகிழ்ச்சி. கந்தம் - கழுத்து.

ச. இயம்பக் கேட்டருளாய். உபகாரம் - கையுறை; காணிக்கை.

இ. சுந்தரவடிவ, வினி; (இ) ங.

கூ. தோன்றி நின்ற மத்தகம்.

எ. வாங்கித் துகைத்தேன்.

கூ. பூழியன் - பாண்டியன். வஜ்ர - ஒருவகை ஆயுதம். தேவர் கோன், விளி. எற்றுண - அடிக்கப்படுவாய்; (கடம்ப. இலீலா. உ.)

கo. அவமதியினுற் காட்டி யானையாகி உழல்வாயாக.

கஉ. பிறிது சாபம் - சாபத்தின் பரிகாரம்; கங; இது, 'மறுசாபம்' எனவும் வழங்கும்; (இஅ) அ: "மறு பெருஞ்சாபமுங் கொடுத்தான்."

கங. அருந்தவன்-சிவபெருமான்; "தாழ்சடைப் பொலிந்த வருந்தவத் தோற்கே." (புறநா. கட.) தரம் - தகுதி.

கச. உதரநெருப்பு - வயிற்றுத்தீ; ஜாடராக்கினி.

கள பழுது - சாபம்.

ஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலயத்துவசன் - பொதியின் மலையின் உருவமெழுதிய கொடியையுடையவன்; (ச) க. இப்பாண்டியன் அகத்தியமுனிவர் அளாற்பிறந்தவருதலின், அவருக்கு இருப்பிடமாகவுள்ளதும் துவசம்போலே உயர்ந்து தோன்றுவதுமாகிய பொதியின் மலையின் சம்பந்தமான பெயர் இவனுக்கு இட்டனரென்று அஷ்டமிப் பிரதஷிணமான்மீயம் தெரிவிக்கின்றது.

உ. ஏலம் - மயிர்ச்சாந்து. குழற்கா - கூந்தலாகியசோலை. பரிந்தான்-அன்புற்றான்.

ங. ஆதிமரபு, மரபின்பெயர்; சூரியவம்சமென்று கருதுதற்கும் இடமுண்டு. வடிவமங்கையென்பது அப்பெண்ணின்பெயர்; (கக) ங.

ச. மூற்றுதல் - வணங்குதல்.

இ. ஆல், ஒடு.

எ. இறையிலான் - சிவபெருமான். ஏதம்-துன்பம். ஆளும் - ஆளுவாள்.

அ. மிகை - அதிகம்.

கூ. அவர் இயைந்து. தொல்லைத் தந்திரம் - பழமையாகியநூல்; வேதாகமங்கள்.

கo. வாரித்தலம் - பூமி.

கஉ. முருத்தம் - முகூர்த்தம். அன்றினர் - விரோதித்தவர்கள்; அன்றினர் சிங்கம் - மலயத்துவசன். முடிதலை, கிரீடம்.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. மலைக்கொடிமன்னன் - மலயத்துவச பாண்டியன்; "எருதோடு கலையோடு சிலையோடு மலையோட விப மோட நேர், விருதோடு பொருதேறு புலிகேமி கிரிசூழ வியா..வே" என்னும் தக்கயாகபரணியும், 'பருவதத்தைக் கொடிக்கணெழுதும் பாண்டியன் குலபதி இலாஞ்சனையும்' என்னும் அதன் உரைப்பகுதியும் இங்கே அறியற்பாலன.

ங. வெங்கிட - புறங்கொடுக்க; வெரிந், விகாரம். திசைவிசயம் - திக்குவிசயம்.

இ. மதுரைமன்னன் - சோமசுந்தரக்..வுள்; (சு) எ. தாள் வளை - மலையின் அடி; 'பாதசயிலம்' என் பர்வடநூலார். மதுரைமன்னன் இருந்தான்.

ரு. கொம்மை - வட்டம்.

எ. துற்று - நெருங்கி. மிண்டுகள் - தருக்காற் சொல்லும் சொற்கள் சண்டவெங்கோபம் - மிக்க கோபம்.

அ. ஞாட்பு - போர்க்களம்.

கூ. கண்டது இல் - பார்த்தறிவிலை.

கo. அஞ்சல் - அஞ்சற்க.

கக. வரை வில் - மலையாகிய வில். புரிகுழல், எழுவாய்.

கஉ. இரைமை - பெருமை; (திருநாக. கசு.) மந்திரி, எழுவாய்; அவன்சொல்லியதை, (ங) அ - ம் செய்யுளாலுணர்க.

கங. முறுவல் செய்தவர், சிவபெரு

கச. முருகும் - அரும்பு [மான்.

கஎ. பயந்தவட்கு - தாய்க்கு.

கஅ. சுபகாலங்களிற் பூரணகும்பத்தின்மீது கமுகம் பாளைகளைச் செருகிவைத்தல் மரபு; "தீம்பாற் றிசையின் மிசைவைத்த, வெள்ளிக்கும் பத்திளங்கமுகின் பாளை போன்று விரிந்துளதால்." (கம்ப பால.மிதிலை.எஉ.)

உக. ஆலவட்டம் - விசிறி. இரட்ட - மாறியசைய.

உஉ. குணலை - ஒருவகைக்கூத்து; அது, பல்வரிக்கூத்தைச் சார்ந்தது. சொன்னாள், பங்குனி உத்தரம்.

உங. துகிலும் குழையும் இலங்க. வாசிகை - கோத்தமாலை.

உச. மதிநெறி - சந்திரகுலம்.

உடு. நாரதாதிகள் கானத்தைப்பாட. மைத்தன் - முருகக்கடவுள்; இவர் திருமணச்சடங்கு நடத்தியதை, "மருளாரும் பவத்தொடரை மாற்றிய தென் னன்மகளாய் மவுலிசூடிப், பொருளாரும் புவிவிசயஞ் செய்தரசு செலுத்தியமும் மூலிப்பூந் தேனேத், தெருளாருந் தமிழ்மதுரை நாதன்மணஞ் செயவிதிறாற் சடங்கு செய்தே, யருளாருங் கடம்பவனத் துறை குமர குருபரனே யகத்துள் வைப்பாம்." (கடம்ப. பாயிரம், டு.) என்னும் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. இதுபற்றியே, 'சடங்குக்கந்தன்' என்பர்பின்னும்; (எ) கூ.

உடு. "நான்கெயிற் றிரேத்தற் பிடர்ப்பொலி வனைப்பகை, யறுகால் குளிக்கு மதுத்தொடை யேந்த, மூட்டாட் செம்மலர் நான்முகத் தொருவ, னெண்ணெய் யிறைத்து மணவழலோம்பப்,புவியளந் துண்ட திருநெடுமாலோ, னிருகர மகிழ்ப்பெறுநீர் வார்ப்ப, வொற்றை யாழியின் முயலுடற் றண்சுட, ரண்டம் விளர்ப்பப் பெருவிளக் கெடுப்ப, வளவாப் புலன் கொள் விஞ்சைய ரெண்மரும், வள்ளியிற் கருவியிற் பெரும்புகழ் விளைப்ப, முனிவர் செங்கரஞ் சென்னியாக, வருப்பசி முதலோர் முன்வாழ்த்தெடுப்ப, மும்மூலி யொருத்தியை மணந்துல காண்டீ, கூடற் கிறைவன்." (கல். நஉ.)

உசு. "பெருநீர் வையையினீர்க் கூட, ஓடலுயி ரென்ன வுறைதரு நாயகன், கடுக்கைமலர் மாற்றி வேப்பலர் சூடி, னீவாய்க் கரிப்புவிட் டணிபூ ணணிந்து, விரிசடை மறைத்து

மணிமுடியை கவித்து, விடைக்கொடியை நிறுத்திக் கயற்கொடியை யெடுத்து, வழுதி யாகி முழுதுல களிக்கும், பேரரு ளாளன்.", "மதுரை மாநகர்ப் பூழிய ஞகிக், கதிர்முடி கவித்த விறைவன்." (கல். உ, உகி.)

உ எ. எழுத்து-கையொப்பம். சோமசுந்தரக்கடவுள், பாண்டியராசாவாக வீற்றிருந்தபொழுது, 'சுந்தரமாறன்' என்று கைச்சாத்திட்டருளினர்

உஅ. இருக்கு - வேதம். "மதிக்குலம் வாய்த்த மன்னவ ஞகி, மேதினி புரக்கும் விதியுடை நன்னு, ணெடுவர் நகர்செய் தபெயர் தடைக்கு, மருட்குறி நிறுவி யருச்சனை செய்த, தேவர் நாயகன் கூடல் வாழ்திறை." (கல். கசு.)

ரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகண்டலன் - இந்திரன்.

உ. சடங்கு - நித்தியகன்மம். அநந்தமாமுனிவர் - பதஞ்சலிமுனிவர்.

ங. எத் தரும் - மேன்மையைத் தரும்; துதித்தற்கரியவென்றுமாம்.

ச. நீபமாவனம் - கடம்பவனம். இருந்ததி, அளவில்கால முண்டி. பனிந்து அளித்த.

ஞ. சொக்கத்தாண்டவமென்பது, சாந்திக்கூத்தின்வகையினுள் ஒன்றன சுத்தநிருத்தம்; சுந்தரதாண்டவமென்றும் கூறப்படும். இது, நூற்றெட்டுக்கரணமுடைத்தென்பர்; (சிலப். பக்கம், சுச.)

எ. கஞ்சுகம் - சட்டை. இதஞ்செய் அசஞ்சலன். உளம் நிறைஞ்சு - மனமகிழ்ந்து.

சு - ம் திருவிளையாடல்.

க. நன்கு - இன்பம்.

உ. உடு - நட்சத்திரம்.

ங. இவ்வரையென்றது, சோற்று மலையை.

ச. மூதுமடைநூல்-மூதிய பாகசாஸ்திரம். தெய்வவான் வழுதி, விளி.

ஞ. தேவி, விளி.

எ. சொன்றி - சோறு. பூதம் அனைத்தது.

ஏ. எண்மை - எளிமை.

கூ. மிதவை - சோறு.

ஏ - ம் திருவிளையாடல்.

க. துய்த்தும் - உண்டும். குறள்-பூதம்; தனு - உடம்பு.

உ. அடுக்கலை - மடைப்பள்ளி. அற - மிக. ஆவி - புகை.

ங. ஈறு - பூமியின்கீழெல்லை.

ஞ. பரிதாப வெப்பம் - மிக்கவெப்பம். அமராமல் - அடங்காமல்.

சு. எழ - மிக. வேகவதியாறு-வையைநதி.

எ. சென்றநீர் - கிழக்கேசென்ற வெள்ளம். மண்டுறு நீர் - மிக்கு வரும்வெள்ளம்; மண் தூறுநீர், மண்ணிலே ஊறுகின்றநீருமாம்.

அ. ஆரவம் - உண்ணவும். அயினி. சோறு.

கூ. கண்டது - செய்தது. பந்தரையும் நீராவியையுமுடைய வாவி.

கo. காவணமை - பந்தர்.

கக. ஓலிட - முழங்க. "பனிக்கதிர்க் குலவன் பயந்தருள் பாவையைத், திருப்பெரு வதிவை பொருந்திய வந்நாட், சொன்றிப் பெருமலை றின்று ணனி தொலைத்த, காருடற் சிறுநகைக் குறுந்தாட் பாரிட, மாற்றுதலந்த நீர் நசை யடக்க, மறிதிரைப் பெருநதி வரவழைத் தருளிய, கூடலம் பதியுறை குணப்பெருங் கடவுள்." (கல். கசு.)

அ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பரவசத்தைவிட்டுக் கேண்மின்.

உ. கதம்பக்கான் - கடம்பவனம். காளில் - காலக்கிரமத்தில்; (கஉ) ஙக. மனத்தினைத் தன்னுடைசினைவின் ஆக்கினுள்.

ங. சதமுறை - பலமுறை; (ஙஎ) ஙக. அதர்ப்படும் - வழிப்படுகின்ற. தாய் அமங்கலி. உததி - கடல். திருவுளத்தடைத்து - அங்கீகரித்து; திருவுளம்பற்றி.

ச. பயம் - பிரயோசனம்.

ஞ. மோனமாக இருந்தது. முகச்சேர்கம் - முகவாட்டம்.

கூ. எதம் - தின்பம்.

எ. சண்டம் - வேகம்.

கூ. அங்கிமூலை - அக்கினிமூலை. "மாமியாடப் புணரியழைத்த காமர் கூடற் கிறைவன்" (கல். உகூ.)

கo. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வழுத்தி - சொல்லி; "வழுத்தீர் மதிச் செங்கண்மால்" (அழகர்கல. எஎ). மாதா - தாய். புணரி - கடல்.

உ. பெருமையால் வந்த.

ஙூ. காதலன் - கணவன். நரலை - கடல். மடந்தையர் ஆடாரென்பர்.

ச. யாய் - தாய். மன்றல் - கலியாணம்.

ஙி. அவை - சபை. நம்ம - நம்மு டைய; தனித்தன்மைப்பன்மை. கல் லோலம் - அலை. மாமடிகளென்பது மாமனுரென்னும் பொருளைத் தரு தொருசொல்; (உஉ) கஉ : "நின்பால் வந்தனன் மாமடி."; "வுத்தைத் த லைதீத் துய்ந்தொழிந்த வெற்றுமா மடி க ளொருமூருட்டி, மோத்தைத் தலை பெற் றமைபாட மூரிக் கபாடந் திறமி னே" (தக்க. சசு); "மாமடிகளிடு சாபமும்." (மீனாட்சி. அம்புலி. சு.)

எ. உந்தை - உன்தந்தை.

அ. தடாதகை, எழுவாய்.

கூ. தெய்வத்தனு - திவ்யசரீரம்.

கo - ம் திருவிளையாடல்.

க.—(கக) ஙி.

ஙூ. உக்கிரப்பெருவழுதியார் சடை யோடுபிறந்தனரென்பதை, "பஃறலை ப்பாந்தட் சுமைதிருத் தோளிற், றரி த்துல் களிக்குந் திருத்தகு நாளி, னெ நொட் டிருவயிற் றருளுட னிருந்த, நெடுஞ்சடை யுக்கிரப் பயந்தரு ணிம லன்"(கல். எஅ) என்பதனாலும், "வே லோன் விமலதடா தகைவயினுக் ஙி ரனு ரென்றோர், நன்மகவாய்ச் சடை யொடுமுற் பவிக்க" (குடமீப. இலீ லா. கo) என்பதனாலும் உணர்க.

ச. ஒலித்து - ஒலிப்பித்து. நெய் யாடல் - நெய்விழவு.

ஙி. உருவம் உக்கிரமானதுகொண்டு,

எ. முடிசூட்டியவர், சீந்தரமாறர்.

அ. சடிலம் - சடை. விதுருடமிப் பெருவழுதி - சுந்தரமாறர்.

கக - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலத்திற் கடப்பர்.

உ. வஜ்ர, சண்டு என்பன ஆயுத விசேடங்கள். அறிவடகிரி - எல்லா ராலும் அறியப்படும் மேரு.

ஙூ. 'வடிவணங்கு' என்பது பெயர்.

ச. அபிடேகச்சொக்கன் - கிரீடத் தையணிந்த சொக்கநாயகர்; அபிடே கம்-கிரீடம்; வைஷ்ணவஸம்பிரதாயத் திலும் இப்பெயர் இப்பொருளில் வழ ங்குகின்றது.

ஙி. இச்செய்யுள், "அப்பாண்டி நா ட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்தது வப் பார் சடையப்பன்" (திருவா. திருவம் மானை. கக.) என்னும் திருவாக்கின் பொருளைத் தழுவியது.

கஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. வேலை-கடல், காலம், தொழில்.

உ. கொள்ள - கடல்கொள்ள.

ஙூ. எவரும் இறப்பும். தம்பம் - பற் றுக்கோடு; "தம்பத்தினை நிஷ்டித்தொ ருவேள்விதொடங்குந், தக்கன்" (தத் துவ. பிள்ளை. சிற்றில். ஙி.)

ச. மேகங்கள் நான்குவகை; "மே க்கு நால்வகை மேகமுங் கீழ்விழ" (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடு. கசகூ.)

ஙி. அணுக்கள் - உயிர்கள்.

சு. கொண்மூக்கள் - மேகங்கள். வள்ளுறை - பெரியதுளிகள்.

எ. கூடம் - வீட்டின் ஒருபகுதி, வஞ்சனை.

அ. நீர், முன்னிலைப்பன்மை. ஆத ரம் - அன்பு.

கூ. கருணி - தொகுதி.

கo. புயல் - மேகம், நீர். ஆசை - திசை. சடைப்புரை - சடையின்உள் வெளி.

கஉ. போற்ற - பாதுகாத்தற்கு.

கஙூ. கொண்மூ, விகாரம்.

கஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வென்றுநீள்கழல், ஆஞ்மகழ லென்க. மனோகரம் - மகிழ்ச்சி.

கூ. சற்பம்=சர்ப்பம்-பாம்பு. பொக்கணம் - ஒருவகைப்பை; "சுத்திய பொக்கணத் தென்பணி கட்டங்கம்" (திருச்சிற். உசஉ.) எனவும், "சுட்ட வெண்பொடிப் பொக்கணந் தூக்கிய தோளும்" (திருவிளை. எல்லாம். கூ.) எனவும் வரும்; பின், "பொக்கணச் சித்தன்" என்பர்; கக.

ச. முத்திரை - அடையாளம்; சித்தவேடத்திற்குரியகுண்டலம். குஞ்சிச்சடை - சிறுசடை.

சு. ஆழிமண்கடவாமல் - கடலானது மண்ணைக்கடவாமல். ஈழம் - பொன்.

எ. ஆதிநாதன் - நவசித்தர்களில் ஒருபர்; சிவபெருமானென்பது மற்றொருபொருள். தோதகம் - குறிப்பு.

அ. கரப்பெருங்குன்று - யானை. ஐய - சிறிய. அம்பலம், சிலேடை.

கூ. காந்தன் - தலைவன். குழப்பி - குழம்பச்செய்தது.

கo. முறைசெய்வோர்-ஏவலாளர்.

கக. தக்கரம்=தஸ்கரம் - கள்ளத்தன்மை.

கஉ. அனிலமார்மூலை - வாயுமூலை.

கங. வேத்திரம் - பிரம்பு. கஞ்சுகியர் - சட்டையிட்டோர்.

கச. புண்தருங்கீற்று முண்டி - அணியத்தக்க திருநீற்றுரூபாகிய திரிபுண்டரத்தையுடையாய்.

கடி. அறுபமன்-ஒப்பில்லாதவன். நீத்து - வெறுத்து.

கசு. மதித்தவன் - மதிக்கப்பெற்றவன். என்பாங்கு - என்னிடம்.

கஎ. என்ன - என்று அகத்தியமுனிவர் சொல்ல.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆசையழுந்துமொழிந்தான். அறிவோமென்று அரசன்கருதி.

உ. ஆக்கினைச்சித்தர் - எவலினால் எல்லாம் செய்விப்பவர்; இஃது, எல்லாம்வல்ல சித்தமூர்த்தியின் திருநாமம். நன்குறு - தெளிய.

ச. சடக்கென,ஒலிக்குறிப்பு; சடக்கெனத் தின்னென இயைக்க; "சடக்கென, வாங்கயின்று." அ. கண்கொடு எவினன்.

டு. அழல் விழித்து - இப்புறப்பட விழித்து. கண் - கணு, விழி. வேழம்-கரும்பு, யானை.

சு. "நதிமதந் தறுதண் புகர்கொலை மறுத்த, கல்லிப மதனைக் கரும்பு கொள வைத்த, வாலவா யமர்ந்த நீல நிறை கண்டன்." (கல். கூ.)

எ. தந்து - நூல். நாளம் - தண்டி. ஏகாவலி - ஒற்றைவடமாகிய முத்தமாலை.

கூ. உளமழன்று. சித்தர்க்குவென்றி.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுளின் ஆலயத்தை யாண்டும் பெரியகோயிலென்பர். பணி - திருவிளையாடல், ஆணையுமாம.

கரி - ம் திருவிளையாடல்.

க. இயல்வாணர் - புலவர்கள்.

உ. தவிசு - அசனம். கோணம் - சதுரம். பாஅறி குணப்பலகை: (பரி) உ. (கக) அ.

கூ. அய - ஆராய. நீடி அசனம் - பெரிய அசனம. பரிவு - அன்பு.

ச. மண்டபத்தின்கட நடு - மண்டபத்தில் நடுவே; இடை, எழாம்வேற்றுமையுருபு; இடைநடு - ஒரு பொருட்பன்மொழியுமாம. தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாது; (கஎ) டு.

டு. பயன்கள் நான்கு - அறமுதலியன. முத்தமிழ்க்கொத்து - முத்தமிழ்த்நூல்களின் தொகுதி; கூ, கo; (கஅ) எ. நற்றவன் - சிவபெருமான். செற்றம் - தணியாக்கோபம. சித்திரம் - வியப்பு.

சு. செந்தமிழை - செந்தமிழ்ச்செய்யுட்களை; எ. உயர்ந்த, முற்று.

எ. தொடர் - நட்பு. மலர்ந்து - மாறுபட்டு.

அ. இரங்கி வந்தனன்.

கூ. இருந்தர் - இருந்தனர். போக்கலாவிருப்பின் - நீக்குதற்குரியதாக இருந்தால்.

கo. அதர்பட - வழிப்பட.

கக. கேவலனல்லன் - ஸாதாரண னல்லன்.

கஉ. பொருள் - அகப்பொருளிலக் கணம; பொருள்நூல் - அப்பொருளில க்கணநூல். "அன்பினைந்திணை" என் பது, இறையனாரகப்பொருளின் முத ற்சூத்திரத்தின் முதற்குறிப்பு; "உல கியனிறுத்தும் பொருண்மர பொடு ங்க, மாறறும் புலவரு மயங்குமு கா லை, முந்துறும் பெருமறை முனைத்த ருள் வாகை, லன்பினைந் திணையெ னறறுபது சூத்திரங், கடலமு தெடு த்துக் கையிலவைத் ததுபோற், பர ப்பின் றமிழ்ச்சுவை திரட்டிமற றவ ர்க்குத், தெள்ளதாக் கொடுத்த தெண் றமிழ்க் கடவுள்", "அருமறை விரியு முலகியல் வழக்கு, மகமுத்துறை பொ ருளுமை விரபடங்கோத்து, வடசொ ன் மயக்கமும் வருவன புணர்த்தி, யைந் திணை வழுவா தகப்பொரு ளமு திணைக். குமுனி தேறவும் பெறுமு தற் புலவர்க, ளேழெழு பெயருங் கோ தறப் பருகவும, புலநெறி வழக்கற் புணரிய கவர்க்கு, முற்றவம் பெரு டு முக்கற் றி பதர்க்கு, நின்றறிந் துண ரத் தரற்ற பெயர் கிறு றி, யெதிக நூப் பாப்பிய விமையவர் நாயகன்" (கலி. ர, சுஉ.)

கச. ஒருவினைதொடா - ஒருசெ ய்யுள் தொடுத்து; தொடுத்தவர, சி வபெருமான்.

கஞ. கிலநங்கிருந்தார் - மகிழ்ந்திரு ந்தார்.

கள. விடுவிப்பான் காரணமா-விடு வித்தற்பொருட்டு.

கக. சோமசுந்தரக்கடவுள் புலவர் வடிவங்கொண்டு சங்கப்புலவருக்கு இடையே நெடுநாள் எழுந்தருளியி ருக்கபொழுது, அவர்கொண்டருளியு நிருமம, மதுவைப்பேராலவாயி ரென்பது; (கஅ) அ.

கசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஞாலதலம் - நிலாமுற்றம்.

உ. மாதேவி-பாண்டியன்மனைவி. மாருதவசத்தால் - காற்றுவழியால்.

ச. மிழி - துகிற்பொதி; ஆருபெ யர். ஆசிரியர் - சங்கப்புலவர். சீயம் - சிங்கம். தூக்கினன் - தொங்கக்கட் டினன்.

டு. சமாதி - சங்கற்பம்; (உசு) ச; (உஅ) உக; (சஎ) உ.

கூ. அதில் - அக்கவிகளில்; சாதி யொருமை. ஆவிநன்கு - மனமகிழ் ச்சி; "என்னுவமிலர்மேண்மிதித்தொ துங்குவாய்." (சீவக. கனக. நஉ.)

எ. நீங்கவில்லாமல் - நீங்காமல்.

அ. தங்தை - சிவமுனி. மெல்லச் சொல்லுவான்.

கo. 'கொங்குதேர் வாழ்க்கை' என்னுங்கவி மருவுமாறு: "கொங்கு தேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி, காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழி மோ, பயிலிய தெழீஇ நட்பின் மயிலியற், செறிவெயி னறிவை கூந் தலி, னறியவு முளவோ நீ யறியும பூ வே" (குறு. உ.); "பொதியப் பொ ருப்பன் மகிழக் கருத்தினைக், கொங் குதேர் வாழ்க்கைக் கெந்தமிழ்கூறிப், பொற்றுவை தழுவிக் கற்பு ளுதவி, யென்புளங் குடிகொண் டிருப்பய. னளிக்குங், கள்ளவிழ் குழல்சேர் கரு ணைவேம் பெருமான்." (கலி. க.)

கக. கவிதை வடி - செய்யுள் எழு தப்படற்ற வடி. வாய்மையுரியவர் - சங்கப்புலவர். நீவி - நிழ. கொள், வல்.

கஉ. நன்பு - நன்மை. புலவர்கள் வெளிப்படையாகப் புகழவில்லை.

கஎ. வேதியன் - தருமி.

கஞ. அரவம - முழக்கம்.

கள. இதை - இக்கவியை. நீ கொ ண்டுவா.

கக. கற்றுச்சொல்வோர் - கற்றுச் சொல்லிகள். திருமுடிச்சாத்து-தலை க்கட்டு; (உசு) கூ: "தனிமுடிச்சாத் துஞ் சாத்து". ஆழிகள் - மோதிரங் கள். தேத்து - இடத்து.

உo. பிழம்பு - திரட்சி.

உக. வாளா - சும்மா.

உஉ. " கவ்வதைகளிரண்டும் வருமாறு :—வெண்பா. " அங்கங் குலுங்க வரிவாளி னெய்தடவிப், பங்கம் பட விரண்டு கால்பரப்பிச் - சங்கதனைக், கீர்கீ ரெனவதுக்குங் கீரனே வென்கவியை, யாராயு மூள்ளத் தவன்." "சங்கறுப்ப தெங்கள்குலந் தம்பிராற் கேதுகுலம், பங்கமுறச் சொன்னற் பழுதாமோ - சங்கை, யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனைப் போல, விரந்துண்டு வாழ்வ தில்லை."; 'சங்கரனுக்கேதுகுலம்' என்றும் பாடம். விளிந்து - நாணமுற்று.

உங. செய்யாவிடின், மேற் சிக்கு நாறுமே.

உசூ. ஒகுமே பொருந்துமா. செற்றி - நெருங்கி. அல் தரும். இயற்கை இலே.

உசு. அதுகண்டு - அதுதெரிந்து. சடிலம் - சடை.

உஎ. எயென - விரைவாக.

உஅ. பேச்சைக்கண்டு - சொல்லே யறிந்து. இலேவிட்டு வழக்கைக் காணுமென்க.

உகூ. சிற்புட்பகேசி - ஞானப்பூங் கோதை; இது, கௌளத்தியிலுள்ள அம்பிகையின் திருநாமம்; "இன்னபூவாசகேசி" என்பர்; கூ0. கூப்பிடுகின்றவாறு தெளிந்ததறிந் திலேயோ.

கூக. நாமற - அச்சமற.

கூஉ. வாய்த்ததென்று வாழ்ந்தனன்.

கூங. மிக்க தேவியை. ஊழி - பலகாள்.

கூச. திருந்து இருக்கு உள் அத்தர் - திருந்திய வேதம் தியானிக்கின்ற தலேவர். திருகுளத்து - அழகிய நெற்றியில். திரை பொருஞ் திருக்குளத்து - அலேகள்மோதுகின்ற பொற்றமரையில். உளத்து பெருந்திருக்கு உள்ளான் - உள்ளத்திற் பெரும்பமாறுபாட்டையுடைய நக்கீரர்.

கஎ - ம் திருவிளையாடல்.

கூ. ஓர் அத்தாதி - கயிலேபாதிகாளத்திபாதிசுத்தாதி.

ச. பழிச்சி - துதித்து.

ஞ. மேற்கூறிய அந்தாதியின் முதல்வெண்பாவின் முதல், "சொல்லும் பொருளுமே" என்பதாதலின், 'சொல்லெனுமருந்தமிழ்' என்றார். தாங்குதல் கொடாது - தாமதியாமல். அடுத்து நின்று தடத்தினின்று இனிதெடுத்தானென்க.

சு. வன்னியென்றது நெற்றிவிழித்தியை. சான்றவர் - சங்கப்புலவர்.

எ. பூண - தொண்டுபூண. 'அங்கு' என்றது சங்கமண்டத்தை. அறிஞர் - சங்கப்புலவர்.

கஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. போதம் - போதித்தல்.

கூ. தென்றல்வரை - பொதியில். சேர்ந்து அபயமென்று.

சு. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

கூ. பரிசஞ்செய்து - தீண்டி.

க0. அன்றுழை - அவ்விடம். வாய்மையான் - சிவபெருமான்; எழுவாய்.

கஉ. பிறர்கண் அக்கரம் பொறுத்தவன் - பிறரிடமுள்ள வித்தையைச் சகியாதவன்; அக்கரம், ஆகுபெயர்.

கஙு. தமிழ்க்கஞ்சும் - செய்யுட்கஞ்சும். இருணீக்கினுன் - நக்கீரர்.

ககூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. (உ0) கூ: "ஆலவாயமுதே", (உஎ) க: "ஆலவா யமுத வாயான்" என்பர் பின்னும். பொருட்சுத்திரத்திற்கு - இறையனாரகப்பொருட்சூத்திரத்திற்கு. ஒருகாலத்தில்.

சு. இயல்வாணர், விளி. உப்பூரிகுடி நன்பது உருத்திரசன்மனுருடைய தந்தையார் பெயர்.

கூ. யாதொருசெய்யுள்-எந்த உரையை; உரையும் செய்யுளென்றுவழங்கப்பெறும்; "இலக்கண மிலக்கிய முரையெனப் பெயர்பட், டிருக்குமென் றெண்ணுக செய்யுளி னியலபே." (இல. கொ. ஒழி. சூ0.) என்னும் சூத்திரத்தாலும் அதன் உரையாலும் உணர்க. உண்டோ - உண்டாமோ.

க0. செட்டி - வணிகன், முருகக் கடவுள்; (உஉ) கூ: "செட்டியுஞ் செட்டியு நித்தான்."

உ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. "தோழனுங்கமிலன்" என்பர் பின்னும்; ங. இ. வியோன் - இன் பத்தைச்செய்பவன்; (உக) சு: "இ தவிய புல்லு மிட்டேம்."

உ. பாண்டியன் இடைக்காடனைத் தள்ளியது, கக. "உன்னுடை மதத் தாற் றள்ளி யோட்டியதென்னே" என் பதனாலும் தினையப்படும். பொலாம ணி=பொல்லாமணி - தினையிடாதம ணி; சிவபெருமான்; "புகலேவ தகேறு னக்கன்பருள் யானென்போ லாம ணியே." (திருவா. திருச்சத. க0); "என்பொலா மணிமன மிரங்கற் றென் பவே." (பிரபு. முனிவர். சு.)

ங. இறில், சொல் உமை, பொருள் சிவபெருமா னென்றதை, "என்னே யிகழ்ந்தனஞ்சொல் வடிவாய்நின் னிடம்பிரியா விமயப் பாவை, தன் னேயுஞ்சொற் பொருளான வுன்னேயு மே யிகழ்ந்தனள்" (திருவிளை. இ டைக்காடன். க0.) என்பதனாலுமு ணர்க.

ஙி. மின் - உமாதேவியார். மேல - சிவபெருமான் எழுந்தருள; "முன்னி டைக்காடன் பின்னெழ நடந்து." (கீல். எக.)

எ. எண்ணமொன்றிலாமல் - புத்தி பூர்வமின்றி.

அ. கவிமனர் - கவியரசர்; சங்கப் புலவர்.

கூ. கால் நடை.

க0. கிஞ்சில்=கிஞ்சித் - சிறிது; இது, மலைநாட்டுவழக்கு.

கக. அந்தாதியென்றது, சிவபெ நுமான்திருவந்தாதியினை; இது, கக-ம் திருமுறையிலுள்ளது. சொன்னவனு கிய கபிலன். என்னை - யாது.

கஉ. உனக்குப் போதுமோ - உன க்கு இத்தன்மை உளடாதல் தகு மோ.

கச. நன்புலவன் - இடைக்காடர்.

கஞி. பன்னியதமிழ் - இடைக்கா டர்பாடியதமிழ்ப்பாடல்கள். ஓடைப் பருப்பதத்து எருத்தம்-யானைப்பிடர்.

உக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. உழை - வீடு.

ங. காவல்பயில் தென்புலம் - காவ லந்திவு. நாம் அளித்த மவலை அற - அச்சத்தைக்கொடுத்த கடல் வற்றும் படி. சென்று எறி.

ச. பரலை வரக் கண்டு.

சு. சிவந்தி-கோபித்து. அடிவடிம்பு அலம்ப-பாதத்தின் ஓரத்தைக்கழுவ.

அ. சத்தி - வலி, மேல்.

கூ. தினைக்கருங்கன - தினைக்குமிட த்தி. தமிழ்ச்சங்கம், முதற்சங்கம் இடைச்சங்கம் இவற்றின் நிலையையு டையதாகும். கங்கைக்கரை - பொ ற்றுமனைக்கரை; கங்காநதியின்கரை யுமாம். ஸ்ரீகாலாஸ்யமாஹாத்மியம், கந-வது லீலை, சுசு-ம் சுலோகமுத லியவற்றைப்பார்க்க.

உஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்த னன்.

உ. நனிவெகுண்டு.

ங. தந்திமத்தகப்பிள்ளை-விநாயகர்; மத்தகம்-தலை. திகிக்கை-துதித்தல், தும்பிக்கை. பௌவம் - கடல்.

சு. பல கை - பன்னிருகைகள்.

ஞ. மூங்கையம்புதல்வன்-ஊமைப் பிள்ளை.

அ. கணநாதனொருவன் உட்புக. அத்தி - கடல். ஆகமமெழித்து உல விடி. புத்தி - ஞானம்.

கூ. அதியமாயன் - வலைச்சாதிக்கு அரசன்; 'அதிபத்தர்' என்பதனாலு முணர்க; க0, கஅ. இவ்வரசனுடைய ஊரின்பெயர் விக்கிரமமென்று திரு வித்தரகோசமங்கைப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது. காவல்நந்தி. செ ட்டி - முருகக்கடவுள்.

கக. பிறிவு - பிரிவு. வலைவாணர் வலைஞர். பரதன் - வலைஞன்.

கஉ. மாமடி - மாமனார்; வினை; (க) ஙி - ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார் க்க. மறைநூல் முறைதரு கயிறு - வேதமாகிய நூலால் முறையே உண் டாக்கப்பெற்ற கயிறு; வேதக்கயிறு.

கஙு. வாங்கு கயிறு - குறுக்கேமறித்து வாங்கும் கயிறு. கண்கள் - வலையின் இடைவெளி. மணி - உருண்டைகள். "ஒரு சிறுகுடிப் பரதவனுஞ்சி, பொன்றலைப் புணர்வலை கொடுங்கர மாக்கி, நெடுங்கடல் கலக்கு மொருமீன் படுத்த, நிறையரு ணூய கன்" (கல். கக.)

கடு. மிடித்தனம் - வறுமையுற்றேம்; "இடைமிடித் தார்தமைத்தேடி" (திருவேங்கைக்கோவை, நூக.)

கசு. சிலைத்து - முழங்கி.

கஎ. "அதியரையர மங்கை யமர்ந்தான் றன்னே" (திருநா. தே. திருவதிகை.) என்றதிருவாக்கு, சிவபெருமான்பூஅரியரையன் திருமகளே விருப்பி மணஞ்செய்தருளிய இவ்வருமைத்திருவிளையாடலைப் புலப்படுத்தி விளங்குதல் காண்க.

கஙு. இறைபணியே - சிவபெருமான் திருவிளையாடலே.

உ0. ஆதிமுனி, விளி.

உஉ. புரியா - புரிந்து. "எண்ணெணுத்தமப்பத்தர்" என்பர் பின்னும்; உசு. மன்றற் பேதை - மங்களசூசுவரி. திருவுத்தரகோசமங்கைப் புராணம், அத்தலத்தில் தவஞ் செய்த முனிவர்கள் அயிரவரென்றும் அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுத்தருளியவருடைய திருநாமம் காட்சிகொடுத்தநாயகரென்றும் கூறுகின்றது; பார்ப்பதிதவம்புரிந்த அத்தியாயம் பார்க்க.

உசு. பத்தர்தங்கண்-பத்தரிடத்து, உத்தர ஆகமகோசங்கள் - விடையாகிய ஆகமபுத்தகங்கள்.

உசு-ம் திருவிளையாடல்.

ச. சமாதி - சங்கற்பம்.

டி. தூப்பு - புஸ்பம்; தூய்மையுமாம்.

சு. கழையதண்டு - மூங்கிற்றண்டு. கலிங்கம் - ஆடை. முழிச்சாத்து - தலைப்பாகை. காதணிகளும் கண்டிகைகளும் தாழ.

கூ. வனைத்தனன் - அகப்படுத்திக் கொண்டார்.

கo. மாலை - மயக்கத்தை.

கச. வளைப்போம் - தடுப்போம்; "வள்ளனீங்கப்பெறாய்வளைத்தேனென" (சீவக. சூண. நூகூ.).

கஙி. தனம் - கொங்கை, பொன். "இதழியுந் தும்பையுங் கண்ணியுமுங் கரந்து, வளைவிலை மாக்கள் வடிவெடுத்தருளி, முத்தமிழ் நான்மறை முனைத்தருள் வாக்கால், வீதி கூறி விதித்த முன் வரத்தாற், கருமுகில் விளர்ப்ப வறனீர் குளிப்பக், கண்புதை யாப்புத் தினையிருள் விடிய, வடமுறையும் பிணித்த பாவமும் புலரக், கண்டநீள் கதப்பினர் கைகுவி பிடித்தக், குருகணி செறித்த தனிமுத முயகல்." (கல். சுசு.)

கசு. செட்டியார், விளி

கள. பாலலோசனம்-நெற்றிக்கண்.

கசு. அளகைக்கோன் - குபேரன்; கோனென்னும்பெயர் வணிகருள்வழங்கும். மழவுற - இளமையுற. மழவுறுதற்குக் குமரியாடவந்தனன்; குமரி, சிலேடை. கல்லை - கல்லருகில், மூங்கில். இச்செய்யுள், "கத்தரிவென்னை" (சீவக. சுர. உசு) என்பதற் செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவியதது.

உ0. பரிசனம் - ஸ்பரிசம். தாங்குதல் கொடாதி - பொறுமல்.

உக. 'அஞ்சி' என்பதை, பகுயுருபாயதலின்.

உஉ. 'உடையவனறிந்திடாத சரக்கிலே' என்பது ஒருபழமொழி.

உச. செச்சைக்கண்ணி - வெட்சிமாலை.

உசு-ம் திருவிளையாடல்.

க. காடுவெட்டியென்பது, இவ்வரசன்பெயர். தன் இலச்சினை - மீனமுத்திரை.

உ. ஆலயம் - இந்திரவிமானம்; அனிதி, அ - யானை, சுச - ணைநாதர், நூஉ - சிங்கங்களால் தாங்கப்பெறுவது; "கரியெட்டுஞ் சினமடங்க வனலெட்டு மெட்டெட்டுக் கலனுமுந் தாங்க." (திருவிளை. இந்திரன். அ.)

கூ. 'தென்னனெடு பேராறும் வாரா வாறு நீங்குசெயக் கண்டனை' என்பதை, "வழுதி யன்றியும் வையை யும்பகை யான தென்று வருந்தினன்" (திருவிளை. விடை. கக.) என்பதன் சமுவிவந்துரைத்தல் காண்க.

ச. முரித்தி - பிடித்து. இயந்திரத்தால் எற்றி. எயில் முரிவாய் - மதிலை இடித்த வாயில்.

டு. மேல்விதும்ப - உடல்நடுங்க.

சு. ஆராஅன்பு - தெவிட்டாத அன்பு. தடினி - ஆர.

எ. எற்று இலச்சினை - இடபமுத்திரை.

கம. போத - மிக.

கக. வாய்மாறில், வினைத்தொகை. சேவறுகுறி - இடபமுத்திரை.

கஉ. முறைமை வாயில் - இந்த வரலாற்றை யுடையவாயில்.

உடு - ம் திருவிளையாடல்.

க. இன்னெறி - இனியநெறி; நல்லநடை

ச. காவலறை - காக்கப்படுதலையுடையபான்னறை. யாரையுமறைத்து மைந்தனைக்காத்த அமைச்சர்களென்க; "முடிசூடுவான் மறைத்தூக்காத்தமைச்சர்." (கடம்ப. இலீலா. உசூ.)

டு. சூட்டுவான் - சூட்ட.

சு. உலகம் அதிர்வுறும் - உலகம் நடுங்குமே.

எ. புலை - காகபாதம்.

கூ. தப்பி மண்விழுந்தவைகள்.

கம. வலுவுடைய என்பு வைரம், நீலாசனி பவழம், கருவிழி நீலம், கலம் புருடராகம், இரத்தம் மாணிக்கம், மயிர் வயிரியம், நிணம் கோமேதகம், பல் முத்தம், பித்து மரகதமென்க.

கக. மாணிக்கம் எழுவகை இலக்கணமுடைத்து; இவற்றை, "மாணிக் கத்தியல் வகுக்குங் காலைச், சமனெளி சூழ்ந்த வொருநான் கிடமும், நால்வகை வருணமு நவின்றவிப் பெயரும், பன்னிரு குணமும் பதினறுகுற்றமும், மிருபதி னெண்வகையிலங்கிய நிறமும், மருவிய வியலும் பத்தி பாய்தலு, மிவையென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே." (சில. ஊர்காண். கீஅசு-கஅள. உளை) என்னுமேற்கோளாலும்தெளிக.

கஉ. சமனெளி - இலங்கைத்தீவிலுள்ள ஒருமலை; இதனை, "இலங்காதீவத்திச் சமனெளி யென்னுஞ், சிலம்பினை" (மணி. உஅ - ம் காதை, கoள-கoஅ.) என்பதனாலும், அம்மலையை நான்குநதிகள் சூழ்ந்துள்ளனவென்பதை, "டுமிழிச் சேக்கர்ச் சமனெளிசூழ்ந்த, நிரைதரு நால்ஞ னிகழ்ந்தனறியும்" (கலி. சள.) என்பதனாலுமுணர்க.

கங. இதிற்கூறிய மாணிக்கத்தின் பன்னிருகுணங்களை, "தேய்க்கினெருப்பிற் சேர்க்கினங்கையிற், றூக்கிற் றகட்டிற் சுடர்வாய் வெயிலிற், குச்சையின் மத்தகக் குறியினெ ரத்தி, னெய்த்துப் பார்வையி னேர்ந்து சிவந்தாங், கொத்த நற்குண முடைய பன்னிரண்டும்." (கலி. சள.) என்பதனாலுந்தெளிக.

கச. மாணிக்கத்தின்குற்றம் பதினென்பதை, "கருகிநொய் தாதல் கீற்று வெகுளி, திருகன் முரணே செம்மணிமுகன், மத்தகக் குறிவு தராசமிலைச்சுமி, வெச்சம் பொரிவு புகைதல் புடாயஞ், சந்தைநெய்ப் பிலியெனத் தருபதி னைந்தும்" (கலி. சள.) என்பதனாலுமறிக.

கடு. அங்கியும் அகில்விழுதழலும். சாதுரங்கமுதலியவை மாணிக்கத்தின்வகை; இங்கே மாணிக்கத்திற்குப் பொதுவாகக்கூறிய இருபத்தெட்டு நிறங்களை, நால்வகைப்படுத்தி, சாதுரங்கத்திற்குப் பத்துநிறங்களும் குருவிந்தத்திற்கு எட்டும் சௌகந்திக்கு ஆறும் கோவாங்கத்திற்கு நான்குமாகக் கூறுவதுமுண்டு; "தாமரைகழுநீர்" (சில. ஊசசு - டீ பக்கம்.) என்னும் மேற்கோள் முதலியவற்றையும் "கதிர்நிறைபரப்பும்" (கலி. சள.)

என்பதையும், "சாதுரங்கநிறம்" (திருவிளை. மாணிக்கம். நகூ.) என்னும் செய்யுள் முதலியவற்றையும்பார்க்க. மேற்கூறியவற்றில் ஒத்தும் ஒவ்வாதும் இருப்பனவுள.

கசு. தேசிடையளவே விலைகோள், ஒளிபரத்தலே பத்திபாய்தல், முத்துக்கள் தலசம் சலசமென இருவகைப்படும்; அது பதின்மூன்றிடத்துப் பிறக்குமென்பர், பராஞ்சோதிமுனிவர்; (திருவிளை. மாணிக்கம். நிசு - நிச) இங்கே, 'காகவாகனர்திண்டோள்' என்றவிடத்து, அதில், 'ஐவாய்மான்கை' என்பது கூறப்பட்டுள்ளது.

கள. "உடுத்திர ளனைய காட்சி யுருட்டிமுந் நின்மை கையா, லெடுத்திடிற் றிண்மை பார்வைக் கின்புறல் படிக மென்ன, வடுத்திடு குணமாறு" (திருவிளை. மாணிக்கம். நிஅ.) என மூதறிஞர்குணம் ஆறென்பர். வயிரம் பிறக்குமிடம் எட்டு.

கஅ. வயிரத்தின் குற்றம், கஉ; குணம், நி; "சமைமலங் கீற்றுச் சப்படி பிளத்த, றுலோகரி விந்து காக பாத, மிருத்துக் கோடிக ளிலாதன மூரித, ரூரை மழுங்க றன்னே, டீரா றும் வயிரத் திழியென மொழிப", "பலகை யெட்டுங் கோண மாறு, மிலகிய தாளையுஞ் சுத்தியுந் தராசமு, மைந்துங் குணமென் றறைந்தனர் புலவ, ரிந்திர சாபத் திகலொளி பெறினே" (சில. ஊர்காண். கஅ0. கஅகூ. விசேடவுரை.) என்னுமேற்கோள்களாலுமுணர்க.

கக. ஆருலக்கண் - பசுவின்கண். பூவைப்பூ - காயாம்பூ. நீலத்தின் ஒளிவகையை, "கோருலக் கழுத்துக் குவளை சுரும்ப, ரருளக் கலைகளவி ரிச் சாறு,..... .ாயா நெய்தல் கனத்தல் பத்தி, பாய்த லெனக்குணம் பதினெண் ரூமே"(சில. ஊர்காண். ககூ0. விசேடவுரை.) என்னுமேற்கோளாலும் உணர்க.

உ0. வீசு - ஒருவகைமரம். பவழத்தின் குற்றம் இன்னவென்பதை, "கருப்பத் துளையவுங் கல்லிடை முடங்கலுந், திருக்கு நீங்கிய செங்கொடி வல்லியும்" (சில. ஊர்காண். ககஅ - ககஅ.) என்பதனாலும், பச்சையின் குணங்களை, "நெய்த்தன் மயிற்கழுத் தொத்தல்பைம் பயிரிற், பசுத்தல் பொன்மை தன்னுடன் பசுத்தல், வத்திபாய்தல் பொன்வண் டின்வயி, ரூத்துத் தெளிதலொ டெட்டுங் குணமே" (சில. ஊர்காண். கஅச, கஅடி. விசேடவுரை) என்பதனாலுமுணர்க.

உக. பச்சையின்குற்றம் எட்டும், "கருகுதல் வெள்ளை கன்மணல் கீற்றுப், பொரிவு தராச மிறுகுதன் மரகதத், தெண்ணிய குற்ற மிவையென மொழிப" (சில. ஊர்காண். கஅச, கஅடி. விசேடவுரை) என்பதனால் ஆராய்தற்குரியன.

உஉ. தோராவல்லி, தோரமல்லியெனவும் கனகதோராவலி, கனகபுஷ்பராகமெனவும் வழங்கும்.

உசு. நவம் - புதுமை, ஒன்பது. மறை பறை - வேதம் சொல்லுகின்ற.

உசு - ம் திருவிளையாடல்.

க. பவங்கி - பாவமாகிய இருள்.

உ. எண்ணி, நெட்டோலையைக் கட்டி விட்டனன்.

ங. பதிகள் - ஊர்கள். என்று நெட்டோலையைக் கட்டிவிட்டனனென முன்னேகூட்டுக.

ச. எண்கிரி - எட்டுமலை; அவை பலவாறு வழங்கும்; அவற்றின்பெயர்களை, சைனர்களுள் வழங்குவதாகிய, "பரங்குன் றெருவகம் பப்பாரம் பள்ளி, யருங்குன்ற மபேராங்தை யாஞை - யிருங்குன்ற, மென்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச், சென்றெட்டு மோபிறவித் தீங்கு" என்னும்பழைய வெண்பாவாலும், "அஞ்சனங் கொளுஞ்சங் கோவத் தனந்திரி கூடங் காஞ்சி, ருஞ்சர சைய மேம கூடமே விந்த மென்னு, மஞ்சிவர் வகைகொளெட்டும் வைகுறு மமனர்" (திருவிளை. யாணை. எ.) என்பதனாலுமுணர்க; மதுரையைச் சூழ்ந்த எட்டு

மலைகளென்பாருமுளர். வாழ்த்து மகிழ்ந்து. சட்டென - விரைவாக.

இ. மன்று - பொதுவான இடம்; அசோகமரம் அருகர், சித்தர், உபாத்தியாயர், ஆசிரியர், சாதுக்களென்னுமிவர்கள் தங்கிய ஐந்திடங்கள்கூடியமண்ணின்கண் நிற்பதாகச்சொல்லப்படுமாதலின், 'மன்றுநீடசோகநீழல்' என்றார்; "சந்தியைத்துந் தம்முடன் கூடி, வந்து தலைமயங்கிய வானபெரு மன்றத்துப், பொலம்பூம் பிண்டி நலங்கிளர் கொழுநிழல்" (சில. நாடுகாண். கசு - உக.) என்பதனுணர்க.

கூ. மொஞ்சகம்-மயிலிறகின் தொகுதி; மந்திரித்தற்குச் சைனர் கையிற் கொள்வது; "தழையுலாங்கையர்" (திருவிளை. விருத்த. க.).

அ. கீட்டு - தூரம். அதிர்வு - முழக்கம். 'முடிமணியெனக்களித்த' என்றதனால், இவன்காலத்து இரண்டு திருவிளையாடல்கள் நடந்தன வென்பது அறியப்படுகின்றது.

கஉ. அட்டாலை - மதின்மேல்மண்டபம். அது ஞாயிலென்றுங்கூறப்படும். கண்டான் - கேட்டறிந்தான்.

கக. முன்னர் உழைமதிதவழ் எயில் - இழக்குமதில்; கஉ: "ஈழ்பாலிஞ்சி" என்றார்; முன்னர் - முதலிலென்றுமாம்; உழை - மான்.

கஉ. தொப்பாரம் - வீரர்கள் தலையிலணியும் முடிவிசேடம்; இஃது இக்காலத்தில் ஆலயங்களிலே காணப்படும்.

கசு. எழ - மிக.

க்ச. அருவியோங்கல் - யானை. இலக்கு - லக்ஷ்யம்.

கஅ. திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் போற்ற. யானை ஆலயம்-யானைகளாற் சுமக்கப்படும் இந்திரவிமானம்.

கள. செல் - மேகம். அரி முகமால் வாளி - நரசிங்காத்திரம். குளம்-தெற்றி. இலத்திவாய் - அபானம். உதப்பி - வயிற்றிற்சீரணியாமலிருக்குமுணவு.

கஅ. அத்தி இலத்தி சொரிந்தது யானையானது இலத்தியைச் சொரிந்தது.

உஉ. மாணிடர் அடைய - மனிதர் எல்லாரும்.

உஉ. தலை பறி - தலைமயிரைப் பறித்துக்கொள்கின்ற.

உசு. கல் - மலை. [ரேசர்.

உச. வடிவுடைக்கடவுள் - சுந்தர

உசு. கச்சம் - அளவு.

உள. பிறங்கு கின்றார்.

உசு. பருப்பத இபத்தை - மலை போன்ற யானையை. அவதானம் தொழில் வலாறு; திருவிளையாடல். காவலன் இருத்தினான்.

உள - ம் திருவிளையாடல்.

க. சாத்தவர்கள் - செல்வஞ்சென்று வியாபாரம்செய்யும் வாணிகர்கிரர்; இது, ஸார்த்தமென்னும் வடமொழியடியாகப் பிறந்ததென்பர். புரஷிதூல் - அசுவசாஸ்திரம். சூதிகையிட்ட - குதிகைகளையளித்த; "இனப்பரியிட்டதன்றி" என்பர் பின்னும்; (நஉ) இ0. திருவாதவூரர் புராணத்தில், 'சூதிகையிட்ட சருக்கம்' என்னும் பெயரும் இங்கே அறியற்பாலது.

நூ. மதூகம் - இருப்பைமரம்'; 'நெட்டிலையிருப்பை' என்னும் அகவல், "நெட்டிலை யிருப்பை வட்டவொண்பூ, வாடா தாயிற் பீடைப்பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடிலோ மைம்பதலைப், பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே." என்பது. இது தமிழ் நாவலர் சரிதையிற் கண்டது. இருப்பையும் மகிழும் அத்தலத்திற்குரிய விருக்ஷங்களென்று தெரிகின்றன; "கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து." (கடம்ப. இலீலா. உள.). அத்தலத்தில் ஸ்ரீமாணிக்கவாசகர்க்குச் சிவபெருமான் திருச்சிலம்பொலியைக் காட்டியருளினர்; "வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப், பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்" (திருவா. சீர்த்தி. இஉ - இநூ.) என்பதனாலும், இந்நூல்,

உஅ - ம் 'திருவிளையாடல், கச - ம் செய்யுளாலுமுணர்க. வேதகாதரென்பது, அத்தலத்துச் சிவபெருமானுடைய திருநாமமாதலின், 'வேதநாயகனூர்' என்றார்; "வேதியர்" என்பர்மேலும்; ச. திருமால்வந்து பூசித்தபொழுது "வேதாஹம்" என்றகுறி, சிவலிங்கப்பெருமானிடமிருந்து தோன்றினமையின், இத்திருநாமம் அமைத்ததென்று அத்தலத்து வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

ச. ஆதியாதிய ஆதித்தன். சோமன் - சந்திரன். வாதராசன் - வாயுதேவன்.

ஙo. வலை - சங்கு.

சுo. புனைமங்கலமென்பது, திருவாதவூரருடைய முன்னையோரிருந்த ஊரின்பெயரென்று தெரிகின்றது; இந்நூல், உஅ - ம் திருவிளையாடலில் அ - ம் செய்யுளிலுள்ள, "இருநில மிருநின் மானபுர மெனுங் கொடிமை பொறுக்கலேன்" என்பது ஆராயத்தக்கது ஒரு கணநாதர், சிவபெருமான்கட்டளைப்படியே வந்து திருவாதவூராக அவதரித்தன ரென்பதை, "கணநாதர் தமிலொருவன் விடை, யிற் போந்து கமழ்மதுக மகிழ்வாத புரத்து வாழ்ந், தவராமாத் தியக்குலத்துட் டோன்றி" (கடப்ப. இலீலா. உஎ.) என்பதனாலுமுணர்க. இந்நூலில், (உஉ) அ: "இத்தகைமையிற்றிகழு மெல்லியினி லுட்புக விலங்கணநாத னொருவன்" என்றது இங்கே அறியற்பாலது. இச்சரிதவிரிவை, திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம், பாடினதி லபுரிந்த அத்தியாயத்துட்காண்க.

ஞo. [illegible]-வேதமுதலியன. [illegible]ட நன்மைத்தல் தலைமை [illegible]சர் நா[illegible]ண் பிரமராய [illegible]; [illegible] ஒ[illegible]; "நின்னை வழி பிரட்டயக்கு" என்பர், நின்னை; சு; பிரமபதவனென்பது, பிரமாதியாயினவும் சிலாசாதனங்களிற் காணப்படுகின்றது.

அ. ஏற்ற தாழ்வு கேட்டிருத்தல் - புகுந்துள்ள குறைகளை விசாரித்துப் பரிகரித்திருத்தல்.

கo. செய்தி - நாற்படைச்செய்தி.

கச. கோடகம் - குகிரை.

கடி. துற்ற - நெருங்கின. கொளப்படும் - கொள்ளல்வேண்டும்; தேற்ற வினை.

கசு. மறு மண்டலம் - வேற்றரசர் தேயங்கள். பந்தி - குதிரைச்சாலை. கட்டத்தரும், தேற்றவினை.

கஅ. அகம் - பாவம். வீசனவென்று பகர்த்தனர். அறை - பொன்னறை. புரவிநூல் - அசுவசாஸ்திரங்கள்; சூரியனுலும், சாலிகோத்திரராலும் அந்நூல்கள் செய்யப்பட்டுள்ளனவென்பர்.

கசு. மாற்றம் நன்று.

உo. புஞ்சம் - தொகுதி. கண்காணியின் - மேற்பார்வையுள்ளோனுல்; இப்பெயர், இப்பொருளில் தென்னாட்டில் வழங்குகின்றது.

உக. பரிக்கும் செம்மையோர் - சுமத்தற்குரிய நல்லொழுக்கமுடையோர்; "பொன்பரித்தவரை" என்பர்பின்னும்; சக.

உசு. பெண்ணை அன தூதிக்கை பிள்ளை - பெனபோன்ற தூதிக்கையையுடைய பிள்ளை; விநாயகக்கடவுள்.

உச. ஆம் குமரன் - பெருமையையுடையவராகிய முருகக்கடவுள். ஓங்கும் அரன். கனி - மாங்கனி.

உசு என்று ஆர் - சூரியன் பொருந்துகின்ற; சூரியனை ஒத்தவெல்வதுமாம். இச்செய்யுளிலுள்ள நயங்கள் மிகப்பாராட்டற்பாலன.

உள. வாய்த்தி பேரண்டத்தான் - அண்டங்களைப்பெற்றருளியவர்.

ஙo. மற்று மன்னர் - வேறு அரசர்கள். பல்லியம் - பலவாத்தியம்.

ஙக. காலை - சிவபெருமான் திருவடியை. கானை - திருக்காளப்பேர்; காளையார்கோயில். ஐராவதம், தனக்கிருந்த சாபந்தீரும்பொருட்டுச் சிவ

பெருமானே வழிபட்டதென்பது அத்தலபுராணவரலாறு; "மானமா மடப்பிடி வன்கையா லலகிடக், கானமார் கடகரி வழிபடுங் கானப்பேர்" (திருஞா. தே.) என்பதனாலுமுணர்க. ஐராவதத்தால் உண்டாக்கப்பெற்ற, மிகப் பெரிதான தடாகமொன்று, யானைமடுவென்னும் பெயருடன் இன்றும் அத்தலத்தே உள்ளது.

கூஉ. பகல் - சூரியன். அர்த்தனன் - பிரமன். திருமான்மைந்தன் - மன்மதன். கோடிடைமாமுனி - கலிக்கோட்டுமுனிவர். பூமகள்-பூமிதேவி. பூதியன் - பாண்டியன். காரணவன் - சுந்தரேசுவரர். சோமன் - சோமேசுவரர். காளை - காளீசர்; அத்தலத்திற் சுந்தரேசுவரர், சோமேசுவரர், காளீசரென்று மூன்று சிவலிங்கப் பெருமான்களுடைய சந்நிதிகள் உள்ளன. விக்கிரமசோழன்மாள் சுகந்தகேசியை மணம்புரிந்த வரகுணபாண்டியர், அவளுடைய அடிகின்பிரிதியையைக்கண்டு அத்தலத்தில் சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணஞ்செய்தனரென்பதும் அவளுடைய கூந்தலின் நறுமணம் எங்கும் பரவியதுபற்றி அத்தலம் சுகந்தவனம் அல்லது கந்தவனமென்று பெயர்பெற்றதென்பதும் அத்தலபுராணவரலாறுகள்.

கூஙூ. 'மொய்யார் பொய்கை' என்பது, திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு தீர்த்தம்; "மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு" (திருவா. திருவெம். சக.) என்பதனாலுமுணர்க. திருப்பெருந்துறையென்பது, பிருகத்தீர்த்தமென்று வட்மொழியில்வழங்கும்; இத்தலம் இக்காரணப்பெயர்பெற்றதை, திருப்பெருந்துறைப்புராணத்துள்ள பெருந்துறைப்படலத்தாலுணர்க.

கூசு. வானே - சங்கு. நாகம் - புன்னே; நாகம் சித்திலம் காட்ட.

கூடு. மூன்றுறுமறையவர் - மூந்நூற்றுவர்; இவர்கள் இத்தலத்திற் சிவபெருமானைப் பூசித்தல் முதலிய வழிபாட்டிற் சூரியோர்; தில்லைமூவாயிரவனைப்போல. இறையினின் அமராராக்குமென்க.

கூசு. சந்தை - வேதம்; சிவபெருமான் உபாத்தியாயர் வேடம்பூண்டு அத்தலத்தில் ஓரிடத்திற் சிலாளிருந்து மேற்கூறிய மூந்நூற்றுவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு வேதத்தை ஓதுவித்தமையின், 'சந்தைபடுத்தறை' என்றார்; "வேதநாயகற்கு" என்பர் பின்னும்; கூச. ஓதுவித்த இடம், பள்ளிக்கூடமென்று இன்றும் வழங்குகின்றது. தொந்திகொள் தந்தி - விநாயகர். குருந்தமரம் - இத்தலவிருக்ஷம்.

கூஅ. கலிச்சங்கம் - வித்தையின் தொகுதி; ஆடையின் தொகுதியென்பது மற்றொருபொருள். மறையீருவங்கம் - திருவாதவூரர்.

கூக. சிலும்ப - சிலிர்ப்ப.

சக. பாக்கியம் - புண்ணியம். அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து.

சஉ. நீங்கள் போய் உளையும்.

சஙூ. ஒப்பார்போல - இராசாரியங்களை ஒழுங்குபடச்செய்யும் இயல்புடையவரைப்போல; "பெரிய செல்வரொப்பார்போல்", "மனமகிழ்ந்து விளைந்தொப்பார் போலச் சென்று" என்பர் பின்னும்; கூச, எக; "ஒவ்வாதசர் தாமெனவே ரொப்பார்மற் றெனவர்" (சீவக. கேம. கஙூ.) என்பதையும் அதனுரையையும் பார்க்க.

சஞி. காசு இல் நான்முறை. எட்டால் - அஷ்டாங்கவர்த்தனத்தால். அஞ்சினுல் - ஐந்து அங்கவர்த்தனத்தால்.

சசு. நோக்குபதேசம் - சக்ஷுர்தீக்ஷை.

சஅ. முதலடியிரண்டும் நிரனிறை.

சக. சிவபாக்கியம் - சிவபுண்ணியம்; எனை - என்றுசொல்ல. பரங்கண்டவர் - திருவாதவூரர்.

சிக. சபவடம் - ஜபமாலை. மரித்த - நினைத்த; நிறைந்தவென்றுமாம்; "மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே" (தாயு. பரா. கஙூக).

சிஉ. சாத்தல் - வேதம்; திவ்யப்பிரபந்தமோதுதலைச் சாத்துமுறையென்

ணும் வழக்கமும் இதனைவலியுறுத்து கின்றது.

டுசை. ஞானப்புதல்வர்கள் - ஞான புத்திரர்கள்; சிஷ்யர்கள்.

டுடு. குருந்தமரத்தின்கீழே சிவ பெருமான், தொளாயிரத்துத்தொண் ணூற்றொன்பது மாணாக்கர்களுடன் ஞானசாரியராக எழுந்தருளியிருந்த னரென்றுணர்க; திருவுத்தரகோ சமங்கைப்புராணத்தில், பார்ப்பதி தவம்புரிந்தவத்தியாயத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள, திருவாதவூரருடைய பண்டைவரலாறு இங்கே அறியற்பாலது. புதல்வர் - மாணாக்கர்.

டுஅ. திகழ்வ-அம்மனைமுதலிய விளையாட்டுக்கள். 'மெய்' என்பது, திருவாசகத்தில், திருச்சதகத்தின்முதற் குறிப்பு.

டுசு. ஊண் உறக்கமின்றி உடல் வருந்தி. கேட்டன அல்ல.

டுசு. தென்னவர் - தென்னாட்டினர்.

டுஉ. பாசுரம் - ஓலைப்பாசுரம்.

டுஙு. மன்னவற்பிழைத்தல்-இராசத்துரோகம்.

டுடு. தேமால் - தெய்வமாகிய திருமால். தாமா - தாவுகின்ற குதிரை.

டுசு. வேந்தன் - பாண்டியன். உடலம் வருந்த. இதிலுள்ளவரலாறு, இங்கேகூறப்பட்டவண்ணம் திருப்பெருந்துறைப்பழையபுராணத்திலுள்ளது; இக்கதையிற் சிலபகுதி, திருப்பெருந்துறைப் புதியபுராணம், பெருந்துறைப்படலத்தால் நன்குபுலப்படும்.

டுஏ. உணர்த்தி - துயிலுணர்த்தி.

டுஅ. ஊரம் அஞ்சேல். வேண்டுபடி இட்டு - வேண்டுவனவற்றைச் சேர்த்து. பை ஓலை - பசிய ஓலை, வினைக்கண் நில்லார். கட்டு ஓலை - கட்டினையுடைய ஓலை.

டுகூ. கேளாது உணர்ந்துகொள் வாய். வையாளி - குதிரை நடத்தும் இடம்.

எ0. பாரத்தை ஆலயத்து லிடத்து. மெத்தன - மெல்ல.

எஉ. உயர்பு எவ்வளவுபோதும் உயர்ந்த குதிரைகள் எவ்வளவு வரும். கூசல் - நாணமுறல்.

எச. வகை - குறுந்தெருக்கள்.

எசு. அணியல் - ஆபரணம். களாசி - காளாஞ்சி.

அக. தவிர்ந்து அமைச்சனுனாய்.

அஉ. ஜினஞர்க்கு இனி யாருண்டென்றுசொல்ல. ஆர் வெறுப்பு ஆர் உவப்பு - ஆர் பகை ஆர் நட்பு.

அங. தனிசு - கடன்.

அச. மங்கலமுறைசெய்வோர் - நற்குணமுடைய ஏவலாளர்; "நன்னெறிமுறை செய்வோர்" என்பர் மேலும்; அஅ.

அஞ. கோடிக்க - அலங்கரிக்க. கலியாணன் - நல்லநடையையுடையவன்.

உஅ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வளைத்து - தடுத்து; "வள்ளனீங்கப்பெருமைவளைத்தேனென." (சீவக. குண. ஙூ.)

அ. இரு, நில், ஏவல். மானபுரம் மானமங்கலம்; இது, குடிப்பெயரைக்கூறியிகழும் இழுக்கிக்குறிப்பு.

க0. 'குழைத்தாய்' என்றது, குழைத்தபத்து. 'சோதியே சுடரே' என்றது அருட்பத்து.

கக. மிழலைநாடென்பது திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலுள்ளது; அதிலுள்ள வேளாளர்களின்பெருமை மிழலைச்சதகத்தால் விளங்கும்.

கஉ. நரியாது - நரித்தன்மையில்லாமல்; "நரிப்பாய் நாயேனிருப்பேனே." (திருவா. கோயின்மூத்த.ஙூ).

கங. கோமாயு - நரி. துறை - பெருந்துறை; ஆளுடைநாயகரென்பது - ஸ்வாமிதிருநாமம்; திருவாதவூரரை ஆட்கொண்டருளினமை பற்றி இஃது இவருக்குண்டாயிற்று; திருப்பெருந்துறையை ஆளுடையார் கோயிலென்பதும் இதுபற்றியே.

கச. வாதையம்புரம் - வாதவூர்.

க0. சூதர் - தின்றேத்துவார்; மாகதர் - இருந்தேத்தவார்.

உக. சம்பு மா சமாதியாலே - சிவ பெருமானது பெரிய சங்கற்பத்தா லே. சம்பு மா - கரியாகிய குதிரை.

உங. நீக்கு இல் நோக்கு அடியார் - ஒழிவில்லாமல் நோக்குதலேயுடைய வலவாளர். மாறு - மிலாறு.

உச. வார வார - ஒழுக ஒழுக.

உசு. குரம் - குளம்பு. இருமை - பெருமை; இரண்டுதன்மையுமாம்.

உள. இணங்கன் - நண்பன்; (கீம் ப. கிட். மரா. க00).

உஅ. நாயனூர் - மாணிக்கவாசகர்.

உக. கறுழ் - கடிவாளம். தார் - கிண்கிணிமாலை. பரிச்சாத்து - குதி காத்திரள்.

ஈ0. நெறுக்கென, ஒலிக்குறிப்பு. ககனம் - ஆகாயம்.

ஈக. நூறு - புழுதி. தண்டிவன - பொருந்துவன.

ஈங. தலைக்கீடு - தலைச்சாத்து. கு ப்பாயம் - சட்டை.

ஈச. நெறி ஐந்து - கதியைந்து. பரிவத்தனம் - சுற்றுதல்; "இடம்வ லம் பரிவத்திப்ப" என்பர் பின்னும்; ஙசு. கரவாளம் - கைக்கத்தி.

ஈஙி. சாத்தவர்கள் - குதிரைவாணி கர்கள்; "குதிரையைக் கொண்டு கு டாடாதன்மிசைச், சதுர்ப்படச் சாத் தாய்த் தானெழுந் தருளியும்" (திரு வா. கீர்த்தி. உள - உஅ.).

ஈசு. குதிரை ஈடு - குதிரைகளைக் கொடுத்தல். சயசயவென்று.

ஈள. சங்கு - வளையல். அறிவும் நா ணும். காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலே, "விரும்புசூல் கொள்வார் வீழ்வார்." என்பதனுமுணர்க; (ஙிச) உசு.

ஈஅ. காண்டற்கு ஒட்டுமோ.

ஈக. அன்பர் - திருவாதவூரர்.

ச0. தோகை - மயிலிறகி.

சஉ. தவ்வும் - தாவும்; "தவ்வு புனல்" என்பர்: (ஈ0) ஈஉ.

சஈ. தாணு - சிவபெருமான், கட் டை.

சஉ - சஈ. இந்த இரண்டு செய் யுட்களின் கருத்தை, "அண்டமெலா மாதார மாகத் தாங்கு மானன்தத் தனிச்சோதி யண்டம் தாங்குஞ், சண் டமறைப் பரிதனக்கா தார மாகித் தரிக்கவொரு காலத்து மசையி லாத, புண்டரிகத் தாளசையப் பாச நீக்கும் புனைகரத்தாற் பரிபூண்ட பாசம் பற் றிக், கொண்டரச னெனிர்போந்து மன்னு வெங்கள் குதிரையேற் றஞ் சிறிது காண்டியென்னூர்" (திருவிளை. கரிபரி. எசு.) என்பது, தழுவிவந்தி ருத்தல் காண்க.

சஙி. வாசி - குதிரை, விசேடம்.

சஅ. மின் - தடாதகைப்பிராட்டி யார்.

சஈ. சுபதக்ரமம் - சுபத்தைக்கொ டுக்கிறதடை. அனுமனியா - ஒலி த்து. மறை அயம் - வேத்திரீயகுதி ரை.

ஙி0. மருத்தை - காற்றை.

ஙிக. கஞ்சம் - வெண்கலம்.

ஙிஉ. பரதச்சவுதம் - பரதநூல். பருமம் - குதிரைமுதுகிற்றவிசு.

ஙிச. வெய்யோன் படியும் மால் வரை - அத்தமயகிரி.

ஙிஙி. மண்டலம் - வட்டம். வீதி - தேரோடல்.

ஙிசு. இடபமால் - இடபவடிவங் கொண்ட திருமால். என்று - எக்கா லத்து.

ஙிள. கடல் திடராயிற்று.

ஙிக. பல்கால் தலைவர்யாரென்ன.

ஙுக. கொக்கு - குதிரை.

ஙுஉ. குதிரைச்செட்டி. கூறுவான். கற்கிகள் - குதிரைகள்.

ஙுஈ. பெருந்துறை - பெரியகடற் றுறை, ஒரு திருப்பதி. உலாகம் - கோ ட்டான். குதிரை, வேதமுதலிய எழு. டத்திற் பிறந்தனை என்பதை, "வெடி வாற் பைங்கட் குறுநரி யினத்தினை, யேழிடந் தோன்றி யினனூற் கையை ந்து, வீதி போகிய வாலுளப் புலி, யாக்கிய விஞ்சைப் பிறைமுடி யந்த ணன்" (கல். அ) எனவும், "மிக்க செழு மலைநாவிற் கமல நாதன் வி ழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர்

தம்பான், மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின் மல்குகருப் பையிலுக வண்டந் தன்னிற், றொக்கவெழு பே தமெனு மிவற்றிற் றோன்றுந் தொண் மையவா யீராண்டு தூணத்தா னெற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுள வாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லு நெறி யுளவுமாகி.'' (தீருவாத. குதி ரை. சா) எனவும் வருவனவற்றாலு ணர்க. மொத்தம் - தொகுதி; ''பரி க்குமிப் பரிமா மொத்தம்.'' என்பர் பின்னும்; எஉ.

கூச. வாயதம் - காக்கை. வெருகு - பூனை. எனம் - பன்றி. நாய்முதலிய வற்றின் இயல்பையுடைய குதிரை கள்போல்லா; மயூரமுதலியவற்றின் இயல்பையுடைய குதிரைகள் நல் லன. தீருவாதவூரர்புராணம், குதி ரையிட்டசருக்கம், ஈசு, ஈஎ - ம் பா டல்தனிப்பார்க்க.

கூசு. ஷேபுராணம், ஷைசருக்கம், ஈஎ - ம் பாடலிப்பார்க்க.

கூஎ. வாலதி - வால். மேட்டிமம் - ஆண்குறி. ஷேபுராணம், ஷைசருக் கம், ஈஈ - ம் பாடலிப்பார்க்க.

கூக. ஷேபுராணம், ஷைசருக்கம், ஈக - ம் பாடலிப்பார்க்க.

எ0. ஷே புராணம், ஷை சருக்கம், ஈச, ஈடி - ம் பாடல்களிப்பார்க்க.

எக. மற்றும் தீங்கு இலை - வேறும் உள்ளனவாகிய தீங்குகள் இல்லை.

எஉ. கதிவெங்கால - நடையையி ரும்புகின்ற கால்களையுடையன. கந் தகம் - பந்து.

எஈ. சம்புவாணை என்பது சிலே டை.

எச. இதிற் குதிரைகளின் விலே கள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

எடி - எஈ. இவற்றுற் குதிரையின் பெருமைகள் கூறப்பெற்றுள்ளன.

எக. ஆடலாலேதான் தாமதமா யிற்று. 'ஓர்பொழுதும் நில்லாது' என் பது, சிலேடை.

அ0. தின்மை - தீமை; இதுவன வாகிய நன்மை'தின்மை; ''அடியவர் நன்மை தின்மை யறிபவன்.'' என் பர்: (ஈடி) கக; ''தின்மையும் பாவ முஞ் சிதைந்து தேயுமே.'' (கம்ப. பயன், உ.)

அக. 'சித்திரமா' என்பது சிலே டை.

அஈ. இராவுத்தராயன் - குதிரைச் சேவகன்; இராவுத்தனென்பது, இ ராஜபுத்திரனென்னும் வடமொழிச் சிதைவென்பர்; அசு: ''இனிமைகூர் ந்திராவுத்தற்கு.''; ''கலாபத்தனிமயி லேறு மிராவுத்தனே.'' என்பது கந்த லங்காரம், டுo.

அச. நாறு - நாற்று. இச்செய் யுள், ''நரியைக் குதிரைசெய் வானு நரகனைத் தேவுசெய் வானும், விரதங் கொண் டாடவல் லானும் விச்சின்றி நாறுசெய் வானும்'' (தீருநா. தே. திருவாரூர்) என்பதன் கருத்தைத் தழுவி வந்துள்ளது.

அசு. செண்டி - ஓராயுதம்; கொ ம்பு - அதன் முன்பாகம்.

அஅ. தூங்கஇல்லாமல் - தாமதியா மல்.

கo. திருமேனிக்குடி-கவசம். கை வாளம் - கைக்கத்தி; ''கரவாளம்'' என்றுர் முன்னும்; ஈச. அடிவடிம்பு - அடியின்விளிம்பு.

கக. ஆசையுடையன், சிலேடை.

கஈ. உழை - வீடி. செவ்வந்தி மாலை, சிலேடை.

உகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கட்டிண்டேம், தொத்துவர் - தொத்திக்கொள்வார்.

உ. முகமுகம்பார்த்து - ஒன்றன் முகத்தை ஒன்றுபார்த்து; (ஈஈ)உக. சயிற்றைமென்று. அங்கணம் - சல தாரை. சள்ளிடல் - நரியின் ஒலிக் குறிப்பு.

ஈ. தொண்டைவிடுவன-கூவுவன. உள்ள - உள்ளன.

இ. யாணர் மாக்கள் - புதியனவா ய்வந்த குதிரைகள்.

ஈ. மட்டித்தி - கலந்து. இதவிய - இனிய. மொக்கணி - குதிரைக்குக்

கொள்ளுமுதலிய உணவு கட்டும்பை; "மொக்கணி யருளிய முழுத்தழன் மேனி, சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்." (திருவா. போற்றி. ஈஉ-ஈஎ.)

எ. மறி - ஆடு. சூகரம் - பன்றி.

அ. 'மின்னுமலிடிக்குமா' என்பது ஒருபழமொழி.

கூ. வரர் - சிறந்தவர்; தலைவர். அர - அரனே; இஃது இரக்கப்பொருளிலுமவரும்.

கஉ. 'நல்ல கல்யாணனன்றே' என்று இகழ்ந்தான், (உஎ) அதி: "என்னையின்றேர் கலிபாண னுகக் காண்மின்" என்றதை உட்கொண்டு.

கச. கொணர்ந்த மா - குதிரை.

கசு. சிவை - நரி. மந்துரை - குதிரைச்சாலை. இந்திரஞாலம் - இந்திரசாலம்; "இந்திர ஞாலங் காட்டிய வியல்பும்." (திருவா. போற்றி. சாஉ.)

கள. வாசிவாரியப் பெருமான் - குதிரைச் சேவகர்களின் தலைவன்; வாசிவாரியர் - குதிரையைத்தடித்துச் செலுத்துவோர். திண்ணிமை - வன்மை; தைரியம்.

கஅ. ஆரணமோதிற்று - நீ வேத மோதியது. கோரம் - கொடுமை. சிறையறை - சிறைச்சாலை.

ஈ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. அறையகத்து - அறையில். 'இரும்புதருமனத்தினே' என்பது திருவாசகத்தில், திருவேசறவின் முதற் குறிப்பு.

உ. 'பொய்யாவையையமாநதி' என்பது, "வையை யென்னும் பொய்யாக் குலக்கொடி" (சில. புறஞ்சேரி. களஎ.) என்பதைத்தழுவியது. முதுமாமங்கை - செம்மனச்செல்வி. முகில் நாயகன் - வருணன்.

ச. கால் கட்ட - வாய்க்கால்களின் தலைப்பிற்படலிட. பயம் - நீர், அச்சம்.

ஙி. வெள்ளமிகுத்தவிடத்துப்பறை யறைவித்தல் மரபு. சும்மை - ஒலி. மனம் கன்றி. என்னுமோ.

கூ. கோல் - அளக்குங்கோல்; அறை - வாயறைசெய்த கோட்டம்! கோலால் அறுதிசெய்த இடமுமாம்; "குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்ன" (திருவாத. மண்சுமந்த. ஙூ.)

அ. விதிரா - நடுங்கி

கூ. நாதமாகிய பறை; 'நாதப்பறையன்' என்பது, "நாதப்பறையினர்" (திருவா. அண்ணா. க.) என்பதைத்தழுவியது. இச்செய்யுளிற், சிலசாதிப்பெயர்கள் தொனித்தல்காண்க; நஞ்சுண்டோனென்பது, கள்ளர்வகையில், ஒன்றன்பெயர். பிட்டு உதிர் - உதிர்ந்தபிட்டு. கொடுக்கு - தொங்கல்.

கக. அம்மே - அம்மையே. தொற்றுள் - மண்வேலைசெய்பவன்; "மண்ணகழ்ந் தெடுத்து வருபுனல் வையைக், கூலஞ் சுமக்கத் தொற்றே ளாகி." (கல். சகூ.); கொற்று - மண்வேலை யென்பதை, உஙூ: "கொற்றுளவிரி லீங்கோர் கூடைமண் சுமந்தாரில்லை." என்பதனு முணர்க.

கச. அந்தித்திருக்கும்பொருள் - முடித்தலைவைத்திருக்குமபொருள். சந்தித்தி - மணம்வீசி. உண்டி-உள்ளது.

கஎ. வட்டமுறுபிட்டு - வட்டவடிவமாகக் கிண்ணத்தாற்கொட்டி அமைத்துவைத்திருக்கும் பிட்டு; கஅ: "கனவிய வட்டப் பிட்டுக் கைக்கொடு பிட்டுப் பிட்டு.". அம்மை, விளி.

கசு. உழப்பாது சுமந்திடும்.

கசூ. அம்மை, விளி.

உ0. என்ன - என்றுசொல்ல. உதிரை - பிட்டு. 'வித்துநெற்பிட்டு' என்றபாடத்திற்கு விதைநெல்லரிசியாலாக்கிய பிட்டென்னும் பொருள்கொள்க.

உஉ. கோலவீறையை. நல்லாள் - நன்மையையுடைய ஆட்சியை. வாங்குதல் - கொள்ளுதல்.

உஙி. குழம்புதல் கலங்குதல். கொட்டி அணைத்து - மண்வெட்டியைத்தழுவிக்கொண்டு. இடை - இடத்தில்; ஒப்புமாம்.

உள. வடிவன் மீ - அழகுடையவனாகிய மீ; உஅ: "மெல்லியவடிவனீ". கறுத்த - கோபித்த; தொகுத்தல்.

உஅ. நயந்து அவரோடும்.

உக. பந்து-வந்து; இசைச்சொல்; இது, 'வைத்து' என்பதுபோலப்பொருளின்றிப்பயிலுவதொருசொல்.

ஈ0. பகுந்து - பங்கிட்டு.

ஈக. சதமுறை - பலமுறை. அதர்பட - வழிபட.

ஈஉ. நீரக்குறை - கையின்குறையை. கவ்வை - துன்பம்; ஓலியுமாம். தவ்வுதல் - தாவுதல்.

ஈஅ. கங்கைக்கரையுயர்மண் - திருமுடியில் வைத்திருந்தமண்.

ஈக. திருவருளுக்கு உண்டோ திருவருளுக்கு எல்லையுண்டோ.

ஈச. பிட்டுவாணிச்சி ஏக.

ஈஉ. புடைப்பு - அடியாலுண்டாகிய வீக்கம்.

ஈஎ. இவள்முகத்தால் - இவன் வழியால். விடுவித்தற்கு - சிறையினின்றும் நீக்குதற்கு. தன்வழி நிரிதற்கு இவனை விடுவிடு.

ஈஙி. மதுரைத்தெருவிற் பரியேறும், கொற்றகன் - படைத்தலைவன்.

ஈஅ. 'நமச்சிவாயவாழ்க' என்பது, திருவாசகத்திற் சிவபுராணஅகவலின் முதற்குறிப்பு.

ஈசூ. தூயருத்திரர் - சற்சூத்திரர்.

ஙி0. அன்ன, நெஞ்சறிசுட்டு. மாஅழகு. என்ன-என்று திருவாதவூரர் திகைக்க.

ஙிக. சித்திரக்கோவை - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

ஙிஉ. மன்னன்-பாண்டியன்; எழுவாய். அம்மை - செம்மனச்செல்வி.

ஙிங. மேய்ந்து - வேய்ந்து. ஏறும் ஆறும்.

ஙிச. உயர்துறக்கம் - சிவலோகம்.

ஙிஙி. பறைதல் - சொல்லுதல். இறைவன் - சிவபெருமான்.

ஙிசூ. அவதானங்கள்-திருவிளையாடல்கள்.

ஊக - ம் திருவிளையாடல்.

க. பெருங்கிராமம் - ஐந்நூறுகுடிகள் நிறைந்தவூர்; (சூடா.இடப்பெயர். ஈசூ.).

உ. பாகவதப்பிரமசாரி-வைணவப் பிரமசாரி. புக்கில் - வீடு. உதகம்செய்ய - தாரைவார்க்க.

ஈ. மனம்குன்ற. கன்னி - எட்டுப் பிராயமுடையவள்; "அகவை யிரு நான்குடையாள் கன்னி" மாயூரப் புராணம்.). இருகுறி-இடப்படும் நெற்றிக்குறி.

ச. வேதசூத்திரம் - வேதசம்பந்தமான சூத்திரங்கள்.

ஞ. சாறு-கலியாணம். நெறிதப்பாவாறு உதகம் அளித்து; உதகம் - தாரை. 'இனியபல - ஸ்ரீதனம். பந்தம் - உறவு, முறை.

ஙி. தனு - வில், உடம்பு. மரல் அன - மரல்நாரையொத்த.

சக. படை, ஏவல்.

கஉ. அமுதுபடி - அரிசி. மேல் அமுதுசெய்யுமாறு ஓதமென்ன.

கஎ. பட்டஅணை-பட்டாலாகிய அணை. நோக்கு - கண்ணில். அன்னையில் புதல்வன் - தாயில்லாதபிள்ளை; பிறப்பில்லாதவர்.

கஙி. திருவிளை - லக்ஷ்மி. வளர்த்திவைத்து - தூங்கச்செய்துவைத்து.

ஊஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. அஃது - பரதநூல்.

ஈ. மிக்கசீர்த்தி, பாண்டியனுடையது. வளவன்கேட்டு. இகலி - மாறுபட்டு; ஊ: "இகல்விட்டு" என்பதனால், சோழன் இப்பொழுது மாறுபட்டிருந்தமை வலியுறும்.

ஙி. உளம்பட - மனமெலிய.

எ. விளிவு - அவமானம்.

அ. விருது - எண்ணெண்கலைவல்லானென்பது. புயங்கநட்டம் - ஒருவகைநடனம். வாமத்தாள் - இடத்தாள்.

கூ. சென்னிசெற்றத்தால் - சோழன்மீதுள்ள கோபத்தால்.

கo. நின்றல்-நிற்றல்; மெலித்தல். கெட்டேன், ஐயோ.

கஉ. ஈசானகோணம் - வடகீழ்மூலை. அதிரவீசி ஆடினன் என்க; "அதிர வீசி யாடுவாய்" (தி.நூ.பா.தே).

கச. பணை - வாத்தியம்; உடுக்கை. "மாறியாடக்கொடியிட்ட பெருமான்" என்பர்பின்னும்; உரு.

கள. பண்டு அருங்கூத்து - முன்பில்லாதகூத்து; பண்தரும் - இசையைத்தருகின்றவென்றுமாம்.

கஙூ. வடிவுறுதிருக்கூத்து - சொக்கத்தாண்டவம்.

உo. முன், "தென்மதுரைமாநகர் சேர்திருச்சிற்றம்பலம்போற்றி" என்னூர்; (கட) கச. புரிவலித்து - கயிறு கட்டி.

உக. மாணிக்கத்தாள் - மாணிக்கக் காம்பு.

உஉ. இயற்பெருமான் - சொக்கநாயகர்; இயல் - அழகு.

ரூரூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆதவன் - சூரியன். வடதரு ஆலமரம்.

உ. எய்து - எய்தலால். தொங்கிஞான்ற - தொங்கிய; ஒருபொருட்பன்மொழி. பகழி - அம்பு.

ச. பறையும் அது - சொல்லிய அச்சொல். போது - வா.

கூ. உடல்கடுங்கி.

எ. ஏதம் ஒழி-துன்பம் ஒழிவாயாக. இங்கு எய்து-இங்கேவா. தருந்தகனம் - துன்மரணமாக இறந்தவர்க்குச் செய்தற்குத்தக்க தகனம்.

கூ. 'அஞ்சினவீசன்' என்பது, சொக்கநாயகர் பழிக்கு அஞ்சியதைப் புலப்படுத்தியது.

கo. வீள்ளான் - சொல்லாஞி.

கக. படர் - யமதூதர். விரை - மலர் சந்தனம் முதலிய நறுமணம்.

கச. வற்றுன - வண்ணமையுடையதான. ஆர்த்த துப்பு-கட்டியகயிறு.

கஞி. அயம்=ஐயம் - ஸந்தேகம்.

கசு. உயர்ந்ததூதன் - இருந்தவனுடைய பெரியதூதன். கூறும்-கூறுவான்.

கஅ. சுகத்தை-இளமை. கோல் - அம்பு. எய்ததை, உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

கஙூ. பெரியதந்தை, எழுவாய். அசன் - அசமகாராசர்; இரகுமகாராசருடைய புத்திரர்; தசரதருடைய தந்தை. வடிவமங்கை - இந்துமதி.

உo. இந்துமதி-அசமகாராசர் மனைவி; நாரதமுனிவர் வீணையிற்பூனிக் கிருந்த பூமாலை காற்றுல்வீழப்பெற்று இந்துமதி இறந்தனளென்பது, இரதுவம்சம், அ-ம் சருக்கத்திற் கூறப்பெற்றுள்ள கதை. இதனைத் தமிழ் இரதுவங்கிசம், இந்துமதி பிறப்பு நீங்குபடலம், சஉ-ம் செய்யுள் முதலியவற்றாலும், "நன்னுண் மதியாக்குடையோன் குலோத்துங்க னுகைவென்பிற், பொன்னு ளயோத்தியி லுண்டாய பாவம் புனத்துமுண்டோ, வந்நாளும் பெண்பழி கொண்டது மாலையென் றருஞ்சொல்வா, ரிந்நாளும் பெண்பழி கொள்ளவிம் மாலை யெதிர்ப்பட்டதே" (குலோத்துங்கசோழன்கோவை, களவு.) என்னும் செய்யுளாலுமுணர்க. தேனுவால்-பசுவினால்.

உஉ. மருப்பு இல் கோ-கொம்பில்லாதபசு.

உரூ. முனைத்தனை - முனையிற்கட்டியகட்டி.

உச. நாம் - அச்சம்.

உசு. யாமினியில் - இரவில்.

உள. யாவையும் அழித்து ஆக்கவல்லான்-எல்லாப்பொருள்களையும் சங்கரித்துச் சிருட்டித்தருள வல்லமையுடையவர்.

உகூ. சோமசுந்தரக்கடவுள் பழிக்கஞ்சியதை, கூ: "தென்னிழ்நாடு" என்னும் செய்யுளாலும் உணர்க.

ரூஙூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. அவமானவஞ்சம் - அவமானத்தைத்தரும் வஞ்சனைத்தொழில்; "அவமான வஞ்சம் பிறர்க்குரை யார்கணல்லோர்" என்பர்பின்னும் (ரூஙி) கo.

உ. கொட்டி - மண்வெட்டி.

இ. புண்ணில் ஈ மொய்ப்ப. ஆரோ வென்னத் திரிந்தான்.

ஈ. கன்னி - கன்னியாகுமரியென்னும் ஆறு. கம்பிப்பன் - நடுங்குவன்.

எ. புறத்து ஈர்த்து : வெளியே இழுத்து.

கூ. 'பட்டருணம் சுட்டாலுந் தீராது' என்பது ஒருபழமொழி.

'கஅ. தானவைபவம் - தலவிசேடம்.

கக. இறையவன், எழுவாய்.

கஉ. பரிவுகூர்ந்து போக்குகின்றேம்.

கஊ. தானஞ்செய்யென்று சொல்லுதற்கு உன்கையிற் பொருளில்லை. கோவுக்கு - பசுவுக்கு.

கஐ. செறு - அடக்கு. நோக்கு - செய்.

ககூ. அணுக்கட்டு - உயிர்களுக்கு.

ஈரடி - ம் திருவிளையாடல்.

உ. எல் - ஒளி. கூடா - வந்துசேர்ந்து.

ஊ. ஆங்காரித்து - அகங்காரங்கொண்டு.

ஏ. அங்கம் - போர். கெருடி வில்வித்தைமுதலியவை பயிலும் கூடம். மைந்தர் - மாணாக்கர். சிரமம் - யுத்தப்பயிற்சி; "சிலைக்குரு வித்தற்குருகுலக்குமர ருக்குவரு சிரமமிலை சாண்மி னென." (பார. வாரணவத. டுசை).

ஐ. நாயனீரே - தலைவரே. கெருடிகட்டி, நம்முளோரைக்கீக்கிச் சாதிப்பிக்கின்றனென இயைக்க.

கூ. அடியார்க்குநல்லான் - சோமசுந்தரக் கடவுள். கன்றல் - வாடுதல். பணிக்கு '- வில்வித்தை முதலியவற்றைக் கற்பிக்குந்தொழில்.

எ. அவன்றனீர் - ஆசிரியனே. வளம் - தனது பெருமை.

அ. அருள் - தொடர்புபற்றுதே யாவரிடத்தும் தோன்றும் இரக்கம். இடம் - சமயம்.

கூ. மிண்டி - இடக்கரானமொழிகள்.

கo. முல்லை - கற்பு. சொக்கன் தானே அறிகுவன் - சொக்கநாயகர் இயல்பாகவே அறிந்தருளுவார்; யாம் விண்ணப்பிக்கவேண்டுவதில்லை.

கக. தின்மை - தீயசெயல். பாடை - சபதம்.

கஉ. மற்று ஓரெதிரிலா.

கஐ. பத்திரம் - ஒருவகைக்கத்தி. ஒட்டி - சபதம்செய்து.

ககூ. நாகமாபுரம் - மதுரை; "அ. தோரகாக்யஸ்ய புரஸ்யநாதம்" (ரகு வம்சம், சூ-ம் ஸர்க்கம், டுகூ) எனவும், "உரகமாநகரான் றென்னனிவன்" (இரகு. மாலை. கoச) எனவும் வருவனவற்றுள், 'உரகாக்யஸ்யபுரம்' எனவும், 'உரகமாநகர்' எனவும் "மதுரை கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கள. நெஞ்சுளோர் - தைரியமுடையோர். கஞ்சவாள் - வெண்கலத்தாற் செய்தவாள்.

உஉ. சொட்டை - ஒருவகை ஆயுதம்.

உச. வென்றிகொள் மைந்தர் - ஆசிரியருடைய வெற்றியைத் தமதாகக் கொண்ட மாணாக்கர்கள். சித்தனை வென்றமையின், 'வன்றிறலுதர்' என்றார்.

உசு. எந்து - என்ன; நிசைச்சொல்; "அதெந்துவே யென்றரு ளாயே" (திருவா. அருட்பத்து, க-கo).

உஅ. பொத்திய - மறைத்த. மெத்திய - நிரம்பிய.

ஊக. 'உண்டென் றேத்தும் வெற்றிகொள் பணிக்கன்' என்றது, ஆஸ்திகனென்றபடி.

ஊசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கறுவி - கோபித்து.

ஈ. இந்நாகம் திட்டிவிடமென்பார், 'நஞ்சங் கண்பட விழித்து' என்றார்.

ஙி. பாவகப்பகுவாய் - நெருப்பைக் கக்குகின்ற பிளக்தவாய். உரத்திற் சேர்த்தது - மார்பால் நகர்ந்து வந்ததி; உரம் - வலியுமாம்.

எ. 'பெரியபாம் பணியுஞ் சொக்கப் பிஞ்ஞகா' என்றது, கருத்துடையடையணி.

அ. அதனைக்கடிப்ப - அப்பாணத்தைக்கடிப்ப.

கூ. அழல் - யிடம்.

கக. ஆரா அமுதே - தெவிட்டாத அமுதமே.

கo-கக. விடத்துன்பத்தைப் போக்கவேண்டுமென்பதற்குக் கூறிய அடைகளும், 'கருணைகரனே' 'அருளாகரனே' என்றுகூறி யிருத்தலும ஆராய்தற்பாலன.

கஉ. புழகு - மலையெருக்கம்பூ. வன்பார்க்கு அரியாய்.

கஙு. தடினி - ஆறு. கோள் - விடம்.

கச. அமுத இந்து வித்துவை அமிர்தமயமாகிய சந்திரனிடத்துள்ள துளியை.

கஎ. இங்கே சமணரை, நாண மிலாதோர்' என்றதுபோல் "மான மில் சமணர்" என்பர் பின்னும்; உடு. காண - காணும்படி. கழறி சபதங்கூறி

கஅ. எள்ள - ஒப்ப; உவமவருபு. தேனு - பசு.

கக. விட்டல் - விடல்; விரித்தல் விகாரம். காலமேகம் - ஊழிக்காலத்துமேகம்.

உo. 'கொல்லொணாப் படையெவர்க்கும் வெல்லொணாது' என்பது ஒரு பழமொழி. எல்லாம் வல்ல நாயகன் - சோமசுந்தரக்கடவுள்; "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியோடு சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதாம்" (ஆனந்தலகரி, க.) என்பர்.

உஉ. மூசி - மூச்சுவிட்டுமோந்து.

உச. தார் - இண்டிணிமாலை, தாடி - அலைதாடி. பிறங்கல் - மலை.

உடு. சந்தம் - இயல்பு.

உசு. காற்சிறைகொண்டு - காலிடங்கொண்டு. உப்பால் - முதுகு; "ஊழையுமுப்பக்கங்காண்பர்" (திருக்குறள், கூஉo.)

உஎ. தண்டலைமலை : சோலைமலை; அழகர்மலை.

உஅ. கீங்கரும்விடை - ஸங்கிதியிலெழுந்தருளிய இடபமூர்த்தி.

ஈஎ - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஞானமுற்றியவெற்றிகொள்நற்றவர் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர். வெப்பம் - சுரம்.

உ. பன்னிரண்டுபெயர்களாவன: பிரமபுரம், வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கோகாழி, கொச்சைவயம், கழுமலமென்பன; காழியெனவும், கொச்சையெனவும் வழங்கும்.

ங. ஓதாமலுணர்ந்துயர்ந்த ஞான. வரிசைகள் - பொற்பூளம், முத்துச்சிவிகை, முத்துப்பந்தர்முதலியன.

ச. கஉ.

டு. 'சாதிமுறை யறியாத சமண்' என்றது, கூட்டத்தினரென்பதைப் புலப்படுத்தியபடி; "குழுவுடைய மண்" என்பர் பின்னும்; சுக. உணருங்கால் - ஆராயுமிடத்து; உணர்தல் - ஆராய்தல். (ஈஅ) ஙு: "நத்தருடு வெழுத்துணர்வார்."

எ. மாணி - மங்கையர்க்கரசியார். பறித்தியர் - சமணர். பழுதாமென்று ஓலைவிடுத்தாரென முன்னேகூட்டுக.

அ சென்ற - வந்த.

கூ. நாள் - நக்ஷத்திரம்; திதியினும் நாண்மடங்குவலியுடைத்தாதல்பற்றி, நாள் முற்கூறப்பட்டது.

கஉ. மானமில்சமணர்: (ஈசு) உடு.

கடு. கொடுங்குன்றம் - உக்கிரகிரி; பிரான்மலை. 'வானிற் பொலி' என்பது அப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

கசு. நஞ்சரத்தலை.

கஎ. பண்திகழ்* கூகை, இகழ்ச்சி. பாழி - முகை.

கஅ. என்னும் - யாதாமோ. திருமூகம் - ஓலை.

கஙு. வைதிக யானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

உங. சுட்டியும் நீறும.

உக - உங : "சதுரானனஞ் சக்ரா யுதனஞ் சந்த்ரா தபரும் மித்ரா திபரும், மதுரா புரிவா தமிவா மென மேல் வரவர் தனன்வை திகவா ரணமே" (தக்கே. கஅஉ.)

உடி. (திருநகர.) ச.

உள. ஒழிவிலா - ஒழிவில்லாமல்.

உஅ. காதம் - தூன்புறுத்தும்.

ஙஉ. அவதரிப்ப - தங்க. அறிவான் - அறியும்பொருட்டி. மூட்டி - கேட்டுமூட்டி.

ஙஙு. கட்டி - கல்லைக் கட்டிக்கொண்டி. ஞான்றனர் - தொங்கினர்.

ஙச. அதிர்வு - நடுக்கம். 'இறந்தது' என்னூர், துணிவுபற்றி.

ஙஎ. ஒகலிதிர்க்கொண்டி-கையை உதறிக்கொண்டி. உணர்த்த-எழுப்ப.

ஙஉ. பாய் உடை-பாயாகியஉடை; "பாயுடையார் வீடித்ததழல்" (திருவிளை. திருவால. க)

ஞள. அறமலி-தருமமலிந்த; அறமிகவுமென்றுமாம்.

டுக. கறம் - கருமை.

டுஉ. கழுமலம் - சோழி. 'பிரமனூர்' என்றது, திருச்சக்கரமாற்றென்னும் பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு.

டுசு. வெங்குரு - சோழி.

டுள. கீற்றுக்கோயில் - விபூதிப்பை.

டுஅ. நின்வழிகளைக் கொண்டே மாற்று.

கo. 'பொருந்தினேர்' என்பதை, எமக்கும் பொருந்தினேரெனப் பின்னுங்கூட்டுக. ஆம், அசைநிலை.

கூஉ. கையர் - வஞ்சகர். பையுள் - துன்பம்.

கஙு. பிண்டி - அசோகமரம். தண்டு - பிரம்பு; "தண்டாலே பாண்டியன் றன்னைப் பணிகொண்ட, புண்டாடல்பாடி" (திருப்பூவல்லி. கக). இச்செய்யுளும், "ஆலி வெந்து மந்திரம் வெந்து யந்திரம் வெந்தமைந்தகைப், பீலி வெந்து பாயும் வெந்து பிண்டி யேற மண்டவே (தக்கே.களஎ) என்பதும் ஒத்திருத்தல்காண்க.

கச. கொச்சை - சோழி.

எo. வென் - முதுகு.

எச. பாழி - குகை. கதுப்பு - கன்னம். குரத்தியர் - தவமுதுமகளிர்.

எடி. வாசி - திருவாசிகை. கற்பகதரு - வாகனவிசேடம்.

ஙஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மாறனுறுகாசினி-பாண்டிநாடு. கொச்சைமுனி - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

உ. குன்றி - குன்ற. நாமென்னு முன்னிலையுளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது; "நாமையாமத்தென் னேவந்து" (திருக்கிற். கசச); "நெருநனடந்த வரோ நாமென்ன" (கம்ப. சூர்ப்ப. சகக). தென்னனெனினின் மன்னனென ஒருசொல் வருவிக்க.

ங. இறை உண்டி - சிவபெருமான் உளர். அஞ்சல் - அஞ்சற்க; வியங்கோளெதிர்மறை.

சு. 'வேதவேள்வி' என்பது அத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு; இது நாலடிமேல்வைப்பு. 'ஓம்' என்பது உடன்பாட்டை யுணர்த்தும் வடசொல்; "ஒன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமென் றுரைத்தருளி" (பாரதம். திருட்டி. சo).

டு வினைக்கணில்லவர் - வினைகளிடத்து இல்லாதவர்.

எ. ஐயம் இல்-சந்தேகமில்லை.

அ. கன்னி - கன்னிநாடு, கன்னியாகுமரி, அழியாமை.

கூ. செற்றம் - பிறரைவருத்துதல். எற்றி - அறைந்து.

கக. வாரடா - வாடா; "வாரடா வுனக் கியாதுதானர்த்தம் மகனுக்கு மோ" (பாரதம், வேத்திர. கஉ).

கஉ. காக்கையேறப் பனம்பழம்வீழ்ந்தென்பது ஒருபழமொழி; இது காகதாலீயமென்னு நியாயம்.

கடி. எஞ்சு அழல் - குறையச்செய்கின்ற நெருப்பை.

கக. தம்மைமதித்து ஞானமிலா தோர் அடைந்த.

கஅ. என்னும் - யாதாகுமோ. எற்றரு - பிறரால் வெல்லுதற்கரிய.

கக. ஒழுங்கி-ஒழுங்குபடுத்தி. வகுந்த - வகிர்ந்த. 'போகமார்த்தபூண்முலை' என்பது, திருநள்ளாற்றுத்திருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. உ0. 'தளிரிளவளர்' என்பது, திருநள்ளாற்றுக்குரிய வேறொருதிருப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு' 'ஆதிமெய்' என்றது, தேவாரத்தை; வேதம்.

உக. வற்றற் கருப்பிலை - காய்ந்த கருப்பந்தோகை.

உஉ. அதிசயித்துச் செழுமலர்மாரிபெய்தார்.

உங. நீர் தெளித்து. அங்கித்தம் பனை - அக்கினித்தம்பனவித்தை. வாது மும்முறை உண்டி.

உச. 'விளைவினேடும் பெரும்புனல்வையை' என்பது, வேகவதியென்னும் பெயர்ப்பொருளோடுபுலப்படுத்தியது; இசை: "தாங்கருந்திறலொடும் வரும்வெம்மை" என்பர் பின்னும். பத்திரம் - எடு.

உடி. பறைதல் - சொல்லுதல். பாடை=பாஷை - சபதம்.

உசு. கடிமை இல் - விளக்கத்தன்மை இல்லாத. முடிய-முற்ற. 'ஆசை' என்றது, அவனை அஞ்சுவித்தற்பொருட்டு; இவர்கருத்து இன்னதென்பதை, சரு-ம் செய்யுளாலுணர்க.

உஎ. உயிர்க்கழு - ஒருவகைக்கழுகளம் - கழுதது. செத்தி - சீவி.

உக. காத்திரம் - உடம்பு. உருத்திரசாதனம் - உருத்திராக்கம்.

ஈ0. தெவ்வு - பகை.

ஈஉ. கண்டி - உருத்திராக்கமாலை.

ஈங. கழுவேறுவோர் அதனைவாங்கித் தோளில்வைத்துச்செல்லுதல்மரபு.

ஈச. தூது - பஞ்சபாண்டவர்க்குச் சென்றதூது; உம்மை - அசைநிலை. இறைஞ்சுகழல். மேற்கொண்டு ஞான்று ஊதுங்கள்; ஊதுதல் - உடம்பு புடைத்தல், காளம் - ஒருவகைவாத்தியம், கழு.

ஈடி. மிகை - அளவுகூடுந்தசெய்கை. கை - செயல். தூய்யவை - கூர்மையையுடையவை.

ஈக. எட்டில் நீட்டி.

ஈஎ. "வாழ்க வந்தணர்" என்பது திருப்பாசுரத்தின் முதற்குறிப்பு.

ஈங. எதிர்த்து எறியது.

ச0. பதம் - இன்பம்.

சங. இருந்தீராயீரீர்.

சடி. கறவிய - கோபித்த.

சஙு. எதிர்புகல்வதேது. மூட்டுடைப்பட்டினியயிறு- கண்டுமூட்டு, கேட்டுமூட்டுக்களால் பட்டினியிருக்கும் வயிறு; முகம் - கழுவின்முகம்.

சஎ. பாறு - பருந்து. சிவை - சரி. கவடி - பலகறை.

சஅ. சாணகம் - சாணம். 'கன்று - பசுக்கன்று. விலாவொடி - விலாப்பக்கம் ஒடியும்படி சிரிக்கும்சிரிப்பு; "விலாவிற நக்கு" (மணி. ஈசீ - ம் காதை, ஈசு).

சக. தளம்புநெஞ்சு - துளும்பு கின்றமனம்.

சி0. சமணர்களுக்குச் சாக்கியரென்றும் ஒருபெயருண்டு.

சிக. சாமரம் - சாமரை, கழுமரம். இக்கவி, வஞ்சப்பழிப்பணி.

சிஉ. ஆசையாய்த் துதிப்ப.

சிங. "வாரிதி யுருவா யாற்றின் வரும்பெருஞ் சலிலமுற்றும்" என்றார் முன்னும்; (எ.) அ. ஒசனை யோசனை.

சிச. தடினி - ஆறு.

சிசு. "தேனுறை வன்னி" என்பது திருவேடகப்பதிகத்தின் முதற்குறிப்பு. காப்பு - திருநீறு. சேடனூர் - திருவேடகம்; ஆதிசேடன்பூசித்ததலமாதலின், இஃது இப்பெயர்பெற்றது; சுசு - ம் பாடலிபுரத்தார்க்க.

சிஎ. புக்கு - புகுந்து. நல்க - தான்கொடுத்தற்கு. [வான்.

சிக. பனுவல் முறுவல் தருவதல்

சுஎ. மெய் - உண்மைவழி.

சுஉ. தனியானை - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்; எழுவாய்.

சுச. பரிசனம் - ஸ்பரிசம்.

சுடு. இகலா - (சைனரோடு) மாறு கொண்டு.

சுசு. சாத்தன் - ஐயனார்.

சுள. பாடித்த - பேசிய.

சுகூ. மண்டலமும், உம்மை - சோழமண்டலத்தையன்றியென இறந்தது தழுவியது; (சுள) ச - ம் பாடல் பார்க்க.

சுகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. கொந்தக்குலம் - கொந்தகக்குலம்; இக்குலத்திற்பிறந்தோர் சேனபதிகளாதற்குரியவர்.

உ. சேதிபர்கோன் - பெயர்; [சுஉ - ம் செய்யுள்பார்க்க]. கிராதர் - வேடர். கவுரியன் - பாண்டியன்.

சு. படை ஆள்வேம் - சேனைகளை வருவித்துப் பாதுகாப்பேம்.

ச. மாண்டதில்லை - மாட்சிமையுற்றதில்லை. சரக்கறை - பொன்னறை. படையாள் - சேனைகளை ஆள்வாய். திருக்கைச்சிறப்பு - எனுதிமோதிரம். விரைவுகண்டு - (சௌந்தரசாமந்தன்) விரைந்துசெல்லுதலைக்கண்டு.

டு. விசிர் விசிர்த்தான் - வீசர்ந்தான்; "மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்த்து" (திருவா. திருச்சதகம், க).

எ. உம்பர்த்தம்பதி - இந்திரன். தம்பம் - ஆதாரம். கபம் - நடுக்கம்.

அ. அடியவர்தங்கண் - அடியவரிடத்து.

கூ. பரிகரம் - சேனை.

கஉ. வந்தனை அடியேன் - பணிதலையுடைய அடியேனது.

கஉ. நியதி - நியமம்.

கங. தண்டம் - தண்டனை. ஆசை ஆற்றுவார் : ஆர் பொறுப்பார்.

கச. சாதலாது நெறியிலை; பின், கூ. "இன்றுயிரளித்தகோவே" என்பது இதனைவலியுறுத்தும். அசைவு-மெலிவு. சமக்குச் சன்மானமாகச் சேலையையும் அரசன்தருவன்.

கஜ. அச்சத்தைத் தள்ளியவள் மனைவி.

கசு. வீரன் நாம் அற்று.

கஅ. நியாளம் - ஒருவகைப்பறை.

கக. பாராவணை - வணைதடி.

உ0. பூங்கொடி - அழகிய துவசம். தோகைகள் - மயிலிறகாற்செய்தவிசிறிகள். மட்பாம்பு - ஆதிசேடன். படைச்சாத்து - சேனைத்திரள்.

உக. சூழ்ந்த - ஆராய்ந்த.

ஙக. உடம்பில் தழும்புடையவீரர்கள் சிறந்தவர்களாதலின், இங்ஙனம் கூறினர்.

ஙஉ. கம்பித்து - நடுங்கி.

ஙடு. தாரை - கதி.

ஙஅ. தந்திரம் - சேனை. தாழாது தாமதியாமல்.

ஙக. சிலைத்து - முழங்கி.

சுo - ம் திருவிளையாடல்.

க. எளிய - அடியார்க்கெளிய. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

உ. பரிவு - அன்பு. நல்குரவினுல் வேள்விகளும் ஒழுக்கமும் ஒழிந்து.

ச. மா தனம் - மிக்கபொருள். கோதனம் - பசு. ஆராமம் - சோலை.

டு. உலகு ஏதம் - உலகத்தின்துன்பம்.

கo. நெஞ்சம்வாழுமேல் - மனம் மகிழுமாயின்.

கங. நீக்கவற்று - நீக்கவல்லதாகிய. கிழி - முடிப்பு.

கச. "கோடிபொன்னெடுப்பினுங் குறைவிலாததோ, சாடகநீவி" என்பர்பின்னும்; உo. புக்கில் - வீடு.

கடு. நீவி - கிழி.

கள. தணிவதில்லை - குறையாது.

கக. செல்லல் - துன்பம்.

உo. ஆடகநீவி - பொன்முடி.

சுக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. வண்மை முன்கிழம் - கொடைமுதலியவைகள் விளங்கப் பெற்ற.

ந்த - பெருக.

ச. இறந்தானென்று கிளந்து.

டு. திவர்ப்பிடித்து - செம்மைநிறமுள்ள ஆடையைப்பிடித்து; [கo - ம் பாடல்பார்க்க.]

எ. போகட்டு - விடத்தி. அத்தம் - கை.

அ. மிகை - வரம்புகடந்தசெய்கை
கூ. படிற்றுரை - பொய்யுரை.
கo. தருமமன்று - நியாயசபை.
கங. தருமவாசனம் - நியாயசபை.
கச. அறுவை - ஆடை. முடிச்சாத்து - தலைப்பாகை. கைவீசல், வருத்தாக்குறிப்பு. சிறுக்கன் - சிறுவன்.
கஎ. பஞ்சவன் - பாண்டியன்.
கஅ - ககூ. ஆங்குவந்துள்ள வணிகர் கனேநோக்கிச் சிவபெருமான்விளவல்: 'வணிகசூரியர்' என்பது முதலியன, வணிகர்களுடைய பெயர்விசேடங்கள். பயன் என் போதும் - இலாபம் யாது வரும். பணையம் - ஈடு. 'என்' என்றது, தம்முடைய பழைய ஞாபகத்தைப்புலப்படுத்தியபடி.
உo. அவதரம் - சமயம்.
உக. காணி - உரியநிலம். கஞ்சம்-வெண்கலம்.
உஉ. மகவிலாமற் கொடுத்தனன்.
உங. அஞ்சி ஒளித்தனர்.
உச. ஏற்று அலைசெய்தோர்தம்மை-எதிர்த்து வருத்தியவர்களை.
உடு. தருமமோவென - இவர்கள் செயல் தருமமாவென்று சொல்ல. உளங்கடோறும் விளங்கினை. வகை - இடங்கள்.
உசு. கன்றினர் - பகைவர்.
உஅ. கணக்கு - வழக்கு. மரட்டாக்கைகந்தலை - வன்மையில்லாதவிதவை. சாண்மூர் - நியாயசபைத்தலைவர்.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. இன்பால் - இனியபாலை. இயக்கமாதர் - யக்ஷமகளிர்.
ங. உரையொடு-பொருளொடு; ச. டு. மெய், சிலேடை. மேல்-இனி. ஒப்பு - பொருத்தம்.
சு. கோடியோசனைபோந்து - கொம்புகள் யோசனையளவுநீண்டு.
எ. தூங்கதில் - ஓய்வில்லாமல்; "தூங்கதில்லாமல் வானிற்சுழன்று" என்பர்பின்னும்; கக. தாங்குதலற - தடையற. விழும், எவல்.
கங. பருதி - பருப்பு; இயல்பு. இயற்போதம் - இயற்கையறிவு.
கo. இறை, எழுவாய். சாபானுக்கிரகத்தால், முறையே இகழ்ப்பும் இனிமையும் பெற்றனர்.
கஉ. வடிவும் அறிவும்.
கங. ஒப்பு - மனப்பொருத்தம்.
கச. சொல்லொடும்பொருளொடும்விரித்து.
கசு. உருவொடும் உலாவினர்.

சாரு - ம் திருவிளையாடல்.

ச. வினை - போர்.
டு. பரிவேத்தா-தமையனுக்குவிவாகமாகாமலிருக்கும்பொழுது விவாகம் செய்துகொண்டவன். வஞ்சி - பகை மேற்செல்வோர் அணியுமாலை.
சூ. துப்பி - யானை.
எ. ஓசனை - யோசனை. அணி - சேனையைவருப்பாயாக; ஏவல்.
அ. கொச்சித்தொடை - கொச்சிமாலை; இது, தன்மதிலைக் காத்தற்குரிய வீரன் அணிந்துகொள்ளுவது. காஞ்சி - காஞ்சிப்பூமாலை; இது, பகைவர்க்கு எதிரூன்றிநிற்போர்க்குரியது.
கo. ஞாட்பு - போர். தும்பைமிலைந்து.
கஉ. ஆளும்ஆளும் - வீரர்களும்வீரர்களும்.
கங. இனன் - சூரியன்.
கீச. ஆவி - குளம், உயிர். மாட்டாதாகி - வலியில்லாததாகி.
கசு. உசீரம் - விலாமிச்சவேர்.
கள. உயிர்மருந்து - உயிரைக்கொடுக்குமருந்து; மிருதசஞ்சீவினி; "நெல்லு முயிரன்றே நீரு முயிரன்றே" (புறநா. கஅசு). விளிந்து - வெட்டி. முன்னின் - முன்பொருததுபோல.
கஅ. வையம் - தேர்.
உo. கவந்தம் - தலையில்லாத உடம்பு. போஞர்போஞர் - தப்பிப்போனவர்கள் பிழைத்தோர்கள். முளிந்து - உலர்ந்து.
உக. முகமுகம் பார்த்து - ஒருவர் முகத்தை ஒருவர்பார்த்து; (உசு) க: "இனப்புரவி முகமுகம்பார்த்து"
உஉ. மீளிதவருவீங்கொண்டதற்கேற்ப நடித்தருளினரென்பார், 'அரு

ன்திரு மேனிவேர்ப்ப வோடிமீண்டு' என்றார்.

உங. வெற்றிமாமுரசம் - ஜயபேரி.

உச. 'வள்ளல்' என்றான், உயிரையும் அரசரிமையையும் கொடுத்தது பற்றி.

உஅ. தரம் - தகுதி.

உக. நான் நான் என்று - நான் போர்செய்வேன் நான் போர்செய்வேனென்று. மாலை-தும்பைமாலை. தண்டி - அலைத்து.

ஈ0. கூபம் - கிணறு.

சுரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. வெறுப்பு - பகைமை; ஈஉ: "பிறிவிலா வெறுப்பிவர்க்கிங் கிப்படிப் பிறங்கிற் றென்ன" என்பர்; (உஎ) அஉ: "ஆர்வெறுப்பாருவப்பே". கண்ணுற - கருத.

உ. மறைப்பொருள் - இரகசியச் செய்தி; ஈஉ: "மறையுரைபகர்ந்தாய்" என்பர்.

ங. ஒளி - தெய்வத்தன்மை.

ச. அற்றம் உற்று - சோர்வுற்று.

ஞ. பொறையன் - சேரன். இள்ளி-சோழன். நிம்பம் மாறன் - வேப்பமாலையையுடைய பாண்டியன். துதிசெயாது - (இந்திரனைத்)துதியாமல். உடன் - இந்திரனுடன்.

எ. அது - அம்மகிழ்ச்சியை.

கo. "மானிமாறன்", "மானம் வலிசேர்ந்தாள் வழுதி" என்பர்பின்னும்; ஈஉ, ஓஉ.

கக. அதுகண்டு - குறையிரவாமையைக்கண்டு. தலமெலாமதிப்ப - உலகத்தாரெல்லாரும் நன்குமதிக்க, உலகமெல்லாம் இதற்கு வியவாகுமென்றுமதிக்க.

கஉ. வற்றாய் - வல்லதாய்.

கங. ஆயிரமுகத்தையுடைய பேராரம் - ஆதிசேடனுடைய ஆரம்.

ஙச. நித்திலை - பாதாளம்.

கஞ. நேர்கண்டு - பிரத்தியக்ஷமாக்கண்டு.

கக. மாசறு-இரத்தற் குற்றமற்ற. உற்ற - துன்பமுற்ற.

உஉ. விது என்று - சந்திரனும் சூரியனும்.

உங. பாரம் - கனம். அரசு - அரசமரம். பன்னம் - இலை. அப்பு உறின் - நீரிற் பொருந்தினால்.

உஞ. முழைஞ்சு - குகை.

உசு. தண்டமிழ்முருகன் - செந்தமிழ்ப்பரமாசாரியராகிய முருகர். நம்பேர் முருகனென்பது.

உஎ. தமிழ்த்தண்டலம் - தமிழ்நாடு. 'இழவனென்றனை' என்பதை திருமுருகாற்றுப்படையின் இறுதியில், "பழமுதிர்சோலைமலை யிழவோனே" என்பதனுணர்க.

உஅ. 'குன்றமெறிந்தாய்' என்னுங் கவிவருமாறு: வெண்பா-"குன்றமெறிந்தாய் குளகைடலிற் சூர்தடிந்தாய், புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும், இளையா யழகியா யேறூர்ந்தா னேறே, உளையாயென் னுள்ளத் துறை"

உக. பரமென - அடியேனைக்காத்தருளுவது உம்முடைய பாரமென்று கூறி.

ஈ0. நீதமண்டலக்குலம் - சந்திரகுலம். கோதைமண்டலம்-சேரனாடு. சென்னிமண்டலம் - சோழனாடு.

ஈக. மூண்டம்வெம்ப-தலையெரிய. பகர்ந்திலனுகி இருந்தனன்.

ஈஉ. இவர்க்கு - இந்திரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும்; 'வெறுப்பு' என்றது,முதற்செய்யுளிற் கூறியதை. மானிமாறன்-மானியாகிய பாண்டியன்.

ஈங. வனை - பக்கமலை.

ஈஞ. கயங்கள் - யானைகள். கான்மேதி - காட்டெருமை.

ஈஙி. சத்தி - வேல். முகத்திடைமலிந்தான்.

ஈசு. தாள்வனை - மலையடி; பாதாலமென்பர் வடநூலார்.

ஈஎ. பரிவால் - அன்போடு. செல்உயர்அரசர் - மேகங்களின் உயர்ந்த அரசர். அவனை - மேகவேந்தரை.

ஈஅ. சடக்கென - விரைவாக. துடிப்பற - அசைவற.

சஂ0. வானரசர்தம்மை - மேக அரசர்களை.

சஉ. வீரமாறன் - வீரத்தையுடையபாண்டியன்.

சஊ. தனுமணி - வில்லிற்கட்டிய மணி. (கம்ப. மூலபல. உஉஅ)

ச஋. நல்லை, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 'புரந்தரன்' என்பதற்குப் பகைவருடைய ஊரினை அழிப்பவனென்பதுபொருள்.

சஎ. வாசி - விசேடம்.

சஏ. 'உனக்காயிரங்கண்' என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சஐ. வஜ்ரம் - ஒருவகை ஆயுதம்.

சஒ. கொன் - அச்சம். கோடக அமர் - குதிரைமேலேறிச்செய்யும சண்டை. உருத்து - கோபித்து.

சஓ. பரிந்திருக்கும் - அன்புவைத்திருக்கப்பெற்ற; "அந்தத் தென்னவற் கன்பு பூண்ட, பொன்முடிச்சொக்க நாதன்" என்பர் பின்னும்; ஙஊ. தனித்தவென்றதை, சஙூ: "இகுவரும் பொருளோம்", சஅ: "திங்கிமிரண்டுபோர் மூண்ட வெள்ளை" என்பவை வலியுறுத்துகின்றன.

ஙஂ. மற்றவர் - மேன்மையில்லாதவர்.

ஙக. சாபம் - துருவாசமுனிவரிட்டசாபம்.

ஙஉ. இரவாமையால் மானத்தையும், வென்றமையால் வலியையுமுடையாயென்பான், 'மானம்வலிசோந்த வாள்வழுதி' என்றான்.

ஙஊ. புணை - ஈடு.

ஙஎ. ஒருவன் நாமுன்னெண்ணுதிப் புணைகின்றனென்க. 'வருமபெயர்' என்றது, துவரைநாட்டாரை.

ஙஏ. 'கருணைவான்' என்பது மரபாதலின், 'அருண்மழை' என்றார்.

ஙஐ. பூண்டு புடைத்து விலங்கிடவென்க.

சபூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதியிலார் - உருத்திரகணிகைமார்;"உருத்திரகணிகை மாராம், பதியிலார்". (பெரிய. தடுத்தாட். கஙக) இறைவன் - திருப்பூவணமுடையார்.

உ. பரமனுக்கு - சிவபெருமான் திருவுருவமைத்தற்கு. நாளும் புத்தி அழுங்குற.

ஙூ. துனி-பொன்னனையாளுடையதுன்பம். கo.

சு. நுப்பத்து - உண்டி.

சூ. நாசிகாபரணம் - மூக்குணி. குன்றி - குன்றுமணி. இமைப்பு - இமைமூடல். இவள்மூக்கணியாகியமுத்தை, கண்ணெனுளியால் மேற்பாற்கருமையையும் வாயொளியாற் கீழ்ப்பாற்செம்மையையும்பெற்றுத் தோன்றினமையின், 'குன்றி' என்றும், வாயைப் புதைத்துக் கண்ணைமூடிக்கொண்டு இவள் அஞ்சலித்தபொழுது அதுமுத்தென்றும் நினைக்கப்பெற்றது; "இவண்மூக் கணிமுத் தீத்தொளியாற் பெற்ற, துவண்பதும ராகத் தொளி".

எ. காமனைக்கண்ணிலானெண்பது உண்மையென்க; காமனுக்குக்கண்ணில்லையென்பது ஒருபழமொழி. எண்ணிலா என்னை-அழகுடையவர்கள் வரிசையிற்சேராத என்னை. கீரும் எண்ணற்கென்க; சித்தர் தன்னைவிரும்பியதாகக் கருதி இதுகூறினாள்.

அ. கொல் தரும் இருப்பு முட்டி - கொல்லர்களால் செய்து தரப்பெற்ற இரும்பாலாகிய பொருள்கள்.

கூ. அசுகவசம். சீரா - தலைச்சீரா. மருந்து - பச்சிலை.

கo. நாயனார்-சோமாஸ்கந்தரை; "நாயகர்" என்பர்பின்னும்; கச.

கக. நாயனீரே - தலைவரே.

கஙூ. தபதியர் - ஸ்தபதியர்.

கஙி. கபோலம் - கன்னம்.

கஙு. அங்குலிச்சுவடு-விரற்றழும்பு.

கஎ. வடிவமழகியதென ஒருசொல் வருவிக்க; கஙி-ம் செய்யுளோப்பக்க. அழகியபெருமானென்பது திருப்பூவணமுடையநாயகரது திருநாமம்.

கஅ. பிரமாணம் - ஆஸ்திகபுத்தி.

சசூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. மிஞ்சி - மிஞ்சுத்தி. ஆயிரம்பரிக்கு - ஆயிரம் குதிரைவீரர்க்கு. பரி

யாள் - குதிரைவீரன். சந்தம் - சந்தனீ.

உ. திசைவிசயம் - திக்குவிசயம். மூத்திசை - தெற்கல்லாதன. இயல் - இலக்கணம்.

ச. உற்றகாலத்து - ஆபத்துவந்த காலத்தில்.

டு. அமையும் - போதும்.

சு. பூ - பூமி. உயர்ந்த - மிக்க.

எ. அறை - பொன்னறை. ஙின்ற பொன் - எஞ்சியபொன். இரங்கல் - இரங்கற்க; வியங்கோள்.

கூ. சென்னி-சோழன். சங்கரன்-சுகத்தைச்செய்பவர்.

கஙு. புரவியாள் அவன் - புரவிவீரன் அச்சோழன். அடிமை - அடியேன். செம்பியன் - சோழன்.

கஉ. ஐய - சிறிய. புறம்புடைத்தீரஞ்சி - வெளியே தைரியமுடையவனுகப் புலப்படுத்தி.

கச. ஆலித்து - முழங்கி. உளையைச் சேலைத்தலைமிசைமுடிந்துகொண்டு - ஆகாயவாணியை ஆடையின் தலைப்பில் முடிந்துகொண்டு; இங்ஙனம்செய்தல் மரபு.

'கசு. கீறிடா - திருநீறிட்டு. அணிந்தனன் - சேனையைவகுத்தனன். களம் - போர்க்களம். அப்பெரும்படை - சோழன்படை.

கள. வினை - போர்.

கஅ. மூல்பலம் - மூலப்படை. ஓள்ளி - சோழன். 'எதிர்ந்தேன், என்னை ஆளுடையாய்' என்றது, பாண்டியன்வார்த்தை.

கஙு. பீலிமுடி - பீலித்தொகுதி. களம் - கழுத்து. கவடித்தாமம் - பல கறைமாலை. 'இருமருப்புத்தோடு - யானைக்கொம்பாற்செய்ததோடு. மயிற்கழுத்து - மயிற்கழுத்தாலாகியகோவை. வேங்கைவரித்தண்டை உத்தரீயம் - வேங்கைத்தோலாலியபூ, கோடகமுயும் வாலியமுடைய மேற்போர்வை; தண்டை - வால். தந்தமணித்தொடை - யானைத்தந்தத்தாலாகிய மணிகளையுடைய மாலை. மார்பிற்பிறங்கவென்க; "மார்பிற் சிறுதந்த மணித்திரண்மாலை தாழ" (பெரிய. கண்ணப்ப. கூ0). வாங்கி - கைக்கொண்டு.

உ0. வேட்டுவப்பரியாள் - வேடராகிய குதிரைச்சேவகர். அபயா - சோழா.

உக. இடும்பையன்றனைமறைத்துதுன்பத்தையுடைய பாண்டியனைப் புறத்தே தோன்றுமற்செய்து. செழியன்யான் என்ன - யானேபாண்டியனென்று. கால் - காற்று. கோரம் - சோழன்குதிரை.

உஉ. ஆசை - விருப்பம். இக்கு. வாசி - குதிரை.

உங. மேல்விட - மேலே குதிரையைச் செலுத்த.

உச. தாதகித் தெரியல்மார்பன் - ஆத்திமாலையையணிந்தமார்பையுடையசோழன். சிங்கநாதம் - சிங்கமுழக்கம்போன்றமுழக்கம்.

உஙி. இதழி - கொன்றை. கனவட்டம்-பாண்டியன்குதிரை. விளிவற. அவமானம் அதிகரிக்க. மேல்பால் - மேற்றிசையில். நாகம் - நாகருலகம்.

உசு. வருத்தமின்றித் தீரத்தேறினன்; தீரம்-கரை. குசை-கடிவாளம்.

உஅ. குதிரை இராவத்தன் - குதிரைத்தலைவன்.

உசு. விளித்து - அழைத்து. ஆலயத்து எய்தி, 'உயிரளித்தநாத' என்று விளித்துக்காட்டினனென இயைக்க.

ஈ0. பூடணம் - ஆபரணம்.

ஈக. பிரமாணத்தோர் - ஆஸ்திகர். இச்செய்யுள், பாண்டியனதுவெற்றிக்கும், சோழனுடையகேட்டிற்கும் காரணங்கூறியது.

சுள - ம் திருவிளையாடல்.

உ. சமாதி - சங்கற்பம்.

ஙு. படிமம் - ஒப்புவடிவம்.

'ச. சுரர்பரன் - தேவர்கள்தலைவர்; மகாதேவர்.

கு. குறியறிவு - குறித்தலையுடைய அறிவு.

எ. படைவீடு - அரசிருக்கை.

அ. நாகம் - பரம்பு.

க. 'நேர்குன்றுத' என்பது, சிவ பெருமானுக்கு அடை.

க0. தன்னுடைச்செலவு - நெளிந் துசெல்லுதல்.

கக. வாலம் - வால்.

கஉ. ஆராமம் - சோலை. கெருடி - ஆயுதப்பயிற்சிசெய்யுமசாலை.

கச. மதிற்மிருக்கால் - மதிலின்மு டக்கத்தால்.

சஅ - ம் திருவிளையாட்டல்.

உ. உழை - மான்; வீடிமரம்.

ஊ. முறைசெய்வோர்கள் - வேலை யாளர்.

எ. விம்மிமுறையிட்டார்.

அ. தீர்வை - பிராயச்சித்தம்.

கூ. நிலம் - எள்.

க0. அகமருடணங்களாகிய் மந்தி ரங்கள் - ஒருவகைவேதமந்திரங்கள். தண்ணீர்வைத்து - தண்ணீர்ப்பந் தர்வைத்து. விதித்ததற்கு எழுவாய் அந்தணர், அமைச்சர், புரோகிதர்; அ - ம் பாட்டிற்காண்க.

கக. பிரமசாலை - பிரமஹத்தி.

கஉ. குஞ்சி - தலைமயிர்.

கஊ. இப்பால் - மேலே.

கச. தூங்கிடாது - தாமதியாமல். எகாத்திங்கு-நீங்காதபிரமஹத்தியை.

கடு. நாயிறு - சூரியன். சந்து - சந் தனமரம். தெவ் - பகை. வலம் - வெற்றி. 'அந்தமெய்' என்றது, சிவ பெருமானுடைய திருவாக்கை.

கள. பொன்னி - காவிரி. திருவி டைமருது - திருவிடைமருதூர்.

கஅ. 'ஓ்யோஜின்மயமஹாலிங்கமூ ர்த்தி' என்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமி திருநாமமாதலின், 'சோதி' என்றார்.

கஊ. நொய்ய - கனமற்ற.

உக. பரிவு - அன்பு.

உஉ. வேறேர்வாயில் - மேற்குவா யில்; அது பாண்டியன்கோபுரமென் று இன்றும் வழங்கும். விமானப்புரி சை - கொடிமுடிமதில். அகரம் - அக் கிரகாரம்.

உஊ. பதக்கினம் - பிரதஹத்தினம். காய்க்கட்டம்-காய்மலம். அவனிபாதி கொடுப்பலென்று நெஞ்சினுல் நினைந் தனன். பகுதி - பகுப்பு.

உடு. வரும்பிறவியின்கண் அடி மையாக.

உசு. தலையோடு - மண்டையோடு. கிடக்க, வியங்கோள். மிலந்தனன் - அத்தலையோட்டைச் சூடிக்கொண் டான்.

உள. விடைவிடும், முன்னிலைப்ப ன்மை. வெள்ளை - திருநீற்றால் வெ ண்ணிறமுடையாரை. பணிந்தான் - அக்கள்ளனைப்பணிந்தான்.

உஅ. படாம் - ஆடை.

உஊ. ஆவி - தடாகம்.

ஊஉ. சிவலோகம் உலகுக்கெல்லா ம் உயர்ந்துளதென்பதை, ஊ - ம் பா டலாலுமுணர்க.

ஊச. நின்றமர் - நின்னடியார். நி னைவு - கவலை.

ஊடு. கோடிநாயிறு - கோடிசூரியர் கள்.

ஊள. கண்ணுறில் - நினைத்தால்.

ஊஅ. மகிழ்ச்சியடைந்தோர் மங்க லப்பொருள்களாகிய பூவும்பொரியும் சிந்துதல் மரபு.

ஊஊ. உளம்கண்கிறைந்தன - உள் ளமும் கண்களும் நிறைந்தன.

சீ0. இராவில்வந்து. உதவியமறை யோன்றன்னை - இணற்றினின்றும் எ டுத்தமறையோனை. 'மறையோன்' என்றது, கணவனை.

சக. பிரமஹத்தியாலே ஊண்முத லியவற்றை இழந்ததை, கஉ-ம் செய் யுளாலுமுணர்க.

சஊ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. பேசி - போர்செய்யவருதலை முன்னேதெரிவித்து; சூரனைதென்று மாம். கருநாடர் - கருநாடதேசத் தவீரர். வினை - வீரர்.

ஈ. ஆன்றினை - பசுக்கூட்டங்கள். அதர்மறித்தும் - வழிமறித்தும்.

சு. அத்திஅன்றுஎய்தசேவகன் - அ ட்டாலேச்சேவகர்.

எ. "அம்மலர்க் குறை சிவனுறை கின்ற வாலவா யாவது மிதுவே" என்

பது தேவரம்? நீயலாற் புகலுண் டோவென ஒருசொல் வருவிக்க.

கூ. பூதி - விபூதி.

க0. நேரியன் - சோழன்.

கஉ. தந்தையன் - தகதை.

கஙூ. விடைதரப்பெற்றேரும், சிலே டை.

கச. சேனைத்தலைவர் மீட்டிட.

கஞ. இள்ளி - சோழன். வளிய - அவமானமுற.

கசு. வாளி - அம்பு.

கஎ. துரகம் - குதிரை. இபம் - யானை.

கஅ. நோக்குவித்தை உடையோர் தம்மூர்த்தைகாட்டுகையில் நெற்றியி லே சுழிபொன்றை நிறுத்திக்காட்டு தல் இயல்பு. ஒத்து - ஒருவகைவாத்தி யம்.

கக. பூதசாலம் - பூதக்கூட்டம்.

உ0. வாங்கி - பின்வாங்கி.

உக. வில்லி - அட்டாலைச்சேவகர்.

உஙூ. என்று வந்தித்தான் - எந்த நாள் வந்தித்தானே.

ஙூ0 - ம் திருவிளையாடல்.

க. தூப்தகு-தூப்மைபொருந்திய. ஓருமனமுடையாளென்பார், 'காதல் கூர் நினைவின் மேவுங் காதலி' என் றார்; "காத லிருவர் கருத்தொருமித் தாதரவு, பட்டதே யின்பம்" என்றார் ஔவையாரும்.

உ. பூதிசாதனம் - விபூதியும் உரு த்திராக்கமும். கோதை - மாலை.

ஙூ. உணவு: உண்பன, தின்பன, கக்குவன, பருகுவன என நான்கு வகைப்படும்.

ஙு. செய்கை.

கூ. வருபோகத்து - பிஞ்உண்டா கும் விளைவில்.

எ. வீறு - வேறொன்றற்கில்லாஅழ கு. பேறு - இலாபம்.

அ. களக்கம்=களங்கம் - குற்றம்; கலக்கமுமாம். ஓங்கல் - மேருமலை.

கூ. வாதை - துன்பம்.

க0. இறுத்தற்கு - கொடுத்தற்கு. இன்றாட்டிடு.

கக. இடும்பை - துன்பம். உயர்ந்த வாக்கு - அசரீரி.

கஉ. சூளாமணி - முடிமணி; 'சூத்தி ரர்த்தலேவன்' என்பர் பின்னும், கஎ; 'சூத்திர சூளாமணி' என்பதைப் பெ யராகவேகொண்டனர், பயகரமாலை யுரையாசிரியர். வற்றுப் - வல்லமை யுடையதாய். கர்த்தம் - மணம்.

கஙூ. உலவாக்கோட்டை - எடுக்க எடுக்கக் குறையாத அரிசிக்கூட்டை. தண்டிலம் - அரிசி. விற்றுப் பொருளையுண்டாக்கி. வேதஞ்சொல் யாண்டும் - நாலுவருடமும்; "வேத நாற்பிராயம் நூறு" (திருமாலை, ஙூ) என்பதனாலுமுணர்க.

கச. மெய்விதிர்ப்பு - உடம்புநடுக் கம். செங்கைநவ்வியன் - செவ்விய திருக்கரத்தில் மானையணிந்தவர்.

கஞ. புகா - புகுந்து. உள்அடங்கில் - அரங்குள்ளில்; என்றது, அறையின் உள்ளேயுள்ள மற்றோர் அறையை; "எழினி வாங்கிய வீரைப் பள்ளி" (முல்லைப்பாட்டு, சுச)

கஎ. மனைவியோடும் சிவலோகத் தில் எழினனென்க.

ஙூக - ம் திருவிளையாடல்.

உ. கருநாடமன்னன்-கருநாட்டே சத்தரசன்; "வடகக்கரு நாடர் கா வன், மானப்படை மன்னன்." என் பது பூரீத்திநாயனூர், புராணம், கக. கையர் - கீழ்மக்கள்.

சு. மிறை - நடுக்கம்; "அந்தம் மி லவா மிறைசெய்யவும்" என்பது ஷை புராணம், கஞ. பறித்தலை - உரோமங் களைப் பறித்துக்கொள்ளும் தலை. ஷை புராணம், கச - ம் திருவிருத்தத் தைப்பார்க்க.

ஞ. "நட்டம் புரிவா ணனிருந்நிரு மெய்ப்பூச் சின்று, முட்டும் பரிசா யிருந்தேய்க் குங்கை முட்டாது" என் பது ஷை புராணம், உ0.

சு. வட்டப்பாறை - சந்தனக்கல்; "வட்டக் குகழ்பா றையின்வைத்து முழங்கை தேய்த்தார்" என்பது ஷை புராணம், உ0.

எ. சலம் - துன்பம். என்றுகொண்டு கிளர்ந்ததென முன்னேகூட்டுக. ஷை புராணம், உஉ - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கூ. ஓடைக்குன்று - யானை. வில் - ஒளி.

௪0. குணப்பெருங்குன்றை - மூர்த்திநாயனாரை.

கக. இழிச்சி - இறங்கியருளச்செய்து; "வெங்கட்களிற்றின் மிசை நின்று மிழிச்சி" என்பது ஷை புராணம், ௬எ.

கஉ. தந்திரவிதியின் - நூல்விதியால். முடி சடைமுடி-கிரீடம் சடைமுடியாக; ஷை புராணம், சக - ம் திருவிருத்தத்தைப்பார்க்க.

கங. யாவருமியையந்து. மூன்று - சடைமுடி, உருத்திராக்கம், நீறு.

கஙி. "மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக் கு மடியேன்" என்பது, திருத்தொண்டத்தொகை. கூ.

ருஉ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. காலி - பசுக்கள்.

கூ. களங்கனிக்கொத்து - களாப்பழக்கொத்து. வெண்பாசி - ஒருவகை மணி. பூதி - விபூதி. யாவும் - எல்லாம்; 'ஆவும்' எனப் பிரிப்பினும்பொருந்தும்; ஆ - பசு. வளைநெடுங்குழல் - வேய்ங்குழல்; வளை - மூங்கில். தெற்றி - பின்னி.

ஙி. மன்றுடி என்பது சிலேடை; சபையில் ஆடுபவனென்றும் எருமன்றத்தில்ஆடுபவனென்றும் பொருள்படும்; பசுமந்தையை எருமன்றமென்றல் மரபு. அதர் சொல் - வழியைச்சொல். நாகூஉத்து - சீக்ரக ஒலியைச்செய்து; ஈன்றபசு ஆவினைத்தனைப் பிரிப்பினும் பொருந்தும.

கூ. வன்புலவர் - சங்கப்புலவர். மதியாது நாணாது உரைத்தீரே.

எ. கொச்சையலன் - இழிந்தவனல்லன்; "அறக்கிழவன் மனிதன்விரகில்லாக் கொச்சை" என்பது ஆனந்தலகரி, கூ. விடமன் - விஷமன்.

கூ. ஒன்றையும் மீட்டுமையார்.

௪0. இல் - இல்லே

கக. ஊர் பொதுவன் - ஊர்ப்பொதுவில்உள்ளவன்; [பொது - சபை] இடையன். அண்டன் - தேவன், இடையன். சிற்றிடைச்சி - சிறிய இடையையுடைய உமாதேவியார், சிறிய இடைச்சாதிப்பெண். பசு - உயிர்கள், பசுக்கள். முட்டாமல் - குறையாமல், முட்டுதல் செய்யாமல். பாசம் - ஆணவமுதலிய மலங்கள், கயிறு. மன்றுடி-சபையில் ஆடுபவன், எருமன்றத்தில் ஆடுபவன். கால்மாறி-கால் மாறி ஆடுபவர், கால் மாறி நிற்கும் இடையன். இச்செய்யுளும், "பாசங்க்கிலேசவகைப்பசுக்களே, பாசின் முத்தியாம் வனத்தின் மேய்த்திடு, மீசன் மின்னேரிடைச்சி காதல, ஞாலம் பால்வனைத்தண்டார் நாதனே" (திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, எக) என்பதும, ஒருவாறு ஒத்திருத்தல்காண்க.

கஉ. கோன் - அரசன், இடையன். பகுந்து - பங்கிட்டு.

கங. இயற்சிவன் - சுந்தரேசர், இலக்கணத்தையுடையசிவன்; இயல் - அழகு, இலக்கணம்.

ருகூ - ம் திருவிளையாடல்.

க. புல்வாய் - ஒருவகைமான். ஓர் நிலை - ஒரிடத்தில். பயந்த - பெற்ற. புனிற்றினமறியை - ஈன்றஅணிமையையுடைய கன்றை.

உ. புல் நீந்த - புற்கள் கரிந்த. ஒளிநிற்பான் - ஒளித்துநிற்பவன். பட - இறக்க.

கூ. பிரிபாத-பகைமையினின்றும் நீங்காத.

ஙி. விதிமாற்றல் - புலி மான்கன்றுக்குப்பாலளிக்கச்செய்தல். சிவபெருமாடைய ஆச்சரிய சக்தியைப் பிரமதேவர் வியந்தோதுங்கே கூறியிருத்தல்போல, (சுo) கடு - ம் செய்யுளிலும், (சூஉ) கஎ - ம் செய்யுளிலும் கூறியிருத்தல்காண்க. சிலைமலை வில்லான் - மலைபோன்ற வில்லாக மேருவை வடையவன்; சிலை-மலை. சசிபதி - இந்திரன்.

கூ. சிறந்துவீடிய. பொருள்களைப் பிரிந்துசேட.

எ. பச்சிமதிசை - மேற்றிசை. எல்லும் அல்லும் - பகலும் இரவும்.

கூ. படிமம் - திருவுருவம். தலத்தையும் படிமத்தையும் கண்டனன்.

கo. மணற்புரம் - மணலூர். அரசன் - பாண்டியன்.

க்க. சித்திரைச் சித்திரைக்கு - சித்திரை மாதத்துள்ள சித்திரை நக்ஷத்திரத்தில்; (தீருவிளை. இந்திரன்.கூச).

கச. மயன்நூல் - சிற்பநூல்களுள் ஒன்று. எல்லே அடைவாகநடந்தான்.

கடு. கழகம்-கல்விச்சாலே. நயப்ப - விரும்ப.

கரு. கன்னி மால் காளி ஈசன்காக்குமா 'நகரி - மதுரை: (திருநகர. கஉ-க்டு; பயன்முதலியன, டு.) எத்த வாழ்த்திட இருந்தென்க.

ருச - ம் திருவிளையாடல்.

க. நிம்பமாலே - வேப்பமாலே.

சு. மலயாசிலம் - தென்றல்.

டு. நாளும் வரவேணும் - தினந்தோறும் வரவேண்டும்; "வேணுமாகில்வேணும்" (பார. சூதுபோர். கசுடு). விடுத்தற்கு - தங்குதற்கு.

சு. பீடு ஒன்று இயலவன் - பெருமைபொருந்திய வாத்தியத்தையுடையவன்; எழுவாய்.

எ. பதரு - பதறி. பெருமாள் - பெருமைகையுடையவன்.

அ. விளரி - ஓருபண்.

கூ. பூசை - பூனை. சிச்சிலி - மீன்குத்திக்குருவி. பறவை-குயில், வண்டு முதலியவை. உச்சிமலேநீர் விழுக்காடு-அருவியின் வீழ்ச்சி. இச்செய்யுளின் பொருளை, "சிச்சிலி பூனை முடமுழக்கஞ் செம்மைத்தா, மூச்சிமலே நீர்வி முக்கா டொண்பருந்து - பச்சைநிற, வேயினிலே வீழ்ச்சியுடன் வெங்கானிழற்பறவை, யேயுங்கா லோசை யியல்பு." (இசைமரபு.) என்பதனுடும் விளங்கவுணர்க; "வண்டின் ரூரியுங் கஞ்ச காகமுஞ், சிலவா னிலேயுங் கழையிலே வீழ்வதி, மருவி யோசையு முழவின் முழக்கமும், வலம்புரிச் சத்தமும் வெருவின் புணர்ச்சியு, மின்னு மென் றிசைப்பப் பன்னிய விதியொடு" என்பது கல்லாடம், உடு.

கo. கீதநாதன் - பாணபத்திரர்; "கானநாதா" என்பர்பின்னும்; கஉ. எட்டை - இலேப்பு. உண்டோ - யாரேனும் உளரோ.

கக. பணி - ஆபரணம்.

கஉ. காயகன்-இசையில்வல்லவன்.

கங. சுத்த சாளர சங்கீதம் - சுத்தமும் சாளரமுமாகிய ஸங்கீதம்; சுத்தம் - இயல்பானநடையுள்ள இசை; சாளரம்-வேகமுர்ச்சிராகத்தின் நடையைத்தழுவி இனிமையையுண்டாக்கும் இசை; இது சாலகமெனவும் சாயாலகமெனவும் வழங்கும்; சo: "சுத்த சாளரசங் கீதம் பாடுதற்கு".

கச. முடிச்சுற்று-தலேச்சாத்து. குப்பாயம் - சட்டை. வீணையையும் தண்டையுடையயாழையும்; வீணைவேறு, யாழ்வேறு; "குழலும் வீணையும் யாழுமென் றிவையன குழைய." (கம்ப. சுந்தர. ஊர்தேடு. கு). தந்திரி - தந்தி.

கடு. நமக்கு குன்ரு உற்றது - நமக்கு ஓரிடையூறு மலேயாக வந்துவிட்டது. வல்லேம் அல்லேம் - வல்லமையுடையேமல்லேம்.

கஎ. இப்பகையினைக் கழித்தல்வேண்டும். இதிபூண்டி. மாண்தக - மாட்சிமைபொருந்த.

கஅ. திருவுளத்தடைத்து - திருவுளங்கொண்டு.

கக. செடி - நாற்றம். துணி-துண்டம். சீரை - கந்தை.

உo. குறிஞ்சிலி-ஒருவகைமரம். விடத்தரங்காய் - விடத்தேலாமரத்தின் காய்.

உஉ. விலாவொடிப்ப - சிரித்தலால் விலாவை ஒடிக்க; (கூஅ) சஅ: "கையர் விலாவொடி யாக்கி ஞால". கறை - அழுக்கு. கொடுக்கு - ஆடைத்தொங்கல்; "பேதித் தறுதற் கச்சை பூனைத் தலிலே விட்டான் பெருங்கொடுக்கு" என்ரூர் முன்னும் (கூo) கூ.

உங. துறை - இசைத்துறை. கையாண்டி - ஓரவகை இசைப்பாட்டு.

உச. உரன் - வைரம்; "உரவித"; உக. ஊன்றுகட்டு-ஒருவகைக்கட்டு.

உஞ. மொய்ம்பு - வலி.

உசு. மாலேயங்குழல் - பூமாலை அணிந்தகூந்தல். பாணர்மாலேயர் - விறலியர்; விறலியரை மாலேயரென்றுவழங்கல் மரபு; (இஎ) ஙஞ. மாலே எய்தி-மயக்கமுற்று. காட்சியாற் சூல்கொள்ளுதலே, "சொக்கனேக் கண்ட வீதி மங்கையர்.....,பொங்கிய பெருஞ் சூல் கொள்வார்" என்பதனுலுமுணர்க; (உஅ) ஙஎ.

உஎ. கூறி - விலைகூறி. சந்தைகள்-வேதங்கள்.

உஅ. இடை இடையும்படி இருதனம் கொவேந்தனர்; இடைதல்-மெலிதல்..

உக. உரவித - வன்மையையுடையது. எரி விழும் - தணல்விழும்.

ஙக. தெற்றி - திண்ணை. மாறு - மலாறு; ஒப்புமாம்.

ஙஉ. சாதாரி - ஒருவகைப்பண்: இது, வடமொழியில் தேவகாந்தாரி யென்று கூறப்படும்.

ஙங. இதிற்கூறிய இசைத்தொழில் பத்தினையும், "உள்ளாளம் விரும்புவடனுத மொலியுருட்டித், தள்ளாத தூக்கெடுத்த ருன்படுத்தன் - மெள்ளக், கருதி நலிதல்கம் பித்தல் குழல, மொருபதிற் ருென்றென் றுரை." என்னும் இசை மரபுவெண்பாவாலும் உணர்க.

ஙச. மஞ்சம் - கட்டில்.

ஙஞ. தொத்து இசை - தொகுதியாகிய இசைகளில். பண்ணைறை அடிமை - இசை அற்றவழுகிய அடிமை.

ஙசு. இறை - விடை, தலேவன். நாயன் - தலேவன்.

ஙஎ. பரிபவப்படுமுன் - அவமானப்படுமுன். புத்திரர் - மாணுக்கர்கள்.

ஙஅ. மடிதருகவிகை - மடக்கிய குடை. மிக்க அச்சமுண்டானபொழுது நெஞ்சம் துடிக்குமாதலால், அதனேப் பறையறைதலென்றுகூறுதல் மரபு; "தீத்தரு முளம்பறை யறைய" என்பர் பின்னும்; (இஎ) உஞ; "இருவர்மா, மனமும் பறையறைந்தயர்வுட னடுங்க" (பார. இராச. உச).

ஙக. மூட்டு - வாத்தியங்கள்; சங. விட்ட - தங்கிய.

சசு. நீடு தும்பி எருத்தத்து - நீண்ட யானேயின் பிடரியில்.

சஅ. பல்கால் அதிசயித்து. சென்னி - பாணபத்திரன்.

சகூ. கனத்திறை - விறகின்சுமையையுடைய சிவபெருமான். சொல்லுதாம் பாணர்க்காகச் சென்றுவந்ததைச்சொல்லியருளை. பனிப்படிழை - நடுக்கும்நீங்க. வாங்கி-விறகுகட்டை வாங்கிக்கொண்டு; வாங்கி என்றவென இயைக்க.

ருரு - ம் திருவிளையாடல்.

க. தான் அரசாய் இருப்பவும். அந்தரத்தில்.

உ. ஞானமூதல்வன் - சிவபெருமான். தீனம் - வறுமை. அருட்கிந்தனேசெய்வன்-திருவருணைச் சித்திப்பன்.

ங. ஈவான் - புலவர்களுக்கு ஈதற்கு; ஙஞ, ஙங.

ச. பண்டாரம் - பொன்னறை.

டு. முரிவாய் - கன்னவாயில்.

கூ. வழக்கு - நீதி.

எ. எல்லாவுயிர்களும் சொல்லுகின்றசொற்களே அறிந்துகொள்பவராதலால், அவருக்குக் கழறிற்றறிவாரென்பது திருநாமமாயிற்று.

அ. "மதிமலிபுரிசை" என்னும் திருமுகப்பாசுரவகவல் வருமாறு:—"மதிமலி புரிசை மாடக் கூடற், பதிமிசை நிலவும் பாண்டில வரிச்சிறை, யன்னம் பயில்பொழிலாலவாயின், மன்னிய சிவன்யான் மொழிதரு மாற்றம், பருவக் கொண்மூப் படியெனப் பாவலர்க், குரிமையி னுரிமையி னுதவி யொளிதிகழ், குருமாமதிபுரை குலவிய குடைக்கீழ்ச், சேரமா வுகைக்குஞ் சேரலன் காண்க, பண்பால் யா

ழ்வுல பாணபத்திரன், றன்போ லென்பா லன்பன் றன்பாற், காண்பது கருதிப் போந்தனன், மாண்பொருள் கோதித்து வரவிடப் பதுவே.”

கக. வில்லவன் - சேரன். செல் - மேகம்.

கஉ. பசியும் வறுமையுமுடைமை யை, “ பரிவினல் குரவ லேப்பப் பசியொரு புறத்த வேப்ப” கச. என்பதனு மூணர்க. ‘ இசையுருவம்’ என்றது, அவருக்குள்ள ஸங்கீதப்பயிற்சியின் மிகுதி கூறியவாறு.

கங. நிறைவு - மகிழ்ச்சி.

கச. அந்த உழை இடை-தண்ணீர்ப்பந்தரிடத்தே.

க்டு. (அரசன் உம்மைக்காண்பா னுசையாயிருந்தான். உளா - புகழ்.

கக. விளாந்துவந்தமையால், மணிகள் சிந்தின. சேரர்நடந்துசென்ற கூம, கூ0 - ம் பாடலாலும வலியுறுகின்றது. சொன்ன எல்லை - தண்ணீர்ப்பந்தர்; கஉ.

கங. பத்திரம் - திருமுகம். உன்றனக்கென்று தந்த திருமுகமென்க; உன்றனக்கு என்றுட் நல்லசொக்கனென்பதுமாம்.

உ0. இருமை - பெருமை. ஈடுகொண்டு - மனம்கனிந்து. சூடினன்-தலை மேல்வைத்துக்கொண்டான்.

உக. திருமுகப்பாசுரத்தில், “ தன்போ லெனபா லன்பன்” என்றதனால், தன்வயின்வைத்துள்ள பரிவு காணப்பட்டது.

உஉ. ஓடை - யானையின் நெற்றிப் பட்டம்.

உங. மெய்முழுதும் எண்ணெய் பெய்து. மரிலேகூட்டித் தூசுசாத்தி.

உச. பெரும்பொருளறை - பெரிய பொன்னறை.

உடு. கோதை - சேரர். ஆணை-கட்டளை.

உக. அதுகண்டு - திருவாணைகூறியதைத் தெரிந்து. முன்வாடி. பின் தெளிந்து. விதானம் - கொடை.

உஎ. எண்ணை - எள்ளைசேர்க்கி.

உஅ. பொறையர்கோமான் - மலை நாட்டார் அரசர். நான்முகனுகியாக எறும்பு ஈறதாகவென்க; “அயன்முதலாகத் தன்னித், தப்பறவெறும்பீ றுகத் தனுத்தொறு நிற்பேம் யாமே” என்பர்பின்னும்; (நிகூ) சு. ‘ பிரஹ்மாதி பிபீலிகாபரியந்தம்’ என்பது வடமொழிவழக்கு.

உகூ. இது - இழிகுலப்பாணன் என்பது. சொல்வது என்னை - சொல்வதுயாது. எம்பெருமக்கள் - எமது பெரியோராகிய தேவரீர். அருந்தவன் ஆணையாலே - சோமசுந்தரக்கடவுள் ‘வரவிடப்பதவே’ என்றருளிச்செய்த கட்டளையால். நல்லாட்கூட்டி - நல்ல வீரர்களைச் சேர்த்து; “ஆட்கொலாஞ் செப்பினன்”; (சிவக. கனக. உஎ0).

கூ0. வஞ்சிக்கொற்றவன் - சேரர். கோதைதன்பரிசனத்தால் - சேரருடைய ஸ்பரிசத்தால். பரிசித்தலை, உகம் செய்யுளாலுணர்க. பரிசனங்களோடும் - பரிவாரங்களோடும்.

கூக. வரிசை - சன்மானம் தென்னன்கண்டி அதிசயிப்ப. தோரை - பீலியாற்செய்த விசிறி.

கூஉ. தாமதிக்காது அன்றைத்தினமே அளித்த விரைவுதோன்ற, ‘காணுமுன்’ என்றார்.

கூங. வறுவியோர்-தரித்திரர். என்றும் பொழிந்து நாளும் வாழ்த்து பாடியாருந்துப்ப இருந்தனன்.

(கூசு - ம் திருவிளையாடல்.

உ. ஊடி - வெறுத்து.

ங. பொய்ம்மை - மனம்வேறு வாக்குவேறு. முச்சந்தி - காலை, உச்சி, மாலை.

ச. யாமினி - இரவு. தூப்பு - தூய்மை; நெஞ்சன் - பாணர்.

டு. நாற்கால்விலங்கு. இல் - இடம். ஞான்றவென்ன - தொங்கினவென்ன.

ண யான் இன்று அழியினுமவிரதம் ஒழியேன். வல்லான்செயல் - சிவன் செயல்.

எ. புங்கவம் - இடபம். தென் - அழகு. மருத்து - காற்று. மழை கண்ம

ழையாதலின், மலையருவி அதற்கு உவமையாயிற்று.

அ. அம்பு - நீர். சிக்கனவு - உறுதி.

கூ. அருக்கன் - சூரியன்; அரக்கனென்றபாடத்திற்கு இராவணனென்றுகொள்க. கயம் - யானை. சயந்தரும் புகழ் - பிரதாபம். இச்செய்யுள், "அயன்றலே கொண்டுசெண் டாடல் பாடியநக்க னெயிறுப றித்தல் பாடிக்,கயந் தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக் காலனைக் காலாலு தைத்தல் பாடி, யியைந்தன மூப்புர மெய்தல் பாடி பேழை யடியோமை யாண்டு கொண்ட, நயந்தனைப் பாடினின் முடி யாடி நாதற்குச் சுண்ணமி டித்து நாமே" (திருவாதகம், திருப்பொற்சுண்ணம், கஅ) என்பதைத் தழுவியது.

கo. இயற்பலகை - சங்கப்பலகை. பாவலர்-சங்கப்புலவர். முன்வரக்கோத்தான், இப்பொழுது சென்றுவிட்டான்.

கஎ. வெய்யபாணர் - அழுக்காறுற்றபாணர்; எழுவாய்.

நேர - மீ திருவிளையாடல்.

கூ. அரவமாகிய நிசையானது உரத்தொன்றி உலாவுவதென. விறலியர்கள் அரசனிடம்சென்று பாடிவரவேண்டியது மரபாதலின், 'சாறித் தருமசீதியினுல்' என்றார்.

ச. கைகுறைத்தகதையை, சிலர். பக்கம் உஉ, கடி - ம் வரி முதலியவற் றுணுகுணர்க.

டு. வலிசெயாதி - பலாத்காரம்செய்யாமல். கழுத்து-கோபித்து. விளியவழானப்பட.

சு. அகற்றியோர் - வேலக்காரர்.

எ மூல்லைசேர்மாலை - மூல்லைப்பூ மாலையையணிந்த; இம்மாலை கற்பிற்கு உரியது. இங்கிதம் - குறிப்பு.

அ. தரம் - தருதி. புகலிம்நம்தெம்வியாய் இருக்கும்.

கூ. அதி - அக்கர்பு.

கo. எப்பிய மாலை - வந்தவிறலி.

கக முல்லித்தெரிலை - பத்திரம்மலைவி. பேசி - சபதம்செய்து; முன்பு எசிவந்துசென்றுமாம். கருகிட - கோபிக்கும்படி. கற்பிலுலைவது.

கஙு. துப்பிலாமாது - வந்தவிறலி; 'துப்பின்மாது' என்பர்பின்னும்; கச.

கச. காகரம் - காகம்கத்துவதைப் போலப்பாடுவது; அது இசைத்தொழிற்குற்றம் எட்டினுள் ஒன்று; இதனை, "பெருக்குரல் கட்டை கழுவல் விலங்க, லொருக்கி யொதுக்கம் புனைத்தல் - விருப்பிலாக், காகுளி காக சுரமென்று மிவ்வெட்டு, மாகா வெனச் சொன்ன ராய்ந்து" என்னும் இசைமரபு வெண்பாவால் உணர்க. 'மாறன்' என்பதற்கு மாறுதலையுடையவனென்றும் பொருள்புலப்படக் கூறியிருத்தல் ஆராய்தற்பாலது.

கடு. வாரம் - பகுதிபாதம், 'ஓங்கூர்ந்து' என்பர்பின்னும்; "வார்ம் பட்டுழித் தீயவு கல்லவாந், தீரக் காய்ந்துழி நல்லவுந் தீயவா, மோரும் லையத் தியற்கையன் றேனெறு, வீர வேனெடுங் கண்ணி விளம்பிரும்." (தீவக. குணமா. உஅ) என்றும் செய்யுள்ளதென்பது உணரற்பாலது. இராசாவுமை திருமம்-இராசாவுடைய அறுமதியே தருமம். மாதுரமாக - இனிமையாக.

கசு. சொல் - புகழ். வூல் - ஒளி.

கவி. உறும், முன்னிலைப்பன்மை.

கஅ. எங்களென்றது கலனவையை முளப்படுத்து.

உo. ஓரம்கூர்ந்து - பகுதிபாதம்மிகுந்து.

உக. கைதவம் - வஞ்சனை.

உஉ. எனை - என்று தன்னுட்கருதி. தமிழ்வாணர் - தமிழ்ப்புலவர்கள்.

உசு. முகமுமம்பார்த்தனர் - ஒருவர்முகத்தை ஒருவர்பார்த்தனர்; "கண்மலரு நீராரி முகமுகங்க ணோக்கினரே"; (சீவக. கனக. உஙிஉ).

உச. பரந்தயன் - சிவபெருமான். போதமில்மாது - வந்தவிறலி.

உஞ. உளம்பறைஅறைய - நெஞ்சு நடுங்க.

உசு. பீருக்குரல்-மிடித்தருவலா கியவெள்ளோசை, கடத்தில் ஓர்ஓசை

யானதன்மமீங்கிப் பலவோசையாய் வருதல். புனைத்தல் - ஒருதானத்தே பாட ஒருதானத்தே தழுவுதல். மேலொருக்கல் - ஓதுக்கிப்பாடுதல். காகவோசை - காகங்கத்தினற்போற்பாடுதல். காகுளி - பேபகத்தாற்பாற் பாடுவது. விலங்கல் - ஒருபணணைப் பாட வேறொருபண்ணிலே விலங்கின்று இராட்டல். கட்டை - நிறமும் தானமும் குறையும் கீழிசை. இவற்றை, "பெருக்குரல் கட்டை .... சொன்னு ராய்ந்து." என்னும் இசை மரபு வெண்பாவாலும், "காசி காகுளி வெடிகூரல் வெள்ளீ, பேசாக் கீழிசையொருபுற மொட்ட, னெட்டியிப் பெறித் லெறிந்துகின் றிரட்ட, லோசை யிழைத்தல் கழிபோக் கென்னப், பேசுறு குற்ற மசைவொடு மாற்றி". (உரி) என்னும் கலிலாடச்செய்யுளாலும் விளங்க உணர்க.

உஎ. இறை - சிவபெருமான். மடப்பம் - கொருத்தக்கொணடு கொண்டதுவிடாமை.

உஅ அரிமாரற்சி - வண்டின்நாதம். மூவிசை - மூவகையோசை; "தூய்ய மொழி மென்புயிலுஞ் சோலவரி வண்டினமுமு, வைய முழங்கும் வலம் புரியும் - கைவைததுத, தும்புறுவு நாரதமும் பாடியமூ வோசையென, நம் புகீர் நால்வேதத் துள்." என்பது இசைமாலை.

உக. தானங்கள் எட்டு - இடங்கள் எட்டு இச்செய்யுட்பொருளை, "மாத்திரைக ளொன்பானு மன்முன மோரெட்டு, மேத்துங் கிரியையென் றீகாத்துப் - பக்காத்துப், பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலீத்தும் புணணின், மதியோர்க ளோர்ந்துரை மாம்." என்னும இசைமாலை வெண்பாவால் ஆராய்க.

உரு சரம் - ஸ்வரம்; அம்பென்பது மற்றொரு பொருள; இதனை உ - ம் செய்யுளாலுணர்க.

உக. பகைத்தீவினைஞ்சம் பரிந்தது புலைமையோர். 'எகும் நிரம்பியோன் முன்னின்முல் எந்நெஞ்சக முருகாது' என்பது, "யார்க்கு, முன்னவனே முன்னின்முன் முடியாத பொருளுளதோ." (பெரிய. திருவாரூர்ப்பு, சள) என்பதைத்தழுவிய தாகும் - ஸ்வரம், அம்பு. சலம்-தணியாத்தாபம்; சலனம்; லகரத்திற்குரகரம் இங்கே போலியாகவந்தது.

உஉ. மெய்த்தவன் - சிவபெருமான்.

உங. மாலையை - விறலியை; பூமாலையை யென்பது மற்றொருபொருள்; "வாடிய மாலே வாடா மாலைதாள் வீழக் கணடே" என்பர் பின்னும்; உஙி.

உஙி. சேடி - பெருமை.

உசு. பண்டுறல் - பழையசெய்தி. இச்செய்யுளின் கருத்தை, உஎ, உச - ம செய்யுட்களாலுணர்க.

உள. நறமிபுறைவன் - சிவபெருமான்.

உஅ. அளவில்காலம் வீற்றிருந்து.

ருஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. முரண அடு - பகையைவெல்லுகின்ற. இன்னெறி - இனியநெறி; இல்லநெறியுமாம். வன்னிபர் - ஒருவகைச்சாதியார். காட்டு நாடு - பாண்டியநாட்டின் கண்ணதாகிய சிறிய தொருநாடு. அது, 'களவேள்வி நாடென்றும் பெயர்பெறும; "முன்னீனர் பாண்டியன் சோழற் காய்ந்து, பெருங்ள வேள்வி செய்த பீடுடைக் கட்டி நாட்டுள்." என்பதனாலுமுணர்க. (சசை.) நிச.

உ. அன்று, எ, அசை நிலைகள்.

ஙு. உழை - வீடு.

சு. துரப்ப - ஓட்ட. மேனீவருந்த நாஞ்சில் - கலப்பை. புன்பயிர் - நெற்பயிரல்லாதனவகள்.

டு. ஞாளி - நாய்.

கூ. ஆர்ப்பு - டீசர்கள். தப்பு - ஒருவகைப்பறை.

எ. உழுந்தொடல் உமக்கே பரிவடைத்து. குரூஉகளாகி - குட்டிகளாகி. முன்பிழை - தப்பெனக் கையைக்கொட்டப்பாடியது.

அ. சொக்கன் இன்னருளால் - சொக்கநாயகரது இனிய அருளினால். மறுபெருஞ்சாபம் - சாபவிமோசனம்.

கூ. வன்னியர் - மேற்கூறிய பன்னிருமைந்தர்கள்; எழுவாய்.

கo. யாய் - தாய்ப்பன்றி. போதகங்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். அழுங்கல் - வருந்துதலே. உமையாவும் உணர்வான் - சொக்கநாயகர்.

கக. வட்டமுறி மதியம் - வட்டம் முறிந்த சந்திரன்; என்றது பிறைமதியத்தை. துண்டம் - மூக்கு. இருபாலும் உண்ண - இரண்டுபக்கத்தும் உண்ணும்படி.

கஉ. படியிட்ட கோலம் - சூரிவராகம். கோலம் - உடலு, பன்றி.

கங. அன்றே - அக்காலமே. அமல் - பள்ளம்.

கச. இச்செய்யுள், அகத்தியமுனிவரைநோக்கி முனிவர்கள் விளம்பியது.

ருகூ - ம் திருவிளையாடல்.

உ. நலந்தி - விரும்பி.

ச. இந்த அங்கம் - பன்றிவடிவம் காரணத்தை அருளிச்செய்யுமை. தூப்பு - பலழம். தனுத்தொறும் - உடம்புகள்தோறும். இச்செய்யுளில், பின்னிரண்டடியின்கருத்து, (ருரு) உஅம் செய்யுளிலும் வந்துள்ளது.

ஞ. யாம் எவ்வுயிரையும் வளர்ப்பேம்.

கூ. இதன் அளவில் - இப்பன்றிக்குட்டிகளிடத்தில்; இது, ஜாதியொருமை.

எ. நம்மாணையால், இவைதாம் சேனைநாயகர்களாகும்.

கூ. அளித்தல், கடம்பவனத்திற்கு அடை.

கக. பிறைக்கோட்டுமாக்கள் - பன்றிக்குட்டிகள். மாக்கள் சார்த்த.

கச. தந்திரம் - சேனை. போற்ற: பாதுகாக்க. பட்டம் - சேனைபதிப்பட்டம். சேனைத்தலைவர், மந்திரிகளாக இருத்தலும் உள்ளதாதலின், 'மந்திரித்தலைவராக வைத்தனன்' என்றார்; இதனை, வருஞ்செய்யுட்களாலுமுணர்க. போலும்: உம்மை, அசைநிலை.

கக. மந்திரிகளும் சேனைத்தலைவர்களும் அரசனுடைய அரண்மனை வாயிலிலிருந்து தத்தம்தொழில்களியற்றுதலியல்பு; (சுக) கo - ம் செய்யுளைப் பார்க்க. சாமர்தர் - சேனைத்தலைவர்.

கஎ. வன்னியத்தலைவராகி-சேனைபதிகளுக்குத் தலைவராகி; இரண்டாம்பக்கம், கூம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஅ. முன்பு, கச: "சுந்தரன் முமாரர் போலு மிருந்தனர்" என ஐயுற்றவன், இப்பொழுது தெளிந்தானென்றுணர்க.

கஙூ. அலை - அப்பன்றிக்குட்டிகள்.

சுo - ம் திருவிளையாடல்.

க. பதங்கம் - விட்டில்.

உ. உணர்ந்தபடி யாவது.

ங. வெற்றிப்புரம் - முன்புவெற்றியையுடைய புரங்கள்; "வெற்றிக்களிற்றை விரிதாரவன் வென்றவாறும்" (சீவக. பதி. கூ). சிவபெருமானுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளுள், பெரும்பகைகளை வென்றமை, பகையை வெல்லக் கருதிய கரிக்குருவியாற்கருதப்பட்டது.

ச. சேண் நிமிரும்.

ஞ. இரணியத் தண்டாமரை - பொற்றாமரைத் தீர்த்தம்.

எ. முருத்தம் - முகூர்த்தம். பிரமமா முகூர்த்தமென்பது; இரவில், உடு - காரிகைக்குப் பிற்பட்டகாலம். இம்மந்திரத்தை ஓது. உவணராசன் - கருடன்.

அ. சடகம் - கரிக்குருவி. இளம் பார்ப்பு - இளையருஞ்சு. போதி - உபதேசம்செய். பரிந்தவையாவும் - துன்புற்றவைகளெல்லாம். பரிந்து - நீ அன்புற்றென்றுமாம். நீரிவதற்குப் போதி.

கக. நிகரிலாமந்திரம் - பகையில்லாமைக்குக்காரணமாகிய மந்திரம் "நிகரறவிலையே" (சிலப். பக்கம், உகூஎ).

கங. கோக்கயம் - தலைமையாகிய கரிக்குருவிகள். நோக்கை நீக்க - கண்

ணைட்டத்தை ஆழித்து. மேக்குறீஇ-மேலேசென்று.

கச. பாரீர் பாரீர் - பூமியிலுள்ளவர்களே பாருங்கள்; அடுக்குமாம். இறைஞ்சின பின்னரேவண்மையுண்டாயிற்றென்று வருவிக்க.

கடு. (குநு) கி.

கசு. இத்தலத்தில், சோமசுந்தரக் கடவுள் உபதேசித்தருளியபின்பு, ஒவ்வொரு தினத்திலும் விடியற் காலத்தில், கரிக்குருவிகள் மிருத்தியுஞ்சய மந்திரத்தை ஓதித்தெரிண்டு வருகின்றன வென்பது ஐதிஹ்யம்; காஞ்சீபுராணம், பன்னிருகாமப்படலம், சஎச: "அற்றல்வேண் டுரெலா மரனே யன்பிறுற், போற்றியிம் மறுப்பு கல் கென்னல் போன்றமுன், சாற்றிய மந்திரந் தன்னைக் கார்க்குரீஇ, வீற்று வீற் முவிபுந் துரைத்தன் மேயின." (விடியல்வருணனை) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

சுஙக - ம் திருவிளையாடல்.

க. ஆள் - காலாட்கள். உக்கிரகுலத்துத்தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.

உ. சடங்கு என்றது யாகமல்லாத கர்மங்களே.

ங. அசருக்குரிய மறங்கங்கட்டிறற்தமையின், படையும் குடியுங்கூறப்பட்டன; சு: "பெருகிய படையுமன்றன்பிடைக்குடியும்"

ஙி. காலத்துப்பெய்யும்.

சு. நமக்கே: ஏகாரம், பிரிநிலை.

எ. தறித்து - வெட்டி. உனதுறுகுறியென்றது மீனமுத்திரையை. போதி - வா. பகடு - யானை. நன்று - மிகுதியாக.

அ. இச்செய்யுளின் கருத்தை, ககூம் செய்யுளும் வலியுறுத்தும்.

கூ. நந்தம் புரமதாம் - நம்முடைய வீடிவமாகிய. இகழ்தலால் மறுத்த.

கo கனவை ஒருவருக்கும் உரையாஞ்சி அனையு.

கக. மடங்கல் - சிங்கம். யாளிகள் - யானையாளிகள். காஞ்சனம் - பொன்.

கஉ. செண்டு - ஒருவகை ஆயுதம்; "செண்டுகொண்டு கரிகாலனெருகர் லிலிமயச் சிமயமால்வரைகிரித்தருளி மீள"; கலிங்க. இராசபா.)

கஙு. சங்கமவுருவம் தாபரவுருவமென எனக்கு இரண்டுவடிவங்களுள்ளன.

கச. 'யான்' என்றது, தன்னுருவத்தை. இது - இம்மலே.

கஞி. சிகரி - மலே. கயற்குறி - மீனமுத்திரை.

கள. பெரியவன் - மகாதேவர்.

கஅ. நாவற்செம்பொன் - சாம்பூநதமென்னும் தங்கம்.

கக. மச்சம் - வெட்டியெடுத்துக் கொண்டு வைத்திருக்கும் மிச்சப்பொன். ஈழம் - பொன்; மேருவைவீளுகச்செய்து அதிலுள்ளபொன்னையெல்லாங் கொண்டென்பது மற்றொருபொருள்.

உo. முன்னர்வழங்குவ - திருமஞ்சனக் கலசமுதலியவை. சந்திரமா - பொன்னுக.

உஉ. ஆண்டு - அப்பொழுது.

சுஉ - ம் திருவிளையாடல்.

க. பட்டினத்து - நாவிரிப்பூம்பட்டினத்தில்; "முட்டாச் சிறப்பிற் பட்டினம் பெறினும்"; (பட்டினப்பாலை, உகஅ).

உ. அறுதியிட்டு - நிச்சயித்து. மரித்தபின்னர் - இறந்தபின்னர். கடம் - அபரக்கிரியை. ஓலையிலெழுதி அதனைக்கட்டிவிட்டார்.

ங. கைக்கொளென்று ஓலையெழுதிச்கட்டிவிட்டாரென முன்னதனோடுகூட்டுக.

சு. மைத்துனி - அம்மான்மகள்; எ: "மைத்துனிநடக்க மாட்டேனி னோத்தனனென்ன".

ஙி. தனக்கட்டு - பணப்பொதி.

சு. இந்திரை - திருமகள்.

எ. மெத்தென - மெல்ல. முத்தெயில் - முதியமதில்.

அ. அடியார் - அடிமைவேலைசெய்பவர்; ஙி: "அடிமைமுன்னு". ஓச

னையும் காதமும். திருப்புறம்பயம் - சோழநாட்டுத்திருப்பதிகளுள் ஒன்று; பிரளயகாலத்தில் ஊழிவெள்ளம் சிவாஞ்ஞையால் இதன்புறத்தே சூழ்ந்திருந்ததுபற்றி, இஃது இப்பெயர்பெற்றதென்பர்; 'பாஷ்யாம்புபுரம்' என்பது இத்தலத்தின் வடமொழிப்பெயர்.

கூ. மரபு - முறைமை.

கo. கறுவி - கோபித்து. நிசிக்கட் கடித்தலும்.

கக. மின் - மின்னல். அசனி - இடி; மின்னுதலேயுடைய இடியுமாம். கேழல் - பன்றி. மயூரம் - மயில். சகுலம் - கீரி. எண்சு - கரடி. இச்செய்யுளில், பாம்பிற்குப் பகையாயுள்ளவைகள் கூறப்பட்டிருத்தல்காண்க.

கஙி. காளம் - கருமை. அளரி - ஆண்சிங்கம்; என்றது வணிகனே. இச்செய்யுளில் விடத்தின் கொடுமையையும் கணவனேயிழந்த மகளிர் தன்பத்தையும் எளிதில் மாற்றியருளும் அற்றலேயுடையவனென்பது புலப்படச்சிவபெருமானைத் தியித்திருக்குமாறு மிகப் பாராட்டப்பட்டது.

கச. நின்றவர், வினி.

கடு. மன்றல் - கலியாணம்.

கசு. எந்தை - தேவரீர். அங்கம் என்பு.

கஎ. வென்றிகொள் - மற்றத்தேவர்களை வென்ற. அஞ்ச எழுப்பினர்.

கஅ. இது - இவ்வரியசெயல். ஞானசம்பந்தர்தம்மை வந்தினர்கள்.

உo. சிவன் வன்னி கூவம் - சிவலிங்கப் பெருமானும் வன்னிமரமும் இணறும். நடுவாகவரும்.

உஉ. வைதிக வாரணம் - திருஞானசம்பந்தர்.

உச. பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

உசு. பாஞ்சாலிகம் - மரப்பாவை விளையாட்டு.

உஅ. செறுப்பாய் - கோபிப்பாய். எழ எழ - மிக மிக. பரிபவம் - துன்பம்; அவமானமுமாம்.

உகூ. சாண்று - ஸாகூறி.

ஈo. கற்பார்ந்த மெல்லியலாக ஆவாய். அல்லவேல் - அவைகள் நிசாரல்லாவாயின்.

ஈஈ. 'பத்தினிமாது' என்பது கற்புடையவளென்னும் பொருளில்வந்தது; "பத்தினி மாதினேடும்" என்பர் பின்னும்; ஈள. சண்பை - சீகாழி.

ஈள. பரிவு - அன்பு.

ஈஅ. முல்லை - கற்பு.

ஈக. மருத்து அயில் - காற்றை உண்ணுகின்ற. சடையெனும் யாப்பு - "சடையாயெனுமால்" என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய தேவாரம். திருமருகல் - ஒரு திருப்பதி; அதில் விடந்தீர்த்ததை, திருஞானசம்பந்தசூர்த்தி நாயனார் புராணத்துள்ளு ஆகக்கும் நிருவிருத்த முதலியவற்றாலுணர்க.

கூஈ - ம் திருவிளையாடல்.

ஈ. சலசரங்கள் - நீர்வாழ்வன.

ஈ. சூழ்ந்துகொண்டவைகள், மீன்கள்.

எ. உறை - நீர்த்துளி.

அ. சூழ்ந்தி - சுற்றிக்கொண்டு, ஆராய்ந்து. வினைதருபலி. வரத்தை விசேடத்தை.

கo. நம்பு - விரும்புகின்ற. மாசு அறல் - குற்றம் நீங்குதலில.

கூஈ. கனகப்போதார் ஓடையில் - பொற்றமரையில்.

கச. அன்புதன்னைப்பார்.

கடு. உளுவை, ஆரல், பனையென்பன மீன்விசேடங்கள்.

கசு. வாதனை - பழக்கம். அலகு மூக்கு.

கஅ. வல்லவன் - சிவபெருமான். ஒன்றே - ஒருவகையான நலந்தானே.

கூஅ - ம் திருவிளையாடல்.

க. காலம், ஊழிவாய்.

ஈ. வேள்வி, ஐந்தாவன: பிரமயாகம், தேவயாகம், மானிடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமென்பன. ஆறங்கங்களாவன: நிருத்தம், வியாகரணம், கற்பம், கணிதம், பிரமம், சந்தமென்பன.

எ. சந்தை - வேதமி.

கக. எட்டை - இளைப்பு.

கூ. கலவலின் - கலத்தலினால்.

ஈற்றுவேண்பா.

பல்லக்குமேல் - சிவிகையின்மேல். பல் அக்கு மேல் இட்டோம் - அநேக மாகிய உருத்திராக்கங்களை உடம்பின் மேல் அணிந்தோம். பல் அக்கு அணி. பலவாகிய எலும்புகளை அணிந்த. பல் அக்கும் மன்னுகுறையுண்டு - பலரு டைய கண்களும் சேரப்பெற்ற குறை யுண்டு; மேற்கூறிய காரணங்களால் எமக்கு என்னகுறையுண்டு என்ற படி.

நூற்சிறப்புப்பாயிரம்.

க. பதுமத்தார் - தாமரைப்பூமாலை; அந்தணர் தருக்குரியமாலை தாமரைப் பூமாலையென்பது நூல்வழக்கு. சல்லி ஆண்டான் - சல்லிபூதையுடையான்; இவ்வூர் பரசுராமதருமேசுவரதிமங்கல மென்றும் வழங்கப்பெறும். கவுணி யர்கோன் - கௌண்டின்னிய கோத் திரத்தார்களுள்ளே தலைமைவாய்ந்த வர். பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி, என் பது நூலாசிரியரது இயற்பெயர்; அது தில்லைநம்பி யென்றும் வழங்கும்.

உ. கார்வளங்கொள் மண்டலமென் பது மதுரையம் பதிக்குக்கிழக்கே யுள்ளதான, 'மழைக்குப் புணைகொடு த்த மங்கலநாடென்னும்' இடமென் றும், கப்பிஞ்சிநாடென்பது, மேற்கூ றியநாட்டினுள்ளே யடங்கியதோர் சி றியநாடென்றும், சிலர் கூறுகின்றனர். உரைத்தோன் - உரைத்தான்; வினை முற்று; ஈற்றயல் ஆகாரம் ஓகாரமா யிற்று. சொல் - புகழ். தில்லைநம்பி - பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி. ஆபுனை வான் - ஆத்திப்பூமாலையையணிந்தரு ளுகின்ற சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய. விளையாடல் - திருவிளையாடல். தில்லை நம்பி, விளையாடல அபயத்துரான் கையும் கப்பிஞ்சி நாட்டில் உரைத் தானென்க.

திருவிளையாடற்புராணச்

செய்யுளகராதி.

அ.	பக்க எண்.
அக்கவிதைதேட்	186
அக்கிழியிற்	147
அக்கங்கு ஐ	41
அங்ஙடர்ந்த	39
அங்கணிவ்வா	74
அங்கணேவ	38
அங்கதுண்டு	215
அங்கதுகாணு	155
அங்கதுகேட்டு	203
அங்கத்துகொ	160
அங்கருள்புரி	21
அங்கவர்கொடு	82
அங்கவர்தங்ளத்	222
அங்கவணி	128
அஞ்சலஞ்ச	147
அஞ்சியெநெ	116
அஞ்சேனஞ்சே	190
அடர்த்தரினே	214
அடிக்குரிய	9
அடித்தபுளி	99
அடிமையிலா	134
அடியவர்கெ	101
அடியவர்நன்	115
அடியிணைகாணீ	84
அடுமுறவர்	10
அடைந்ததுசிறிய	210
அடைந்தவர்	17
அடைவினித்தக	207
அண்டமிவ்விள்ள	81
அண்டமடங்கலு	225
அண்ணலேய	47
அணிபொலிந்த	153
அணிபொலிம	110
அணிபொற்ல்	63
அணிமாமகிமா	153

	பக்க எண்.
அணியார்தமி	73
அணைந்திது	93
அத்தனப்ப	111
அத்தனைவினையா	227
அதிறங்கேட்ட	115
அத்திறங்கேட்டி	193
அத்திறங்கேளா	82
அத்திறஞ்சொல்	89
அதர்படத்	64
அதிரமாமுழ	124
அந்தணரமை	174
அந்தணளர்	166
அந்தலல்லனை	225
அந்தமன்னவன்	161
அந்தவுயர்	99
அந்தித்திரு	95
அந்தரணை	73
அந்நாண்முத	173
அப்படியிரு	209
அப்பெருந்துன்	174
அப்பெரும்பாவி	113
அப்பெருமை	182
அப்பொழுததி	35
அப்பொழுகல்	24
அப்பொழுதிறை	152
அப்பொழுதெவ	35
அம்பதமத்தார்	228
அய்யகில்	90
அய்யனேசெய்	146
அயர்வறுசிறப்பி	212
அயன்மலியுறு	200
அரசகேள்	65
அரசனஞ்சி	39
அரசனுலயத்	145
அரசனுவரிவ	197
அரசனுங்நிங்க	141

	பக்க எண்.
அரசிளங்குமர	64
அரம்பையங்	103
அரவாபரணு	119
அரனரியய	85
அரியசடை	2
அரியசந்தன	184
அரியநாயக	91
அரியபெரு	141
அரியபேரவனி	178
அரியமாதவ	197
அரியயா	60
அரியவெங்	110
அரியவொண்	48
அரிவையை	24
அருட்புனை	26
அருடங்கிய	192
அருணஞாண	122
அருந்தவம்	76
அருந்தவர்	72
அருந்துவனதி	212
அரும்பெரந்த	89
அரும்பெருகரி	75
அரும்பெருமுதி	212
அருமைபெறுவிர	200
அருமையா	202
அருவமெய்	36
அருள்சுரந்தெழி	208
அருள்பொழியு	209
அருளாளரங்	53
அருளினவனை	35
அருளினனி	67
அருளைகடச்சுங்	157
அருளைடச்சேக்	58
அருளுடையசே	40
அருளுழுவினா	2
அலைவிலாதர	159

	பக்க எண்.
அவ்வயின்வந்த	103
அவ்வயின்வருந்தி	144
அவ்வயினில்	98
அவ்வயினெங்கு	85
அவ்வவயோனி	209
அவ்வுரைகேட்கு	179
அவ்வுரைகேட்ட	16
அவ்வுரைகேளாமுன்னர	138
அவ்வுரைகேளாமுன்னரா	183
அவ்வுரைதெரி	117
அவரூபு	61
அவிணிவேர்க்க	51
அவைகடிந்	5
அவையுறு	32
அழகியசொக்	58
அழகிலுரு	107
அழகுறுக்க	68
அள்ளியுண்டி	167
அளந்தபுலவீரா	186
அளந்தபே	5
அற்புதன்மேனி	167
அற்புதநினை	144
அற்றவர்க்குற்ற	179
அறநெறிக்கா	139
அறமலிதனது	34
அறமலிநந்	113
அறமலிமது	59
அறமலிவையி	118
அறமறக்கொ	120
அறமுறநண்	124
அறிபவனெ	49
அறியுநிவன்	196
அறிவால்வித	33
அன்புடைநா	122
அன்புடையவ	150
அன்புடையாளை	204
அன்புமிக்க	199
அன்புறவிறை	17
அன்புறுவளை	104
அன்பொடுவி	172
அன்றியும்பெரு	209
அன்றியும்வீசே	174
அன்றியுமொ	105
அன்றினூர்புரங்	24
அன்றுமுன்ன	107
அன்றுமைமக்	56
அன்னந்திகழு	10
அன்னவர்புலம்	84
அன்னவரொல்லை	74
அன்னவனுட	154
அன்னியரொ	45
அன்னையொப்ப	225
அனைத்தும்	132
அனைவரும்	127

ஆ.

ஆக்கியவுலக	113
ஆங்கணெங்தபெரு	55
ஆங்கணைமறை	64
ஆங்கதினீழ	152
ஆங்காதகண்டதென்	174
ஆங்கதகண்டபோ	213
ஆங்கதகண்டமன்	129
ஆங்கதுகண்டுசால	134
ஆங்கதுகண்டுநீ	54
ஆங்கதுகண்டுவா	159
ஆங்கதுகண்டோ	121
ஆங்கதுகேட்டுவி	220
ஆங்கதுகேட்டுவேட	15
ஆங்கதுகேளாமுன்னரக	31
ஆங்கதுகேளாமுன்னரெழ	162
ஆங்கதுசெண்	90
ஆங்கதுசொல்லலு	158
ஆங்கதுசொல்லப்பா	127
ஆங்கதுசொல்லா	220
ஆங்கதுதூங்க	42
ஆங்காதுபக	38
ஆங்காதுவிழு	29
ஆங்காரிமுற்சி	205
ஆங்கவபிரு	165
ஆங்கவர்களினய	187
ஆங்கவர்காணு	186
ஆங்கவர்கோ	99
ஆங்கவர்தம்	94
ஆங்கவர்நீங்	213
ஆங்கவர்பணி	46
ஆங்கவர்போந்து	79
ஆங்கவர்போயு	73
ஆங்கவர்மு	56
ஆங்கவர்விதித்	174
ஆங்கவற்காணு	87
ஆங்கவற்றுண்	211
ஆங்கவன்போயபி ன்னரடி	148
ஆங்கவன்போயபி ன்னரல்	60
ஆங்கவன்மறையா	58
ஆங்கவன்றன்னை	8
ஆங்கவன்றனக்கு	207
ஆங்கவன்றிசை	167
ஆங்கவனுரு	173
ஆங்கவை	150
அங்கிடங்கொ	41
அங்கிலங்கு	70
அங்கினையிறை	153
அங்கினியப	102
ஆங்கினியம	8
ஆங்குக்கா	138
ஆங்குணரிது	129
ஆங்குமர	71
ஆங்குயரால	49
ஆங்குலகமறு	140
ஆங்குரக்கண்ட	84
ஆங்கொருபுடையிற்	217
ஆங்கொருவர	112
ஆங்கொல்கண்	17
ஆசிலீர்நல்	128
ஆடகநுகன்று	227
ஆடவர்	3
ஆடின்விறலி	193
ஆடைசோறள	149
ஆண்டகை	34
ஆண்டவரி	95
ஆண்டியான்டோ	216
ஆண்டுமுன்	124
ஆதரஞ்சேர்	47

	பக்க எண்.
ஆதரத்தொடி	182
ஆதரவடியார்	81
ஆதரித்தடிய	76
ஆதலாலறிஞ	89
ஆதலாலிவன்	113
ஆதலெலெமக்	209
ஆதலானல்கு	146
ஆதிநாதனா	175
ஆதிநாதனறி	37
ஆதிநாயக	75
ஆதிநான்மரு	15
ஆதிநான்முகன்	26
ஆதிமாமர	34
ஆதியாதித்தன்	68
ஆயிரம்பசும்	42
ஆயிழும்வே	18
ஆயுதகலெக	114
ஆர்ந்தபெரும்	112
ஆர்ந்தமங்	59
ஆர்ந்துசெல்க	137
ஆரணமும்பகலு	72
ஆரணமோ	39
ஆரவுந்தொ	29
ஆரியமொழியு	80
ஆரிருள்விடப்	89
ஆலகாலங்	65
ஆலநீழற	109
ஆலயத்துளணைந்தவ	39
ஆலயத்துளணைந்தற்	201
ஆவியர்தெ	13
ஆவியிற்சிற	20
ஆழ்ந்தசெழு	18
ஆழிமண்கட	36
ஆழியுருவனையபெ	221
ஆறிடையில	112
ஆன்றவரிய	22
ஆனசெய்தி	16
இ	
இக்கணக்கி	151
இக்கனவு	52
இக்குணங்களி	48
இகலமண்பரி	139
இங்கதகாணு	126

	பக்க எண்.
இங்குளாசெ	109
இங்குளீர்	78
இச்சையினடி	67
இசைப்படுமுதி	83
இடம்வலம்	86
இடரொழித்தி	155
இடலியகதி	87
இணையில்வண்ண	57
இணையில்வைதிக	219
இணையிலான்	22
இத்தகவமைச்ச	168
இத்தகவறியா	190
இத்தகவாற்சி	162
இத்தகவிற்	77
இத்தகவினி	101
இத்தகவுதனி	195
இத்தகவென்	131
இத்தலதியினி	79
இத்தகைமையிய	41
இத்தகைமையிற்	54
இத்தலத்து	38
இத்தலமதி	40
இத்திருக்கோ	107
இத்திருமுகத்	75
இத்திறப்பாடல்	193
இதமுறமுன்	173
இந்தத்தெய்வப்	189
இந்தாவல்லா	22
இந்தவாசகமோ	217
இந்தவாறுறு	124
இந்தவெந்திறஞ்	210
இந்திரன்கேளா	16
இந்திரன்வெம்பழி	6
இந்திரீனயன்மால்	116
இந்திரனயன்மாலாதி	58
இந்திரனுன்ன	7
இந்துகாயிறு	175
இந்துமண்ணூர்	180
இன்றெரிசபிப்	208
இன்றெறிகழு	103
இன்றெறிபரவ	84
இன்றெறிமண்ணர்	90
இன்றெறியாகாயத்	184

	பக்க எண்.
இன்றெறியாகு	155
இன்றெறியிரு	168
இன்றெறியொழுக்கங்	158
இன்றெறியொழுகு	181
இன்றெறிவினர்	92
இப்படிகுடிப்	29
இப்படிச்சபி	20
இப்படிச்செய்	203
இப்படிச்சொல்ல	220
இப்படிசொல்லி	57
இப்படிவருந்	105
இப்பரிமாவொ	89
இப்பெருங்கொற்	143
இப்பெருவிரதம்	200
இப்பொழுதளை	128
இப்பொழுதுவய	18
இம்மனவாளன்மெ	109
இம்மனவாளன்மே	110
இயமதூத	109
இயல்படவெங்	136
இயற்சிவன	44
இயைந்தனன்பொ	199
இரதியுமொவ்	202
இரந்திதுபல்காற்	199
இரவிடைமறைத்	203
இருகரங்குவித்தி	177
இருங்குணதிசை	23
இருந்தணிமாமு	152
இருந்தவன்றன்னை	198
இருந்திறல்	60
இருமைசேர்தி	198
இருமைதரு	91
இருவருமுக	156
இலகுகன்றுக்கி	201
இலகுவாள்வி	116
இவ்வண்ணர்	71
இவ்விடத்	67
இளிழைமெய்	57
இறுகிக்குவித்து	88
இறையவன்மு	18
இறையவனரு	61
இறையவனழ	144
இறையவனெ	99

	பக்க எண்.
இறைவனைக்	24
இன்பாவல	46
இன்பமுறுபா	101
இன்புறவழை	147
இன்புறவினி	113
இன்றிதற்கே	16
இன்றியாமறிந்	214
இன்றுதானி	38
இன்றுபூசைசூடமு	190
இன்றுமாமு	20
இன்றுவிரைவி	98
இன்னதன்மையி	197
இன்னதென்ற	124
இன்னபூவா	45
இன்னருள்சேர்தயா	59
இன்னருள்சேர	125
இன்னல்கூர்ந்தை	196
இன்னல்கூர்பசி	28
இன்னல்செய்கு	80
இன்னவென்ற	92
இன்னநீர்த்து	149
இன்னனசொல்	112
இன்னனபகர்ந்	58
இன்னனபலவுஞ்	176
இன்னனபேசி	163
இன்னனவஞ்க	143
இன்னனவிளிய	220
இன்னியல்வா	105
இனக்கனவ	58
இனிதொர்க்வி	161
இனிமைகூர்செ	144
இனிமைகூர்தரு	48
இனிமைசேர்	13
இனிமையுறவி	154
இனியதாண்	37
இனியனபெ	96
இனியுயிர்செகுத்	822

ஈ.

ஈங்கிதுசொல்ல	78
ஈங்கிதுபக	109
ஈங்குமுண்வள	209
ஈசனர்மகி	12
ஈசனுங்கற்புச்	44
ஈசனேர்மனி	78
ஈதொழிந்தெமக்	168
ஈனமாநெறிக	146
ஈனமில்வளம்	158
ஈனமிலாவி	13

உ.

உடலினீத்தபறவை	224
உண்டலுஞ்செய்தி	78
உத்தமக்கனகப்போ	223
உத்தமத்தலேவன்	221
உத்தமவிரலிற்	87
உத்தமனைத்தல	146
உத்தரகோசமங்	100
உந்தையருள்	52
உயர்கனவட்டம்	88
உயர்தருசித்தர்	166
உயர்வறவுலக	161
உயிர்நிலேபா	110
உரகநாயக	28
உரவிதுநெடிது	192
உரனழித்து	67
உரனெடுத்து	34
உருகாத	3
உருகுமுன்கண்ட	222
உருத்தகுமனவி	181
உரைசெழு	128
உவமையின்	49
உழுவைவேழ	14
உழைமிடை	102
உளநெகிழ்ந்	125
உளப்படுமை	134
உளமகிழ்ந்தர	172
உளமாயு	33
உற்றதுகேளா	77
உற்றவுயி	55
உற்றவைமற்	92
உற்றுரைருங்	31
உறவுக்கிரமா	33
உறுபிரமகத்தி	178
உறைத்தமன்ன	137
உன்னரும்பெ	114
உன்னரும்விசேடம்	55
உன்னருமிறை	168
உன்னருமுன்னேர்	42
உன்னருமேழ்	6
உன்னவரியா	98
உன்னுன்மறை	173
உன்னிமாலு	139
உன்னுடையமாம	216
உனக்கினியளித்த	196

ஊ.

ஊட்டுநாளி	11
ஊர்தொறும்	14
ஊழுடைமு	44
ஊறிமிகரு	66
ஊனெழுசுன்	68

எ.

எங்கண்டாகி	158
எங்குமோரிரைதே	223
எண்டருதே	63
எண்தேஞ்சொ	135
எண்ணரியதொ	47
எண்ணில்பெரும	71
எண்பயிலு	33
எத்சைகேண்	104
எத்தையுயாபட்டி	218
எந்தைவல்லன	156
எப்பெரும்பொ	196
எரித்தசெங்கு	174
எல்லைநடவாவொ	189
எழிலுமை	54
எழிறருமன்	106
எழின்மடமா	128
எற்றிகழ்பலவி	83
எற்றிகழுமுட	114
என்பெருத்தவத்தா	218
என்றடிதொ	25
என்றதுசொல்லச்	60
என்றதுசொல்லலா	70
என்றதுசொலவி	55
என்றருள்செய்	18
என்றலுமேதகீ	166
என்றவர்கூற	115
என்றவர்சொல்ல	194
என்றவன்சொல்	220
என்றவளடியாரோ	218

	பக்க எண்.
என்னூர்வரை	71
என்றியாய்	32
என்றிறைகூறுமு	193
என்றுகருதியிர	212
என்றுகொண்	175
என்றுபோற்	125
என்றுமன்னுடி	186
என்றுமிவன்	41
என்றுமுறை	29
என்றுமென்	17
என்றுரைசெய்	77
என்னதுநீங்க	129
என்னவின்னு	144
என்னறிவின்	51
என்னுடன்பி	151
என்னுடைவிரு	169
என்னுமத்திரு	142
என்னுமுன்னண	203
என்னேயாளு	123
எனவாழ்த்தி	138
ஏ.	
ஏங்கிமுன்கிடை	184
ஏட்டைநீக்கு	225
ஏத்திமா	90
ஏதநீங்கு	32
ஏதமக	22
ஏதமொழி	108
ஏந்துதண்	10
ஏந்துமறை	123
ஏயபத்தி	5
ஏயவழுவின்றி	41
ஏயுறவச்ச	123
ஏர்தரும்	105
ஏர்படப்	55
ஏற்றமார்	221
ஏறுமமற்	87
ஏன்றவங்க	114
ஏனமெய்தி	16
ஐ.	
ஐயமில்கணி	22
ஐயமில்பதி	130
ஐயமில்லை	132
ஐயமிலை	123
ஐயனே	199
ஒ.	
ஒக்குமொக்கு	314
ஒடுக்குள்ளா	193
ஒண்சாசர	171
ஒண்பொரு	113
ஒப்பிலாவுலை	147
ஒருமைகெஞ்சக	224
ஒருவரால	215
ஒருவாமிக	49
ஒருவினோ	9
ஒழுக்கந்தரு	81
ஒள்ளியகிள்ளி	180
ஒள்ளியவட	204
ஒளித்தசென்னி	171
ஒளிவளர்வீர	162
ஒன்றியசாப	21
ஒன்றியபெரு	171
ஒன்றியவடி	23
ஒன்றுநீர்மிசை	160
ஓ.	
ஓங்கியமன்னன்	146
ஓங்கியமுன்னே	189
ஓங்கிருளே	60
ஓங்குகோல	96
ஓங்குதன	216
ஓங்குபேரு	46
ஓசனையகல	172
ஓடிலன்மீள்	143
ஓடையானைப்	198
ஓதரியவுத்	18
ஓதரும்பரிவு	143
ஓதரும்பிரமா	171
ஓதருமனைத்தால்	195
ஓதருமனே	31
ஓதருமுலகு	177
ஓதியபகுதி	153
ஓதுபாலர்	5
ஓதுபுகழ்மாள்	76
க.	
ககனமீதி	46
கங்குலிறை	201
கஞ்சுகம்விலங்கு	88
கட்கெழன்மா	131
கட்செஞ்சொ	131
கடக்தருவாரை	182
கடப்பனகுதி	83
கடம்பமாவ	18
கடம்பரேயுய	150
கடல்வலிய	53
கடிகமழ்சுடை	191
கடியபாம்புமி	119
கடுகிமோதி	67
கண்டதுகெடு	44
கண்டமாலே	69
கண்டவர்நகர்	188
கண்டவர்பய	117
கண்டவர்வருந	127
கண்டவர்விசை	162
கண்டவரமை	91
கண்டனம்பெரி	16
கண்டனமெங்ங	206
கண்டனன்கா	29
கண்டுபொரிடங்கள்	24
கண்ணிலானை	165
கண்ணுதலழக	189
கண்ணுவன்முதலா	224
கணங்கொள்	84
கணைபடுங்காலே	187
கதிதருமை	4
கந்தரம்வேப்ப	192
கயவனுக்தம்பி	157
கரிபரிதிண்ண	69
கருகல்வெ	64
கருணைகூர்ந்து	211
கருணைசேர்கட	204
கருணைசேர்சொக்	214
கருணைமேனி	152
கருணையன்கு	155
கருணையன்று	150
கருணையிற்பரிச	212
கருத்தினே	7
கருத்துடை	141
கருதிடின்	62
கருதிடினொரு	85
கருதினின்று	57

	பக்க எண்.
கருதியென்	117
கருதின்வண்	88
கருதினிச்சிறு	132
கருதுகாதல	13
கருதுமப்பதி	72
கல்லியிற்	51
கலசவெஞ்	132
கழறுமாம	133
கழுமலப்பால	123
கழுமலமுனி	128
கழையதண்	57
கள்ளநீங்கிட	85
கள்ளனேக்கட்	176
களக்கமில்லா	182
கற்பெனுர்மூன்றே	185
கற்பவெங்க	36
கற்றவன்கண்டு	166
கற்றைவெண்	71
கன்றிய	67
கன்னன்மொழி	131
கனகவொண்குழை	185
கனத்திறைசொல்ல	195
கனலுமிழ்செ	210
கனவரைவில்லி	30
கனவிடைக்கண்ட	147
கனவுநிலை	77
கா.	
காசில்வான	25
காசினின்மறை	73
காடுகாவல்	16
காண்டருகுரலோ	201
காணினினியிதற்	211
காத்தருளா	71
காதல்சோடி	126
காதல்யோ	55
காதலர்தவடன்	203
காமனைக்காய்ந்த	45
காய்த்தசெங்	166
காய்ந்துவிரை	98
கார்வளங்கொண்	228
காரியவுலகு	12
காரிருட்டிடி	14
காலமல்லா	34
காவமர்கற்ப	18
காவலன்வியந்	17
காவலன்றனக்	42
காவலனெய்ய	120
காழிநாயகர்	135
கானநெறிபாடிமு	195
கானெருங்கு	10
கீ.	
கீற்றுமல	63
கு.	
குணங்கொண்	81
குணந்தருகண	91
குணமோடடைந்	188
குருமொழி	92
குலத்தருநீதி	135
குழுவினுெடு	75
குழுவொடுதிரண்	83
குளிர்ந்தருள்புரி	177
குறுகுமுனம்	19
குறைவறமாம	150
குறைவறவடசொல்	4
குறைவின்மண்	86
குன்றமனத்தா	101
குன்றவிலீசனுடு	104
குன்றியமனத்	152
குன்றியோர்த	128
கூ.	
கூசமுன்விட்ட	170
கூரியவுளத்து	42
கூர்ந்தொடை	85
கூறரும்பேர	15
கூறியபின்னர்	193
கே.	
கேட்டமுன்பணி	166
கேட்டமாறன்றி	190
கேட்டருளாய்	19
கேட்டருளங்	53
கேட்டவெஞ்சே	179
கேட்டிடுமின்	186
கை.	
கைத்தொழிற்	30
கைதவகேள்கை	204
கையர்தங்கையி	136
கையறவெட்டா	116
கையுறுகுடை	102
கோ.	
கொங்கவிழ	24
கொடியதிண்	97
கொடியநெஞ்	136
கொடியவெஞ்	130
கொடுந்தலை	121
கொண்மூமா	36
கொத்தலர்முடி	163
கொந்தகப்பெ	145
கொந்தவிழு	19
கொல்சுரநீக்கி	140
கொல்லுமைநீ	165
கொள்ளுவோர்	59
கொற்றவன்றிரு	87
கொன்றைச்சடில	211
கொன்னுறுதடத்தி	223
சு.	
சோக்கியநோக்கை	213
சோகனகவா	29
சோடிபொன்	148
சோடியலே	107
சோதிலாத	69
சோதிலாமன	115
சோலியபொன்	81
ச.	
சகம்பரிவறு	72
சகமடிழ்வெ	159
சடைமுடிமுடியா	185
சடைமுடியமு	119
சண்டபாய	126
சதமுறைதுதி	30
சதமுறையடித்	97
சத்தியாமடத்தே	222
சத்திரருலத்	68
சமையமாறு	15
சயந்தரும்	91
சாணகம்பூசி	137
சாத்தியதற்றமிழ்	187
சாதிமுறைய	122
சாதுவாதனையினு	223
சார்ந்தாவுக்	122

	பக்க எண்.
சார்ந்தவெம்	28
சார்ந்தவென	99
சாலிகீள்கழனி	72
சாற்றருமிடும்	170
சாற்றுமீசனைய	184
சான்றவர்தே	40
சி.	
சிட்டர்வாழ்	152
சிட்டனருட்	96
சித்திரநுதற்	138
சித்திரமனை	117
சிதைவிலா	22
சிந்தைசெய்து	202
சிந்தைவாழ்	17
சிரபுரப்பால	133
சிரித்முகமு	74
சிவனெடி	7
சிறியனேன்	138
சிறுபாலக	138
சிறுவகின்னே	134
சீ.	
சீதமண்டல	161
சீர்மணிதாள	142
சீர்விளங்கு	101
சீலமன்ன	157
சீலமார்வரு	34
சு.	
சுடர்கொண்மா	62
சுத்தமாவுதி	90
சுந்தரமாக	8
சுந்தரவனி	191
சுந்தரன்றனை	131
சுந்தரனகை	170
சுந்தரனவ	101
சுரருலகு	124
சுரிகுழலு	60
சுருதிநான்	1
சுருதியோசை	11
சுற்றுகற்றவர்	133
சூ.	
சூடுமாலை	162
சூத்திரர்தலைவன்	183

	பக்க எண்.
செ.	
செங்கயற்	218
செந்தமிழ்	129
செந்துவர்வாய்	217
செந்நெறிசேர்சு	108
செந்நெறிசேர்வி	100
செந்நெறித்தானை	189
செந்நெறிநாயன்	213
செந்நெறியுறற	126
செப்பியமாற்ற	51
செப்புறுமிவன்	191
செமபியன்	154
செமையின்	97
செம்தவமுயற்	148
செய்யுகழ்	227
செருவார்கணக	95
செல்லமயி	66
செல்வமார்செழியர்	131
செல்வமார்செழியன்	118
செலவமுற்றி	148
செழுமைசோ	181
செறிவொடிமா	153
செறுத்துமேனை	116
செனறவன்	155
சென்னவோ	122
சென்றுகந்தக	215
சே.	
சேணுளார்போற்ற	46
சேணுளா மண்	1.9
சேமப்படு	11
சேயவேற்ற	156
சேர்ந்தான்	51
சேர்ந்தவொ	26
சை.	
சொக்கனென்	226
சொல்லருஞ்	40
சொல்லரும்ப	162
சொலலுகும்மூலா	49
சொற்பக	1
சொற்றரும்	213
சொன்றிமலி	29
சோ.	
சோகமியறேன்	164

	பக்க எண்.
சோதிசேர்கட	47
சோதிசேர்பா	35
சோதிசேர்மரு	176
சோதியுரு	55
சோதவேதி	131
ஞா.	
ஞாயில்வாய்	60
ஞாலமோங்குக	1
ஞானசமபந்தர்	138
ஞானமுற்றிய	121
த.	
தக்கதோம	96
தக்கதோவென	50
தக்கபெரணு	36
தக்கபேராலை	37
தக்கவெங்கை	162
தகநனா	31
தகவினை	219
தகவொடு	93
தங்கயமுள்	63
தங்குயர்வேள்வி	206
தடங்கணா	178
தடமணிக்	125
தடமலி	54
தணிவின்மாத்	205
தந்திரநூன்	102
தந்திரமிக்க	65
தந்நுடிமேவிய	39
தன்னைதாய்	97
தன்னைநில்லது	23
தன்னைவானுலகத்	42
தப்பினன்மற்	37
தரமுற்றெதிர்	180
தருக்கமார்	133
தருகன	105
தருங்கனகக	75
தருமபிறர்பா	103
தருமமெறிகோ	154
தருமப்பரத	86
தருமம்வாப்	13
தருமமோவெ	151
தருமலிபரங	160
தரையிற்பழு தில்	202

	பக்க எண்.
தலம்புகழ்	3
நலமகிழ்தமிழ்	160
தலமிசையெ	50
தலமிலங்கமுன்	187
தவமூறுபு	64
தவவளவலியீனு	222
தளம்புநெஞ்சு	137
தளர்வில்பல்புகழ்	148
தன்வயிற்சுந்தரன்	198
தன்றிருக்கரங்கள்	19
தன்னுணர்வால்	112
தன்னுழைகட	142
தனமுறுபொற்	147
நா.	
தாங்ரருஞ்ச	14
தாங்கரும்பசியா	197
தாதஞித்தெரிய	170
தாதவிழ்கழு	156
தாதையுந்தாயு	43
தார்வேந்தன்	6
தாரணிமவு	9
தாரார்குழன்	33
தாரார்நி	4
தாருறுநெடிய	121
தாவில்வெண்கை	191
தானதுகண்டோ	118
தி.	
திகழுறுந்தல	27
திசைவிசயஞ்	23
திண்டிறன்ம	89
திரள்பரிகயங்	198
திருக்கடை	6
திருந்தலரக	156
திருந்தியசிகை	73
திருந்தியபொ	169
திருந்தியவிறைவ	226
திருந்திருக்குள	45
திருந்தோயக	210
திருந்தழும்	73
திருமிழற்புடைய	181
திருமேவுஞ்	2
திருவமரருள்	120
திரைபடுங்குரு	180

	பக்க எண்.
திறம்படுகொ	128
திறமுறுமு	38
தீ.	
தீதில்வண்டரும	226
தீதிலாவடிவி	103
தீதிலாவினி	114
தீயெவெம்புர	45
தீரமிக்கமும்	24
து.	
துங்கமாறணு	160
துங்கவெம்பரி	84
துணைவன்யானென	214
துப்பமர்மெய்யன்	56
துப்பமர்மெய்யனெ	179
துப்பிதழ்ப்பச்	210
தும்பைமலர்	12
துய்யகீரன்	46
துய்யதண்ணீ	156
துய்யரன்னெஞ்	196
துய்யரீறணுகா	120
துய்யமன்னவ	80
துயில்கொளுந்	188
துயின்றவொழு	218
துளங்கியபத்தி	69
துற்றமற்றை	70
துறைபசி ரவிரன்	192
துன்புறலென்	43
துன்றமர்தெரியா	180
துன்றுபல்படை	170
துன்றெயி	54
துன்னியசி	63
துன்னியவெய்	143
துன்னுசேனை	183
துன்னுபண்ம	103
தூ.	
தூண்டுரும்பாக்	140
தூவிடவெண்	118
தெ.	
தெண்டிரைவா	114
தெய்வதீதித்தி	219
தெரிதருகரு	106
தெரிதருகாள	82
தெரியமுத்த	145

	பக்க எண்.
தெரியவோ	43
தெரிவுறச்செ	149
தெரிவுறத்தடுப்	119
தெரிவுறவிவ	109
தெரிவையர்விழி	68
தெரிவையர	153
தெளிந்தவரு	156
தெளிவுறக்கண்	134
தெற்றிசே	66
தென்மலயக்	47
தென்றமிழ்க்	48
தென்றமிழ்நா	108
தென்றமிழ்ப்புல	49
தென்னமன்னனு	159
தென்னவர்பரவு	75
தென்னவனமைச்	76
தென்னவனு	165
தென்னன்வர	38
தே.	
தேங்குபெரும்பு	221
தேசிலங்கு	28
தேசுடைமடவா	17
தேடருஞ்சிற	176
தேடுதீதிவ	74
தேம்படுபழ	176
தேமலித்த	52
தேமாலயனு	76
தேர்பரிகரியா	213
தேவர்கடேவே	39
தேவர்கோனெ	164
தேவர்தொழு	29
தேற்றுதாதிய	165
தேனலர்நிம்ப	172
தேனிமிருந்	3
தொ.	
தொண்டர்கள்ப	163
தொண்டர்கள்விடியு	106
தொல்லுலகினம்	182
தொல்லோமாம	100
தொல்லோயம்பதி	207
தொழுதிறை	66
தொழுதுதேவ	171
தொழுதுபோ	50

	பக்க எண்.
தொழுதமுன்னை	164
தொன்மைகண்கிலா	224
தொன்மைநீதி	219
தொன்னிலமா	13
தொன்னெறி	100
தோ.	
தோரணநாட்	25
தோரணவாயி	11
தோன்றுநாட்	49
ந.	
நஞ்சனையுண்	10
நட்பொடுமை	141
நடகவிறும்புரு	177
நடமொடு	59
நண்ணருமு	66
நண்ணியவை	41
நத்தமார்நடு	106
நந்தலிலாதகால	224
நந்தாகரர்	78
நந்துதன்	55
நந்திமாமுனி	25
நம்பனேயும்	141
நம்புறவாழ்வோ	178
நம்பெரும	65
நம்மடியவர்	113
நயந்தருதாண்	26
நயந்தவையா	30
நயந்துறுகனவி	197
நயமுறபொ	41
நயமெய்திய	140
நரபதியதுகே	163
நல்லகாரியம	97
நல்லவடிவணுமா	186
நல்லவர்பரவுஞ்	148
நல்லவவதரத்	95
நலங்கொள்பே	180
நலந்தரு	8
நலமலிகான	190
நலமலிசிறிதுகா	211
நலமலியறிவான்	223
நலமுறமொ	9
நவையின்	43
நற்குருமனிவி	115

	பக்க எண்.
நற்றமிழ்நூற்	47
நற்றவன்கண்டே	166
நற்றவன்போகப்	199
நற்றிருமேனி	90
நறைமுடிச்	127
நறையிலங்க	120
நன்கவிகேட்ட	50
நன்குறுமித்	172
நன்குறுமொழி	57
நன்பரிவெய்தி	212
நன்புடையற	147
நன்புளீர்	74
நன்மறையோ	173
நன்றிகொண்ட	109
நன்றிறழில்லீ	144
நன்னுதன்மா	115
நன்னெறிக்க	110
நன்னெறிசே	122
நன்னெறியே	137
நா.	
நாகமாபுரத்து	116
நாணமிலாதோ	120
நாணிலீர்மன்	135
நாதப்பறைய	95
நாதனேகடி	102
நாதனேயருளி	81
நாலிருங்குழி	30
நாளும்புது	9
நானிலமுய்ய	105
நி.	
நித்தனருளான	165
நிருபகேளஞ்ச	179
நிலவுசமாதை	82
நிறங்கட்கப்	2
நிறங்கள்வே	136
நிறத்துதல்க	145
நிறைபனிநீ	25
நிறைபெருந்	72
நிறைவிஞ்ஞறிவா	217
நிறைவுறுமதி	101
நின்றதிருவுனாவி	214
நின்றதுசொல்ல	178
நின்றதுவா	96

	பக்க எண்.
நின்றமரடியனே	177
நின்றமன்னவனே	197
நின்றவர்தம்மை	73
நின்றெனைவெ	115
நின்னுடைத்தானை	214
நின்னெழிற்பு	144
நின்னெறி	51
நினக்கியாமுண்	76
நினைப்பினிங்கி	182
நினையவெம்	12
நினைவினைமு	135
நீ.	
நீக்கலருமபுக	112
நீச்சிலேக்கடி	82
நீங்கரும்வெ	27
நீடுசெல்வகிதி	199
நீண்டகான்	15
நீணயவடியார்	177
நீதிசேர்செழி	138
நீதிமன்னவ	69
நீதிமாமதூ	68
நீதியுடைவணிக	217
நீரிடைதாயை	15
நீளவளர்	11
நீறணிந்தருள்	142
நெ.	
நெஞ்சம்வே	51
நெற்றியிற்பரய்	180
நெற்றியிற்றில	191
நெறிகெடவார்ம்	203
நெறிதருமறை	146
நெறிப்படக்கண்	177
நெறிப்படக்கி	97
நெறிப்பமெதுவா	211
நெறியிலேசா	142
நெறியுளிசெ	19
நெறிவசத்தா	16
நென்முற்றுனி	164
நென்னனின்முதி	174
நே.	
நேசமார்ஞா	136
நேசமார்தேவி	176
நேர்வலிவுள்	159

	பக்க எண்.
நோ.	
நோக்கினுற்பாவ	74
ப.	
பகர்ந்தனர்வந்து	70
பகையறக்கூப	157
பகையிலாவே	93
பங்கயஞ்	63
பங்கயநறு	20
பச்சிமதிசையை	188
படிபுகழ்	5
படிமிசையெ	120
படியகமி	106
படியிடந்தகோ	208
படுமழமதி	99
படுவழிநின்னக்	132
பண்டத்தவெய்	120
பண்டாழுமொ	170
பண்டிதர்ச	127
பண்டிதர்நீ	130
பண்டைநான்	10
பண்டைமந்தி	129
பணிந்தவரு	94
பணிபவளழகு	166
பணியடியா	118
பணிவிடையமை	197
பத்தர்கள்பத்த	172
பத்ரெங்குள்	197
பத்திமன்னவ	38
பத்தியான்மிக்கவே	183
பத்தியிற்போ	49
பத்திரன்புலருமுன்	194
பத்திரன்ரூ	206
பதருவந்தவிசை	190
பதிந்துமுன்காட்ட	86
பதியின்வைபவ	74
பந்திவையாளி	79
பரந்தவன்கண்டு	205
பரமுனிவரரு	27
பரிந்ததுகாண	164
பரிந்ததுபுதுமை	205
பரிந்திடைமரு	176
பரிந்துநிரு	7
பரிபக்து	9
பரியகையா	89
பரியவாளெ	62
பரிவினன்மிக்க	192
பரிவினிங்கெய்த	73
பரிவினெண்	22
பரிவுகூர்ந்	31
பரிவொடுகண்	144
பரிவொடுபரு	103
பரிவொன்றி	43
பல்படையை	140
பல்பெருஞ்செல்	182
பல்லக்குமேலேறி	228
பல்லியங்க	25
பல்விதப்பொற்ப	201
பல்விதமாகமெல்	202
பல்விதவலங்	91
பல்விதவிலங்கு	200
பலகைவாள்	115
பலக்கரு	5
பலர்புகழ்சென்னி	189
பலங்கணீக்கு	134
பலமுறுகையர்	137
பழுதறுசத்தி	130
பழுதில்கண்	92
பழுதிலாநாயன்	196
பழுதிலாமார	58
பழுதினூல்வ	127
பழுதுளம்வேவா	130
பற்றலர்சொல்	149
பறையுமது	108
பன்னியபொ	142
பா.	
பாசமங்கய	12
பாங்கடியா	59
பாங்குடைம	31
பாங்குறுபொரு	151
பாசமறநீறணி	137
பாடன்மாமுனி	90
பாண்டியன்கங்	161
பாண்டியன்பல்	195
பாண்டியனி	37
பாண்டியனே	99
பாண்டுபகருமது	190
பாதகங்க	14
பாதாரவிந்தஞ்	193
பாதிமாதுடை	26
பாந்தளஞ்சடி	45
பாமறையந்த	147
பாய்புலியுமிர	187
பாய்விடையிறை	184
பார்மிசை	52
பார்வையினு	48
பாரின்மன்ன	160
பாரோர்பரவு	119
பாலகனல்	6
பாலேமொழி	202
பாவியர்வி	68
பானலங்கட்	122
பி.	
பிடர்மிசையெடுத்	185
பிடிகளோடு	67
பிடித்சுமம	162
பிடிநடையா	53
பிண்டிவேர	123
பிரளயகாலஞ்	171
பிரிவரக்கொன்று	224
பிறங்கியவடி	94
பிறந்தபின்ரு	210
பிறரறியினீ	111
பிறிவிலாவரனும்	54
பிறிவிலாவெறுப்	161
பின்னமாகெ	132
பின்னமில்குண	179
பின்னவமா	115
பீ.	
பீடுசேர்மொ	35
பீடையுணர்	42
பீடொன்றியவன்	190
பு.	
புக்கவாயிரம்	168
புகல்வதேதெ	137
புகலருஞ்செலவு	77
புகலெனவர்	119
புகழ்தருபத்திர	204
புகழ்ந்தது	96
புகழ்தியபூ	139

	பக்க எண்.
புகறற்கரிய	11
புண்ணியஞ்செய்	85
புண்ணியவடிவ	81
புத்தகம	4
புத்திரன்குள்ளீ	178
புத்தியுளொ	97
புரவியாயிர	168
புரவிவர்தனவோ	79
புரிதீபாந்தரத்	87
புன்மைதீர்	160
பூணெருக்கு	205
பூனியுமாயி	58
பூ.	
பூதிசாதனங்கண்	181
பூமகட்குமணி	140
பூமிதேற்	8
பூழியரழ்ந்த	13
பெ.	
பெருகிமுன்	134
பெருந்துறை	79
பெரும்படைக்கி	215
பெரும்பொருளி	187
பெருமகின்	65
பெருமைசேர்	180
பெருமைத	41
பெருமையே	26
பே.	
பேசருந்த	42
பேசரும்புய	35
பேசுவதென்கொ	194
பேணுற்றகாவற்	198
பேறுசால்ப	105
பேறுற	21
பை.	
பைந்தமிழ்	158
போ.	
பொக்கணச்சித்	37
பொங்குமங்	136
பொங்குருசீ	3
பொதியில்வ	94
பொய்ம்மையின்றி	70
பொய்யிலாத்	145
பொருந்தவோ	20
பொருந்தியதவத்தா	225
பொருந்தியவொழு	14
பொருந்துதல	99
பொருந்துதில்லை	76
பொருந்துபு	143
பொருந்துபே	23
பொருப்பைப்	2
பொருவருங்கவி	43
பொருவருங்கோயி	100
பொருவருந்தி	25
பொருவருமறி	163
பொருவருமால	173
பொருவில்வில்லா	179
பொருவிலாதபொ	208
பொருவிலாதவெஞ்	28
பொருவிலொரி	80
பொருளினுமொழு	188
பொலிவின்வ	27
பொழிமழைமறுத்	214
பொழிலார்ம	139
பொற்பமர்த	37
பொற்புறும	43
பொறையுத்	94
பொன்பரிதில	174
பொன்முடிம	2
பொன்னகர்மன்	50
பொன்னிநாட்டு	175
பொன்னினிடிய	70
பொன்னுயர்பீட	130
போ.	
போதகாய்	62
போதுமெல்	125
போயெங்கும்பு	187
போற்றியென்	76
ம.	
மங்கலநாணி	149
மங்கைகேளறி	113
மங்கையாய்	28
மஞ்சமைகுழ	153
மட்டவிழ்பூம	186
மண்டழன்	129
மண்டனிற்	204
மண்டுசெல்வ	32
மண்டுமமர்	92
மண்ணகத்திதவ	86
மண்ணவரறி	210
மண்ணினீண்மது	70
மண்மிசைப்புர	51
மண்மிசைவழு	151
மண்முழுது	59
மணங்கமழி	225
மணமலி	167
மணிகிகழு	133
மதஞ்சொரி	27
மதன்கணை	112
மதிதெறி	26
மதியிலாத	126
மதியினை	106
மதுரைநீட்	65
மந்திரவாதஞ்	121
மந்திரிகட்கு	105
மந்திரிகளவன்	108
மம்மர்சேர்	185
மரணம்வந்த	109
மரவுரியுடை	222
மருத்தயில்	221
மருமலர	4
மருவலர்த்த	15
மருவியகிளை	222
மருவியவிறலி	193
மருவுகாய்	87
மருவுபுகழ்	60
மருவுபொற்ப	74
மருவுமுன்	154
மல்லல்சே	123
மல்லலஞ்...மாமலை	196
மல்லலஞ்...வரிசை	69
மல்லலஞ்...வூரன்	152
மல்லலோங்கு	79
மல்லிகைகோங்கு	88
மலரயனுணி	187
மலருமித்தி	11
மழுவார்படை	119
மழுவைப்பிர	95
மழைமதத்தொந்தி	53
மழைமதப்பிழை	210

	பக்க எண்.
மற்பொலி	206
மற்றதன்சார்ரன்	214
மற்றதுகண்டீமை	184
மற்றதுகண்டி	149
மற்றதுகண்டுசால	61
மற்றதுகண்டுசின்ற	92
மற்றதுகண்டுமுற்றி	207
மற்றதுகண்டுவந்த	204
மற்றதுசொல்லக்	44
மற்றதுசொல்லாவல்ல	82
மற்றமடவார்	22
மற்றவண்மதி	30
மற்றவர்கொடு	129
மற்றவர்சென்று	194
மற்றவர்தம்மை	206
மற்றவர்பாட	191
மற்றவர்புகழா	158
மற்றவர்போய	217
மற்றவரியம்ப	70
மற்றவரிருப்ப	120
மீற்றவன்கண்	151
மற்றவன்செயலி	169
மற்றவன்றனை	219
மற்றவனணைய	167
மற்றவனுந்	111
மற்றுநேரொவ்வாதிதி	218
மற்றுநேரொவ்வாவ	175
மற்றும்பணைமை	188
மற்றுமன்னா	117
மற்றுமூரெழி	80
மற்றுளபெரு	97
மற்றெருதெய்வ	222
மற்றைமன்ன	160
மறங்கடி	77
மறந்திழ	224
மறுத்தகண்டு	202
மறுவறுசிகரம்	212
மறுவறுசிறப்பி	64
மறுவறுதென்ன	178
மறுவறுபொற்	6
மறுவறுமுடர்	192
மறுவறுமுனி	50
மறுவில்கந்த	206
மறுவினீயறிய	220
மறைஞானி	126
மறைப்பொ	54
மன்றல்கமழ்	227
மன்றல்தொடை	39
மன்றிகழ்தென்	94
மன்றிகழ்பிட்டி	98
மன்றிடைமூன்	149
மன்றிடையிருந்	151
மன்றிடையின்	204
மன்றுணைய	32
மன்றுநீட	65
மன்றுளேவ	151
மன்றுறுமலை	15
மன்னகேள்	144
மன்னதிமனம்	88
மன்னதுகண்டு	198
மன்னமைச்ச	122
மன்னர்க்கரசன்	32
மன்னவகேண்	126
மன்னவர்மன்னவ	167
மன்னவர்மன்னன்	106
மன்னவர்முடி	34
மன்னவரிசய	78
மன்னவரிவரோ	69
மன்னவன்கேட்டி	176
மன்னவன்விண்	108
மன்னவனதிசயி	139
மன்னிடவடி	98
மன்னியருரு	153
மன்னியசங்கம	215
மன்னியசிறு	37
மன்னியசெய்திரு	183
மன்னியசொல்	50
மன்னியதென்	25
மன்னியநித்தில	84
மன்னியபுகழ்	118
மன்னியபெரிய	106
மன்னியமனிதர்	215
மன்னியவமைச்ச	188
மன்னியவிபூதி	129
மன்னியவிலக்க	77
மன்னுகந்தர	80
மன்னுதாரகம்	78
மன்னுதிரம்மறை	168
மன்னுநீதி	109
மன்னுநீள்	38
மன்னுநோக்கு	130
மன்னுபுகழ்	154
மன்னுபுன்குண	220
மன்னுமன்னு	48
மன்னுமாதவம்	23
மன்னுமிச்சங்	44
மன்னுமிங்ஙகரி	69
மன்னுமுத்தம	23
மன்னுமுயர	219
மன்னுமுற்றெரு	69
மல்லுயிர்கா	213
மனத்தின்ப	53
மனத்தினே	104
மனத்துறு	86
மனைகலமுடை	168
மனைகுடியடி	150
மனையிடை	165
மா.	
மாசறுபூம்	124
மாசில்கைகூ	125
மாசிலாமது	107
மாசின்மதுரை	21
மாடுருக்கன்	93
மாண்டகுடல்	31
மாண்டுகனவென	219
மாதர்கடில	31
மாநிலங்காப்போர்	216
மாநிலத்தளர்	214
மாலயனறியா	46
மாலைக்குமர	21
மாலைமுடி	52
மாலையங்குழல்	192
மாலையைக்	206
மாவலவீரன்	83
மாற்றலர்வெ	155
மாற்றவொளி	151
மாறிலின்னென்	75
மாறிலாமறை	136
மானமில்ச	66

	பக்க எண்.
மானமிலாதோ	133
மி.	
மிக்கபாலககே	138
மிக்கமந்திரி	87
மிகவின்பு	43
மிகவுறுத	62
மிஞ்சநெஞ்சஞ்சி	191
மிஞ்சிடவடை	141
மிஞ்சிடைமரு	176
மிடற்றிலு	92
மிண்டுறுகயவ	115
மிறைகள்செய்ய	184
மின்பரிவு	85
மின்வனித	57
மின்றிகழ்தென்	201
மின்னியா	7
மின்னியகெ	62
மின்னியவு	90
மின்னுபுகழ்தரு	226
மின்னுபுகழ்ப்ப	195
மின்னும்புகழ்க்	189
மின்னும்புகழா	80
மின்னும்வெம்	173
மின்னுயிர்கோ	171
மு.	
முக்கணனு	56
முட்டவெண்	65
முட்டிப்பார்ப்பா	111
முடிசிகை	67
முண்டம்வெம்ப	161
முத்தவெண்ண	205
முதிருமாமறை	124
மூதுகவிப்பு	40
மூதுபேர்நக	95
மூந்தியகாலத்தொ	221
மூந்தியசெழுங்	86
மூந்துறவ	20
மூன்றையோர்கா	167
மூருக்குவெம்	88
மூருகன்சங்	9
மூருகெழுவமைத்த	181
மூல்லைசேரணங்	221
மூற்றவெந்தை	200
மூற்றிகழ்தச்சரா	215
மூற்றியசேற்றம்	135
மூற்றியபய	40
மூறைமைகெ	64
மூறைமைமன்னி	219
மூறைமையின	152
மூன்புயிர்	8
மூன்புரந்தரனை	194
மூன்புறநின்று	198
மூன்வருநான்	4
மூன்வனிதனு	102
மூன்றிகழி	201
மூன்னங்கருங்	2
மூன்னமது	140
மூன்னமிங்	33
மூன்னமோர்காலஞ்	39
மூன்னமோர்காலங்	104
மூன்னமோர்காலம்	207
மூன்னமோர்தென்	61
மூன்னமோர்நா	50
மூன்னமோர்பிரம	171
மூன்னவனி	56
மூன்னிகழ்புங்க	200
மூன்னுறச்செ	90
மூன்னுறநின்ற	157
மூன்னெயவண	102
மூன்னெழுந்	136
மூன்னெயெண்	13
மூன்னெவாதனை	223
மூன்னெனுகா	19
மூனிவர்கள்	27
மூனிவர்கள்கே	158
மூனிவரன்சபிப்	207
மூ.	
மூபோயுடை	127
மூதுவாவானர்	181
மெ.	
மெத்தியதிழலி	166
மெத்துந்தவ	86
மெய்திகழப்பர்	123
மெய்ந்நெறி	79
மெய்ப்படத்	15
மெய்ப்படையெ	157
மெய்ப்படுசோபம்	207
மெய்ப்படுசி	17
மெய்மையுறை	200
மெய்யார்சுர	33
மெய்யிற்பூசி	36
மெய்யுறக்கேட்	135
மெல்லென	127
மென்புலவரது	186
மே	
மேகராதன்	94
மேதகுசம	8
மேலுயர்குரு	93
மேலெழின்முச	88
மேவருந்தலத்	195
மேவருநான்ம	146
மேவியதிறங்க	135
மேவியபுத	117
மை.	
மைக்குலமெற்று	200
மைத்திகழள	149
மைத்துனிநடக்க	217
மைப்படுகண்	153
மையமர்வி	22
மையறுகற்	125
மையிலாள்தடை	202
மொ.	
மொஞ்சகச்	65
மொழிதரு	10
மொழிபுலியூர்	44
யா.	
யாயிழந்தபோ	208
யாவையுங்கூ	40
யாவையுமவே	134
யாளுமுன்	20
யாணையாழ்	66
யோ.	
யோகபட்டம்	36
வ.	
வங்கர்கலிங்கர்	143
வஞ்சகர்தள்ள	150
வஞ்சனைசெய்	133
வட்டப்போறையி	184
வட்டமுறிமதிய	208

	பக்க எண்.
வடகரையே	138
வடிதரநொட்ப	116
வடிவமிஞ்சு	110
வடிவுடை	67
வணங்கியேதொ	183
வணங்குமி	41
வணிகசூரியரோ	150
வந்தாரவலர்	199
வந்தவர்கு	40
வந்தவன்றெ	117
வந்தவோலெயி	164
வந்தனைசெய்	48
வந்தனையடி	141
வந்திருந்தாரம்	164
வந்துகாத்தலி	125
வந்துகூறும்	57
வந்துதன்னுழைபு	215
வந்துதோன்ற	220
வந்துபோற்	32
வந்துமாமறை	27
வந்துறக்க	90
வந்தெனவண	21
வந்தெயி	61
வம்பவிழலங்கல்	199
வம்பவிழிதழி	170
வயங்கொள்	12
வயமுறுமன்	30
வயலெலாஞ்	72
வரகுணமன்ன	178
வரகுணற்கு	7
வரந்தருந்தொல்லே	5
வரந்தருமர	61
வரமுடைச்சொக்	223
வரர்புகழா	73
வரன்முறை	203
வரனுளீர்	226
வரனுறுமண்	225
வரிசைகூய	126
வரிவிழிமானி	130
வருத்தமற	216
வருந்தான்	44
வருந்தியுட	75
வருந்தியே	62
வருந்திய	95
வருபவர்நெறி	185
வரும்பரி	89
வரையறுசிவிகை	194
வல்லவன்	223
வலம்படு	116
வழிபடுவோர்	212
வழிவசத்தி	188
வழுத்தமைச்	110
வழுத்திய	43
வழுதிகண்ட	83
வழுதிபால்வினை	194
வள்ளன்மென்	104
வளர்தருபிட்	96
வளர்தருமட	45
வளம்படுகூத்து	105
வளமுறுகீர	50
வளமைகூடிய-காலம்	183
வளமைகூடிய--தென்	145
வளமைமறை	102
வளமையோங்கு	169
வளர்கதை	97
வளர்த்தான்	148
வளவன்	190
வளவியதோ	111
வளைமதிகாட்ட	72
வறுவியபடையா	179
வன்சமணிருள்	185
வன்புறுகவன்	156
வன்பெருஞாளி	162
வா.	
வாங்கருள்	40
வாங்குமுன்	39
வாசவன்கண்	163
வாசவன்வே	62
வாசிகை	103
வாடியமாலே	206
வாடுவோர்	35
வாதபித்தங்	14
வாதுறவைதல்	203
வாதைமதலி	82
வாய்கொற்	159
வாய்ந்தபுவி	47
வாரடாசிறுவ	132
வாரிதி	146
வாலினேச்சு	172
வாவிமருப்	12
வாவியின்பெரு	30
வாவுறு	121
வாழ்ந்தருள்	100
வாழ்ந்துபொ	91
வாளகிரி	83
வாளரவதனே	119
வாளராவணி	218
வாணெழுகு	1
வி.	
விக்கிதம்	85
விசையவெம்ப	143
விட்டவாறது	125
விடங்கரு	4
விடைக்குறி	179
விண்ணகத்தலே	157
விண்ணுயர்	28
விண்ணுலகெவ	177
விண்படர்	214
விண்விரும்ப	36
வித்தகமன்ன	194
வித்தகவே	56
விதமுறு	196
விதமர	61
விதுவரவ	3
வியனுறுசிற	163
வியாதவான்மீதி	226
விரிவுடைப்ப	168
விருத்தனாமை	37
விருத்திரா...வெம்பழி	17
விருத்திரா...வென்றி	163
விரும்பிய	56
விரும்பியுயரமு	211
வினைகொண்	93
வினைவின்மின்ன	217
வினைவின்வெ	169
வினைவொடுகொடு	110
வினைவொடுங்கள	117
வினைவொடுஞ்சென்	45
வினைவொடுபோயின	107

	பக்க எண்.
விரைவொடும்விடை	77
விரைவொடுமவன்	164
விரைவொடுமென்	169
விரைவோடிக	139
வில்லொடு	142
விலங்குகள்	209
விழுந்தவர்	71
விழுமியகுதிரை	84
விழுமியபே	52
விழைதருநாளி	207
விளங்கயா	170
விளம்புமுன்	172
வினையற	121
வினையுறு	108
வீ.	
வீரன்விட்ட	66
வீழுசான்மழை	182
வெ.	
வெண்டிருநீறு	71
வெண்பிறை	118
வெந்தழல்கண்	98
வெந்திறல்பே	169
வெந்திறல்வீ	156
வெந்திறற்சி	93
வெந்திறன்ஞா	24
வெம்பரிவரவு	82
வெம்பெருந்து	175
வெம்மூனைய	24
வெய்யசாயை	175
வெய்யபாணர்	201
வெருவரமு	100
வெல்பரி	84
வெல்லருங்	120
வெல்லவுட்	54
வெள்ளிமால்	28
வெறிகமழ்கு	142
வெறிகமழ்சடில	53
வெறிகமழ்தாரா	174
வெறிகமழ்நீறு	192
வென்றிகொண்மை	117
வென்றிகொணஞ்சு	218
வென்றிகொள்	158
வென்றிதரு	25
வென்றிப்புர	211
வென்றிபட	52
வென்றியாலாரம்	159
வே.	
வேகாவேடு	133
வேடனேச்	111
வேண்டியதடி	191
வேண்டியதரு	175
வேதனேப்பட	80
வேந்தர்பொன்	99
வேந்தனர்செவ்வி	205
வேர்த்தன	205
வேலையுலகில்	95
வை.	
வைத்தருணமச்	100
வையகத்தோர்	149

சூசிபத்திரம்.

காப்பு ... ... க.

கடவுள்வாழ்த்து ... ... உ.

அவையடக்கம் ... ... ஙி.

பதிகம் ... ...

நூல்வரலாறு ... ... எ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு... ... ... கூ.

திருநகரச்சிறப்பு ... ... ஙங.

நூற்பயன் ... ... ஙஙு.

க. இந்திரன்பழிதீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... ஙச.

உ. வெள்ளானைக்குச்சாபந்தீர்த்த திருவிளையாடல் ... ... ஙகூ.

ஙு. தடாதகையாரவதரித்த திருவிளையாடல் ... ... உங.

ச. மணஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உஙு.

ஙி. பதஞ்சலிக்கு நடஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... உஙி.

சு. பூத்முண்ட திருவிளையாடல் ... ... உஎ.

எ. ஆறழைத்த திருவிளையாடல் ... ... உஙூ.

அ. கடலழைத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙஙு.

கூ. மலயத்துவசனையழைத்த திருவிளையாடல் .. .. ஙஙு.

கo. உக்கிரன்பிறத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙூ.

கக. வளைவேல்செண்டுகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙூ.

கஉ. நான்மாடக்கூடலான திருவிளையாடல் ... ... ஙூ.

கஙு. சித்தரான திருவிளையாடல்... ... ... ஙூ.

கச. கல்லானை கரும்புவாங்கின திருவிளையாடல் ... ... ஙூ.

கஙி. சங்கப்பலகைகொடுத்த திருவிளையாடல் ... ... ஙூ.

கசு. இழியறுத்த திருவிளையாடல் ... ... சஉ.

கஎ. நக்கீரனைக் களையேற்றின திருவிளையாடல்... ... ... சஙூ.

கஅ. குறுமுனிக்குத்தமிழுரைத்த திருவிளையாடல் ... ... சஎ.

கஙூ. ஊமைதமிழறிந்த திருவிளையாடல்... ... ... சஙூ.

உo. இடைக்காடன்பின்போன திருவிளையாடல் ... ... ஙo.

உக. கடல்சுவறவேலெறிந்த திருவிளையாடல் ... ... ஙஉ.

உஉ. வலைவீசின திருவிளையாடல் ... ... ஙங

உங. வளையல்விற்ற திருவிளையாடல் ... ... ஙச

உச. இலச்சினையிட்ட திருவிளையாடல் ... ... ஙகூ

உஙி. மாணிக்கம்விற்ற திருவிளையாடல் ... ... சூஙி

உசு. ஆனையெய்த திருவிளையாடல் ... ... சூச

உஎ. ஞானோபதேசஞ்செய்த திருவிளையாடல் ... ... சூஅ

உஅ. கரி முதிரையான திருவிளையாடல் .. .. எகூ

உகூ. முதிரை கரியான திருவிளையாடல் ... ... கூகூ.

ரு0.	மண்சுமந்த திருவிளையாடல்	சுச.
ருக.	விருத்தகுமார பாலரான திருவிளையாடல்	சஅக.
ருஉ.	மாறிமாறின திருவிளையாடல்	சஅச.
ருங.	பழியஞ்சின திருவிளையாடல்	சஅள.
ருச.	மகாபாதகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்...	சகக.
ருஅ.	அங்கம்வெட்டின திருவிளையாடல்...	சகச.
ருகூ.	மதுரையான திருவிளையாடல்	சகஅ.
ருள.	வெப்புத்தீர்த்த திருவிளையாடல்	சஉக.
ருஅ.	கழுவேற்றின திருவிளையாடல்	சஙக.
ருகூ.	மெய்க்காட்டிட்ட திருவிளையாடல்...	சசஅ0.
சஅ0.	உலவாக்கிழிகொடுத்த திருவிளையாடல்	சசஅரு.
சக.	மாமனுகவந்துவழக்குரைத்த திருவிளையாடல்	சசஅ.
சஉ.	அட்டமாசித்திகொடுத்த திருவிளையாடல்	சரு2.
சங.	பஞ்சணீர்ப்பள்ளிவைத்த திருவிளையாடல்	சரு.
சச.	இந்திரன்மூடிமேல் வளையெறிந்த திருவிளையாடல்	சரு.
சரு.	பொன்னையாளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	சகரு.
சகூ.	சோழனைக்கொண்டாழியிற்றுழ்த்த திருவிளையாடல் ...	சகூள.
சள.	திருவாலவாயான திருவிளையாடல்	சளக.
சஅ.	வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டின திருவிளையாடல் ...	சளங.
சக.	விடைக்குறியம்பெய்த திருவிளையாடல்	சளஅ.
சரு0.	உலவாக்கோட்டைவைத்த திருவிளையாடல்...	சஅக.
சரக.	மூர்த்தியார்க்கு அருளித்த திருவிளையாடல்	சஅங.
சரஉ.	காரியார்நாரியார் பாப்பருத்த திருவிளையாடல்	சஅரு.
சரங.	புலிமூலைபுல்வாய்க்கருளிசெய்த திருவிளையாடல்	சஅள.
சரச.	சாதாரிபாடின திருவிளையாடல்	சஅக.
சருரு.	திருமுகங்கொடுத்த திருவிளையாடல்	சகரு.
சரகூ.	புலகையிட்ட திருவிளையாடல்	சகக.
சரள.	சைவாதிவென்ற திருவிளையாடல்	உ0உ.
சரஅ.	பன்றிக்குட்டிகளுக்குத்தாயான திருவிளையாடல்	உ0ள.
சரக.	பன்றிக்குட்டிகளுக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல் ...	உ0க.
சகo.	கரிக்குருவிக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	உகக.
சகக.	மாமேருவிற் கயல்செல்லப்பொறித்த திருவிளையாடல் ...	உகங.
சகஉ.	சான்றழைத்த திருவிளையாடல்	உகசு.
சகங.	நாரைக்கு அருள்புரிந்த திருவிளையாடல்	உஉக.
சகச.	வேதமுணர்த்திய திருவிளையாடல்	உஉச.
	பயன்முதலியன	உஉசு.
	அதிகமாகவிருந்த கடவுள்வாழ்த்துச்செய்யுட்கள்	உஉள.
	தூற்சிறப்புப்பாயிரம்	உஉஅ.